

1
ప్రజల సంక్షిప్త చరిత్ర

272/ 3592
145

'An Outline History of China'

Published by
Foreign Languages Publishing House, Peking.

అనువాదం
మద్దుకూరి చంద్రశేఖరరావు

విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం
విజయవాడ

ప్రచురణ నెం. 980

ప్రథమ ముద్రణ

అక్టోబరు. 1959

2

వెల : రు. 3.50

ముద్రణ :
స్వతంత్ర అర్థ ప్రెస్సు
విజయవాడ.

ప రి చ యం

చైనాదేశం భారతదేశంవలెనే అత్యంత ప్రాచీనమైన నాగరితకు ఆటవట్టు. ప్రపంచంలోకల్లా మొట్టమొదటిసారి చైనా ప్రజలే పింగాణీ పరిశ్రమలోను, కాగితం యారు చేయడంలోనూ, పుస్తకాలను ముద్రించడంలోనూ, తుపాకి మందును యారు చేయడంలోనూ ప్రావీణ్యం సంపాదించారు. నాలుగువేల సంవత్సరాల చైనా ప్రజల చరిత్రను సంక్షిప్తంగా వ్రాసి, పెకింగ్ లోని విదేశ భాషా ప్రచురణాలయం 1958 లో ప్రకటించింది.

“An Outline History of China” అను ఇంగ్లీషు గ్రంథానికి అనువాదాన్ని తెలుగు పాఠకులకు అందించుతున్నాం. ఇంగ్లీషు పుస్తకానికి చివర చేర్చిన ఇండెక్స్ ను తెలుగులో కూడ ప్రచురించితే గ్రంథం పెరుగుతుందనీ, ధర పెంచవలసివచ్చి పాఠకులకు ఇబ్బందిగా వుంటుందనీ ఇండెక్స్ ను వదలివేశాం.

ఇంగ్లీషు గ్రంథం చివర అనుబంధంగా యిచ్చిన పాలకవంశాల జాబితాను తెలుగు పుస్తకం ప్రారంభంలోనే యిచ్చాం. దానితోపాటు చైనాదేశంలో వాడుకలోవున్న కొలమానాలను, వాటితో సరితూగే మనం వాడుతున్న కొలమానాలను కూడ యిచ్చాం. పుస్తకం చదువునపుడు పాఠకులకు అవి ఉపయోగించుతాయని ఆశించుతున్నాం.

చైనా భాషలో పేర్లు ఎలా ఉచ్చరించుతారో అనువాదకునికి తెలియదు. అందుచేత కేవలం ఇంగ్లీషుగ్రంథంలోవున్న అక్షరక్రమాన్ని అనుసరించి తెలుగులో వాటిని ఉదహరించడం జరిగింది. కాబట్టి చైనాపేర్ల ఉచ్చారణను సరిగా తెలుగులో వ్యక్తీకరించలేకపోయామని సందేహించుతున్నాం. సరియైన ఉచ్చారణ తెలియనందున ఈ పొరపాటుకు మన్నించవలెనని పాఠకులకు విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం.

చైనా ప్రజల నాలుగువేల సంవత్సరాల చరిత్ర చాల క్లుప్తంగానే ఈ పుస్తకంలో యివ్వబడింది. ఐనప్పటికీ ప్రజల చరిత్రను సామాన్యపాఠకులకు అర్థమయ్యేలా వ్రాసేపద్ధతికి ఈ గ్రంథం సూచనప్రాయంగా వుండనడంలో సందేహం లేదు. పాఠకులు తెలుగు అనువాదాన్ని అదరించుతారని ఆశించుతున్నాం.

విజయవాడ. }
3-10-1959. }

అభివందనాలతో,
మ. చంద్రశేఖరరావు,
అనువాదకుడు.

చైనాదేశాన్ని పాలించిన వంశాలు

వంశం పేరు	పరిపాలించిన కాలం
హ్సీయా	క్రీస్తుకు పూర్వ 21 వ శతాబ్దం ను. 18 వ శతాబ్దం వరకు
షాంగ్	క్రీ.పూ. 16 నుంచి 11 వ శతాబ్దం వరకు
పశ్చిమ చా	,, 11 ,, 771 వరకు
తూర్పు చా	,, 770 ,, 221 వరకు
పశ్చిమ హాన్	,, 206 ,, క్రీస్తుశకం 24 వరకు
మూడు రాజ్యాలు	క్రీ.శ. 220 నుంచి 280 వరకు
పశ్చిమ ట్సిన్	,, 265 ,, 316 ,,
తూర్పు ట్సిన్	,, 317 ,, 420 ,,
దక్షిణ - ఉత్తర వంశాలు	,, 420 ,, 479 ,,
నూయి	,, 581 ,, 618 ,,
టాంగ్	,, 618 ,, 907 ,,
ఐదు వంశాలు	,, 907 ,, 960 ,,
ఉత్తర సుంగ్	,, 960 ,, 1127 ,,
దక్షిణ సుంగ్	,, 1127 ,, 1279 ,,
యూవాన్ (మంగోల్)	,, 1279 ,, 1368 ,,
మింగ్	,, 1368 ,, 1644 ,,
చింగ్ (చుంచా)	,, 1644 ,, 1911 ,,

చైనాదేశంలో వాడుకలోవున్న కొలమానాలు

కొలత

జిన్	=	0.3107 పైను
కిలోగ్రామ్	=	5 ఫణ్లాంగులు షుమారు
మా	=	0.1647 ఎకరం లేదా

ఎకరంలో ఆరో వంతు

తూకం

జిన్	=	1.12 పౌను
కాటి	=	1.1 పౌను

విషయ సూచిక

1 వ అధ్యాయం - చరిత్రకుముందు యుగాలు	...	5
2 వ అధ్యాయం - హాగ్ వంశపరిపాలన	...	10
3 వ అధ్యాయం - పశ్చిమ 'చౌ' వంశం	...	12
4 వ అధ్యాయం - వసంత-హేమంతాల శకం	...	16
5 వ అధ్యాయం - రాజ్యాలమధ్య అంతర్యుద్ధాల దశ	...	21
6 వ అధ్యాయం - రాజ్యాలమధ్య అంతర్యుద్ధాలదశలో సంస్కృతి		26
7 వ అధ్యాయం - చిన్ సామ్రాజ్యం	...	29
8 వ అధ్యాయం - చిన్ వంశపరిపాలనానంతరం రై తులతిగుగుబాట్లు		33
9 వ అధ్యాయం - ఆరంభంలో పశ్చిమ హాన్ సామ్రాజం		
ప్రభుత్వాన్ని బలపరచే బందీలు	...	37
10 వ అధ్యాయం - పశ్చిమ హాన్ సామ్రాజ్యం,		
ఇతర పశ్చిమప్రాంతాలు	...	40
11 వ ప్రకరణం - లూలిన్, ఎర్ర కనుబొమలవారి తిరుగుబాట్లు		44
12 వ అధ్యాయం - తూర్పుహాన్, దానిపొరుగు రాజ్యాలు...		43
13 వ అధ్యాయం - తూర్పు హాన్ పరిపాలన అంతం.		
పాలకవర్గంలో తగాదాలు	...	51
14 వ అధ్యాయం - పశ్చిమ, తూర్పు హాన్ వంశాల		
పరిపాలనా కాలంలో సంస్కృతి	...	54
15 వ అధ్యాయం - మూడు రాజ్యాలు	...	58
16 వ అధ్యాయం - పశ్చిమ ట్సిన్	...	61
17 వ అధ్యాయం - తూర్పు ట్సిన్, 16 రాజ్యాల శకం	...	64
18 వ అధ్యాయం - దక్షిణ వంశాలు	...	98
19 వ అధ్యాయం - ఉత్తర వంశాలు	...	71

- 20 వ అధ్యాయం - మూడు రాజ్యాలనుంచి దక్షిణ
వంశాలవరకు సంస్కృతి ... 76
- 21 వ అధ్యాయం - సూయ్ వంశం, యాంగ్ టీ
చక్రవర్తి నిరంకుశపాలన ... 79
- 22 వ అధ్యాయం - టాంగ్ వంశపు మొదటి పాలకులు ... 83
- 23 వ అధ్యాయం - టాంగ్ సామ్రాజ్య మహోన్నతదశ ... 88
- 24 వ అధ్యాయం - టాంగ్ సామ్రాజ్య పతనం ... 92
- 25 వ అధ్యాయం - ఐదు వంశాలు - పదిరాజ్యాలు ... 99
- 26 వ అధ్యాయం - సోయ్, టాంగ్, ఐదు వంశాల
పరిపాలనలో సంస్కృతి ... 101
- 27 వ అధ్యాయం - లియోవ్, హ్సీయాకిన్ రాజ్యాలకు
వ్యతిరేకంగా ఉత్తమ హాంగ్ రాజ్యపోరాటం 105
- 28 వ అధ్యాయం - కిన్, యువాన్లకు వ్యతిరేకంగా
దక్షిణ సుంగ్ పోరాటం ... 113
- 29 వ అధ్యాయం - చైనాపై యువాన్ వంశపరిపాలన ... 120
- 30 వ అధ్యాయం - సుంగ్, యువాన్ కాలంలో చైనా సంస్కృతి 124
- 31 వ అధ్యాయం - మింగ్ సామ్రాజ్య స్థాపన ... 128
- 32 వ అధ్యాయం - విదేశ దండయాత్రలకు వ్యతిరేకంగా
మింగ్ ప్రభుత్వపోరాటం ... 132
- 33 వ అధ్యాయం - వ్యాపారం, పరిశ్రమల అభివృద్ధి :
భూమి కేంద్రీకరణ ... 135
- 34 వ అధ్యాయం - మింగ్ పరిపాలన చివరి దశ ... 138
- 35 వ అధ్యాయం - మంచూల విచ్ఛిన్నభణ ... 141
- 36 వ అధ్యాయం - నల్లమందు యుద్ధానికి పూర్వం :
చింగ్ (మంచూ) వంశ పరిపాలన ... 145
- 37 వ అధ్యాయం - యూరోపియన్ పెట్టుబడిదారీదేశాలు
చైనాపై దాడి చేయడం ప్రారంభం ... 152

27/11/21
45

I వ అధ్యాయం

జిల్లా పరిషత్
తెలంగాణ ప్రభుత్వం

చరిత్రకు ముందు యుగాలు

పీకింగ్ మనిషి

ఐదులక్షల సంవత్సరాలకు పూర్వం పీకింగ్ నగరానికి నైరుతిదిశగా వున్న చాకోతీన్ ప్రాంతంలో ఆదిమతెగకు చెందిన మానవుడు నివసించేవాడు. ఇతనికి జీవకాస్త్రాలు పీకింగ్ మనిషిని పేరుపెట్టారు. ఆధునిక మానవులకు ప్రాచీన కాలపు పీకింగ్ మనిషికి వున్న తేడా ఏమంటే అతడి కనబాసలు, గడ్డాము ముందుకు పొడుచుకు వచ్చినట్లుగా వుండేవి: నదురు ఏటవాలుగా వెళుకకు వారివుండేది: స్పటి మానవులకున్న మెదడుగా ముప్పాతికవంతు మాత్రమే పీకింగ్ మనిషి మెదడు వుండేది.

ఆ కాలంలో చైనా ఉత్తరభాగంలో వాతావరణం ఇప్పటికంటే వెచ్చగాను, తడిగాను వుండేది. దట్టమైన అడవులు విస్తారంగా వుండేవి. పీకింగ్ చుట్టూకి కోరల పులులు ప్రమాదకరమైన శత్రువులు వుండేవి. పచ్చికదైత్యుల అడవి గుర్రాలు, మచ్చల జింకలు, కృష్ణ మృగాలు (Antilopes) ఖడ్గమృగాలు, డల బర్రెలు (Wooly mammoths) విరివిగా వుండేవి. అహి గుడ్డులు, ముప్పులు ఏటి ఒడ్డులవద్ద, సరసుల సమీపంలోనూ నివసించుచుండేవి. ఎలుగుబంట్లు, పులులు కొండల్లోనూ, పర్వత గుహల్లోనూ తిరుగుతూ ఉండేవి.

పీకింగ్ చుట్టూకి బడితే, చెరుముకిరాయి మాత్రమే ఉపయోగించడం తెలుసు. వాటితో అతడు చుట్టూవున్న ప్రకృతిని కుదురుచుకుంటూ ప్రయత్నించేవాడు. అగ్ని హోత్రుడు అతనికి పరమ మిత్రుడు. అడవులో సంభవించే చూటలనుండి కాల్గి కొయ్యలను తీసుకువెళ్ళి తాను నివసించే గుహలో వాటిని నింపడం కాపాడుకుంటే వాడు. ఆహారం కాల్చుకోడానికి, అడవి మృగాలను భిక్షికోని పాకగోలడానికి అగ్ని అతనికి వినియోగించేది.

ఫలమూలాదులను సేకరించడం, వేటాడటం పీకింగ్ చుట్టూ నిత్యకృత్యాలు. వేసవిలో మచ్చల జింకను వేటాడేవాడు. శీతకాలంలో ఉచ్చిడిశ నుండి వచ్చే ముప్పులను వేటాడటం కష్టసాధ్యమయ్యేది. అపుడపుడు అడవి పశువుల, గుర్రాల మాంసాన్ని కూడ తినేవాడు. కాని అతడు పయోగించే ఆయుధాలు చాల మౌనంగా వున్నందున ఆహార సంపాదన పీకింగ్ చుట్టూకి పెద్ద సమస్యగా వుండేది. ఎల్లప్పుడూ ఆకలి అతడిని నేడంచుతుండేది.

తలదాచుకునేందుకు ఇప్పు నిర్మించుకోవడం ఆదిమ మానవులకు తెలియదు. అందుచేత సహజంగా ఏర్పడిన కొండ బొకలుల్లో వారు నివసించేవారు. మంచినీళ్ళు దొరికే నదులకు సమీపంలోవున్న గుహల్లోవుంటూ, రాతి పనిముట్లు తయారు చేసుకునేవారు. నీరు తాగడానికి వచ్చిన జంతువులకు వేటాడి చంపేవారు.

గుహవాసులైన మానవులు

ఆ తర్వాత యాభై నేల సంతృప్తికరతన హోమో సెప్టెంట్రియస్ నివసించిన మానవతెగను మాతన గుహవాసులు (Upper Cave Man) అని పిలుస్తాం. అతడు చూపులకు ఆధునిక మానవునివలెనే వుంటాడు. అంతకుముందు నాలుగున్నరలక్షల ఏళ్ళనాటి ప్రాచీనులకింటే మానవాభివృద్ధి క్రమంలో ఇతడెంతో ముందుకుపోయాడు. ఎముకలతో పనిముట్లు చేయడం నేర్చుకున్నాడు. అరలాంటి సాధనంతో తోళ్ళను అతికి కట్టడం, గుడ్డగా వినియోగించడం నేర్చుకున్నాడు.

పీకింగ్ చుట్టూకి వలెనే మాతన గుహవాసికూడ వేటాడటం, ఫల మూలాదులను సేకరించడంపైనే ఆధారపడేవాడు. చేపలు పట్టడంకూడ అతడు నేర్చుకున్నాడు. తనంతతానుగా నిప్పు రాజేయడం అలవరచుకున్నాడు.

పీకింగ్ మనిషి దశకుండి నూతన గృహవాసి దశవరకు పెంపొందిన మానవజాతి చరిత్రను మనం పాఠరాతి యుగం అని పిలుస్తాం.

రంగుకుండలు, నల్లకుండల నాగరికత

బిదారునేల సంవత్సరాల క్రితమే ప్రాచీన చైనాదేశంలోని ప్రజలు తమ పని ముట్లను చాల మెరుగుపరచుకున్నారు. రాళ్ళను అరగదీసి పదునైన గొడ్డళ్ళు, కిక్కులు, సుత్తులు, ఉలులు వగైరా పనిముట్లను రూపొందించుకున్నారు. ఎముకలు, కొమ్మలు, గవ్వలు వగైరాలతో నూదులు, దబ్బనాలు, కొడవళ్ళు, రంపాలు తయారుచేసుకునే వారు. ఈ పనిముట్లలో చాలావాటికి రంధ్రాలండడంవల్ల వాటికి కర్రపిడులు బిగించడానికి లేదా కర్రకు కట్టడానికి వీలుగా వుండేవి. వీటన్నిటినిబట్టి అప్పటి ప్రజలు పనిముట్లను చేయడంలోనూ, వాటిని వినియోగించడంలోనూ నైపుణ్యం సంపాదించారని తెలుస్తుంది.

పదునైన రాతి పనిముట్లను చేసుకోగలిగిన ఈ యుగాన్ని మనం కొత్త రాతియుగమని పిలుస్తాము.

అంతకు ముందుగానే కనిపెట్టబడిన విల్లు, అంబులు కొత్త రాతియుగంలో అత్యంత ముఖ్యమైన ఆయుధాలుగా మానవులకు వినియోగించేవి. దూరాన వున్న జంతువులను, పిట్టలను చంపడానికి విల్లంబులను వినియోగించగలిగినందున మానవునికి వేటాడడం సులభతరమయింది.

ఈ యుగంలో మానవులు కనిపెట్టినచుక్క ముఖ్యమైన విషయం కుండలు తయారుచేయడం. పశ్చిమోత్తర చైనాలో లభ్యమయ్యే ఎర్ర ఒండ్రుపట్టితో అందమైనకుండలు తయారుచేసి, వాటిని చందనం, నలుపు రంగు పేతలతో అలంకరించేవారు. ఆ కాలపు సంస్కృతిని మనం రంగు కుండల నాగరికత అని పిలుస్తుంటాం.

ఉత్తర చైనా మైదానాలలో నివసించే ప్రజలు నల్లని కుండలు తయారు చేసే వారు. ఇవి చురింత నున్న గాను, పలుచగాను, అందంగాను వుండేవి. తయారుచేసిన ప్రజల నైపుణ్యానికి అవి నిదర్శనంగా వుండేవి. ఆ ప్రజల సంస్కృతిని నల్లకుండల నాగరికత అని మనం పిలుస్తుంటాం.

కుండలను తయారు చేయడం కనిపెట్టగలిగినందున కొత్తరాతియుగపు మానవుడు నీళ్ళను, ఆహారాన్ని నిల్వచేసుకోగలిగాడు. అలాగే ఆహారం వండుకోడం నేర్చుకున్నాడు.

చరిత్రకుముందు కాలంలో జంతువులను ప్రాణంలో పట్టుకున్నపుడు వాటిలో కొన్నిటిని తక్షణం చంపి ఆకలి తీర్చుకునేవారు. తక్కిన జంతువులను నిల్వ వుంచి, అవసరమైనపుడు ఉపయోగించుకునేవారు. ప్రాచీన కాలపు చైనా ప్రజలు క్రమంగా తాము పట్టుకున్న జంతువులను మచ్చిక చేయడం నేర్చుకున్నారు. పంది, కుక్క, గొర్రె వగైరా జంతువులను పెంచడం అలాగే ప్రారంభమయింది.

ప్రాచీనకాలపు చైనా ప్రజలు తాము వదలివేసిన విస్తులనుండి మొక్కలు మొలుస్తాయనీ, అవి పెరిగి పెద్దవై తిరిగి అలాంటి గింజలే లభిస్తాయనీ కనిపెట్టారు. కాలక్రమేణ రాతిపనిముట్లతో నేలకు తవ్వడం, విత్తనాలు వేయడం, ధాన్యం పండించడం నేర్చుకున్నారు. వ్యవసాయకృషి అలాగే ప్రారంభమయింది.

పశువుల పెంపకం, వ్యవసాయం పెంపొందడంతో మానవులు స్థిర నివాసాలు ఏర్పరచుకోవడం, ఒకే ప్రాంతంలో నివసించడం ప్రారంభించారు. పశ్చిమోత్తర చైనాలోని బంకనేల ప్రాంతంలోనూ, ఉత్తర చైనా మైదానాలలోనూ నదులకు సమీపంలో గ్రామాలకు నిర్మించుకుని ప్రజలు నివసించేవారు. మట్టి గోడలతోనూ, రెండుగడ్డితోనూ ఇళ్ళు కట్టుకునేవారు. వారి ఇళ్ళు చిన్నవైనా, పెద్దవైనా ఒకేతరహాగా వుండేవి. నారతో నూలు తీయడం, బట్టలు నేయడం వారికి తెలుసు.

క మ్యూన్

కొత్తరాతి యుగంలో ఉత్తర చైనాలోని ప్రజలు వేర్వేరు కమ్యూన్లలో వుండేవారు. అంతకు పూర్వంనుండి కొనసాగుతూన్న సామాజిక వ్యవస్థే ఈ కమ్యూన్

కమ్యూన్లోని వారంతా రక్తబంధువులే. భూమి, జంతువులు, పనిముట్లు ఉమ్మడి ఆస్తిగా వుండేవి. ఆయుధాలకు వినియోగించడం, జాగ్రత్తపరచడం మాత్రం వ్యక్తుల బాధ్యతగా వుండేది. నేటాడడం, చేపలు పట్టడం, జంతువులను పెంచడం. భూమిని దున్నడం, ఇళ్లను కట్టడం వగైరా పనులకు కమ్యూన్ సభ్యులంతా సమష్టిగా నిర్వహించేవారు. వారంతో ఎక్కువగా వుత్పత్తి చేయగలిగేవారు కాదు. అందుచేత సమష్టి శ్రమ ఫలితాన్ని అందరూ కలిసి పంచుకునేవారు. ఒకరు తమ వంతుకంటే ఎక్కువ తీసుకుంటే, ఇంకొకరు పస్తుండవలసి వస్తుందిగాన అంతా న్యాయంగా తీసుకునేవారు. కమ్యూనుకు ఎన్నుకోబడిన నాయకుడు వున్నప్పటికీ సమాఖ్యవిషయా లన్నిటినీ కమ్యూన్ సభ్యులంతా వున్న సమావేశాలలో చర్చించి నిర్ణయించేవారు. ఆ గోష్టుల్లో వర్గాలు లేవు: వ్యక్తులకు స్వాతంత్ర్యం లేదు; ఒండొరులకు దోచుకునేందుకు అవకాశం లేదు.

ఇరుగు పొరుగున వున్న జిమ్మాలన్నీ కలిసి ఒక తెగగా ఏర్పడి, తెగ నాయకునిచేత నడుపబడేవి. కొన్ని తెగలు కలిసి సమాఖ్యగా ఏర్పడి పరస్పరంగా సానికి వినియోగించే బీళ్ళను, నేటాడే అడవులను కాపాడుకొడానికి, శత్రు తెగల దాడిని ఎదుర్కోడానికి కృషి చేసేవి. తెగ నాయకుని సమాఖ్యనాయకునికూడ ఎన్ను కునేవారు.

జానపద గాథలు

నాలుగువేల ఏండ్ల క్రితం ఎగ్లోనది ప్రాంతంలోని తెగల సమాఖ్య నాయకు డుగా వున్న హుయూంగ్ టీని (పసుపు చక్రివర్తి) గురించిన జానపద గాథ ఒకటి ప్రచారంలో వుంది. అతనికాలానికే చాల విషయాలు కనిపెట్టబడ్డాయి. వ్రాయడం,

చదవడం, బండ్లు, పడవలు తయారుచేయడం, పండ్లతోటలను వేయడం చేస్తున్నారు.

‘హుయంగ్ టీ’ అనంతరం యావ్, షున్, యూ అనేవారు జానపద గాథల్లో చాల ప్రసిద్ధిచెందారు. వారి అనంతరం వారి ప్రతినిధులు అధికారానికి వచ్చారు. యావ్ పరిపాలించుతుండగా ఎల్లోనది కట్టలు వరదలవల్ల తెగిపోయాయి సమాఖ్య సమావేశాన్ని పిలచి, వరదప్రవాహాన్ని ఎలా అరికట్టాలో చర్చించారు. ‘యూ’ తండ్రిగారైన ‘కున్’ను వరదను అరికట్టవలసిందిగా కొందరు తెగ నాయకులు నూచించారు. చక్రవర్తి కిది యిష్టంలేకపోయినా సమాఖ్య ఆ సూచనను ఆమోదించింది. కున్ వరదప్రవాహాన్ని అరికట్టలేకపోయినందున, చక్రవర్తి, అతని ప్రతినిధి కున్ కు మరణశిక్ష విధించారు. తండ్రి స్థానంలో వరదనివారణకు నియమించబడిన ‘యూ’ పదమూడు సంవత్సరాలు అనేక చింది సమయంలో కలసి పనిచేసి వరదప్రవాహాన్ని తిరిగి నదిలోకి మరల్చాడనీ, తద్వారా నది సముద్రంలోకి వెళ్లి పోయిందనీ జానపద గాథలు తెలుపుతున్నాయి.

‘యావ్’ మరణానంతరం షున్ పరిపాలకుడయ్యాడు. అతని ప్రతినిధిగా ‘యూ’ ఎన్నుకోబడ్డాడు. కొంతకాలానికి అతడు సింహాసనాన్ని అధిష్టించాడు.

‘యూ’ పరిపాలించిన రోజుల్లో ప్రజలు తమ పూర్వజులకంటే ఎక్కువ ఉత్పత్తి చేసేవారు. జిమ్మా నిర్మాణంలో పెద్ద కుటుంబాల ప్రాముఖ్యత పెరిగింది. అంతవరకు కమ్యూన్ సమిష్టి ఆస్తిగావున్న భూములు, పశు సంపదలోనుంచి ఎక్కువ భాగాన్ని పెద్దకుటుంబాలు తమ స్వంత ఆస్తిగా చేసుకుని, ప్రత్యేకంగా తామే ఉపయోగించుకోవడం, అనుభవించడం ప్రారంభమయింది. ఆ విధంగా కమ్యూన్ లో ఒండొరులచర్య ఆసమాంతరం, భాగ్యవంతులు, నీడలు అనే తారతమ్యం ప్రారంభమయ్యాయి. చాలభాగ్యవంతులు, బలవంతులు అయినకుటుంబాలకు ప్రతినిధి గా ‘యూ’ చక్రవర్తి తయారయ్యాడు; ప్రజలచేత ఎన్నుకోబడిన చక్రవర్తులలో ఆఖరివాడు యూ చక్రవర్తి. అతని మరణానంతరం అతని కుమారుడు ‘చీ’ సింహాసనం ఆక్రమించుకున్నాడు. సాంప్రదాయం ప్రకారం ఎన్నుకుంటే చక్రవర్తి కావలసిన ‘యూ’ కి అన్యాయం చేశాడు. అప్పటినుంచి నాయకుని ఎన్నుకునే పద్ధతిపోయి, వంశ పారంపర్య పద్ధతి వచ్చింది. ‘చీ’ తో ప్రారంభమైన దశను, ‘సియా’ వంశ శక్తిని చరిత్రకారులు పిలుస్తారు.

2 న అధ్యాయం

షాంగ్ వంశ పరిపాలన

క్రీస్తు పూర్వం 16 వ శతాబ్దంలో సియా వంశపు ఆఖరి పాలకుడైన 'ఛిహ్'ను యుద్ధంలో ఓడించి, టాంగ్ తెగ నాయకుడు ఎగ్లోనది లోయచుభ్య దిగువప్రాంతాలకు అధిపతి కాగలిగాడు. దానితో సియా వంశపాలన అంతమై, షాంగ్ వంశ పాలన ప్రారంభమయింది.

ఎగ్లోనది దిగువ ప్రాంతాలను ఆక్రమించిన షాంగ్ తెగ అవటి సారవంతమైన భూములను సాగుచేసి ధాన్యం పండించేవారు. పచ్చిక నీళ్ళలో పశుసంపదను మేపి వృద్ధిచేశారు. కాని ఎగ్లోనది, దాని కాలువలు పంటభూములకు నీరు అందించి, ప్రజలకు తోడ్పడినప్పటికీ, వరదల ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోవడం ప్రజలకు నిరంతర సమస్యగా వుండేది. వరదల మూలంగా పంట భూములు మునిగిపోవడం, ఇళ్ళు కూలిపోవడం, చునుష్యులు, పశువులు చురణించడం పరిపాటిగా వుండేది.

షాంగ్ రాజ్యం ఏర్పడిన తర్వాత మూడు వందల సంవత్సరాలలో, ఎగ్లోనది వరదల ప్రమాదాన్నుంచి తప్పించుకోడానికి షాంగ్ పాలకులు తమ రాజధానిని ఐదు సార్లు మార్చవలసి వచ్చింది. క్రీ. పూ. 14 వ శతాబ్దంలో చివరికు పాన్ కెంగ్ రాజు ప్రస్తుత హోనాన్ రాష్ట్రంలోని 'ఇన్' అనే చోటికి తమ రాజధానిని మార్చాడు. ఇన్ నగరంలో షాంగ్ రాజధాని 276 సంవత్సరాలవరకూ స్థిరంగా వుండంటే వరద సమస్యను పరష్కరించడంలో షాంగ్ పాలకులు కొంతవరకు కృతకృత్యులయ్యారనే చెప్పవచ్చు.

ప్రజల జీవితం - ఉత్పత్తి విధానం

షాంగ్ రాజుల కాలంలో ప్రజలకు లోహాలను కరిగించడం తెలుసు. రాగి, తగరం లోహాలను కరిగించడం, మిశ్రమలోహమైన కంచును తయారుచేయడం కనుగొన్నారు. గొడ్డళ్ళు, కత్తులు, పాత్రలు, సూదులు, డాలులు, కవచాలు, బలెపు మొనలు, కుండలు వగైరా అనేక వస్తువులను కంచుతో తయారు చేసేవారు.

కాని కంచు చాల ఖరీదైన లోహంగా వున్నందున కంచు సాచుగ్రి కేవలం పాలకవర్గానికే పరిమితమై వుండేది. రైతులు రాతిపనిముట్లతో కాయ్యపనిముట్లతో

సంతృప్తి పడవలసివచ్చేది. భూమిని దున్నడానికి రెండు పశువున్న గొర్రులు రైతులు ఉపయోగించేవారు. వరి, గోధుమ, ప్రోసో, జొన్న విత్తనాలను చాళ్లలో నాటేవారు. పొలం చుట్టూ కందకాలుండేవి. నది నీటిని ఆ కందకాలలోకి ప్రవహింపజేసి, పొలాల సాగుకు వినియోగించేవారు. రాయి లేక ఎముకలతో చేసిన మొరటు కొడవళ్ళతో పంటచేలకు కోసి, మానులు చేసేవారు.

షాంగ్ కాలంలో పండ్లతోటల పెంపకం, పట్టువస్త్రాల నేతకూడ అభివృద్ధి చెందింది. పండులను, కుక్కలను, గుర్రాలను, ఆవులను, గొర్రెలను పెంపకంతోపాటు కోళ్ళ పెంపకంకూడ అలవర్చుకున్నారు. అప్పటికే గుర్రాలను తరిఫీదుచేసి, స్వారి చేయడం నేర్చుకున్నారు. యుద్ధంలో వాడే కథాలకు, రాజులు వినియోగించే బండ్లకు నాలుగు గుర్రాలచుట్టి తోలేవారు.

ఈ కాలంలో మగవశువు వేటాడటం కూడ కొనసాగేది. నేటలో చంపబడిన పృథ్వీ చర్మాలను, ఉన్నిని గుడ్డలుగా తయారుచేసుకునేవారు. ఎముకలను పనిముట్లుగానూ, ఆయుధాలుగానూ రూపొందించుకునేవారు.

చేతిపరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందాయి. అన్నం నుంచి సారా కానుడం, పట్టు నారనుంచి వస్త్రాలు తయారుచేయడం, పంట చర్మాలను సునుచుచేసి తోలుసామగ్రి చేయడం నేర్చుకున్నారు. రాజధానిలో వున్న పెద్ద కర్మాగారాల్లో కంచుతోనూ, ఇత్తడితోనూ, ఎముకలతోనూ, స్ఫటికంతోనూ (Jade) పాత్రలను, పనిముట్లను వైపుణ్యంగా తయారుచేసేవారు.

సమాజ వ్యవస్థ. సంస్కృతి

షాంగ్ కాలంలో సమాజం బానిసలు, రైతులు, ప్రభువులుగా విభజింపబడి వుండేది.

ప్రభువులు యుద్ధంలో పట్టుకొచ్చిన శైలీలను బానిసలుగా చేసి, బలవంతాన పనిచేయించేవారు. బానిసల మెడలకు తాళ్ళు కట్టి పొలాలలోనూ, లేదా రాజధానిలోని కర్మాగారాల్లోనూ పనిచేయించేవారు. అప్పుడు కొరడాలు ధరించిన నిగామాన్లు కాపలా వుండేవారు. ముతకధాన్యం బానిసల తొడికి యిచ్చేవారు. తమ చిత్తం ప్రకారం బానిసలను చంపే అధికారం యుగమానులకు వుండేది.

చాల మొరటు పనిముట్లనే వాడగలిగినందున రైతులు తక్కువగానే పండించి గలిగేవారు. అందులో కొంతభాగం ప్రభువులకు చెల్లించవలసివచ్చేది.

బానిసల, రైతుల శ్రమఫలితాన్ని అనుభవించుతూ ప్రభువులు విలాసాలతో ఆడంబరంగా జీవించేవారు.

షాంగ్ రాజులు గొప్ప గొప్ప భవనాలను నిర్మించారు. ఒక్కొక్క రాచ నగరులో విశాలమైన సభామందిరాలు - 180 అడుగుల పొడవు, 30 అడుగుల వెడల్పు

గరిగినవి కూడా వుండేవి. రా భవనాల క్రాదిభాగంలో ధాన్యం, సరుకులు వస్తే రా నిల్వచేసేందుకు పెద్ద పెద్ద గోదాములుండేవి.

రాజు మరణించినపుడు పెద్ద గోరీలో అతనితోపాటు వందలకొలది సగిషీ రాళ్ళు, బంగారం స్ఫటికం (Jade) కంచుతో చేయబడిన వస్తుసామగ్రి సమాధి చేసేవారు. రాజుగారి సమాధిలో వందలకొలది బానిసలను సజీవులుగా కొందరిని, చింపి మరికొందరిని పాతిపెట్టేవారు.

సామ్రాజ్యప్రజలు మాత్రం అత్యంత వెనుకబడిన పరిస్థితులలో జీవితం గడిపే వారు. చిన్న మట్టి గుడిసెలు వారి ఇళ్లు. వారి గోరీలలో వారు యోగించిన మోటు కుండలు, ఆయుధాలు మాత్రం కనిపించుతాయి.

తమ పూర్వీకులను పూజించేందుకు హంగ్ రాజులు బ్రహ్మాండమైన క్రతువులు జరిపేవారు. అలాంటి ఒక్కొక్క యాగంలో వందలకొలది పశువులను, గొర్రెలను బలియిచ్చేవారు. తమను రక్షించవలసిందిగా పూర్వీకులను ప్రార్థించేవారు. భవిష్యత్తును చూడగలిగే శక్తిని తమకు ప్రసాదించవలసిందిగా మ్రొక్కేవారు. తాము చేసే పనులన్నీ తమ పూర్వీకుల అభివృద్ధి నెరవేర్చేందుకునే విశ్వసించేవారు. పాలకుల్లోనే గాక పాతికులైన ప్రజాసామాన్యంలోకూడ ఈ విశ్వాసం వేళ్ళూని వున్నందున, ప్రజానీకంపై రాజవంశపు అధికారం మరింత బలంగావుండేది.

హంగ్ రాజులు తమ సందేశాలను ఎముకలమీద, తాబేలు చిప్పలమీద చెక్కించేవారు. చైనా లిపికి ఈ వ్రాతలే ఆదిమ చిహ్నాలుగా యిప్పటికీ నిలచి వున్నాయి. ఎముకలపై చెక్కిన ఈ ప్రాథమిక రూపాలే తర్వాత అభివృద్ధి చెందిన చైనా లిపికి మూలమని చెప్పవచ్చు.

రోజువారి అవసరాలను తీర్చుకొనేందుకు, వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధిచేసేందుకు గరిగిన కృషి ఫలితంగా హంగ్ కాలంనాటికే శాస్త్ర విజ్ఞానానికి పునాదులు వేయ బడ్డాయి. ఎముకలపై చెక్కిన వ్రాతలను పరిశీలించితే, పదినేలదాకా అంకలను గుణించడం వారికి తెలుసునని బోధపడుతుంది. చంద్రుని పరిభ్రమణపై ఆధారపడిన నెలను గుణించడం, పంచాంగం వ్రాయడం వారికి తెలుసు. ప్రతి నెలకు, 30 లేక 29 రోజులనీ, సంవత్సరానికి 12 నెలలనీ, కొలది సంవత్సరాల కొకసారి అధికమాసం వస్తుందనీ వారు అవగతం చేసుకున్నారు. ఇందుకల్ల హంగ్ కాలంలో శాస్త్రీయపద్ధతి, పంచాంగం వ్రాయడంతోపాటు, ఋతువుల గమనాన్ని తెలిసికొని భూమిని ఎపుడు దున్నాలో, ఎపుడు విత్తనాలు వేయాలో అర్థంచేసికొనిగారు.

కి న అ ధ్యాయం

పశ్చిమ 'చా' వంశం

ఉత్తర వై నా మైదానాలకు పడమరగా లోయెస్ (బంకిమట్టి) పీఠభూములున్నాయి. చలి కాలంలో ఉత్తరాన్నుంచి వీచే గాలిలో కొట్టుకువచ్చినదుమ్ముక్రమంగా పేరుకొనడంవల్ల ఈ పీఠభూములు ఏర్పడ్డాయి. చింగ్, వీ నదులు ఈ పీఠభూమి గుండా ప్రవహించుతున్నాయి. ఈ నదీ లోయల్లో వ్యవసాయంలో ఆరితేరిన 'చా' తెగ ప్రజలు నివసించేవారు. తమ మూలపురుషుడైన 'హూచీ' ధాన్య, చిక్కుళ్ళు పండించడంలో నేర్పరని ఈ తెగ ప్రజ చెప్పుకుంటారు. అదే పీఠభూముల్లో నివసించే ఆటవిక తెగల దాడుల నుండి తప్పించుకోడానికి వ్యవసాయకులైన 'చా' తెగ ప్రజలు ఎప్పటికప్పుడు తమ నివాసాలను మార్చుకోవలసి వచ్చేది. చివరకు వారు ప్రస్తుత షెన్నీ రాష్ట్రంలోని చిషాన్ పర్వతానికి సమీపంలో వున్న హాయివాన్ మైదానాలలో స్థిరపడిపోయారు. ఇటలీ సారవంతమైన భూములను బాగుచేసి, తమలో తాము పంచుకున్నారు. ఇటలు వారు కట్టుకున్న భవనాలలో తమ పూర్వీకుల్ని పూజించే నిమిత్తం నిర్మించిన దేవాలయాలు చాల ప్రసిద్ధి కెక్కాయి. తాము నివసించే పట్టణాల చుట్టూ ఆటవిక తెగల దాడులనుండి రక్షించుకోడానికి గోడలు కట్టుకున్నారు.

మైదానాలలో స్థిరనివాస మేర్పరచుకున్నాక 'చా' తెగ ప్రజలు తమ అధికారాల్ని త్వరగా విస్తరింపచేసుకున్నారు.

ఆ కాలంలో షాంగ్ మతానికి చెందిన వాసిన్ రాజు సింహాసనానికి వచ్చాడు. అతడు చాల క్రూరుడైనందున ప్రజలు అతనిని శనిగాడని పిలిచేవారు. ఎక్కువమంది ఖైదీలను కట్టుకుని, బానిసలుగా పని చేయించుకుని తన భాగ్యాన్ని పెంచుకోవాలనే దురాశతో, హువాయి నదీ లోయల్లో నివసించుతున్న తెగలపైకి తన సైన్యాలను స్వయంగా నడిపించాడు. భీతికొల్పే ఏనుగుల సైన్యాలు ఈ ప్రజలకు అపార వ్యథం కలిగించాయి.

కాని రాజు దుర్మార్గం, అవినీతికర ప్రవర్తన, నిరంతర యుద్ధాల్లో రాజ్యాన్ని నష్టపరచాయి. గోపిడి సంపదను పంచుకోడంలో దేశంలోని సాగుంత ప్రభువులు

ఒండొరులతో పోరాడసాగారు. రాజు, సామంతులు కలసి ప్రజలపై పన్ను భారాన్ని ఎక్కువచేశారు. దేశమంతా కరువు కాటకాలు అలముకున్నాయి. పరిస్థితులు విషమించి సంక్షోభరూపం ధరించాయి. ఆ కాలపు సామంతప్రభువుల్లో ఒకడైన 'వీట్సీ' దేశపరిస్థితులను చెబుతూ "వీటిప్రవాహంలో పడి అలలమధ్య చిక్కుకుపోయి మునిగి పోతున్న మనిషిచందంగా రాజ్యపరిస్థితి వుంది" అని వర్ణించాడు.

'షాంగ్' రాజ్యం యిలా సంక్షోభంలో వుండగా పొరుగున నివసించుతున్న చౌ తెగ నాయకుడైన వెన్ రాజు దండయాత్రచేసి, చాలభాగాన్ని జయించాడు. క్రీ. పూ. పదకొండవ శతాబ్దంలో వెన్ రాజు కుమారుడైన 'వూ' రాజు పెద్ద యెత్తున సీన్ రాజుపై దండవేడలాడు. షాంగ్ రాజధాని సమీపంలో 'ముయా' అనేచోట ఉభయపైన్యాలు ధీకున్నాయి. షాంగ్ సేనలు చాల పెద్దవైనప్పటికీ అందులో అధిక సంఖ్యాకులైన బానిసలకు యుద్ధంచేయడం యిష్టంలేదు. తమ యజమానులమీద ఎదురుతిరిగి, చౌ పైన్యాలతో కలసిపోయి, షాంగ్ రాజధానిని ఆక్రమించుకున్నారు. ప్రజలచే ఏవగించుకోబడిన 'సిన్' రాజు, తగలడుతున్న రాచనగరు మంటల్లో దూకి తన దుర్మార్గజీవితాన్ని తుదనుట్టించుకున్నాడు. దీనితో షాంగ్ వంశ పరిపాలన ముగిసినది.

యుద్ధంలో జయించిన 'వూ' రాజు హోచింగ్ నగరాన్ని (ప్రస్తుతం షెన్సి రాష్ట్రంలోని సియాన్ నగరానికి పశ్చిమాన వుండేది) రాజధానిగా చేసుకున్నాడు. ఈ విధంగా "పశ్చిమ చౌ" వంశ పరిపాలన ప్రారంభమయింది.

'వూ' రాజు తన బంధువులందరికీ జమీలు, బాగీరులు పంచుటద్వారా పరిపాలన ఆరంభించాడు. దీని ఫలితంగా చాల సామంత రాజ్యాలు ఏర్పడ్డాయి. వాటిలో చీ, లూ, వీ, టాంగ్ విస్తృతమైనవిగావుండి ప్రస్తుత షాన్ టంగ్ రాష్ట్రంనుండి హోనాన్ వరకు పశ్చిమాన షెన్సి రాష్ట్రంవరకు వ్యాపించివుండేవి. దక్షిణాన యాంగ్ టీస్ నది, హాన్ నదీ ప్రాంతాలవరకు చిన్న బాగీర్లుగా విభజించి, వూ చక్రవర్తి తన సామంతులకు పంచాడు.

రాజుగారి కొత్త సామంతులు తమ పదవులను వంశ పారంపర్యంగా అనుభవించేవారు. వారి బిడ్డలు రాచకుంటుబానికి చెందినవారిని వివాహమాడేవారు. రాజరికాన్ని రక్షించడం, రాచబొక్కసానికి ప్రతి యేటా షేష్యున్ చెల్లించడం, అవసరమొచ్చినపుడు పరస్పరం సహాయం చేసుకోవడం సామంతులు తమ విధిగా వుంచుకొనేవారు.

సమాజం - ఆర్థికవిధానం.

పశ్చిమ 'చౌ' పరిపాలన కాలంనాటికి అంతకు పూర్వంనుంచి సాంప్రదాయంగా కొనసాగిన గ్రామ కమ్యూన్ యింకా వుంది. చైనా భాషలోని చింగ్ అక్షరంవలె కమ్యూన్ భూములను రైతులకు పంచినందున ఈ పద్ధతిని చింగ్ టీన్

విధానాన్ని పిలిచేవారు. కమ్యూన్ సభ్యులంతా సాంప్రదాయం ప్రకారం ఒండొరులకు సహాయం చేసుకొనేవారు. సాగుచేసుకోడానికి రైతులకు పంచివ భూములను అవురపుడు పునర్విభజించుటద్వారా పంచి భూములను వంతులవారి ఆందరూ సాగు చేసుడానికి అవకాశం లభించేది. గోధుమ తదితర ధాన్యాలను, చిక్కుడు తదితర కానుగూరలను పండించేవారు. పొలాల సరిహద్దులపై చెట్లను, పండ్ల వృక్షాలను నాటేవారు. సుగవాళ్లు వేటగాళ్ళుగాకూడ వుండేవారు. పట్టు పురుగులను పెంచడం, బట్టలు నేయడం వగైరా బాధ్యతలను షహీళ్లు నిర్వహించేవారు. రైతులు ధాన్యం రూపేణ, సంతువుల రూపేణ చెల్లించే షక్తాలతో సామంత ప్రభువులు విలాస జీవితం గడుపుతుండేవారు. ప్రభువుల వస్త్రాలు సైతం రైతు స్త్రీలు రయ్యారుచేసినవే.

పశ్చిమ చౌ కాలపు సమాజంలో బానిస వ్యవస్థకూడ వుండేది. రాజు సామంత ప్రభువులు, జాగీదారులు పాలకవ్యంగం వుండి ఇతరుల శ్రమ ఫలితాన్ని దోచుకునేవారు. రైతులు, బానిసలు దోచుకోబడేవారు. రాజులకు, సామంత ప్రభులకు తమ కుమారులకు, సనమలకు, మంత్రులకు బహుమతిగా భూములను, వాటిపై పనిచేసే బానిసలతో సహా యిచ్చేవారు. ఇలాంటి బహుమతులిచ్చే సంతోష సమయాలలో సామంత ప్రభువులు కంచు పాత్రలపైన, ఫలకాలపైన శాసనాలను చెక్కించేవారు; అలా చెక్కించిన బహుమతి ప్రదాన పత్రాలన్నింటి చివర “అతడు, అంతని వంశీకులు పారంపర్యంగా ఎల్లప్పుడూ అనుభవించుతారు” అని తప్పనిసరిగా వుండేది.

‘చౌ’ వంశస్తులు నిరంతరం ఆటవికులతో పోరాడవలసి వచ్చేది. ఈ ఆటవిక తెగలలో ఎన్యున్, పశ్చిమ జంగ్ అనేవి చాల బలవత్తరమైనవి. క్రీ. పూ. తొమ్మిదవ శతాబ్దం చివరలో ఎన్యున్ తెగవారు సాన్సీ రాష్ట్రంపై దాడిచేసి, యుద్ధంలో చౌ సైన్యాలను ఓడించారు. ఎనిమిదవ శతాబ్దారంభంలో పశ్చిమ జంగ్ తెగవారు దాడిచేసి, చౌ రాజధానిని ఆక్రమించుకున్నారు. రాజును చంపారు; అనేక మంది పౌరులను హతమార్చి, రాజధానీ నగరాన్ని ధ్వంసం చేశారు. చౌ రాజ్య పశ్చిమ సరిహద్దులను ఆటవిక తెగలు స్వాధీనం చేసుకున్నాయి. ఓడిపోయిన చౌ వంశీకులలో కొందరు పింగ్ గాజు నాయకత్వాన క్రీ. పూ. 770 సంవత్సరంలో లోయి అనేచోట (ప్రస్తుత హోనాన్ రాష్ట్రంలోని లోయాంగ్ లో) తమ రాజధానిని నిర్మించుకొని పరిపాలించసాగారు. ఈ కొత్త దశను చరిత్రకారులు ‘మూర్ఖ చౌ’ శకచుని పిలుస్తారు.

4 వ అధ్యాయం

వసంత - హేమంతాల శకం

క్రీస్తుపూర్వం 770 సంవత్సరం నుంచి 450 వరకు గడచిన కాలాన్ని వైవాచిక శకం వసంత - హేమంతాల శకం అని పిలుస్తారు.

'చా' వంశ పరిపాలన ఆఖరి దశలోనే ఇనుపగొర్రు, గొర్రు ఉపయోగంలోకి వచ్చాయి. రాతితోనో, కంచుతోనో చేసిన పనిముట్లకంటే శక్తివంతమైన లోహముతో, ఇనుముతో తయారుచేసిన సాధనాలను వినియోగించడం నేర్చుకున్నందున పొలాలను లోతుగా దున్నడం, అడవులను ఛేదించి పంటభూములుగా తయారుచేయడం సులభతరమగుంది.

ఇనుప పనిముట్లు ఉపయోగించడం, పనిలో నేర్పు సంపాదించిన తరువాత నుంచి భూములను రైతులకు వంతులవారిగా సాగునిమిత్తం యివ్వడం అనే సాంప్రదాయం ఏర్పడింది. క్రమంగా రైతులు భూములను వాణిజ్యపర్యవేక్షణగా అనుభవించే పద్ధతి అందులోకి వచ్చింది. ప్రభువులకూడ భూమిని తన స్వంతానికి లాక్కోవడం ప్రారంభించారు. ఈవిధంగా భూమి సమిష్టి యాజమాన్యం క్రింద వుండే పద్ధతి క్రమంగా అంతరించిపోయింది.

ఇనుప పనిముట్ల వుపయోగంవల్ల బంజర్లను, అడవులను బాగుచేసి త్వరగా సాగులోకితీవడం సులభతరం అవడంతో, సాగుభూమిని విస్తరించడంలో ఇరుగు పొరుగు తెగలమధ్య ఘర్షణలు రాసాగాయి. భూమికొరకు తగాదాలు ప్రభుత్వాల చుట్టూ యుద్ధాలకు దారితీసాయి.

ఆ రోజుల్లో ఎగ్లొనది లోయలోనూ, యాంగ్ ట్రీ నదీ లోయలోనూ సాగు ప్రాంతాలు అనేకం విస్తరించాయి. ఆ ప్రాంతాలలో నివసించుతున్న వ్యవసాయ తెగలకు హువా హిసియా అని పిలచేవారు. సాగవుతున్న ప్రాంతాలచుట్టూ విశాలమైన వీళ్ళు, అడవులు, వుండేవి : వీటిలో పశు పాలకులు, వేటగాళ్ళు అయిన జంగ్, టీ తెగలు నివసించుతుండేవి. వ్యవసాయదారులైన హువా హిసియా తెగల ఆచార వ్యవహారాలూ పశు పాలకులైన జంగ్, టీ తెగల ఆచార వ్యవహారాలూ భిన్నంగా ఉండేవి. ఉదాహరణకు పశుపాలకుల ఆహారం ప్రధానంగా మాంసం, పాలు, ఉభయ

తెగలమధ్య తరచు ఘర్షణలు జరిగేవి. హువా హిసియా తెగవారు జంగ్ టీ వారి భూములను ఆక్రమించేవారు. జంగ్ టీ తెగవారు హువా హిసియాకు చెందిన ధాన్యం, పశువులను, మనుష్యులను ఎత్తుకుపోయేవారు.

క్రీస్తుపూర్వం 7వ శతాబ్దప్రారంభంలో చిన్న రాజ్యాలకు, తెగలకు జయించుట ద్వారా చూ, చీ, ట్సీన్, చిన్ రాజ్యాలు క్రమంగా విస్తరించి బలపడ్డాయి.

యాంగ్ ట్సీ సదీలోయలోని సారవంతమైన భూములను, వెచ్చదనాన్ని అనుభవించుకూ 'చూ' రాజ్యం క్రమంగా యాంగ్ ట్సీ, హాన్ సదీప్రాంతంలోని చిన్న చిన్న రాజ్యాలన్నిటినీ ఒక్కొక్కటే ఆక్రమించి, క్రమంగా బలమైన రాజ్యంగా రూపొందింది. 'చూ' చక్రవర్తి పరిపాలనను తృప్తిపరిచింది. 'చూ' రాజు తన సామ్రాజ్యభావత్వాన్ని ప్రకటించుకొని, చక్రవర్తికి యివ్వాలని పన్ను ఎగవేసింది. అంతేగాక 'చూ' ప్రభుత్వం తమ రాజ్యాన్ని ఉత్తరదిశగా విస్తరించుట ద్వారా మధ్య మైదానాల్లోని రాజ్యాలకు ప్రమాదంగా తయారైంది.

తూర్పు సముద్రతీరంలోని చేపలు, ఉప్పు, పట్టు వస్త్రాల సుపద కలిగిన 'చీ' రాజ్యం చూకు బలమైన ప్రభుత్వంగా రూపొందింది. మెన్సీ రాష్ట్రంలోని డెన్ సదీలోయలోని "ట్సీన్" రాజ్యం వ్యవసాయాన్ని బాగా అభివృద్ధి చేసుకుని, చుట్టూ వున్న చిన్న రాజ్యాలకు తెగలను జయించి, చూకు బలమైన ప్రభుత్వంగా తయారైంది. ప్రస్తుత మెన్సీ రాష్ట్రంలో ఉప్పుడున్న "చిన్" రాజ్యం కూడ చూకు బలమైన ప్రభుత్వంగా మెలపించుతోంది ఈ నాలుగు బలమైన రాజ్యాలుగా రూపొందడంతో అధికారంకొరకు వీటిమధ్య తగాదా ప్రారంభమయింది.

సామ్రాజ్యమత్వం కొరకు రాజ్యాలు మధ్య తగాదా

వసంత - హేమంత శకం ప్రారంభంలో 'చీ' రాజు హువాన్ నాయకత్వం సంపాదించాడు.

హువా హిసియా వ్యవసాయ తెగలకు, జంగ్-టీ పశుపాలక తెగలకు మధ్య క్రీస్తు పూర్వం 7వ శతాబ్దం మధ్యలో తీవ్రమైన యుద్ధాలు జరిగాయి. ఎల్లోసగ ఉత్తరపు గట్టునవున్న 'వీ' హిసింగ్ రాజ్యాలకై 'టీ' తెగ దాడిచేసి అపారనష్టాలను కలిగించింది. ఒకపుడు బలంగా వున్న 'వీ' రాజ్యంలో దాడి అనంతరం జనాభా ఏడువేలకు తగ్గిపోయింది. ఉత్తర మెన్సంగ్ తెగ దాడిచేసి 'యెన్' రాజ్యాన్ని పూర్తిగా ధ్వంసం చేసింది.

ప్రమాదకరమైన పై ఘటనలతో భీతిచెందిన హువాసియా వ్యవసాయ తెగలకు చెందిన సామంతులంతా 'చీ' రాజైన హువాన్ నాయకత్వం క్రింద సమావేశమయ్యారు. ఉత్తరాది తెగల దాడుల ఎదుర్కోవాలనీ, ధ్వంసం చేయబడిన రాజ్యాలకు సహాయం పంపాలనీ నిర్ణయించారు. ధ్వంసమయిన 'చీ' రాజ్యానికి సహాయంగా పశువులు, గొర్రెలు, పందులు, కుక్కలు, కోళ్లు, వస్త్రాలను 'చీ' పంపాడు.

'హిసింగ్' నగర కోటలకు తిరిగి కట్టించాడు. 'యెన్' రాజ్యంపై దాడిచేసిన జంగ్ ఖైదు పెనుకకు పారదోలాడు.

క్రీస్తు పూర్వం 656వ సంవత్సరంలో హువాన్ రాజు ఎనిమిది రాజ్యాల సంయుక్త సేనలకు నాయకత్వం వహించి, గుర్రంపై స్వారిచేస్తూ, అత్యధిక పరుడైన 'మా' రాజ్యపాలకునిపైకి దాడి వెడలాడు. ఎదిరించేనమ్ముల్లేక 'మా' రాజు సర్వసేనాని 'చీ' రాజు పెట్టిన మరతులకు అంగీకరించాడు. 'చా' చక్రవర్తి సారభౌమత్వాన్ని గుర్తించాడు : సుధ్య మైదానాలపై దాడిచేసి రాజ్య విస్తరణకు ప్రయత్నించసని అంగీకరించాడు. ఐక్య రాజ్యాలతో కలవడానికి ఒప్పకున్నాడు. అదివరకు 'మా' రాజు క్రింద సామంతులుగా వున్నవారంతా ఈ ఒడంబడికతో 'చీ' ఆధిపత్యం క్రిందకు వచ్చారు. ఈ విధంగా ముప్పది రాజ్యాలకు పైగా కలుపుకొని 'చీ' రాజైన హువాన్ తన రాజ్యాన్ని విస్తరించుకొని బలవత్తరమైనదానినిగా చేసుకున్నాడు.

సామంత రాజులందరినీ ఐక్యపరచడంలో హువాన్ కృతకృత్యుడవడానికి కారణం ఏమంటే అతడు "చక్రవర్తికి విధేయులుగా వూడి ఆటవికుల దాడులను తప్పికోడదాం" అనే నినాదాన్ని ప్రచారం చేయడం. అతడు నిర్మించిన ఐక్య రాజ్యాల సమితి తొమ్మిదిసార్లు సమావేశమయింది. వాగుల, నదుల ప్రవాహాన్ని అడ్డగించ నీ, ఆహారధాన్యాల రవాణాను అరికట్టకునీ, "చా" చక్రవర్తి సారభౌమత్వాన్ని అంగీకరిస్తామనీ, పరస్పరం యుద్ధాలకు దిగకునీ సమితి సభ్యులంతా అంగీకరించారు.

క్రీ. పూ. ఏడవ శతాబ్దం ఆఖరులోను, ఆరవ శతాబ్దం మొదట్లోనూ ట్సిన్ - చూ రాజ్యాల సుధ్య దీప్లుకాలం యుద్ధాలు సాగాయి. చుట్టూవున్న మిత్రరాజ్యాలను కూడ వీటిలోకి ఈడ్చాయి.

క్రీ. పూ. ఆరవ శతాబ్దం చివరలో యాంగ్ ట్సి నది దిగువ ప్రాంతంలోని 'పూ', 'యెహా' రాజ్యాలు సుధ్య మైదానాలపై నాయకత్వంకొరకు పెనుగులాడ సాగాయి. 'పూ' రాజు దాడివెడలి 'చూ', 'చీ' రాజులకు ఓడించాడు. ట్సిన్ రాజు కూడ పోరాడి లాభంలేదని గుర్తించి లొంగిపోయి 'పూ' రాజు పిలచిన సామంతుల సమావేశానికి హాజరయ్యాడు. కాని ఈ కీర్తి యెంతోకాలం 'పూ' రాజుకు దక్కలేదు. అతడు రాజ్యవిస్తరణకు ఇతర ప్రాంతాలపై దాడివెడలిన సమయంలో "యెహా" రాజు దాడిచేసి 'పూ' రాజ్యాన్ని ధ్వంసం చేసి, యాంగ్ ట్సి దిగువ ప్రాంత మంతటిపై అధికారం వహించాడు.

ఈ కాలంలో నిరంతరం కొనసాగిన అంతర్గత యుద్ధాలవలన, పెద్ద రాజ్యాలు చిన్న రాజ్యాలకు కాజేయడంవలన 'చా' చక్రవర్తి అధికారం పూర్తిగా సన్నగిలింది. చిన్న సామంతులకున్న ప్రతిష్ఠకు మించిన అధికారం చక్రవర్తికి లేకుండాపోయింది. ఐక్య సమితిలోని బలమైన రాజ్యాలు చిన్న రాజ్యాలనుండి నజరానా వసూలుచేయ సాగాయి.....బట్టలు, గుర్రాలు, పులి, చిరుతపులి, లేడి చర్మాలు వగైరాలు పన్నుగా వసూలు చేసేవారు.

అప్పటి 'లూ' రాజ్య
వైనా మేధావుల్లో ఆయన చాల గొప్పవాడు.

ఎవరైనా యుద్ధాలకు ఆయన వ్యతిరేకి. ప్రజలపై
దాన్ని, ఇతర విధాలైన దోపిడిని కూడ ఆయన వ్యతిరేకి.
యలా నిర్వహించుతావ"ని ఒక సామంత ప్రభు వడిగిన ప్రశ్నకు
కన్ ఫ్యూషియన్ "యుద్ధ నిర్వహణకు గురించి నేను ఎన్నడూ అభ్యయనం చేయలేదు.
అని ఖచ్చితంగా చెప్పినాడు. తన శిష్యుడొకడు ప్రజలపై పన్నులు ఎక్కువ చేసి,
ప్రభువులకు ధనం చేకూర్చాడని విన్నపుడు కోపంతో కన్ ఫ్యూషియన్ అలాంటి
వాడిని తన శిష్యుడుగా పరిగణించనన్నాడు.

కన్ ఫ్యూషియన్ వివిధ రాజ్యాలకు యాత్ర వెళ్ళి, తన సిద్ధాంతాలకు బోధిం
చాడు. కాని పరిపాలకు లెవ్వరూ ఆయన సలహాలకు పాటించలేదు. జన్మస్థలమైన
'లూ'కు తిరిగి వచ్చి, ప్రాచీన గ్రంథాల సంకలనకు పూనుకున్నాడు. చరిత్రగ్రంథం
(హాంగ్ షు), వసంతం - హేమంతం గాథలు, కర్మకాండల గ్రంథం, పాటలగ్రంథం
వలె రాష్ట్రంలో ఆయన సేకరించి, ప్రకటించిన పుస్తకాలు యిప్పటికీ వున్నాయి.
అతి ప్రాచీన కాలంలో ప్రభుత్వాలు చేసిన ప్రకటనలు, హుక్ములు చరిత్ర
గ్రంథంలో సంపుటికరించబడ్డాయి. వసంతం - హేమంతం గాథలలో 'లూ' రాజ్య
చరిత్ర వ్రాయబడింది. ప్రాచీన రాజకీయ, సామాజిక జీవితంలో జరిపే కర్మ
కాండలు, ఉత్సవాలకు గురించి వర్ణనలు కర్మకాండల గ్రంథంలో వున్నాయి.
పద్యాలు, జానపదగేయాలు పాటల గ్రంథంలో సంపుటికరించబడ్డాయి. అంతకు
ముందు పాలకవర్గ సభ్యులకు మాత్రమే ప్రత్యేకోద్యోగులు చరిత్ర వినిపించే విషయా
లకు కన్ ఫ్యూషియన్ సేకరించి, గ్రంథాలుగా ప్రకటించాడు.

ఆ రాష్ట్రంలో చాల పెద్ద సంఖ్యలో - మూడువేలకు పైగా కన్ ఫ్యూషియన్
శిష్యులుండేవారు. కర్మకాండ, సంగీతం, విలు విద్య, రథ సారథ్యం, గ్రంథ రచన,
గణితశాస్త్రం అను ఆరు కళలను గురించి కన్ ఫ్యూషియన్, తన శిష్యులకు బోధించే
వాడు. ఆయన వివిధ రాజ్యాలకు తిరుగుతూంటే ప్రయాణంలో నైతిక అనేక సూక్తి
శిష్యులకు విద్య గరిపేవాడు. శిష్యులు అడిగే ప్రశ్నలకు, అడిగినవాని స్వభావాన్ని
బట్టి సముచితమైన సమాధానాలకు కన్ ఫ్యూషియన్ యిచ్చేవాడు. బోధించడంలో
ఆయనకున్న ఓర్పు విస్తృతమైన ఆయన విజ్ఞానం ఫలితంగా శిష్యులందరూ అత్యంత
అభిమానంతోనూ, గౌరవంతోనూ కన్ ఫ్యూషియన్ను చూచేవారు.

అత్యంత ప్రాచీన
జరిగే ఘటనలను కవులు వివరంగా వర్ణించారు.

సేద్యపు పనులు చేయడం, పశువులలో కంద
లు రావడం, వసంత ఋతువులో నదీతీరంలో యువతీ

లు నృత్యం చేయడం, చిత్రించే పాటలు, పీడిత ప్రజల జీవితాన్ని,

రాకొప్పాన్ని వర్ణించే పాటలు ఈ గ్రంథంలో వున్నాయి.

ఆ రోజుల్లో ప్రజల జీవితాన్ని, ఆలోచనలను, ఆవేశాలను ఈ పాటలు చాల
ప్రతిభావంతంగా చిత్రించాయి. అందుచేతనే ప్రజలను అవి ఆకర్షించాయి : రెండు
వేల సంవత్సరాలకు పైగా ప్రజల గౌరవ గున్నలను పొందాయి.

శ్రీ వ అ ధ్యాయం

రాజ్యాలమధ్య అంతర్యుద్ధాల దశ

క్రీస్తు పూర్వం 475 నుంచి 221 సంవత్సరాలకు పూర్వం గడచిన కాలాన్ని రాజ్యాలకు పూర్వ అంతర్యుద్ధ శకం అని చరిత్రకారులు పిలుస్తారు.

ఆర్థికాభివృద్ధి

వసుత - హే సుతాల శకంలో జరిగిన యుద్ధాల ఫలితంగా చాల రాజ్యాలు అంతరించిపోయాయి. ముఖ్య రాజ్యాలు ఏడు మాత్రమే మిగిలాయి: చీ, చూ, ఎన్, చిన్, హాన్, చాన్, లీ, అని ఈ రాజ్యాలు పిలువబడేవి. క్రీ. పూ. ఐదవ శతాబ్దం చివరిలో వున్న ట్సిన్ రాజ్యం చీరిపోయినందున ఆఖరి మూడు రాజ్యాలు ఏర్పడ్డాయి. క్రీ. పూ. నాల్గవ శతాబ్దం చివర ఎన్ రాజ్యం చాల ప్రాఖ్యత వహించింది. ఉత్తర చైనాలోని ఉత్తర మైదానాలనుండి లియోటుంగ్ ద్వీపకల్పావకు విస్తరించి వుండేది.

అప్పటికి ఇనుమును ఎక్కువగా ఉపయోగించడం అలవాటయింది. ఇనుప పనిముట్లు ఎక్కువగా వినియోగించడంవల్ల పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందసాగాయి. ప్రతి రాష్ట్రంలోనూ గనుల త్రవ్వకం ప్రారంభమయింది. ప్రస్తుత హాన్ నాన్ రాష్ట్రంలోని నాన్ యాంగ్ ప్రాంతంలోనూ, ప్రస్తుత హాన్ పే రాష్ట్రంలోని హాన్ టాన్ లోనూ, ప్రస్తుత హెంటుంగ్ రాష్ట్రంలోని లిచ్చే లోనూ ఇనుము పోత కార్మాగారాలుండేవి. అందులో కొన్ని కార్మాగారాల్లో కొన్ని వందలవరకు కార్మికులు పనిచేసేవారు. లోహపు గనులను త్రవ్వించడంతో పాటు ఇనుప సరుకులను ఫ్యాక్టరీలలో తయారుచేయించి, అమ్మించుటద్వారా ధనవంతులైన యజమానులుండేవారు. బలవంతులైన సామంత ప్రభువులతో పోటీ పడగల వర్తకులు కూడ వుండేవారు.

భూమిని నున్నదానికి, గడ్డిని తవ్వి శుభ్రపరచడానికి, పంటవేలు కోరి ఇనుప పనిముట్లు ఉపయోగించేవారు. ఇనుప పనిముట్లు ఉపయోగించుటకు ఎక్కువగా తయారుచేసి పంటవేలకు వాడడం ప్రారంభమయింది. రైతులు ఫలసాయాన్ని పొందగలిగారు.

ఇనుప సాకలను, పలుగులను తయారు చేయగలిగినందున పంటకాలువలను శ్రవ్యం, కాలువలను రహదారులుగా వినియోగించడం సాధ్యమైంది. ఉదాహరణకు చిన్ ర్యాంంలో 300 లీ (సుమారు 100 మైళ్లు) * పొడుగున్న ఛంకో కాలువను శ్రవ్య, నలభై లక్షల 'చా'ల (సుమారు 6 లక్షల 66 వేల ఎకరాలు) నిజము సారవంతమైన పంటభూమిగా మార్చగలిగారు. తూర్పున యాంగ్ ట్లీనది, పలువాయ్ నది నీళ్లు, స్ట్రీ నదులతో కలిపే హాంగ్ కో కాలువను శ్రవ్య, రవాణాకు వినియోగించారు.

దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల మధ్య వర్తకం బాగా అభివృద్ధి చెందింది. రాజధాని పట్టణాలైన వింటీ, హంటాన్, లోయి (ప్రస్తుత హోనాన్ రాష్ట్రంలో వుండేది). సిన్ యాంగ్ (ప్రస్తుత షెన్సి రాష్ట్రంలో), ఇంగ్ (ప్రస్తుత హోపే) వలె రాక్రమంగా పెద్ద పెద్ద జనాభాగలిగిన నగరాలుగా పెంపొందాయి. ఆ నగరాలమట్టా కొన్ని వేల గజాల పొడవుగల గోడలు నిర్మించుకున్నారు. నేర్పరులైన పనివాళ్ళు అనేకరకాలు వస్తువులు తయారుచేసేవారు. నగరంలోని మార్కెటులలోకి అనేక రకాల సరుకు అమ్మకానికి వచ్చేది. తూర్పు నుంచి చేపలు, దక్షిణాన్నుంచి ముత్యాలు, ఏనుగు దంతాలు, పశ్చిమాన్నుంచి ఖడ్గ మృగాల చర్మం, ఉత్తరాన్నుంచి మంచి గుర్రాలు అమ్మకానికి వచ్చేవి. 'చీ' ప్రభుత్వానికి రాజధానిగా వున్న 'లింఝే' నగరం చాల భాగ్యవంతమైనదిగా వుండేది. ఆ నగరానికి చేరే బాటల మెట సరుకుల బళ్ళు, ప్రయాణీకులు నిరంతరం సాగిపోతుండేవి. లింఝే నగరం జనాభా 70 వేల దాకా వుండేది. పట్టువస్త్రాల పరిశ్రమ చాల అభివృద్ధి చెందినందున అచట తయారైన సరుకు దేశమంతటా అమ్మ బడుతుండేది. "చీ సిక్కు ప్రపంచ మంతటా అమ్ముడవుతాయ" అనే సామెత వ్యాప్తిలో వుందంటే లింఝే నగరంలో తయారైన సరుకు నాణ్యమైనదన్న ప్రఖ్యాతి వుండేదని బోధపడుతుంది.

ఉత్పత్తి పెరుగుదల, వర్తకపు సరుకుల తయారీ ఎక్కువగావడం ఫలితంగా కమ్యూన్ వ్యవస్థ మరింత శిథిల మవసాగింది. మారిన పరిస్థితులలో బలమైన రాజ్యా లలో ప్రభుత్వమే రైతులనుండి ప్రత్యక్షపన్నులు వసూలుచేయడం, తప్పనిసరిగా శ్రమ చేయించుకోవడం పరిపాటయింది. పశ్చిమానవున్న 'చిన్' రాజ్యం మాత్రం నూతన పరిస్థితులకు అనుగుణ్యమైన రాజకీయ సంస్కరణలను అచట జరుపకుండా వెనుకబడివుంది. ఆ రాజ్యంలో సామంత ప్రభువులే అప్పటికింకా ప్రభుత్వ యంత్రాంగాన్ని తమ చేతుల్లో వుంచుకొని గ్రామ కమ్యూన్లను నడుపుతూ, రైతుల

* మూరాన్ని కొలవడానికి చైనాదేశంలో వాడే కొలమానం 'లీ' దాదాపు

0.3107 మైళ్ళతో (అనగా మూడో వంతుకు లోపు) సమానం. చైనాలో భూమి

దాదాపు 0.1647 ఎకరాతో (అనగా ఎకరంలో ఆరోవంతుకు)

ఉపయోగించిన కొలతలు ఆయా పరిపాలన కాలంలో

టిని ఆధునిక కొలతల్లోకి ఎలా మార్చుతారో ఇంకా

నుండి ధాన్యం శిస్తును వసూలుచేయడం, పెట్టి చేయించుకోవడం సగుగునూ ఉండేది. రైతులపై ప్రభుత్వ పరిపాలన చిన్ ప్రభుత్వానికి లేకపోవడమే ఆ రాష్ట్ర చొక్క సంలలో తగినంత డబ్బులేకపోవడానికి; పైన్యం బలహీనమవడానికి కారణమయింది.

పరిశ్చితు లిలా వుండగా క్రీ. పూ. 359 సంవత్సరంలో చిన్ పరిపాలకుడైన హిస్యో రాజు కొన్ని సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టాడు. మంత్రియైన సాంగ్ యాంగ్ ను నియమించగా, ఆయన తయారుచేసిన రాజ్యాంగ సంస్కరణల ముసాయిదాలో క్రింది మార్పులు సూచించబడ్డాయి :

1. సమిష్టిభూమిని వంతులవారీగా రైతులు సాగుచేసుకోవడమనే పాతి పద్ధతిని (చింగ్ టియన్ విధానం) రద్దుచేసి, భూమిని స్వాధీనంలో వుంచుకోడానికి, కొనడానికి, అమ్మడానికి వ్యక్తుల హక్కును గుర్తించాలి. కొత్తభూములను శుభ్ర పరచి సాగుచేయడాన్ని, అధిక పంటలను పండించడాన్ని ప్రోత్సహించాలి. బాగుగా సాగుచేసి పంటలు పండించేవారిని, పట్టువస్త్రాలను బాగా తయారుచేసే వారిని పెట్టిచాకిరి (లేబర్ సర్వీసు) నుండి మినహాయించాలి.

2. ఒక కుటుంబంలో ఇద్దరు లేక ముగ్గురు సోదరులన్నపుడు వారు విడిపోయి నేర్వేరు కాపరం పెట్టుకొని స్వంతంగా పనిచేయాలి; లేనిచో ఆ సమిష్టి కుటుంబానికి అధిక పన్నులు వేయబడుతాయి. ఐదు కుటుంబాలను ఒక 'పూ' (గ్రూపు) గానూ, రెండు 'పూ'లను ఒక "షీక్" (మూతా గానూ) నిర్ణయించి ఆ మూలలోని యే వ్యక్తి నేరం చేసినప్పటికీ బాధ్యత మూతా అంతటిపై వేసే కొత్త పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టారు.

3. పైన్యంలో వీరోచిత కార్యాలు చేసేవారికి ప్రభువు హోదాను ఇవ్వాలి ఒక్కొక్క కార్యం గొప్పతనాన్నిబట్టి పెద్ద హోదాను ఇవ్వాలి. ప్రభువుల వంశాలకు చెందినవారు యుద్ధంలో వీరులవలె పోరాడలేకపోతే వారి పదవులను రద్దు చేయాలి. ప్రభువుల హోదాను అనుసరించి వారికిచ్చే భూమి మతాలు వుండాలి.

4. 'చిన్' రాజ్యంలోని గ్రామాలన్నింటినీ 31 తాలూకాలుగా విభజించి, ప్రభుత్వంచే నియమించబడిన ఉచ్యోగి ప్రత్యక్ష పాలనక్రింద ఒక్కొక్క తాలూకాను (కౌంటీ) వుంచాలి.

క్రీ. పూ. 350 సంవత్సరంలో ఈ కొత్త శాసనాలను ప్రవేశపెట్టినపుడు చిన్ ప్రభుత్వానికి హిస్యో యాంగ్ నగరం రాజధానిగా వుండేది. ఈ శాసనాలు తరు స్వప్రయోజనాలకు విరుద్ధంగా వున్నాయని ప్రభువులంతా ఎరిగించినందున, మంత్రి హాంగ్ యాంగ్ చాల చిక్కులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. ఐనప్పటికీ 'హిస్యో' రాజు వీటిని ఖచ్చితంగా అమలుజరిపి, ఎదురించిన సామంత ప్రభువులందరినీ కఠినంగా శిక్షించాడు.

భూమిని కొనడం, అమ్మడం శాసనరీత్యా అంగీకరించబడినందున భూస్వామి వంతుల చేతుల్లో భూమి కేంద్రీకరింపబడటం ప్రారంభమయింది. భూములను రైతులకు కాలికిచ్చి, ధాన్యం రూపేణా మక్తాలను వసూలు చేయసాగారు. ఈ విధంగా క్రమంగా భూస్వామ్య దోపిడీ విధానం (స్ట్రాడల్ పద్ధతి) పెంపొందింది.

హెంగ్ యాంగ్ సంస్కరణలు శాశ్వతంగా వ్యవసాయం వృద్ధిచెందుటతోపాటు, ప్రభుత్వ గిడ్డంగులను ధాన్యంతో నింపేందుకు అవకాశమేర్పడింది. తన హోదా పెరుగుతుందనే ధృత్యాచారంతో వైనికులు యుద్ధరంగంలో ధైర్యంగా పోరాడగలిగారు. ఈ విధంగా 'చిన్' రాజ్యం బలపడి, ముందుకు సాగింది. దానికీ, తూర్పున వున్న ఆరు రాజ్యాలకూ మధ్య సాంస్కృతిక మాధికారంతో, తీవ్రమైన పోరాటాలు జరిగాయి. చిన్ రాజ్యం యుద్ధ చక్రవర్తులతోడుగా రాకీయ చాతుర్యాన్ని కూడ వినియోగించింది; శత్రురాజ్యాల మధ్య తగాదాలను రెచ్చగొట్టడానికి, వారి మధ్య వున్న ఒడంబడికలను విచ్ఛిన్నం చేయడానికి పూనుకుంది. పొరుగు రాజ్యాలతో పోరాడటానికి దూరప్రాంత రాజ్యాల సహకారం సంపాదించింది. క్రీ. పూ. మూడవ శతాబ్దం అంతమయ్యేనాటికి 'హన్, వీ' రాజ్యాల సంయుక్త సేనలను ఓడించి, ఆ ప్రభుత్వాల చేతుల్లోంచి పెద్దభాగాలను 'చిన్' ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోగలిగింది. ఆ విధంగా ఇద్దరు ప్రత్యర్థులను ఓడించిన తర్వాత చూచి రాజ్యాల విక్రమకూటమిని నాశనం చేయడానికి 'చిన్' ప్రభుత్వం పూనుకుంది. 'ఛూ' రాజ్య సేనలను ఓడించి, రాజధానిని పట్టుకున్నందున రాజు తూర్పునకు పారిపోయాడు.

ఎల్లో నదికి రెండువైపులా తూర్పునకు చిన్ ప్రభుత్వం తన రాజ్యాన్ని విస్తరించుకోసాగింది. క్రీ. పూ 260 సంవత్సరంగా హన్ నగరమైన హెంగ్ యాంగ్ న స్వాధీనం చేసుకొని చిన్ ప్రభుత్వ పైన్యాలు చావ రాజ్యంపైకి దాడి పెడలాయి. ఈ ప్రమాదాన్ని గుర్తించి చావ రాజు నాలుగు లక్షల యాభై నేల పైన్యాన్ని సమీకరించి, ప్రసిద్ధ సేనాని లియెన్ పో నాయకత్వాన దక్షిణ ఆహ్వాది పట్టణమైన చాంగ్ పింగ్ రక్షణకు పంపాడు. లియెన్ పో బలమైన కోటల వెనుక రక్షణ తీసుకుంటూ, తన సేనలతో జాగ్రత్తగా సమయంకొరకు వేచివున్నందున దాడి చేస్తున్న చిన్ సేనలకు అలవికాలేదు. అప్పుడు, కుట్రపన్ని, లియెన్ పో సేనానిని ఆపదనుండి తొలగించడానికి ప్రయత్నించి చివరకు సాధించగలిగారు. లియెన్ పో స్థానంలో సేనానిగా నియమించబడిన యువకుడు చాన్ కో తొందరపడి, నగర కోటల రక్షణకు వదలివేసి, శత్రు సేనలను ధీకొని, పరాజయం పొందాడు. అతడి గొప్ప పైన్యం శత్రువు పన్నిన వుచ్చుల్లో చిక్కుకొంది. చిన్ ప్రభుత్వ సేనలు చుట్టుముట్టి, ఎటూ తప్పించుకోనేందుకు అవకాశం లేకుండా దిగ్బంధనం చేశాయి. ఈలోగా చిన్ రాజు పదిహేను వీళ్ళకు మించిన యువకులందరినీ సమీకరించి, తానే ఆధ్వర్యం వహించి అగతియ యుద్ధంలో తన సేనలను నడిపించాడు. నలుబది రోజులుగా చిన్న వలయంలో చిక్కిన చావ పైన్యాలు ఉపవాసాంతో బాధలు పడుతూ దిగ్బంధనాన్ని బ్రద్దలు కొట్టేందుకు ప్రయత్నించి విఫలమయ్యాయి. భీకరయుద్ధంలో ఓడిపోయిన చావ వైనికులందరు బంధీలుగా పట్టుకోబడి, చంపబడ్డారు.

సంకులసమరాంతో కూడిన ఈ దశ ఈ విధంగా గొప్పయుద్ధంతో అంతమయింది. ఆరు నెల్లో ప్రధాన పైన్యాన్ని చావ ప్రభుత్వం కోల్పోయింది :

చిన్ ప్రభుత్వం ఎదురులేని మోటరీశక్తిగా పెంపొంది సాంకేతికతను స్థాపించుకో
గలిగింది.

చిన్ ప్రభుత్వం చైనాదేశాన్ని వికృతపరచింది

క్రీ. పూ. 246 సంవత్సరంలో ఇంగ్లెండ్ రాజు చిన్ రాజ్య సింహాసనాన్ని
అధిష్టించాడు. ఇతడినే ప్రథమ చిన్ చక్రవర్తనీ, లేదా చిన్ షీ హువాంగ్ టీ అనీ
చరిత్రకారులు పిలుస్తారు. మిగతా ఆరు రాజ్యాలు కలిపిన దానికంటే విస్తృతమైన
ప్రాంతాన్ని ఇంగ్లెండ్ చక్రవర్తి పరిపాలించాడు. క్రీ. పూ. 230 తరువాత
పదేళ్ళలో తక్కిన రాజ్యాలన్నిటినీ - హాన్, చావ్, వీ, చూ, ఎన్, చీ -
ఒక్కొక్కటే ఆక్రమించుకున్నాడు. క్రీ. పూ. 221 సంవత్సరానికి దేశాన్నింతటినీ
తన పరిపాలనక్రిందకు తెచ్చి వికృతపరచగలిగాడు.

దేశం వికృతపరచడం సత్ఫలితాలకు దారితీసింది. ప్రభుత్వ మిపుడు నీటివనరు
లన్నిటిపైనా అధికారం కలిగి, సద్వినియోగం చేసేందుకు అవకాశ మేర్పడింది.
ఆటవిక తెగల దాడులను ఎదుర్కొనేందుకు రక్షణచర్యలు తీసుకుని, దేశభద్రతను
కాపాడే అవకాశ మేర్పడింది. శాంతియుత పరిస్థితులలో ప్రజలు తమ వృత్తులను
సాగించి వుత్పత్తిని ఎక్కువ చేసేందుకు అవకాశ మేర్పడింది.

6 వ అధ్యాయం

రాజ్యాల మధ్య అంతర్యుద్ధాల దశలో సంస్కృతి

సామ్రాజ్యమత్వంకొరకు వివిధ రాజ్యాలు పోరాడుతున్న ఈ దశలో చాలామంది గొప్ప మేధావులు ఉద్భవించారు. వారిలో కొందరు తమ రాజకీయాభిప్రాయాలను వ్రాసి గ్రంథస్థంకూడ చేశారు. ఈ దశ ప్రారంభంలో సుంగ రాజ్యానికి చెందిన మోటీస్ (మోటీ) అనే అత్యంతకు చాలామంది శిష్యులందేవారు. వారు తమ గురువును చాలా గౌరవించేవారు; ఆయన తమకిచ్చిన కర్తవ్యాలను నెరవేర్చడంలో ప్రాణాలు కోల్పోవలసివచ్చినా సరే - జంకేవారు కాదు.

మోటీస్ ఆశయాలకు పునాది విశ్వప్రేమ. మానవులందరూ పరస్పరం ద్వేషించు కోరావనీ, ఒకరినొకరు ప్రేమించుకోవాలనీ ఆయన బోధించాడు. దురాక్రమణ యుద్ధాలకు ఆయన వ్యతిరేకించాడు. కాని దేశ రక్షణకొరకు తీసుకునే చర్యలను ఆయన బలపరచాడు. 'మా' రాజు సుంగ రాజ్యంపైకి దాడి వెడలడానికి సన్నాహాలు చేస్తున్నాడని తెలిసినపుడు ఆయన రాజధానికి వెళ్ళి, దండయాత్ర ప్రయత్నాలను విరమించవని రాజుతో వాదించాడు. 'కాని అదే సమయంలో మోటీస్ దురాక్రమణమండి సుంగ రాజ్యరక్షణకు తోడ్పడవలసిందిగా తన శిష్యులను మూడు వందలమందిని పంపాడు.

ఆరోజుల్లో ఆకలి, చలి, అధికశ్రమ అనే అత్యంతవారుణమైన పీడనాలు ప్రజలను పీడించుచున్నాయనీ, రాజులు, ప్రభువులు విలాసాలతో తోయాడుతున్నారనీ మోటీస్ తన రచనల్లో వర్ణించాడు. భాగ్యవంతుల శవాలతోపాటు విలువైన వస్తువులకు పాతివెట్టే సాంప్రదాయం అర్థరహితమైనదని ఆయన అభిప్రాయపడ్డాడు. ఆయన నిరాడంబరంగానూ, తక్కువ ఖర్చుతోనూ జీవించేవాడు. విలాస జీవితాన్ని, దుబారాఖర్చును సాగించడమంటే ప్రజలకు దోచుకోవడమేనని ఆయన తీవ్రంగా నిరసించేవాడు. ఆయన శిష్యులు వ్రాసిన 'మోటీస్' అనే పుస్తకంలో తమ గురువు అనేక పరిశోధనలుచేసి రాసిన శాస్త్రీయ సమాచారం చాలామంది.

చావో రాజ్యకారుడు హుస్సేన్ అనే పేరుగల గొప్పతత్వవేత్త నగొకరు ఈ కాలంలోనే వుండేవాడు. ఆయన చాలా రాజ్యాలలో సంచారం చేశాడు. కాని ఎక్కువ కాలం 'చీ', మా రాజ్యాలలో గడిపాడు. ఆయన చాలమంది శిష్యులకు కిన్ హ్యూసియస్ పుస్తకాలను బోధించేవాడు. మానవుడు ప్రకృతిని అయించి, ఉపయోగించుకోగలడని అభిప్రాయపడ్డాడు. తోకచుక్కలు రాలగం, సూర్యగ్రహణం ప్రకృతి సహజమైన ఘటనలని కనుగొన్నాడు. ఈ పరిశోధన ప్రపంచప్రకృతిని అర్థం చేసికోడానికి మానవునికి ఎంతో ఉపకరించింది.

హుస్సేన్ శిష్యుడైన హాన్ ఫీ అనునతడు హాన్ రాజ్యానికి చెందినవాడు. సామ్రాజ్యముని అధికారాలను బలపరచాలనీ, అధికార కేంద్రీకరణ సరగాలనీ హాన్ ఫీ కోరాడు. ప్రభువుల అధికారాలను తొలగించి, వారిస్థానే ఉగ్ర్యోగులను నియమించే అధికారం రాజుకు ఉండాలన్నాడు. అప్పులైనవారినే కేనామగూ, చుంత్రులు గాను పై పదవులకు పంపాలన్నాడు. రాజుగారి శాసనాలు వ్రాత పూర్వకంగా వుండాలనీ, వాటిని ప్రకటించాక రాజ్యంలోనివారంతా పాటించి తీరాలనీ సూచించాడు.

హాన్ ఫీ రచనలను చిన్ రాజ్య పరిపాలకుడైన ఇంగ్ చెంగ్ రాజు గౌరవించి, అందలి రాజకీయాభిప్రాయాలను ఉత్సాహంతో స్వీకరించాడు. హాన్ రాజ్యంపై తన వైన్యాలతో దండయాత్ర చేసినపుడు తత్వవేత్త హాన్ ఫీను తనకు అప్పగించాలని చిన్ రాజు కోరి సాధించాడు. ఐనప్పటికీ దురదృష్టవశాత్తు ఎక్కువ కాలం చిన్ రాజు మన్నలను హాన్ ఫీ పొందలేకపోయాడు. తాను అనుకున్నంత విశ్వాసపాత్రుడుగాదన్న అనుమానంతో చిన్ రాజు అతడిని చంపించాడు. రాజుగారి చేతుల్లో సర్వాధికారాలు కేంద్రీకరించబడి వుండాలని "హాన్ ఫీ" ప్రతిపాదించిన రాజకీయ సిద్ధాంతం, ఒకే సామ్రాజ్యముని క్రింగ వై నా దేశాన్నంతటినీ ఐక్యపరచిన రాజకీయ విధానాన్ని ప్రోత్సహించింది.

సా హి త్యం - వి జ్ఞా న శా స్త్రం

ఈ దశలో సాహిత్యం ఉన్నత స్థాయిని అందుకుంది. ఈ కాలపు సాహిత్య లందరిలో మేటి కవీశ్వరుడు చూ యువాన్. చూ రాజ్యవాసియైన ఈ మహాకవికి, చిన్ రాజ్య దండయాత్ర కారణంగా, తాను ప్రేమించిన మాతృభూమి సర్వనాశనం కావడం కనులార చూడవలసిన దురదృష్టం పట్టింది. 'చి' రాజ్యంలో 'చూ' రాజ్యానికి వున్న స్నేహసంబంధాలను త్రెంచుకోవలసిందిగా చిన్ రాజు ప్రతిపాదించాడు. 'చూ' రాజు మంత్రులలోకొందరికి లంచమిచ్చి లోబరుచుకున్నాడు. మహాకవి చూ యువాన్ ఈ పథకాన్ని వ్యతిరేకించి, రానున్న ప్రమాదాలను గురించి 'చూ' రాజును హెచ్చరించాడు. కాని రాజు ఆ సలహాలను తృణీకరించి, మహాకవిని దర్బారునుండి వెళ్ళగొట్టాడు. 'చి' రాజ్యంలో సంబంధాలను త్రెంచుకోగా 'చూ' రాజ్యంపైకి చిన్

రాజు దండయాత్ర చేసి, ఓడించాడు. ఈ వార్త వినగానే చూ యువాన్ తన మాతృభూమి ఓడిపోయి నందుకు విచారాన్ని, కోపాన్ని వ్యక్తపరుస్తూ కావ్యాలు వ్రాశాడు. ప్రాచీన చైనా సాహిత్యంలో ఆ రచనలకు నేటికీ అత్యంత ప్రాముఖ్యత వుంది.

చూ యువాన్ మహాకవి తన మాతృభూమిని అమూల్యమైనదిగా యెంచేవాడు. తన దేశంలోని పర్వతాలను, నదులను, అరణ్యాలను, పంట పొలాలను ఆయన ఎంతో ప్రేమించాడు. తన రచనల్లో టింగ్ టంగ్ సరస్సును గురించి హ్సియాంగ్ నదిని గురించి, పండ్లతోటలను, ఔషధులను గురించి వర్ణించాడు. ఆయన వ్రాసిన మహత్తర కావ్యాలలో ఒకటైన 'లీ సావ్' యిప్పటికీ నిలచివుంది. ఈ కావ్యంలో మహాకవి తన దేశంకొరకు సర్వం త్యజించి తా నెలా నిలబడ్డాడో, కాని పరిపాలకుడు తన్నెలా పారదోలాడో వివరించాడు. దేశద్రోహులూలే మహాకవికి పరమఅసహ్యం. 'లీ సావ్' మహాకవి వ్రాసిన ఇతర కావ్యాలు ప్రపంచంలోని ఉత్తమ కవిత్వ భాండాగారానికి చెందతగినవి.

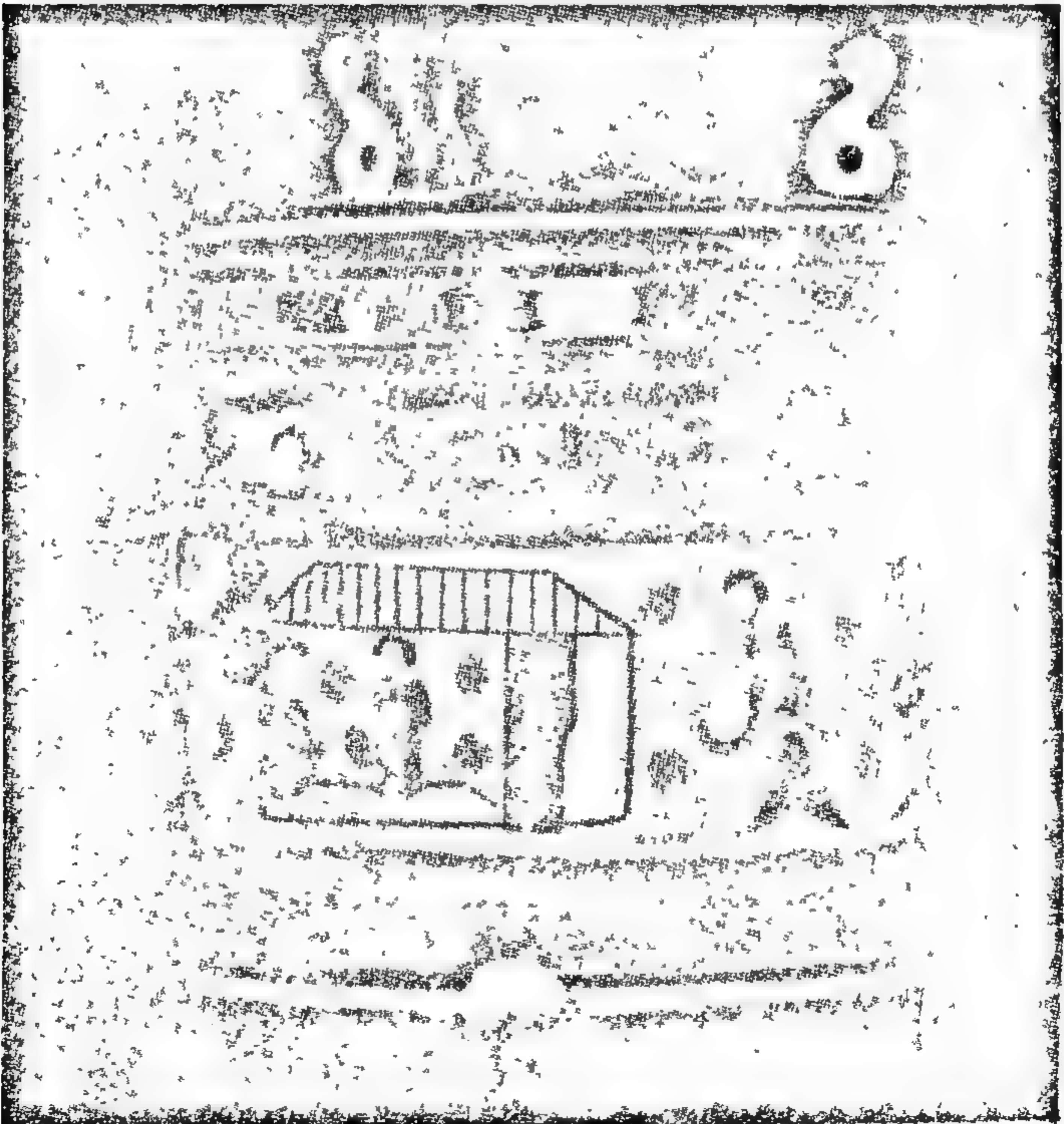
అంతకుముందు అధిగమించడం అసాధ్య మనుకున్న అనేక చిక్కులను మానవుడు ఇరుప పనిముట్లు కనుగొన్నాక పరిష్కరించగలిగాడు. పర్వతాలను, బంజర్లను శుభ్రపరచి సారవంతమైన పంటపొలాలుగా చేయడమేగాక, నదీకలాలను పంటభూములకు మరలించగలిగాడు. పడవల నిర్మాణంద్వారా సముద్రాలపై రవాణాకు కూడ సాధించగలిగాడు. ఉత్పత్తిని పెంపొందించడంలో మానవుడు అమూల్యమైన అనుభవాలను గడించుటతోపాటు శాస్త్రీయ విజ్ఞానాన్ని వృద్ధిపరచు కున్నాడు. దేశంలోని ముఖ్య పర్వతపర్వతాల వునికిని, నదీప్రవాహాల గతిని, వివిధ ప్రాంతాలలో వృత్పత్తిఅయ్యే సదుకులనుగురించి తెలిపే గ్రంథాలు చాలా వ్రాయ బడ్డాయి. వ్యవసాయం అభివృద్ధిచెందటంతో పాటు ఖగోళశాస్త్ర పరిజ్ఞానం పెరిగింది. పంచాంగ రచన చాల మెరుగుపరచబడింది. నూర్యకుటుంబాన్ని గురించి, నూర్యనిచుట్టూ తిరిగే గ్రహాల గమనంగురించి మానవుడు తెలిసికున్నాడు ఋతువుల మార్పిడి నిర్ణీతపద్ధతిలో జరుగుతుందని అర్థం చేసికున్నాడు. వసంతఋతు ఆగమ నాన్ని ఉరుములు కోకిలారవములు తెలుపుతాయని గ్రహించాడు.

ఈ విషయాలన్నిటినీ తెలిసికొని పంచాంగంలో వ్రాసుకొన్నందున, వ్యవ సాయపనులు ఎప్పుడెప్పుడుచేయాలో శాస్త్రీయంగా నిర్ణయించుకోవడం సాధ్య మయింది. వ్యాధులను నివారించడానికి చేసిన కృషి ఫలితంగా వైద్యశాస్త్రవిజ్ఞానం ఎంతో విస్తరించింది. ఆకాలంలో వ్రాయబడిన గ్రంథం 'పెన్ ట్స్' లో అనేక వందల ఔషధులను గురించిన వివరాలున్నాయి. 'సిచింగ్' అనే మరొక గ్రంథంలో మానవశరీరాన్ని గురించి, వ్యాధి నివారణను గురించి చాల వివరాలున్నాయి.

28A

మహాకవి చూ యువాన్

రాజ్యాలమధ్యలంతర్యుద్ధ దశలలో చొట్టపెట్టె

రాజ్యాలమధ్య యుద్ధదశలోని రాగిపాత్ర

రాగిపాత్రపై యుద్ధ దృశ్యాలు

7 వ అధ్యాయం

చిన్ సామ్రాజ్యం

చైనాదేశ వికృతమ సాధించిన తరువాత చిన్ ప్రభుత్వాధికారులు సాంగ్ యాంగ్ న్యాయశాస్త్రాన్ని, ఇతర శాసనాలను అన్ని ప్రాంతాలలోను అమలు చేసే జరడానికి పూనుకున్నారు. ఇందువల్ల పూడల్ (భూస్వామ్య) ఆర్థిక విధానం పెంపొందించడానికి అనుకూల పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. గ్రామ కమ్యూన్లు రద్దయి, భూమి వ్యక్తుల స్వంత ఆస్తిగా గుర్తించబడింది. చైనాదేశం వికృతమై, పూడల్ సామ్రాజ్యంగా రూపొందింది.

ఇంగ్లెండ్ రాజు ఇపుడిక చిన్ ప్రభుత్వ చక్రవర్తిగా చిన్ షి హువాంగ్ టీ ప్రకటించుకున్నాడు. తన వారసులు రెండో చక్రవర్తి, మూడో చక్రవర్తి, ఇలా వరుసగా చిన్ రాజ్యాధిపత్యం అనుతరనికూడ శాసించాడు. చక్రవర్తి సర్వాధికారాలు కలిగివుంటాడు. అన్ని ముఖ్య విషయాలపైన నిర్ణయాధికారం చక్రవర్తిదే.

అతడి ఆజ్ఞలను ప్రతినారు పాటించితీరాలి. చక్రవర్తి ఎదుట మంత్రులునైతం అత్యంత గౌరవాన్ని, విశేషతను ప్రదర్శించవలసి వుంటుంది.

కేంద్రీకృతమైన కొత్త ప్రభుత్వంలో ప్రధానమంత్రి, సర్వసేనాని (మాష్టర్) ఉన్నత అధికారులు. పరిపాలన సాగించడంలో చక్రవర్తికి ప్రధానమంత్రి సహాయపడాలి. సర్వసేనాని పైనికశాఖ వ్యవహారాలను నిర్వహించుకుంటాడు. వీరినేగాక ఇన్ స్పెక్టర్లనుకూడ చక్రవర్తి నియమించేవాడు. చక్రవర్తికి సన్నిహితంగా వుండి, ఆయన విశ్వాసాన్ని పొందినవారే ఈ వుద్యోగాలలో ఉండేవారు. అన్ని స్థాయిలలోని అధికారుల పనిని పర్యవేక్షించడమే ఇన్ స్పెక్టర్ల కర్తవ్యం. పైనికులను, గుర్రాలను సమీకరించడానికి, ధనధాన్యాలను సేకరించడానికి, న్యాయనిర్వహణను వేర్వేరు అధికారులుండేవారు.

ప్రభుత్వ చక్రవర్తి తన రాజ్యాన్ని రెండు రాష్ట్రాలుగా విభజించాడు. ఒక్కొక్క రాష్ట్రాన్ని ఒక గవర్నరు (Prefect) పరిపాలించేవాడు. ప్రతి రాష్ట్రం కొన్ని జిల్లాలుగా విభజింపబడి ప్రతి జిల్లా ఒక్కొక్క మేజిస్ట్రేటు పరిపాలనక్రింద వుండేది. రాష్ట్రాలు, జిల్లాల ప్రజలనుండి పన్నులద్వారా వసూలుచేసే ధన ధాన్యాలనుండి

కొంత భాగాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వ బాక్ససానికి చెల్లించి, మిగదానిని స్థానికావసరాలకు వినియోగించాలి. ప్రభుత్వాని కవసరమైన శ్రామికులను, పైనికులను సమకూర్చే బాధ్యతనుకూడ జిల్లా, రాష్ట్ర అధికారులు నిర్వహించాలి. పర్యవేక్షకులుగా నియమించబడిన ఇన్ స్పెక్టరు వివిధ రాష్ట్రాల్లోనూ, జిల్లాల్లోనూ జరుగుతున్న పనిని పరిశీలించి, చక్రవర్తికి రహస్య రిపోర్టులు అందజేసేవారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులపైన, రాష్ట్ర, జిల్లా ఉద్యోగులపైన పూర్తి అధికారాన్ని చక్రవర్తి తన చేతుల్లోనే వుంచుకొనేవాడు. కేంద్రంలోనూ, రాష్ట్రాల్లోనూ ముఖ్యోద్యోగులందరినీ నియమించే హక్కు, తొలగించే హక్కు చక్రవర్తిదే. ఈ విధంగా స్వాధికారాలు కలిగిన సామ్రాజ్య శాసనం వైనాలో అయి జరగడం ప్రారంభమయింది.

చిన్ రాజ్యాధిపతీలు ఇతర రంగంలో కూడ సంస్కరణలకు ప్రవేశపెట్టారు. అప్పటివరకు వేర్వేరు ప్రాంతాలలో వున్న వేర్వేరు లిపులకు బదులు దేశమంతటా వాడేందుకు కొత్త లిపిని తయారు చేయమని ప్రధాన మంత్రి 'లీ-స్సూ'ను ప్రధాన చక్రవర్తి ఆదేశించాడు. అంతవరకు చిన్ రాజ్యంలో వాడుతున్న లిపిని సంస్కరించి, వ్రాయడానికి అనుకూలంగా వుండే కొత్త లిపిని - హ్సీయో చువాన్ - ప్రధానమంత్రి లిస్సూ ప్రవేశపెట్టాడు. ఇది తరువాత మరికొంత సంస్కరించబడి "లీ - షూ" అని పిలువబడే రీతిగా రూపొందింది. ఇది వ్రాయడానికి వీలుగా వుండుటేగాక, ప్రస్తుతం వైనాలో వాడుతున్న అక్షరాలకు సమీపంగా వుండేది. ద్రవ్యానికి, తూకానికి, కొలతలకు స్టాండర్డు కొలమానాలను నిర్ణయించి, దేశమంతటా అమలుజరిపారు. దేశైక్యత రాకముందు కొన్ని రాజ్యాలు గుండ్రపు నాణాలను, మరికొన్ని రాజ్యాలు చదరపు నాణాలను వాడేవి. మరికొన్ని చోట్ల కత్తులను, పొరలను నాణాలుగా వాడేవారు. చిన్ చక్రవర్తి దేశమంతటా ఒకేరకపు స్టాండర్డు నాణాన్ని - గుండ్రంగావుండి, చుభ్యు చదరపు రంధ్రంవున్న నాణాన్ని వాడాలని - శాసించాడు. ముఖ్యమైన ఈ సంస్కరణలన్నీ దేశ సమైక్యతకు తోడ్పడి సుస్థిరమైనరాయి.

దేశంలో అన్ని ప్రాంతాలపైన తన ప్రభుత్వాధికారాన్ని బలపరచుకోడానికి, వ్యతిరేకతను సమూలంగా తొలగించడానికి ప్రధాన చిన్ చక్రవర్తి సర్వశక్తులు వినియోగించాడు. ప్రజల చేతుల్లోని ఆయుధాలను లాక్కొని, వాటిని రాజధానీ నగరమైన హ్సీనియాంగ్ లో నాశనం చేయించాడు. పూర్వపు రాజ్యాలచుభ్య వున్న గోడలను, ముఖ్య పట్టణాలచుట్టూ వున్న నగరప్రాకారాలను బ్రద్దలు కొట్టించాడు. రాజధానీ నగరంనుంచి అన్ని రాష్ట్రాలకు రోడ్డులను నిర్మించి, రహదార్లకు రెండు వైపులా పైన్ వృక్షాలను నాటించాడు.

బండ్ల ఇరుసులకు స్టాండర్డు కొలతలను చక్రవర్తి నిర్ణయించాడు. ఇంను మూలంగా వివిధ ప్రాంతాలచుభ్య ధాన్యం తదితర సరుకులను రవాణా చేయడం

సులభమయింది. వ్యతిరేకుల చేతుల్లోను, భవిష్యత్తులో శత్రువు కాదగిన వారి చేతుల్లోనూ వున్న ఆయుధాలను చక్రవర్తి నాశనం చేయించాడు. అంతేకాదు; వివిధ రాష్ట్రాలలోవున్న సాంఘిక ప్రభువుల కుటుంబాలన్నిటినీ - భవిష్యత్తులో ప్రమాదంగా పరిణమించేవానిందరినీ - దాదాపు లక్షా ఇంకొకేల కుటుంబాలను అరెస్టు చేయించి, మెనీన్ రాష్ట్రానికి వలస పంపాడు. పాత సాంప్రదాయాలను చదువుకున్నవ్వం నిలబెడుతూండనీ, ముఖ్యమైన పండితులంతా ఫ్యాడల్ తత్వ శాస్త్రాన్ని అభిమానించుతున్నారనీ తెలిసికొని, చక్రవర్తి ప్రాచీన గ్రంథాలను తగుల బెట్టించాడు. ఇందువల్ల ఎంతో ప్రాచీన సాహిత్యం తరువాత తరాలవారికి అందు బాటులో లేకుండాపోయింది.

దేశ రక్షణ - రాజ్య విస్తరణ

చిన్ రాజ్యానికి ఇతర ఆరు రాజ్యాలకుమర్య అంతిమ యుద్ధాలు జరుగుతున్న రోజుల్లో హీస్పయంగ్ ఆటవిక తెగవారు బలపడి, ఆర్జోన్ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించారు. మంగోలియా పీఠ భూముల్లో పశుమందలను మేపుట, వేటాడుటవైన జీవించే ఈ తెగవారు, మైదాన ప్రాంతాలమీద దాడిచేసి పశువులను, సుమ్యులను ఎత్తుకు పోయేవారు. మూడు లక్షల నైన్యంతో జనరల్ మె గ్టీన్ ను ఉత్తర సరిహద్దును కాపాడటానికి ప్రధాన చిన్ చక్రవర్తి పంపాడు. హీస్పయంగ్ తెగవారిని తరిమి వేయడంలో విజయం సాధించాడు. తరువాత చిన్, చావ్, ఎన్ రాజ్యాల ఉత్తర సరిహద్దు రక్షణ గోడలను కలుపుతూ-ప్రస్తుత కన్సరాష్ట్రంలోని లిటాటావ్ నుంచి తూర్పున లియావ్ నదివరకు - బ్రహ్మాండమైన గోడను నిర్మించాలని చక్రవర్తి ఆజ్ఞాపించాడు. తత్ఫలితంగా చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన గొప్పగోడ - ప్రాచీన చైనా ఇంజినీరింగ్ నిర్మాణ కాశల్యానికి నిదర్శనంగా ఎంచబడుతున్న - బృహత్ నిర్మాణం రూపొందింది. లక్షలకొలది శ్రామికులు చెరుటోడ్డి పనిచేసి, ప్రాణాలర్పించి, ప్రాచీన ప్రపంచంలోని విచిత్రాల్లో ఒకటిగా ఎంచబడుతున్న ఈ గోడను నిర్మించారు. ఉత్తరాన్నుంచి ఆటవిక తెగలదాడులనుండి చిన్ సామ్రాజ్యాన్ని కాపాడటానికి ఈ గోడ వినియోగించింది.

ప్రథమ చక్రవర్తి దక్షిణదేశంపైకి దృష్టిని మరల్చి ఆగ్నేయ సముద్రతీర ప్రాంతంలోనూ, పెరల్ నది లోయలోను యూహా తెగ ప్రజలను జయించడానికి ఐదు లక్షల నైన్యాన్ని పంపాడు. దక్షిణదేశం అప్పటికింకా చాలవెనుకబడివుంది. అచటి ప్రజలు యింకా రాతిపనిముట్లను వాడుతూ కొంతవ్యవసాయంపైన, కొంత చేపలు పట్టే వృత్తిపైన జీవితం గడుపుతుండేవారు. చిన్ సేనలకు వ్యతిరేకంగా వారు వీరోచితంగా పోరాడారు. కొండల్లోనూ, అరణ్యాలలోనూ పొంచివుండి, దాడినైన్యాలు ఆకలిగాని అలసిపోయి వున్నప్పుడు దెబ్బతీసేవారు. చాల యుద్ధాల అనంతరమే దక్షిణ దేశ ప్రజలైన యూహాలను ఓడించి చిన్ రాజ్యంలో కలుపుకోవడం సాధ్యమయింది.

చిన్ రాజ్య జైశ్చుండి ధైర్యము విడుదలచేసి, కొత్తగా ఆక్రమించిన దక్షిణదేశంలో వారికి పునరావాసం ఏర్పరచారు. దూరంగావున్న హొనాన్ రాష్ట్రాన్నించి గుర్రాలను, పశువులను, ఇనుప పనిముట్లను దిగుమతిచేసి, దక్షిణదేశంలోని కొత్తభూములను బాగు చేసి, సాగు ప్రారంభించారు. ఈ విధంగా యాంగిత్సీనదీలోయకు, పెగల్ నదీలోయకు మధ్య అర్థిక సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి. ఇనుం స్నానాలను వినియోగించడం నేర్చు కున్నందున యూహ్ ప్రజలు అర్థికంగా పురోగమించడానికి అవకాశాలు లభించాయి.

8 వ అధ్యాయం

చిన్ వంశ పరిపాలనానంతరం

రైతుల తిరుగుబాట్లు

నిరంకుశ విధానం

చిన్ సామ్రాజ్యాన్ని కాపాడటానికి సరిగిన ప్రయత్నాలన్నిటి భారం రైతులపై పడింది. బ్రహ్మాండమైన వైనా గోడను కట్టడానికి, వేలకొలది మైళ్ళ రహదారులను నిర్మించడానికి వినియోగించిన కూలీ జట్టులను, ఉత్తరాన హీస్సయంగ్ తెగలను ఓడించడానికి వెళ్ళి సరిహద్దును కాపాడుతున్న రిలక్షల సైన్యాన్ని, దక్షిణాన యూహా ప్రజలను జయించడానికి వినియోగించిన రిలక్షల సైన్యాన్ని పోషించడాని కయ్యే ఖర్చులన్నీ రైతాంగం నుండే ప్రభుత్వం పండి వసూలు చేసింది.

రాజధాని సమీపంలోవున్న 'వీ' నది దక్షిణపు గట్టున చక్రవర్తి కొరకు "ఓఫాంగ్ కుంగ్" అనే పేరుతో గొప్పభవనం నిర్మించబడింది. జీమవాన్, హూపే రాష్ట్రాలనుండి పెద్దదూలాలను ఆ రాజభవనంకొరకు తెప్పించారు; భవనానికి ముందు భాగంలో రెండతస్తుల మేడవుంది. పై అంతస్తులోవున్న రాజ దర్బారులో పదివేల మంది 'మనష్యులు' కూర్చునేందుకు స్థలంవుంది. క్రింద అంతస్తు ఎంతయెత్తుగా వుందంటే 50 అడుగుల భవనాన్ని అందులో ప్రతిష్ఠించవచ్చు. రాజభవనం నుంచి మంగన్ పర్వతాలలో ఉన్నత శిఖరంవరకు రోడ్డువేసి, అచట ముఖద్వారంగా వినియోగించే ఒక దర్వాజాను నిర్మించారు. రెండోవైపునుంచి 'వీ' నదిపైగా రాజధాని నగరంలోకి మరో రహదారిని నిర్మించారు.

రాజధానికి తూర్పుగా లిహాన్ కొండల్లో ఐదువందల అడుగుల ఎత్తు ఒకటిన్నర మైలు పరిధిగలిగిన పెద్ద సమాధి ఒకటి చక్రవర్తి కొరకు నిర్మింపబడింది. దాని పైకిప్పులో ఆకాశంలోవలె నక్షత్రాలను చెక్కించి, క్రింద నేలపై సముద్రాలను, పాదరసం నదులను చిత్రించారు.

ఈ బ్రహ్మాండమైన భవనాలను నిర్మించడానికి 7 లక్షలకు మించిన ధైర్యవంతుల పనిచేయించారు; ఇందు కవలలైన సామాన్లను నాణా వేయడానికి చుర్రెతో మంగిని వినియోగించారు.

చిన్ సామ్రాజ్యంలో శాసనాలు చాల కఠినంగా వుండేవి. చిన్న నేరాలకు సైతం పెద్ద శిక్షలు వేసేవారు. ఒక వ్యక్తి నేరంచేస్తే, అతని కుటుంబమంతటనీ శిక్షించేవారు. అమాయకంగా పరిగిన సాగపాటును సైతం నేరంగా పరిగణించి, కఠినంగా శిక్షించేవారు. అందువల్లనే రాజధానికివెళ్లె రహదారిపై నేరస్థులుగా పరిగణించబడి శిక్షించబడిన ధైర్యులు ఎల్లప్పుడూ కనిపించుతుండేవారంటే ఆశ్చర్య పడవలసిన అవసరంలేదు.

చిన్ చక్రవర్తుల నిరంకుశత్వంక్రింద ప్రజలు ఘోరమైన బాధలను అనుభవించు తున్నందున ప్రభుత్వాన్ని తీవ్రంగా ద్వేషించేవారు.

రైతుల తిరుగుబాటు

క్రీ. పూ. 209 వ సంవత్సరంలో రెండవ చక్రవర్తి పరిపాలించుతుండగా యుయంగ్ సరిహద్దు రక్షణకు 900వందల సైనికులుపంపబడ్డారు. ఆన్ హ్యూయా రాష్ట్రంలోని చిహ్ పీన్ జిల్లాకు చెందిన టాట్సీ గ్రామంవద్ద వుండగా పెద్ద వాన కురిసినందున, నాదారి పాడై ప్రయాణంచేయడం అసాధ్యమైనందున ఆ సైనిక దళం ముందుకు సాగలేక ఆ గ్రామంలో విశ్రాంతి తీసికుంది. ఇందువల్ల గర్భస్థానం చేరడం ఆలస్యమైపోతుందనే సంగతి స్పష్టపడింది. కాని శాసనం ప్రకారం ఇలా ఆలస్యం చేసినవారికి చరణశిక్ష విధించబడుతుంది. తమకు రానున్న ప్రమాదాన్ని గుర్తించి, చెన్ షెంగ్ అనే పాత్రు, వూ కాంగ్ అనే మరొకని నాయకత్వం క్రింద ఆ సైనికులు తిరుగుబాటుచేశారు. కోపంతో పైన్యాధికారిని చంపేశారు. వెదురు కర్రలను ఆయుధాలుగా తీసికుని, చిన్ సామ్రాజ్యాన్ని కూలదోయాలనే నినాదంతో తిరుగుబాటుకు వీరు పిలుపిచ్చారు.

చెన్ షెంగ్, వూ కాంగ్ ల నాయకత్వాన తిరుగుబాటు చేసిన ఈ పైన్యానికి రైతుల తోడ్పాటు లభించింది. కమతాలను వదలివేసి రైతులు తిరుగుబాటులో చేరారు. చిహ్ పీన్ జిల్లాకు ఆక్రమించి, చెన్, వూలు తిరుగుబాటు సేనలతో పదమరకు పురోగమించారు. ఒక నెలరోజుల్లోపలే ఈ పైన్యంలోకి వేయించుది ఆశ్విక దళం, అనేకవేల కాల్బలం, ఏడువందల రథాలు సమూహం. రెండువారల పాటు రాష్ట్రంలోని చెన్ పీన్ జిల్లాను వీరు జయించారు. దానిని స్థావరంగా చేసుకుని పోరాడసాగారు. ఈ తిరుగుబాటువల్ల ఉత్సాహం పొంది, దేశమంతటా రైతులు ఆయుధాలతో తిరగబడ్డారు.

చా-వెన్ నాయకత్వాన ఒక తిరుగుబాటుదాస్ పైన్యం హింతు కాన్ కరువును దాటింది. కొన్ని లక్షల బలంగల పైన్యంగా వృద్ధిపొంది, రాజధానిపైకి దాడివెళ్ళి

కొలది డబ్బు మైశ్ర సమీపంలోకి చేరింది ప్రభుత్వ పైన్యాలు ఎక్కువభాగం సరి
హద్దు రక్షణకు పంపబడినందున రెండవ చక్రవర్తి క్లిష్టపరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి
వచ్చింది. లిమన్ కొండల్లో తన తండ్రి సమాధి భవన నిర్మాణంలో పాల్గొంటున్న
దురదృష్టవంతులైన చైదీలందరినీ చక్రవర్తి విడుదలచేసి, ఆయుధాలిచ్చి, చాంగ్ హాన్
సేనాని నాయకత్వాన యుద్ధానికి పంపాడు. అనుభవజ్ఞుడైన సేనానిక్రింద తన కంటే
పెద్ద సైన్యం తలపడినందున, తిరుగుబాటుదాళ్ల నాయకుడు చావెన్ తన సేనలతో
వెనక్కు తగ్గాడు. యుద్ధరంగం హోనాన్ రాష్ట్రంలో మారింది.

దేశంలో అనేక ప్రాంతాలలో రైతాంగం తమ కిచ్చిన మద్దతు ఫలితంగా
చెన్-షెంగ్ పైన్యాలు వికాలమైన భూభాగాలను ఆక్రమించాయి. కాని రాజ్యాలు
కోల్పోయిన 6 రాజ్యాల సాగుత ప్రభువులు దీనిని అవకాశంగా తీసుకుని తమ
అధికారాన్ని పునరుద్ధరించుకోవాలని ప్రయత్నించారు. తాము ఆక్రమించిన
ప్రాంతాలకు స్వతంత్రపాలకులుగా ప్రకటించుకోవని తిరుగుబాటుదాళ్ల సేనానులకు
సలహాలిచ్చారు. దీని ఫలితంగా తిరుగుబాటుదాళ్ల సైన్యంలో విభేదాలు పొడ
సూపాయి. విస్తవ నాయకుడు చెన్-షెంగ్ మాత్రం ఒంటరిగా నిరంకుశత్వాన్ని
ఎదిరించి పోరాడి, ఓడిపోయాడు. తప్పనిసరై చెన్-హీన్ కు తిరోగమనం చేస్తుండగా
ద్రోహులచే ఖానీ చేయబడ్డాడు. అతడి సహాధ్యాయి వూ కాంగ్ కూడ అదే గతిని
ఎదుర్కోవలసివచ్చింది.

చెన్, వూలు నడిపిన రైతాంగ తిరుగుబాటు ఓడిపోయినా, ఉద్యమం
మాత్రం చాలకాలా కొనసాగింది. 'చా' రాజ్యానికి చెందిన సాగుతప్రభువు
హ్సియాంగ్ యు నాయకత్వాన ఒక తిరుగుబాటు, కియాంగ్సా రాష్ట్రంలోని
హ్సియాన్ జిల్లాకు చెందిన చిన్న వువోగి లియాపాంగ్ నాయకత్వాన మరొక తిరుగు
బాటు బలమైన వుద్యమాలుగా వృద్ధిచెందాయి. క్రీ. పూ. 201 వ సంవత్సరంలో
చాంగ్ హాన్ సేనాని ఆధిపత్యక్రిందవున్న చక్రవర్తి ముఖ్య సేనలను హ్సియాంగ్
ధ్వంసంచేశాడు. ఒక సంవత్సరం తరువాత లియాపాంగ్ తన సేనలతో రాజధాని
హ్సియాన్ యాంగ్ నగరాన్ని ఆక్రమించి, చిన్ వంశ చక్రవర్తులపాలనను తులముట్టిగాడు.

ఈ విధంగా ఆరు బలమైన రాజ్యాలను దిగ్గ్రమింగి, ఉత్తరాన్నుంచి వచ్చిన
హ్సియాంగ్ దాడులను తిప్పికొట్టి, దక్షిణానవున్న యూహ్ ప్రాంతాలను జయించి,
ఇరువై సంవత్సరాలపాటు దేశాన్నింతటినీ ఏకచ్ఛత్రాధిపత్యం క్రిందకు తెచ్చుకొని
పరిపాలించిన చుహాసామ్రాజ్యం తుఫానువలె చెలరేగిన రైతుల నిరంతర తిరుగు
బాటుల ఫలితంగా తుడిచిపెట్టుకుపోయింది.

చైనా సింహాసనాధిపత్యం కోసం హ్సియాంగ్ యూ, లియాపాంగ్ ల
మధ్య ఐదు సంవత్సరాలుగా యుద్ధం జరిగింది. మొదట్లో హ్సియాంగ్ యూ
పైకి వచ్చేటట్లు కన్పించాడు. కాని అతడు దోపిడీలు, హింసాకాండ ఎక్కువగా
సాగించినందున ప్రజలతనిని ఏవగించుకొని, క్రమంగా ప్రత్యర్థిని బలపరచసాగారు.

చిన్ ప్రభుత్వం జారీ చేసిన నిరంకుశ శాసనాలను లియూపాంగ్ అధికారంలోకి రాగానే రద్దుచేశాడు. ఖానీ చేసినవాడికి మరణశిక్షను, గాయపరచినా, దొంగతనం చేసినా బైదుశిక్షను విధించుతూ శాసనాలు చేశాడు. చిన్ చక్రవర్తికి రాజవంశీకులకు చెందిన స్వంతభూము లన్నిటినీ స్వాధీనం చేసుకొని ప్రజలకు పంచాడు. వైద్యంలో పనిచేస్తున్న వారి కుటుంబాలకు పన్నులను మినహాయించాడు. ప్రజాహిత కరమైన ఈ చర్యల ఫలితంగా లియూపాంగ్ సేనలకు అవసరమైన మనుష్యులు, సాగుగ్రి సచ్చిగ్రిగా స్వల్పమైన అయ్యాయి. తత్కారణంగా హ్సియాంగ్ ని ఓడించడంలో కృతకృత్యుడయ్యాడు.

క్రీ. పూ. 202 సంవత్సరంలో రాజ్యాధికారం చేబట్టి, చక్రవర్తి అయ్యాడు. ప్రస్తుతం మెగ్నీ రాష్ట్రంలోని సియాన్ కు పశ్చిమోత్తరంగా వున్న చెంగ్ రాజధానిగా చేసుకుని, హాన్ వంశ పరిపాలనను సంస్థాపించాడు. చరిత్రకారులు దీనిని పశ్చిమ హాన్ సామ్రాజ్యమని, లియూపాంగ్ ను కాటూ చక్రవర్తి అని పిలుస్తారు.

9 వ అధ్యాయం

ఆరంభంలో పశ్చిమ హాన్ సమాజం

ప్రభుత్వాన్ని బలపరచే చర్యలు

చైనా నూతన పరిపాలకుడు తిరుగుబాటుకుంచి అవసరమైన గుణపాతాలను తీసికోవడంలో విఫలమయ్యారు. చక్రవర్తి హుకుము నకు సరించి లూ చియా అనే కుంతి, అంతకుముందున్న సామ్రాజ్య పతనానికి కారణాలను పరిశీలించుతూ ఒక నివేదిక తయారుచేశాడు. దాన్లో ఆయనిలా నివేదించాడు : “చిన్ ప్రభుత్వ సైన్యాల బలం ఎక్కువయిన కొలదీ, దాని శత్రువుల సంఖ్యకూడ పెరిగింది. ప్రజలయెడ ప్రభుత్వం అత్యంత కఠినంగా ప్రవర్తించింది; శిక్షలు అతిక్రూరంగా వుండేవి.”

పరిపాలన సుస్థిరంగా వుండాలంటే, ప్రజా తిరుగుబాట్లను రాకుండా చేయాలంటే, జనసామాన్యంపై సాగుతున్న దోపిడిని, నిర్బంధ విధానాన్ని తగ్గించాల్సి వుంటుందని నూతన పరిపాలకులు గుర్తించారు. రైతులందరిని తమ కరుతాలకు చేరుకోమని ప్రోత్సహించుతూ ‘కావ్ టూన్స్ చక్రవర్తి’ శాసనాలు ప్రకటించాడు. (1) తమ గ్రామాలకు వదిలి పారిపోయినవారు తిరిగి వచ్చి, ప్రభుత్వానికి నివేదించుకుంటే, అట్టి వారు శిక్షించబడరు. (2) యుద్ధ కాలంలో కరువు కాల కాల ఫలితంగా బానిసలుగా అమ్ముడుపోయినవారందరినీ ప్రభుత్వం విముక్తి చేసింది. (3) యుద్ధంలో పోరాడి, ఇళ్ళకు తిరిగి వచ్చిన సైనికులు నిర్బంధపు శ్రమకుంచి 6 నుంచి 12 యేళ్ళ వరకు మినహాయించబడ్డారు.

ఐనప్పటికీ రాజభవనంనుండి వెలువడే హుకుములలో ఎక్కువభాగం భూస్వాములకు, మిలిటరీ ఉద్యోగులకు అనుకూలించేవిధంగా వుండేవి. తమ గ్రామాలకు తిరిగి వచ్చిన కాండిశీకులందరికీ ఇళ్ళు, భూములను పునరుద్ధరించారు. మిలిటరీ ఉద్యోగులకు, వారి కుటుంబాలకు నిర్బంధపు చాకిరీని పూర్తిగా మినహాయించారు. వారికి భూములను, ఇళ్ళను యిచ్చారు. సైనిక కార్యకలాపాల్లో ఎంత ఎక్కువగా పాల్గొంటే అన్ని ఎక్కువ భూములను ముట్టచెప్పారు యుద్ధంలో ప్రత్యేక నైపుణ్యం చూపిన

వారిక మక్తాలు, నజరానాలు, చెల్లించే రైతు కుటుంబాలను అప్పగించారు. తద్వారా భూస్వాముల, సేనానుల మద్దతును నూతన చక్రవర్తి సంపాదించగలిగాడు.

అంతేగాక ప్రభుత్వం భూమిశిస్తును పండిన పంటలో మొదట పదిహేనో వంతుకు, తరువాత ముప్పయ్యోవంతుకు తగ్గించింది. వయోజనులకు సంవత్సరానికి తలకు 120 నాణాలు చొప్పున తలపన్ను విధించింది. శరీర ధారుఢ్యంగల ప్రతి మనిషీ సంవత్సరంలో నెలరోజులపాటు ప్రభుత్వానికి చాకిరీ చేయాలనీ, సరిహద్దు కాపలా మూడురోజులు చేయాలనీ శాసించింది. ఈ చాకిరీనుంచి మినహాయింపు కోరేవారు కొంత డబ్బు చెల్లించాలిని వుంటుందనే నియమంకూడ వున్నందున భూస్వామ్యవర్గం చాకిరీ నియమాలను తప్పించుకోగలిగేది.

చిన్ పరిపాలనలోవున్న అత్యంత కఠినమైన శాసనాలను, అంగవైకల్యం వగైరా శిక్షలను కొత్త ప్రభుత్వం రద్దు చేసింది. ఇందువల్ల సేరాల సంఖ్య చాలవరకు తగ్గింది. ఒక సంవత్సరంలో పెద్ద సేరాలకు శిక్షింపబడినవారి సంఖ్య కొలది వందలు మాత్రమే వుంది. బ్రహ్మాండమైన భవనాలను నిర్మించే కార్యక్రమం ఆపుచేయడంవల్ల బలవంతపు చాకిరీ చేయించే అవసరం తగ్గి, ప్రజలకు కొంత విశ్రాంతి దొరికింది.

ఈ విధంగా అనుకూల పరిస్థితులు ఏర్పడడంవల్ల, అనవసరపు ఖర్చులు తగ్గించడంవల్ల ఆర్థిక విధానం క్రమంగా పుంజుకొని, అభివృద్ధి చెంద సాగింది.

ఆర్థికాభివృద్ధి

పశ్చిమ హాన్ పరిపాలనలో ప్రవేశించాక పై నాదేశంలో పెద్దతరహా యుద్ధాలు లేవు; నిర్బంధపు చాకిరీ చాల తక్కువగా వుండేది. అందుచేత మొదటి డెబ్బది సంవత్సరాలలో - వూటీ చక్రవర్తి పరిపాలనవరకు - గ్రామాలు ఆర్థికంగా బాగు బడ్డాయి. ఇనుముకు, ఇనుప నాగళ్ళకు డిమాండు అదివరకటికంటే చాల ఎక్కువగా పెరిగింది. ఇనుముతో పనిముట్లు తయారుచేసే కర్మాగారాలకు పెద్ద వర్తకులు స్థాపించారు. ఒక్కొక్కదాన్లో వేయినుండి పనిచేసే కర్మాగారాలు కూడ వుండేవి. ఇనుపసామాన్లు అమ్మడం, కొనడం గ్రామాలలోనైతే సర్వసాధారణ మయింది : వ్యవసాయోత్పత్తి క్రమంగా పెరిగింది.

ఐతే యివన్నీ అంతకుముందున్న పరిస్థితులతో పోల్చినపుడు మాత్రమే మెరుగుగా కనిపించుతాయినే సంగతి మరువరాదు. స్వంత భూమి సాగుచేసుకునే రైతు తన కుటుంబ పోషణకు చాలినంత మాత్రమే ఉత్పత్తి చేసుకోగలిగేవాడు. వగ్నాలు లేకపోయినా, వరదలొచ్చినా, జబ్బుచేసినా, మరణం సంభవించినా, మరే అసాధారణ పరిస్థితు లేర్పడినా రైతులు అప్పుల పాలయ్యేవారు. సంవత్సరానికి నూటికి 20 లేక 30 నుంచి నూరువరకు దారుణమైన వడ్డీ చెల్లించవలసి వచ్చేది. ఈ విధంగా అప్పులపాలైన రైతులు క్రమంగా స్వంత భూమిని అమ్మివేసికుంటూ చివరకు కాలదాల్లుగానో, పాలేళ్ళుగానో దిగజారేవారు. కాలదారుగావున్న రైతు పండిన

38A

మాసూళ్ల దృశ్యం చెక్కబడిన హన్ కాలంనాటి రాతిప్రతిమ

38B

1

2

3

4

పంటలో సగం భూస్వామికి చెల్లించుకోవలసి వచ్చేది. లేదా రైతు తన్నుతాను, తన కుటుంబాన్ని బానిసలుగా అమ్ముకోవలసి వచ్చేది.

ఐనప్పటికీ రైతాంగాన్ని దోచుకునే విధానం తగినంత మోతాదులో కొనసాగినందున పశ్చిమ హాన్ చక్రవర్తుల పరిపాలన ఆర్థికంగా పురోగమించగలిగింది. భూస్వాముల చేతుల్లో చాల భూమి, పశువులు, గుర్రాలు వుండేవి. ప్రభుత్వం సుభిక్షంగా వుండి, బొక్కసంలో ఎక్కువగా సంపద పోగయింది రైతులు ఒకవైపున ఆకలిబాధలతో సతవతమాతున్నా, రెండోవైపున రాజధాని నగరంలోని ప్రభుత్వ ధాన్యాగారాలు నిండుగానే వుండేవి. పాతధాన్యం యింకా నిల్వవుండగానే పైన కొత్తధాన్యం పోస్తున్నందున ప్రభుత్వ గిడ్డంగులలోని ధాన్య మెంతో పాడయి, దుబారా అవుతుండేది. ప్రభుత్వ బొక్కసంలో ధనరాసులు మూలుగుతుండేవి; సంవత్సరాలతరబడి వాడనందున నాణేలు తుప్పబట్టేవి.

పశ్చిమ హాన్ పరిపాలనలో ఎగ్లొనది వరదలవల్ల పడిన గండ్లను రెండుసార్లు మరమ్మతు చేశారు. రెండోసారి చక్రవర్తి “ఊటీ” స్వయంగా గండిపడిన చోటుకు వెళ్లి, తనతోవచ్చిన వుద్యోగులందరినీ మరమ్మతుపనిలో పాల్గొనాలని ఆజ్ఞాపించాడు. కలపకొరత యేర్పడినపుడు స్వంత ఉద్యానవనంలోని వెదురుపొదలను కొట్టించి, తెప్పించి గండి వూడ్చడానికి వినియోగించాడు. ఈ పెద్ద మరమ్మతు ఫలితంగా తరువాత ఎన్నభైసంవత్సరాల వరకు ఎగ్లొనది దిగువప్రాంతాల్లో వరదల ప్రమాదం తప్పింది.

ఈ పరిపాలనలో సాధించిన మరో విశేషం, కాలువల త్రవ్వకమని చెప్పాలి. రాజధాని ఛాంగను చుట్టుప్రక్కల చాల పంట కాలువలు త్రవ్వారు. అంతర్యుద్ధ దశలో నిర్మించిన “చెంగ్ కూ” కాలువకు దక్షిణంగా “వైకుంగ్” అని పిలిచే కొత్త కాలువను త్రవ్వారు.

చాలా దూరప్రాంతాలు కూడ ఈ దశలో అభివృద్ధి చెందాయి. జనాభా చాల ఎక్కువగా పెరిగింది. “ఎటు చూసినా చుట్టూ వేయి ‘లీ’ల వరకూ పొయ్యిలనుంచి పొగ కనిపించుతూనే వుంటుంది” అనే జనవాక్కు ఆ కాలపుదే.

10 వ అధ్యాయం

పశ్చిమ హాన్ సామ్రాజ్యం, స్పియింగ్ నూ, ఇతర పశ్చిమ ప్రాంతాలు

చిన్ ప్రభుత్వ సేనాని మెగ్ టీన్ చే ఓడింపబడిన తరువాత పదేళ్ళకు అనగా క్రీ. పూ. 200 సంవత్సరం నాటికి 'స్పియింగ్ నూ' తెగ తిరిగి శక్తివంతమైన చోటకు వచ్చి బలపడింది. గుర్రపు స్వారిలోనూ, విలువిద్యలోనూ ఈ తెగవాదులంతో కేర్పగులు. తనకు అవరోధంగా వున్న సామంతులందరినీ చంపి, సింహాసనం అధిష్టించిన "మోటూ" అనే నాయకుడు ఈ తెగను పరిపాలించుతుండేవాడు. తన ఆధిపత్యం క్రింద వున్న మూడు వేలమంది గుర్రపు సైన్యంతో పొరుగు తెగలపై దాడి చేసి, వారినుండి వైదీలను పశువులను "మోటూ" పట్టుకొచ్చేవాడు : లొంగి పోయిన తెగలనుండి విపరీతమైన పరిహారం వసూలు చేసేవాడు. అతడి నాయకత్వాన "స్పియింగ్ నూ" తెగ చురల చాంగ్ న్ ను ఉత్తరంగా వున్న ఆస్టోస్ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించింది.

అప్పుడో హాన్ పరిపాలకులు "స్పియింగ్ నూ" సవాలును ఎదుర్కోడానికి సన్నద్ధంగా లేరు. తమ బలహీనత కారణంగా వారు రాజీ విధానాన్ని అనుసరించారు. రాజ కుటుంబానికి చెందిన యువతిని, విపరీతమైన కట్నంతో సహా, మోటూ కు యిచ్చి వివాహం చేశారు. ప్రతి సంవత్సరం పట్టు పీతాంబరాలు, ధాన్యం కొత్త చుట్టానికి కానుకగా పంపేవారు. ఎన్ని చేసినా "స్పియింగ్ నూ" హాన్ రాజ్య సరిహద్దులపై దాడిని మాత్రం కొనసాగించుతూనే వుంది. గుర్రపు రౌతులు అహంకారంతో రాజధానికి కనుచూపుమేరలో వున్న గోధుమపంట పొలాలలో విచ్చలవిడిగా స్వారి చేసేవారు. సహించరాని పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. హాన్ పరిపాలకులు పశ్చిమోత్తర ప్రాంతాలలో గుర్రపుశాలను నిర్మించి తమ గుర్రపు దళాలను తర్ఫీదు చేశారు. సరిహద్దు ప్రాంతాలలో భూములిచ్చి, సాగుచేసుకునేందుకు, సరిహద్దు రక్షణకు సాయపడేందుకు రెండులను ప్రోత్సహించారు.

‘ఊ - టూ’ చక్రవర్తి పరిపాలించుతున్న రోజుల్లో ఎదురు దెబ్బతీయడానికి పరిస్థితులు పరిపక్వమయ్యాయి. హాన్ పైన్యాలకు - ‘హిస్ యుంగ్ నూ’ తెగవారికి మధ్య దీర్ఘకాలం భీకరమైన యుద్ధాలు కొనసాగాయి.

“హిస్ యుంగ్ నూ”తో యుద్ధం

ఈ యుద్ధాలలో ముఖ్యమైనవి మూడు. మొదటిది క్రీ. పూ. 127 వ సంవత్సరంలో జరిగింది. జనరల్ వీ చింగ్ సేనాధిపత్యంక్రింద హాన్ ప్రభుత్వసేనలు ఆర్డోస్ ప్రాంతాన్నుంచి హిస్ యుంగ్ నూ తెగను పారదోలాయి; చాల సంవత్సరాలుగా ఏర్పడిన ప్రమాదాన్నుంచి రాజధానిని విముక్తిచేశాయి. ఈ యుద్ధం ఫలితంగా హిస్ యుంగ్ తెగ బలహీనపడింది; పశుగ్రాసానికి ఉపయోగించే విస్తృత మైదానాలను కోల్పోయింది. రెండో యుద్ధం క్రీ. పూ. 121వ సంవత్సరంలో జరిగింది. అనేకవేల ఆశ్విక దళాలతో జనరల్ హూమా-పింగ్ కాంసురాష్ట్ర పశ్చిమోత్తర భాగాన్నుంచి ‘హిస్ యుంగ్-నూ’ తెగను తరిమివేశాడు. దీనిఫలితంగా కాంసురాష్ట్ర సరిహద్దులోని సచ్చిక మైదాలను హిస్ యుంగ్-నూ కోల్పోయింది. మూడో యుద్ధంలో క్రీ. పూ. 119వ సంవత్సరంలో జరిగింది; దీనితో హిస్ యుంగ్-నూ తెగ దాడుల ప్రమాదం పూర్తిగా తొలగిపోయి, కొత్త సామ్రాజ్యం నుష్ఠిరమయింది. ఈసారి వీ చింగ్, హూమాపింగ్ సేనానుల నాయకత్వంక్రింద లక్ష ఆశ్వికబలాలు, అనేక లక్షల కాల్బలం రెండు దళాలుగా బయలుదేరి, మంగోలియా ఎడారి ఉత్తరానికి హిస్ యుంగ్-నూ తెగను తరిమికొట్టాయి. దీనిఫలితంగా ఆర్డోస్ ప్రాంతానికి పడచురగా వున్న భూములుకూడ హాన్ ప్రభుత్వం స్వాధీనమయ్యాయి.

పడచుర ప్రాంతాలతో సంబంధం

ప్రస్తుత సింకియాంగ్ రాష్ట్రం ఉత్తరాన ఉన్న ఇటీవలి లోయ ప్రాంతంగా ఓర్స్ తెగ ప్రజలు నివశించుతుండేవారు. సింకియాంగ్ రాష్ట్రంలోనే ఉత్తరాన టీన్ షాన్ పర్వతాలకు దక్షిణాన కున్ లూన్ పర్వతాలకు మధ్య ఒక లోయ, దాని మధ్య ఎడారి వున్నాయి. రెండు పర్వత పంక్తులకు అంచున వున్న సన్నని లోయ ప్రాంతాలలో అనేక దశస్థ చిన్న రాజ్యాలు వుండేవి. వాటిలో పెద్ద రాజ్యంలో కేవలం పదివేల జనాభా మాత్రం వుండేది. కున్ లూన్ పర్వతాలకు పామిర్ పీఠ భూమికి పడచురగా తుఖారా, పార్థియా దేశాలుండేవి. టీన్ షాన్ పర్వతాలకు, పామిర్ పీఠభూమికి పడచురగా పెర్ ఘనా దేశం వుండేది.

ఈ దేశాలలో సహజ సంపద, ప్రకృతి వనరులు చాలా వున్నాయి; జనాభాలో రైతులు, దేశదిమ్మరులైన పశుపాలకులు కూడ వున్నారు. పెర్ ఘనా దేశం మేలుజాతి గుర్రాలకు ప్రసిద్ధిచెందినది. పార్థియా దేశం ఊత్తరాన, పశ్చిమానీయాతోనూ వ్యాపారం చేస్తుండేవారు.

హిస్సయూంగ్ నూ తెగవై యుగ్గానికి ముందు ఊటీ చక్రవర్తి తన శత్రువుకు వ్యతిరేకంగా తుఖారా ప్రభుత్వంతో ఒడంబడిక చేసికోవాలనుకున్నాడు. అదే లక్ష్యంతో క్రీ.పూ. 138వ సంవత్సరంలో హాన్ ప్రభుత్వం తన రాయబారిగా చాంగ్ చీన్ ను తుఖారాకు పంపింది. కాంసు రాష్ట్ర సరిహద్దు దాటుతుండగా రాయబారిని పట్టుకొని హిస్సయూంగ్ నూ ఖైదులో బంధించింది. పది సంవత్సరాలు జైల్లో బందీగా వుండి, చివరకు తప్పించుకొని, చాంగ్ చీన్ తన గమ్యస్థానం చేరాడు. తుఖారాలో ఒక సంవత్సరం వుండి స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చాడు.

బయలుదేరునపుడు వందచుంది సహచరులతో వెళ్ళిన చాంగ్ చీన్ రాజధానికి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి ఏకైక సహచరునితో చేరుకున్నాడు. తక్కినవారంతా ప్రయాణంలో చనిపోయారు. దోవలో వేటాడి ఆకలి తీర్చుకోవలసి వచ్చినందున రాయబార వర్గం కేవలం తరు శక్తివైన, చాకచక్యంవైన బ్రతుకుతెరువుకు ఆధారపడవలసి వచ్చింది.

చాంగ్ చీన్ రాయబారం విఫలమయింది. కాని అతడు పశ్చిమ రాజ్యాల పరిస్థితులను, వ్యవహారాలను అర్థంచేసికుని, చక్రవర్తికి వివరంగా నివేదించాడు. ఈ దూరప్రాంతాలతో వర్తకసంబంధాలను ఏర్పరచుకోడానికి, తన పలుకుబడిని విస్తరింపజేసుకోడానికి అటు రవాణాసౌకర్యాలు ఏర్పరచాలని ఊటీ చక్రవర్తి నిర్ణయించాడు.

కాంసురాష్ట్ర సరిహద్దునుండి హిస్సయూంగ్-నూ తెగను తరిమివేసి, తన పైన్యాలు ఆ భాగాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నాక చక్రవర్తి ఆశలు కార్యరూపం ధరించే అవకాశం ఏర్పడింది. క్రీ. పూ. 121 వ సంవత్సరంలో పశ్చిమ రాజ్యాలకు చాంగ్ చీన్ నాయకత్వాన మరల ఒక రాయబారవర్గాన్ని చక్రవర్తి పంపాడు. వీరు వేర్వేరు భాగాలుగా విడిపోయి, ఓర్సీ, పెర్ ఘనా, తుఖారా, పార్థియా రాజ్యాలకు చేరుకున్నారు. ఈ దేశాలకు, హాన్ సామ్రాజ్యానికి మధ్య వర్తకం క్రమంగా పెరుగసాగింది ప్రతి సంవత్సరం కనీసం ఐదు వర్తకదళాలను పశ్చిమ రాజ్యాలకు హాన్ ప్రభుత్వం పంపుతుండేది. కొన్ని సందర్భాలలో ఒక్కొక్క సంవత్సరం వర్తకదళాలు పదిసార్లుకూడ వెళ్ళుతుండేవి. చక్రవర్తి పంపే ఈ రాయబారవర్గాలలో వందవరకు మనుష్యులుండేవారు; కొన్నిసార్లు అనేక వందలుకూడ కలిసి ప్రయాణం చేసేవారు. పట్టువస్త్రాలు, లోహపు సామాన్లు పశ్చిమరాజ్యాలకు తీసుకువెళ్ళి, గుర్రాలు, స్ఫటికం, ముత్యాలు వగైరా విలాస వస్తువులను పట్టుకొచ్చేవారు.

పెర్ ఘానా యొక్క మేలుబాతి గుర్రాలయెడల చక్రవర్తికి విపరీత అభిమానం. అందువల్ల గుర్రాలను యివ్వడానికి పెర్ ఘానా రాజ్యం అంగీకరించడాన్ని పెర్ ఘానాను శిక్షించడానికి పంపాడు.

ఈ దాడి సైన్యంలో సలభమైంది, యాభైవేలదాకా ఆకలి దప్పులతో, అలసటతో దారిలోనే చనిపోయారు ఐనా పర్వతాలను, ఎడారులను దాటి నాలుగువేలమైళ్లు ప్రయాణించేసి, పెర్షునా రాజ్యాన్ని జయించారు. గుర్రాలను చక్రివర్తికి కానుకగా పంపారు.

హీన్ సామ్రాజ్యానికి పశ్చిమ ప్రాంతాలతో సంబంధాలు ఏర్పడటంవల్ల ఆసియాఖండంలోని వివిధ జాతుల ప్రజల మధ్య అధిక, వైజ్ఞానిక సంబంధా లేస్పర్శానికి అవకాశం కలిగింది. ఈ కాలంలోనే పశ్చిమ ప్రాంతాలనుండి ద్రాక్షపళ్ళు, లవంగాలు వగైరా వస్తువులతోపాటు పశ్చిమ ప్రజల సంగీతం, నృత్యాలు కూడ చైనా దేశానికి పరిచయమయ్యాయి. నూతులను త్రవ్వడం, ఇనుము కరిగించి పోత పోయడం చైనానుండి పశ్చిమ ప్రాంతాల ప్రజలు నేర్చుకున్నారు.

11 వ అధ్యాయం

లూలిన్, ఎర్త కనుబొమ్మలవారి తిరుగుబాట్లు

ఊటీ చక్రవర్తి పరిపాలననాటినుంచి రైతులు తమ భూములను కోల్పోవడం క్రమక్రమంగా ఎక్కువయింది. ఒక సంవత్సరం ఉత్తర చైనా మైదానాల్లోనే 20 లక్షలరైతులు తమభూములనుండి బేదఖలు చేయబడి దేశదిక్కుదులుగా తయారయ్యారు. వరదల సమయంలోనూ, వర్షాలు లేనపుడు వేలకొలది రైతులు కరువు కాటకాలతో చనిపోతే, తీసే దిక్కులేక శవాలు పొలాల్లో పడివుండేవి.

క్రీ. పూ. మొదటి శతాబ్దం చివర హొనాన్, జీచివాన్, హంటుంగ్ రాష్ట్రాలలో రైతుల తిరుగుబాట్లు వచ్చాయి. రాష్ట్ర, జిల్లా కేంద్రాలపై దాడిచేసి ప్రభుత్వం భవనాలను తిరుగుబాటుదాగుల తగులపెట్టారు. తిరుగుబాటులను అణచివేసినప్పటికీ ప్రభుత్వం చాలబలహీనపడి, పూగిసలాడే స్థితికివచ్చింది. తుపాను బ్రష్టలయ్యే చిహ్నాలు కనిపించుతున్నాయి. చిన్ వంశ పరిపాలనపై చెన్ షెంగ్ నడిపిన రైతాంగ విప్లవం ఊంటిది రాబోతున్నదంటూ జనవాక్యం వ్యాప్తి చెందసాగింది. సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా రాబోవు సంక్షోభాన్ని అరికట్టాలని పాలకవర్గంలో కొందరు ప్రతిపాదించసాగారు.

వాంగ్ మాంగ్ స్వల్పకాల పరిపాలన

ఈ క్లిష్ట సమయంలో రాజప్రతినిధిగా వున్న వాంగ్ మాంగ్ అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకున్నాడు. క్రీస్తు తరువాత 8 సంవత్సరంలో హాన్ చక్రవర్తిని తొలగించి, తానే చక్రవర్తిని ప్రకటించుకున్నాడు. వాంగ్ మాంగ్ తన పరిపాలనకు హ్సీన్ కొత్త శకమని పేరు పెట్టుకున్నాడు.

యథాప్రకారంగా మార్పు ప్రారంభమయింది. కొత్త శాసనాలు ప్రకటించారు. భూమి అంతా చక్రవర్తిదేననీ. బానిస వ్యాపారాన్ని నిషేధించు తూను శ్రాష్ట్ర ప్రభుత్వం శాసించింది. శరీరదాహత్యంగలవారు ఎనిమిదిమందికంటే తక్కువవున్న కుటుంబం 9 వందల మూల (150 ఎకరాల) కంటే ఎక్కువపంట భూమిని కలిగివుండరాదని ప్రభుత్వం ఆదేశించింది. అంతకుమించిన కమతాలున్నవారి

అదనపు భూమిని అదే తెగలోనివారికి లేదా పొరుగువారికి పంచాలిసి వుంటుంది. భూమిలేని కుటుంబాలు తమకు భూమిని ప్రసాదించమని ప్రభుత్వానికి విజ్ఞాపన చేయవచ్చు. ఈ సంస్కరణలద్వారా భూమి కేంద్రీకరణను అరికట్టవచ్చుననీ, వ్యవసాయ వైరుధ్యాలను తగ్గించవచ్చుననీ, నూతన ప్రభుత్వాన్ని బలపర్చుకోవచ్చుననీ వాంగ్ మాంగ్ ఆశించాడు. కాని పెద్ద భూస్వాములు, సామంత ప్రభువులు, ఉన్నతోద్యోగులు వ్యతిరేకించినందున, కొన్ని సంవత్సరాల అనంతరం ఈ కాస నాలను రద్దుచేసుకున్నాడు; కమతాల విస్తీర్ణం ఎప్పటివలే పెరగి, భూమి కేంద్రీకరణ కొనసాగింది.

వాంగ్ మాంగ్ బానిసవ్యాపారాన్ని నిషేధించి నప్పటికీ, ప్రభుత్వ యాజమాన్యాన ఉన్న బానిస విధానాన్ని రద్దుచేయలేదు. రహస్యంగా నాణాల అచ్చువేసే నేరస్తుల కుటుంబసంతతినీ, వారికి ఇరుగుపొరుగున వున్న మరో ఐదుకుటుంబాలను శిక్షార్హులని కాపించాడు. ఈ విధంగా కొన్ని లక్షలయిందేసి ప్రభుత్వ బానిసలుగా తయారుచేశాడు.

ఉప్పు, ఇనుము, సారా ఉత్పత్తి ప్రభుత్వ యాజమాన్యం క్రింద జరగాలనీ, నాణాలను ముద్రించే గుత్తాధికారం ప్రభుత్వానికే వుండాలని వాంగ్ మాంగ్ కాపించాడు. ఐదు ప్రధాన నగరాలైన లోయాంగ్, వింఛేన్, ఛెంగ్టూ, వాన్ (హోనాన్ రాష్ట్రం)లోని ప్రస్తుత నాన్ యాంగ్), హన్టాన్ లలో ధరలను అనువుల వుంచేందుకు, తక్కువ వడ్డీకి అప్పులిచ్చేందుకు ప్రభుత్వోద్యోగులను నియమించాడు. ఈ సంస్కరణలలో కొన్ని ప్రజలకు ఉపయోగపడేవే; కాని లంచనా దులైన ఉద్యోగులు ఈ సంస్కరణలను ప్రజలదగ్గరనుండి ధనం పిండడానికి మాత్రమే వినియోగించినందున ప్రజల జీవితం మరింత దుర్భరమయింది.

హ్సీయుంగ్ నూ తెగపైన, సరిహద్దు ప్రాంతాలలో న్న ఇతర తెగలపైన వాంగ్ మాంగ్ సాగించిన యుద్ధాలవల్ల డబ్బు విపరీతంగా ఖర్చయింది. ఈ భారమంతా పన్నుల రూపంలో ప్రజలపైనే పడింది. కొన్ని సందర్భాలలో ప్రభుత్వ పన్నుల రూపేణా ప్రజల ఆస్తిలో సగభాగాన్ని వసూలు చేసేది.

అందుచేత వాంగ్ మాంగ్ దేశంలో అమలు జరిపిన చర్యలకు, విదేశాంగ విధానానికికూడ వ్యతిరేకిగా తీవ్రమైన అసంతృప్తి చెలరేగింది. రైతుల తిరుగుబాట్లు మరల ప్రారంభమయ్యాయి.

వాంగ్ మాంగ్ పరిపాలన అఖిరి సంవత్సరాలలో వర్షాభావంవల్ల, మిడుతల వల్ల హూపే రాష్ట్ర మధ్యభాగంలోనూ, హెంటుంగ్ గాష్ట్రంలోనూ పంటలు విపరీతంగా దెబ్బతిన్నాయి. కరువుకాటకాలు వ్యాపించిన ప్రాంతాలలో, అదివరకే అమానుష దోపిడికి గురౌతున్న రైతులు, ఇక సహించలేక తిరుగుబాటు చేశారు.

లూవిన్ తిరుగుబాటు

క్రీస్తు శకం 17 సంవత్సరంలో మధ్యపూజాపేలో భీకరమైన కరువు వచ్చి, ఆకలితో ప్రజలు మరణించుతున్నారు. వాంగ్ మాంగ్, వాంగ్ ఫెంగ్ అనేవారి నాయకత్వాన రైతులు లూవిన్ కొండల్లో పోయి, లూవిన్ పైన్యాన్ని నిర్మించు కున్నారు. భూస్వాముల ఆస్తిపాస్తులపై దాడిచేసి, స్థానిక సేనలను ఓడించి, ఆహార ధాన్యాన్ని, ఆయుధాలను స్వాధీనం చేసుకోవడం ప్రారంభించారు. ఈ పైన్యం క్రమంగా బలపడసాగింది. ప్లేగు జాడ్యం వ్యాపించి చాలమంది మరణించినందున లూవిన్ కొండలను వదిలి, ఈ పైన్యం పూజాపేరాష్ట్ర ఉత్తరభాగానికి వెళ్ళింది. అచట హాన్ రాజవంశానికి చెందిన 'లీయూ హ్సియూ' నాయకత్వాన 3 వేల పైన్యం మరొకటి తిరుగుబాటుదారులతో కలసింది. 'లీయూ హ్సియూ' స్వయంగా భూస్వామి ఐనప్పటికీ, రైతు పైన్యాన్ని ఉపయోగించుకుని ప్రభుత్వాధికారాన్ని పట్టుకోవాలనే వుద్దేశ్యంతో చేరాడు. క్రీ. శ. 23 సంవత్సరంలో రాజవంశీకుడైన 'లీయూ హ్సివాన్' అనేవానిని హాన్ చక్రవర్తిగా ప్రకటించి, రాజధానియైన చాంగన్ నగరంపైకి లూవిన్ పైన్యం దాడి పెడలింది. కున్యాంగ్ వద్ద జరిగిన యుద్ధంలో కొన్ని లక్షలమంది వాంగ్ మాంగ్ సేనలను చల్లాచెనురు చేసి, రాజధాని నగరం ముఖద్వారండాకా 'రుకున్నారు. నగరంలోని ప్రజలు తిరుగుబాటు చేసి, వాంగ్ మాంగ్ ను చంపారు. స్వల్పకాలం రాజ్యాధికారం చలాయించిన హ్సిన్ వంశ పరిపాలన ఈ విధంగా ఆఖరయింది. నగరద్వారాలు తెరచి, వియధ్వానాలతో వస్తున్న లూవిన్ పైన్యాన్ని ప్రజలు ఆహ్వానించారు.

లూవిన్ పైన్యంలో ఐకమత్యం లేదు. భూస్వామ్యవర్గాన్నుంచి వచ్చిన సేనానులు రైతులనుండి వచ్చిన సేనానులను బహిష్కరించాలని ప్రయత్నించసాగారు. ఈ తగాదాలవల్ల ఉభయుల మధ్య ఘర్షణలు ప్రారంభమయ్యాయి.

ఎర్ర కనుబొమలవారి తిరుగుబాటు

షాంటుంగ్ రాష్ట్రంలో ఫాన్ ఘర్ నాయకత్వాన రైతులు తిరుగుబాటు చేశారు. వీరు సమీకరించిన పైన్యం చీకరైతుల సాంప్రదాయమైన ముక్తసరి అలవాట్లను అనుసరించేది. ఆర్థిక స్థితి మూజువాణిగా వుండేది. ఖచ్చితమైన శిక్షణ వుండేది; ఖాసీ చేసినవారికి మరణశిక్షని, దెబ్బకు దెబ్బ శిక్షని వారంతా తమలోతాము అంగీకారానికి వచ్చారు. గుర్తుకోసం వీరంతా తమ కనుబొమలకు ఎర్రరంగు వేసుకునే వారు. అందుచేత ఎర్ర కనుబొమల పైన్యమని ఈ తిరుగుబాటుదార్లు పిలువబడేవారు. షాంటుంగ్ రాష్ట్రంలోని కొన్ని లక్షల వాంగ్ మాంగ్ పైన్యాలను ధ్వంసంచేసి, ఎర్ర కనుబొమల పైన్యం హోనాన్ రాష్ట్ర హృదయంలోకి చొచ్చుకుని వచ్చింది. అదే సమయానికి రాజధాని నగరం చాంగన్ లూవిన్ పైన్యం వశమయింది. యుద్ధచుంటే

వినుకెత్తి, తమ ఇండ్లుకొచ్చి, తమ పొలాలకు తిరిగి పోవాలని ఆందోళన చేస్తున్న రైతులను, సేనాని ఫాన్ చెంగ్ తమ దిగ్విజయాన్ని పడవర దిశగా కొనసాగించాలని ప్రోత్సహించి ఒప్పించాడు. రాజవంశానికి చెందిన "లియు పెంటే" మరొకనిని చక్రవర్తిగా ప్రకటించారు. లూవిస్ పైన్యంలోని రైతు సేనానులు ఆ సమయంలో భూస్వామ్యవర్గ సేనానులతో పోరాడుతున్నారు. రైతు సేనానుల ఆహ్వానంపై ఫాన్ చెంగ్ తన పైన్యంతో ఛాంగ్ నగరంలో ప్రవేశించాడు. కాని ఉధయలు సేనానులను భూస్వాముల పైన్యాలు చుట్టిముట్టి, దిగ్విజయం చేసి ఆకలితో మాడ్చాలని ప్రయత్నించాయి. చివరకు ఫాన్ చుంగ్ ఎర్ర కనుబొమల పైన్యంతో ఛాంగ్ నగరంనుంచి బయటపడి, పశ్చిమ హొనాన్ లో లియు హ్సియా పైన్యాల చేతుల్లో ఓడిపోయాడు.

క్రీస్తుశకం 25 వ సంవత్సరంలో లియు హ్సియా తానే చక్రవర్తిని ప్రకటించుకున్నాడు. లోయాంగ్ నగరాన్ని రాజధానిగా చేసుకున్నాడు. ఈయన్నే చరిత్రకారులు తూర్పుహాన్ మరళానికి చెందిన "కువాంగ్ వూ" చక్రవర్తిని పిలుస్తారు. అతడు మూడున్న ప్రభుత్వ పతనానికి కారణమైన రైతాంగ తిరుగుబాటు సేనలను అణచివేసి, రైతుల రక్తాన్ని ప్రవహింపజేసి, దేశాన్ని ఐక్యపరచడానికి వూనుకున్నాడు. లియు హ్సియా పరిపాలనతో ప్రారంభమైన దశను తూర్పుహాన్ శకమని పిలుస్తుంటారు.

12 వ అధ్యాయం

తూర్పు హాన్, దాని పొరుగురాజ్యాలు

హ్సీయుంగ్ నూ

హాంగ్ మాంగ్ పరిపాలన అంతమైన తరువాత, తూర్పు హాన్ పరిపాలనకు ముందుకాలంలో వైనా పశ్చిమ ప్రాంతాలతో సంబంధాలను పూర్తిగా కోల్పోయింది. హ్సీయుంగ్ నూ తెగ తిరిగి ఆ ప్రాంతాలను ఆక్రమించి, చాల రాజ్యాలను జయించింది. హ్సీయుంగ్ నూ దాసులను ఎదిరించడంలో తనకు సాయపడవలసిందిగా పశ్చిమ రాజ్యాలు తూర్పు హాన్ పరిపాలకులను అర్థించాయి. కానీ బలహీనుడైన చక్రవర్తి వారి మొరలను తృణీకరించాడు. మొదటి శతాబ్దం చుట్టూ వన్నాభావం, మిడతల దండువల్ల పంటలు పండేనందున హ్సీయుంగ్ నూ తెగ చాల చాల నష్టపడింది; కరువు కాటకాలవల్ల జనాభాకు, పశుసంపదకు తీవ్రప్రమాదం వాటిల్లింది. దీనికితోడు చాన్యూ (నాయకత్వ) పక్షవి కొరకు ప్రభువులమధ్య తగవు వచ్చిన ఫలితంగా మరింత బలహీనపడింది. ఈ తగాదా విస్తరించి, అంతర్యుద్ధ స్వరూపం ధరించింది. చివరకు ఈ రాజ్యం ఉత్తర, దక్షిణ ప్రాంతాలుగా విడిపోయి, దక్షిణ హ్సీయుంగ్ నూ పోటీ "చాన్యూ" ను ఎప్పుడు కుంది. ఇంకా బలహీనంగావున్న దక్షిణ హ్సీయుంగ్ నూ తమ విధేయతను హాన్ ప్రభుత్వానికి తెలియజేసి, షెన్సీ, షెన్సీ రాష్ట్రాల ఉత్తరప్రాంతాలలోనికి కదలివచ్చారు.

కొత్తగా పరిపాలనకు వచ్చిన వంశాలు అనుసరించే సాంప్రదాయాల ప్రకారం లియుహ్సీయు చక్రవర్తి తన పరిపాలనను ప్రజలకు కొన్ని సౌకర్యాలను కలిగించడంతో ప్రారంభించాడు. బానిసలను విముక్తి చేశాడు; నీటి వనరులను సర్వీలియోగంచేసే నిర్మాణాలను కట్టించాడు; పాతవాటిని బాగుచేయించాడు. పెట్టి పనిని తగ్గించాడు. ఈ విధంగా నల్లభై సంవత్సరాలకుపైగా ప్రజలమెడ ఉదావైఖరి అనుసరించడం ఫలితంగా తూర్పుహాన్ ప్రభుత్వం తిరిగి బలపడింది. ఉ హ్సీయుంగ్ నూ వైచర్యలు తీసికుంది. క్రీస్తు అనంతరం 73 సంవత్సరంలో రాజ్య పశ్చిమోత్తర సరిహద్దున జరిగిన యుద్ధంలో హ్సీయుంగ్ నూ ఓడిన పశ్చిమ రాజ్యాల తూర్పు సరిహద్దున ఈవులూ (ప్రస్తుత హమీ) ప్రాం

నాడింది. 89, 91 సంవత్సరాలలో జరిగిన మరో రెండు యుద్ధాలలో కూడ యుంచి, తూర్పుహాన్ తన సార్వభౌమాధికారాన్ని స్థిరపరచుకుంది. తరువాత ఉత్తర హ్సీయుంగ్ నూ మరింత పశ్చిమోత్తరంగా కదలిపోయింది. నాలుగో శతాబ్దంలో ఈ తెగ తన దృష్టిని మరింత పశ్చిమంగా మరల్చి, యూరపువైపు వెళ్ళింది.

పాన్ చౌ - పశ్చిమ రాజ్యాలు

రెండు శతాబ్దాలకు పూర్వం 'చాంగ్ చీన్' ప్రారంభించిన పనిని పూర్తిచేయడానికి క్రీస్తుశకం 78 వ సంవత్సరంలో ప్రాచీన చైనా గొప్ప రాజకీయనేత్రులలో ఒకడైన పాన్ చౌ పశ్చిమ రాజ్యాలకు పంపబడ్డాడు. అతని రాయబారవర్గంలో ఒక సహాధ్యాయి, 36 సివిలియన్ వుద్యోగులు మాత్రమే వున్నప్పటికీ, సైనిక రక్షణ లేకపోయినప్పటికీ పాన్ చౌ చెప్పకోతగిన విజయాలను సాధించాడు. అతడు ముందుగా లాప్ - నార్ రాజ్యం వెళ్ళి, అచట వున్న హ్సీయుంగ్ నూ రాయబారిని ఖానీ చేయించాడు. లాప్ నార్ రాజ్యానికి, హాన్ సామ్రాజ్యానికి మధ్య రాజకీయ సంబంధాలను పునరుద్ధరించాడు. అతడు ఖోటాన్ రాజ్యంలో వుండగా అచట సర్వాధికారాలు చెలాయించుతున్న హ్సీయుంగ్ నూ రాయబారిని ఖోటాన్ రాజు చంపించాడు. పాన్ చౌ నాయకత్వాన ఖోటాన్ సైన్యం కామగర్ రాజ్యంపై దాడి చేసింది. అచట 'కు చౌ' తెగచే ప్రతిష్టించబడిన రాజును పొరబోసి, ఆ స్థానంలో కామగర్ రాజును సింహాసనాధిశుణ్ణి చేసి ప్రజల హర్షామోదాలను పొందింది.

హ్సీయుంగ్ నూపై హాన్ విజయాల అనంతరం పాన్ చౌ తన కార్యక్రమాన్ని తీవ్రతరం చేశాడు. పశ్చిమ రాజ్యాల ప్రయోజనాలను దృష్టిలో వుంచుకుని ప్రవర్తించడంవలన, హ్సీయుంగ్ నూ బంధనాలను బద్దలుగొట్టడంలో వారికి తోడ్పడటంవలన పాన్ చౌ వారి విశ్వాసాన్ని సంపాదించగలిగాడు. అతడి విజయానికి కీలకం అందులోనే వుంది. ఈ విధంగా ముప్పదియేళ్ళ కృషి ఫలితంగా యాభై పశ్చిమ రాజ్యాలలో తూర్పు హాన్ ప్రభుత్వానికి సన్నిహిత సంబంధాలను పాన్ చౌ ఏర్పరచగలిగాడు. ఇవిగాక పశ్చిమాసియాలోని రెండు రాజ్యాలు టియోచిహా, పార్థియాలతో కూడా తూర్పు హాన్ ప్రభుత్వంతో సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి.

చియాంగ్ తెగతోనూ, దక్షిణ తెగలతోనూ సంబంధాలు

కంనూ, చింఘాయ రాష్ట్రాల పీఠభూములలో చియాంగ్ అనే పేరుగల దిక్కుమలు నివసించుతుండేవారు. యుద్ధంలో నిపుణులైన ఆ ప్రజలు యుద్ధంలో కాన్ని గౌరవంగా యెంచేవారు. పశ్చిమ హాన్ వంశ పరిపాలన రోజుల్లో హాన్ చియాంగ్ ప్రజలు ఒండొరుల ప్రాంతాలలోకి విస్తరించుటవలన, ఈ

రెండు తెగల ప్రజలు చింఘాయ్, కంనూ, షెన్సీ రాష్ట్రాల కొన్ని జిల్లాలలో ఇరుగు పొరుగున స్థిరపడిపోయారు.

ఐతే హాన్ ఉద్యోగులు, భూస్వాములు అనుసరించిన నిర్బంధ విధానం వలన వారిపై చియాంగ్ ప్రజలలో తీవ్రమైన విద్వేషం ప్రబలింది. క్రీస్తుశకం 107 సంవత్సరంలో ఈ పరిస్థితి క్లిష్టరూపం దాల్చింది. పశ్చిమ ప్రాంతాలలో తూర్పు హాన్ ప్రభుత్వం తరపున యుద్ధం చేయడానికి నిర్బంధంగా సమీకరించబడిన చియాంగ్ పైనికులు పోరాడ నిరాకరించి పారిపోయినపుడు, హాన్ ఉద్యోగులు వారి యిళ్ళను తగులబెట్టించి ధ్వంసం చేశారు. చియాంగ్ ప్రజలు వెదురు బట్టెలు, డాలులు వగైరా ఆయుధాలతో తిరుగుబాటుచేసి, హాన్ వుద్యోగులను, భూస్వాములను చంపివేశారు. ప్రభుత్వం అచట నివసించుతున్న హాన్ ప్రజలను చియాంగ్ ప్రాంతాలను ఖాళీ చేయమని ఆజ్ఞాపించింది. ఇతర ప్రాంతాలకు తరలిపోతే తమకు జీవనోపాధి వుండదనే భయంతో హాన్ ప్రజలు ప్రభుత్వావధులను తిరస్కరించారు. అందుకు శిక్షగా ప్రభుత్వోద్యోగులు హాన్ ప్రజల ఇళ్ళను, నిల్వ ధాన్యాన్ని తగులబెట్టించారు. దాని ఫలితంగా హాన్ ప్రజలు కూడా రెచ్చిపోయి, ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న తిరుగుబాటులో చేరారు.

ఒక తిరుగుబాటు తరువాత మరొక తిరుగుబాటు చేస్తూ, చియాంగ్ తెగ ప్రజలు అరవై సంవత్సరాలకు పైగా తమనుపీడించుతున్న హాన్ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడారు. ఈ తిరుగుబాట్లు అణచివేయబడినప్పటికీ, తూర్పు హాన్ ప్రభుత్వం ఎంతో ధనాన్ని, మనుష్యబలాన్ని నష్టపోయింది. దీర్ఘ యుద్ధ ఫలితంగా ప్రభుత్వ ధాన్యాగారం, కోశాగారం ఖాళీ అయ్యాయి. పాలకవర్గం చాల బలహీన పడింది. సామాన్య ప్రజలను దోచుకోవడం, పీడించడం ఎక్కువయింది.

ఆ గోజుల్లో హునాన్, జీచివాన్, యున్నాన్, క్వీచా రాష్ట్రాలలో పశు పాలకులైన తెగలు, వ్యవసాయ తెగలు చాల నివసించుతుండేవి. పశ్చిమ హునాన్, క్వీచాలో నివసించే 'యావ్' ప్రజలపై పన్నులభారం ఎక్కువైనందున, తూర్పు హాన్ ప్రభుత్వంపై నిరంతరం తిరుగుబాటు చేస్తుండేవారు. మూడేళ్ళలో రెండుసార్లు యావ్ ప్రజలు హాన్ పైన్యాలను చావమోదారు. ఐనప్పటికీ యున్నాన్ లోని నూనపీ, లాన్టాంగ్ నదీ లోయల్లోనికి హాన్ ప్రభుత్వం తమ రాజ్యాన్ని విస్తరించుకోగలిగింది.

టి యన్ చీహ్ ప్రాంతంలో నివసించుతున్న టి యన్ తెగ ప్రజలు చెరువులు నిర్మించి, భూమిని సాగుచేసేవారు. నూ నదికి లాన్టాంగ్ నదికి మధ్య ప్రాంతంలో నివసించే ఐలావ్ ప్రజలు సిల్కువలె వుండే సన్నని వస్త్రాలను గోగునారతో తయారు చేసేవారు. రాగి, ఇనుము, సీసం, తగరం, స్పటికం వగైరా లోహాలను వుత్పత్తి చేసేవారు. ఇచటకూడ ఫిర్కా, తాలూకా పరిపాలనను ఏర్పరచి, హాన్ ప్రభుత్వం ఆ ప్రజలతో సంబంధాలు పెట్టుకుంది.

13 వ అధ్యాయం

తూర్పు హాన్ పరిపాలన అంతం.

పాలకవర్గంలో తగాదాలు

మొదటి ముగ్గురిని మినహాయించితే తక్కిన తూర్పు హాన్ చక్రవర్తులందరూ మొనర్లుగా వున్నప్పుడే సింహాసనం ఎక్కారు. చక్రవర్తి తరపు బంధువులు రాజ ప్రతినిధులుగా (రీజెంట్లు) అధికారాన్ని వాస్తవతం చేసుకునేవారు. వారి చేతుల్లో నుంచి అధికారం తిరిగి లాక్కోవడానికి చక్రవర్తులు ఖొజ్జాల సాయంతోసుకునేవారు తత్ఫలితంగా తరచుగా పెద్దనం ఖొజ్జాల చేతుల్లో పోయేది.

రీజెంట్లు, ఖొజ్జాలు విపరీతంగా ప్రజలను వీడించుకునేవారు. భూములను, ఇళ్ళను కాజేసేవారు. ఉదాహరణకు కియాంగ్ చీ అనే రీజెంట్ అనేక వేలచుండిని బానిసలుగా చేసుకొని, వారంతా తమంత తామే అమ్ముడుపోయారని సాకులు చెప్పేవాడు. పశ్చిమ హాన్ రాష్ట్రంలో కెయ్యి 'లీ'ల చుట్టుకొలత గల భూభండాన్ని స్వాధీనం చేసుకుని, విలాసంగా వేటాడేందుకు అందులో జంతువులను, పక్షులను పెంచేవాడు. తరువాత అతడి ఆస్తిని లాక్కున్నపుడు దాని విలువ 300 కోట్ల నాణా లనీ, అనగా దేశమంతటి నుండి వసూలయే సంవత్సర పన్నులలో సగం వుంటుందని తేలింది. హాలాన్ అనే ఒక ముఖ్య ఖొజ్జా తన పలుకుబడిని వినియోగించుకుని 11,800 'మా'ల సాగుభూమిని, 381 ఇళ్ళను ఒక ఫిర్కాలోనే సంపాదించాడు.

రీజెంట్ల కుటుంబ సభ్యులు, బంధువులు, ఖొజ్జాలు దేశమంతటా ఉద్యోగులుగా నియమించబడి, ప్రజలను నిర్దాక్షిణ్యంగా దోచుకునేవారు. ఉదాహరణకు హాలాన్ తమ్ముడు జీచువాన్లో ఉద్యోగిగావుంటూ బంగారం, వెండి, నగదు, సిల్కు వస్త్రాలు విపరీతంగా దోచుకున్నాడు. వాటిని వెనుకబోవడానికి 300 బట్ట అవసరమయ్యాయి. న్యాయమైన పన్నులకంటే పదిరెట్లవరకు అక్రమ పన్నులు వసూలుచేసేవారు; చెల్లించలేకపోతే తీవ్రంగా బాడేవారు, కొన్నిసార్లు చచ్చేవరకూ హింసించేవారు.

ఈ భారాన్నంతా రైతులే మోయవలసివచ్చేది. భూస్వాములనుంచి విపరీతమైన అధిక వడ్డీలకు తెచ్చిన అప్పులను తీర్చలేక భూములను రణదాతలకు అమ్మి, రైతులు వారిక్రింద కాలుదార్లుగా తయారయ్యేవారు. అయితేలేకుండా పొలంవదలి వెళ్ళడం నిషేధించబడినందున పేలకొలదీ కాలుదార్లు పెద్దభూస్వాముల పొలాలలో నిర్బంధ చాకిరి చేయవలసివచ్చేది.

పెద్ద జమీందారులకు స్వంత సాయుధ సైన్యాలుండేవి. వారి పొలాలచుట్టూ శీతా కాలం, వసంత కాలంలో కూడ రక్షకభటులు కాల్లా వుండి, కరువుతో బాధ పడుతూ అన్నాతురులై వున్న రైతులు ధాన్యాన్ని తీసుకుపోకుండా కాపాడేవారు. జమీందారులకు తమ కరుతాలకు గురించి, వాటిలో చాకిరి చేసే పాలేళ్ళకు గురించి తప్పదు లెక్కశిచ్చి, ప్రభుత్వ పన్నులను చెల్లించకుండా తప్పించుకునేవారు. ప్రభుత్వోద్యోగుల పరిశీలనను తిరస్కరించేందుకు సైతం సిద్ధపడేవారు.

ప్రభుత్వ పన్నుల భారం, పెద్ద జమీందారుల దోపిడి ఫలితంగా రైతాంగం నానాటికి మరింత దరిద్రకూపంలో దిగబడిపోయేవారు. తిండికొరకు వెతుక్కుంటూ దేశమంతటా తిరిగే ముతాల సంఖ్య నానాటికీ పెరుగసాగింది. రెండవ శతాబ్దంనుంచి వరుసగా అనేక రైతు తిరుగుబాట్లు వచ్చాయి. కాని అవన్నీ ఒక్కొక్కటిగా అణచి వేయబడ్డాయి.

పసుపురంగు తలపాగాలవారి తిరుగుబాటు

క్రీస్తు శకం 184 వ సంవత్సరంలో ప్రభుత్వం అత్యంత తీవ్రమైన ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. పసుపు తలపాగాల రైతు సైన్యాలు పెద్దయెత్తున తిరుగు బాటు చేశారు. అది ప్రభుత్వ పునాదులను కదల్చివేసింది.

పసుపు తలపాగాల సైన్యం నాయకుడైన చాంగ్ చియోవ్ హోపే రాష్ట్రం లోని చాలా తాలూకా నివాసి. "జైపింగ్ టావ్" అనే మతశాఖ ప్రవర్తకుడుగా ఇతడు తన సిద్ధాంతాలను ప్రచారం చేసుకుంటూ, రోగాలను నయంచేస్తూ, రైతులను సంఘటిత పరచాడు. పది సంవత్సరాల క్రింద అనంతరం అతడూ, అతని అనుచరులూ ఎగ్లొవీ, యాంగ్టీన్ నదుల మధ్యప్రాంతంలో కొన్ని లక్షలమంది ప్రజలని బలంగా సంఘటిత పరచారు. దీనిని మొత్తం 36 ఫాంగ్ లుగా విభజించారు. పెద్ద ఫాంగ్ లో (శాఖలో) పదివేలమంది సభ్యులుండేవారు; చిన్న ఫాంగ్ లో 6 లేక 7 వేల సభ్యులుండే వారు. ప్రతిఫాంగ్ ఒక నాయకుని సేనాధిపత్యం క్రింద వుండేది.

చాంగ్ చియోవ్, అతని అనుచరులు 184 వ సంవత్సరం మార్చి 5 వ తేదీన అన్ని ప్రాంతాలలోని రైతులు తిరుగుబాటుచేయాలని నిర్ణయించారు. సమయం దగ్గరకు వచ్చేకొలదీ అనుచరులు తమ కార్యకలాపాలను తీవ్రతరం చేశారు. కాని నిర్ణీతదినం రాకముందే టాంగ్ చా అనేవాడు ద్రోహం చేశాడు. తిరుగుబాటుతేదీని, నాయకుల పేర్లను, వారి చిరునామాలను రహస్యంగా ప్రభుత్వానికి తెలియజేశాడు.

రాజధానిలో తిరుగుబాటుదారుల నాయకుడొకరు, వేయిమంది అనుచులు అరెస్టు చేయబడి, ఖానీ అయ్యారు. చాంగ్ చియోవ్, ఇతర ముఖ్యులు తప్పించుకు పారిపోయారు.

వెంటనే చాంగ్ చియోవ్ తన ఎత్తుగడలను మార్చుకున్నాడు. వార్తాహరుల ద్వారా స్థానిక సేనానులకు కబుర్లు అందజేశాడు; ఎంతోకాలంనుండి యెదురు చూస్తున్న తిరుగుబాటు ఫిబ్రవరి నెలలోనే ప్రారంభమయింది. ఒక పక్షం రోమ్ముల్లోనే చాంగ్ సైన్యం ఎగ్లోనదీ, యాంగ్టీనీ నదీ ప్రాంతాలను స్వాధీనం చేసుకుంది. తిరుగుబాటుదారులంతా పసుపురంగు తలపాగాలను ధరించినందున ఈ సైన్యానికి అదే పేరు వచ్చింది. ప్రతిచోటా నగరాలను పట్టుకొని, ప్రభుత్వాధీనులను తగులబెట్టి, బందిఖానాలనుండి వైదీలను విడుదలచేసేవారు. ప్రభుత్వాధికారులను చంపడమో లేక ప్రాణాలను కాపాడుకునేందుకు పారిపోవడమో చేసేవారు.

ఈ సైన్యంలో ప్రధాన భాగం 'చాంగ్ చియోవ్' సేనాధిపత్యం క్రిందవుండి ఎగ్లోనది ఉత్తరపు గట్టును కాపాడుతూండేది. రాజధాని లోయంగ్ నగరంపైకి శక్తివంతమైన తిరుగుబాటు సేనలు దాడిచేసి, వైర్యంగా పోరాడాయి; రక్షణ సేనలపై తీవ్రమైన దెబ్బలు తీశాయి. రైతుసైన్యం తాకిడికి గాభరాపడి, ప్రభుత్వం తమ చురుకైన సేనలను చాంగ్ చియోవ్ పైకి పంపింది. జమీందారుల సాయుధ సేనలు ఇతర తిరుగుబాటుదాళ్లతో తలపడ్డాయి.

అరెస్టు నెలలో వ్యాధివల్ల చాంగ్ చియోవ్ మరణించాడు. నవంబరు నెలలో పసుపు తల పాగాల సైన్యం ప్రధాన భాగం దెబ్బతినిపోయింది. ఐనప్పటికీ తిరుగుబాటుదాళ్ల ప్రతిఘటన యింకా బలంగానే వుంది; ఇతర సైన్యాలు పోరాటాన్ని కొనసాగించాయి. హోపే రాష్ట్రంలో తిరుగుబాటుదాళ్ల సైన్యం పది లక్షల బలగాన్ని సమీకరించింది. కాని, తిరుగుబాటుదాళ్లకు ఐక్య నాయకత్వం కొరవడింది; మరో ఇరువది సంవత్సరాలపాటు వైర్యంగా పోరాడిన తరువాత తిరుగుబాటుదాళ్ల వశాలు పెద్ద జమీందాళ్ల, ప్రభుత్వ సైన్యాలచేత అణచివేయబడ్డాయి.

పసుపు తలపాగాల తిరుగుబాటు ఓడిపోయినప్పటికీ తూర్పు హాన్ పరిపాలన ధిల మవడానికి కారణభూతమయింది.

14 వ అధ్యాయం

పశ్చిమ, తూర్పు హాన్ వంశాల పరిపాలన కాలంలో సంస్కృతి

రెండు హాన్ వంశాల పరిపాలన కాలంలోనూ దేశమంతా ఒకటిగా వుండటం' సుభిక్షంగా వుండటంవలన చైనా సాంస్కృతికంగా గొప్ప అభ్యుదయాన్ని సాధించింది.

క్రీస్తుపూర్వం 100వ సంవత్సరం నాటికే రాజభవనంలోని పుస్తక భాండాారంలో దేశమంతటినండి సేకరించిన 13 వేల గ్రంథాలుండేవి. రాజధానీ నగరంలో ప్రభుత్వం నడిపే వివిధ కళాశాలల్లో 30 వేల మంది విద్యార్థులుండేవారు. రాష్ట్రాలలోకూడ ప్రభుత్వ పాఠశాలలుండేవి. ఇవిగాక ఉపాధ్యాయులు స్వయంగా నడిపే విద్యాలయాల్లో - ప్రఖ్యాతి వహించిన వాటిలో వందల, కొన్నిటిలో వేలమంది విద్యార్థులు చదువుకునేవారు.

సుప్రసిద్ధ చరిత్రకారుడైన షుమా చీన్ ఈ కాలంవాడే. "ఊటి" చక్రవర్తి వద్ద చరిత్రకారుడుగా వున్నందున రాజభవనంలోని పుస్తకభాండాగారాన్ని వినియోగించుకునే అవకాశం అతనికి వుండేది. అచట చాలగంటలు అధ్యయనంచేసి, చారిత్రక విషయాలను సేకరించేవాడు. దానితోపాటు షుమా చీన్ దేశమంతా సంచారంచేసి తాను చూసిన, విన్న విషయాలను వ్రాసేవాడు. ఈ విధంగా పరిశోధనలు కృషిచేసి ఆయన "చారిత్రక సంస్మరణలు" అనే గ్రంథాన్ని రచించాడు.

ఈ గ్రంథంలో 5 లక్షల మాటలకు మించివున్నాయి. ప్రాచీనకాలంలోని హువాంగ్ టీ గాథలు మొదలు రచయిత కాలంవరకు అనగా సుమారు రెండువేల సంవత్సరాల చరిత్ర దీనిలో వుంది. ప్రస్తుత చరిత్రకారులందరి పరిశోధనకు ఆధారంగా'యిప్పటికీ ఈ చారిత్రక గ్రంథం వినియోగపడుతోంది. షుమా చీన్ యీ గ్రంథంలో పాలకవర్గాల కూరత్వాన్ని బట్టిబయలు చేశాడు. వారి దుబారాను, దురాశను, ప్రజాపీడనను వివరించాడు. చిన్ వంశకాలంలో రైతు

నాయకుడైన చెన్ షెంగ్ ను అత్యంత గౌరవంతో రచయిత చిత్రించాడు. షాంగ్ వంశానికి చెందిన టాంగ్ రాజు, చా వంశానికి చెందిన ఊ రాజులకు చరిత్రలో ఏ స్థానం వుందో అందుకు ఏమాత్రం తీసిపోని స్థానం రైతునాయకునికి వుందని షుమా చీన్ భావించాడు.

“చారిత్రక సంస్మరణలు” సాహిత్యం దృష్ట్యా కూడ మహత్తరమైన గ్రంథం. చారిత్రక పాత్రలను, ఘటనలను వివరంగా చిత్రించడంలో గ్రంథకర్తకు ఎంతో నైపుణ్యం వుంది.

షుమా చీన్ కృషిని ప్రఖ్యాతి చెందిన పాన్ కుటుంబం కొనసాగించింది. తండ్రియైన పాన్ పియావ్, కొడుకు పాన్ కూ, కుమార్తె పాన్ చావ్ గ్రంథరచన సాగించి సరిసమానమైన ఖ్యాతిని సంపాదించారు. హాన్ వంశ ఆరంభ చరిత్రను తెలిపే-చీయెన్ హాన్ షూ - గ్రంథాన్ని పాన్ కూ రచించాడు. ఈ గ్రంథాన్ని ఆయన సోదరి పాన్ చావ్ పూర్తిచేసి, చైనా చరిత్రలోకల్లా గొప్ప మహిళా రచయితగా ప్రఖ్యాతి వహించింది.

తూర్పు హాన్ వంశ పరిపాలన ప్రారంభ కాలంలో నివసించిన వాంగ్ చుంగ్ గొప్ప తత్వవేత్తగా పేరు పొందాడు. యువ్వనంలోనే స్వరాష్ట్రమైన చెకియాంగ్ ను ఇతడు వదిలివేశాడు. రాజధానీ నగరం లోయాంగ్ లోని ప్రభుత్వ కళాశాలలో అధ్యయనం చేయాలని వెళ్ళాడు. పుస్తకాలు కొనలేనంత బీదవాడుగా వున్నందున పుస్తకాల విక్రయశాల్లో వుండి చదువుకున్నాడు. ఈ విధంగా ఎంతో విస్తృతమైన విజ్ఞానాన్ని - భౌతిక శాస్త్రంలోకూడ - సంపాదించాడు. వాస్తవిక జీవితంలోని ఉదాహరణలను చూపించి, ప్రజలలోని మూఢ విశ్వాసాలను తొలగించడానికి అతడు ప్రయత్నించాడు. మానవుడు రక్తమూసాలతో నిర్మించబడినందున, మరణానంతరం శిథిలమై నశించిపోతాడనీ, జీవం పోయాక చైతన్యం వుండటం సాధ్యం కాదనీ, మానవుడు భూతరూపం దాల్చలేడనీ ఆయన వాదించాడు ఆహారం తిన్నప్పుడే మానవునికి శక్తివుంటున్నందున, మరణానంతరం ఆహారం తీసికోలేనందున ఎలాంటి ప్రమాదం చేయబాలడని ఆయన నిరూపించాడు. సూర్య చంద్ర గ్రహాలు జీవుల్ని తీలలు కావనీ, నియమం ప్రకారం నిర్దిష్ట సమయంలో సంధివించే ప్రకృతిసిద్ధమైన సంఘటనలనీ, ఎప్పుడు జరుగుతవో ముందుగానే గుణించి తెలిసికోవచ్చుననీ నిరూపించాడు. పిడుగు ఒకరమైన అగ్ని వంటిదనీ, అది సోకితే మనిషి మాడి చనిపోతాడనీ, అంతేగాని పాపాత్ములను శిక్షించడానికి భగవంతుని కొరడా కాదనీ ఆయన వాదించాడు.

వాంగ్ చుంగ్ భావాలన్నిటినీ లున్ హాంగ్ “సమదృష్టితో చేసిన సమీక్షలు” అనే గ్రంథం వ్రాశాడు. కాని ఈ భావాలు పాలకవర్గానికి రుచించనందున అతని గ్రంథ ప్రచురణను చాలకాలంవరకు ఆపుజేశారు.

సాహిత్యం - నైపు

పశ్చిమ హాస్ వంశ చక్రవర్తి “ఉటీ” పరిపాలనా కాలంలో జానపద గేయాలను సేకరించడానికి ప్రత్యేకంగా సంగీతకాఖ నొకదానిని ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసింది. ఆ రోజుల్లో జనసామాన్యం సాహిత్యస్పృహ, కవుల రచన జానపదగేయాల రూపంలోనే వ్యక్తమయ్యేది.

“పశులకాపరి - నూలువడికే కన్య” అను ప్రఖ్యాతివహించిన జానపద గాథపై ఆధారపడి వ్రాయబడిన ఒక గేయం ప్రజలలో విస్తారంగా ప్రచారమయింది. పూర్వ సామాజిక నిర్బంధాలవల్ల పిన్నవయస్కు అయిన స్త్రీ జీవితం యెలా బాధాకరంగా వుండేదో, స్వేచ్ఛాయుతమైన, సుఖప్రదమైన జీవితంకొరకు యువతులెలా పరితపించేవాలో ఆ గేయం వర్ణించింది.

“ఆగ్నేయ దిశగా నెమలియాత్ర” అను మరొక జానపద గేయాన్ని కూడ ప్రజలు విశేషంగా పాడేవారు. 1500 మాటలతో పొడుగైన ఈ గేయంలో తూర్పు హాస్ దంపతుల విషాద గాథ వర్ణించబడింది. జమీందారీ కుటుంబంలోని మూఢ విశ్వాసాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడిన చియా చుగ్ - చింగ్ అను యువకుడు అతని భార్య కథను వివరించుతుంది. వివాహం విషయంలో యువతీ యువకులకు స్వాతంత్ర్యం వుండాలనే ప్రజావాంఛ తెలుపుతూ గేయం పూర్తవుతుంది.

కాగితం తయారీ

హాస్ వంశ పరిపాలనా కాలంలో చదువుకునేవారి సంఖ్య పెరుగుటవల్ల, నాకగానూ, తేలికగానూ వ్రాసేందుకు అనుకూలంగానూ వుండే పద్ధాతం అవసరమయింది. అప్పటివరకు వ్రాసేందుకు వాసమురు సిల్కును ఎంతో ప్రయాసతో వినియోగించేవారు. క్రీస్తు శకం 105 వ సంవత్సరంలో తూర్పు హాస్ వంశ ఉద్యోగులలో ఒకడైన ‘సాయి లూస్’ చెట్టుబెగడును, నారను, గుడ్డపీలికలను, పాతవలలను ఉపయోగించి కాగితం తయారు చేయడంలో కృతకృత్యుడయ్యాడు. కనిపెట్టిన పరిశోధకుని గౌరవార్థం ఈ పద్ధాతాన్ని మార్క్విస్ పాయి కాగితం అని పిలిచేవారు. కాగితం వినియోగించడం క్రమంగా విస్తరించి, సర్వసాధారణమయింది. కాగితం కనిపెట్టడంవల్ల చైనాలో సంస్కృతి పెంపొందడానికి ఎంతో అవకాశ మేర్పడింది. కొలది శతాబ్దాలలో కాగితం తయారుచేసే చైనావారి కళ భారత దేశానికి, అరబ్ దేశాలకూ వ్యాపించింది. తద్వారా ఉత్తరాఫ్రికాకు అచటినుండి యూరపు ఖండానికి విస్తరించింది.

క్రీ.శ. 132 వ సంవత్సరంలో ఖగోళశాస్త్రం, పంచాంగ రచన, గణితశాస్త్రం తెలిసిన చాంగ్ హాంగ్ అనే శాస్త్రకారుడు ప్రపంచంలోకల్లా మొట్టమొదటి భూకంప పరిశోధన కొలమానం (సీస్మోగ్రాఫ్ యంత్రాన్ని) తయారుచేశాడు. కుంభం

56A

క్రీ. శ. 132 సం॥లో చాంగ్ హెంగ్ అనే శాస్త్రవారుడు పెట్టిన
భూకంప పరిశోధన కొలమానం

చాంగ్ హెంగ్ (క్రీ. శ. 78-139)

చాంగ్ చుంగ్ చింగ్ (క్రీ.శ. 152-219)

56B

వలేవున్న యిది రాగితో తయారుచేయబడింది. మధ్యవున్న ఇరుసునుండి ఎనిమిది గొట్టాలు ఎనిమిది వైపులకు నోరు తెరచుకున్న ఎనిమిది రక్కసితలలతో కలుపుతాయి. వాటికి సూటిగా దిగువను నోరు తెరచుకున్న కప్పలు కూచునివుంటాయి. భూమి కంపించినపుడు ఆదిక్కునవున్న రక్కసి పళ్ళెమధ్యవున్న గుండ్రని గోలీ జారి సూటిగా దిగువనువున్న కప్పనోట్లో పడుతుంది.

తూర్పు హాన్ వంశ పరిపాలన ఆఖరి సంవత్సరాలలో గొప్పవార్తైన ప్రాచీన వై నా డాక్టర్లలో ఒకడైన చుంగ్-చింగ్ (152 - 219) నివసించేవాడు. ఆయన రెండు గొప్ప గ్రంథాలను - హంగ్ హాన్ లూన్ (జ్వరాల చికిత్స), చిన్ కుయి యోవ్ లీహ్ (బంగారుపురం చుండులు) - వ్రాశాడు. అప్పటికి రోగ చికిత్స విషయంలో వున్న అచుభవాలన్నిటినీ ఈ గ్రంథాలలో క్రోడీకరించినందున అనేక జబ్బులను, వ్యాధులను నివారించడంలో ఎంతో తోడ్పడ్డాయి. వైద్య పరిశోధనలో నిమగ్నులయినవారికి యిప్పటికీ ఈ గ్రంథాలు ఎంతో విలువైన విషయాలను అందజేస్తాయి.

15 వ అధ్యాయం

మూడు రాజ్యాలు

తూర్పు హాన్ పైన్యాలు రైతుల తిరుగుబాట్లను అణచివేయడంలో నిరున్నమై వుండగా తదవకాశాన్ని వినియోగించుకుని రాష్ట్రాలలోని, ప్రాంతాలలోని అధికారులు తమ స్వంత సేనలను బలపరచుకున్నారు. క్రమంగా శక్తివంతమైన సైనిక ప్రభువులుగా తయారై తమ అధీనంలోని ప్రాంతానికంతటికీ తామే సర్వాధికారులమని చెప్పుకుంటూ, చక్రవర్తి ఉత్తరువులను నిర్లక్ష్యంచేయ సాగారు. ఒక్కొక్క ప్రాంతం తమదంటూ వేర్వేరు ప్రభువులమధ్య నిరంతరం యుద్ధాలు కొనసాగే; తత్ఫలితంగా వేలకొలదీ ప్రజలు చనిపోవడం, వ్యవసాయోత్పత్తి ఖూరంగా దెబ్బ తినడం జరిగేది. 'టంగ్ చూ' అనే సైనికప్రభు వొకడు చక్రవర్తిని కీలుబొమ్మగా చేసుకున్నాడు. రాజధాని లోయాంగ్ నగరంలోని భవనాలన్నిటినీ, చుట్టూ 100 లీల (సుమారు 30 మైళ్ళ) పరిధిలోనివాటి నన్నిటినీ నిప్పంటించి ధ్వంసం చేశాడు. అతడి గుర్రపుసైన్యం లోయాంగ్ నగర పొరులందరినీ బలవంతాన చాంగ్ వైపుకు తోలుకుపోయారు; దారిలో చాలమంది ఆకలికి, అలసటకు బలియై మరణించారు. టంగ్ చూ మరణానంతరం ట్సాన్ ట్సాన్ అనే సైనిక ప్రభువు అధికారానికి వచ్చాడు; హూయి నదికి ఉత్తరానవున్న ఐదు తాలూకాలపై దాడిచేసి అనేక వేలమందిని చంపాడు. ప్రవాహాన్ని బండ్ చేసేటంత ఎక్కువగా శవాలను నదిలో పడవేశారు. షాన్ టంగ్ రాష్ట్రంలో సైనిక ప్రభువులమధ్య రెండు సంవత్సరాల నిరంతరయుద్ధాల తర్వాత ప్రజానీకం దగ్గరవున్న ధాన్యమంతా దోచుకుపోయినందున ఎవరూ పొలాల్లో పనిచేయడానికి ఉత్సుకత చూపలేదు.

తిరుగుబాటుదార్ల సేనలతో, పోరాడేందుకు పెద్ద జమీందారులు అనేకమందిని తమ స్వంత సేనలలోకి సమీకరించారు. వారిచే రక్షింపబడుతున్న ప్రాంతాలలో నివసించుతున్న స్వతంత్ర రైతులు తమకు రక్షణ యిచ్చినందుకుగాను జమీందారు, పైన్యానికి తోడ్పడుటతోపాటు, తాను పండించిన పంటలో కొంతభాగం పన్నులరూపంలో జమీందారుకు చెల్లించాలి. సైనిక ప్రభువుల మధ్య యుద్ధాలవల్ల జమీందార్ల భద్రతకూడా దెబ్బతినే ప్రమాద

మున్నందున, జమిందార్లు తమ సైనికులతోనూ, రైతులతోనూ ఏదోఒక పక్షాన చేరి సర్వస్వం ఒడ్డేవారు.

నిరంశర యుద్ధాల ఫలితంగా ఈ కాలంలో పొలాల్లో పనిచేసేందుకు మానవ బలగం చాలక పొలాలు బీళ్లుగా పడివుండేవి. ప్రతివోట సైన్యాలకు తిండికొరత ఏర్పడేది. హోపే రాష్ట్రంలో సైనికులు మల్బరీ ఆకు తిని బతకాలిసివచ్చింది. హూయి నదికి దక్షిణవైపున కేవలం నత్తలు, ముత్యపు చిప్పలు మాత్రమే ఆహార మయ్యాయి. ఈ పరిస్థితినుండి బయటపడటానికి ట్సాన్ ట్సాన్ ఎగ్లోనది ప్రాంతంలో లున్ టియన్ పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టాడు. సైనికోద్యోగుల క్రిందవున్న నిరాధారులైన రైతులను సమీకరించి భూమిని సాగుచేయించే విధానం అచలుజరిపారు. పోరాటం లేని సమయాల్లో సైనిక వలసల విధానంక్రింద సైనికులకు పంటలు పండించేందుకు అవకాశమిచ్చారు. నాగలిదున్నే ఎద్దులు ప్రభుత్వానివై తే పంటలో 100కి 60 వంతులు సాగుదాడు ప్రభుత్వానికి పన్నుగా చెల్లించాలి. ఎద్దులు స్వంతమైతే పండిన పంటలో సగం ప్రభుత్వానికి చెల్లించాలి. ఒకవేళ గ్రామాన్ని వదిలి సాగుదారు పారిపోతే అతని భార్య పిల్లలను శిక్షించేవారు.

శిథిలమైన ప్రభుత్వ ఆర్థిక విధానం ట్సాన్ ట్సాన్ పద్ధతులవల్ల తిరిగి పుంజు పడింది. ఎగ్లో నదీ ప్రాంతాలన్నిటినీ ఐక్యపరచడానికి అవసరమైన బలాన్ని అతడు క్రమంగా సంపాదించాడు. ఇది నెరవేర్చాక క్రీస్తు శకం 208 వ సంవత్సరంలో కొన్ని లక్షల సైన్యాన్ని సమకూర్చుకుని, తక్కిన చైనాను జయించే వుద్దేశ్యంతో దక్షిణానికి దాడి వెడలాడు. ఐతే అతడి భ్రమలు పటాపంచలయ్యాయి. ఏమంటే మధ్య దిగువ యాంగ్ టీప్సీ ప్రాంతాల సైనిక ప్రభువైన సన్ చువాన్, మధ్య హోన్ నదీ ప్రాంతాలను సాలించుతున్న హోన్ రాజవంశానికి చెందిన లియూ-పీల సంయుక్త సైన్యాలు హోపే రాష్ట్రంలోని చిఫీ వద్ద జరిగిన యుద్ధంలో ట్సాన్ సైన్యాలను తరిమివేశాయి. ఈ యుద్ధంలో జయించిన ఫలితంగా ప్రస్తుత జిచువాన్ రాష్ట్రమంతా షెన్సీ హోపే రాష్ట్రాల్లోని భాగాలు లియూ-పీ స్వాధీనమయ్యాయి. ఇప్పుడిక మూడు రాజ్యాలు రూపొందసాగాయి.

ట్సాన్ ట్సాన్ కొడుకైన ట్సాన్ పీ 220 వ సంవత్సరంలో తూర్పు హోన్ కీలుబొమ్మ చక్రవర్తిని తొలగించి, లోయాంగ్ రాజధానిగా “పీ” అనే పేరుతో కొత్త ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచి, తనను చక్రవర్తిగా ప్రకటించుకున్నాడు.

మరుసటి సంవత్సరం లియూ-పీ తాను హోన్ చక్రవర్తినని ప్రకటించు కున్నాడు. ఐతే చరిత్రకారులు ఇతడి రాజ్యాన్ని ‘షూ’ అని పిలుస్తారు. లియూ-పీ ప్రధాన మంత్రియైన చూక్ లియాంగ్ చైనాదేశ చరిత్రలో ప్రఖ్యాతి వహించిన రాజకీయవేత్తలలో ఒకరు. ప్రజలను శాంతియుతంగా జీవించనివ్వాలనీ శాసించుతూ వుద్యోగులను అదుపులో వుంచాడు. చూక్ లియాంగ్ మరణించినపుడు రాజ్యంలోని

అన్ని జాతుల ప్రజలు ఎంతో విచారపడ్డారు. షూ వంశంపున్న స్వల్పకాలంలో హాన్ జాతి ప్రజలు, ఇతరజాతుల ప్రజలు కలసి పశ్చిమ జిచువాన్, ఉత్తర యున్నాన్ రాష్ట్రాలకు విస్తరించారు.

క్రీస్తు శకం 222 వ సంవత్సరంలో సన్ చువాన్ తనను తానే చక్రవర్తిగా ప్రకటించుకొని, చీన్ యేహ్ ను (ప్రస్తుత నాంకింగ్ ను) రాజధానిగా 'ఉ' వంశ ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాడు. 230 వ సంవత్సరంలో ఉ ప్రభుత్వ వీవెన్, చూకెఫీ అనేవారి సేనాధిపత్యంక్రింది పదివేల సైన్యాన్ని తాయువాన్ దీవికి పంపింది. చైనా చరిత్రలో ఈ దీవితో ప్రథమ సంబంధం యిదే. అప్పటినుంచీ తాయువాన్ వాసులకు, దక్షిణ కోస్తాప్రజలకు సన్నిహిత సంబంధాలు ప్రారంభమయ్యాయి.

16 వ అధ్యాయం

పశ్చిమ ట్పిన్

'వీ' వంశ పతనావస్థ సమీపించేనాటికి పౌర మిలిటరీ వ్యవహారాలు 'స్సూమా ఈ' అనే ఉన్నతోద్యోగికి హస్తగతమయ్యాయి క్రీ. శ. 263 లో షూ వంశాన్ని వీ చక్రవర్తి ఓడించిన తరువాత స్సూమా మనుచున్న స్సూమా యెన్ నామమాత్ర అధికారం కలిగిన వీ చక్రవర్తిని పదభ్రష్టునిచేశాడు. 265 లో ట్పిన్ వంశ ప్రభుత్వాన్ని ప్రతిష్ఠించాడు. దీనినే పశ్చిమ ట్పిన్ అని సర్వసాధారణంగా అంటారు. ఊ వంశ రాజధానిని స్వాధీనం చేసుకోవడం, చక్రవర్తి లొంగిపోవడంతో 30 లో వై నా విక్రీత మరల పునరుద్ధరించబడింది.

షూ రాజ్యాన్ని జయించిన తర్వాత వీ వంశ పరిపాలకులు, పౌర వలసలపై సైనిక కంట్రోలును రద్దచేశారు. వలసలలోని జనాభాను తక్కిన ప్రజలందరితో పాటు ఫిర్కా, తాలూకా రిజిస్ట్రల్లో చేర్చారు; రెవిన్యూ అధికారులు, మాజిస్ట్రేటులే పరిపాలించేవారు.

ఊ రాజ్యాన్ని ఓడించి, స్వాధీనం చేసుకొన్నాక ట్పిన్ వంశ ప్రభుత్వం ఈ విధంగా శాసించింది :

(1) ప్రతి మగవాని? 70 మాల సాగుభూమి, ప్రతి స్త్రీకి 30 మాల భూమి కలిగివుండే హక్కు వుంటుంది. ప్రభు తరగతి ఉద్యోగి మొదలు 9వ తరగతి ఉద్యోగి వరకు 5 వేల మాల భూమినుంచి వెయ్యి మాల భూమి కలిగివుండవచ్చు. ఉద్యోగులు వారివారి హోదాలను అనుసరించి తమ భూములను సాగుచేసేందుకు ఎంతమంది కాలదాల్లను పెట్టుకోవచ్చునో నిర్దేశిస్తారు.

(2) ప్రభుత్వ భూమిని పురుషులకు తలఒకటికే 30 మాలు, స్త్రీలకు 20 మాలు ఇస్తారు. ప్రభుత్వ భూమిని తప్పనిసరిగా దున్ని సాగుచేసి, ప్రభుత్వానికి కాలు చెల్లించాలి.

(3) ప్రతి కుటుంబం సంవత్సరానికి పట్టునూలు 3 బోబ్బలు, ప్రత్తి 3 కేటీలు ప్రభుత్వానికి చెల్లించాలి.

(4) ఉద్యోగులు, వారి కుటుంబాలు తమ కమతాలపై ప్రభుత్వానికి మక్తా చెల్లించనవసరం లేదు. వెట్టిచాకిరీ చేయనవసరంలేదు.

పశ్చిమ ట్సీన్ పరిపాలనలో రైతులు దారుణంగా దోచుకోబడేవారు. జన సామాన్యం బ్రతుకుతెరువుకొరకు తీవ్రంగా పోరాడవలసివచ్చేది. ఉద్యోగులకు, భూస్వాములకు ప్రభుత్వం అనుమతించిన వారికంటే కాలదార్ల సంఖ్య క్రమంగా చాల పెరిగింది.

పాలకవర్గంలో అవినీతి

పశ్చిమ ట్సీన్ ప్రభుత్వం నిరంకుశోద్యోగులపై ఆధారపడివుండేది. రాజకీయ జీవితంలో అవినీతి మితిమీరివుండేది. మొదటి చక్రవర్తి స్పూమాయెన్ రహస్యంగా ఉద్యోగ పదవులను అమ్మి, ఆ సొమ్మును స్వంత ఖజనాలో దాచుకునేవాడు. దాదాపు ఉన్నతోద్యోగులందరూ అవినీతిపరులే: చంచి పేరున్నవారు పైతం ప్రభుత్వ భూములను స్వంత కమతాల్లో కలుపుకునేవారు.

ఆనాటి రచయిత ఒకడు “ధన మహిమ-దాని పరిశీలన” అనే పేరుతో డబ్బు కొరకు వేటాడేవారిని అపహాస్యం చేస్తూ పుస్తకం వ్రాశాడు. సామ్రాజ్యంలో అన్నిటికంటే అత్యంత శక్తివంతమైనది ధనమని వర్ణించాడు. కీర్తిని, పదవిని డబ్బుతో కొనవచ్చు. పుస్తకం చదవడ మంటేనే మనిషి అలసిపోతాడు; చర్చ వాదన అంటే నిద్రపోతాడు. కాని డబ్బుపేరు చెబితే చాలు మేల్కొంటాడు, ఉద్రేకపడతాడు. డబ్బుంటే నేరస్తులై నా తప్పించుకోవచ్చు; కాసులేనివాళ్లు అమాయకులై నా మరణ శిక్ష విధించబడుతుంది. పెద్ద పుద్యోగులంతా ధనదేవత దాసులనీ, ధనమంటే వారికున్న మమతకు అంతులేదనీ ఆ రచయిత వర్ణించాడు.

అంతకుముందు “ఊ” వంశ రాజ్యంలోనూ, “షూ” వంశ రాజ్యంలోనూ భూస్వాములుగా వున్నవారు కొత్త ప్రభుత్వం యెడల వ్యతిరేకతను ప్రదర్శించి, చక్రవర్తి హుకుములను పాలించకుండా తృణీకరించగలవారు. అందుచేత రాజ కుటుంబానికి చెందిన నైని కాధికారులను తమ సేనలతో పాటు ముఖ్య కేంద్రాలను రక్షించే నిమిత్తం దేశంలోని అన్ని భాగాలకు పంపబడ్డారు. ఐనప్పటికీ స్వల్పకాలంలోనే రాజకుటుంబీకులైన ఈ నైనికప్రభువుల మధ్య సింహాసనంకొరకు పోరాటం ప్రారంభమయింది. రాజధానీ నగరమైన లోయాంగ్ ప్రధాన నైనిక లక్ష్యమయింది. ఈ యుద్ధాలు ఎంత భీకరరూపం ధరించాయంటే ఒక్కొక్క దాంట్లోనే అనేక వేల మంది ఆహుతి అయ్యారు. లోయాంగ్ లో జరిగిన అలాంటి యుద్ధాన్ని వర్ణించుతూ వర్ణపాతంవలె బాణాలు కురిసాయనీ, తగులబడుతున్న భవనాల మంటలు ఆకాశ మెత్తున లేచాయనీ ఒక రచయిత వ్రాశాడు. ఈ యుద్ధాలవల్ల ప్రభుత్వం చాల బలహీనపడింది.

విదు తెగల వలస

తూర్పు హాన్ వంశ పరిపాలన కోజులనుండి పశ్చిమాత్తర ప్రాంతాల్లో నివసించే పశుపాలక తెగలు వై నా గోడను దాటి, తామెకప్పుడు నివసించిన మైదాన

ప్రాంతాల్లోకి చొచ్చుకురావడం ప్రారంభించాయి. హిస్సయూంగ్ నూ తెగ దక్షిణ షెన్సి రాష్ట్రంలోనికి వెళ్లయెత్తున వలసవచ్చారు. అచట వారు విదు గ్రూపులుగా సంఘటితమై, ఒక్కొక్క గ్రూపు తమ నాయకుని ఎన్నుకుంది. వ్యవసాయ వృత్తిని ఆవలంబించారు. పూర్వులవలె పశ్చిమ ట్సిన్ ప్రభుత్వానికి హిస్సయూంగ్ నూ తెగలను పారదోలగల బలంలేదు. అందుచేత వారి చర్యలను జాగ్రత్తగా కనిపెట్టేందుకు హాన్ వుద్యోగులను పంపడం మాత్రం సరిగింది.

మధ్య ఆసియానుండి వచ్చిన 'ఛీహ్' తెగ ప్రజలు షెన్సి రాష్ట్రంలోని ఆగ్నేయ ప్రాంతాలలో స్థిరనివాస మేర్పరచుకున్నారు. వీరికి హిస్సయూంగ్ నూ ప్రభువులు నాయకత్వం వహించారు.

శతాబ్దాల క్రితం చైనా సామ్రాజ్య సైన్యాలు ఉత్తర ప్రాంతాలనుండి హిస్సయూంగ్ నూ తెగను పడమర దిశకు తరిమివేసినపుడు, చైనా ఈశాన్య ప్రాంతాలలో నివసించే హిస్సయూంగ్ పీ తెగ ప్రజలు క్రమంగా పాత హిస్సయూంగ్ నూ ప్రాంతాలకు కదలివచ్చారు. క్రీస్తు అనంతరం రెండవ శతాబ్దంనాటికి లియోనదికి, కన్ను రాష్ట్రానికి మధ్యవున్న విస్తృత ప్రాంతమంతటినీ వారు ఆక్రమించారు. చైనా గోడను కూడ దాటి లోనికి విస్తరించారు.

ఆదిలో టీ తెగ కన్నురాష్ట్రం ఆగ్నేయ దిశలో నివసించే వారిపుడు షెన్సి రాష్ట్రంలోకి, కన్నురాష్ట్ర తూర్పు ప్రాంతాలలోకి విస్తరించారు. ఈ ప్రజలకు వ్యవసాయం చేయడం, బట్టలు నేయడం, పశుపాలన, గుర్రాలను పందులను పెంచడం కూడ తెలుసు.

షెన్సి రాష్ట్రంలోనూ, కన్నురాష్ట్ర తూర్పు ప్రాంతాలలోనూ హాన్ ప్రజలతోపాటు చియాంగ్ ప్రజలు ఇరుగు పొరుగున నివసించేవారు.

ఆ కాలంలో హిస్సయూంగ్ నూ, ఛీహ్, హిస్సయూంగ్ పీ, టీ, చియాంగ్ తెగల ప్రజలకు విదు హూ లని పిలచేవారు. వారు హాన్ భూస్వాములకు, ఉద్యోగులకు కౌలుదార్లయ్యారు; దోపిడిగాళ్ళు తరచుగా వారినిపట్టుకొని బానిసలుగా ఆమ్మేవారు.

అధికారం కొరకు సైనిక ప్రభువులు జరిపే మారణ యుద్ధాలలో ఈ విదు తెగల ప్రజల్ని వినియోగించుకునేవారు. సుమూ ఇంగ్ సైనిక ప్రభువుకు మద్దతుగా వున్న హిస్సయూంగ్ నూ ప్రభువులలో లీయువాన్ అనే సేనాని వుండేవాడు. సైన్యంలోకి హిస్సయూంగ్ నూ సిపాయిలను చేర్చుకోవడానికి షెన్సి రాష్ట్రంలోకి వెళ్ళిన లీయువాన్ 304 వ సంవత్సరంలో తిరుగుబాటు లేవదీశాడు. కొలది సంవత్సరాల యుద్ధానంతరం అతడి సైన్యాలు ఎల్లోనదిని దాటి, 311 వ సంవత్సరంలో లోయాంగ్ నుండి ఆక్రమించాయి. చక్రవర్తిని బైదీగా పట్టుకున్నాయి. పశ్చిమ ట్సిన్

చక్ర చక్రవర్తిని చాంగ్ నగరంలో సింహాసనం మెక్కించింది. కాని

చక్రం కూడ తిరుగుబాటుదారుల వశమైంది. పశ్చిమ ట్సిన్ ఆఖరు చక్ర

యూంగ్ నూ సేనలకు లొంగిపోయాడు.

17 వ అధ్యాయం

తూర్పు ట్రీన్, 16 రాజ్యాల శకం

పశ్చిమ ట్రీన్ వంశం అంతమొందడానికి దారితీసిన గందరగోళ పరిస్థితుల రోజుల్లో ఎగ్లోనదిప్రాంత హ్యూ తెగకు చెందిన సామంత ప్రభువులు పరస్పరం నాశనం చేసుకునే యుద్ధాలలో నిమగ్నులయ్యారు. అంతకుముందున్న రాజ్య శిథిలాలపై 130 సంవత్సరాలలో ఒక రాజ్యం తరువాత మరొక రాజ్యం స్థాపించబడింది. ఈ దశను 16 రాజ్యాల శకమని పిలుస్తారు.

ఈ రాజ్యాలలో కొన్ని పశుపాలక రాజ్యాలు; కొన్ని వ్యవసాయక రాజ్యాలు. మరికొన్ని పశుపాలన, వ్యవసాయం రెండూ వున్న రాజ్యాలు. స్థానిక తెగలు పశుపాలనను, హోన్ ప్రజలు వ్యవసాయాన్ని సాగించే రాజ్యాలుగా వుండేవి. కాని పాలకవర్గాలు సాగించిన నిరంతర యుద్ధాల ఫలితంగా పొలాలు, ఇళ్ళు ధ్వంసమైపోయినందున, దోపిళ్ళు, ఖానీలు, నిర్బంధ విధానం నిత్యకృత్యమైపోయినందున, హోన్ తెగవారైనా, ఇతరులైనా ప్రజలంతా నానా అవస్థలు పడుతుండేవారు. భీషణ యుద్ధాలకు భీతిచెందిన ప్రజలు హునాయ్ నదీ ప్రాంతంనుంచి పారిపోయారు. కూరమైన నిర్బంధవిధానాన్ని సహించలేక రెచ్చిపోయిన సామాన్య ప్రజలు ప్రతిచోటా కోపంతో ప్రతిఘటించసాగారు.

ఉత్తర దిశకు పారిపోతున్న పెద్ద భూస్వాములు యాంగ్ ట్రీ నదిని దాటి ఆప్రాంతంలో తమ ఆధికారాన్ని స్థాపించుకోవాలని ప్రయత్నించారు. 317వ సంవత్సరంలో స్థానిక భూస్వాములతో కలసి చక్రవర్తి కుటుంబ సభ్యుడు, ఛీన్ యాహ్ రక్షకుడు అయిన 'స్సూమా జుయి'ని బలపరచి, తూర్పు ట్రీన్ వంశ పరిపాలనను స్థాపించారు.

ట్యూ టీ దండయాత్ర

మరల ఒకసారి గడ్డె ఎక్కిన తరువాత, వికాల ప్రాంతంపై రాజ్యాధి, అనుభవించుతూ, ఉత్తర చైనాను హ్యూ పరిపాలననుండి విముక్తి ఆశయాన్ని భూస్వాములు వదులుకున్నారు. కాని ఎగ్లోనదీ ప్రాంత మాతృభూముల్లోకి వెళ్లాలనే ఆశను కొందరు విడనాడలేదు. ఈ

‘హ్యూ’ పరిపాలకులను కూలదోసేందుకు తమ మిత్రులు... చేతులు కలపాలనే ఆశ్రయపున్న సాధారణ కాందిశీకులంతా వారిని బలపరిచారు.

ఈ కలలకు అనుగుణ్యమైన కార్యక్రమాన్ని ఆచరణలో పెట్టినవాడు టూన్స్ టీ. రాజధానిలోని కేంద్ర సైనిక కార్యాలయంలో వుద్యోగి ఐన టూన్స్ టీ, పశ్చిమ టీన్స్ రాజ్యం ఆఖరి సంవత్సరాలలో తన బంధువులతోనూ, అదే గ్రామానికి చెందిన కొన్ని వందల కుటుంబాలతోనూ దక్షిణానికి పారిపోయి వచ్చాడు. 318 వ సంవత్సరంలో ఉత్తరదేశ దండయాత్రను కోగుతూ టూన్స్ టీ ఒక విజ్ఞానపత్రాన్ని “స్వమా జుయీ” (తూర్పు టీన్స్ చక్రవర్తి) కి అందించేశాడు. దానికి ఎలాంటి ప్రోత్సాహం దొరకలేదు గాని కొలది బండారాలను మాత్రం చక్రవర్తి ప్రసాదించాడు. ఐనప్పటికీ టూన్స్ టీ నిరుత్సాహం పొందలేదు. చక్రవర్తి దగ్గరనుండి ఆయుధాలు, సైన్యం సంపాదించడంలో విఫలమైనప్పటికీ, ప్రజల తోడ్పాటు తనకు వుంటుందనే విశ్వాసంతో టూన్స్ టీ ఉత్తర దండయాత్రను ధైర్యంతో ప్రారంభించాడు. యాంగ్ టీన్స్ నదిని దాటుతూ ఉత్తర ప్రాంతాలను జయించనిదే తిరిగి రామని ఆతడూ, అతని సైనికులూ శపథం చేశారు. ప్రతివోటా అతని సైన్యాలను ప్రజలు ఆహ్వానించారు. హూవాయ్ నదిని సమీపించాక ప్రజల సాయుధదళాలను సంఘటితపరచి, ఆయుధోత్పత్తికి అతడు ఏర్పాటులు చేసుకున్నాడు. ప్రజలు తమంతట తామే ధాన్యాన్ని అతడి సైన్యానికి అందచేయుటతోపాటు శత్రువును గురించిన భోగట్టాను తెలియజేశాడు. ఎనిమిది సంవత్సరాల పోరాటంలో ‘ఫీక్స్’ సైన్యాలపై అనేక విజయాలు పొంది, ఎల్లొనది దక్షిణ గట్టువరకు వున్న ప్రాంతంలో అత్యధిక భాగాన్ని స్వాధీనం చేసుకుని, నదిని రక్షణ ప్రాకారంగా కట్టుదిట్ట పరచుకున్నాడు. జయించిన ప్రాంతాలలో ఉత్పత్తిని వెంచడానికి అవసరమైన చర్యలను టూన్స్ టీ తీసుకున్నాడు. మార్గదర్శకంగా వుండేందుకు అతని కొడుకులు అడవులను కొట్టడంలోనూ, భూమిని దున్నడంలోనూ స్వయంగా పాల్గొన్నారు.

టూన్స్ టీ పలుకుబడి తమ అధికారానికి ప్రమాదంగా ఎంచి తూర్పు టీన్స్ పరిపాలకులు అతడి కృషిని పరిమితం చేసేందుకు, అతనిపై నిఘా వుండేందుకు వేగుల వాళ్ళను పంపారు. ఈ అన్యాయం గమనించి, కోపంతో టూన్స్ టీ త్వరలో మరణించాడు. హ్యూ పాలకులు ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని, పోగొట్టుకున్న ప్రాంతంపై తిరిగి తమ అధికారాన్ని త్వరలోనే పునరుద్ధరించుకో గలిగారు.

ఎల్లొనదీ ప్రాంతంలో హ్యూ పరిపాలకులు

నాలుగో శతాబ్ది ప్రారంభంలో (319) హీస్సయంగ్ నూ తెగ ప్రభువైన నగ్శా యావ్ షెన్సిలో ప్రథమ చావ్ రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు. ఈ రాజ్య వంశం మౌర్య పీఠా లీ పలుకుబడి యుద్ధాలవల్ల బాగా వెలిగింది. ఎల్లొనది ప్రాంతంపై 316 లో ఆ స్థాపించి, 329 లో ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసి, మరో చావ్ రాజ్యాన్ని వర్తి కూడ హీస్సయ్

తమ పరిపాలనను బలపరచుకొనేందుకు హ్యూ పాలకులు ప్రత్యేక శ్రద్ధతో హీన్ భూస్వాములను పరిగణించారు. నియమం ప్రకారం ప్రభుత్వానికి చేయవలసిన శ్రమనుండి మినహాయించి, వుద్యోగులుగా నియమించారు. ఈ విధంగా హీన్ భూస్వాముల తోడ్పాటును ప్రభుత్వం పొందగలిగింది.

351 లో చాన్ రాజ్య పతనానంతరం షెన్స్ రాష్ట్రంలో టీ తెగ ప్రాథమిక చిన్ రాజ్యాన్ని స్థాపించింది.

ఫీ న ది యు ద్దం

ఎల్లోనది దిగువ ప్రాంతంలో హీన్స్ పీ ప్రజలలో భాగమైన మూజంగ్ తెగ ఏర్పరచుకున్న ప్రాథమిక యెన్ రాజ్యాన్ని జయించి, ప్రాథమిక చిన్ పరిపాలకుడైన ఫూచీన్ తన రాజ్యంలో కలుపుకున్నాడు. యాంగ్ ట్సీ నది ఎగువ ప్రాంతాల్లోని తూర్పు ట్సీన్ భూములను తరువాత ఆక్రమించుకున్నాడు. పశ్చిమాత్రంగా వున్న చాలా రాజ్యాలను బెదిరించి, పన్ను చెల్లించే సామంతులుగా చేసుకున్నాడు. ఇతర హ్యూ పాలకులకంటే ఫూచీన్ వ్యవసాయం యెడల ఎక్కువ శ్రద్ధ వహించాడు. హీన్ జాతి వారి రాజకీయ విధానాన్ని అమలు జరిపాడు : చైనా దేశమంతటినీ జయించాలని ఆశించాడు. తూర్పు ట్సీన్ రాజ్యాన్ని ఆక్రమించుకునేందుకు సన్నాహాలు చేశాడు. అతడి సేనలు తూర్పు ట్సీన్ సరిహద్దుపై నిరంతరం దాడులు సాగించాయి. రాబోవు దండయాత్రను తట్టుకునేందుకు తూర్పు ట్సీన్ రాజ్యం ఎల్లోనది దిగువ ప్రాంతాల రక్షణ ఏర్పాట్లను బలపరచుకుంది. సరిహద్దునే జనరల్ హీన్స్ సేనాధిపత్యం క్రింద ఆరోగ్యవంతులు బలవంతులైన రైతులనుండి సమీకరించబడిన సైన్యాలను వుంచింది.

383 వ సంవత్సరంలో అనుకున్నట్లుగానే దండయాత్ర ప్రారంభమయింది. హీన్, హీన్స్ పీ, చియాంగ్ ప్రజలనుండి ప్రధానంగా సమీకరించబడిన 9 లక్షల సేనతో ఫూచీన్ బయలుదేరాడు. ప్రభుత్వానికి సుస్థిరమైన పునాదులు యింకా ఏర్పడనప్పటికీ, చాలమంది ప్రభువులు ఈ యుద్ధాన్ని వ్యతిరేకించినప్పటికీ, ఫూచీన్ తన సేనలు శత్రుసేనలకు పదిరెట్లు వున్నాయనే ధీమాతో, విజయం సాధించుతాననే విశ్వాసంతో బయలుదేరాడు.

అన్ హీన్స్ రాష్ట్రంలో ఫీ నది గట్టపై రెండు సేనలూ ఢీకొన్నాయి. హీన్స్ హ్యూవాన్ నాయకత్వాన వున్న ట్సీన్ రాజ్య సేనలు నదిని దాటే ప్రయత్నంలో వున్నాయని ఫూచీన్ గమనించాడు. ట్సీన్ సేనలపై ఆకస్మిక దెబ్బ తీసి, ధ్వంసం చేయాలనే ప్రయత్నంలో ఒక యెత్తుడగా తన సేనలను వెనుకకు తగ్గచుని ఫూచీన్ ఆజ్ఞాపించాడు. తిరోగమనం సాగుతున్న సమయంలో ఫూచీన్ క్రింది వుద్యోగి హీన్ జాతివాడైన 'చూహ్యూ' - తన యజమాని పతనం కొరకు అది వరకే ట్సీన్ సైన్యంతో లాలూచీ పడి - చిన్ సేనలు ఓడిపోయాయనే వదంతులు

వ్యాప్తి చేశాడు. చిన్ నైస్యంలో అధిక సంఖ్యాకులుగా వున్న హాన్ ప్రజలు - నిర్బంధంగా నైస్యంలో చేర్చుకోబడినవారు-గందరగోళంలో పడ్డారు. తత్ఫలితంగా ఫ్యూచిన్ ఎత్తుగడగా ప్రారంభించిన తిరోగమనం సర్వనాశనానికి కారణమయింది. ట్సీన్ నైస్యాలు దాడిచేసి సులభంగానే విజయం సాధించాయి. లోయాంగ్ నగరానికి తిరిగి వెళ్లాక ఫ్యూచీన్, ఒకప్పుడు గొప్ప నైస్యంలోని మిగిలిన భాగాలను, ఒక చోట సమీకరించుకుంటే కేవలం లక్షమంది మాత్రం దక్కారు. హంటుంగ్, హొనాన్ రాష్ట్రాలలో హెచ్చు భాగాన్ని ట్సీన్ నైస్యం పునరాక్రమించుకుంది. యాంగ్ ట్సీ నది దక్షిణ ప్రాంతప్రజల స్వాతంత్ర్యాన్ని హ్యూ తెగ దండయాత్ర నుండి ఫీయూ నది యుద్ధం కాపాడింది. హాన్ జాతి రాజకీయ అధికారం రక్షించబడింది.

వినాశకరమైన అపజయం లేదా తిరోగమనం తరువాత, నైస్యం పూర్తిగా ధ్వంసమైనందున చిన్ రాజ్యాధికారం బలహీన పడిపోయింది. హ్సీయెన్ పీ, చియాంగ్ తెగల ప్రజలు మరల తమ స్వతంత్ర రాజ్యాలకు ఏర్పరచుకున్నారు. హ్సీయెన్ పీ తెగ ఎగ్లోనది దిగువ ప్రాంతాన్ని, లియోనదీ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించుకుని రెండు రాజ్యాలుగా చీలిపోయింది. వీటిలో పశ్చిమ ఎన్ రాజ్యాన్ని, రెండవ ఎన్ రాజ్యాన్ని తర్వాత ఓడించి స్వాధీనం చేసుకుంది. చియాంగ్ ప్రజల్లో భాగమైన యావోళాఖ షెన్సీరాష్ట్రాన్ని, తూర్పు కన్సును ఆక్రమించి రెండవ చిన్ రాజ్యాన్ని స్థాపించింది. కన్సు, చింఘాయ్ ఉత్తర షెన్సీ రాష్ట్రాలలో చాల రాజ్యాలు ఏర్పడి, నిరంతరం పరస్పరం యుద్ధాలు కొనసాగించుతూ వుండేవి.

హ్యూ దండయాత్రలనుండి సురక్షితంగా వున్నందున ఇప్పుడు వ్యవసాయం వ్యాప్తిచెంది, వుత్పత్తి పెరుగు సాగింది. ఐనప్పటికీ తూర్పు ట్సీన్ ప్రభుత్వం రైతులను తీవ్రంగా దోచుకులున్నందున, దానిపై అసంతృప్తి పెరిగింది. 899 వ సంవత్సరంలో సన్ ఎన్ నాయకత్వాన తూర్పు చెకియాంగ్ రాష్ట్రంలో రైతులు తిరుగుబాటు చేశారు. 'రాజధాని చీయిన్ కాంగ్ (నాంకింగ్) దగ్గరనుండి ఔహూ సరస్సు ప్రాంతంవరకూ అనేక తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. రైతునైస్యం పది రోజుల్లో కొన్ని లక్షలవరకు పెరిగింది; నాలుగు సంవత్సరాలవరకు పోరాటం కొనసాగింది.

రైతుల తిరుగుబాటులను అణచుటలో పాటు తూర్పు ట్సీన్ ప్రభుత్వ సేనాని ల్యూ యూ తన సేనలను సమీకరించుకొని దక్షిణ ఎన్ తెగవారి ఉత్తర రాజ్యాలను, రెండవ చిన్ రాజ్యాన్ని కూడ ధ్వంసంచేశాడు. తూర్పు ట్సీన్ రాజ్య నైస్యాలు మరల ఎగ్లోనది ప్రాంతంలో కన్పించసాగాయి. శక్తివంతుడైన జసరల్ ల్యూ యూ చివరకు 420 వ సంవత్సరంలో తానే స్వయంగా సింహాసనాన్ని ఆక్రమించి, సుంగ్ వంశ పరిపాలనను ప్రతిష్ఠించాడు.

18 వ అధ్యాయం

దక్షిణ వంశాలు

తూర్పు ట్సీన్ రాజ్యం అంతమయ్యాక సరిహద్దు రక్షణ నిమిత్తం ముఖ్యమైన పట్టణాలలో వైన్యాన్ని కేంద్రీకరించడం దక్షిణ చైనా ప్రభుత్వానికి అలవాటుగా వుండేది. ఈ వైన్యాలకు రాజవంశీకుల సామాన్యుల నుండి వచ్చిన సేనాధిపతుల ఆధిపత్యం వహించేవారు. వీరు సర్వసాధారణంగా సివిల్ పరిపాలనలో అనుభవం కలిగిన ఉన్నతోద్యోగులుగా కూడ వుండేవారు. వీరిలో శక్తిమంతులు సింహాసనాన్ని తామే జయించాలని ఆశపడేవారు. అందుచేత వీరికీ, చక్రవర్తులకూ చుట్టూ తరుచుగా యుద్ధాలు జరిగేవి. తనకు పోటీగా తయారైన వారిని చంపించి వేయడానికి చక్రవర్తి ప్రయత్నించేవాడు. చక్రవర్తిని సింహాసనం నుంచి తొలగించడంలో రాజవంశీకుడైన సేనాని కృతకృత్యుడయితే వెంటనే తానే చక్రవర్తిని ప్రకటించుకునేవాడు. విజయం సాధించిన సేనాని ఒకవేళ సామాన్య వంశీకుడైతే రాజ్యం పేరును మార్చి, కొత్త వంశానికి మూల పురుషుడయ్యేవాడు. ఈ విధంగా ల్యూయు అధికారం హస్తగతం చేసుకున్నాక దక్షిణ చైనాలో వరుసగా నాలుగు వంశాల పరిపాలన కొనసాగింది : సుంగ్ వంశం (420 నుంచి 479 వరకు), చీవంశం (479 నుంచి 502 వరకు), లియాంగ్ వంశం (502 - 557), చెన్ వంశం (557 నుంచి 589 వరకు) వీటిని దక్షిణ వంశాలని పిలుస్తారు. ఈ వంశాలకు చెందిన చక్రవర్తులు మొత్తం 170 సంవత్సరాలు, చెకియంగ్ ను రాజధానిగా చేసుకుని పరిపాలించారు.

కొత్తగా వచ్చిన నివాసులు

ఎగ్లోనది ప్రాంత భూములలో పోల్చితే యాంగ్ ట్సీ నదికి దక్షిణ ప్రాంతం కరుకబడి వుండేది. కాని పశ్చిమ ట్సీన్ రాజ్యం ఆఖరి రోజుల్లో హ్యూ పరిపాలన నుండి పారిపోయిన కాండిశీకులు యిచటికి వలస వచ్చినందున వ్యవసాయాభివృద్ధికి దోహదం జరిగింది. తూర్పు ట్సీన్, దక్షిణ వంశాల పరిపాలన కాలంలో కూడ ఎగ్లోనది మధ్య, దిగువ ప్రాంతాలనుండి ఎక్కువమంది కాండిశీకులు దక్షిణ కియాంగ్స్, చెకియాంగ్ రాష్ట్రాలకు వలసవచ్చారు. ఈ ప్రాంతాలు వసంత, ఆకురాలు కాలాల నుండి నివాసయోగ్య మయ్యాయి. స్థానిక ప్రజలతో కలిసి కాండిశీకులు సముద్ర తీరంలో అలలు రాకుండా అడ్డుకట్టలు కట్టారు; నదులపైనా, సరస్సులపైనా నీటి పారుదల ప్రాజెక్టులను నిర్మించారు. పొదలను, అడవిని కొట్టి భూమిని వ్యవసాయాభి

వృద్ధికి వినియోగించారు. చెకియాంగ్ తూర్పు ప్రాంతంలో కుయాచీ జిల్లాలో కోట్ల కొలది మాంస సారవంతమైన భూమి బాగుచేయబడింది. హన్ యింగ్ తాలూకాలో 30 వేల కుటుంబాలు కొత్తగా నివాస మేర్పరచుకున్నాయి.

ఇతర కాందిశీకులు హన్ నది వెంటనే దిగువకు వెళ్ళి హువా పే రాష్ట్రముధ్య, దక్షిణ ప్రాంతాలలో నివాసమేర్పరచుకున్నారు. ఒకపుడు చౌ రాజ్యకాలంలో (వసంతం, ఆకురాలు కాలాల దశలో) ఆర్థికంగానూ, సాంస్కృతికంగానూ అభివృద్ధి చెందివున్న మధ్య ప్రాంతం తిరిగి ముందంజవేసి యాంగ్ ట్సీనడికి దక్షిణాన రెండవ భాగ్యవంతులైన భూమి గా తయారయింది.

కియాంగ్సీ, హునాన్, ఘాకీన్, క్వాంగ్ టింగ్ రాష్ట్రాల అభివృద్ధి నిదానంగా సాగింది. కాని దక్షిణవంశాల పరిపాలనదశ పూర్తయ్యేనాటికి కొండ ప్రజలకు మైదాన ప్రజలకు ఇతర ప్రపంచంలో సంబంధాలు ఎక్కువై, క్రమంగా ఆర్థిక విధానం బాగుపడింది. సామాన్యప్రజలు బాగుచేసిన భూమిలో హెచ్చుభాగం భూస్వాముల హస్తగత మయింది. అడవులు, సరస్సులు కూడ తమనేనంటూ భూస్వాములు, కట్టెలు కొట్టేవారి నుండి చేపలు పట్టేవారి నుండి పన్ను వసూలు చేసేవారు. దక్షిణ కియాంగ్సీ, చెకియాంగ్ రాష్ట్రాలలో పెద్దభూస్వాములు మరింత ఎక్కువగా కేంద్రీకరించబడి వుండేవారు. కొందరికి 10 లక్షలమాల భూమి, అనేక తాలూకాలో ఆస్తి వుండేది. ఉదాహరణకు కుంగ్ లింగ్-పూ అనే భూస్వామి చుట్టుకొలత 30 లీలు వుండేది; ఇందులో 26,500 మాల సాగుభూమి, రెండు కొండలు, 9 పండ్లతోటలు వుండేవి.

సుంగ్ వంశ పరిపాలనలో ప్రఖ్యాతివహించిన కవి భాగ్యవంతుడైన భూస్వామి అయిన హ్సీయెహ్ లింగ్-యన్ తన ఎట్టేటును యిలా వర్ణించాడు. ఉత్తరాన, దక్షిణాన కొండ మధ్య అంతా వరిచేలు, పంటకాలువ గట్లమీద ఖడ్జూరపు చెట్లు బారులుతీరి వున్నాయి. మెరక భూముల్లో జొన్న, చిక్కుడు, గోధుమ, గోగునార, ఈతచెట్లు వున్నాయి. అతడి పొలాల్లో వెదురు పాపలు, హారగాయల తోటలు, పండ్లతోటలు వున్నాయి. ఉత్తరజాతి పండ్లతోటలకు మెచ్చడానికి ప్రత్యేక భూములు కేటాయించబడ్డాయి.

ఉద్యోగస్తుల వర్గం పతనావస్థ

తూర్పు ట్సీన్, దక్షిణ వంశాల పరిపాలనాకాలంలో భాగ్యవంతులైన భూస్వాములు కొందరు చక్రవర్తులవద్ద వంశ పారంపర్య వుద్యోగులుగా వుండేవారు. అందుచేత కాలక్రమేణ వీరికి వుద్యోగస్తుల కులంగా తయారయ్యారు పీటగా అనే పేరు పెట్టుకొని వీరు తమ గ్రూపుకు బయట కుటుంబాలవారితో వివాహాది సంబంధాలు చేసుకునేవారు కాదు. తమ కులానికి చెందినవారైతే ప్రభుత్వంలో ఎక్కువ అధికార మున్నప్పటికీ వీరు గుర్తించేవారు కాదు; ప్రత్యేక ఉద్యోగ పదవులు కొన్ని ఈ స్వప్రయోజనపరుల ముఠాకు కేటాయించబడేవి. అదివరకే వీరి అధీనంలో

వున్న పెద్ద కమతాలు, కమతగాళ్లతోపాటు చాలమంది కాలదాస్సును వీరి ఆస్తికి ప్రభుత్వం జోడించేది.

ఈ కులానికి చెందినవారిలో చాలమంది పేరుకు మాత్రమే వుద్యోగులు. ఉదాహరణకు వాంగ్ హ్యూచీ అనేవాడు గుర్రపు యజమాని హోదాతో పిలువబడేవాడంటే పరాన్న భుక్తిత్వం ఎంతగా పెంపొందినదో తెలియజేస్తుంది. ఉన్నతోద్యోగి వాంగ్ ను ఏ బాధ్యతను నిర్వర్తించుతున్నావని ప్రశ్నించితే తాను గుర్రపు యజమాని బాధ్యతను బహుశః నిర్వహించుతుంటానని వాంగ్ జవాబు ఇచ్చాడట. ఏమంటే తానుండేచోట గుర్రాలపై వచ్చేవారిని ఎక్కువగా చూడేవాడట. ఐతే ఎన్ని గుర్రాలకు బాధ్యత వహించుతున్నావని ప్రశ్నించగా గుర్రాన్ని గురించి వాస్తవంగా తనకేమీ తెలియనందున ఎన్ని వున్నాయో చెప్పలేనని వాంగ్ సమాధానమిచ్చాడట. ఎన్ని గుర్రాలు ఈయన చనిపోయాయని ప్రశ్నించగా బ్రతికున్నవాటి పరిస్థితే తనకు తెలియనందున చచ్చినవాటిని గురించి చెబుతానని అయితోవడం న్యాయం కాదన్నాడట. ఆరోజుల్లో భాగ్యవంతులు ఇలాంటి సోమరి జీవితం ఉన్నతమైనదని ఎంచేవారు.

ఈ భాగ్యవంతులవర్గం ఎంత పతనావస్థలో వుందో తెలిసికోవడం ప్రయోజన కరంగా వుంటుంది. వారిని వర్ణించితేచాలు, వారెంత వూరిలో దిగబడి వున్నారో బోధపడుతుంది. పొడుగాటి టోపీలను, వెడల్పుగానూ వదులుగానూ వున్న దుస్తులను ధరించేవారు. వాటిపై సువాసన ద్రవ్యాలను వెదజల్లేవారు. ముఖాలను నున్నగా గొరిగించి, మర్దన చేయించి, పొడర్ పట్టించేవారు. పొడుగాటి రథాలలో సవారి చేసేవారు. కూర్చున్నప్పుడు అలంకరించిన మెత్తలపై చేతులను ఆనించేవారు. నడచేటపుడు సేవకులపై ఆధారపడేవారు. వ్యవసాయం గురించి కించిస్తుకూడ వారికి తెలియదు. పొలాలలో కష్టపడి పనిచేస్తున్న ప్రజలకు వారిలో చాలమంది చూసి ఎరుగరు. ఏమంటే వారు తమ కాలాన్నంతా రాజధానీనగరం చెయిన్ కాంగ్ నగరంలోనే గడిపేవారు. లియంగ్ వంశం ఆఖరిదశలో సైనిక ప్రభువులైన హోచింగ్ సేనలు రాజధాని చెయిన్ కాంగ్ నగరాన్ని చుట్టుముట్టినపుడు పరాన్న భుక్తులైన ఈ ఉద్యోగులకు గుర్రాలను యెక్కి నగరం నుండి పారిపోయేందుకు సైతం ధైర్యం లేకపోయింది. నగరంలోనే వుండి ఉపవాసాల పాలయ్యారు. రాజధాని శత్రువు చేతుల్లో పడిపోయే సమయానికి తమకున్న చక్కని దుస్తులను ధరించి, తమకున్న బంగారాన్ని స్ఫటికాలను ప్రోగుచేసి మృత్యువుకొరకు ఎదురుచూస్తూ పక్కలపై పరున్నారంటే ఎంత పతనావస్థలో వుద్యోగులకులం వుందో ద్యోతకమవుతుంది.

నిరంతర యుద్ధాలు, ఆంతరంగిక అవినీతి ఫలితంగా దక్షిణరాజ్యాల బలం క్రమంగా సన్నగిలింది. హూవాయ్ నదీ, హూషే, జీచివాన్ రాష్ట్రాలు ఉత్తరవంశాల అధీనమయ్యాయి. చెన్ వంశం అధికారంలోకి వచ్చేటప్పటికి యాంగ్ లీన్ నది దక్షిణ ప్రాంతాన్ని మాత్రమే తన రాజ్యానికి కలుపుకోవలసి వచ్చింది.

19 వ అధ్యాయం

ఉత్తర వంశాలు

క్రీస్తు శకం 386 నుంచి 534 వరకు పరిపాలించిన ఉత్తర వీ, 534 నుంచి 550 వరకు పాలించిన తూర్పు వీ, 535 నుండి 557 వరకు పాలించిన పశ్చిమ వీ, 550 నుంచి 577 వరకు పాలించిన ఉత్తర వీ 577 నుంచి 581 వరకు పాలించిన ఉత్తర చా ఉత్తర వంశాలని పిలువబడుతున్నాయి.

హిస్పెనియన్ పీ ప్రజలలో ఒక శాఖవారైన టోపా తెగ పశు పాలకులుగా ప్రఖ్యాతిగాంచి ఇన్నర్ మంగోలియాలో నివసించేవారు. ఫీనది యుద్ధం తరువాత ఈ తెగవారు షెన్సీ రాష్ట్రం ఉత్తర ప్రాంతంలోకి చొచ్చుకువచ్చి ఉత్తర వీ రాజ్యాన్ని స్థాపించారు. తరువాత హోపే రాష్ట్రాన్ని ఆక్రమించి స్థానిక రైతు జనాభాను — షెన్సీ రాష్ట్రంలో టాటూంగ్ సమీపంలో నిర్మించిన — రాజధాని పిన్ జెంగ్ కు రమ్మని అర్పించారు. అచట భూమిని, పశువులను యిచ్చి బాగా పన్నులు విధించారు. ఐదో శతాబ్ద ప్రారంభంలో లియోవ్ నదికి ఆనుకునివున్న ఉత్తర షెన్సీ, ఉత్తర ఎన్ ప్రాంతాల నుండి హిస్పెనియన్ తెగను తరిమివేసింది. ప్రస్తుత కన్ను రాష్ట్రంలోని ఉత్తర లియోంగ్ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించి, 439 నాటికి ఉత్తర చైనా నంతటినీ ఐక్యపరచింది.

ఎగ్లోనది దిగువ ప్రాంతంలో నివసించే హిస్పెనియన్ పీ ప్రజల శాఖయైన మూజుంగ్ తెగవారు కన్ను, షెన్సీ రాష్ట్రాలలో నివసించే టీ, చియాంగ్ తెగలూ యీ కాలానికి హోన్ ప్రజల వలెనే వ్యవసాయదారులయ్యారు. హోన్ తదితర ప్రజలూ యీలా ఆర్థికంగా కలసిపోవడంవల్ల ఉత్తర చైనాలో స్థాపితమైన ఐక్యతకు గట్టి పునాది వీర్పడింది.

ఉత్తర వీ రాజ్యస్థాపన నాటికి టోపా తెగ చిన్నదైనందున, పెద్దవికాని తన సాయుధ సైన్యాలను వికలమైన ఎగ్లో నదీ ప్రాంతాన్నంతటినీ అదుపులో వుంచేందుకు రాజధాని పింగ్ చెంగ్ లో కేంద్రీకరించింది. పశు పాలక తెగ ఐన ఉత్తర వీ ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలను సాగించడానికి హోన్ భూస్వాములను వినియోగించింది. పాలక వంశస్థులు కూడ క్రమంగా హోన్ సంస్కృతిని అలవరచుకున్నారు.

ఉత్తర చై నాను ఐక్య పరచడంలో ఉత్తర పీ పరిపాలన జయప్రదమైనందున ఎడతెగని యుద్ధాలు తగ్గాయి. వ్యవసాయాన్ని పునరుద్ధరించడానికి అవకాశం కలిగింది.

485 వ సంవత్సరంలో హియో వెన్ చక్రవర్తి వ్యక్తుల సంఖ్య శ్రమశక్తిని అనుసరించి ప్రభుత్వ భూములనుపంచే ఒక భూస్వామ్య విధానాన్ని ప్రకటించాడు. రైతు ముసలివాడై పని చేయలేకపోయినా, చనిపోయినా అతడు సాగుచేసిన భూములు తిరిగి ప్రభుత్వాధీనమయ్యేవి. మల్బరీ మొక్కలను (పట్టు పురుగులు తినే ఆకుల నిచ్చేవి) పెంచేందుకు వినియోగించిన భూములు మాత్రం వంశ పారంపర్యంగా రైతు ఆధీనంలోనే వుంటాయి. ఎక్కువ బానిసలు, దుక్కి పనులు కలిగివున్న భూస్వాములకు ఈ విధానంవల్ల ఎక్కువ భూమి లభ్యమయింది.

రైతులు చుక్కాను ధాన్యం రూపంలోనూ, తెవీలను పట్టువస్త్రాలు లేదా దూది వస్త్రాల రూపంలోనూ ప్రభుత్వానికి చెల్లించేవారు. రాచ భవనాలను, గోడలను నిర్మించేందుకు, నీటి వనరులను బాగుచేసేందుకు పరిహారం లేకుండా రైతులు నిర్బంధ చాకిరీ చేయవలసి వచ్చేది.

ఉత్తర పీ రాజధానీ నగరమైన పింగ్ చెంగ్ ఉత్తరచైనా సరిహద్దున వుండేది. పెద్ద జనాభాకు ఉద్యోగులకు, అవసరమైన ధాన్యం అందజేసేందుకు నావికా మార్గం రాజధానికి లేమండేను. ఈ కారణంవల్ల హియో వెన్ చక్రవర్తి రాజధానిని ఉత్తరచైనా నడిగడ్డలోవున్న స్వాంస్కుతికి జీవితానికి గొప్పకేంద్రమైన లోయాంగ్ నగరానికి మార్చాడు. కొత్త రాజధానికి అనుకూలమైన భూమాగాలు, బలదాన్లు వుండేవి. హాన్ సంస్కృతిని, ప్రభుత్వ విధానాన్ని అవలంబించడానికి, దేశ పరిపాలన సాగించడానికి లోయాంగ్ నగరం రాజధాని కావడంవల్ల ఎక్కువ అవకాశాలు ఏర్పడ్డాయి. హియోన్ పీ తెగ ప్రభువులందరినీ హాన్ ఇంటికిళ్లు పెట్టుకోమనీ, హాన్ భాషను మాట్లాడమనీ, హాన్ దుస్తులను ధరించమనీ చక్రవర్తి ఆజ్ఞాపించాడు. రాజభవనంలో హియోన్ పీ భాషను మాట్లాడటం, ఆ దుస్తులను ధరించడం తప్పగా వుండబడింది. హియోన్ పీ ప్రభువుల సంతానానికి హాన్ జమిందార్ల బిడ్డలతో వివాహాలు చేసుకోవడం ప్రోత్సహించబడింది.

చక్రవర్తి హియో వెన్ సంస్కరణల పర్యవసానంగా హియోన్ పీ ప్రభువులకు హాన్ జమిందారులతో సంబంధాలు మరింత సన్నిహితమయ్యాయి. దక్షిణ వంశాల పీటూన్ విధానం (వంశ పారంపర్యంగా ఉద్యోగ పదవులను చెలాయించే పద్ధతిని) అవలంబించి, ఉద్యోగుల కులంవారినే వివిధ పదవులకు నియమించాడు. హియోన్ పీ ప్రభువులను ఉన్నతోద్యోగాలలో నియమించి, వంశ పారంపర్యంగా వారా పదవులలో వుండాలని నిర్ణయించబడింది.

రైతులను దోపిడీ చేయడం, విలాసప్రియులు, దుబారా ఖర్చుదార్లయిన ఉద్యోగవర్గం చేతుల్లోకి ధనం ప్రవహించడం యథాప్రకారం సాగిపోయింది. తమ

భాగ్యాన్ని ప్రదర్శించడంలో ప్రభువులు ఒండొరులతో పోటీపడేవారు. ఉద్యాన వనాల్లో అనేక ఆంతుస్తులున్న విలాస గృహాలను నిర్మించుకున్నారు.

యువాన్ షెన్ అనే ఒక ప్రభువు గుర్రపుసాలలో దానావేసేందుకు వెండి తొట్లను, గుర్రపు కళ్ళాలకు బంగారాన్ని ఉపయోగించాడంటే ప్రభువుల ఆదంబరానికి అదొక ఉదాహరణగా తీసికోవచ్చు. అతడిచ్చే విందులలో అతిథులు స్ఫటిక పాత్రలలో ద్రాక్ష సారా తాగేవారు. అతడి భాగ్యాన్నంతటినీ అతిథులకు ప్రదర్శించుకునేవాడు. వీటిలో వంద బంగారు పళ్లాలు, వెండి కూజాలు వుండేవి. దేశం అన్నివైపుల నుండి సేకరించిన అసంఖ్యాకమైన సిల్కులు, అనేక ఇతర వస్తువులు వున్న భౌండాగారాలను అతిథులకు చూపించేవాడు.

ఉత్తర ప్రాంతంలో తిరుగుబాటు

ఉత్తర సరిహద్దుకు ఆవలవున్న జోజాన్ తెగవారి దాడుల నుండి రక్షించుకోడానికి, పిందెంగ్ నగరానికి ఉత్తరంగా సరిహద్దునే సైనిక కేంద్రంతో సహా అనేక పట్టణాలను నిర్మించారు. ఈ కేంద్రాలలోని సేనానులు పచ్చి దురాశా పరులుగా ప్రఖ్యాతిచెందారు. మంచి భూములన్నిటినీ ఆక్రమించి, తమ సైనికులను, రైతులను పాలేళ్లగానూ, కట్టెలు కొట్టేవాళ్లుగానూ, కమ్మరివాళ్లుగానూ బలవంతంగా ఈ సేనానులు వినియోగించుకునేవారు. ఈ కోపిడితో తృప్తిచెందక, వాళ్లకివ్వాలసిన జీతభత్యాల్లో కూడ మోసం చేసేవారు. క్రీ. శ. 528 వ సంవత్సరంలో సైనికులు తిరుగుబడి, సేనానులను చంపివేశారు. వాన్ ప్రజల్లోనూ, హూ ప్రజల్లోనూ వున్న ద్వేషాన్ని రగుల్కుడానికి ఈ తిరుగుబాటు దోహదం చేసింది. హూపే రాష్ట్ర మంతటా వ్యాపించిన రైతు విప్లవ సైన్యాలు ఉత్తర వీ ప్రభుత్వం పంపిన సైన్యాలను వరుసగా ఓడించివేశాయి.

హూపే రైతుల తిరుగుబాటుకు నాయకత్వం వహించిన కె జంగ్ ఆధ్వర్యాన పది లక్షల విప్లవసేన ఉమీకృతమయింది. ఉత్తర వీ ప్రభుత్వ సేనలను ఓడించి, సేనాని యువాన్ యువాన్ ను చంపిన తరువాత కె జంగ్ హూపే హూనాన్ రాష్ట్రాలలో వికాల ప్రాంతాలను స్వాధీనం చేసుకున్నాడు. దుష్టప్రభుత్వాన్ని ధ్వంసంచేసే దృష్టితో రాజధానీ నగరం లోయాంగ్ వైపు కె జంగ్ తన సేనలను మరల్చాడు.

షాంటంగ్, షాన్సీ రాష్ట్రాలలో కూడ తిరుగుబాటు జరిగాయి.

చివరకు తిరుగుబాటుదాడు ఓడిపోయినప్పటికీ వారి చర్యల ఫలితంగా ఉత్తర వీ ప్రభుత్వం శిథిలమవడం ప్రారంభమయింది.

చక్రవర్తి సేనలు కె జంగ్ సైన్యంతో పోరాడుతున్న సమయంలో పింగ్ చెంగ్ సమీపంలోని ఒక తెగ నాయకుడైన ఎర్ మా జంగ్ తిరుగుబాటు చేశాడు. తన సేనలతో దక్షిణంగా లోయాంగ్ నగరంపై దాడిచేసి చాలమంది ప్రభువులను, ఉద్యోగులను చంపి, అధికారం హస్తగతం చేసుకున్నాడు. తరువాత కె జంగ్ తో

ఫీకొని అతడిని ఓడించాడు. ఎస్ మా జంగ్ మరణానంతరం అతడి సేనానులలో ఒకడైన కాహువాన్ అధికారానికొచ్చాడు. ఉత్తర వీ చక్రవర్తి చాంగ్ నగరానికి పారిపోయి, అచటపశ్చిమ వీ ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాడు. రాజవంశానికి చెందిన మరొక సభ్యుని చక్రవర్తిగా ప్రకటించి, కాహువాన్ తనరాజధానిని హొనాన్ రాష్ట్రంలోని యేహా నగరానికి మార్చి, తూర్పు వీ ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాడు. ఉత్తరవీ ఈవిధంగా రెండు రాజ్యాలుగా క్రీ. శ. 534 సంవత్సరంలో విడిపోయింది.

ఎల్లోనది దిగువ ప్రాంతాలను తూర్పు వీ ప్రభుత్వ ఆక్రమణలోనూ, షెన్సీ కన్నూ రాష్ట్రాలు పశ్చిమ వీ ప్రభుత్వ ఆక్రమణలోనూ వుండేవి.

కా-హువాన్ మరణానంతరం అతని కుమారుడు కీలుబొమ్మ చక్రవర్తిని తొలగించి, తానే సింహాసనాన్ని ఆక్రమించాడు. ఇతడు స్థాపించిన వీ ప్రభుత్వాన్ని చరిత్రకారులు ఉత్తర వీ అని పిలుస్తారు. పశ్చిమ వీ గాన్జ్యంలో హ్సీయెక్ పీ ప్రజలకు చెందిన యూవెనీతాయ్ ప్రభుత్వాన్ని నడిపేవాడు. కాని అతడి మరణానంతరం అతని కొడుకు, చక్రవర్తిని తొలగించి, చౌ రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు. చరిత్రకారులు దీనిని ఉత్తర చౌ అని పిలుస్తారు. వ్యవసాగు యెడల ప్రత్యేక శ్రద్ధను ఈ ప్రభుత్వం చూపింది. మంచి పంటలను పండించిన వారికి బహుమతులివ్వడం స్థానికోద్యోగుల ముఖ్య కర్తవ్యాలలో ఒకటిగా ప్రభుత్వం పరిగణించేది. పన్నుల నుండి ప్రభుత్వానికి వట్టి చాకిరీ నుండి మినహాయించిన రైతు కుటుంబాల నుండి, సైనికులను సమీకరించే విధానాన్ని ప్రభుత్వం అవలంబించింది. ఆరు కుటుంబాలు కలిసి ఒక సైనికుణ్ణి అతడి కవసరమైన ఆయుధాలను, దుస్తులను, ఆహారాన్ని, వాహనాలను సమకూర్చి వలసివుంటుంది. కొలది దశాబ్దాలుగా కన్నూ, షెన్సీ రాష్ట్రాలు కొంతవరకు శాంతిగా వున్నందున ఉత్తర చౌ ప్రభుత్వం ఆర్థిక స్తోమతు, సైనికశక్తి పెరిగింది.

సూయ్ రాజ్యం క్రింద చైనా ఏక్యత

క్రీ. శ. 577 లో ఉత్తర వీ రాజ్యాన్ని ఉత్తర చౌ ప్రభుత్వం ఆక్రమించు కుంది. చౌ చక్రవర్తిని తొలగించి, అతని చుట్టూమైన యాంగ్ చీన్ తానే చక్రవర్తినని ప్రకటించుకున్నాడు. సూయ్ వంశానికి మూలపురుషుడైన ఇతిడిని 'వెన్ టి' చక్రవర్తి అని చరిత్రకారులు పిలుస్తున్నారు.

చక్రవర్తి యాంగ్ చీన్ అధికారంలోకి రాగానే మొదటి ప్రజామోదకరమైన చర్యగా నిర్బంధ సైనిక సేవ మరతులను, పన్నులను తగ్గించాడు. అదివరకు యువకులు 18 సంవత్సరాలకే సైన్యంలో చేరి, సంవత్సరానికి నెల రోజులు సర్వీసు చేయవలసి వుండేది; ఇప్పుడు 21 సంవత్సరాలకు చేరి, యేడాదికి 20 రోజులు సర్వీసు చేయాలి. అదివరకు భార్యా భర్త సంవత్సరానికి 300 షెంగ్ల ధాన్యం, * 40 చీల సిల్కు

ప్రభుత్వానికి చెల్లించవలసి వుండగా ఇపుడు 300 షెంగ్ల ధాన్యం, 20 చీల సిల్కు చెల్లించితే సరిపోతుంది.

దేశమంతటా జనాభా లెక్కలు తీసుకోవాలని కొత్త చక్రవర్తి ఆజ్ఞాపించాడు. పెద్ద జమీందారులు తమ క్రింద వున్న జనాభాలో 16 లక్షల మందిని గురించి ప్రభుత్వానికి తెలుపకుండా దాచారని జనాభా లెక్కలవల్ల తేలింది. వీరందరినీ జమీందార్ల ఆధీనమండి తొలగించి, పన్నులను చాకిరీని సూటిగా ప్రభుత్వానికే చెల్లించాలని చక్రవర్తి నిర్ణయించాడు. యాంగ్ చీఫ్ ప్రవేశపెట్టిన సంస్కరణల ఫలితంగా రాజధానికి సప్లయల మొత్తం క్రమంగా పెరుగసాగింది. దేశంపై ప్రభుత్వాధికారం బలపడింది.

ఐనప్పటికీ దక్షిణ చైనా మరో వంశ పరిపాలన క్రింద వున్నందున చైనా యొక్క ఐక్యమవలేదు. దేశం విభజింపబడివున్నందున, నిరంజర యుద్ధ ప్రమాదాల వల్ల విపరీత నష్టాలు సంభవించడం పరిపాటయింది. ఉత్తర, దక్షిణ చైనాల మధ్య వర్తకం తరచుగా స్తంభించిపోయేది.

క్రీ. శ. 589 లో చెన్ రాజ్యంపై సూయ్ ప్రభుత్వం పెద్ద దాడి ప్రారంభించింది. యూంగీ నదిని దాటి, చియిన్ కాంగ్ రాజధానిని ఆక్రమించుకుంది. తూర్పు ట్సిన్ వంశంతో ప్రారంభమైన దేశ విభజన, 270 సంవత్సరాల అనంతరం చెన్ రాజ్య పతనంతో ఈ విధంగా అంతమయి, చైనా దేశం ఏకమయింది.

20 వ అధ్యాయం

మూడు రాజ్యాలనుంచి దక్షిణవంశాల వరకు సంస్కృతి

విజ్ఞానశాస్త్రం - సాంకేతిక నిపుణత

ఆ కాలంలో చైనా గొప్ప విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులలో ఒకరు ట్సా చూంగ్-చీ (క్రీ. శ. 429-500). గణితశాస్త్రం, ఖగోళశాస్త్రం, పంచాంగ రచన, నిర్మాణ కౌశల్యం గురించి ఆయన అధ్యయనం చేశారు. సూర్యుని నీడను కొలవడంలో గొప్ప ప్రజ్ఞను సాధించారు. గా అనగా 3.1415926 తో సమానమని* ఆయన చేసిన నిర్ధారణ ప్రపంచంలో అప్పటికి కనుగొన్న పరిశోధన లన్నింటికంటే వాస్తవానికి దగ్గరగావుంది.

ఉత్తర వీ రాజ్యానికి చెందిన బియస్టే హ్సియా అనే శాస్త్రజ్ఞుడు చిన్మిన్ యావ్ షూ అనే గ్రంథాన్ని (వ్యవసాయం, పశుపోషణకు గైడు) రచించాడు. ఆ రోజుల్లో వివిధ జాతుల ప్రజలు వ్యవసాయంలో ఉంపాదించిన అనుభవాలను ఈ పుస్తకంలో రచయిత సంక్షిప్తపరచాడు. ఎన్నో ప్రాచీన గ్రంథాలను అధ్యయనం చేసి, ముసలి రైతుల అనుభవాలను తెలిసికొని, తాను స్వయంగా వ్యవసాయం చేసి, రచయిత అమూల్యమైన ఈ గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు.

మన్నడం, సరైన విత్తనాలను ఎంచుకోవడం, తెగుళ్ళ నివారణను గురించి ఆచరణయోగ్యమైన, ప్రయోజనకరమైన పద్ధతులను ఈ పుస్తకం తెలుపుతుంది. జామ, పియర్ పండ్ల వృక్షాలకు వచ్చే తెగుళ్ళ నివారణను గురించి కూడ తెలుపడం ఆ కాలానికి గొప్ప విశేషంగానే ఎంచవచ్చు. పశుపోషణయెడల శ్రద్ధ చూపడమే గాక, జంతువుల కొచ్చే వ్యాధుల నివారణ పద్ధతులను కూడ ఈ పుస్తకం తెలుపు తుంది. గుర్రం వివిధ అవయవాలను గురించిన వర్ణనలూ, వాటి లక్షణాలనుబట్టి జంతువుయొక్క మంచి చెడ్డలను తెలుపుతూ చాలా పుటలు వున్నాయి.

* చక్రం మధ్య కొలతను 22/7 తో హెచ్చించితే చుట్టుకొలత ఎంతో తెలుస్తుంది. 22/7 అనగా 3.142857 ను గా (పై) అని పిలుస్తారు.

76A

ట్యూ చూంగ్ - చి (429.500)

76B

షాన్సిరాష్ట్రంలోని యుంకాంగ్ గుహలలోని బౌద్ధవిగ్రహాలు

బౌద్ధ మత వ్యాప్తి

తూర్పు హాన్ వంశ పరిపాలనలో మొదటిసారి చైనాలో బౌద్ధ మతాలు ఏర్పడ్డాయి. కాని, పశ్చిమ ట్సిన్ వంశపరిపాలన తరువాతనే బౌద్ధ మతం వ్యాపించడం ప్రారంభమయింది. దక్షిణ వంశాల కాలంలో బాగా అభివృద్ధి చెందింది. ఉత్తర వంశాల పరిపాలనా కాలంలో బౌద్ధ మత ప్రాబల్యం అత్యున్నత స్థాయిలో వుండి. దేశమంతటా 30 వేల మతాలు, 20 లక్షల సన్యాసులు, సన్యాసినులు వుండేవారని బౌద్ధులు చెప్పుతుంటారు.

బౌద్ధ మత ప్రచారంవలన, ఎక్కువ బౌద్ధ గ్రంథాలను అనువదించడంవలన చైనా సంస్కృతిపై వాటి ప్రభావం చాలపడింది. ప్రాచీన భారతదేశ సంస్కృతిని గురించి, ప్రకృతిని మానవ జీవితాన్ని గురించి, భారతదేశ చారిత్రక విషయాలను గురించి బౌద్ధ గ్రంథాలు తెలుపుతాయి. కథలు, గాథలు, వీక్షణమైన కావ్యాలు, గేయాలు వగైరా చక్కని సాహిత్య గ్రంథాలు కూడ వాటిలో వున్నాయి. చైనా విజ్ఞాన శాస్త్రం, తత్వశాస్త్రం, సాహిత్యం అభివృద్ధి చెందడానికి బౌద్ధ గ్రంథాలు గొప్ప ప్రోత్సాహాన్ని కలుగజేశాయి. చైనా కళల రూపురేఖలు తీర్చి దిద్దుకోవడంలోనూ, విశిష్ట లక్షణాలను రూపొందించుకోవడంలోనూ భారతీయ శిల్పం, చిత్రకళల ప్రభావం ఎంతో ఉపయోగపడింది.

ఆ కాలంలో యిద్దరు బౌద్ధ అనువాదకులు ప్రఖ్యాతిచెందారు. వూజ్యుచైన టావ్-ఆన్ 312 - 385 సంవత్సరాల మధ్య జీవించాడు. భారతీయ సన్యాసి కుమార జీవుడు (343-413) చాల సంవత్సరాలు చైనాలో వుండి 300 సంవత్సరాలకు మించిన బౌద్ధ గ్రంథాలను అనువదించాడు.

క్రీ. శ 399 లో ఘా-హ్సీయేన్ అనే ప్రసిద్ధ సన్యాసి కొందరు సహాధ్యాయులతో సహా చాంగ్ నగరాన్నుంచి భారతదేశానికి బయలుదేరి వెళ్ళాడు. దారిలో తారిమ్ మైదానాన్ని దాటి, పామిర్ పీఠభూములను అధిగమించాడు. ఘా-హ్సీయేన్ భారతదేశంలో మూడేళ్ళు అధ్యయనం చేసి, భారత భాషను నేర్చుకున్నాడు. బౌద్ధ గ్రంథాలకు స్వయంగా ప్రతులను (కాపీ) వ్రాసుకున్నాడు. భారతదేశాన్నుంచి సింహళానికి వెళ్ళి, అచట మరో రెండేళ్ళు బౌద్ధ మతాన్ని అధ్యయనం చేశాడు. పది సంవత్సరాల సంచారంలో ముప్పది దేశాలకు పైగా తిరిగి, సముద్రమార్గాన చైనాకు తిరిగివచ్చాడు. తాను నేకరించిన ఆనేక బౌద్ధ మత గ్రంథాలకు తనతోపాటు తెచ్చాడు.

చైనా తిరిగి వచ్చాక ఘా - హ్సీయేన్ తన సంచారంలో తెలుసుకున్న విషయాలను తెలుపుతూ "బౌద్ధ దేశాల రికార్డు" అనే గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. పదిహేను వందల యేళ్ళనాటి ప్రాచీన భారతదేశ పరిస్థితులను అధ్యయనం చేయడానికి ఎంతో విలువైన సమాచారాన్ని పై గ్రంథం తెలుపుతుంది.

ఆరో శతాబ్దం మొదటి భాగంలో ఉత్తర, దక్షిణ వైనా అన్ని ప్రాంతాలలోనూ దేవాలయాలు, గాలిగోపురాలు నిర్మించబడ్డాయి; బౌద్ధ విగ్రహాలు రాతిలో శిల్పలవేత చెక్కబడ్డాయి. లోహాలతో జీత పోయబడ్డాయి. ఆ కాలపు ప్రజలు కళారంగంలో సాధించిన నొప్పతనానికి చిహ్నంగా ఈ కళారూపాలు నిలిచి వున్నాయి.

ఉత్తర వీ రాజ్యంలో (షాన్సీ రాష్ట్రం టాటుంగ్ సమీపాన) వున్న యున్ కాంగ్ కొండలలోని అనేక విగ్రహాలను చెక్కడానికి, దేవాలయాలను పూర్తి చేయడానికి వంద సంవత్సరాలకు పైగా తీసికొనివుంటుంది. రాతిలో మలచబడిన బౌద్ధ విగ్రహ మొకటి పూర్తి రూపంలో యిప్పోకీ వుంది. అది 50 అడుగుల ఎత్తుగానూ, 70 అడుగుల వెడల్పుగానూ, 50 అడుగుల మందంగానూ వున్న నొప్ప విగ్రహం. 50 అడుగుల వెడల్పున్న పీఠంపై కూర్చున్న విగ్రహం చుట్టూ నాలుగు చిన్న బౌద్ధ విగ్రహాలు వుంటాయి. పీఠము, గోడలపైన చక్కని శిల్పాలు చెక్కబడివున్నాయి.

ఈ గుహ ప్రక్కనే వున్న మూడు గుహల నిర్మాణం వేరుగావుంది. ఒకడాన్లో శాక్యమని రాత్రివేళ ఇల్లు విడిచి గుర్రంపై వెళ్ళిపోయి సన్యాసియైన గాథ చెక్కబడి వుంది. డెక్కల ధ్వని వినిపించి, ఇంట్లోవారు మేల్కొనకుండా నలుగురు దేవతలు గుర్రపు కాళ్ళకు మ్రోస్తున్నట్లుగా శిల్పి చెక్కాడు. గోడలపై మలచబడిన శిల్పాలన్నిటిలోనూ ఎగురుతున్న దేవకన్యలు నృత్యాలు చేస్తున్నట్లుగా చెక్కారు. ఈ శిల్పాలు ఎంతో కున్నితంగా చక్కని కదలికలను చూపుతుంటాయి. దుస్తులను రమణీయంగా చెక్కారు.

21 వ అధ్యాయం

సూయ్ వంశం, యాంగ్ టీ చక్రవర్తి నిరంకుశ పాలన

సూయ్ వంశ మూలపురుషుడు చైనా ఐక్యతను సాధించడంతో దీర్ఘ కాల యుద్ధం అంతమయింది. జనాభా త్వరితగతిన పెరిగి, ఏడవ శతాబ్దంనాటికి 90 లక్షల కుటుంబాలకు వృద్ధియింది. ప్రభుత్వం అపారధనం ఆర్జించింది. ప్రభుత్వ ధాన్యా గారాలు కోట్లకోలది పికుల్స్ (1 పికుల్ - 133 $\frac{1}{3}$ పౌనుల బరువు) ధాన్యంతో నిండుగా వుండేవి. చాంగ్, లోయాంగ్, తాయియువాంగ్ నగరాల్లోని ప్రభుత్వ గిడ్డంగులలో కోట్లకోలది సిల్కు-తాళ్లు, బట్టలతాళ్లు నిల్వ వుండేవి.

చక్రవర్తి వెన్ టీ కుమారుడైన యాంగ్ టీ చక్రవర్తి దేశ సంపదను వినియోగించి, బ్రహ్మాండమైన ప్రాజెక్టులను నిర్మించేందుకు ప్రజలచేత నిర్బంధంగా చాకిరి చేయించాడు.

లోయాంగ్ నగరాన్ని పునర్నిర్మించేందుకు అనేకమంది దృఢకాయులైన మనుష్యులు సమీకరించబడ్డారు. రాజభవనాల నిర్మాణానికి అవసరమైన కలపను యాంగ్ టీ నదికి దక్షిణ ప్రాంతాలనుండి రవాణా చేయవలసివచ్చింది. ఇందుకు వినియోగించిన క్రామికులలో దాదాపు సగంమంది మరణించారు. లోయాంగ్ నగరం చుట్టుపట్ల రహదార్లపై శవాలతో నిండిన బళ్ళు అనేకం కనిపించాయి.

బ్రహ్మాండమైన కాలువకు (గ్రాండ్ కెనాల్) తవ్వేందుకు చక్రవర్తి హుకుం జారీ అయింది. ఉత్తరాన ప్రస్తుత హో పే రాష్ట్రంలోని ఛోంచున్ నుంచి దక్షిణాన యాంగ్ చా వరకు, ఇంకా యాంగ్ టీ నదికి దక్షిణానున్న హాంగ్ చా వరకువున్న ఈ కాలువకు మధ్య కేంద్రంలో లోయాంగ్ నగరం వుంటుంది. ఎగ్లోనదిని, హువాయ్ నదితోనూ, యాంగ్ టీ నదితోనూ కలిపే ఈ కాలువ ఉత్తర - దక్షిణాలను కలిపే గొప్ప నావికామార్గంగా ఉపయోగపడింది. ఈ కాలువ త్రవ్వకంలో 20 లక్షలకు మించిన జనం పాల్గొన్నారు. మగవాళ్ళు అవసరమైనంత సంఖ్యలో దొరకనపుడు స్త్రీలను కూడ సమీకరించారు.

యాంగ్ చౌ వరకు యీ కాలువ త్రవ్వకం పూర్తయ్యాక చక్రవర్తి యాంగ్ టీ గొప్ప ఓడలో వేలకొలదీ పడవులు చుట్టూ కాపలావుండగా విలాసయాత్రచేశాడు. ఈ పడవు లన్నిటిని లాగడానికి 80 వేలకు పైగా శ్రామికులను వినియోగించారు. విలాసయాత్ర వెళ్ళిన చోట్లా కాలువ ఒడ్డునేవున్న ఆ ప్రాంత ప్రజలు ఆహారం అందజేయాలని హుకుం వెళ్ళింది. మిగిలిన పదార్థాలు పారవేసేవారు.

లి కుంగ్ అనే రాజభవనాన్ని నిర్మించేందుకు, బ్రహ్మాండమైన చైనా గోడను (గ్రేట్ వాల్) బాగు చేసేందుకు, పర్వతాలపైగా రహదార్లు నిర్మించేందుకు చక్రవర్తి యాంగ్ టీ లక్షలకొలదీ కార్మికులను పంపాడు.

చక్రవర్తి విపరీతఖర్చులు చేయడంవల్ల ప్రభుత్వ ఖజానా ఖాళీ అయింది. అందుచేత పది సంవత్సరాల పన్నులను ముందుగానే చెల్లించాలని ప్రజలను ఆజ్ఞాపించాడు.

కొరియాతో యుద్ధం

ఇరుగు పొరుగు రాజ్యాలతో వరుసగా అనేక యుద్ధాలను చక్రవర్తి రెచ్చ గొట్టాడు. కొరియాపై దాడి అన్నిటిలోకి పెద్దది.

611 లో కొరియాపై దాడికి సన్నాహాలు చేశాడు. నిర్బంధసైనిక సమీకరణ, సంబరాల నేకరణ, రథాల, యుద్ధనావల నిర్మాణం తీవ్రతరం చేయబడ్డాయి. నిర్బంధంగా సమీకరించబడిన లక్షలాది శ్రామికులు వారి పశువులతో వారి బళ్లపైన సంబరాలను, ఆయుధాలను సరిహద్దుప్రాంతాలకు చేరవేయాలని హుకుం జారీఅయింది. వీరిలో చాలమంది మరణించినందున రహదార్లు వెంట శవాలు పెదజల్లబడినట్లుగా పడవుండేవి. నావలను నిర్మించేవారిచేత రాత్రింబవళ్ళు బలవంతాన పనిచేయించినందున ప్రతి పదిమందిలో నలుగురు శక్తి వుడిగిపోయి మరణించారు. శ్రామికుల కొరత, దుక్కి పశువుల కొరత ఏర్పడినందున వికాలమైన ప్రాంతాలు బంజరు భూములుగా వృధా అయ్యాయి.

మరుసటి సంవత్సరం యాంగ్ టీ చక్రవర్తి 11 లక్షల 30 వేల సేనతో ఛోచున్ నుంచి కొరియాపైకి దాడివేశలాడు. ఈ సైన్యాన్ని చేరవేయడానికి 20 లక్షల శ్రామికులు అవసరమయ్యారు. సాంటుంగ్ రాష్ట్రంలోని టుంగ్ గాయ్ నుంచి మరో సైన్యం సముద్రమార్గాన బయలుదేరింది. ప్యోంగ్ యాంగ్ నగర సమీపంలో కొరియా ప్రజలు వీరోచితంగా పోరాడారు. సూయ్ సైనికులు ఈ దాడికి వ్యతిరేకులైనందున పారిపోయారు. దాడి పూర్తిగా విఫలమయింది. సంబరాలు, ఆయుధాలు పెద్ద మొత్తంలో నష్టమయ్యాయి.

చక్రవర్తి యాంగ్ టీ మరో రెండుసార్లు కొరియాపై దాడిచేసినా జయించ లేకపోయాడు.

సూయ్ అంత్యదశలో రైతుల తిరుగుబాటు

అమానుషమైన దోపిడీ, నిర్బంధ విధానం, క్రూరత్వం వీటి పర్యవసానంగా రైతులు తిరుగుబాటు చేశారు. కొరియా యుద్ధాలలో స్వయి కేంద్రాలుగా వున్న హంటుంగ్, హోపే రాష్ట్రాలలోని రైతులు వెట్టిచాకిరి చేయడంలోనూ, నిర్బంధ సైనికులుగానూ ఎక్కువ భారం మోశారు. అందుచేత వారే మొదట తిరుగుబాటు.

కొరియాపై దాడికి చక్రవర్తి యాంగ్ టీ సన్నాహం చేస్తున్న సమయంలో హంటుంగ్ రాష్ట్రం చాంగ్ పై పర్యటనలో రైతుల తిరుగుబాటుకు వాంగ్ పో నాయకత్వం వహించి నడిపాడు. రైతులకు వుత్సాహపరుస్తూ, "లియోటుంగ్ కు వెళ్ళ బోకండి! కాండిశీకులుగా చావబోకండి" అని వ్రాశాడు. అతని జెండాకింద రైతులు ప్రోగయ్యారు. ఈ లోగా హంటుంగ్, హోపే రాష్ట్రాల సరిహద్దు ప్రాంతాలలో మరిన్ని తిరుగుబాటు దళాలు ప్రత్యక్షమయ్యాయి.

తిరుగుబాటుదాస్లు త్వరలోనే గొప్ప శక్తిగా తయారయ్యారు. విస్తృతమైన ప్రాంతం వారి స్వాధీనమయింది. పదివేలమంది లక్షమంది బలం కలిగిన 80 రైతు సైన్యాలు ఎల్లోనది లోయలోను, యాంగ్ టీ లోయలోను విస్తృత ప్రాంతంలో వ్యాపించి, అనేక ఫిర్కా, తాలూకా పట్టణాలను పట్టుకున్నాయి.

రైతు సేనలు వీరోచితంగా పోరాడి, సూయ్ సైన్యాలపై తీవ్రమైన దెబ్బలు కొట్టాయి. ప్రారంభంలో రైతు సేనలు వేర్వేరుగా పోరాడినందున కొన్ని అపజయాలు పొందాయి. కాని తరువాత తిరుగుబాటుదార్లు తమ సైనిక శక్తిని పునర్నిర్మించుకుని, కొన్ని బలోపేతమైన సైన్యాలను తయారుచేసుకున్నారు.

హోనాన్ లో తిరుగుబాటుదార్లను సమీకృతమొసర్చి వాకాంగ్ సైన్యం గొప్ప శక్తిగా తయారయింది. లోయాంగ్ సమీపంలోవున్న బ్రహ్మాండమైన ప్రభుత్వ ధాన్యగారాన్ని స్వాధీనం చేసుకుని, అన్నాతురులైన ప్రజలకు ధాన్యం పంచి, వారి తోడ్పాటును సంపాదించింది. విప్లవకారుల సంఖ్య పది లక్షలవరకు పెరిగింది. హోనాన్ రాష్ట్రంలో అధికప్రాంతాన్ని ఆక్రమించింది. ఉత్తరప్రాంతం లోని రైతు విప్లవకారులకు లీమీ నాయకత్వం వహించాడు.

లోయాంగ్ (రాజధాని) నగరాన్ని పట్టుకునేందుకు జరిగిన పోరాటాలలో వాకాంగ్ విప్లవసైన్యం అనేక లక్షల బలమున్న సూయ్ సేనలతో తలపడి, అనేకసార్లు ఓడించింది. అనేకమంది సూయ్ సేనానులు మరణించడం, లొంగి పోవడం జరిగింది. సూయ్ సైన్యం బలహీనపడింది.

టౌ-చీన్-టేహ్ నాయకత్వాన మరో విప్లవదళం హంటుంగ్ నుండి హోపేకు వెళ్ళి త్వరలోనే పెద్ద శక్తిగా తయారయింది. సూయ్ సైన్యాన్ని ఛోచున్ వద్ద నిలవేసి దక్షిణానికి వెళ్ళకుండా ఆపుతేసింది. తద్వారా లోయాంగ్ నగరం శివార్లలో సూయ్ సైన్యంతో వాకాంగ్ విప్లవసేన తలపడి దెబ్బతీయడానికి అవకాశ

మిచ్చింది. హువాయ్ నదికి దక్షిణాన మూడవ విష్ణవదళం టూ-ఫీ-నీ నాయకత్వం క్రింద యాంగ్ చౌ వద్ద నూయీ వైన్యాన్ని నాశనం చేసింది.

ఈ విధంగా రైతు విప్లవ సేనలు సమిష్టిగా అన్ని వైపులనుండి దెబ్బతీసినందున నూయీ ప్రభుత్వం పునాదులు పూగిసలాడసాగాయి.

ఈ పరిస్థితులను వినియోగించుకొని స్థానికోద్యోగులు, భూస్వాములు తమ స్వంత సేనలను నిర్మించుకొని నూయీ ప్రభుత్వాధికారాన్ని ధిక్కరించసాగారు.

క్రీ. శ. 617 లో తైవాన్ లోపున్న నూయీ వైన్య ఉన్నతాధికారి లీ యువాన్ లక్ష సేనలను సమీకరించుకొని, ఎల్లో:ది దాటి చాంగ్ న్ నగరాన్ని పట్టుకున్నాడు. మరుసటి సంవత్సరం యాంగ్ చౌ నగరంలో స్థానికాధికారి ఒకడు చక్రవర్తి యాంగ్ టీని చంపివేశాడు. తరువాత లీ యువాన్ సింహాసనం ఆక్రమించి తన రాజ్యానికి టాంగ్ వంశ రాజ్యమని పేరుపెట్టాడు. ఇతడిని చరిత్రకారులు కావ్ ట్యూ చక్రవర్తని పిలుస్తారు. తన కొడుకు లీ-షీ-మిన్ సహాయంతో లీ యువాన్ క్రమంగా విప్లవ రైతు సేనలను అణచివేశాడు. బృహత్తరమైన టాంగ్ సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు. అతని కొడుకుకూడ గొప్ప ప్రజ్ఞావంతుడైన పరిపాలకుడనని తరువాత నిరూపించుకున్నాడు.

22 వ అధ్యాయం

టాంగ్ వంశపు మొదటి పాలకులు

సూయ్ వంశాన్ని త్వరగా కూలద్రోసింది రైతు తిరుగుబాటులన్న సత్యాన్ని టాంగ్ వంశపు మొదటి పాలకులు గుర్తించారు. రైతులతో రాజీగా వారు తమ పరిపాలనను ప్రారంభించారు. తండ్రి అనంతరం సింహాసనం అధిష్టించిన లీ షి మిన్ ఇతనిని చరిత్రకారులు తాయ్ టుంగ్ చక్రవర్తని పిలుస్తారు. తన మంత్రులతో సూయ్ వంశ పతనానికి కారణాలను గురించి చర్చించేవాడు. ఒకసారి రైతులు తిరుగుబడితే వారికెంత దెబ్బతీయగల శక్తి వుంటుందో చక్రవర్తి గమనించాడు.

“పరిపాలకుడు పడవలాంటివాడు; ప్రజలు నీళ్ళవంటివారు. పడవను నీళ్ళు తేలలాడునట్లు చేయగలిగినట్లుగానే ముంచివేయనూవచ్చు” అని తమ చర్చలలో వారసుకునేవారు. తన పరిపాలనను బలపరచుకోవాలంటే ప్రజలను దోచుకోవడం లోనూ, అణచి వేయడంలోనూ పరిపాలకుడు అతిగా వ్యవహరించరాదు : అంతేగాక కొన్ని విషయాలలో ప్రజలతో రాజీపడవలసి వుంటుంది.

చక్రవర్తి తాయ్ టుంగ్ ఒకసారి యిలా అన్నాడు; “రాజభవనం నిర్మించాలని చక్రవర్తి ఆభిలషించుతాడు. కాని ప్రజలు దానికి యిష్టపడరు. మనుష్యులతో వూడిగం చేయించుకోవాలని చక్రవర్తి ఆతురతపడతాడు. కాని వెట్టిచాకిరీ అంటే ప్రజలు ఏవగించుకుంటారు. ప్రజలచేత మితిమీరిన వూడిగం చేయించడం ప్రమాదకరం” ఆయన యింకా యిలా అన్నాడు; “ప్రజలనుండి అధిక పన్నులను వసూలుచేసే చక్రవర్తి తన మాంసాన్ని తానే తిన్నవాడౌతాడు. మాంసం విపోయాక మనిషి మరణించుతాడు.”

భూమి పంపకం

టాంగ్ వంశ మొదటి పాలకులు రైతులతో చేసుకున్న ముఖ్యమైన రాజీలకు చిహ్నంగా భూమిని సమానంగా పంచే విధానం, టూన్సుంగ్ విధానం అమల్లోకి వచ్చాయి. కేవలం అలాంటి పద్ధతివల్లనే ఉత్పత్తి / తిరిగి యధాస్థితికి వృద్ధిచేయడం సాధ్యమవుతుంది.

అంతర్వ్యుద్ధకాలంలో పడావుగా పడివున్న భూమిని రైతులకు పంచడం జరిగింది. భూమిని సమానంగాపంచే చట్టం ప్రకారం భూమి ఎక్కువ జనాభా తక్కువవున్న 'వికాల' గ్రామంలో 18 సంవత్సరాలున్న వయోజనులు ఒక్కొక్కరికి 100 మౌల భూమి పంచబడింది. ఇందులో యంగ్ యే టీన్ అని పిలువబడే 20 మౌల భూమి అతడి స్వంతభూమిగావుంటుంది; కాఫెన్ టీన్ అని పిలువబడే తక్కిన 80 మౌల భూమి అతడి మరణానంతరం తిరిగి ప్రభుత్వానికి చెబుతుంది. భూమి తక్కువ జనాభా ఎక్కువ వున్న 'సన్న' గ్రామంలో 18 ఏళ్లొచ్చిన ప్రతి వయోజనునికి కాఫెన్ టీన్ 40 మౌలు మాత్రమే కేటాయించబడింది. యంగ్ యే టీన్ అని పిలువబడే స్వంతభూమిని అమ్ముకునే హక్కుకూడ రైతు కీయబడింది.

భూస్వాముల స్వప్రయోజనాలతో ఎలాంటి జోక్యాన్ని కొత్త పరిపాలకుడు కల్పించుకోలేదు. ప్రభువులు, ఉద్యోగులు వారి హోదాను అనుసరించి ఎక్కువ భూమిని కలిగించి వుండవచ్చు. అంతేగాక వారికి బహుమానాల పేరుతో 'పెద్ద భూఖండాలు' చక్రవర్తి చుంజూరుచేశాడు.

టూన్యంగ్ టియోవ్ విధానం (సన్నల పద్ధతి) ప్రకారం ఒక్కొక్క వయోజనుడు సంవత్సరానికి రెండు పికుల్సు ధాన్యం పన్నుగా (టూన్) చెల్లించాలి; 20 అడుగుల సిల్కు, 20 రోజుల చాకిరీ రూపంలో టియోవ్ ను తీర్చుకోవాలి. చాకిరీ చేసేందుకు ఇష్టంలేనివారు ఎకవేసిన ప్రతిరోజుకు రెండు అడుగుల సిల్కును అదనంగా యిచ్చుకోవాలి. ఈ పద్ధతినే 'యావ్' అని పిలుస్తారు. ప్రకృతిసిద్ధమైన ప్రమాదాలు వచ్చినపుడు పన్ను వసూళ్ళను ఆపుచేయడం, లేక రెమిషన్ యివ్వడం జరిగేది.

టూన్ పరిపాలన మొదటి దశలో వై విధంగా రైతులకు భూమిని పంచారు. నిర్ణయించిన రేటుప్రకారం చుక్కలను, పన్నులను, వసూలు చేసేవారు. మానూలు సచుయ్యూర్ రైతులనుండి చాకిరీ కోరకుండా ప్రభుత్వం బాగ్త వహించేది. ఈ విధంగా వ్యవసాయోత్పత్తి పునరుద్ధరించబడింది.

ఒక శతాబ్దంలో అనేక పంట కాలువలను రైతులు త్రవ్వారు : పశు సంపదను వృద్ధి చేసుకున్నారు. మిడుతలదండును ఎదుర్కొనేందుకు ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించి ఆ జాడ్యాన్ని తుడిచివేశారు. ధాన్యం, బట్టల ఉత్పత్తి పెరిగి, ప్రభుత్వం భార్య వంతంగా తయారైంది.

చేతి పరిశ్రమలు - వర్తకం

టూన్ పరిపాలనలో చేతి పరిశ్రమలు, వర్తకం బాగా అభివృద్ధి చెందాయి. చాలా నగరాలు విస్తరించి, వర్తక వ్యాపారాలు అభివృద్ధి చెందాయి. ధాన్యోత్పత్తి బాగుపడింది.

నగరాలలో రెండు రకాలైన దుకాణాలు ఉండేవి. ఒకేరకమైన దుకాణాల్లో రైతులనుండి, చేతివృత్తులవారినుండి, టోకువర్తకులనుండి కొన్న వస్తువులను అమ్మే

వారు. రెండోరకం దుకాణాల్లో యజమాని ఆతని కుటుంబం తయారుచేసిన వస్తువులను అమ్మేవారు. చేతివృత్తి కర్మాగారం యజమానిగా వున్న నిపుణుడు (మేస్త్రీ) తన కుటుంబంవారితోనూ, వృత్తి నేర్చుకునే కుర్రాళ్ళచేతనూ వస్తువులు తయారు చేయించేవాడు. అంతకంటే పెద్ద చేతిపరిశ్రమల కర్మాగారాల్లో పనివాళ్ళను కూడ వినియోగించేవారు. పనివాళ్ళు, నేర్చుకునే కుర్రాళ్ళు తమ యజమానితోపాటు నివసించేవారు.

ఒకేరకమైన వ్యాపారం చేసే దుకాణాలన్నీ - సాధారణంగా - ఒకేబజారులో కేంద్రీకరించబడి, గిడ్డుగా (వృత్తి సంఘంగా) వుండేవి. ఒక పెద్ద నగరంలో అలాంటి గిడ్డులు చాలా వుండవచ్చు. ఉదాహరణకు చాంగ్ నగరం తూర్పు, పడమర మార్కెట్లలో అలాంటివి 220 గిడ్డులు వుండేవి. లో యాంగ్ నగరంలో 120 గిడ్డులు వుండేవి. ప్రతి గిడ్డులోనూ మేస్త్రీ తన వ్యాపారాన్ని గురించి ప్రభుత్వంతో సంప్రదింపులు జరిపేవాడు.

టాంగ్ వంశ సాలనలో చేతిపరిశ్రమ తగినంతగా అభివృద్ధి చెందింది. జెచు వాన్ రాష్ట్రంలోనూ, ఎల్లొనది దిగువ ప్రాంతాల్లోనూ అనేక నగరాలు ప్రత్యేక వృత్తికాలు గల వస్త్రాలను తయారుచేయడంలో ప్రసిద్ధి చెందాయి. పట్టు పరిశ్రమకు ఉద్రమైన టింగ్ చౌ నగరంలో 500 మగ్గాలున్న కర్మాగారం వుండేది. దానిలో తయారైన పట్టువస్త్రాలలో ఎక్కువ భాగం చక్రనర్తి కుటుంబానికి నజరానాగా అప్పించేవారు. చె నా ప్రజలు కనిపెట్టిన ముఖ్య పరిశోధనల్లో ఒకటైన పింగాణీ వస్తువుల వాడకాన్ని క్రమంగా ప్రజలు ఎక్కువ అభిమానించసాగారు. గొప్ప నైపుణ్యంతో తయారుచేసిన పింగాణీ వస్తువు స్ఫటికంతో తయారుచేసిన వస్తువంత స్వచ్ఛంగా వున్నందున, దానిని "సకీలీ స్ఫటిక మ"ని పిలిచేవారు. యాంగ్ చౌ నగరంలో తయారుచేసే కంచు అద్దాలు, చెగ్గులో తయారయ్యే బంగారం, వెండి సాచుగ్రి, హియూంగ్ గూంగ్ లో తయారయ్యే లక్క సాచుగ్రి దేశవ్యాపితంగా ప్రసిద్ధి చెందాయి.

ఉత్తర నగరాలను కలిపే తపాలా మార్గాలు, నిర్ణీత దూరాలకు తపాల స్టేషన్లు వుండేవి. వీటి ప్రక్కనే సత్రపులను నిర్మించి, ప్రయాణీకులకు అన్న పానీయాలను, అద్దె గాడిదలను సప్లయిచేసేవారు. దక్షిణాన నావికాయానం ద్వారా ఎక్కువగా రవాణా జరిగేది. సామాన్లు వేసుకున్న ఓడలు ప్రయాణించేసే నదుల ప్రక్కనే నగరాలు పెరిగాయి. పెద్ద నగరాల ఓడరేవుల్లో అసంఖ్యాకమైన నావలు నిలచివుండేవి. హోటళ్ళలో వర్తకులు తమ సాచుగ్రిని నిలువచేసుకుని, వ్యాపారం సాగించేవారు.

అపుడపుడు వీడు ప్రాంతాలనుండి పశుపాలకతెగలు ఉన్ని, తోళ్ళను గుర్రాలపైన, ఒంటెలపైన వేసుకుని సరిహద్దు పట్టణాలకు వచ్చేవారు. పడమర ప్రాంతాలనుండి, మధ్య ఆసియానుండి బయలుదేరిన వర్తకబృందాలను దాటి స్ఫటిక

సామగ్రిని, తివాసీలను తెచ్చి, పెద్ద నగరాలలో అమ్ముకునేవారు. పర్షియా, అరేబియా లనుండి సువాసనద్రవ్యాలు, నుండులు, మణులు, ముత్యాలతో ఓడలు చైనా దక్షిణప్రాంత రేవులకు వచ్చేవి. కొరియా నుండి వర్తకపు ఓడలు పోహై రేవుకు, ఎక్స్ సముద్ర రేవులకు వచ్చేవి. ఆసియా వివిధ ప్రాంతాలనుంచి వచ్చిన వర్తకులు పట్టువస్త్రాలు, కంచు అద్దాలు, పింగాణీ సామగ్రి, ఇనుప వస్తువులు, తేయాకు వస్త్రా ఖరీదు చేసి తమ ప్రాంతాలకు తీసుకువెళ్ళేవారు. సముద్రయానానికి ఉపయోగించే టాంగ్ ప్రభుత్వ ఓడలు 200 అడుగుల పొడుగూ, బలంగానూ, నురక్షితంగానూ వుండేవి. టాంగ్ వర్తకులు తమ ఓడలతో భారతదేశం, పెర్షియా, అరేబియా, దక్షిణ సముద్ర దీవులకు వెళ్ళి వర్తక వ్యాపారాలు సాగించేవారు.

వర్తక వ్యాపారాలు పెరిగేకొలదీ చుట్టూ అవసరం ఎక్కువయింది. ఎనిమిదవ శతాబ్దం మధ్యలో టాంగ్ ప్రభుత్వం 3,20,000 దండలకు మించిన నాణాలను ముద్రించింది. ఇందుకు వేయి టన్నులకంటే ఎక్కువ రాగి అవసరమయింది.

టాంగ్ నగరాలు

టాంగ్ వంశ పరిపాలనలో పెద్ద నగరాలన్నీ రహదార్ల (నావికామార్గం, భూమార్గం) పైనే నిర్మించబడ్డాయి. రాజధానియైన చాంగ్ నగరంనుంచి కంసు, జీచివాన్, హోపీ, హంటుంగ్, హూపే రాష్ట్రాలకు రహదారు వ్యాపించి వుండేవి. తూర్పు రాజధానియైన లోయాంగ్ నగరం గ్రాండ్ కెనాల్ కు మధ్యలో వుండేది. గ్రాండ్ కెనాల్ యాంగ్ టీ నదితో కలిసేచోటవున్న యాంగ్ చౌ నగరానికి దక్షిణ ప్రాంతాలనుండి వచ్చే సరుకులన్నీ చేరి, అచటినుండి పంపకమయ్యేవి. నాన్ చావ్ (ప్రస్తుత యున్నాన్)తోనూ, టిబెట్ తోనూ నిరంతరం వ్యాపారం సాగించే కేంద్రంగా చెంఘా నగరం వుండేది. క్వాంగ్ చౌ (ప్రస్తుత కాంటన్) అప్పటికే అన్నిటికంటే పెద్ద ఓడరేవుగా వుండేది.

23 వ అధ్యాయం

టాంగ్ సామ్రాజ్య మహోన్నతదశ

టాంగ్ సామ్రాజ్యం నిర్వహించిన యుద్ధం

ఆఘ్రియ పర్వతాలలో నివసించే తురుష్కులు పశుపాలకులు. ఆరవ శతాబ్దం మధ్యకాలానికి మరొక పశుపాలక తెగవిన ఔ జాన్ ప్రజలను ధ్వంసంచేసి తురుష్కులు ఖింగన్ కొండలనుంచి కాస్పియన్ సముద్రంవరకున్న విస్తృత ప్రాంతాన్ని సంతటినీ స్వాధీనం చేసుకున్నారు. తదనంతరం వారు చైనా గోడను దాటివచ్చి, కొన్ని ప్రాంతాలను దోచుకుపోయేవారు. నూయ్ వంశ పరిపాలన నాటికి వాళ్ళు తూర్పు తురుష్కులు, పశ్చిమ తురుష్కులు అని రెండుగా చీలిపోయారు.

టాంగ్ పాలన మొదటిరోజుల్లో టాంగ్ సామ్రాజ్యంపై పోరాడుతున్న ఇతర తెగలకు మద్దతు ఇచ్చి, తూర్పు తురుష్కులు టాంగ్ రాజ్య వికృతను అడ్డుకోడానికి ప్రయత్నించారు. టాంగ్ రాజ్య సరిహద్దులపై తరచుగా దాడులు చేస్తూ, పొలాలను ధ్వంసంచేస్తూ, ప్రజలను కొందరిని చంపుతూ మరికొందరిని ఎత్తుకుపోతూ వుండేవారు; టాంగ్ రాజ్యం ఏకమయ్యాక కూడా తురుష్కుల దండయాత్రలు ఎక్కువయ్యాయి. ఒకసారి లక్షచుండి తురుష్కు ఆశ్వికదళం, వారి ఖాన్ నాయకత్వాన చాంగన్ సమీపంలో వున్న వీ నది ఉత్తర గట్టువరకూ దాడివచ్చారు.

తురుష్కులతో యుద్ధానికి తాయ్టుస్ంగ్ చక్రవర్తి స్వయంగా పైనుకుల్ని తర్ఫీదు చేయడానికి పూనుకున్నాడు. తురుష్కులను గురించిన సమాచారాన్ని సేకరించి దానిని బాగా పరిశీలించి, వారిని శిక్షించేందుకు తగిన సమయం కొరకు వేచి వున్నాడు.

తూర్పు తురుష్కుల నాయకుడైన ఖాన్ తన ప్రజలను కూర కాసనాలతో వేధించుతుండేవాడు. జయించిన తెగలనుండి విపరీతమైన పన్నులను గుంజడంవల్ల వారు ప్రతిఘటించసాగారు. ఆంతరంగిక తగాదా ప్రారంభమై కొందరు తురుష్కు ప్రభువులు తాము టాంగ్ రాజ్యానికి విధేయులమై వుంటామని ప్రకటించారు. తూర్పు తురుష్కుల పెత్తనాన్ని వదల్చుకునేందుకు కొన్ని తెగలు కూడా టాంగ్ ప్రభుత్వ పక్షాన చేరాయి. ఆ సమయంలో టాంగ్ ప్రభుత్వం దెబ్బతీసింది.

630 వ సంవత్సరంలో టాంగ్ నైన్యం ఇన్ షాన్ పర్వతాలవరకు చొచ్చుకు వెళ్ళి తమ ఆశ్వికదళంతో అచటినుండి ఆకస్మికంగా ఖాన్ రాజధానిపై దాడిచేసింది. తురుష్కలు ఓడిపోయారు.

యుద్ధం ముగిసేటప్పటికి ఎడారికి దక్షిణానవున్న ప్రాంతమంతా టాంగ్ ప్రభుత్వ స్వాధీనమయింది. తూర్పు తురుష్కల గుప్పెటచూడి విముక్తి చెందిన తెగలన్నీ తాయ్ టుంగ్ చక్రవర్తిని “స్వగ్గాధిపుడైన ఖాన్” అని కీర్తించాయి. అదివరకు తూర్పు తురుష్కలచే బైదీలుగా పట్టుకుపోబడిన టాంగ్ పౌరులు 80 వేలకు పైగా విడుదలై మాతృభూమికి తిరిగివచ్చారు.

సింకియాంగ్ లోని ఇలీ నదికి ఇరువైపులా తూర్పు - పడమర గట్టులున్న ప్రాంతాలను పశ్చిమ తురుష్కలకు చెందిన ఇద్దరు ఖానులు పరిపాలించుతుండేవారు. తమకు సామంతులుగావున్న రాజ్యాలనుండి భారమైన పన్నులను గుంజుతూ, తమలోతాము పోరాడుతూ ఇశరుల భూమిని ఆ కమించడం, జనాన్ని ఎత్తుకు పోవడం వీరి నిత్యకృత్యాలు. వారి నిర్బంధ విధానంక్రింద ప్రజలు మూలుగు తుండేవారు.

తాయ్ టుంగ్ చక్రవర్తి, తర్వాత అతని కొడుకూ కావ్ టుంగ్ చక్రవర్తి పశ్చిమ తురుష్కలపై వరుసగా తీవ్రమైన దెబ్బలుకొట్టి, పశ్చిమ ప్రాంతంలో ఎక్కువ భాగాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

కొరియా ద్వీపకల్పంలో కోకులీ, సిల్లా, పాయిచ్ కే అనే మూడు రాజ్యాలుండేవి. కావ్ టుంగ్ సింహాసనంపై వున్న రోజుల్లో పాయిచ్ కే, కోకులీ రాజ్యాలు కలసి సిల్లా రాజ్యంపై దాడిచేశాయి. సిల్లారాజు టాంగ్ ప్రభుత్వ సాయం అర్థించాడు. పర్యవసానంగా కావ్ టుంగ్ చక్రవర్తి సముద్ర మార్గాన లక్ష సేనను పంపి, సిల్లా సేనల తోడ్పాటుతో పాయిచ్ కే సేనలను ఓడించాడు. తరువాత సిల్లాపై దాడికి పాయిచ్ కే జపాను సహాయం కోరాడు. పాయికియాంగ్ నది ముఖద్వారంలో భీకరమైన సముద్రయుద్ధం జరిగి, టాంగ్ సేనలు 400 జపాన్ యుద్ధ నావలను తగులబెట్టేసందున జపాను ఘోరపరాజయం పొందింది. చాలాకాలంవరకు కొరియా ద్వీపకల్పంపై దాడికి తిరిగి ప్రయత్నాలుచేసే శక్తి జపానుకులేదు.

ఆసియా ఖండానికి ఆర్థిక వైజ్ఞానిక కేంద్రం

చాలాకాలంగా ఆసియా ఖండంలోని ఇతరదేశాల ప్రజలతో చైనా దేశానికి సన్నిహితసంబంధం వుండేది. చాంగ్ న్ నగరంలో చైనావారికున్న రాజకీయ హక్కులను ఇతర ఆసియా దేశాలనుంచి వచ్చిన ప్రేక్షకులు కూడ అనుభవించేవారు. వారి సంప్రదాయాలు, ఆలవాట్లు, మత విశ్వాసాలు గౌరవించబడేవి.

ఆ కాలంలో టాంగ్ సామ్రాజ్యం ప్రపంచమంతటినోకి గొప్ప బలమైనదిగానూ, ఆర్థికంగా, సాంస్కృతికంగా అభివృద్ధి చెందినదిగానూ వుండేది. రాజధాని

88A

పు యన్ - బృంగ్ (604-664)

88B

నగరం చాంగ్స్ అన్ని దేశాల ప్రజలను గొప్ప నగరంగా వృద్ధి చెందింది. ఆసియా ఖండంలోని వివిధ జాతుల ప్రజలకు ధ్య ఆర్థిక, సాంస్కృతిక సంబంధాలను పెంపొందించే కేంద్రంగా రూపొందింది.

పశ్చిమ ప్రాంతాలనుంచి, ఉత్తర ఆసియానుంచి, పర్షియా, అరేబియా దేశాల నుంచి వస్త్రాలు చైనా దేశంలో వ్యాపారం చేయడానికి వచ్చేవారు. అలాంటి వారిలో కొందరు తిరిగి వెళ్ళిపోయేవారు. కాని మరికొందరు ఇచటనే స్థిరపడేవారు. పట్టువస్త్రాలు, నగలవ్యాపారం చేస్తూ భాగ్యవంతులైన కొందరు వడ్డీ వ్యాపారం కూడ చేసేవారు. మరికొందరు చిన్న చుక్కలలో పండ్లసాగను, గొట్టెలను అమ్ముతుండేవారు.

విదేశాలనుండి వచ్చినవారిలో కొందరు విజ్ఞాన శాస్త్రజ్ఞులు, కళాకారులు వుండేవారు. భారతదేశాన్నించి, ఉత్తర ఆసియా పశ్చిమ ప్రాంతాలనుంచి వచ్చిన కళాకారులు ఉత్తమ సంగీతాన్ని, నృత్యాలను చైనావారికి పరిచయం చేశారు.

చాంగ్స్ నగరంలోని ప్రభుత్వ విశ్వవిద్యాలయంలో చైనా విద్యార్థులు, ఆసియా ఖండంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుంచి వచ్చిన విద్యార్థులు కలసి అధ్యయనం చేసేవారు. విదేశాలనుంచి వచ్చిన విద్యార్థులు టాంగ్ సంస్కృతిని గురించి ప్రచారం చేయడంలో ప్రముఖపాత్ర వహించారు.

ఆసియాలోని వివిధ ప్రజలు వేర్వేరు మత విశ్వాసాలను కలిగివుండేవారు. జర్మోస్త్రియన్లు, నెస్టోరియన్లు, మనీచియన్లు తమ చర్చీలను, దేవాలయాలను చాంగ్స్ లో నిర్మించుకున్నారు.

ఇతరదేశాలనుంచి వచ్చిన ఆసియావాసులు చైనావారితో కలసి మెలిసి వుండేవారు. చాంగ్స్ నగర వీధుల్లో చైనావాడు, తాగ్తారులు తమ తమ జాతీయ దుస్తులతో భుజాలు రాసుకుంటూ తిరిగేవారు. కొందరు విదేశీయులు చాలాకాలం చైనాలో నివసించి, ప్రఖ్యాత రచయితలుగా అభివృద్ధి చెంది హాన్ భాషలో చాలా గేయాలను, వ్యాసాలను వ్రాశారు. అవి యిప్పటికీ భద్రంగా వున్నాయి.

దీర్ఘకాల చరిత్రను కలిగి, అప్పటికే నాగరికతలో అభివృద్ధి చెందిన భారత దేశాన్నించి చాలా విషయాలను టాంగ్ ప్రజలు నేర్చుకున్నారు. చక్రవర్తి తాయ్ టుంగ్ పరిపాలనకాలంలో ఉత్తర భారతదేశానికి వెళ్ళిన రాయబారి చెబుకునుండి పంచదారను తయారుచేసే విధానాన్ని నేర్చుకున్నాడు. భారతదేశానికి యాత్రీకుడుగా వెళ్ళిన హుయాన్ ట్సియాంగ్ అనే బౌద్ధ సన్యాసి అచట పది సంవత్సరాలువుండి బౌద్ధమత గ్రంథాలను అధ్యయనం చేశాడు. 600 బౌద్ధగ్రంథాలతో చాంగ్స్ నగరానికి తిరిగివచ్చి, వాటిని 20 సంవత్సరాలలో అనువదించాడు. 1300 సంపుటలకు పైగా వున్న అతడి అనువాదాలు బౌద్ధమతాన్ని, భారత సంస్కృతిని గురించి పరిశోధనచేయడానికి ఎంతో విలువైన సమాచారాన్ని అంద చేశాయి. భారతదేశంలోని మూల గ్రంథాలు ఎప్పుడో నాశనమై పోయినందున

పసుకూన్ ట్యుకూంగ్ ఆచువాదాలకు చాల ప్రాముఖ్యత వుంది. తన యాత్రను గురించి “పశ్చిమ యాత్రల చరిత్ర” అనే పేరుతో మరొక గ్రంథాన్ని కూడా ఆయన వ్రాశాడు. దాన్లో దారిలో తాను అధిగమించిన పర్వతాలు, నదులను గురించి వ్రాశాడు. తాను వెళ్ళిన దేశాలనుగురించి ముఖ్యంగా భారతదేశంలోని ప్రజలను గురించి, వారి ఆచార వ్యవహారాలు, మత విశ్వాసాలను గురించి, గాథలను గురించి, స్థానికంగా తయారయ్యే వస్తువులను గురించి ఆయన వర్ణించారు.

జపాను విద్యార్థులు సముద్ర ప్రయాణంలోని చిక్కులను అధిగమించి చైనాలో అధ్యయనం చేసేందుకు వచ్చేవారు. అభివృద్ధి చెందిన టాంగ్ నాగరికత ప్రభావం యీ విద్యార్థులద్వారా జపాన్ సంస్కృతిపైన పడింది.

టాంగ్ శకంలో కొరియా ద్వీపకల్పాన్ని విక్రమించిన సిల్లా ప్రభుత్వానికి టాంగ్ ప్రభుత్వంతో తరచుగా సంబంధాలుండేవి. సిల్లా విద్యార్థులు చాలచుంది చైనాలో అధ్యయనంచేసి విజ్ఞానశాస్త్ర పరిశోధనలద్వారా తమ దేశ సంస్కృతిని ఎంతో పెంపొందించారు.

టి బె ట్, ఓ యి గో ర్, నాన్ చా వ్

టిబెట్ పీఠభూమిలో చిరకాలంనుంచి నివసించుతున్న టిబెటన్లు కొంత వ్యవసాయంపైన, కొంత పశుపాలనంపైన పొట్ట పోసుకునేవారు. బార్లీ, గోధుమ మొదలైనవి పండించేవారు. జడల బక్రెలను, లాప్టేపిట్టలను మేపుతుండేవారు. గోధుమ పండే సమయం సంవత్సరానికి ఆరంభంగా టిబెటన్లు భావించేవారు.

టిబెటన్లు ఉన్నితో దుస్తులు తయారు చేసుకుని, అలంకారంగా ముఖాలకు ఎర్రరంగు పూసుకునేవారు. ఉన్ని గుడారాలలో నివసించేవారు. అనేక గుడారాలను జతపరచిన ప్రభువులు ఇళ్ళలో కొన్ని వందల మనుష్యులు నివసించకలిగేవారు.

టిబెటన్లు ధైర్యంగల యోధులు. యుద్ధంలో చనిపోయినవారిని వీరులుగా పూజించేవారు.

ఏడవ శతాబ్ద ఆరంభంలో సాంగ్ ట్యాన్ గాంబో అనే టిబెటన్ నాయకుడు వివిధ తెగలను విక్రమించి, లాసా రాజధానిగా ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాడు. టిబెటన్లు బౌద్ధమతావలంబకులు. వారి భాషకు స్వంత లిపిని సంపాదించుకున్నారు. సాంగ్ ట్యాన్ గాంబో టాంగ్ సంస్కృతిని అభిమానించేవాడు. టాంగ్ రాజకుమారి వెన్ చెంగ్ ను వివాహం చేసుకుని, ఆమె నివసించేందుకు టాంగ్ పద్ధతిలో రాజభవనాన్ని నిర్మించాడు. ప్రభువుల బిడ్డలను విద్యకొరకు చైనా పంపించేవాడు : టాంగ్ పండితులను టిబెట్ కు ఆహ్వానించేవాడు. టాంగ్ ప్రజలనుంచి పట్టుపురుగులను పెంచడం టిబెటన్లు నేర్చుకున్నారు. టాంగ్ నిపుణులవద్ద సారా కాయడం, తిరుగలిరాళ్ళను చేయడం, కాగితము సిరా తయారుచేయడం నేర్చుకున్నారు. హాన్ టిబెటన్ ప్రజల మధ్య సంస్కృతీసంబంధాలు పెరగడంలో ఈ దశకు ఎంతో ప్రాముఖ్యమంది.

యునుగ్లకు పూర్వీకులైన ఓయిగోర్ తెగ ప్రజలు పెలెంగా నదీ ప్రాంతంలో పశుపాలకులుగా వుండేవారు. ఏడవ శతాబ్దారంభంలో పశ్చిమ తురుష్కుల పిడికిలి నుండి విముక్తిచెందారు ఈ విజయం తాయ్టుస్ంగ్ చక్రవర్తి తూర్పు తురుష్కులపై ప్రాబల్యం సంపాదించడానికి ఎంతో వినియోగపడింది.

ఓయి గోర్లు క్రమంగా దక్షిణానికి విస్తరించేకొలది, టాంగ్ ప్రజలలో దగ్గర సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి. రెండు ప్రాంతాలను కలిపి రహదారులమీద పోస్ట్ స్టేషన్లు స్థాపించుకున్నారు. ఓయిగోర్ ప్రజలు గుర్రాలను ఉన్ని, తోళ్ళను మారకం యిచ్చి టాంగ్ ప్రజలనుంచి పట్టువస్త్రాలు, పంచదార తెచ్చుకునేవారు. యుద్ధాలలో టాంగ్ సైన్యాలకు ఓయిగోర్ ఆశ్వికదళాలు సహాయపడేవి.

ఎనిమిదవ శతాబ్దం మధ్యభాగంలో ఓయిగోర్ తెగ నాయకుడు (ఖాన్) హుయేజెన్ ఎడారికి ఉత్తరభాగమంతటినీ ఆక్రమించుకుని, తూర్పున హీలంగ్ కియాంగ్ నదివరకూ, పడమర ఆల్టాయ్ పర్వతాలవరకూ తన రాజ్యాన్ని విస్తరించుకొన్నాడు. టాంగ్ సామ్రాజ్యానికి ఉత్తరాన అదొక బలమైన రాజ్యంగా తయారయింది.

యున్నాన్ ప్రాంతంలో నివసించే అనేక తెగలు కాలక్రమేన ఆరుతెగల సమాఖ్యగా ఏర్పడ్డారు. ఎనిమిదవ శతాబ్దం మధ్యలో నాన్ చావ్ తెగ నాయకుడైన పిలోకా తక్కిన ఐదు చావ్ తెగలను విక్రపరచి, బలమైన రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు.

నాన్ చావ్ ప్రజలు వ్యవసాయకులు. ముగ్గురు సునుష్యుల దశాంతో - ఎద్దుకు మూడు ఒకడు, వెనుక తోలేవాడు ఒకడు, నాగలి సరిచేసేవాడు ఒకడు - వీరు తమ పొలాలను దున్నేవారు. ఏడాదికి ఒకపంట మాత్రమే పండించే రైతులకు పన్ను మినహాయించేవారు. రెండు పంటలు పండించేవారు 20 కాంటీల ధాన్యం పన్ను చెల్లించాలి. తూర్పు నాన్ చావ్ ప్రజలు పట్టువస్త్ర పరిశ్రమలోనూ, పశ్చిమ నాన్ చావ్ ప్రజలు దూదివస్త్ర పరిశ్రమలోనూ ప్రావీణ్యత సంపాదించారు. వారంతా మంచి ఆయుధాలను తయారు చేసేవారు. ఖచ్చితమైన సైనిక శిక్షణ పొందే వారు. ముందుభాగంలో గాయపడినవారికి చికిత్స, రక్షణ బాధ్యత తీసికుని, వీపుపై దెబ్బతగిలినవారిని చంపివేసేవారు.

చాలకాలం నాన్ చావ్ ప్రభుత్వం టాంగ్ సామ్రాజ్యంతో స్నేహ సంబంధాలు కలిగివుండేది. పిలోకోరాజు మనుమడు చాంగన్ నగరానికి వచ్చినపుడు గొప్ప స్వాగతమిచ్చారు. తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు సంస్కృతీ సంబంధమైన ఘన సంపదను బహూకరించి సంగీత నృత్యదళాన్ని కానుకగా పంపారు. వేలకొలది నాన్ చావ్ విద్యార్థులు చాంగన్ లో విద్యాభ్యాసం చేసేవారు. చెంగ్టూ కళాకారులు నాన్ చావ్ వెళ్ళి, నాన్ చావ్ పట్టువస్త్రాలు నాణ్యంలో జెచివాన్ సరుకుతో సరితూగే విధంగా అభివృద్ధి చేశారు.

24వ అధ్యాయం

టాంగ్ సామ్రాజ్య పతనం

భూమి పంపక విధానానికి స్వస్తి

భూమి పంపక విధానం బంజరు భూములను, సాగుచేసేందుకు వాటిపై హక్కు భుక్తాలను కలిగివుండేందుకు అవకాశమిచ్చేది. ఇలా చేశాక ప్రభుత్వాధికారులు, భూస్వాములు ఏదో ఒక మాగ్గాన రైతుల భూములను ఆక్రమించేవారు. విస్తీర్ణమైన పడావు భూములు అదివరకే వారి చేతుల్లో వుండేవి. పశువుల పెంపకానికి అనే పేరుతో వారి స్వాధీనంలో చాలా లోయలు వుండేవి. ఈ విధంగా భూస్వాముల కమతాలు విపరీతంగా పెరిగాయి.

టాంగ్ విధానం ప్రకారం పెట్టిచాకిరీకి బదులుగా నిర్ణీతమైన పట్టు వస్త్రాన్ని పన్నుగా చెల్లించితే సరిపోయేది. కాని యిదికూడ ఎల్లప్పుడూ అమలు జరుగలేదు. టాంగ్ ప్రభుత్వం తన కవసరమైనపుడల్లా నిష్పంధంగా ప్రజలచేత చాకిరీ చేయించుకునేది. అందుచేత మొగట్లో యిచ్చిన సౌకర్యం ఉపసంహరించడమో లేక నిరుపయోగమవడమో జరిగేది. తరువాత ప్రభుత్వం రైతులపై పన్నులభారాన్ని పెంచింది. దీనిని మోయలేక రైతులు తమ భూములను అమ్ముకోవడమో, తాకట్టు పెట్టడమో జరిగేది. ఇంతేగాక అనేకమంది స్వరాష్ట్రాలకు వదిలి పారిపోయేవారు.

టాంగ్ ప్రభుత్వం విస్తీర్ణమైన రాజ్య సరిహద్దుల రక్షణకు రైతులనుండి చాలా మంది సైనికులను నేకరించేది. చిట్టం ప్రకారం సైనిక సేవ ఆరు సంవత్సరాలకు పరిమితమై వుండాలి. కాని ఆచరణలో ఇంతకంటే చాలా ఎక్కువకాలమే - కొన్ని సందర్భాలలో యవ్వనదశనుంచి వృద్ధాప్యంవరకు సైనిక సేవ చేయాలని వచ్చేది.

అందుచేత చాలా రైతు కుటుంబాలలో వ్యవసాయానికి అవసరమైన శ్రామిక శక్తి కొరవడేది. యుద్ధంలో సరిహద్దు కాపలాదాగ్లు చనిపోయినపుడు పరాజయాన్ని కప్పిపుచ్చుకునేందుకుగాను మరణించినవారి లిస్టును ప్రభుత్వానికి సేనానలు పంపే వారుకాదు. కాపలా సైనికుడు ఎవటవుందీ తేలేవరకూ అతనికుటుంబం చెల్లించాలిసిన పన్నులను ఆరేళ్ళు వాయిదావేయాలని ప్రభుత్వం కాసించింది. సైనికుడెవట వుందీ ఈ లోగా తేలకపోతే, సైనిక డ్యూటీనుండి పారిపోయినట్లుగా యెంచి, బకాయిపడిన

పన్నులన్నిటినీ, వెట్టిచాకిరీని ఆ రైతు కుటుంబం చేసి తీరాలి. కొన్ని సందర్భాలలో ఈ బకాయి ముప్పుయి సంవత్సరాల వెట్టిచాకిరీకి మించేది. ఈ అక్రమచట్టం ఫలితంగా చాలా రైతు కుటుంబాలు నాశనమయ్యాయి.

భూమిపైన, రైతులపైన అధికారం తన చేతుల్లో వుంచుకోవాలంటే భూమి పంపక విధానాన్ని నిలబెట్టాలనీ, భూస్వాములు రైతుల భూమిని ఆక్రమించరాదనీ టాంగ్ ప్రభుత్వం భావించి తనకు చేతనైనంత కృషిచేసింది. ఐనప్పటికీ క్రమేణా రైతులలో ఎక్కువమంది భూమిని కోల్పోవడమూ, నిర్భంధాలనుండి పారిపోవటమూ జరిగింది. ఎనిమిదవ శతాబ్దం మధ్యలో జరిగిన ఒక పరిశీలనలోనే 8 లక్షల కుటుంబాలు తనభూమిని వదలి పారిపోయాయని తేలింది. భూస్వాముల అధికారం క్రమంగా పెరుగుతూంటే కేంద్ర ప్రభుత్వాధికారం క్రమంగా తగ్గిపోయింది. భూమి పంపక విధానం అమలు జరుగకుండా పోయింది.

సరిహద్దు రక్షణల బలహీనత

ఎనిమిదవ శతాబ్దం మధ్యనాటికి ఆడంబరం, అవిగీతి ఫలితంగా టాంగ్ ప్రభుత్వం దిగజారిపోయింది. రైతులను పీడించడం ఎక్కువయింది. రైతులను సరిహద్దురక్షణ సైనికులుగా రికూటుచేసేటపుడు వారినుండి వుద్యోగులు డబ్బు పిండేవారు. లంచం చెల్లిస్తే, బలం, ఆరోగ్యమున్న వారిని కూడ మినహాయించేవారు. డబ్బివ్వకపోతే అనారోగ్యపరులను కూడ సరిహద్దు కాపలాకు పంపేవారు. సరిహద్దురక్షణ బాధ్యత నిర్వహించే సేనానులు మరింత దారుణంగా వ్యవహరించే వారు. కాపలాదార్లు ఏమైనా విలువైన వస్తువులు కలిగివుంటే, పగలల్లా కఠినమరకం చేయించి, రాత్రివేళ చీకటికొట్టలో బంధించేవారు. దీని ఫలితంగా జబ్బుచేసి, వారు చనిపోతే, వారి సామానులు కాజేసేవారు ఈ దారుణ పరిస్థితులవల్ల టాంగ్ సైన్యం పోరాటశక్తి పూర్తిగా దెబ్బతినిపోయింది.

ఈ కాలంలో టిబెట్, తజిక్ ప్రభుత్వాలు బలమైన రాజ్యాలుగా పెంపొందాయి. సింకియాంగ్ రాష్ట్ర దక్షిణ భాగాన్ని ఆక్రమించాలని టిబెట్ ప్రభుత్వం చూసింది. కాస్పియన్ సముద్రం చుట్టూవున్న టాంగ్ సామ్రాజ్య భాగాన్ని కాజేసి, మధ్య ఆసియాలో దాని పలుకుబడిని తుదముట్టించాలని తజిక్ ప్రభుత్వం ఆశించింది. పశ్చిమోత్తర సరిహద్దుల పరిస్థితికూడ విషమించింది. 751 లో టాంగ్ సేనలను తజిక్ ప్రభుత్వం ఓడించింది. మధ్యఆసియాపై టాంగ్ ప్రభుత్వ అధికారం ఈ విధంగా అంతమయింది.

టాంగ్ సరిహద్దు సేనానులు తమను అవమానపరచారనే సాకుతో ఈ పరిస్థితులను వినియోగించుకుని 751 లో నాన్ చావ్ ప్రభుత్వం దాడిచేసి, టాంగ్ సేనలను ఓడించింది.

టాంగ్ సామ్రాజ్య సైనికశక్తి ఈ విధంగా క్షయింపబడింది.

ఆన్ షీ తిరుగుబాటు - సైనిక ప్రభువులు

జయించిన ప్రాంతాలపై అధికారాన్ని దృఢపరచుకునేందుకు, పొరుగు రాజ్యాల ఆకస్మిక దాడులను అరికట్టేందుకు టాంగ్ ప్రభుత్వం రాజ్యసరిహద్దు ప్రాంతాలలో చాల ఎక్కువ సైన్యాలను కేంద్రీకరించింది. ఈ సేనలకు ఆధిపత్యం వహించే సైనికప్రభువులు పరిపాలనా బాధ్యతను, ఆర్థికపెత్తనాన్ని కూడ నిర్వహించేవారు. సరిహద్దుప్రాంతాలపై వీరే పూర్తిపెత్తనం వహించేవారు. చక్రవర్తి హ్యునాన్ ట్యుంగ్ కాలంలో యిలాంటి సైనికప్రభువులు పదిమంది వుండేవారు.

పశ్చిమోత్తర సరిహద్దు పట్టణాలు మూడింటిపైన ఆన్-లూ-షాన్ అనే తార్తారును సైనిక ప్రభువుగా చక్రవర్తి నియమించాడు. హోపీ రాష్ట్రంపై సివిల్ మిలిటరీ పరిపాలన అధికారాలను వాస్తవం చేసుకుని ఆన్-లూ-షాన్ ఉత్తర ప్రాంతంలోని దేశ దిక్కురులను చేర్చుకుని సేనల సంఖ్యను విపరీతంగా పెంచాడు. 755 లో ఇతడు లక్షాయాభైవేల సేనతో హోపీనుంచి దక్షిణంగా కేంద్రప్రభుత్వాన్ని పట్టుకునే దృష్టితో బయలుదేరాడు.

టాంగ్ సామ్రాజ్యం చాల సంవత్సరాలుగా శాంతిభద్రతలను అనుభవించింది. హోనాన్ రాష్ట్రంలోని అధికారులు సైనికంగా అచాగ్రతగా వున్నందున తిరుగుబాటుదారులు ఎలాంటి ప్రతిఘటనను ఎదుర్కోకుండానే త్వరగా లోయాంగ్ నగరం సమీపానికి చేరుకున్నారు. టాంగ్ ప్రభుత్వం సైనిక తర్ఫీదు లేనివారిని నగరంలో సోమరులుగా కాలక్షేపంచేసే 60 వేలమందిని మాడావుడిగా సైన్యంగా సచుకూర్చింది. టాంగ్ సైన్యం వరుసగా అపజయాలపొంది, లోయాంగ్ నగరం ఆన్-లూ-షాన్ సేనల వశమయింది.

టాంగ్ కువాన్ కనుమను రక్షించేందుకు పశ్చిమోత్తర సరిహద్దు కాపలా దాగ్లను కొందరిని టాంగ్ ప్రభుత్వం పంపింది. ఉద్యోగులు త్రాగుడు, జూదంతో కాలంపుచ్చారు. సైనికులకు సరిపోయినంత ఆహారం వైతం లేదు. 756 వ సంవత్సరం వేసవిలో టాంగ్ కువాన్ కనుమలోని టాంగ్ ప్రభుత్వసేన ధ్వంసమయింది. చక్రవర్తి హ్యువాన్ ట్యుంగ్ జిచివాన్ కు పారిపోయాడు. ఆన్-లూ-షాన్ చాంగ్ నగరాన్ని వశపరచుకున్నాడు.

ఆన్-లూ-షాన్ సైన్యాలు దారిపొడుగునా నోపిళ్ళు, తగులబెట్టడం సాగించారు. రాజమందిరాన్ని ధ్వంసంచేసి, దోచుకున్న సామాన్లుంటటినీ హోపీకు పంపారు.

ప్రతివోటా ప్రతిఘటనోద్యమం విజృంభించింది. హోపీలో 20 లక్షలమంది సైన్యంలో సంఘటితమయ్యారు. వీరినదీ లోయలోని గెరిల్లా దళాలు చాంగ్ సమీపానికి తిరుగుబాటుదాగ్లను తరిమివేశారు.

తిరుగుబాటుదాగ్ల అంతఃకలహాలలో అతని కొడుకే ఆన్-లూ-షాను చంపాడు. హ్యువాన్ ట్యుంగ్ తరువాత చక్రవర్తియిన నూ ట్యుంగ్ కంసూరాష్ట్ర పశ్చిమోత్తర

సరిహద్దునుండి కొన్ని సేనలను పోగుచేసి, ఓయిగోల్డ్ల సహాయంతో చాంగ్, లోయాంగ్ నగరాలను తిరిగి స్వాధీనం చేసుకున్నాడు. ఆన్-బూ-షన్ క్రింది వుద్యోగియైన పీ-జీ-మింగ్, టాంగ్ ప్రభుత్వంపై తిరుగుబాటు చేశాడు. చాలా సంవత్సరాల పోరాటం తరువాత ఓయిగోల్డ్ల సహాయంతో టాంగ్ ప్రభుత్వం చురల తిరుగుబాటును అణచివేసింది.

763 వ సంవత్సరంలో అంతమైన ఈ పోరాటాన్ని చరిత్రకారులు ఆన్ - పీ తిరుగుబాటుని పిలుస్తారు.

ఆన్ - పీ వైస్యం ఓడిపోయినప్పటికీ తిరుగుబాటు నాయకుల క్రింది వుద్యోగులే హోపే రాష్ట్రానికి వైనిక ప్రభువులుగా తమ పెద్దనం సాగించారు. పెద్దసేనలకు ఆధిపత్యం వహించుతూ, టాంగ్ ప్రభుత్వాధికారాన్ని తృణీకరించేవారు. వనూలు చేసిన పన్నులు మక్తాలు టాంగ్ ప్రభుత్వ కోశంలోనికి వెళ్ళేవి కావు. ఉద్యోగులను నియమించే అధికారం కూడ టాంగ్ ప్రభుత్వానికి వుండేదికాదు. ఒక వైనిక ప్రభువు చనిపోతే, అతని కొడుకో లేకపోతే క్రింది వుద్యోగో అతని పదవిని అధిష్టించేవాడు. ఇదే అలవాటును తరువాత సాంటుంగ్, సాన్సి, హోనాన్ రాష్ట్రాలలోకూడ అనుసరించారు.

తమరాజ్య విస్తరణకు, తవ్వారా మరింత ఎక్కువమంది రైతులను దోచుకునేందుకు మిలిటరీ ప్రభువులు తమలో తాము పోరాడుకునేవారు; కేంద్ర ప్రభుత్వంతో పోరాడేవారు. ఈ యుద్ధాలలో ప్యాగానే బానిససేనల సంఖ్య చాలా ఎక్కువగావుండి, జనసామాన్యంపైన, ముఖ్యంగా రైతాంగంపైన మోయలేని బరువుగా తయారయ్యారు.

రెండు పన్నుల విధానం

ఆన్-పీ తిరుగుబాటు సమయంలో ఎక్కువగా బాధలపాలైన రైతులు తమ ప్రాంతాలను వదిలి పారిపోయారు. భూస్వాములకు కాలుదాట్లు అయ్యాయి. భూమి పంపక విధానం పటాపంచలైపోయింది.

ఆ రోజుల్లో చాలామంది స్థానికాధికారులు తాము వనూలుచేసే మక్తాలను, పన్నులను టాంగ్ ప్రభుత్వానికి అందజేసేవారు కాదు. ఉద్యోగులు, చాలామంది భూస్వాములు పన్నుల చెల్లింపును, చాకిరినీ ఎగవేసేవారు. నివాళాతీసి, భూస్వాములకు కాలుదాట్లుగా మారిన రైతులుకూడ కేంద్ర ప్రభుత్వానికి పన్నులు చెల్లించేవారు కాదు.

విపరీతంగా పెరిగిన మిలిటరీ ఖర్చులను రాబట్టుకునేందుకు టాంగ్ ప్రభుత్వం వివిధరకాల పన్నులను ప్రవేశపెట్టింది. అలాంటివి వందల రకాల పన్నులు తయారైనందున, ఈ భారంతో రైతులు దారిద్ర్యం పాలయ్యారు. దీర్ఘకాల పోరాటంవలన గ్రామీణ జనాభాకూడ తగ్గిపోయింది. ఉదాహరణకు హోనాన్ లోని టా చా

ప్రాంతంలో 40 వేల రైతు కుటుంబాలుండేవి. ఆన్-షీ తిరుగుబాటు ఫలితంగా 8 సంవత్సరాల అనంతరం పదోవంతు - 4 వేల కుటుంబాలు మాత్రమే మిగిలాయి.

ఐనప్పటికీ టాంగ్ ప్రభుత్వం తన కవసరమైన డబ్బు సంతనూ రైతులనుండి పిండలేకపోయింది. ఈ ప్రతిష్టంభననుంచి బయటపడటానికి 780 వ సంవత్సరంలో రెండు పన్నుల చట్టం జారీచేసింది. (1) కేంద్రప్రభుత్వం తనకయ్యే ఖర్చులను దృష్టిలో వుంచుకుని ప్రతిప్రాంతం కొంత నిష్పత్తిలో పన్ను చెల్లించాలి; (2) పన్ను చెల్లించేవారు తమ ఆస్తినిబట్టి దాని కనుగుణ్యమైన నిష్పత్తిలో పన్ను చెల్లించాలి; (3) సంవత్సరానికి రెండుసార్లు - వేసవిపప్పు ఆగోనెల లోపల, ఆకురాలుకాలపు పన్ను పదకొండోనెల లోపున - చెల్లించాలి. అదివరకటి వివిధరకాల పన్నులను, పెట్టిచాకిరీని ప్రభుత్వం రద్దుచేసింది. దీనివల్ల రైతులపై పన్నులభారం కొంత తగ్గింది. కాని బలవంతులైన భూస్వాములు తాము చట్టప్రకారం చెల్లించాలిసిన మొత్తాన్ని చెల్లించకుండా, ఆ భారాన్ని రైతులపైకి నెట్టేవారు.

టాంగ్ వంశ హయాములో చాలమంది రైతులు తమ భూమిని కోల్పోవడమేగాక, చాలమంది వుద్యోగులు, భూస్వాములు వినోదాగ్లోనూ వ్యసనాలలోనూ నగరాగ్లో కాలక్షేపం చేస్తూ, తమ కమతాలను అమ్ముకోవలసివచ్చింది. తరచుగా భూమి చేతులు మారడం జరిగేది.

పెద్ద భూస్వాములు మరింత భాగ్యవంతులు శక్తివంతులుగా తయారయ్యారు. దుబారా ఖర్చుదార్లనుండి కమతాలను కొనివేసి, కొందరు వర్తకులుకూడ భూస్వామ్య వర్గంలో చేరారు.

ప రీ డ్డి వి ధా నం

ప్రభువుల సిఫార్సులను అనుసరించి ప్రభుత్వోద్యోగులను ఎంచుకునే 'పీ'-ట్సిక్ పద్ధతిని విడనాడి, నూయ్ టాంగ్ వంశాల పరిపాలకులు పోటీపరీక్షల విధానాన్ని అచలుజరిపారు. ప్రతి మూడు సంవత్సరాలకు ఒకసారి "చిన్ షీ" పట్టాకొరకు పరీక్షలు జరిగేవి. కావ్యాలు, నియమబద్ధమైన వచనం పాఠ్యక్రమంలో వుండేవి. ఎల్లపుడూ రెండు మూడువేల అభ్యర్థులుండేవారు. టాంగ్ వంశం చివరి దశలో యీ పరీక్షలలో వుత్తీర్ణులైనవారే ముఖ్యమైన వుద్యోగపదవుల్లో ఎక్కువగా వుండేవారు. దీని ఫలితంగా సామాన్య భూస్వాముల, వర్తకుల కుటుంబాలనుంచి వచ్చిన యువకులు ప్రభుత్వ యంత్రాంగంలో చేరగలిగారు.

రై తు ల తి రు గు బా టు

రెండుపన్నుల విధానం అచలుజరిపాక భూమి కేంద్రీకరణకు పరిమితిలేకుండా పోయింది. ముఖ్యోద్యోగులలోనూ, ఖొజ్జాలు వగైరాలలోనూ అవినీతి విపరీతంగా పెరిగినందున టాంగ్ ప్రభుత్వ పతనం ఆసన్నమయింది. ఖొజ్జాలు వారి వీజేంట్లు రాజధాని సివార్లలో సగం పోషణ చేసుకున్నారు. చట్టప్రకారం భూస్వాములనుంచి

కాలుకు తీసికున్న రైతు తానుదున్నే ప్రతి మా (ఎకరంలో ఆరోవంతు) భూమికి 50 నుంచి 100 కాటీల వరకు మక్తా చెల్లించాలి. 873 వ సంవత్సరంలో షాంటుంగ్, హోనాన్ రాష్ట్రాలలో వర్షాలు లేక గోధుమ సగానికి సగమే పండింది. ఇతర పంటలు పూర్తిగా పాడయ్యాయి. ఐనప్పటికీ రైతులనుండి పన్నులు పిండడానికి వుద్యోగులు ప్రయత్నించారు. చెల్లించనివారికి కొరడాదెబ్బల శిక్ష విధించారు. దీనిని భరించలేక రైతులు ఆయుధాలు చేపట్టారు.

క్రీ. శ. 874 వ సంవత్సరంలో షాంటుంగ్ రాష్ట్రంలో రైతు తిరుగుబాటుకు వాంగ్ హ్సియెన్ - చీ నాయకత్వం వహించాడు. మరుసటి సంవత్సరం ట్సా చా లోని తిరుగుబాటుకు నాయకత్వం వహించిన హువాంగ్ చావ్ వారితో చేరాడు. టాంగ్ ప్రభుత్వం ప్రజలపై విధించిన పన్నులభారాన్ని, కూరమైన శిక్షలను నిరశించుతూ, అమానుషంగా ప్రవర్తించే వుద్యోగులను శిక్షించనందుకు అసమ్మతి తెలుపుతూ తిరుగుబాటుదాళ్లు ప్రకటనచేశారు. కొన్ని నెలలలోనే తిరుగుబాటుదాళ్ల సంఖ్య లక్షల్లోకి పెరిగింది.

హోనాన్ రాష్ట్రంనుంచి విప్లవసేనలు ఆన్ హ్వి రాష్ట్రంలోకి తరలివెళ్ళాయి. 878 లో అచట యుద్ధరంగంలో వాంగ్ హ్సియెన్ - చీ చనిపోయాడు. నైన్యాధిపత్యం వహించిన హువాంగ్ చా నైన్యాతో సహా యాంగ్ ట్సీనది దాటి, కియాంగ్ గి రాష్ట్రంలో ఎక్కువ భాగాన్ని ఆక్రమించాడు. విప్లవశక్తి యాంగ్ ట్సీ నదికి దక్షిణానకూడ వ్యాపించ సాగింది.

విప్లవసేన ఎంతో శిక్షణతోనూ, అకుంతిత దీక్షతోనూ వ్యవహరించింది. చెకియాంగ్ నుంచి పూకిన్ వరకు 700 లీల దూరం కొండదారిని నిర్మించడమే అందుకు వునాహరణగా షేక్కునవచ్చు. తరువాత వారు త్వరగా క్వాంటుంగ్ రాష్ట్రంలోకి చొచ్చుకుపోయారు. రాజధాని చాంగ్ నగరాన్ని ఆక్రమించి, టాంగ్ వంశ సాలనను కూలదోస్తానని హువాంగ్ ప్రకటించాడు.

తరువాత హువాంగ్ చా తన సేనలను ఉత్తరదిశగా నడిపాడు. హ్సియాంగ్ చియాంగ్ నదిని పడవలపై దాటి హోనాన్ రాష్ట్రానికి వెళ్ళారు. ఈ విధంగా పన్నెండు నెలల్లో హువాంగ్ చా నైన్యం హో పేనుంచి కియాంగ్ గికి, చెకియాంగ్ కు, ఆన్ హ్వియాకి, తిరిగి హోనాకు వెళ్ళి, 10 వేల లీలకు మించిన దూరం తరలివెళ్ళింది. నిత్యం కదలివెళ్ళే ఎత్తుగడను అనుసరిస్తూ, శత్రువుపై ఆకస్మిక దాడులుచేస్తూ దెబ్బ తీసింది. లోయాంగ్ నగరం ఆక్రమించేటప్పటికి విప్లవసేన 6 లక్షలకు పెరిగింది.

టాంగ్ కువాన్ కనుమవద్ద టాంగ్ నైన్యంతో ఢీకొని విప్లవసేన భీకరంగా పోరాడింది. చుట్టూ ప్రదేశమంతా విప్లవసేన జెండాలతో తెల్లగా కన్పించింది. టాంగ్ ప్రభుత్వ సేనలు ఓడిపోయి, చిందరవందరగా పారిపోయాయి.

టాంగ్ చక్రవర్తి జెచివాన్ రాష్ట్రానికి పారిపోయాడు. రైతుసేన రాజధానీ నగరం చాంగ్ లో కనివినియేరుగని శిక్షణతో ప్రవేశించింది. పౌరులు వారికి ఘనమైన

స్వాగతమిచ్చారు. తన సైన్యం ప్రజలను రక్షించేందుకే విచ్ఛింభించిందనీ, ప్రజలయెడ సానుభూతిలేని టాంగ్ చక్రవర్తికి - తమకు ఎంతో విభేదముందనీ, ప్రతివారు ఎలాంటి భయంలేకుండా శాంతియుత జీవితం గడపవచ్చుననీ హువాన్ చౌ ప్రకటించాడు. నీడలను ధనం పంచారు; మరీ దుర్మార్గులైన వుద్యోగులను హతమార్చారు.

రైతు సైన్యం సహజంగా ఎల్లప్పుడూ, కదలుతుండటంవల్ల దానికి బలమైన కేంద్రాలు లేవు. చాంగ్ లో రాజకీయాధికారం స్థాపించినప్పటికీ విస్తారమైన ప్రాంతాన్ని స్వాధీనంలో వుంచుకోలేక పోయింది.

టాంగ్ చక్రవర్తి జేశాలోని వివిధ ప్రాంతాలనుంచి అదనపు బలాలను చేకూర్చుకున్నాడు. తమవద్దం స్వాగ్రహయోజనాలకు ఉచ్చుడి శత్రువునుంచి వచ్చే ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కునేందుకు సరిహద్దు సైనిక ప్రభువులంతా తమ ఆంతరంగిక తగాదాలను వదలుకున్నారు. విప్లవ రైతు సేనలకు వ్యతిరేకంగా పెద్ద సేనలను సమకూర్చారు. చాంగ్ నగరంలోనూ, చుట్టూవున్న భూస్వాములు తమధాన్యాన్ని దాచివేసి, పర్వతాలకు పారిపోయారు. చాంగ్ చుట్టూ కొద్ది ప్రాంతంలో రైతు సైన్యం ఇరుకునపడింది. ఆహారం కొరత ఏర్పడినందున సైన్యాలు చెట్ల బెరడును తినవలసివచ్చింది.

టాంగ్ పరిపాలకులు రైతు సేనలను చీల్చడానికి కుట్రపన్నారు. ముఖ్య సేనాని చూవెన్ తానెందుకు విప్లవంలో చేరాడో ఆ లక్ష్యానికి ద్రోహం చేశాడు.

విప్లవాన్ని అణచివేయడంలో టాంగ్ ప్రభుత్వం లీ-కె-యంగ్ నాయకత్వాన వున్న షాటో (పశ్చిమ తురుష్కుల) సైన్యంపై ఆధారపడింది. 883 వ సంవత్సరంలో లీ-కె-యంగ్ తన సేనలతో చాంగ్ ఆక్రమించాడు. తరువాత వచ్చిన టాంగ్ సైనికులు నగరాన్ని దోచుకున్నారు. రాజభవనానికి, పౌరుల ఇళ్ళకు నిప్పంటించి, ప్రజలను చంపారు.

హువాంగ్ చౌ మిగిలిన తన సేనతో హువాన్ రాష్ట్రానికి తిరోగమనం చేశాడు. అచటినుంచి షాంటుంగ్ కు వెళ్ళి, టాయిషాన్ పర్వతాలలో 884 లో ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు.

తిరుగుబాటు విఫలమయింది. కాని టాంగ్ వంశ పరిపాలన పతనమైపోవడానికి అదే ముఖ్య కారణం. బలహీనమైపోయిన టాంగ్ ప్రభుత్వాన్ని 907 వ సంవత్సరంలో చూవెన్ కూలదోశాడు.

25 వ అధ్యాయం

ఐదు వంశాలు - పది రాజ్యాలు

ఎగ్లొనదీలోయ ప్రాంతములోని సైనిక ప్రభువులందరిలోకి బలవంతుడైన చూవెన్ టాంగ్ చక్రవర్తిని కూలదోసి, సింహాసనాన్ని ఆక్రమించాడు. అతడు స్థాపించిన రాజ్యాన్ని ఉత్తర లియాంగ్ అనబడేది. దానినీ, తదనంతరం ఉత్తర చైనాను రెండు యేళ్ళవరకూ పరిపాలించిన ఉత్తర టాంగ్, ఉత్తర ట్సిన్, ఉత్తర హాన్, ఉత్తర చా రాజ్యాలను ఐదువంశాల పరిపాలనదశని చరిత్రకారులు పిలుస్తారు.

దక్షిణ చైనాలో కొందరు సైనిక ప్రభువులు నేర్వేరు రాజ్యాలను స్థాపించారు. ఐదువంశాల పరిపాలన చివరిదశలో ఉత్తర హాన్ ప్రభుత్వం షాన్సీరాష్ట్రంపై నకూడ అధికారం వహించింది. వీటన్నిటినీ కలిపి పదిరాజ్యాలని పిలచేవారు.

ఐదువంశాలు పదిరాజ్యాలుగా దేశం విభజించబడివున్న దశలో టాంగ్ సామ్రాజ్యం ఆఖరి రోజుల్లోవలెనే మిలిటరీ నియంతల నిరంకుశత్వం కొనసాగింది. అకాంతి పరిస్థితులవల్ల ప్రజలు ఎన్నో బాధలు, కాటకం అనుభవించారు.

లియోనది ఎగువప్రాంతాల్లో నివసించే ఖైతాన్లు పశుపాలక దశలోవున్న ప్రజలు. పదో శతాబ్దారంభంలో వారి నాయకుడు ఎలూఅపోచీ అగ్రేకమంది హాన్ ప్రజలను ఎత్తుకుపోయి, బలవంతాన వారిచేత భూమిని దున్నించి, చుక్కాలు పన్నులు వసూలు చేయసాగాడు. హాన్ పద్ధతిలోనే ఖైతాన్లు తమ నగరాలను నిర్మించుకున్నారు; స్వంతలిపిని సృష్టించుకున్నారు.

టాంగ్ పరిపాలన ఆఖరిరోజుల్లో షీ-చింగ్-టాంగ్ అనే సైనిక నియంత ఖైతాన్ల సాయంతో అధికారం హస్తగతం చేసుకుని, ఉత్తర ట్సిన్ రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు. సాయపడిన ఖైతాన్లకు కృతజ్ఞతగా ప్రస్తుత హోపే రాష్ట్రంలోని 16 తాలూకాల ప్రాంతాన్ని అర్పించి, వారి నాయకునికి సామంతుడుగా వుండి, ప్రతి సంవత్సరం రెండు లక్షల తానుల బట్టను సుంకంగా చెల్లించాడు.

ఖైతాన్లు 937 వ సంవత్సరంలో 'లియా' వంశ పరిపాలనను స్థాపించారు. 946 లో లియో సైన్యాలు దక్షిణానికి దండయాత్రచేసి, ఉత్తర ట్సిన్ రాజధాని అయిన కె ఫెంగ్ ను ఆక్రమించాయి. ఎగ్లొనది లోయలో ప్రతివోట ప్రజలు ప్రతిఘటనను

ఉద్యమించారు. అందుచేత బలవంతాన కై ఘోగ్ నగరాన్ని ఖాళీచేసి, లియో
నైన్యాలు తమ స్వంత రాష్ట్రానికి తిరిగి వెళ్ళాయి.

ఐదు వంశాల పరిపాలన ఆఖరి దశలో పరిస్థితి కొంత మడటబడి, యుద్ధాలు
తగ్గినందున జాతీయ ఆర్థిక విధానం కొంత మెరుగయింది. ఉత్తర చా చక్రవర్తి
అయిన షీ-ట్యుంగ్ బంజరు భూములసాగును ప్రోత్సహించి, భూమిని సర్వేచేయించి,
మక్తాలను, పన్నులను తగ్గించాడు. ముసలివాళ్ళను, బలహీనులను తొలగించి, యువకు
లను ఆరోగ్యవంతులను చేర్చుకుని నైన్యాన్ని పునర్నిర్మించాడు. దీనివల్ల ఉత్తర చా
ప్రభుత్వ ఆర్థిక సంపద, నైన్యశక్తి పెరిగింది. 959 లో ఉత్తర చా చక్రవర్తి తన
నైన్యాలతో లియోనై దాడిచేసి, ప్రస్తుత హోపే రాష్ట్రంలోని - ఇంగ్ చా
మో చా లను ఆక్రమించాడు. ఉత్తర ట్సిన్ చక్రవర్తి షీ-చింగ్-టాంగ్ వాటిని
లియో ప్రభుత్వానికి అర్పించారు.

దక్షిణ దేశంలో శాంతిభద్రతలు వుండటంవల్ల ఉత్తరప్రాంతాలనుంచి ప్రజలు
చాలమంది దక్షిణానికి తరలివచ్చారు.

యాంగ్ ట్సీనది దిగువ ప్రాంతాలలోవున్న 'పూ' ప్రభుత్వ ప్రోత్సాహంవల్ల
వ్యవసాయం, పట్టుపరిశ్రమ చాల అభివృద్ధి చెందింది. దక్షిణ టాంగ్ పరిపాలన
కాలానికి యాంగ్ ట్సీనది దిగువ ప్రాంతంలో ప్రతి 'మా' భూమిలోనూ వరి పంట
లేక మల్బరీ మొక్కలో నాటబడుతుండేవి.

దక్షిణటాంగ్ రాజ్యానికి తూర్పుగావున్న 'పూయుచ్' రాజ్యానికి ముఖ్య
పట్టణంగా హోంగ్ చా నగరం వుండేది. ఈ రాజ్యం ఇతర రాజ్యాలతో యుద్ధం
తలపెట్టకుండా పంటకాలువల నిర్మాణంపై దృష్టిని కేంద్రీకరించింది. ప్రతి నదిమీద
ఆనకట్టలను నిర్మించి, వన్నాలు లేనపుడు పంటపొలాలను నీరు అందించేటందుకు,
వన్నాలు ఎక్కువైనపుడు మురుగునీటిని పోగొట్టేందుకు వనరులు ఏర్పరచారు. వ్యవ
సాయోత్పత్తి చాలా ఎక్కువయింది. బియ్యం చౌకగా లభించేవి. ఈ శాంతియుత
సంవత్సరాలలో టైహు సరస్సు ప్రాంతంలో పంటచేలకు నీరు అందించే చక్కని
వనరులు నిర్మించబడ్డాయి. భౌగోళికవంతమైన, అందమైన నగరంగా హోంగ్ చా అభివృద్ధి
చెందింది.

హునాన్ లో బట్టల పరిశ్రమ, తేయాకు పరిశ్రమ గొప్పగా అభివృద్ధి చెందాయి.
ముఖ్య రేవుపట్టణాలైన చెకియాంగ్, పూకీన్, క్వాంగ్ టాంగ్ రేవులద్వారా తగినంత
పెద్దయెత్తున వ్యాపారం జరిగేది.

100 A

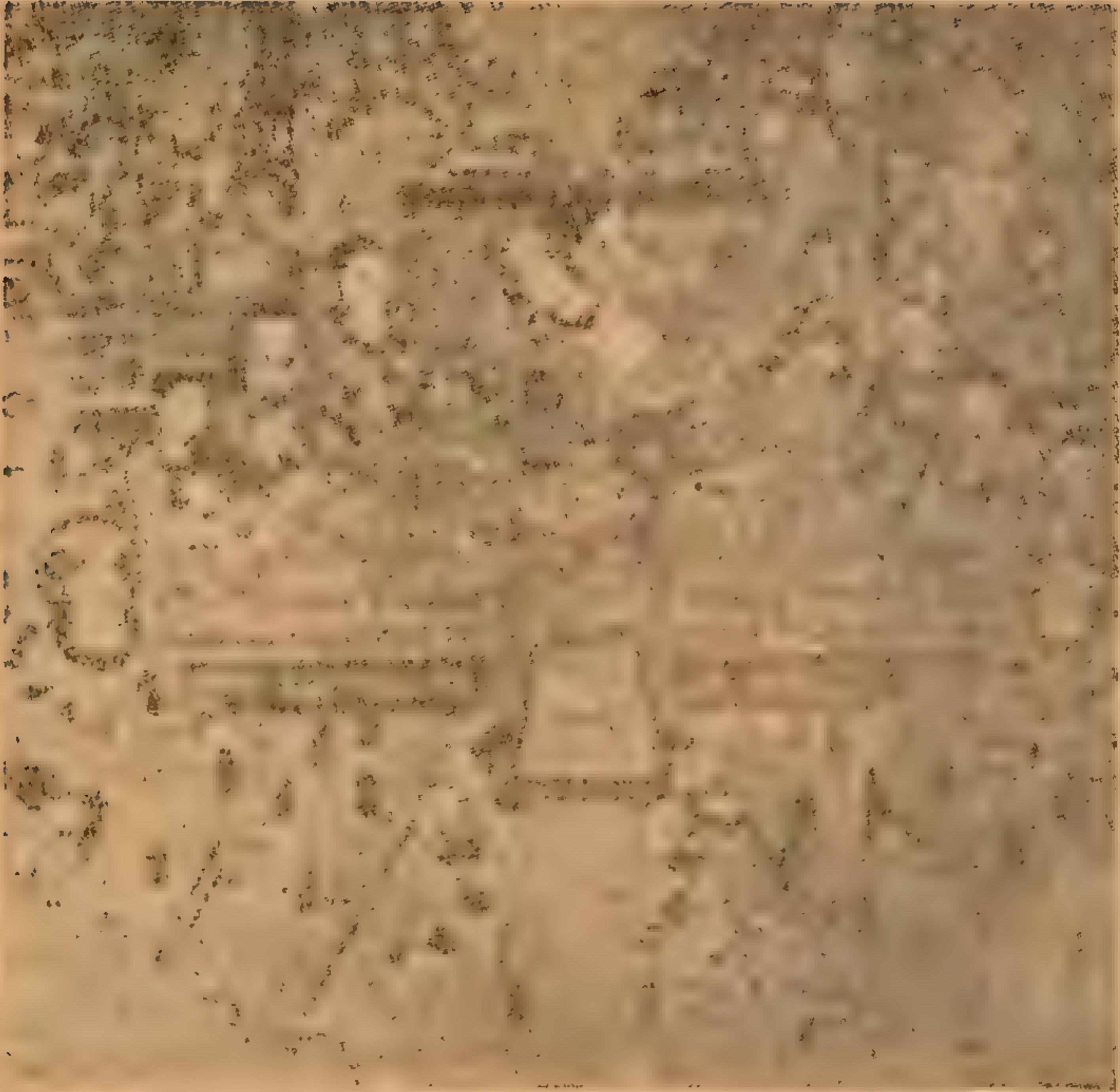

టెంపు (712-770)

లిహా (701-762)

100B

దేవతల సృత్యాన్ని చూపే తున్ హాంగ్ శిల్పాలు

26 వ అధ్యాయం

సూయ్, టాంగ్, ఐదు వంశాల పరిపాలనలో సంస్కృతి

టాంగ్ కవిత్వం

టాంగ్ సామ్రాజ్యం పరిపాలించిన మూడువందల సంవత్సరాల కాలంలో విశాలమైన రాజ్యం, పెరుగుతున్న ఆర్థిక విధానం ఫలితంగా జాతీయ సంస్కృతి ఎంతో వర్ధిల్లింది. చైనాదేశ చరిత్రలో అది బేదీప్యమానమైన దశ. టాంగ్ కవులు తమదేశ ప్రకృతిని వర్ణించుటేగాక సరిహద్దు ప్రాంతాలను చిత్రించుతూ కావ్యాలు రాశారు. టాంగ్ రాజ్యంలోని ప్రజల జీవితాన్ని, ఇతర ఆసియా ప్రజల ఆచార వ్యవహారాలను వర్ణించారు. ప్రకృతి శోభతో శాంతియుతంగా వర్ధిల్లే పల్లె సీమలను, సంపదలతో తులతూగే నగరాలను, పర్వతాల రాశుణీయకతను, నదుల సౌందర్యాన్ని, బ్రహ్మాండమైన భవనాలను కీర్తించుతూ గానం చేశారు. టాంగ్ కవులు తమ ఆలోచనలను, అనుభూతులను వ్యక్తంచేశారు. కొన్ని గేయాలలో పాలకవర్గం దుబారాను, క్రూరత్వాన్ని వర్ణించారు; కొన్నిటిలో శ్రామికప్రజల బాధలను ప్రతిధ్వనించారు. కొన్ని గొప్ప గ్రంథాలు అప్పటి సామాజిక జీవితాన్ని ప్రతిబింబించాయి.

అత్యంత ప్రతిభావంతులైన కవులలో లీ పో ఒకరు. “బలవంతులను, పలుకుబడి గలవారిని” ఆయన కీర్తించలేదు. దురాక్రమణయుద్ధాలను వ్యతిరేకించుతూ, స్వాతంత్ర్యంతో కూడిన శాంతియుత జీవితాన్ని ఆయన అభిలషించారు. లీ పాన్ పర్వతాలలోని ఆకాశగంగను, యాంగ్ ట్సీ నదిపై తేలియాడే ఓడలను కీర్తించుతూ ఆయన గానం చేశారు. సరిహద్దుప్రాంతాల ప్రజల కష్టాలను, జిచివాన్ ఇరుకు దారుణ ప్రయాణీకుల ఇబ్బందులను గురించి విషాదం వ్యక్తపరచారు; ఆయన రచనల్లో సౌందర్యం, ఆవేదన కూడ ప్రతిబింబించుతుంది.

లీపోకు సమకాలీనుడైన టూఫూ కూడ అత్యంత గౌరవనీయులైన కవులలో ఒకరు. బీదపండిత కుటుంబంలో పుట్టినందున ఆయన, జనసామాన్యం అనుభవించే నిదకరమైన బాధలను ఆయన రుచిచూశాడు.

చలికాలం ఒక రోజున టూఫూ కవి చాంగన్ నగరంనుంచి ఇంటికి వెళ్తున్నాడు. పర్వతం ప్రక్కనే నడుస్తున్నాడు. పర్వతంమీదవున్న హువాచింగ్ రాజభవనంలో హువాన్ టుంగ్ చక్రవర్తి గాయకులతోనూ, నాట్యకత్తెలతోనూ విలాసంగా గడుపుతూ, తన అనుచరులకు పెద్ద బహుమానాలను యిచ్చివేస్తున్నాడు. చక్రవర్తి దర్బారు విలాసాలకు, దుబారాను గురించి ఆలోచించుతూ, చాంగన్ నగర వీధుల్లో చలిగాలికి వణికిపోతున్న బీదల అవస్థను గుర్తువేసుకున్నాడు. కవి అమరవాణి ఈ పదాలలో వ్యక్తమయింది :

“రక్తవర్ణపు దర్వాజా లోపల
పులిసిపోతున్న సారా
మురిగిపోతున్న మాంసం
దర్వాజా బయట ఆకలితో
చలిలో బిగుసుకుపోయిన
అన్నార్తుల ఎముకలు ॥

అతడు ఇంటికి చేరే సమయానికి లోపలనుంచి ఏడుపు వినిపించింది. ఆయన చిన్న కొడుకు ఆకలితో అపుడే ప్రాణం వదలాడు. ఇరుగుపొరుగువారంతా సానుభూతితో ఆయనను ఓదార్చారు. కాని టూఫూ దుఃఖం కేవలం తనకొడుకు మరణానికే పరిమితం కాలేదు. తన భూమిని కోల్పోయిన రైతుజన సామాన్యం వైపు, సరిహద్దు కాపలాదార్ల కష్టాలవైపు విస్తరించిన కవి దుఃఖానికి అవధులు లేవు. తన గేయాలలో న్యాయోచితమైన కోపాన్ని, బాధను కవి ఎజగెత్తి చాటాడు.

దీర్ఘకాల యుద్ధాలు సాగుతున్న రోజులలో టూఫూ ఎన్నో బాధలను, లేమిని అనుభవించాడు. మాతృదేశం, ప్రజలతోపాటు తన జీవితం ముడివడిందని కవి గుర్తించాడు. రెండింటి యెడల గాఢప్రేమను వ్యక్తంచేస్తూ గేయాలు రచించాడు. ఆకురాలు కాలంలో ఒక రాత్రి తన యింటి కప్పుపైన వున్న గడ్డి గాలికి కొట్టుకు పోయినపుడు, వర్షానికి పడక తడిసిపోయినపుడు యిలా వ్రాశాడు :

“పదిలక్షల గదులున్న
బ్రహ్మాండమైన గృహం
నిర్మించడం సంభవమైతే?
ప్రపంచమందలి బీద పండితులు
అందరికీ ఆశ్రయమిచ్చి ఆనందం
చేకూర్చడం సంభవమైతే?
తూఫానుల తాకిళ్ళకు పర్వతంలా
నిలబడగలిగిన ఆ భవనాన్ని
ఈ కళ్ళతో చూడకలిగితే?
నా గుడిశే కూలిపోయినా

ఓంటరిగా మరణించవలసినా

సంతృప్తితో కళ్ళు మూయగలను "

ప్రజల శాంతియుత జీవితాన్ని ధ్వంసంచేసిన, ఆన్ లూ షాన్ పీజేమింగ్ తిరుగుబాటుదారులపైకి తగలివెడుతున్న నైనికులయెడల ఆయన సానుభూతి వ్యక్తం చేశాడు.

"ఋషి తుల్యుడైన కవి" అని పిలువబడుతున్న టూ పూ తన రచనలలో చిక్కులతోనూ, కదలికలతోనూ వున్న యుగాన్ని ప్రతిబింబించాడు.

టూ పూ మరణానంతరం జన్మించిన పోవో-ఇ కి, పై కవి యెడల అత్యంత గౌరవభావముంది. సరిహద్దు నైనిక ప్రభువుల నిగంతుశ పాలన ఫలితంగా ఉద్భవించిన ఆటుపోట్లను, సహజ అర్హతలను ఆయన అనుభవించాడు. ప్రజల బాధల యెడల సానుభూతిని వ్యక్తంచేశాడు. వ్యంగ్యభోరణిలో వ్రాసిన పద్యాలద్వారా పాలకవర్గ నేరాలను నిర్దాక్షిణ్యంగా తూర్పారబట్టాడు. పీడితప్రజల న్యాయమైన కోపాన్ని ప్రతిధ్వనింపజేశాడు.

చిత్రకళ, సంగీతం, నృత్యం

చాలా కాలంనుంచి కంనూ రాష్ట్రంలోని తున్ హాంగ్, చైనా భారత దేశాలకు, మధ్య ఆసియాకు సాంస్కృతిక కేంద్రంగా వుండేది. నాలుగో శతాబ్దం నుంచి పదునాల్గో శతాబ్దంవరకు వేయి సంవత్సరాల కాలంలో కాంటీ పట్టణానికి 40 లీల దూరాన కొండల్లో వెయ్యి కంటే ఎక్కువ గుహలను తొలిచారు. టాంగ్ పాలనలోనూ, ఐదువంశాల పాలనలోనూ కలసి 700 గుహలను తొలిచారు. ఇప్పటికీ పూర్తిగా 480 గుహలు వున్నాయి. 4 లీల పొడుగున కొండను తొలిచి, మూడు లేక నాలుగు వరుసల్లో గుహలు నిర్మించబడ్డాయి. దూరాన్నుంచి చూస్తే సువికాల మైన పట్టణంలాగ కనిపించే ఈ గుహల సమూహం మోకావ్ కుఢ్యాలనీ, వేయి బుద్ధుల గుహలనీ పిలవబడుతోంది.

ఈ గుహల్లోవున్న చాలా బౌద్ధవిగ్రహాలు గొప్పశిల్పాన్ని, కళానైపుణ్యాన్ని వ్యక్తపరుస్తాయి.

గుహల గోడలమీద రంగుచిత్రాలలోనూ, ఉబ్బెత్తుగా చెక్కిన శిల్పాలలోనూ బుద్ధుని జీవితగాథను చిత్రించబడ్డాయి. వికాలమైన ఈ గోడలపై వేలకొలది విగ్రహాలను మలచడంలో చిత్రకారులు, శిల్పులు పూర్తిస్వాతంత్ర్యాన్ని తీసుకున్నారు. మత సంబంధమైన చిత్రాలైనప్పటికీ, ఆ కాలపు సమాజ పరిస్థితులకు అనేక సందర్భాలలో ఇవి వ్యక్తం చేస్తున్నాయి. శిరోవేష్టలపైన, దుస్తులపైన, నగిషీలు ప్రతిదీ ఎంతో నేర్పుతో వివరంగా చిత్రించబడ్డాయి. భూమిని దున్నడం, పడవలను నడపడం, పశువులను మేపడం, సంగీతవాయిద్యాలను మ్రోగించడం, నృత్యాలు చేయడం వగైరా అనేక కార్యకలాపాలు చిత్రించబడ్డాయి. శ్రామిక ప్రజల

పరిశ్రమను, పాలకవర్గ విలాసాన్ని కూడ ఈ బొమ్మలలో వివరంగా చిత్రించారు. గుహల వైభాగంలో అందమైన డిజైను చిత్రించబడ్డాయి.

మాకోవ్ కుఢ్య చిత్రాలన్నిటినీ ఒకదాని ప్రక్కన మరొకటి వుంచుతూ పోయినట్లయితే 50 లీల దూరమంత పొడుగువుతాయి. ప్రపంచంలోని గొప్ప కళా నిలయాల్లో టున్ హాంగ్ ఒకటి.

సూయ్ - టాంగ్ పరిపాలనలో సంగీతం ఉన్నతస్థాయికి అభివృద్ధి చెందింది. వాద్య సమ్మేళనం (ఆర్కెస్ట్రా) ఔన్నత్యానికి చేరుకుంది. అనేకరకాల సంగీత పరికరాలు, వాయిద్య విశేషాలు వుండేవి. ప్రాచీనకాలంనుంచి వస్తున్న షెంగ్ (వివిధరకాల పొడుగున్న అనేక గొట్టాలతో కూడిన వాద్య విశేషం), హ్సియోవ్ (ఒక రకమైన వేణువు), చెంగ్ (తీగలతో నిర్మించిన వాద్య విశేషం), పీపా (తిత్తి శృంగి), చీమ్కు (జింకతోలు దోలు), వేణు వగైరా పశ్చిమ ప్రాంతాల మధ్య ఆసియా వాద్య పరికరాలు ఉపయోగించబడేవి. ఆసియా జాతుల సంస్కృతీ సమ్మేళనానికి విశిష్టమైన ఉదాహరణగా సూయ్-టాంగ్ సంగీతాన్ని చూపించవచ్చు.

జింకతోలు దోలును వాయించే కళాకారుడు జంత్ర సమ్మేళనానికి నిర్వాహకుడుగా వుంటాడు. అతడు ప్రత్యేకంగా కుట్టిన శిరోవేష్టాన్ని ధరించేవాడు. రెండు చిరతలతో వాయించినపుడు ఆ దోలు నిర్దిష్టమైన స్థాయిలో కూడిన ధ్వనిని పలికేది.

సూయ్-టాంగ్ నృత్యాలు ఎక్కువగా పశ్చిమ ప్రాంతాలు, మధ్య ఆసియా, భారతదేశంనుండి చాల నాట్యరూపాలను స్వీకరించాయి. నృత్యాలు రెండు రకాలుగా, విసురుఅడుగులు వేసే పద్ధతి, నిదానం అడుగులువేసే పద్ధతి వుండేది. మొదటిరకం నృత్యం చేసేవారు ఎంత త్వరగా తిరిగేవారంటే ప్రేక్షకులు తాము కళాకారుల మొఖం చూస్తున్నారో, వీపు చూస్తున్నారో గుర్తించడం అసాధ్యమయ్యేది. నిదానంగా అడుగులువేసే రెండోరకం నాట్యకారులు పొడుగాటి చేతులున్న దుస్తులను ధరించేవారు. పొడుగుచేతులను ఉపయోగించి, నిదానంగా హంపయానం వలె హుందాతనం వెల్లివిరిసేలా నృత్యం చేసేవారు.

27 వ అధ్యాయం

లియోన్, హియూ కిన్, రాజ్యాలకు వ్యతిరేకంగా ఉత్తర సుంగ్ రాజ్య పోరాటం

ఉత్తర చా ప్రభుత్వ ఆఖరి సంవత్సరాలలో పోరాట దక్షతగల సామ్రాజ్య సేనలు జనరల్ చావ్ క్వ్యాంగ్-యిన్ నాయకత్వంక్రింద వుండేవి. క్రీ. శ. 960 వ సంవత్సరంలో ప్రభుత్వాధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకుని ఇతడు సుంగ్ వంశ పరిపాలనను స్థాపించాడు. చరిత్రకారులు దీనిని ఉత్తర సుంగ్ అని పిలుస్తారు.

పన్నెండు యేళ్ళలో ఉత్తర సుంగ్ ప్రభుత్వం వరుసగా చింగ్, నాన్-షూ, దక్షిణహాన్, దక్షిణటాంగ్, వూయేహా, ఉత్తర హాన్ రాజ్యాలను జయించి, చాల కాలంగావున్న దేశ విభజనను తుదముట్టించి, చైనాలో ఐక్యకేంద్ర ప్రభుత్వాధికారాన్ని పునరుద్ధరించింది.

తన పరిపాలనను బలపరచుకొని, స్థానికాధికారుల పెత్తనాన్ని తొలగించడానికి ఉత్తరసుంగ్ ప్రభుత్వం సైన్యంపైన రాజకీయ అధిక శాఖలపైన ప్రత్యేక అధికారాన్ని కేంద్రం చేతుల్లో వుంచుకుంది. చక్రవర్తే స్వయంగా సైన్యంపై అధ్యక్ష్యం వహించేవాడు.

భూస్వాముల తోడ్పాటును సంపాదించేందుకు సివిల్ సర్వీసు పరీక్షా పద్ధతిని మార్చి, అభ్యర్థుల సంఖ్యను, వుద్యోగులకోటాను ఎక్కువచేశారు. దీని ఫలితంగా ప్రభుత్వ నిర్మాణాలు క్రమంగా పెరిగి, భారంగా తయారయ్యాయి. పెద్ద జీతాలు పుచ్చుకునే అసంఖ్యాకమైన వుద్యోగుల పోషణకు ప్రభుత్వధనం విపరీతంగా ఖర్చయ్యేది. ఈ పరిస్థితిని తట్టుకోడానికి ప్రజలపై భారం ఎక్కువచేసి, కళ్ళాలు బిగించవలసి వచ్చింది.

లియో లెగకు వెనుకటి టాంగ్ చక్రవర్తి వదిలిన ప్రాంతాన్ని తిరిగి వశం చేసికోడానికి చక్రవర్తి తమ్ముడైన చావ్ క్వ్యాంగ్-ఇన్ రెండుసార్లు లియోపైన దాడిచేసి, రెండుసార్లు ఓడిపోయాడు. లియో ఆశ్వికదళాలు వరుసగా తిరుగుదాడి చేసి పశువులను, వేలకొలది రైతులను ఎత్తుకుపోయారు.

1004 వ సంవత్సరంలో లియో రాజు పెద్దపైన్యంతో ఉత్తర సుంగ్ రాజ్యంపై దాడి చేశాడు. కాని తీవ్ర ప్రతిఘటనవల్ల ముఖ్యమైన నగరం ఒకటైనా పట్టుపడ లేదు. టాంబో హోనాన్ రాష్ట్రంలోని ప్రస్తుత పుయాంగ్ యుద్ధంలో సుంగ్ సైన్యాలు లియో సైన్యాధ్యక్షుని కాల్చి చంపాయి; లియో సైన్యాన్ని తీవ్రంగా నష్టపరచాయి.

యుద్ధంలో సుంగ్ సేనలు జయించినప్పటికీ, టాన్ చాను శత్రు సేన సమీపించు తుండన్న వార్త వినగానే పిరికిబారిన మంత్రులు రాజధానిని నాన్ కింగ్ కో, చెంగ్జూకో మార్చాలని వాదించసాగారు. ఓటమి తత్వానికి దాతీసే ఈ వాదనను ముఖ్యమంత్రి కాచున్ తీవ్రంగా ఎదిరించాడు. ఎల్లోనది దాటి వెళ్ళి, చక్రవర్తే స్వయంగా యుద్ధాన్ని నడిపించాలని ప్రతిపాదించాడు. అతని సలహాను పాటించి, టాన్ చాకు చక్రవర్తి వెళ్లాడు. లియో దండయాత్రకులు ఓడిపోయారు; ఐనప్పటికీ శత్రువులొక బలంగానూ, ప్రమాద కరంగానూ వున్నారు. ఈసారి పిరికి మంత్రుల సలహా విని చక్రవర్తి ప్రతియేటా లక్ష వెండి నాణాలు, 2 లక్షల పట్టుతాన్లు యిచ్చేందుకు అంగీకరించి, లియో ప్రభుత్వంతో ఒడంబడిక చేసుకున్నాడు.

పదకొండో శతాబ్దం మధ్యలో టాంగూట్ నాయకుడు చావో యువాన్ - హో కంనూ రాష్ట్రం తూర్పు ప్రాంతంలో రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు. దీనిని చరిత్ర కారులు పశ్చిమ హ్సీయా అనీ, క్లుప్తంగా హ్సీయా అనీ పిలుస్తారు.

హ్సీయా ప్రభుత్వం టిబెట్ ను, ఐఘర్ ను ఓడించుటేగాక కంనూలోనూ ఆర్డున్ లోని ఎక్కువ భాగాన్ని ఆక్రమించింది.

బలపడిన తర్వాత హ్సీయా ప్రభుత్వం పెద్దపెట్టున సుంగ్ పై అనేక యుద్ధాలు చేసింది. సుంగ్ ప్రభుత్వం చెప్పుకోతగిన నష్టాలకు పొందింది.

యుద్ధంవలన సుంగ్, హ్సీయా రాజ్యాలమధ్య వర్తకం అగిపోయింది. సుంగ్ నుంచి అవసరమైన సరుకులను హ్సీయా తెప్పించుకోలేక పోయింది; సైనికుల కొరత కూడ ఏర్పడింది. ఈ పరిస్థితులలో హ్సీయా ప్రభుత్వం 1044 లో సుంగ్ ప్రభుత్వంతో శాంతిసంధి చేసుకుంది. సుంగ్ సార్వభౌమాధికారాన్ని నామమాత్రంగా హ్సీయా అంగీకరించింది. ప్రతియేటా 70 వేల వెండి నాణాలను, 150 మేల పట్టు తాన్లను, 80 వేల కాటీల తేయాకునూ హ్సీయాకు చెల్లించేందుకు సుంగ్ ప్రభుత్వం అంగీకరించింది.

లియో, హ్సీయా దండయాత్రకుల యెడల సుంగ్ ప్రభుత్వం అవలంబించిన అవమానకరమైన వైఖరి ఫలితంగా ప్రజల కష్టాలు మరింత పెరిగాయి.

ఉత్తర సుంగ్ ఆర్థికాభివృద్ధి

ఉత్తర సుంగ్ పరిపాలన త్వరగా స్థిరపడటంవల్ల వ్యవసాయ అనుభవాలను నేర్చుకునే అవకాశ మేర్పడింది. ప్రభుత్వ ఆర్థికవిధానాన్ని పునరుద్ధరించడానికి, అధికారాన్ని ముస్థిరం చేసుకోడానికి, వ్యవసాయోత్పత్తిని పెంచే నిమిత్తం పరిపాల

కులు కొన్ని చర్యలు తీసుకున్నారు. ఐదు మాత్రం పరిపాలన కాలంలో బలవంతాన వసూలు చేసిన విపరీతపు పన్నులలో చాలా రద్దు చేశారు. బంజర్లను, పడవులను సాగు లోకి తీసుకువచ్చే రైతులనుండి మూడేళ్ళవరకు పన్నుల వసూళ్ళు మినహాయించారు. దుక్కి పశువులు కొరత ఏర్పడినవోట్ల మానవ శ్రమను వినియోగించేందుకు వీలుగా నాగలిని మార్పు చేశారు. "చాన్ చెంగ్" అనే వరి విత్తనాన్ని, స్వల్పకాలంలో ఎక్కువ పంట నిచ్చే రకాన్ని, పండించేందుకు ప్రజలలో ప్రచారం చేశారు. ఎల్లొ సది కరకట్టలను మరమ్మతు చేయించారు. యాంగ్ టీసనదికి దక్షిణానవున్న రాష్ట్రాలలో నీటి వనరులను ఏర్పరచే ప్రాజెక్టులను నిర్మించారు. సాగుజీసే భూమి విస్తరించి జనాభా పెరిగింది.

ప్రభుత్వం చేతుల్లోవున్న విస్తీర్ణమైన భూములను కాలదాగలేత సాగుచేయించి భూస్వాములు వసూలుచేసే మక్తాలకంటే తక్కువ మక్తాను ప్రభుత్వం రాబట్టేది. సాధారణంగా పెద్దభూస్వాముల కమతంలో వారి కుటుంబవసతి గృహం, పండ్ల తోట, కాయగూరలు పండించే చేను, చెరువులు, పిండిమరలు, ధాన్యపు గిడ్డంగులు వుండేవి. కమతానికి ఒక అంచున కాలదాగ గుడిసెలు వుండేవి. సాగు భూములేగాక పచ్చని పంటలు, సరస్సులుకూడ పెద్దభూస్వాముల ఆధీనంలో వుండేవి. కొందరు భూస్వాములు డజన్లకొలదీ కమతాలుండేవి. వందలకొలదీ, లేక వేలకొలదీ కాలదాగనుంచి వారు పండించేదానిలో సగానికంటే అధికంగా భూస్వాములు కాశేసేవారు. అధికంగా దోచుకోవడంతో పాటు భూస్వాములు కాలదాగను కొరడాతో బాదడం, అతిడి కుటుంబ సభ్యునిచేత పూడిగం చేయించుకోవడం సర్వసాధారణంగా జరిగేది. భూస్వామి తన కమతాన్ని తాకట్టుపెట్టడం లేదా అమ్మడం జరిగినపుడు, భూమితో పాటు కాలదాగకూడా కొత్తయజమానికి స్వాధీనమయ్యేవారు.

పూర్వంవలెనే ఇచ్చటకూడ పెద్ద భూస్వాములలో హెచ్చుచుండి ఉద్యోగంలో లేక వుద్యోగులచుద్దితు గలవారో ఐనందున అనేక వక్రమార్గాలద్వారా తమ కమతాల విస్తీర్ణాన్ని దాయడం, పన్నులను పెట్టిచాకిరిని తప్పించుకోవడం జరిగేది. ఈ భారాన్నంతటినీ రైతులపైన మోపేవారు.

గనుల త్రవ్వకం ప్రభుత్వ ఆధీనంలో వుండేది. బంగారం, వెండి, రాగి, ఇనుము వగైరా ఖనిజాలను టాంగ్ మంశ పరిపాలనలోకంటే ఎక్కువగా వుత్పత్తి చేశారు. ప్రతిసంవత్సరం గనులనుండి వేలకొలది టన్నుల ముడిఇనుము తవ్వబడు వుండేది. ఇనుము కరిగించే బట్టీలలో డజన్లకొలదీ కార్మికులు పాగ్గానేవారు.

పట్టుపరిశ్రమ ప్రభుత్వంచేతనూ, వర్తకులచేతనూ నిర్వహించబడుతూ, అభివృద్ధి చెందింది. అనేక రకాల పట్టువస్త్రాలు లభ్యమయ్యేవి. కైఫాంగ్, లోయాంగ్, జన్ చా, ట్జూ చా తదితర నగరాలలో పట్టునూలు వస్త్రాలను తయారుచేసే పెద్ద కర్మాగారాలను ప్రభుత్వం నిర్వహించేది. దానితోపాటు అనేకచోట్లనుండి పట్టు వస్త్రాలను పెద్ద మొత్తంగా ప్రభుత్వం కొనుగోలు చేసేది. ఉదాహరణకు యూహ్ చా

నగరంనుంచి (ప్రస్తుత చెకియాంగ్ రాష్ట్రంలోని హెవ్ సింగ్) రిలక్షల తాళ్లు ఒక సంవత్సరంలో ప్రభుత్వం ఖరీదు చేసింది. శ్రేష్టమైన కుండలూ, పింగాణీ ఉత్పత్తి అయ్యేది. సుంగ్ సరుకులు ప్రశస్తమైనవని ఖ్యాతిచెంది, విదేశాలలో బాగా ఖర్చయ్యేది.

పరిశ్రమలు చేతివృత్తులు అభివృద్ధి చెందటంతోపాటు వర్తక వ్యాపారాలు విస్తరించసాగాయి. కై ఘోగ్ లో రాత్రిళ్ళు బజార్లు కొన్ని సమయాల్లో తెల్లవారే వరకు తెరచివుండేవి. చెంగ్టూ, హింగ్ యువాన్ (ప్రస్తుత మెన్సి రాష్ట్రంలోనిది) నగరాలు కూడా పెద్ద వ్యాపారకేంద్రాలుగా వుండేవి. కాంటన్, మింగ్ చా (ప్రస్తుత చెకియాంగ్ రాష్ట్రంలోనిది), హాంగ్ చా నగరాలు విదేశాలతో వ్యాపారం చేసే కేంద్రాలుగా వుండేవి. కాంటన్ నగరంలోని విదేశీయుల హాస్టల్లో ఇతర దేశాల నుంచి వచ్చే వర్తకులకు వసతి యేర్పాట్లు వుండేవి. వ్యాపార సుంకాలవల్ల ప్రభుత్వానికి చాల ఆదాయం వచ్చేది; సైన్యానికయ్యే ఖర్చులో సగాన్ని ప్రభుత్వం సుంకాల ద్వారా వసూలు చేయగలిగేది.

వ్యాపారం అభివృద్ధి చెందేకొలదీ, మార్కెట్లలో నెలూమణికి రాగినాణాల అవసరం చాల ఎక్కువయింది. ప్రతి సంవత్సరం ప్రభుత్వం కొట్లకొలదీ దండల రాగినాణాలను ముద్రించినప్పటికీ మార్కెట్ల అవసరాలకు యింకా కొరత యేర్పడేవెండికూడా చెలూమణి అవడం ప్రారంభమయింది. ఉత్తర సుంగ్ పరిపాలన మధ్య కాలంలో “చియోవ్ ట్సే” అని పిలువబడే బ్యాంకునోట్లు కూడ ప్రవేశపెట్టబడ్డాయి.

వాంగ్ ఆన్-షీ సంస్కరణలు

లియో, హియో తెగలతో జరిగిన యుద్ధాలవల్ల డబ్బు విపరీతంగా ఖర్చయింది. అవీగాక నష్టపరిహారంగా సుంగ్ ప్రభుత్వం పెద్ద మొత్తాలను చెల్లించాలిసి వచ్చింది. ఆడంబరాలతో కూడిన రాజదర్బారు విపరీతఖర్చులను, ప్రభుత్వ పన్నులు వసూలుచేసే పెద్దయంత్రాంగం ఖర్చులను, సుమారు పదిలక్షల సేనకు అయ్యే ఖర్చులను, భరించేందుకు చాల ఎక్కువ ఆదాయం కావాలి. ప్రతి సంవత్సరం వచ్చే ఆదాయం ఖర్చులకు సరిపోయేది కాదు. ప్రభుత్వం అధిక చిక్కులు క్రమంగా పెరుగుతూంటే, ప్రజలపై భారం పెరిగి అసంతృప్తి ఎక్కువయింది.

సైన్యాలకు తరిఫీదు లేక శిక్షణ కొరవడింది. సరిహద్దులను సరిగా రక్షించలే పోయినందున, లియోవ్, హియో తెగల దండయాత్ర ప్రమాదాన్ని అరికట్టలే పోయింది.

తాయ్ టుంగ్ చక్రవర్తి పరిపాలన జరుగుతూండగా జీచివాన్ రాష్ట్రంలో రైతులు తిరుగుబాటు చేశారు. వారి నాయకుడు వాంగ్ హియోవ్-పో “సంపదను సమానంగా పంచాలనే” ని నాదం తీసుకున్నందున రైతులు బలపరచారు. ఈ పోరాటం

చాల సంవత్సరాలు సాగింది. తరువాత చక్రవర్తి జెన్ టుంగ్ సింహాసనం అధిష్టించే నాటికి దేశమంతటా రైతుల తిరుగుబాటు కొనసాగుతున్నాయి.

దేశాంతర్గత పరిస్థితులను, బయటి పరిస్థితులను గమనించి, రానున్న ప్రమాదాన్ని గురించి, సంస్కరణల అవసరాన్ని గురించి, కొందరు సలహాదారు ప్రభుత్వాన్ని హెచ్చరించారు.

“రాజకీయ సంస్కరణలకు వెంటనే అమలుజరపాలి; లేనిచో ఎర్ర కనుబొమల విప్లవం, పసుపు తలపాగాల విప్లవం లాంటి ప్రజావెల్లువ మనలను ముంచివేస్తుంది” అని వారు హెచ్చరించారు. వాంగ్ ఆన్ - షీ చైనా చరిత్రలో ప్రఖ్యాత రాజకీయవేత్త. పూర్వీకులు ప్రవేశపెట్టిన సంస్కరణలకు పరిశీలించి వాటిపై ఆధారపడి కొన్ని ప్రతిపాదనలు చేశాడు. మంత్రుల, పెద్దభూస్వాముల వ్యతిరేకతను ఖాతరు చేయకుండా వాంగ్ ఆన్ - షీని ప్రధాన మంత్రిగా చేసి, అతను నూచించిన సంస్కరణలను అమలుజరుపేందుకు అధికారిమిచ్చాడు.

1069 వ సంవత్సరంలో ప్రారంభించి, వరుసగా “కొత్తకాసనాలు” అమలు జరిగాయి. ముఖ్యమైనవి క్రింద ఉదహరించబడ్డాయి.

“వ్యవసాయం - నీటి వసతులు” — వ్యవసాయాభివృద్ధిని సాధించేందుకు నీటి వనరులను పెంచే నిర్మాణాలను కట్టడం, బంసరు భూములను సాగుచేయడం.

“తక్కువీ అప్పులు” - భూస్వాములు, వడ్డీవ్యాపారులు గుంజుతున్న అధిక వడ్డీలనుండి రైతులకు రక్షించేందుకు విత్తనాల తరుణంలో ప్రభుత్వమే పంటల జామీనుపై రైతులకు అప్పులిస్తుంది. ఆరు నెలల తరువాత నూటికి 20 వడ్డీతో అప్పులు తీర్చాలి.

“చాకిరీ రిమిషన్” : ఉద్యోగుల ప్రత్యేక సౌకర్యాలను తొలగించి, తమ పొలాల్లో పనిచేసుకునేందుకు అవకాశమిస్తూ, చాకిరీనుండి మినహాయించినందుకు ఆయా కుటుంబాల ఆదాయాన్ని అనుసరించి క్రమానుగత పన్నులను విధించింది. చాకిరీనుంచి మినహాయించబడినవారు ప్రత్యామ్నాయంగా (సబ్సిడీగా) పన్ను చెల్లించాలి. ఈ డబ్బుతో ప్రభుత్వం వేతనాలిచ్చి కూలీలచేత పనులు చేయించు కునేది.

“భూమి సర్వే సక్రమమైన పన్నుల విధానం” : ఉద్యోగులు భూస్వాములు తమ కమతాల లెక్కలను దానుకుండా అరికట్టేందుకు, ప్రభుత్వ ఆదాయాన్ని పెంచేందుకు భూమిని సర్వే చేయించారు. పన్నులను విధించేందుకు వీలుగా భూమిని సమానభాగాలుగా విభజించారు. తద్వారా వుద్యోగులు, భూస్వాములు కూడ పన్నులు చెల్లించడం తప్పనిసరయింది.

“ధరల కంట్రోలు” — మార్కెట్టుపై గుత్తాధికారం సంపాదించకుండా పెద్ద వర్తకులను అరికట్టేందుకు, ప్రభుత్వ ఆదాయాన్ని పెంచేందుకు, మార్కెటుకి విపరీతంగా

సరుకు వచ్చేసమయంలో ప్రభుత్వమే న్యాయమైన ధరలకు వస్తువులనుకొని, సప్లయలు తగ్గినపుడు తనవద్దవున్న నిల్వలను తిరిగి అమ్మేది.

“పావ్-చియా” — సైన్యం ఖర్చులను తగ్గించేందుకు, దేశరక్షణను బలపరచేందుకు, పావ్-చియా పద్ధతి ప్రవేశపెట్టారు. తీరుబడి సమయాల్లో రైతులను తర్ఫీదు యిచ్చి సంఘటితపరచడంద్వారా క్రమంగా డబ్బుకోసం పనిచేసే సైనికుల సంఖ్య తగ్గించారు.

“కొత్త కాసనాల” వల్ల రైతులకు కొన్ని సౌకర్యాలు లభించాయి. నిరంకుశోద్యోగులు, భూస్వాములు, పెద్ద వర్తకులపై కొన్ని ఆంక్షలు విధించబడ్డాయి. నీటిని అమలుజరిపాక, కోట్ల మాల భూమి అదనంగా సాగులోకి తీసుకురాబడింది. నీటి వనర్లకొరకు వేలకొలదీ ప్రాజెక్టులు నిర్మించబడ్డాయి. ప్రభుత్వాదాయం పెరిగింది: ప్రజలపై భారం తగ్గింది.

ఉన్నతోద్యోగులకు, భూస్వాములు “కొత్త కాసనాల”ను ఏవగించుకున్నారు. జెన్ టుంగ్ చక్రవర్తి, వాంగ్ ఆన్-షీ ల మరణానంతరం కొత్త కాసనాలను పూర్తిగా రద్దుచేయించారు.

“కొత్త కాసనాలు” ఏర్పరచిన పరిమితులనుండి తప్పించుకున్నాక వుద్యోగులు, భూస్వాములు మరింత దారుణంగా రైతులను దోచుకోసాగారు. అదేసమయాన రాజదర్బారు ఆడంబరపు ఖర్చులు కూడ పెరిగాయి. రాజభవనాన్ని, ఉద్యానవనాన్ని అలంకరించడానికి అపురూపమైన పూలను, రాళ్ళను (స్ఫటికాలను) తెప్పించడానికి చక్రవర్తి వుద్యోగులను దక్షిణానికి పంపాడు. బ్రహ్మాండమైన రాతిని టైహు సరస్సునుంచి మోసుకువస్తున్న ఓడ రావడానికి గాను తూములను, బ్రిడ్జిలను బ్రద్దలు కొట్టారు. నగర గోడలను పూడవీశారు. అధికారంలో వున్నవారు భోగభాగ్యాలతో కులుకుతుంటే, నిరంకుశాధికారులు పెట్టే బాధలతో రైతులు మూలుగుతూ వుండే వారు. అనేకమంది తమ కొడుకులను, కూతుళ్ళను అమ్ముకోవలసి వచ్చేది.

రైతులను భరింపలేనంతగా దోచుకున్నందువల్ల తిరుగుబాట్లు బ్రద్దలయ్యాయి. 1120 లో సాయుధులైన రైతులకు నాయకత్వం వహించిన ఫాంగ్ లా హాంగ్ చా నగరాన్ని చెకియాంగ్ రాష్ట్రంలో ఎక్కువభాగాన్ని పట్టుకున్నాడు. ప్రఖ్యాత రైతు నాయకుడు సుంగ్ చియాంగ్, మెంటంగ్, హోనాన్, క్వాంగ్సి రాష్ట్రాలలో తిరుగుబాటుకు నాయకత్వం వహించాడు.

ప్రభుత్వం తిరుగుబాటువారులను అణచివేసింది. కాని పతనం ఆరంభమయింది. బయటనుంచి కొత్తగా విచ్చింభించి కిన్ తెగ దండయాత్ర ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది.

కిన్ దండయాత్ర - దక్షిణానికి సుంగ్ పలాయనం

సుంగారి నదీ లోయలోనూ, హీలుంగ్ కియాంగ్ నది దిగువ ప్రాంతాలలోనూ నూచెన్ ప్రజలు నివసింపేవారు. సగంమంది వ్యవసాయంపైన, సగంమంది వేటాడటం

చేపలు పట్టడంపైన బ్రతికేవారు. లియోజాతి వీరిని పీడించుతుండేది. లియో చక్రవర్తి నూచెన్ ప్రజలనుంచి బంగారం గుర్రాలు ఇతర విలువైన వస్తువులను సుంకంగా వసూలు చేసేవాడు. పన్నెండవ శతాబ్దారంభంలో నూచెన్ ప్రజలలో భాగమైన వాన్యేన్ తెగ నాయకుడు ఆకుట్టా తమ తెగలన్నిటినీ వికృతపరచాడు. దోపిడి దాస్య వ్యతిరేకంగా నూచెన్ ప్రజలందరీ సంఘటితపరచాడు. లియో సైన్యాలను నూచెన్ సైన్యాలు వరుసగా ఓడించాయి. క్రీ. శ. 1115 వ సావత్సరంలో ఆకుట్టా కిన్ రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు.

లియో ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా సుంక్ కిన్ ప్రభుత్వాలు రెండూ ఒడంబడిక చేసుకున్నాయి. పూర్వపు టాంగ్ చక్రవర్తి లియోకు ఇచ్చిన ప్రాంతాన్ని లియోను ఓడించాక, కిన్ ప్రభుత్వానికి దఖలుపర్చడానికి, లియో ప్రభుత్వానికి చెల్లించుతున్న వెండి, పట్టు వస్త్రాలనుకూడ యివ్వడానికి ఉత్తర సుంక్ ప్రభుత్వం అంగీకరించింది.

లియో సేనలతో ప్రథమఘర్షణలోనే సుంక్ సేనలు ఓడిపోయాయి. కిన్ సేనలు యెన్-చింగ్ (వెకింగ్)ను ఆక్రమించుకుని, వదలి వెళ్ళడానికి నిరాకరించాయి. సుంక్ చక్రవర్తి పశిలక్షల దండల రాగినాణాలు పరిహారం చెల్లించి, నగరాన్ని విడిపించుకో వలసి వచ్చింది.

లియోను జయించిన తరువాత 1125 లో కిన్ ప్రభుత్వం దక్షిణదిశకు దండయాత్ర ప్రారంభించింది. పశ్చిమానికి బయలుదేరిన కిన్ సైన్యాన్ని ఎదిరించి తాయ్ యువాన్ లో లక్షల సైనికులు, పౌరులు వీరోచితంగా పోరాడారు. తూర్పుదిశగా బయలుదేరిన కిన్ సైన్యాలు కై ఫెంగ్ నగరంపై దాడిచేశాయి. చక్రవర్తి గాభరాతో పలాయన మయ్యాడు.

ఉత్తరసుంక్-ప్రభుత్వానికి చెందిన కొందరు ఉన్నతోద్యోగులు రాజీపడాలనీ, లొంగిపోవాలని సూచించారు. కాని సైనికులు, పౌరులు కై ఫింగ్ ను రక్షించాలని పట్టుబట్టారు. తండ్రి అనంతరం సింహాసన మెక్కిన చక్రవర్తి చిన్ టుస్సంగ్ ప్రజల ఒత్తిడివల్ల రాజధాని రక్షణకు లీ కాంగ్ ను సేనానిగా నియమించాడు.

1126 లో కిన్ సేనలు కై ఫింగ్ ను చుట్టుముట్టాయి. లీ కాంగ్ వీరోచితంగా రక్షణకు పూనుకున్నాడు. చుట్టుపట్ల ప్రజలను సంఘటిత పరచగా, కిన్ సేనలతో తలపడ్డారు. ఈ లోగా 2 లక్షల అదనపుబలాలు నగరానికి సహాయంగా వచ్చాయి.

దండయాత్ర సేనలకు వెళుకనుండి సప్లయలు అందక, వేరుబడిపోయాయి. కాని పరిస్థితులు యిలా అనుకూలంగా వున్నప్పటికీ శత్రువుతో రాజీపడాలని చక్రవర్తి నిశ్చయించుకున్నాడు. నగరంలో తాను సేకరించగలిగిన వెండినంతనూ బహుమానంగా యిచ్చి కిన్ సేనలను సంతృప్తిపరచదలిచాడు. లీ కాంగ్ ను పదవినుంచి తొలగించాడు. అనేకవేల ప్రజలు కోపంతో రాజభవనం ముందు చేరి, ప్రభుత్వ కాలేజీ విద్యార్థి నాయకత్వాన లీ కాంగ్ ను తిరిగి అస్థానంలో నియమించాలని డిమాండుచేశారు. ప్రజల ఒత్తిడికి చక్రవర్తి అంగీకరించక తప్పలేదు.

కృతనిశ్చయంలో కూడిన ప్రతిఘటన ఫలితంగా కిన్ నైన్యాలు వెనుతిరిగి పోయాయి.

అదే సంవత్సరం ఆకురాలు కాలంలో మరల ఒకసారి కిన్ నైన్యాలు దక్షిణ దిశకు దండయాత్ర ప్రారంభించి ఈసారి విజయం సాధించాయి. చక్రవర్తి శాంతి కొరకు విష్ణుప్రీతిచేసి దేశం వివిధ ప్రాంతాలనుండి సహాయానికి వస్తున్న అదనపు బలాలను ఆగిపోమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు. 1127 వ సంవత్సరంలో కిన్ సేనలు కైఫింగ్ నగరాన్ని పట్టుకుని ధ్వంసం చేశాయి. చక్రవర్తి చిన్ టుంగ్ నూ, పదవినుండి వైదొలగిన అతని తండ్రి హుయి టుంగ్ నూ, అనేకమంది చక్రవర్తి వంశీకులను ఖైదీలుగా పట్టుకున్నారు.

హుయి టుంగ్ మరో కొడుకైన కావ్ టుంగ్ కొందరు మంత్రులతో దక్షిణానికి పారిపోయి, హోనాన్ రాష్ట్రంలోని హుంచె చియూ నగరాన్ని కొంత కాలమూ, తరువాత లినాన్ (హోంగ్ చా) నగరాన్ని రాజధానిగా చేసుకొని పరిపాలించాడు. అతడు సంస్థాపించిన ప్రభుత్వాన్ని చరిత్రకారులు దక్షిణ సుంగ్ అని పిలుస్తారు.

28 వ అధ్యాయం

కిన్, యువాన్లకు వ్యతిరేకంగా దక్షిణ సుంగ్ పోరాటం

హోపే షాన్సీ రాష్ట్రాలలో ప్రతిచోటా ప్రజలు సంఘటితులై, కిన్ సేనలకు వ్యతిరేకంగా ఆయుధాలు పుచ్చుకున్నారు. పర్వత సానువుల్లోనూ, నదుల ప్రక్కన సమీకృతమయ్యేవారు. ఎర్రతలపాగాలని ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్రూపు ఆకస్మికంగా కిన్ సైన్యాధ్యక్షుని శిబిరంపై దాడిచేసి, లోనున్న వారందరినీ హతమార్చింది.

కైపింగ్ రక్షణకు నియమించబడిన టుంగ్ టేప్ హా అనే దక్షిణ సుంగ్ సేనాని నాయకత్వం వహించాడు. ఎల్లోనది అవతలకూడ దేశభక్తులు చాలమెక్కువగా పున్నారు. ఒకసారి టుంగ్ టేప్ హా నదిదాటి వెళ్ళి, పోగొట్టుకున్న ప్రాంతాన్ని ఏ విధంగా తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవాలన్న విషయాన్ని దేశభక్తులతో చర్చించి వచ్చాడు. అతడి ఆజ్ఞానుసారం 7 వేలమంది సైనికులు వాంగ్ ఎన్ నాయకత్వంక్రింద చుట్టూవున్న వేలకొలదీ కిన్ సేనల వలయాన్ని బ్రద్దలు చేసికుని, టైహాంగ్ పర్వతాన్ని చేరుకున్నారు. టైహాంగ్ పర్వతంవద్ద తమచుట్టూ లక్ష సేనను కూడగట్టుకుని, వరుసగా కిన్ సేనలను ఓడించి, అనేకమంది ప్రజలను, చాల ఆస్తిని స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

టుంగ్ టేప్ హా అనేకసార్లు ఉత్తరదిశకు దండయాత్ర చేయాలని సలహా యిచ్చినప్పటికీ చక్రవర్తి పెడచెవిని పెట్టాడు. రెండో వైపున సేనాని దేశభక్తులతో కలసి తనను బెదిరించుతాడేమోననే భీతితో సేనానిపై కాపలాకు వేగులవాళ్ళను నియమించాడు. డెబ్బదియేళ్ళ వృద్ధుడైన సేనానికి ఈ సంగతి తెలిసి, కోపంతో క్రింద పడిపోయాడు. మరణశయ్యపై వుండగా దేశభక్తు లందరినీ దగ్గరకు పిలిచి, శత్రువును నాశనం చేయమని విజ్ఞాపన చేశాడు. కొనపూపిరితోవున్న అఖరుఘడి యల్లో సైతం ఆయన ఆలోచనలన్నీ ఎల్లోనదిని దాటడంపైనే కేంద్రీకరించి పున్నాయి.

కిన్ సైన్యాలు యింకా దక్షిణానికి తరలివెళ్ళి, ఎల్లోనదికి దక్షిణాన చాలా ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించాయి.

ఈ దశలో దేశభక్తుల నాయకుడైన యోఫీ పనిజేశాడు. ఇతడు హోనాన్ రాష్ట్రంలోని టాంగ్యాన్ జిల్లా నివాసి. రైతుకుటుంబానికి చెందినవాడు. కిన్ వ్యతిరేక పోరాటంలో పాల్గొని సామర్థ్యంగల నాయకుడని నిరూపించుకున్నాడు. మాతృదేశంయొడల అత్యంత ప్రేమ, శత్రువులయొడల అకూరిత ద్వేషం కలిగినవాడు. అతని సైనికులంతా ఉత్తరాది రైతులనుంచి వచ్చినవారు; ఖచ్చితమైన శిక్షణతో ప్రవర్తించేవారు. ఎంత చలి, ఆకలి వేసినా సరే పోగుల ఇళ్ళలో ప్రవేశించి, వారి ఆహారం తీసికోకూడదనే నినాదాన్ని వారు అరులు జరిపారు. అందుచేత యోఫీ సైనికులు ప్రజల గాఢాభిమానాన్ని, తోడ్పాటును కూడ సంపాదించారు.

శత్రుదాడులను వరుసగా ధగ్గింపేశాక యోఫీ అగ్రగామిదళాలు ఎల్లొనది వైపు పురోగమించాయి. అచట వారు టైహాంగ్ పర్వతాలనుంచి వచ్చిన దేశభక్తులతో కలిశారు. హోఫీ రాష్ట్రంలోని దేశభక్తులతో కూడ యోఫీ సంబంధాలు పెట్టుకున్నాడు.

1140 లో కిన్ సేనానియైన వూ చూ తన సేనలను దక్షిణానికి నడిపించాడు. షన్ చాంగ్ (ప్రస్తుత ఆన్ హ్వియ్ రాష్ట్రంలోనిది) వద్ద ఇతనితో దక్షిణ సుంగ్ సేనాని లియూ చీ ఢీకొని ఓడించాడు. దక్షిణ సుంగ్ నురో సేనాని మాలిన్ ప్రస్తుత షెన్సి రాష్ట్రంలోని ఫూ పెంగ్ వద్ద కిన్ సైన్యాలతో తలపడి, తీవ్రమైన దెబ్బతీశాడు. ఆ తరుణంలో యోఫీ ఎరుదుదాడిని హ్సియాంగ్యాంగ్ (ప్రస్తుత షెన్సి రాష్ట్రంలోనిది) నుంచి ప్రారంభించాడు. ఉత్తరాన పోరాడుతున్న సహచరులకు సహాయపడేందుకు కొంతమంది దేశభక్తులను ఎల్లొనది అవలకు పంపాడు. వారు శత్రుసైన్యాల సస్థాయి మార్గాలకు గండికొట్టడంలో జయంపొందారు. యోఫీ సైన్యం తిన్నగా యెన్ ఛెంగ్ కు (ప్రస్తుత హోనాన్ రాష్ట్రంలోనిది) వెళ్ళి, అచటవున్న కిన్ సేనలతో ఢీకొంది. కిన్ సేనాని వూ చూ తన గుర్రపు దళాలను యుద్ధరంగంలోకి పంపాడు. క్వాయ్ ట్సేమా అని పిలువబడే ఈ దళాలలో ముగ్గురేసి ఆశ్వికులను ఒక దళంగా గొలుసుతో బంధించుతారు. అందుచేత ఒక గుర్రం పడిపోతే దళమంతా నిరుపయోగమవుతుంది. యోఫీ సైనికులు ఒక గుర్రం కాలు నరికితేచాలు, ముగ్గురున్న ఆశ్వికదళం కుప్పకూలి పోయేది. ఈ విధంగా తన ఆశ్వికదళాలు నాశనమైపోయినందున వూ చూ చేతిలో తురుపుముక్కలేకుండాపోయింది.

ఎల్లొనది ఉత్తరపు గట్టునవున్న దేశభక్తులు, శత్రుసేన పరిస్థితులను గురించిన సమాచారం యోఫీకు అందచేసి, అతనితో చేతులు కలపడానికి సంసిద్ధతను తెలియ జేశారు. యోఫీ సైన్యానికి ఆహారం అందజేయడానికి ప్రజలు తమంతటతామే ముందుకొచ్చారు. సైన్యం అత్యుత్సాహంతో శత్రువువై దెబ్బతీయడానికి తయారుగా వుంది. ఈ విధంగా యోఫీ విజయానికి చేరువగా వున్న సమయంలో ఉపసంహరణకు చక్రవర్తి హుకుం జారీచేశాడు.

కొట్సుంగ్ చక్రవర్తి, ప్రధానమంత్రి చిన్ కుయూ రాజీపడాలని కోరుతున్నా, కిన్ ప్రభుత్వంతో తమ రహస్యరాయబారాలు విఫలమౌతాయని భయపడుతున్నారు.

దేశభక్తుల నాయకులబలం పెరుగుతోందని, ముఖ్యంగా యోధీతో ఉత్తర ప్రాంత దేశభక్తులు కలుస్తారని చీకాకు పడుతున్నారు. అందుచేత యోధీని, దేశభక్తులైన ఇతర సేనానులను పదవులనుండి తొలగించివేశారు.

1141లో కిన్ సేనాని పూమారహస్యంగా ప్రధానమంత్రిచిన్ కుయికి వ్రాసిన లో "శాంతి కావాలని మీ రడుగుతున్నారు, కాని యోధీ హోపీ రాష్ట్రాన్ని అంచాలని చూస్తున్నాడు. యోధీని చంపితేగాని శాంతి సాధ్యంకాదు."

యోధీని భేదించేసి, ప్రధాని ప్రోద్బలంతో చంపించారు.

1141 లో దక్షిణ సుంగ్ ప్రభుత్వం కిన్ ప్రభుత్వంతో అవమానకరమైన రాజీ చేసుకుంది. రెండు రాజ్యాలయధ్య సరిహద్దులను నిర్ణయించారు. దీని ప్రకారం హుకాయ్ నదికి వుత్తరాన షెన్సీ రాష్ట్రంలోని టాసాంకువాన్ కనుమ వరకూవున్న వికాలమైన ప్రాంతమంతా కిన్ ప్రభుత్వానికి వదిలివేయబడింది. అదనంగా సుంగ్ ప్రభుత్వం ప్రతి యేటా 2 లక్షల 50 వేల వెండి నాణాలను, అదే సంఖ్య పట్టుతా న్లను కిన్ ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సి వుంటుంది.

ఆ ర్థి కా భి వృ థి

ఆంతరంగికంగానూ, బయటి నుంచీ యిలాంటి చిక్కులు ఎదుర్కొన్నప్పటికీ దక్షిణ సుంగ్ పరిపాలనలో దేశం యొక్క ఆర్థిక విధానం విస్తరించుతూ వచ్చింది. భూమి సమతలంగా వున్న దక్షిణ కియాంగ్సాలోనూ, ఉత్తర చెకియాంగ్లోనూ అనకట్టలు నిర్మించి, తూములకు తలుపులు పెట్టి, పంట కాలవల ప్రవాహాన్ని అదుపులో వుంచారు. నీటి సురలను వినియోగించారు. చాలా కాలము త్రవ్వడం వల్ల భూమి వివిధ ఖండాలుగా విభజించ బడింది. కేవలం వంద మాలనుంచి పది లక్షల మాలవరకు విస్తీర్ణమున్న ఈ ఖండాలను యూటీన్లని పిలిచేవారు. ఒక్కొక్క ఖండంలో నివసించే రైతులు ఒక సంఘంగా (కమ్యూనిటీగా) వుండేవారు. తీరిక రోజుల్లో వరద కట్టల మరమ్మత్తుకు, పంట కాలవల త్రవ్వకానికి రైతులను యూటీన్ సాయకుడు సమీకరించేవాడు. కేం దీక్షరించి సాగుచేయడం, వత్తుగా నాట్లువేయడం అలవరచుకున్నారు. ఒక అంగుళం నేలను కూడ వృధా కానిచ్చేవారు కాదు. వరి పంటను సంవత్సరానికి రెండుసార్లు పండించేవారు. పైన్యంగాని, కొరతజిల్లాలుగాని ఆహారధాన్యాలు లభ్యంకావని బాధపడనవసరం లేదు. "కియాంగ్సా, హోపీ రాష్ట్రాలలో పంటలు చేతకొస్తే ప్రపంచ (వైనా) అవసరాలన్నీ తీరుతాయి" అనే సామెత ప్రచారంలో వుండేది.

యాంగ్ ట్సీ నదికి దక్షిణాన వున్న భూముల్లో ఎక్కువభాగం బలవంతులైన భూస్వాముల ఉన్నతోద్యోగుల, చేతుల్లో వుండేది కొన్ని కనుతాలు అనేక తాలూకాలకు విస్తరించి వుండి, యజమాన్లకు పదిలక్షల పికుజ్నుకు మించిన ధాన్యం ఆదాయంగా వచ్చేది. యధాప్రకారంగా భూస్వాముల దోపిడి, అధిక వడ్డీల

ఫలితంగా రైతులు క్రమంగా భూమిని కోల్పోయి, కౌలుదాస్తుగా తయారయ్యారు. వ్యవసాయోత్పత్తి పెరిగినప్పటికీ రైతుల పరిస్థితి మాత్రం బాగుపడలేదు.

ఉత్తర చైనా పరిస్థితులు

ఉత్తర చైనా నిజస్థితి వేరు విధంగా వుంది: ప్రజలను చంపడం, వారి ఆస్తిని దోచుకోవడం, నగరాలను, గ్రామాలను ధ్వంసం చేయడం కిన్ పైన్యాలకు నిత్య కృత్యమయింది.

కిన్ యోధుని కుటుంబాన్ని ప్రాతిపదికగా చేసుకొని, సాంఘిక విధానాన్ని నిర్మించారు. మూడు వందల కుటుంబాలు కలిసి ఒక 'మాక్' అనీ, పది మాకులు మెంగన్ అనీ పిలువబడేవి. ఇవి హాన్ ప్రజల మధ్య నివసించుతూ, కాపలా కాస్తూ అవసరమైనపుడు నిర్బంధ విధానం ప్రయోగించేవారు. వీరికి కేటాయించిన విస్తారమైన భూములను తాము దున్నకుండా, బలవంతాన హాన్ ప్రజలచేత సాగు చేయించేవారు. అదివరకు సాగులోవున్న భూములను స్వాధీనంచేసుకుని కిన్ పరిపాలకులు బీళ్ళుగానూ, వేట స్థలాలుగానూ మార్చారు.

హాన్ ప్రజలలో చాలమందిని బానిసలుగా చేశారు. ప్రతి కిన్ యోధునికి ఒకరిద్దరు బానిసలుండేవారు. ప్రతి ప్రభువు కుటుంబానికి వందలకొలవీ లేదా అంతకు మించిన బానిసలుండేవారు. రైతులను బలవంతాన పైన్యంలో చేర్చుకునేవారు. వారే తమ ఆహారం, గుడ్డలు తెచ్చుకోవాలి. కొందరు పది సువర్ణరాలవరకు సర్వీసు చేయవలసివచ్చేది.

కిన్ ప్రభుత్వ నిరంకుశత్వం ప్రజలలో ప్రతిఘటనాశక్తిని రగుల్పొల్పింది. దోపిడికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలు నిరంతర పోరాటం సాగించి, ప్రభుత్వాన్ని బలహీన పరచారు. కిన్ రాజ్యం పతనమయింది.

మంగోలుల విజృంభణ

మంగోలులు పశుపాలకులుగానూ, వేటగాళ్ళుగానూ జీవించేవారు. తూర్పున ఖొంగన్ కొండలనుంచి పడమర ఆల్టాయ్ పర్వతాలవరకు విశాలమైన బీటి భూముల ప్రాంతంలో దిమ్మరిల్లుతుండేవారు. పశువులు, గుర్రాలు, గొర్రెలు వారి సంపద. ఎద్దు మాంసం గొర్రె మాంసం, ఆవుపాలు, మేకపాలు వారి ముఖ్యహారం.

మంగోలులు ధైర్యంగా కష్టజీవులైన ప్రజలు. ఖచ్చితమైన శిక్షణను పొందించేవారు. తెగ వికృత వాకి అత్యంత ముఖ్యమైనది. "న్నే హితులను, బంధువులను వదలుకున్నవాడు శత్రువులకు బలియైపోతాడు" అని వారంటారు.

పన్నెండవ శతాబ్దంనాటికి మంగోల్ ప్రజలు ఇరుప ఆయుధాలను, పని ముట్లను ఉపయోగించడం నేర్చుకున్నారు. క్రమంగా వారు బలపడ్డారు. తెముజిన్ అనే మంగోల్ నాయకుడు మిలిటరీ నిర్మాణంలో అసాధారణమైన ప్రతిభావిశేషాలు గలవాడు. ఆయన ఆధ్వర్యం క్రింద బలమైన ఆశ్వికపైన్యం సంఘటితమయింది.

ప్రతి రాతుకు తోలు చుస్తులు, గుర్రపుస్వారి చేస్తుండగా వుపయోగించేందుకు చిన్న విల్లు, పదాతిగా వున్నపుడు వినియోగించేందుకు ఒక పెద్ద విల్లు, రెండు మామూలు విల్లులు వుంటాయి. 1206 నాటికి తెముజిన్ తన నాయకత్వం క్రింద మంగోల్ తెగలన్నిటినీ ఐక్యపరచగలిగాడు. చంఘీజ్ ఖాన్ అనే బిరుదుతో అధికసంఖ్యాకుల గొప్ప చక్రవర్తి - మంగోలుజాతి కంతటికీ గొప్ప ఖాన్ అయ్యాడు.

చంఘీజ్ ఖాన్ తన రాజ్య విస్తరణకు పూనుకున్నాడు. మధ్య ఆసియాను స్వాధీనం చేసుకున్నాడు; టాన్స్ కాకసన్, నల్ల సముద్ర ప్రాంతాలను పాదాక్రాంతం చేసుకున్నాడు; డాన్యూబ్ నదీ లోయవరకు చొచ్చుకు వెళ్ళాడు. చైనాతో యుద్ధంలో అతడు మరణించాడు. అతని మనుమడైన కుబ్లాయి ఖాన్ ఈ దిగ్విజయాన్ని పూర్తి చేశాడు.

మంగోలులు ఆసియానుండి యూరపు వరకు విస్తరించిన బ్రహ్మాండమైన సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించారు.

చైనాపై మంగోల్ దండయాత్ర 1211 లో ప్రారంభమైంది. అప్పటికే కిన్ రాజ్యం చాల బలహీనపడి వుంది. మంగోలులు త్వరగానే బ్రహ్మాండమైన చైనా గోడను సమీపించారు. చు యుంగ్ కువాన్ కనుమవద్ద జరిగిన యుద్ధంలో కిన్ వైన్యాలు ధ్వంసమయ్యాయి.

మంగోల్ సేనలు త్వరత్వరగా హో పే, షాన్సి, షా టుంగ్ రాష్ట్రాలలోని అనేక నగరాలను పట్టుకున్నారు. మంగోలుల విజృంభణను అరికట్టలేక కిన్ ప్రభుత్వం తన రాజధానిని ఎన్ చింగ్ (పెకింగ్) నుంచి కై ఫెంగ్ కు మార్చుకుంది. ఎగ్లోనదికి ఉత్తరానవున్న ప్రాంతమంతా మంగోలుల వశమయింది.

1227 లో జంఘీజ్ ఖాన్ పశ్చిమహిందూపై దాడిచేసి స్వాధీనం చేసుకున్నాడు. ఆ సంవత్సరంలోనే అతడు చనిపోయాడు. 1232 లో మంగోలులు దక్షిణ సుంగుతో కలసి కిన్ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా దాడి చేసేందుకు ఒడంబడిక కుదుర్చుకున్నారు. కిన్ ప్రభుత్వాన్ని జయించాక, ఎగ్లోనదికి దక్షిణ ప్రాంత మంతటినీ దక్షిణ సుంగ్ ప్రభుత్వానికి అప్పగించడానికి అంగీకరించారు.

కై ఫింగ్ నగరంపైకి మంగోల్ సేనలు దాడి వెడలాయి. కిన్ చక్రవర్తి ట్సాయిచా (ప్రస్తుత హోనాన్ రాష్ట్రంలోనిది) నగరానికి పారిపోయాడు. నగరాన్ని చుట్టు ముట్టడానికి దక్షిణ సుంగ్ ప్రభుత్వం 20 వేల సేనను మంగోలులకు సహాయంగా పంపింది. 1234 లో దక్షిణ సుంగ్ సేనలు నగరాన్ని ఆక్రమించి కిన్ రాజ్యపాలనను అంతమొందించాయి.

ఐనప్పటికీ మంగోలు పాలకులు ఎగ్లోనదికి దక్షిణ ప్రాంతాన్ని దక్షి సుంగ్ ప్రభుత్వానికి అప్పగించ నిరాకరించారు. సుంగ్ సేన లోయాంగ్ నగరానికి వెళ్ళడానికి ఉపక్రమించితే, మంగోల్ సేన ఎగ్లోనది కరకట్టలను తెగగొట్టి వారిని నీట ముంచింది.

మంగోలులను వ్యతిరేకించుతూ దక్షిణ సుంగ్ ప్రతిఘటన

యూరపు ఖండంలో తూర్పు దేశాల్ని జయించిన తరువాత మంగోలులు దక్షిణ సుంగ్ రాజ్యంపైన దాడిని ప్రారంభించారు. చింఘాయ్ పచ్చిక భైల్లను దాటివచ్చి, టిబెట్ ను తాలీని ఆకస్మికంగా ఆక్రమించుకున్నారు. పలునాన్, జెచివాన్ లపై దాడిలో మంగోల్ లు తీవ్రప్రతిఘటనను ఎదుర్కోవలసివచ్చింది. హోచావద్ద (ప్రస్తుత జీచివాన్ లోనిది) జరిగిన యుద్ధంలో మంగోల్ ల పెద్దఖాన్ విన మంగూ చనిపోయాడు.

1260 లో మంగూ తమ్ముడు కుబ్లాయ్ ఖాన్ అయ్యాడు. 1271 లో అతడు తన రాజ్యానికి యువాన్ వంశ నామకరణం చేసుకున్నాడు.

ఉత్తర దక్షిణ ప్రాంతాలను కలిపే రవాణా కేంద్రముగానూ, యాంగ్ టీస్ నది మధ్య భాగాన్ని దాటేందుకు బహిఃద్వారముగాను హ్సియాంగ్ యాంగ్ నగరం వుండేది. యువాన్ సేనలు హ్సియాంగ్ యాంగ్ ను చుట్టుముట్టారు. నగర ప్రాంగణంలో యువాన్లు పది రక్షణ దుర్గాలను నిర్మించి, నగర రక్షకులను బయటి ప్రపంచాన్నుంచి వేరుచేసి, బలవంతాన రాజీకి లొంగివచ్చేలా చేయాలని ప్రయత్నించారు. ఈ కష్ట పరిస్థితులలో కూడ విజేతృవరకు రక్షణ సేనలు నగరాన్ని కాపాడాయి. సహాయం పంపమని వరుసగా చేసిన అభ్యర్థనలను దక్షిణ సుంగ్ ప్రభుత్వం పెడచెవిని పెట్టింది.

అత్యంత క్లిష్టసమయంలో కొన్ని వేలమంది రైతు వాలంటీర్లు హాన్ నది వెంట వచ్చి చిక్కుల్లో వున్న నగరానికి తోడ్పటానికి ప్రయత్నించారు. భూమార్గాలకు, పడవమార్గాలకు మంగోల్ సేనలు పెట్టిన ఆటంకాలను బ్రద్దలుచేసుకుని నగరప్రాకారాలవద్దకు వాలంటీర్లు చేరుకున్నారు. అచట జరిగిన భీకర యుద్ధములో ఆఖరు మనిషి వరకూ రైతు వాలంటీర్లు వీరోచితంగా పోరాడారు.

మంగోల్ సేనలు హ్సియాంగ్ యాంగ్ ను పట్టుకొని, తమ దండయాత్రను తూర్పుదిశకు కొనసాగించారు. 1276 లో లినాన్ (హోంగ్ చా) దక్షిణ సుంగ్ రాజధాని కూడ మంగోల్ ల వశమయింది.

వినప్పటికీ ప్రతిఘటన ఇంకా కొనసాగింది. చాలా నగరాలలో ఆఖరి వీధి వరకు ప్రతిఘటన జరిగింది. రక్షకులకు ఎట్టి సహాయం రాకపోయినా, ఆహారం లేకపోయినా తమ కంఠంలో ప్రాణమున్నంత వరకు శత్రువును నిలవేశారు.

యువాన్ సేనలు యాంగ్ చా నగరాన్ని చుట్టుముట్టినపుడు నగరాన్ని రక్షించేందుకు లీటింగ్ - చీహ్, చియాంగ్ ట్సాయ్ అనే సేనానులు సైనికులను, పౌరులను సంఘటితపరచడానికి పూనుకున్నారు. మహారాణిని, బాల చక్రవర్తిని ఖైదీలుగా పట్టుకున్న యువాన్ సేనలు, నగర రక్షణను మాని లొంగిపోమని మహారాణి చేత జాబు వ్రాయించాయి. సేనాని చియాంగ్ ట్సాయ్ చక్రవర్తి జాబుని తగులబెట్టి, తాము చక్రవర్తికోసం గాక దేశం కొరకు నగరాన్ని రక్షించుతున్నామని ప్రకటించాడు. రక్షకులు మరణించే వరకు పోరాడారు.

జాతీయ వీరుడైన వెన్ టీన్ స్పీయాంగ్ దేశభక్తుల దళాన్ని గెరిల్లా పోరాటంలో నడిపాడు. కియాంగ్ నుంచి ఖాకియాన్ కు అచటినుంచి క్వాంగ్ టుంగ్ కు మంగోల్ సేనలతో పోరాడుతూ చివరకు ఖైదీగా పట్టుబడ్డాడు. ఖైదులో వున్నపుడు అతడిని లాంగ్ దీయడానికి సంవత్సరాల తరబడి మంగోల్ లు ప్రయత్నించారు. ప్రతిసారి తీవ్రమైన ప్రతిఘటనను వారు ఎదుర్కొన్నారు. చివరకు ఆ వీరుని చంపివేశారు.

దక్షిణ సుంగ్ మంత్రులైన చాంగ్ షీ చీహ్, లూహ్ సియాఫూ అనేవారు చక్రవర్తి వంశీకుడైన బాలుని చక్రవర్తిగా ప్రకటించి, ఖాకియేన్ క్వాంగ్ టుంగ్ రాష్ట్రాల సముద్రతీర ప్రాంతాలలో ప్రతిఘటనోద్యమాన్ని కొనసాగించారు. క్వాంగ్ టుంగ్ లోని చివరి సుంగ్ స్థావరాన్ని మంగోల్ సేనలు చుట్టుముట్టినపుడు బాలచక్రవర్తిని భుజంపై ఎక్కించుకుని మంత్రి లూ సముద్రంలో దూకాడు.

29 వ అధ్యాయం

చైనాపై యువాన్ మంశ పాలన

ఉత్తర చైనాలో మంగోల్ ప్రభువులు అదివరకు సాగులోవున్న లక్షలకొలది హెక్టార్ల భూమిని పచ్చిక బీళ్ళుగా మార్చారు. షెన్సి రాష్ట్రంలో ఒక మంగోల్ ప్రభువు కోట్ల మాల భూమిని ఆక్రమించుకున్నాడు. తాము సాగుచేసే భూములనుంచి కోట్ల కొలదీ రైతులు తొలగించబడ్డారు. వ్యవసాయం బాగా దెబ్బతింది.

మంగోల్ పరిపాలకులు ఆక్రమించుకున్నవాటిని వుద్యోగుల భూములుగా మార్చి, కాలుకు దున్నేందుకు తిరిగి రైతులకిచ్చారు. ఉద్యోగుల భూమిని పిలచే దీన్లో ఒక భాగాన్ని ప్రభుత్వాధీనంలో వుంచి, ఎక్కువ భాగాన్ని మంగోల్ ప్రభువులకు, వుద్యోగులకు లేక మతాలకు అప్పగించారు. కోటి అరవై లక్షల మాల భూమిని ఒకే మతానికిచ్చినట్లు లెక్కలున్నాయి. దక్షిణదేశంలో మతాల ఆధిపత్యం క్రింద చాల భూమి వున్నందున మతాల భూములను సాగుచేసే రైతులే ఐదు లక్షలు వుండేవారు.

మంగోల్ పరిపాలకులక్రింద హాన్ భూస్వాములుకూడ పెద్ద కమతాలను, కాలుదార్లను కలిగివుండేవారు.

కాలుదారు సాగుచేసే ప్రతి మా భూమికి 30 నుంచి 100 కాటీలవరకు ధాన్యం భూస్వామికి చెల్లించాలి. స్వంత ఆస్తికివలెనే కాలుదార్లనుకూడ అమ్మడం, తాకట్టు పెట్టడం జరిగేది. తమ స్వంత పొలాలను సాగుచేసే రైతులు ప్రతి సంవత్సరం - 300 కాటీల ధాన్యం తలపన్ను, 3 కాటీల భూమిపన్ను, ఇంటిపన్ను వగైరా - వివిధ రకాల పన్నులు చెల్లించాలి. రైతుల గుర్రాలను నైస్యం కొరకు తీసికుపోయేవారు. ఇలాంటి సేకరణలో ఒకసారి 7 లక్షల గుర్రాలను రైతులు కోల్పోయారు.

రైతులు, కాలుదార్లు దరిద్రంతో బాధపడుతూ రుణాలు చేయవలసివచ్చేది. మంగోల్ ప్రభువులు, వర్తకులు సంవత్సరానికి నూటికి నూరు చొప్పున వడ్డీ వసూలు చేసేవారు. నూనికి రుణం తీర్చలేకపోతే రైతుల పశువులనుగాని, కుటుంబ సభ్యులనుగాని అమ్మడం చేసేవారు. చాలా రైతు కుటుంబాలు సరసం

దేశంలోని చేతివృత్తులవారు మంగోల్ ప్రభుత్వంక్రింద, ప్రభుత్వంక్రింద పనిజేసేవారు. ప్రభుత్వం నడిపే కర్మాగారాలలో పనిజేసేవారు “వుద్యోగ కళా కారులు” లేదా “మిలిటరీ కళా కారుల”ని పిలువబడేవారు. వారికిచ్చే భత్యాలు ఉదరపోషణకై నా సరిపోయేవి కాదు.

నిర్బంధ విధానం

తమ పరిపాలనకు వ్యతిరేకులు బలపడకుండా అరికట్టేందుకు యువాన్లు “విభజించి జయించాలనే” నూత్రాన్ని అనుసరించారు.

ప్రజలను నాలుగువర్గాలుగా విభజించారు: మంగోలులు; పశ్చిమప్రాంతాలలో వున్న హిస్సాయిలు వగయిరాలతోసహా సెమూలు (రంగుకన్నులున్నవారు); ఉత్తర చైనాలోవున్న ఖైతాన్లు, నూచెన్లు, కొరియన్లు వగయిరాలతోసహా హన్లు; దక్షిణచైనా లోని వివిధజాతులకు చెందిన దక్షిణాదివారు.

మంగోల్లోని ఉన్నతవర్గం అనేక ప్రత్యేక సౌకర్యాలు అనుభవించేది. వారూ, సెమూలు ప్రభువులు. కేంద్రంలోనూ, స్థానిక ప్రభుత్వాలలోనూ పాలక వర్గానికి వీరే కీలకంగా వుండేవారు.

మంగోల్ పరిపాలకులు తమకు వ్యతిరేకత తలెత్తకుండా అనేక కఠినచర్యలు తీసుకునేవారు. ఉదాహరణకు హాన్లు, దక్షిణాదివారు ఆయుధాలను తయారు చేయడం, లేక దాయడం, గుర్రాలను పెంచడం, వేటాడటం, పోరాట నైపుణ్యాన్ని సంపాదించడం నిషేధించబడింది. ఒకవోట సమావేశమవడం, బజారులో కొనడం అమ్మడం కూడ నిషేధించబడింది. రాత్రిళ్ళు బయటకునైతం వెళ్ళరాదు.

మంగోల్ పైన్యాలు వివిధ స్థలాలలో కేంద్రీకరించబడ్డాయి. దక్షిణాది 20 కుటుంబాలను ఒక ‘చియాగా’ మంగోల్ పరిపాలకులు ఏర్పరచి, దానిపై అజ మాయిషీ వహించేటందుకు మంగోల్ కుటుంబాన్ని నియమించారు. జనాన్ని బెదిరించి డబ్బు గుంజడం, స్త్రీలను అవమానించడం మంగోల్ కాపలాదార్ల నిత్య కృత్యాలు.

యువాన్ చట్టాల ప్రకారం మంగోల్లు, సెమూలు నేరంచేస్తే ప్రత్యేక న్యాయస్థానాలుమాత్రమే వారిని విచారణచెయ్యగలవు. హాన్లనుగాని, దక్షిణాదివారిని గాని మంగోల్ జాతివారు దెబ్బకొడితే ఆత్మరక్షణకై నాసరే తిరిగికొట్టరాదు. మంగోల్ జాతివాడు హాన్ జాతివాడిని లేక దక్షిణాదివాడిని చంపితే, కేవలం కొద్ది జరిమానా శిక్షమాత్రం విధించబడేది.

మంగోల్ల నిరంకుశ పరిపాలన, క్రూరమైన దోపిడి ఫలితంగా ప్రజలలో తీవ్ర ద్వేషాలనం అలుముకొని ప్రతిఘటన తరంగాలు లేచాయి.

యువాన్ పరిపాలన చివరిదశలో రైతుల తిరుగుబాటు

యువాన్ వంశపాలన ప్రారంభమైనప్పటినుంచీ ప్రజలలో అసంతృప్తి వ్యోతకమయింది. కుబ్జాయ్ ఖాన్ పరిపాలనలో ఒక మంత్రి ఇలా నివేదించాడు: “దక్షిణ రాష్ట్రాలు చక్రవర్తికి లొంగిపోయాక పది సంవత్సరాలలో తిరుగుబాట్లను అణచి వేసేందుకు చేసిన ప్రయత్నాలు పూర్తిగా జయప్రదం కాలేదు.”

మరొక నివేదికలో యాంగ్ ట్సీనదికి దక్షిణాన 400 లకు మించినచోట్ల తిరుగుబాటు రేగాయని తోలుపబడింది. ప్రజాతిరుగుబాట్లకు ప్రతీకారంగా మంగోల్ ప్రభుత్వం విభ్వంసనాన్ని ఆరెడ్డులను, మారణహింసా కాండను అమలు జరిపేది.

సలభైయేళ్ళలోపల పన్నులు ఇరవై రెట్లు పెరిగాయి.

దేశదిమ్మరులైన మంగోల్ లకు వ్యవసాయము, నీటివనరుల రక్షణ ప్రభుత్వానికి ఎంత ప్రాముఖ్యమో త్వరగా గుర్తించనందున, వరద నివారణకు, నీటికొరతను తొలగించడానికి తగుబాగ్రత్తలు తీసికోలేదు. ఎక్కోనది వరదకట్టలకు వరుసగా గండ్లు పడ్డాయి. కరువులు తరుచుగా రాసాగాయి.

ప్రకృతిసిద్ధమైన విపత్తులు సంభవించడంవల్లకూడ అకాలి మరింత పెరిగింది. ఆయుధాలను వ్యక్తులు స్వంతంగా కలిగివుండరాదనీ, గుర్రాలను పెంచరాదనీ చక్రవర్తి మరొకసారి కాసించాడు. ప్రజలలో చెలరేగుతున్న అలజడిని అణచివేయడానికి కఠినమైన చర్యలు తీసుకున్నాడు.

పదునాల్గో శతాబ్దం మధ్యకాలానికి మంగోల్ సామ్రాజ్యం బలహీనత బయటపడసాగింది.

అప్పటి చారిత్రక పరిస్థితులకు అనుగుణ్యంగా అసమ్మతి రైతు తిరుగుబాటు రూపం ధరించింది. దీనికి విప్రతలపాగాలవారు నాయకత్వం వహించారు.

ఎర్ర తలపాగాల వుద్యమం అన్ని రైతు తిరుగుబాట్లవలెనే రహస్య నిర్మాణంగా ప్రారంభమయింది. మంగోల్ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు బ్రద్దలవగానే, రైతు జనసామాన్యం అందులోచేరి బలపరచారు. 1351 లో లియూ-టుంగ్ నాయకత్వాన ఎర్ర తలపాగాలవారు విప్లవధ్వజాన్ని లేవనెత్తారు.

ఇంగ్ చా నగరాన్ని, హొనాన్ రాష్ట్ర దక్షిణ భాగాన్ని ఎర్ర తలపాగాలు స్వాధీనం చేసుకున్నాయి. త్వరలోనే వారి బలం లక్షమందికి పెరిగింది. లంచగొండి తనం, అవినీతితో మంగోల్ సేనల పోరాటపటిమ బీటలువారినందున, అవి అపజయాలు పొందాయి. దీనితో మంగోల్ మంత్రులు గాభరాపడ్డారు. వెదజల్లబడినట్లుగా దేశమంతటా వున్న మంగోల్, సెమూస్ సైన్యాలను పిలిపించి, యువాన్ రాజధాని టాటు (పెకింగ్) వద్ద కేంద్రీకరించాలనీ, ఎర్ర తలపాగాలవారి దాడిని ఎదుర్కోవాలనీ సలహా ఇచ్చారు.

అప్పటికే విప్లవవాదులు ఎక్లీసీ, యాంగ్‌లీసన్ లోయలంతా వ్యాపించాయి
బీదరైతులు, చేతిపనివారు, చిన్న వర్తకులు తిరుగుబాటుకు నాయకత్వం వహించారు.

లియూ షూ-టుంగ్ నాయకత్వాన ఎక్లీసీ విప్లవ ప్రాంతంలో ఎర్రతల
పాగాల పైన్యం విజృంభించింది. కొన్ని సేనలు ఉత్తరాన రాజధానీనగరం టాటుపైకి
వెళ్ళగా, మరికొన్ని సేనలు బ్రహ్మాండమైన చైనాగోడను దాటి నియోనది తూర్పు
గట్టుకు చొచ్చుకుపోయి, యువాన్ సామ్రాజ్యం గుండెకాయలో రెండు బాకులు
గుచ్చిన చందమయింది.

1868 నాటికి శక్తిని కోల్పోయి, చైనాగోడ అవతల ఎడారికి ఉత్తర దిశగా
మంగోల్ సేనలు తిరోగమనం చేశాయి.

30 వ అధ్యాయం

సుంగ్, యువాన్ కాలంలో చైనా సంస్కృతి

మూడు ప్రముఖ పరిశోధనలు

టాంగ్ వంశం పరిపాలన కాలంలో కొయ్య అచ్చులతో అక్షరాలను ముద్రించడం కనిపెట్టబడింది. చేత్తో నకళ్ళు వ్రాయడం స్థానే అచ్చువేయడంవలన కొద్ది సమయంలోనే ఎక్కువ కాపీలు తయారుచేయడం సంభవమయింది. ప్రపంచ సంస్కృతికి చైనా ప్రసాదించిన గొప్ప కానుకల్లో అదొకటి.

ఐదు వంశాల పరిపాలన కాలంనాటికే ప్రజలు ఎక్కువగా వినియోగించే పంచాంగం, బాల శిక్షలు వగైరా పుస్తకాలను జెచివాన్, కియాంగ్సు, చెకియాంగ్ రాష్ట్రాలలో అచ్చువేసేవారు. టాంగ్ ప్రభుత్వం చివరిదశలో పాటల పుస్తకం, చరిత్ర పుస్తకం కాపీలు పండితుల వినియోగంకొరకు చాల పెద్ద సంఖ్యలో అచ్చువేయబడ్డాయి.

సుంగ్ వంశ పరిపాలనలో కేంద్ర స్థానిక ప్రభుత్వాలు పుస్తకాలను అచ్చువేయడమేగాక, పుస్తక దుకాణాల యజమాన్లు, వ్యక్తులకూడ స్వంతంగా పుస్తకాలను అచ్చువేయించేవారు. కియాంగ్సు, చెకియాంగ్, ఖుకియేన్, జిచువాన్, హెన్సిరాష్ట్రాలలో ముద్రణ కేంద్రాలుండేవి. సాహిత్యం, తత్వశాస్త్రం, చరిత్రకు సంబంధించిన ప్రఖ్యాత గ్రంథాలతోపాటు విజ్ఞానశాస్త్రం, టెక్నాలజీకి సంబంధించిన గ్రంథాలు కూడ అచ్చువేయబడేవి. స్పష్టమైన అక్షరాలతో మంచికాగితంపై ముద్రించిన పుస్తకాలు చూడముచ్చటగా వుండేవి.

సుంగ్ పరిపాలన షుధ్య కాలంనాటికి వేర్వేరు అక్షరాలను కూర్చే పద్ధతిని పిషెంగ్ అనే నిపుణుడు కనిపెట్టాడు. యువాన్ వంశ కాలంనాటికి అక్షరాలను కూర్చే పద్ధతి పశ్చిమ ప్రాంతాలమీదుగా యూరపుకు వ్యాప్తి చెందింది. ఆధునిక ముద్రణాలయాలకు ముద్రణకళకు యిదే ప్రాతిపదిక అయింది.

సూరేకారం, గంధకం, బొగ్గు పొడులను కలిపి తుపాకిమందును తయారు చేయడం ప్రాచీన చైనా ప్రజలకు తెలుసు. సూరేకారం, గంధకం కలిపి నూరితే

తీవ్రమైన ప్రేలుడు సంభవించుతుందని రసవాదులు (Alchemists) కనిపెట్టారు. తుపాకిమందు తయారు చేయడానికి యిదే ప్రాతిపదిక అయింది.

టాంగ్ ప్రభుత్వ చివరిదశలో తుపాకిమందువాడకం పైన్యంలో ప్రారంభమయింది. ఉత్తర సుంగ్ ప్రభుత్వం ఏర్పడిన కొలది కాలంలోనే మందు కూర్చిన బాణం కనిపెట్టబడింది. బాణం మొనకు తుపాకిమందు దట్టించి వదలితే,—ధాన్యం, కొయ్యలేక తగులబడే మరేపదార్థంతో—ధీకొన్న వెంటనే నిప్పుంటుకునేది. దక్షిణ సుంగ్ వంశ పరిపాలననాటికి నిప్పుతుపాకి కనిపెట్టబడింది. పొడుగాటి వాసపు గొట్టంలో మందునుకూరి, దీనిని తయారుచేసేవారు. మందుకు నిప్పంటితే వాసపు గొట్టం ప్రేలి చుట్టూ మంటలు విరజిమ్మేది. దక్షిణసుంగ్ ఆఖరి సంవత్సరాలలో “తుహ్యూ చియాంగ్” అనే ఆయుధాన్ని కనిపెట్టారు. తుపాకిమందు పేల్చడం ద్వారా రాతిగుళ్ళను విసరే పద్ధతిని కనిపెట్టిన ఈ సాధనమే, ఫిరంగిని తయారుచేయడానికి మార్గదర్శి అయింది.

తరువాత ఫిరంగి వచ్చింది. దక్షిణ సుంగ్ రాజ్యాన్ని జయించాక మంగోల్ సేనలు యాంగ్ చౌ నగరంవద్ద వున్న మందుకొట్టును పట్టుకున్నాయి. ఒకరోజున కాపలాదారు గంధకం నూరుతుండగా నిప్పంటుకుంది. ప్రేలుడు సంభవించి, మందు కొట్టును కాపలాకాస్తున్న వందమంది భటులు తునాతునకలైపోయారు.

తుపాకిమందును వినియోగించే ఆయుధాలు వాడకంలోకి రావడంవల్ల మిలిటరీ ఎత్తుగడలలో గొప్ప మార్పులు వచ్చాయి. శాంతియుత కార్యాలకు కూడ తుపాకి మందు ఉపయోగపడింది. చుభ్య ఆసియాద్వారా పదమూడు, పదు నాల్గో శతాబ్దాలలో తుపాకిమందు యూరపులో పరిచయమై వాడుకలోకి వచ్చింది.

క్రీస్తుకు పూర్వం మూడవ శతాబ్దంలో నూదంటురాయికి ఇనుమును ఆకర్షించే శక్తి వుందని కనిపెట్టారు. క్రీస్తుకు పూర్వం ఒకటో శతాబ్దంలో నూదంటురాయి కొన ఉత్తరదిశకు చూపుతుందని గుర్తించారు. తరువాత నూదంటురాయితో దిశలను చూపే సాధనాన్ని తయారుచేశారు.

ఉత్తర సుంగ్ పరిపాలన రోజుల్లో ఓడల ఉపయోగం నిమిత్తం దిక్సూచి మొదటిసారి వాడుకలోకి వచ్చింది. దక్షిణ సుంగ్ కాలంలో దిక్సూచి యంత్రాలు గల వర్తకపుటోడలు చైనా దేశంనుంచి దక్షిణ సముద్ర దీవులకు, భారతదేశానికి తిరుగుతుండేవి. పర్షియా, అరేబియాదేశాల వర్తకులు చైనా ఓడలపై సముద్ర ప్రయాణం చేసేవారు. దిక్సూచి వాడకాన్ని చైనానుంచి అరబ్బులు నేర్చుకున్నారు.

ఓడ ప్రయాణాల్లో దిక్సూచిని వాడటంవల్ల సముద్ర ప్రయాణానికి వున్న ఆటంకం తొలగింది. ప్రపంచ ఆర్థికవిధానం, సంస్కృతి పెంపొందడానికి వివిధదేశాల మధ్య వస్తుమార్పిడి ఎక్కువ జరగడానికి దీనికెంతో ప్రాముఖ్యతవుంది.

సుంగ్ యువాన్ దశలలో ట్టూ కవిత్వం, నాటకం, నవల

టాంగ్ వంశ పరిపాలన చివరిదశలో ట్టూ అని పిలువబడే కొత్త కవితారీతి పరిణతి చెందింది. ట్టూ పదాల పొడవు, సంఖ్య ఎగుడు దిగుడుగా వుంటాయి. అందుచేత భావప్రకటనకు ఎక్కువ అవకాశం సౌలభ్యం వుంటుంది.

సుంగ్ వంశ హయాములో ట్టూ కవిత్వం రాణించింది. మాతృభూమి యెడల ప్రేమను, విదేశస్థుల దాడిని ప్రతిఘటించాలనే నిశ్చయాన్ని తెలుపుతూ పాటల ద్వారా దేశభక్తులు ప్రచారం చేశారు. ఆ కాలంలో హ్సీన్ చి-చి అనే కవి గేయ రచయితలలో ఖ్యాతిపొందాడు. అతడు దక్షిణసుంగ్ ప్రభుత్వంక్రింద పనిచేసిన దేశ భక్తిగల సేనాని. యాభైమంది ఆశ్వికులను వెంటదీసికుని, యాభైవేల కిన్ సైన్యాల మధ్యవున్న శత్రుశిబిరాన్ని ముట్టడించి, ద్రోహిగా తయారైన సేనానిని పట్టు కొచ్చాడు. అతని పాటలు దేశభక్తిని ప్రజ్వరిల్ల చేసేవి.

సుంగ్, వంశ పాలనక్రింద పెద్ద నగరాలలో పాటకచేరీలను, నాటకాలను ప్రదర్శించేటందుకు మందిరాలుండేవి. నాటకదళాలు ప్రదర్శనాలిస్తూ దేశమంతటా తిరిగేవి. యువాన్ పాలనలో నాటకం విస్తృతమైన ప్రజాభిమానం పొందింది.

మంగోల్ ప్రభువులు, భూస్వాములు అచులుజరిపే నిరంకుశత్వానికి పాలకవర్గ దుశ్చర్యలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజల ప్రతిఘటనను ప్రతిబింబించుతూ నాటకాల వ్రాసేవారు. ఉదాహరణకు కువాన్ హాన్-చింగ్ అనే ప్రఖ్యాత నాటక రచయిత వ్రాసిన “మండు వేసవిలో మంచు” అనే పేరుగల నాటకంలో ఒక బాల వితంతువు క్రూరుని మోసాన్ని, నిరంకుశాధికారుల పశుత్వాన్ని ప్రతిఘటించిన గాథను చిత్రించాడు. యువాన్ పరిపాలనకాలంలో రాజకీయంగా సాగుతున్న అవిసీతిని, సమాజంలోని అక్రమాలను బట్టబయలు చేసే నిశిత విమర్శ ఆ నాటకంలో ద్యోతక మవుతుంది. వాంగ్ షి-పూ వ్రాసిన “పడమటిల్లు” అనే నాటకంలో పూడో సాంప్రదాయాలను ఎదిరించుతూ, స్వాతంత్ర్యంకొరకు సుఖజీవనంకొరకు పోరాడిన యువదంపతుల గాథ చిత్రించబడింది. యువతీ యువకుల యిష్టయిష్టాలతో నిమిత్తం లేకుండా నిర్బంధంగా జరిగే వివాహపద్ధతిని సవాలుచేస్తూ, ప్రేమాభిమానాలే వివాహానికి ప్రాతిపదికగా వుండాలని ఈ నాటకం నిరూపించుతుంది. అందుచేత దీని ప్రభావం ప్రజలపై చాల ఎక్కువగా పడింది.

సుంగ్ వంశ కాలంలో గేయకథలు చెప్పడం వృత్తిగా కలవారు పెద్ద నగరాలలో వుండేవారు. ‘హువా పెన్’ లేక జానపద గాథలపై ఆధారపడి ప్రజల భాషలో వీరు కథలు చెప్పేవారు. ఘయీ (నీటి ఒడ్డున), కాన్ కువో ఎన్ యీ (మూడు రాజ్యాల ప్రణయగాథ) అనేవి యువాన్ వంశ పాలన ఆఖరి రోజులకు మింగ్ వంశ పాలన ప్రారంభానికి మధ్య వ్రాయబడినవి. ఈ సాహిత్య రూపానికి యివి రెండూ చక్కని ఉదాహరణలు.

“మయీ హు” అనే గద్యకావ్యం (నవల) భూస్వాములకు, ప్యూడల్ పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా రైతుల పోరాటాన్ని చిత్రించుతుంది. చైనా ప్రజలకు పరిచయమైన పూ సుంగ్, లిన్ సుంగ్ వంటి వీరుల ఘనకార్యాలను కీర్తించుతుంది.

సుంగ్, యువాన్ వంశాల కాలంలో సాహిత్యం ప్రజల జీవితాన్ని ప్రతిబింబించుటతోపాటు ప్యూడల్ నిరంకుశత్వానికి, విదేశ దురాక్రమణదారులకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటంలో ప్రజలను వుత్సాహపరిచింది.

31 వ అధ్యాయం

మింగ్ సామ్రాజ్య స్థాపన

యువాన్ వంశ పరిపాలన చివరి సంవత్సరాలలో చు యువాన్-ఛాంగ్ అనే బీద రైతు యువకుడు చాల ప్రాముఖ్యత వహించాడు.

చు యువాన్-ఛాంగ్ మాతృభూమియైన ఆన్ హ్వియి రాష్ట్రానికి చెందిన ఘెంగ్ యాంగ్ కాంటీలో పదిహేడు సంవత్సరాల యువకుడుగా వున్నపుడు వన్నా భావంవల్ల పంటలు దెబ్బతిన్నాయి. అంటుబాడ్వాలు వ్యాపించాయి. చూ తలదండ్రులు, అన్న చనిపోయారు. దిక్కులేనివాడుగా మిగిలిపోయిన చూ సన్యాసుల్లో చేరి, ఆన్ హ్వియి, హో నాన్ రాష్ట్రాలలో కొన్ని సంవత్సరాలపాటు తిరిగాడు. యువాన్ ప్రభుత్వానికి ఎదురు తిరిగిన సాయుధ రైతులదళంలో చేరాడు. చాల ధైర్యంగా నైనికుడుగా సహచరులందరి అభిమానాన్ని పొందాడు. తరువాత గొప్ప నైన్యానికి నాయకుడై చూ తన సేనలతో నాన్ కింగ్ నగరం పట్టుకుని, దానిని ప్రధాన కేంద్రంగా చేసుకున్నాడు.

ఎగ్లోనదీ లోయ ప్రాంతంలో ఎర్రతలపాగాల వారి తిరుగుబాటు ఉధృతంగా వుండి, దక్షిణ ఉత్తర యువాన్ నైన్యాలమధ్య సంబంధాన్ని తెగగొట్టాయి. పది సంవత్సరాల తీవ్రపోరాటం తరువాత యాంగ్ టీన్ దికి దక్షిణాన ఉన్న ప్రధాన మంగోల్ నైన్యాన్ని తుడిచివేసి, యాంగ్ టీన్ దిగువ మధ్యభాగాల చుట్టూ వున్న ప్రాంతమంత టీన్ ఆక్రమించి, తన అధికారాన్ని ముస్లిం మొనర్చుకోవడంలో చు యువాన్-ఛాంగ్ విజయం సాధించాడు. 1968 లో నాన్ కింగ్ రాజధానిగా తన సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించాడు. ఇతనికి తాయ్ టూ చక్రవర్తి అనీ, ఇతని వంశాన్ని మింగ్ వంశ పరిపాలన అని చరిత్రకారులు పిలుస్తారు.

చక్రవర్తి తాయ్ టూ ఉత్తర దండయాత్రకు పిలుపు యిచ్చాడు. మంగోల్ పరిపాలకులను పారదోలడంలో తమకు తోడ్పడవలసిందిగా ఉత్తరదేశంలో వున్న హాన్ ప్రజలకు విజ్ఞప్తి చేశాడు. మంగోల్, సెమూ సామ్రాజ్య ప్రజలకు వారిచటనే వుండాలని కోరుకుంటే హాన్ ప్రజలతో సమాన ప్రతిపత్తి యిస్తామని ప్రకటించాడు. వారిలో కొలదిమంది మాత్రమే మింగ్ రాజ్యంలో మిగిలారు. ఎక్కువమంది చైనా

గోడను దాటిపోయారు; అందులో కొందరు స్థిరనివాసం ఏర్పర్చుకోగా, మరికొందరు తిరిగి మంగోల్ తెగలలో లీనమైపోయారు.

ఉత్తర దండయాత్రకు బయలుదేరిన నైన్యం శిక్షణతో మెలగుతూ ప్రజలను వారి ఆస్తులను, వ్యవసాయ పనిముట్లను చుక్కి పశువులను రక్షించుటకు పూనుకు ది. అందుచేత ప్రజల సహకారంతో త్వరగా పురోగమించగలిగింది.

1368 వ సంవత్సరం ఆకురాలుకాలంలో ఉత్తర దిగ్విజయనైన్యాలు టాటు (పెకింగ్) నగరాన్ని పట్టుకొని, మంగోల్ ప్రభుత్వాధికారాన్ని తుడిచివేసింది. తరువాత పదిసంవత్సరాలలో మింగ్ నైన్యం పశ్చిమోత్తర ప్రాంతాలను, ఈశాన్య ప్రాంతాలను, నైరుతి ప్రాంతాలను జయించి, మిగిలివున్న మంగోల్ నైన్యాలను తుడిచివేసింది.

తన ప్రభుత్వాధికారాన్ని బలపరచుకోడానికి తాయ్టూన్ చక్రవర్తి రైతులతో రాజీపడి, వ్యవసాయాభివృద్ధికి తగు చర్యలు తీసుకున్నాడు.

ఎవరి ప్రాంతాలకు వారు తిరిగి వెళ్ళి వ్యవసాయాభివృద్ధిని పెంచేందుకు లేదా జనసంఖ్య తక్కువగావున్న ప్రాంతాలకు వెళ్ళి బంజరుభూములను సాగుచేసేందుకు రైతులను మింగ్ ప్రభుత్వం ప్రోత్సహించింది. చుక్కి పశువులను, వ్యవసాయ పనిముట్లను, విత్తనాలను రైతులకు అందజేసి, మూడేళ్ళవరకు పన్నులను, వైట్టిచాకిరిని మినహాయించింది. బంజరు సాగుచేసినపుడు ఆ భూములను ఆ రైతులకే ఇచ్చేవారు.

నీటి వనరులను ఎక్కువచేసే ప్రాజెక్టులను నిర్మించేందుకు మింగ్ ప్రభుత్వం శ్రద్ధ వహించింది. ఆనకట్టలను నిర్మించడం, వరద కట్టలను మరమ్మత్తు చేయడం నదీగర్భాలను బాగుచేయడం జరిగింది. అదివరకు పడావులుగావున్న ప్రతి పొలాన్ని తిరిగి దున్ని సాగుచేయడానికి మింగ్ పరిపాలన ఆరంభమైన మొదటి సంవత్సరాలలో కృషి జరిగింది.

ప్రతి పంటను మింగ్ ప్రభుత్వం ప్రోత్సహించింది. ఐదునుంచి పది మాల భూమిని సాగుచేసే రైతు కుటుంబం ప్రతిపంటను అరమాలో వేసితీరాలని నిర్ణయించింది. కమతం పెద్దదైనకొలదీ ఎక్కువ ప్రాంతంలో ప్రతిపంట వేయాలి. నూలుతో బట్టలు నేయడం రైతులకు అనుబంధ వృత్తిగా తయారయింది. పట్టువస్త్రాలకుబదులు నూలువస్త్రాలను ధరించడం ప్రజలలో ఎక్కువయింది.

భూమిని తిరిగి సర్వే చేయించడం, జనాభాలెక్కలు తీయడం ఖచ్చితంగా జరిగినందున భూస్వాములు రహస్యంగా వుంచిన కమతాల నిజపరిస్థితి బయటపడి వారిపై సక్రమంగా పన్ను విధించబడింది. రైతులపై పన్నులభారం తగ్గింది. అవినీతిని, లంచగొండితనాన్ని తొలగించడానికి తాయ్టూన్ తీవ్రమైన చర్యలు తీసుకున్నాడు. లంచగొండి వుద్యోగులు చాలమంది శిక్షించబడ్డారు.

దేశ ఆర్థిక పరిస్థితిని పునరుద్ధరించడానికి వీలుగా డెబ్బదియేళ్ళవరకు శాంతి కూడవుంది. కరువును ఎదుర్కొనేందుకు అవసరమైన ధాన్యాన్ని ప్రభుత్వం నిల్వ చేయగలిగేది.

గొప్ప సముద్ర ప్రయాణాలు

ఇదివరకే ఉదహరించినట్లుగా చైనా ప్రజలు దిక్సూచి యంత్రాన్ని అభివృద్ధి చేయడంలో జయంపొందారు. సముద్రయానం చేయడంలో కూడ చాల అనుభవం సంపాదించారు.

పదిహేనవ శతాబ్దం ప్రారంభంలో ప్రపంచచుంతటిలోకి చైనా భాగ్యవంతమైన శక్తివంతమైనదేశం. ఓడల నిర్మాణం ఉన్నతస్థాయిలో వుండేది. తాయ్ టూన్ చక్రవర్తి నాలుగవ కొడుకు దక్షిణ సముద్ర దీవులను (తూర్పు ఇండియా దీవులని పిలువబడేవి) పరిశోధించాలని నిర్ణయించాడు. యున్నాన్ రాష్ట్రానికి చెందిన కుయీ వంశస్తుడు చెంగ్ హోకు ఈ బాధ్యత యివ్వబడింది.

1405 లో 21 వేలమంది మనుష్యులతో చెంగ్ హో బయలుదేరాడు. సముద్రయానానికి ఉపయోగించే 60 ఓడల నిండా బంగారు, పట్టు, పింగాణి సరకులతో ఈ దళం బయలుదేరింది. తూర్పు సముద్రాన్ని దక్షిణచైనా సముద్రాన్ని దాటి, చంపా (కొచిన్ చైనా) రేవుకు, ఇతరదేశాలకు వెళ్ళింది. ప్రతిదేశంలోనూ స్థానిక ప్రజలతో వ్యాపారం చేయడానికి, రాజులకు బహుమతులు యివ్వడానికి అవసరమైనంతకాలం ఆచట ఆగారు.

తరువాత ముప్పది సంవత్సరాలలో చెంగ్ హో అతని అనుచరులు ఆరుసార్లు సముద్రయానం చేశారు. ఇండోచైనా ద్వీపకల్పానికి, మలయా ద్వీపకల్పానికి, తూర్పు ఇండీస్ దీవులకు, భారతదేశానికి, పర్ష్యాకు, అరేబియాకు, ఆఫ్రికా తూర్పు తీరానికి వెళ్లారు. దిగిన ప్రతి దేశంయొక్క పరిస్థితులను, స్థానిక ప్రజల సాంప్రదాయాలను, అలవాట్లను తెలిసికున్నారు. వారితో శాంతియుతంగా వ్యాపారం చేశారు. రాజు అనుమతితో మలయా ద్వీపకల్పంలో ఆహారాన్ని, వర్తకపు సరుకులను నిల్వచేయడానికి గిడ్డంగులను నిర్మించుకున్నారు. ఇతర దేశాలకు వెళ్లివచ్చిన ఓడలు స్వదేశానికి తిరిగివచ్చే దారిలో ఆచట మకాం వేసేవి. చెంగ్ హో యాత్ర విజయం పొందడం ఫలితంగా చైనాకు విదేశాలలో వ్యాపారసంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి. చైనా వర్తకులు, విదేశ వర్తకులు పరస్పరం రాకపోకలు తరచుగా జరపసాగారు.

చెంగ్ హో, అతని దళం సముద్ర ప్రయాణపు ప్రమాదాలను ఎదుర్కోడంలో కనపరచిన ధైర్యం మెచ్చుకోదగినది. కొలంబస్ అమెరికాను కనిపెట్టడానికి, వాస్కోడి గామా గుడ్ హోప్ అగ్రాన్ని చుట్టివెళ్లడానికి అర్థశతాబ్దం ముందుగానే చెంగ్ హో ఈ మహత్కార్యాలను సాధించాడు.

తూర్పు ఇండియా దీవులకు చెంగ్ హో యాత్రల ఫలితంగా చైనాకు, ఆ దేశాలకు మధ్య స్నేహపూర్వకమైన వర్తక సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి. ఆ దీవులలో వర్తక వ్యాపారాలకోసం చైనా ప్రజలు ఎక్కువ సంఖ్యలో వెళ్ళారు. సహజంగా కొందరు ఆచటనే నివాసమేర్పరచుకుని, కుటుంబాలను కూడా తీసికు వెళ్ళారు. వారి బిడ్డలు

పెరిగాక పెళ్లిళ్ళు చేసుకుని, అచటనే తమ వృత్తులను కొనసాగించారు. ముమైత్రా దీవిలోని పాలెంబాంగ్ లో కొన్ని వేల చైనా కుటుంబాలున్నాయి. జావా దీవిలో వేలకొలదీ చైనా కుటుంబాలున్నాయి.

దేశాంతరాలకు వెళ్లిన చైనా ప్రజల కృషి, తూర్పు యిండియా దీవులను అభివృద్ధి చేయడానికి ఎంతో తోడ్పడింది. పట్టువస్త్రాలు, పింగాణి, ఇనప పనిముట్లు వగయిరా చైనా సరుకులు ఆ దీవుల్లోని వివిధ భాగాలలో లభ్యమయ్యేవి. స్థానిక ఆర్థిక విధానాన్ని, సంస్కృతిని పెంపొందించడానికి చైనావారి ఉత్పత్తి నైపుణ్యం, సంస్కృతి ఎంతో ఉపయోగపడింది.

32 వ అధ్యాయం

విదేశ దండయాత్రలకు వ్యతిరేకంగా మింగ్ ప్రభుత్వ పోరాటం

మంగోలులతో యుద్ధం

మంగోలియన్ సేనలకు ఎడారి అవతలకు మింగ్ పైన్యం పారదోలిన తరువాత మంగోల్ జాతి చాలా తెగలుగా చీలిపోయింది. పాలక తెగలను తార్తారులని పిలచేవారు.

తార్తారులకు పడమరగా మరో మంగోల్ తెగ అయిన ఓయరాట్లు నివసించే వారు. పదునైదవ శతాబ్దం మధ్యభాగంలో ఓయరాట్లు బలపడి, తార్తారులను ఓడించి, తమ అధికారాన్ని కెయోనదీ లోయవరకు విస్తరించుకుని, మింగ్ సామ్రాజ్యం ఉత్తర సరిహద్దులకు తీవ్ర ప్రమాదంగా తయారయ్యారు.

1449 లో ఓయరాట్ నాయకుడు తన సేనలకు దక్షిణ దిశకు పంపాడు. శత్రుబలం తెలియనందున, మింగ్ ప్రభుత్వం తయారుగాలేదు. చక్రవర్తి స్వయంగా టాటుంగ్కు వెళ్లి పైన్యాన్ని నడిపించాడు. పరిస్థితి క్లిష్టంగావుందని గ్రహించి, తిరోగమించాలని పైన్యాన్ని ఆజ్ఞాపించాడు. సరైన నాయకత్వం లేని పైన్యం విశ్రాంతి, తిండి లేకుండా త్వరత్వరగా ప్రయాణం చేసింది. టుముపావ్ చేరుకునేటప్పటికి పూర్తిగా అలసిపోయింది. ఇరవై అడుగుల లోతు తవ్వినా మంచి నీళ్ళు లభ్యంకాలేదు. ఈలోగా ఓయరాట్ గుర్రపుసేన వచ్చి వారిని చుట్టుముట్టింది. మింగ్ సైనికులు గాఢరాతో చిందరవందరగా పారిపోయారు. చక్రవర్తిని వైదీగా పట్టుకున్నారు.

ఈ వార్త పెకింగ్కు చేరినపుడు కొత్త చక్రవర్తి చింగ్టీ మంత్రులను పిలిచి ప్రమాద పరిస్థితులను ఎలా ఎదుర్కోవాలన్న విషయాన్ని చర్చించాడు. రాజధాని నాంగ్కింగ్కు మార్చాలని కొందరు సలహా ఇచ్చారు. రక్షణ చర్యలు సాగించాలని వాదించిన యూచెన్ అనే ఉన్నతోద్యోగి బాధ్యత అప్పగించబడింది. వివిధ ప్రాంతాలనుంచి ఆ

ధాన్యాలను పెకింగ్ నగరానికి అతడు తెప్పించాడు. నగరంలోని పైనిమలను, పొరుగులను వీరోచితంగా పోరాడమని విజ్ఞప్తి చేశాడు.

ఓయ్ రాట్లు తమదారిలో మింగ్ సరిహద్దు కాపలావార్ల తీవ్ర ప్రతిఘటనను ఎదుర్కోవలసివచ్చింది. పెకింగ్ సమీపించేసరికి నగరమంతా యుద్ధానికి సన్నద్ధమై వుంది. అనేక దాడులను మింగ్ సైనికులు తిప్పికొట్టారు. అదనపు బలాలు వరుసగా చేరుకోసాగాయి. అందుచేత ఓయ్ రాట్లు ఉపసంహరించుకోవలసివచ్చింది.

మింగ్ వంశ పరిపాలన మధ్యభాగంలో తార్తారులు తమబలాన్ని సమీకరించుకొని మరొకసారి ఆడ్డోనను ఆక్రమించుకున్నారు. పచ్చిబైళ్ళను పశువుల పెంపకానికి, దక్షిణదేశ దండయాత్రకు కేంద్రంగా చేసుకున్నారు. ఎడారి ఉత్తర దక్షిణ భాగాలను బలపరచుకున్నాక మింగ్ సామ్రాజ్యానికి ప్రమాదంగా తయారయ్యారు. తార్తార్ గుర్రపు సేనలు చైనా గోడను తరుచుగా దాటివచ్చి, షెన్సీ షెన్సీ రాష్ట్రాలలోను హోపే రాష్ట్ర ఉత్తర భాగాలలోను శాంతియుత పరిపాలనను భగ్నం చేశారు. అనేకసార్లు పెకింగ్ నగర శివాల్లదాకా చొచ్చుకువచ్చేవారు.

తార్తారులకు వ్యతిరేకంగా రక్షణ దుగ్గాలను బలపరచేందుకు చైనా గోడను సురక్షుతు చేయాలనీ, విస్తరించాలనీ మింగ్ చక్రవర్తి నిశ్చయించాడు. పాతపునాదులైన మరింత చుందంగాను, ఎత్తుగాను గోడను నిర్మించుతూ, ఒక భాగం తరువాత మరొక భాగాన్ని కార్మికులు పూర్తిచేశాడు. శత్రువాడి వచ్చినపుడు పోరాటంతో పాటు గోడను సురక్షుతు చేయాలనీ బాధ్యత ప్రజలపై పడింది.

కొత్తగా బలపరచబడిన చైనాగోడ తూర్పున షాన్ హై కాన్ కనుచునుంచి పడమర చియాయు కాన్ కనుచువరకు అనగా దాదాపు ఐదువేల లీల పొడవు వుండేది. శత్రువుల దాడులకు బలవత్తరమైన ఆటంకంగా వుండేది.

మింగ్ పరిపాలన కాలంలో జపాన్ వర్తకులు తమ ఓడలలో సరుకులతో పాటు సాయుధ సేనలను చైనా సముద్రరేవులలో దిగేవారు.

వ్యాపారం నంలో అవకాశం దొరికినపుడల్లా ప్రజలను డం వీరికి పరిపాటుయింది. అందుచేత సముద్ర వారుగా ఈ జపాన్ ఓడదొంగలు తయారయ్యారు.

డి ప్రజలను రక్షించే విషయమై మింగ్ ప్రభుత్వం వహించింది. సముద్రతీరంవెంట అనేక దుగ్గాలను వేలచుంది తర్ఫీదుపొందిన రైతులను కాపలాగా వుంచింది.

ఏమరపాటు జరిగినా జపాన్ వాళ్లు తమ దుశ్చర్యలను కొనసాగించారు.

16 వ లో జపాను ఓడదొంగల మూకలు కియాంగ్సు, చెకియాంగ్ రాష్ట్రాలపై దాడిచేసి, కొన్ని సందర్భాలలో అంతర్భాగాలకు సైతం చొరబడి,

ప్రజలను చంపి, సంపదను దోచుకుపోయారు. తరువాత జపానువాళ్ళు యింకా దక్షిణానికి వెళ్ళి, ఫూకీన్ రాష్ట్రంపై దాడిచేశారు.

జపాన్ ఓడదొంగలకు వ్యతిరేకంగా మింగ్ ప్రభుత్వం తన బలాలను సమీకరించింది. సైన్యానికే చెకియాంగ్ లో తర్ఫీదు యివ్వడానికి ప్రఖ్యాత మింగ్ సేనాని ఐన చిచి-కాంగ్ నియమితుడయ్యాడు. కోస్తాప్రజల తోడ్పాటుతో, మార్గదర్శకులుగా రైతుల సహాయంతో చిచి-కాంగ్ సైన్యం జపాన్ ఓడదొంగలపై తీవ్రమైన దెబ్బలను వరుసగా కొట్టింది. 1565 నాటికి ఓడదొంగలకు పూర్తిగా తుడిచిపెట్టింది.

కొరియాకు సహాయం

1592 లో హిదెయోషి టాయెటోమీ అనే జపాన్ సేనాని అనేక వందల నావలపై లక్షకుమించిన సైన్యంతో కొరియాదేశంపై దాడిచేశాడు. దక్షిణకొరియా సముద్రతీరంలో దిగి, జపానువాళ్ళు దారిపాడుకునా తగులబెట్టడం, దోపిళ్ళు సాగించుతూ ప్యాంగ్ యాంగ్, నూయెల్ వగైరా నగరాలకు ఆక్రమించుకుంది. కొరియా ప్రజలు ఎదురునిలచి పోరాడసాగారు.

కొరియా ప్రభుత్వం తమకు సహాయపడవలసిందిగా మింగ్ ప్రభుత్వాన్ని అర్థించింది. 1593 లో జనరల్ లీ జు-సుంగ్ అధిపత్యం క్రింద మింగ్ సైన్యం కొరియాకు వెళ్ళింది. కొరియా సేనల సహకారంతో జపాన్ సైన్యాలను ఓడించి, ప్యాంగ్ యాంగ్ ను విముక్తి చేసింది. తీవ్రమైన నష్టాలను పొందిన జపానువాళ్ళు వెనక్కి తిరిగిపోయి, ద్వీపకల్పం దక్షిణ కొసనువున్న పూసాన్ లో తిష్టవేశారు.

1597 లో హిదెయోషి తిరిగి దండయాత్ర చేశాడు. మింగ్ సేనలు, కొరియా సేనలు కలసి జపాన్ దండయాత్రను ఎదిరించాయి. మరొకసారి జపాన్ సేనలను పూసాన్ సమీపం వరకు త్రిప్పికొట్టాయి. పన్నెండు నెలల అనంతరం ఉభయ సేనలు ఐక్యంగా భూమిపైనుంచి, సముద్రంపైనుంచి జపాన్ వారిపై భీకరమైన దాడిచేశాయి.

ఈ కారణం సర్వనాశనమయింది. మిగిలిన జపానువాళ్ళు పారిపోయారు.

33 వ అధ్యాయం

వ్యాపారం, పరిశ్రమల అభివృద్ధి: భూమి కేంద్రీకరణ

పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తికి ప్రారంభ చిహ్నాలు

యునైటెడ్ వంశ ప్రభుత్వం కూలిపోవడంతో బానిసత్వంలో వుంచబడిన చేతి వృత్తి కళాకారులు తిరిగి స్వాతంత్ర్యం పొందారు. మింగ్ ప్రభుత్వం క్రింద “పువ్వు గులుగా వున్న కళాకారులు” నిర్ణీతమైన సాంఘిక సర్వీసును పూర్తిచేశాక, స్వంతంగా పనిచేసుకునే అవకాశం వుండేది. ఉత్పత్తిని వెంచడానికి దీనివలన వుత్సాహం లభించింది. వ్యవసాయం అభివృద్ధి చెందేకొలదీ పల్లెసీమలు ఎక్కువ భాగాన్ని, ముడిపదార్థాలను నగరాలకు అందజేసేవి : రైతుల కొనుగోలుశక్తి పెరుగు తున్నందున నగరాలలో చేతిపరిశ్రమకులు తయారుచేసిన సరుకులను ఎక్కువగా కొనగలిగేవారు. ఈవిధంగా చేతిపరిశ్రమలు విస్తరించాయి. ఇరుమురు కరిగించడం, కుండ ను తయారుచేయడం, బట్టలు నేయడం, అచ్చువేయడం, ఓడలనిర్మాణం వగయిరా పరిశ్రమలలో టెక్నికల్ నైపుణ్యం అభివృద్ధిచెందింది. చేతివృత్తుల పనివారి సంఖ్య పెరిగింది. చేతిపరిశ్రమల కర్మాగారాలు వృద్ధిచెందాయి.

మింగ్ వంశ పరిపాలనకాలంలో టైహూసరసుప్రపాంతం ముఖ్యంగా నూచా పట్టుపరిశ్రమకు కేంద్రంగా వుండేది. ఇచట చాలా చేతివృత్తులవారు, చేతిపరిశ్రమల కర్మాగారాలు వుండేవి. ఈ కర్మాగారాల యజమానులు రోజుకూలికి పనిజేసే నిపుణులైన కళాకారుల శ్రమను వినియోగించుకుని లాభంపొందేవారు. ఉదయమే తాత్కాలిక పనివారు పనికోసం ఎదురుమాస్తా కర్మాగారాల గేట్లుముందు తిరుగుతుండేవారు. ఈవిధమైన ఫ్యాక్టరీ వుత్పత్తిలో అప్పటికే పెట్టుబడిదారీవిధానం చిహ్నాలు ద్యోతకమయ్యాయి.

మింగ్ పరిపాలనలో కుండల పరిశ్రమ చాలా అభివృద్ధిచెందింది. చింగ్ టెక్నిక్ ఈ పరిశ్రమకు కేంద్రంగా వుండేది. కియాంగ్స్ రాష్ట్రంలో “పింగాణీ పట్టణమని” పిలువబడే యిచట ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యం క్రిందను, వ్యక్తుల యాజమాన్యం క్రిందను నిర్వహించబడుతున్న వేలకొలదీ బట్టీలు రాత్రింబవళ్ళు పనిచేసేవి. పింగాణీని తయారుచేయడానికి చాల చిక్కులతో కూడిన ప్రత్యేక నైపుణ్య పద్ధతులు అవసరమౌతాయి. పనివారికిచ్చే వేతనాలలో చాల తేడావుంది. సాధారణ పనివారికంటే

నిపుణులు చాల ఎక్కువ జీతం సంపాదించేవారు. కర్మాగారాలలో పనిని అజమా యిషీ చేసే మానేయు వుండేవారు. చింగ్ టెక్స్ట్స్ లో తయారైన పింగాణీసామాన్లు దేశమంతటా అమ్మబడేవి; విదేశాలకు ఎగుమతయ్యే వాటిలో పింగాణీ ముఖ్యమైన సరుకుగా వుండేది.

చేతివృత్తుల కర్మాగారాలు, వర్తకం అభివృద్ధి చెందడంతో కొన్ని వ్యవసాయ పంటలు వర్తకపుసరకు లయ్యాయి. కియాంగ్సురాష్ట్రంలోని ప్రతిపంట కేంద్రమైన సుంగ్ చియాంగ్ జిల్లాలో ప్రత్తిపంటను సాగుచేసేందుకు సగంభూమి వినియోగించే వారు. పట్టణాల్లోని ప్రత్తి కుటుంబం నూలువడకడం, బట్టలు నేయడంవల్ల వస్త్ర పరిశ్రమకు అది కేంద్రమయింది. దేశంలో వివిధ ప్రాంతాలనుంచి ధనిక వర్తకులు అచటకివచ్చి, మధ్యవర్తుల (కమిషన్ వర్తకుల) ద్వారా నూలు వస్త్రాలను కొని, కియాంగ్స్, హో పేహునాన్, క్వాంటంగ్, క్వాంగ్స్ రాష్ట్రాలకు, దూరానవున్న షెన్స్ షెన్స్ రాష్ట్రాలకు సైతం రవాణా చేసేవారు.

చేతివృత్తుల పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందడంతో పాటు నగరాల విస్తీర్ణం, సంఖ్య పెరిగి, భాగ్యవంతమయ్యాయి. దేశంలో ముప్పదికంటే ఎక్కువ పెద్ద నగరాలు వుండేవి. అందులో ఎక్కువభాగం ఆగ్నేయ సముద్రతీరంలో వుండేవి. మూడోవంతు కియాంగ్సు, చెకియాంగ్ రాష్ట్రాలలో వుండేవి. మింగ్ ప్రభుత్వ రాజధానీ నగరాలైన పెకింగ్, నాంకింగ్ లు రాజకీయంగానూ, ఆర్థికంగానూ ముఖ్య కేంద్రాలుగా వుండేవి. చేతి పరిశ్రమలు, వ్యాపారం పెంపొందుతూవుండేవి. ఒకే రకమైన వ్యాపారం ఒకే వీధిలో లేక ఒకే కేంద్రంలో కేంద్రీకరించబడివుండేవి. ఉదాహరణకు నాంకింగ్ నగరంలో బుటేదారుపట్టు, రంగులు, కంచు, ఇనుముసామాను తయారుచేసే కర్మాగారాలు వేర్వేరుగా వుండేవి. పెకింగ్ నగరంలో బియ్యం, బొగ్గు, కుండలు, గాడిదలు, గుర్రాలు అమ్మేందుకు వేర్వేరు మార్కెటులు వుండేవి.

విదేశ వ్యాపారంకూడ వృద్ధిచెందింది. కాంటన్ నగరం పెద్ద వర్తకరేవుగా వుండేది. పింగాణీ, పట్టుసరుకులు, ఇనుప సామాను తూర్పు ఇండిన్ దీవులకు ఎగుమతి చేయబడేవి. మింగ్ ప్రభుత్వ మధ్యకాలానికి యూరపుతో వర్తకసంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి.

భూ మి కేంద్రీకరణ

మింగ్ వంశ పరిపాలన ప్రారంభదశలో వ్యవసాయ పనిముట్లను బాగుచేసు కుని, పొలాలను బాగా పదునుచేసి, ఎరువులను ఉపయోగించి రైతులు తక్కువ విస్తీర్ణంలో ఎక్కువ పంటలు పండించేవారు. సాగుచేసే భూమి విస్తీర్ణం కూడా ఎక్కువయింది. ఫలసాయం చాల ఎక్కువయింది. కాని రైతుల భూములను క్రమక్రమంగా భూస్వాములు కాజేయసాగారు.

రైతులకు హక్కులను యిస్తూ చట్టాలు చేసిన ప్రథమదశ గడచిపోయాక మింగ్ ప్రభుత్వం తమ అధీనంలో వున్న భూములను ప్రభువులకు, మంత్రులకు చక్రవర్తి ఈనాములుగా ప్రదానం చేశాడు. విపరీతమైన ఈ బహుమానాలతో సంతృప్తిచెంద

ఉద్యోగులు, వారి యేజెంట్లు అక్రమంగా అనేక సాకులతో రైతుల భూములను కాజేశారు. చక్రవర్తికూడ వికాలమైన ప్రాంతాలను రాజకుటుంబానికి దఖలు చేసుకున్నాడు. చక్రవర్తి కుటుంబానికి ప్రత్యేకించిన జాగీర్లు ఒకటినుంచి మూడువందలకు పైగా పెరిగాయి. వీటిని కాలదార్లతో సాగుచేయించేవారు.

చక్రవర్తి కుటుంబానికి, ప్రభువులకు చెందిన జాగీర్లను సాగుచేయించే నిగామాన్లు, యజమానుల అధికారాన్ని వినియోగించుకుని రైతులను దోచుకుని తాము లాభపడేవారు. జాగీరుప్రాంతాలలో పడవలు నడిపినా, బళ్ళు తోలినా, చేపలు పట్టినా, కట్టెలు కొట్టినా, ఆ సమీపంలో పశువులను మేపినా రైతులనుండి అక్రమవసూళ్లను గుంజేవారు. అంతటితో సంతృప్తిచెందక జాగీరు భూములను విస్తరించుతూ, జాగీరు సరిహద్దులనే వున్నవని రైతుల భూములను ఆక్రమించి బలవంతంగా మకూలువసూలు చేసేవారు.

మింగ్ పరిపాలన ఆరంభదశలో ప్రభుత్వం పన్ను వసూలుచేసే భూమి విస్తీర్ణం 80 కోట్ల మాలకు మించివుండేది. పదహారవ శతాబ్దం మొదటికి దీని విస్తీర్ణం సగానికి సగం తగ్గిపోయింది. చక్రవర్తి, ప్రభువులు, మంత్రులు, భూస్వాములు వికాలమైన ప్రాంతాలను ఆక్రమించుకుని, పన్నులనుండి తప్పించుకునేవారు. మింగ్ పరిపాలన ఆఖరి సంవత్సరాలలో టైహూ సరస్సు చుట్టూవున్న సారవంతమైన భూములలో నివసించే కుటుంబాలలో పదింటి ఒకరికిమాత్రమే స్వంతభూమి వుండేది. తక్కిన తొమ్మిదివంతుల కుటుంబాలు కాలదార్లగా వుండేవారు.

డబ్బురూపేణా మక్తాలు

మింగ్ పరిపాలన మధ్యదశ అనంతరం భూమి శిస్తుద్వారా వచ్చే ఆదాయం తగ్గినప్పటికీ ప్రభుత్వభిర్లు పెరిగింది. భూమి శిస్తుకు తోడు రైతులు అదనంగా అక్రమ పన్నులభారాన్ని, ప్రభుత్వ వెట్టిచాకిరీని భరించవలసివచ్చేది. చాలామంది రైతులు దివాళాతీసి, తమగ్రామాలను వదిలి పారిపోయారు.

ప్రజలనుండి ఎక్కువ పన్నులను గుంజాలనే దృష్టితో ప్రభుత్వం “ఒక కొరడా చట్టం” అనే పేరుతో కొత్త పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టింది. ఈ పద్ధతికింద భూమిని తిరిగి సర్వేచేయించి, భూమి పన్నుతో వెట్టిచాకిరీ మొదలైనవాటినికూడా చేర్చి ఒకే పన్నుక్రింద ధనరూపంలో కనుతాల పైజును అనుసరించి వసూలు చేస్తారు. ఈ పద్ధతిని ముందుగా కొన్ని జిల్లాలలో అమలుజరుపుటద్వారా పరీక్షించిన తర్వాతనే 1581 లో దేశమంతటానూ వర్తింపజేశారు; అప్పటినుంచి డబ్బురూపేణా పన్నులు వసూలు చేయడం చైనా అంతటా విస్తరించింది.

ఐనప్పటికీ భూమిని రీసర్వే చేయించాలనే నియమాన్ని సక్రమంగా ప్రభుత్వం అమలుజరపలేదు. పెద్ద భూస్వాములు యీ పద్ధతి అమలుజరుగకుండా అరికట్టేందుకు అన్నివిధాలా ప్రయత్నించారు. పన్నెండు సంవత్సరాల అనంతరం యీ విధానం అమలుజరుగకుండా పోయింది. వెండినాణాల రూపంలో పన్ను చెల్లించడం మాత్రం వుండిపోయింది.

34 వ అధ్యాయం

మింగ్ పరిపాలన చివరిదశ

పన్నులు వసూలుచేసే ఖొజ్జాలకు వ్యతిరేకంగా పౌరుల పోరాటం

మింగ్ వంశ మొదటిదశలో అధికారాన్నంతటినీ తన చేతుల్లో కేంద్రీకరించు కుని చక్రవర్తి అతి నిరంకుశంగా పరిపాలించేవాడు. మింగ్ పాలన మధ్యభాగం గడచి పోయాక చక్రవర్తి పేరుతో ఖొజ్జాలు అధికారం చెలాయించసాగారు. ప్రజలను అణచివుంచేందుకు, వుద్యోగులకు ఒక కంట కనిపెట్టివుంచేందుకు ఖొజ్జాల ఆధిపత్యం క్రింద రహస్య సర్వీసులను ఏర్పరచారు. ఖొజ్జాల ఏజెంట్లు దేశమంతటా తిరుగుతూ ప్రజలపైన తప్పుడు కేసులు బనాయించేవారు. ఒక కుటుంబం శిక్షింపబడితే ఇరుగు పొరుగువారినికూడ ఆ కేసుగా ఇరికించేవారు; ఒక మనిషి బైరులో బంధించబడటం మిత్ర హింసా కాండకు గురికావలసిందే. ఖొజ్జాలచేత నేరస్తులని ఎంచబడినవారు క్రూరాతిక్రూరమైన చిత్రహింసల పాలయ్యేవారు. అసంఖ్యాకులు ఖూనీ చేయ బడ్డారు. ఎచటమాసినా భీభత్సం చెలరేగుతుండేది.

ఖొజ్జాలలో లియూచిన్ అనేవాడికి అందరికంటే ఎక్కువ పలుకుబడి వుండేది. చక్రవర్తికి బదులుగా వాడే విజ్ఞాపనలకు సమాధానాలను తయారు చేసే వాడు. మంత్రులైనతం వాడి దయకొరకు ఎదురుమానేవారు. ప్రజలను దోచుకుని వాడు సేకరించిన ధనం 20 లక్షల బంగారు నాణాల దండలకు, 5 కోట్ల పెండి నాణాల దండలకు పైగా వుంది.

ఆఖరిదశలో మింగ్ చక్రవర్తులలో ఒకడు ఇరవై సంవత్సరాల పర్యంతం తన మంత్రులకు కలసికోలేదనీ, ప్రతి విషయాన్ని ఖొజ్జాలకే వదిలివేశాడనీ తెలుస్తుంది. లీ చుంగ్-హ్సీన్ అనే అత్యంత క్రూరుడైన ఖొజ్జా లంచగొండులతో కలిసి చక్ర వర్తి దర్బారులోని తమ ప్రత్యర్థులందరినీ ఖూనీచేయించాడు. స్థానికోద్యోగులంతా దాదాపు అతడి ఏజెంట్లే.

పరిశ్రమలు, వ్యాపారం పెరగడంతోపాటు పరిశ్రమలపైన, వర్తకంపైన విధించే పన్నుల మొత్తం, స్థాయి పెరిగింది. పన్నులు వసూలుచేసే నిమిత్తం విశేషాధికారాలతో ఖొజ్జాలు పెద్ద నగరాలకు పంపబడేవారు. పన్ను వసూళ్ళ సాకుతో ప్రజల ఆస్తులను కాజేయడం, అరెస్టుచేయడం, చంపించడం సర్వసాధారణంగా జరిగిపోయేది. ఇందువల్ల వ్యాపారం, పరిశ్రమలు చాల దెబ్బతిన్నాయి. పన్ను

వనూలుచేసే వుద్యోగుల నిరంకుశత్వానికి వ్యతిరేకంగా పౌరులు తీవ్ర ప్రతిఘటనకు పూనుకోవలసివచ్చింది.

1601 లో పన్ను వనూలుచేసే ఒక ఖొజ్జా వుద్యోగి నూ చాలో అనేక పన్ను వనూలు కేంద్రాలను వలయంమాదిరిగా స్థాపించాడు. పన్ను చెల్లించిన రక్షితులను తనిఖీచేసే సాకుతో దుండగుల దళాలను ప్రయోగించి ప్రతిచోటా చిక్కులు కలిగించేవారు. ఇతర ప్రాంతాల వర్తకులు నూ చాలో కాలిడటానికే భయపడ సాగారు. పట్టువస్త్రాలు నేసే కర్మాగారాలు చాలా ఉత్పత్తిని తగ్గించవలసి వచ్చింది. నేత కార్మికులు అనేకమంది నిరుద్యోగులై కరువు పాలయ్యారు. ఇన్ని జరిగినా లెక్కచేయకుండా వుద్యోగి మగ్గాలపై పన్నును పెంచాడు. మగ్గాలు యజమానికే చెందినప్పటికీ కార్మికుల శ్రమకు అవి ప్రాతినిధ్యం వహించుతాయి. కార్మికులు సమీకృతమై, శిక్షణగా పూరేగుతూ, పన్నులు తగ్గించాలని కోరారు. ఉద్యోగి వారి కోర్కెను నిరాకరించి, పూరేగింపును అణచివేయడానికి తన ఏజెంట్లను వుసికొల్పాడు. పర్యవసానంగా రెచ్చిపోయిన కార్మికులు రెవిన్యూ ఆఫీసుకు తగుల బెట్టారు. ఐతే మంటలు వ్యాపించకుండా చుట్టూ ప్రజలను బాగ్రత్త తీసుకోవలసిందిగా ముందుగానే హెచ్చరించారు.

షాంటూంగ్, కియాంగ్సు, కియాంగ్సీ, హూపే, హునాన్, షెన్సీ, యున్నాన్ లలో యిలాంటి పోరాటాలే జరిగాయి.

మింగ్ పాలన ఆఖరి దశలో రైతుల యుద్ధం

మింగ్ ప్రభుత్వ చివరిదశలో పన్నులు విపరీతంగా పెరిగాయి; భూమి కేంద్రీకరణ ఎక్కువయింది. ప్రకృతి సిద్ధమైన విపత్తులు సంభవించితే రైతుల దారిద్ర్యం మరి సహింపరానిదిగా తయారై కరువు పాలయ్యేవారు. 1628 లో షెన్సీ రాష్ట్రం ఉత్తరాన మొదలై రైతుల తిరుగుబాటు త్వరగా రాష్ట్రమంతటికీ, తూర్పు కంసూకు వ్యాపించింది.

ఎగ్లోనదిని దాటిన రైతునైస్యం విప్లవజ్యోతిని యాంగ్ ట్సీనది ఎగువ, మధ్య ప్రాంతాలకు వ్యాపింపజేసింది. ఏడేటా ఉద్యమం విస్తరించి శక్తివంతమయింది. మింగ్ ప్రభుత్వం గాభరాపడి విప్లవకారులను అరికట్టేందుకు వివిధ రాష్ట్రాలనుంచి తన సైన్యాలను పంపింది.

1635 లో వివిధ రైతుసైన్యాల నాయకులు హోనాన్ రాష్ట్రంలోని ఇన్ గ్యాంగ్ వద్ద సమావేశమయి, ఐక్య కార్యాచరణను గురించి చర్చించారు. మింగ్ సేనల దృష్టిని మరల్చేందుకు పడమర, ఉత్తరాన, దక్షిణాన రక్షణ సన్నాహాలు చేశారు. ప్రధాన సైన్యాలను తూర్పున కేంద్రీకరించి దెబ్బకొట్టారు. మింగ్ ప్రభుత్వ వలయాన్ని బ్రద్దలుచేసి, రైతుసేనలు తుపానువలే ముందుకుసాగి, పక్షంరోజుల్లో థెంగ్ యాంగ్, ఆన్ హ్వియ్ రాష్ట్రాలను స్వాధీనం చేసుకుంది.

1636 లో లీ ట్సీ-చెంగ్ నాయకత్వాన రైతుసేన మెన్సి, కంనూ, హోనాన్ రాష్ట్రాలలో చర్యలు కొనసాగించింది. చాంగ్ హీయెన్-చుంగ్ నాయకత్వాన మరొక రైతుసేన హూపే, జీచివాన్ రాష్ట్రాలలో మింగ్ ప్రభుత్వ సైన్యాలతో పోరాటం సాగించింది.

1640 నాటికి హోనాన్ రాష్ట్రంలో వున్న లీ ట్సీ-చెంగ్ సైన్యం లక్షల బలగాన్ని చేకూర్చుకుంది. “బీదల, భాగ్యవంతుల మధ్య భూమిని సమానంగా పంచాలనే” నినాదాన్ని లీ యిచ్చాడు. ఐదేళ్ళవరకు (ధాన్యసేకరణ వాయిదా వేస్తామని) ధాన్యపు వసూళ్ళను ఆపువేస్తామని వాగ్దానం చేశాడు. బీదలకు ధాన్యం, డబ్బు పంచాడు. రైతు సైన్యం వెళ్ళిన ప్రతిచోటా ప్రజలు స్వాగతమిచ్చారు. పొరులయిళ్ళలో దిగరాదనీ, వెండి, బంగారాలను కలిగివుండరాదని సైనికులను లీ నిషేధించాడు. పంటచేలను తొక్కించి పాడుచేసిన మరణశిక్ష విధించబడేది.

నాలుగు సంవత్సరాల అనంతరం లీ ట్సీ - చెంగ్ తన సేనలను సియాన్ నుంచి పెకింగ్ వైపు నడిపించాడు. మింగ్ ప్రభుత్వ దుశ్చర్యలను బట్టిబయలుపెట్టా దారి పాడుగునా ప్రకటనలు చేయించాడు. రైతుసేనల అధీనంలోవున్న ప్రాంతంలో ఐదేళ్ళవరకు ప్రభుత్వ ధాన్యసేకరణ వుండదనీ, స్త్రీ పురుషులెవరూ తమ రక్షణ విషయమై భయపడనక్కరలేదనీ, క్రయ విక్రయాలు సమాన ప్రాతిపదికపై జరుగుతాయనీ ప్రకటించాడు.

ఎగ్లోనదిని దాటి రైతు సైన్యం త్వరలోనే తాయ్ వాన్ పట్టుకుంది. నెల రోజుల్లోనే టా టుంగ్ ను పట్టుకుని, చుయింగ్ క్వాన్ కనుమను ఎట్టి ప్రతిఘటన లేకుండానే అధిగమించింది. మింగ్ సైనికులు అధికసంఖ్యలో రైతు సైన్యంలో చేరారు. అవినీతిలో మునిగివున్న మింగ్ పాలకులు ఆఖరి నిమిషంలో కళ్ళుతెరచి పెకింగ్ నగరాన్ని రైతు సేనలు చుట్టుముట్టేదని తెలిసికున్నారు. నగర రక్షణ సైనికులు పోరాడ నిరాకరించారు.

లీ ట్సీ-చెంగ్ గుర్రంపై ముందుండి ఆధ్వర్యం వహించగా రైతుసైన్యం రాజధానిలో ప్రవేశించింది. నగరంలోవున్న కొండపై మింగ్ చక్రవర్తి ఆత్మహత్య చేసు కున్నాడు. దీనితో మింగ్ వంశ పరిపాలన అంతమయింది. మింగ్ పరిపాలన చివరి దశలో పడిపోడు సంవత్సరాలు కొనసాగిన రైతుయుద్ధం చైనా చరిత్రలోనే అపు రూపమైనది.

35 వ అధ్యాయం

మంచూల విజృంభణ

భాగ్యవంతుడైన ప్రకృతి వనరులు గల చాంగ్ పాయ్ పర్వతాలలో మింగ్ పరిపాలనక్రింద.- నివసించే నూ చెన్ తెగ ప్రజలనే మంచూలని పిలుస్తారు. బొచ్చు కొరకు నల్ల నక్కలను వేటాడటం, అడవుల్లో జిన్ సెంగ్ అను మూలిక త్రవ్వడం, ముతాం క్యాంగ్ నదిలో ముత్యపు చిప్పలు పట్టడం నూ చెన్ ప్రజల వృత్తులు. వారు పశువులనుకూడ పెంచేవారు. గుర్రాలను, ముత్యాలను మారకం యిచ్చి హాన్ ప్రజల నుండి ధాన్యం, బట్టలు, ఇనుప పనిముట్లు తెచ్చుకునేవారు.

నూ చెన్లు గామీణ ప్రాంతాలలో నివసించేవారు. యుద్ధానికిగాని, వేటకు గాని వెళ్ళేటపుడు కుటుంబాలుగా లేక జనపదాలుగా సంఘటితమయ్యేవారు. భూమి వ్యక్తుల స్వంత ఆస్తిగా వుండి, హాన్ బానిసలచేత పనిచేయించేవారు. మట్టి తోను, లేక కొయ్యలతోను నిర్మించుకున్న కోటలలో తమ సంపదను దాచుకునేవారు.

నూ చెన్ నాయకుడైన నూ హాచు పిన్న వయస్కుడై వుండగా ఘోషాన్ కు వెళ్ళి హాన్ వర్తకులనుండి హాన్ భాష మాట్లాడటం, వ్రాయడం నేర్చుకున్నాడు. తరువాత నూ చెన్ తెగల్ని టీనీ ఐక్యపరచాడు. 1616 లో తన వంశానికి కిన్ వంశ బిరుదును స్వీకరించి, ఖాన్ గా ప్రకటించుకున్నాడు.

తన రాజ్య పౌరులను ఎనిమిది జెండాలక్రింద సూఘటితపరచి, వారి నాయకులు ప్రభుత్వ పరిపాలనలో పాల్గొనాలని నూ హాచు నిర్ణయించారు. సభ్యులు శాంతి సమయంలో ఉత్పత్తిలో పాల్గొంటారు. యుద్ధసమయంలో సైనికులుగా పోరాడు తారు. ప్రభుత్వాని కంతటికీ నూ హాచు సార్వభౌముడుగా వ్యవహరించుతాడు.

నూ హాచు ఎనిమిది జెండాలక్రింద 60 వేల సైన్యాన్ని సమీకరించి మింగ్ ప్రభుత్వ సేనలను సార్ హూ పర్వతంవద్ద ఓడించి తూర్పు లియెనింగ్ ను క్రమంగా లుంచాడు. తరువాత పశ్చిమ లియెనింగ్ పైకి దాడివెళ్ళి, నింగ్ యువాన్ నగర మింగ్ సైన్యంతో భీకరయుద్ధం చేశాడు. నగర రక్షణను ప్రసిద్ధ మింగ్ ఘోంగ్-హువాన్ చాకచక్యంగా విర్వహించాడు. యుద్ధరంగంలో ఖాన్ యాంగ్ కు తిరోగమనం చేశాడు. మరణించాడు.

నూర్ హామ కొడుకు హాంగ్ టైచి అధికారానికి వచ్చాక, హాన్ జాతివారిని బానిసత్వంనుండి విడుదలచేశాడు. హాన్ వుద్యోగుల పాలనక్రింద పౌరుల కుటుంబాలుగా సంఘటిత పరచాడు. జెండాల నాయకుల అధికారాలనుకూడ అతడు క్రమంగా తగ్గించాడు. వివిధ మంగోల్ తెగలను జయించి, 1696 లో తనను చక్రవర్తిగా ప్రకటించుకున్నాడు. "చింగ్" వంశ బిరుదును స్వీకరించి, జాతిపేరును నూచెన్ కుబురులు మంచుగా మార్చుకున్నాడు.

హాంగ్ టైచి చైనాగోడకు లోపలనున్న మంగోలియులు ఆక్రమించాడు. మంచూ సైన్యాలు అనేకసార్లు చైనాగోడకు దాటి, చైనాపై దాడిచేసి, దక్షిణ హాపీ షాంటుంగ్ లవరకు చొచ్చుకు వెళ్ళారు. ఒక దాడిలో 2 లక్షల 60 వేల మనుష్యులను, 5 లక్షల 50 వేల పశువులూ, గుర్రాలను ఎత్తుకుపోయారు. దోచుకున్న సంపదతో నిండిన బళ్ళవరుస ముప్పది లీల పొడుగువుంది.

రై సేనకు నాయకుడైన లీ ట్సీ - చెంగ్ 1640 లో పెకింగ్ నగరంలో ప్రవేశించాక, మంచూ దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా షాన్ హైకువాన్ కనుమలవద్ద తన సైన్యాలతోవున్న మింగ్ సేనాని వూ సాన్ - కీతో వుమ్మడి ప్రతిఘటనకు కలసి రమ్మని రాయబారాలు జరిపాడు. కాని లీ ట్సీ - చెంగ్ ఆహ్వానాన్ని వూ తిరస్కరించాడు. ఉమ్మడి ప్రతిఘటనకు కలసిరాకపోగా, రైతు సైన్యాలకు వ్యతిరేకంగా మంచూ దురాక్రమణద్వారా చేతులు కలపడానికి సిద్ధమయ్యాడు.

వూ ద్రోహం బయటపడగానే అతనితో ఢీకొనడానికి లీ ట్సీ - చెంగ్ రెండు లక్షల సేనతో షాన్ హై కువాన్ కనుమవద్ద వెళ్ళాడు; కాని ఆకస్మికంగా మంచూ సైన్యాలు మరొక వైపునుంచి లీ పైకి ఉపక్రమించాయి. రెండు వైపులనుండి ఒత్తిడివల్ల రైతు సైన్యం తిరోగమించడం తప్పనిసరయింది.

సియాన్ కు ఉపసంహరించాక లీ ట్సీ - చెంగ్ తన ప్రతిఘటనను కొనసాగించాడు. 1644 మే నెలలో మంచూలు రాజధాని పెకింగ్ ను పట్టుకున్నారు. మింగ్ ప్రభుత్వాధికారులు, భూస్వాములు మంచూల బూట్లను నాకడానికి తయారయ్యారు. రైతు సైన్యంపైకి సాయుధ దళాలను పంపడానికి వూనుకున్నారు. 1645 లో మంచూ సైన్యాలు సియాన్ పైకి దాడివేడలాయి. రైతు సైన్యం హిస్సయాంగ్ యాంగ్ కు తిరోగమించింది. తరువాత హూ పేలో భూస్వాముల సాయుధ సేనలు లీ ట్సీ - చెంగ్ ను చంపాయి.

లీ ట్సీ - చెంగ్ మరణానంతరం అతడి అనుచరులు మంచూలపై పోరాటాన్ని కొనసాగించారు.

దక్షిణ చైనాలో మంచూ వ్యతిరేక పోరాటం

పెకింగ్ లో లీ ట్సీ - చెంగ్ ప్రవేశించాడనే వార్త చేరగానే మింగ్ వంశానికి చెందిన ఒకడిని సింహాసన మెక్కించి, మింగ్ గించడానికి ప్రయత్నించారు. శిథిలావస్థలోవున్న మింగ్

నుంచి స్వీయరక్షణయొడ ఎలాంటి శ్రద్ధను కనపరచలేదు. మంత్రిులందరిలో షి-కో-ఫా మాత్రమే ప్రతిఘటించి తీరాలని వాదించాడు. యాంగ్ చౌ రక్షణకు, యాంగ్ ట్సీ నదికి ఉత్తరంగా వున్న సేనలకు అతడు ఆధిపత్యం వహించాడు.

మింగ్ సైన్యాలకు సంఖ్యాబలం వుంది; కాని సేనానులవధ్య తగాదాలున్నాయి. వీటి ఫలితంగా షి-కో-ఫా వేసిన రక్షణవ్యూహం భగ్నమయి, మంచూ సేనలు త్వరలోనే యాంగ్ చౌ నగరాన్ని చుట్టుముట్టాయి. సైన్యానికి యాంగ్ చౌ పౌరులకు నాయకత్వం వహించి షి-కో-ఫా వీరోచిత ప్రతిఘటన నిర్వహించాడు. ఏడురోజులు రాత్రింబవళ్ళు పోరాడక పట్టుకోబడ్డారు. షి-కో-ఫా ఖైదీగా బంధింపబడినా, లొంగుబాటు చూపనందున మంచూలచేత చంపబడ్డాడు.

మంచూ సైన్యం యాంగ్ ట్సీ నదిని దాటాక నాంకింగ్ లోని మింగ్ ప్రభుత్వోద్యోగులు పారిపోవడమో, లొంగిపోవడమో జరిగింది. కియాంగ్ నూ, ఉత్తర చెకియాంగ్ లను త్వరగా మంచూలు ఆక్రమించారు. ప్రతివాడు నెత్తిమీద జుట్టును జడవేసేందుకు వీలుగా వదలి, తక్కినదాన్ని నిగ్గయించిన పద్ధతిలో కత్తిరించుకోవాలని మంచూ ప్రభుత్వం కాసించినందున తిరుగుబాటు జ్వాలలు ప్రస్ఫులించాయి.

ప్రజలు తమ వ్యతిరేకతను బహిరంగ పోరాటంద్వారా వ్యక్తపరచారు. కియాంగ్ నూ రాష్ట్రంలోని కియాంగ్ సిన్, చి యాటింగ్ ప్రజలు ఈ విషయంపై యుద్ధానికి తలపడ్డారు; 4 లక్షల 20 వేల మంచూ సేనలను ఎదిరించి, పౌరులందరూ ఆహుతయ్యేవరకు 81 రోజుల పర్యంతం కియాంగ్ సిన్ ప్రజాప్రతిఘటన సాగింది. చి యాటింగ్ పౌరులకూడ రెండు నెలలకు పైగా పోరాడారు. ఇచటకూడ పెద్దయెత్తున హత్యలు జరిగాయి.

చెకియాంగ్, ఫూకీన్ రాష్ట్రాలలో కొంత భాగాన్ని మంచూలు ఆక్రమించాక దురాక్రమణదారులకు వ్యతిరేకంగా ప్రజాపోరాటం కొనసాగింది. చాంగ్ హువాంగ్-యెన్ నాయకత్వాన, చెంగ్ చెంగ్-కుంగ్ నాయకత్వాన వున్న మింగ్ సైన్యాలు చౌషాన్ దీవుల్లోనూ, చిన్ మెన్ అమాయ్ లలోనూ వరుసగా వుండి, ప్రతిఘటన కొనసాగించాయి.

1659 లో లక్షమందికి పైగా సైన్యాన్ని సమీకరించుకొని, యాంగ్ ట్సీ నదిలో వేలకొలదీ పడవలపై ఈ సేనానులు బయలుదేరివచ్చారు. నాంకింగ్ వరకు నదీ ప్రయాణంచేసి, నగరాన్ని చుట్టుముట్టారు. తరువాత చాంగ్ హువాంగ్-యెన్ నాయకత్వాన ఒక సైన్యం దక్షిణ ఆన్ హ్యాయ్ పై దాడి వెడలింది. ఎచటికి వెళ్ళినా ప్రజలు మాంసం, ద్రాక్షసారాయితో ఆహ్వానించారు. యాంగ్ ట్సీ నదిగట్టులపైవున్న నాలుగు ప్రీ ఫెక్చరు (పాంతుం) మూడు ఉప ప్రీ ఫెక్చరు 24 జిల్లాలు వీరికి సహాయంగా తిరుగుబాటు చేశాయి.

ఐతే మంచూ సైన్యం తాకిడివల్ల చెంగ్ చెంగ్-కుంగ్ సైన్యం యాంగ్ ట్సీ నది నుంచి తిరోగమించి, చిన్ మెన్ అమాయ్ లకు తిరిగి పోవలసివచ్చింది.

కొన్ని సంవత్సరాల అనంతరం మంచూ చాంగ్ హువాంగ్ ఎన్ ను పట్టుకొని చంపివేశారు.

తాయవాన్ అభివృద్ధి

ప్రాచీనకాలంనుంచి తాయవాన్ దీవి చైనాదేశంలో భాగంగా వుంటుంది.

మూడవ శతాబ్దంనాటికే హాన్ ప్రజలు తాయవాన్ దీవికి వెళ్ళి, కావోషాన్ ప్రజలతో కలిసి చెనుటోడ్చి, భూమిని బాగుచేశారు. దక్షిణ సుంగ్, యువాన్ వంశాల హయాంలో చైనా ప్రభుత్వం పంపిన వుద్యోగులే తాయవాన్ ను పరిపాలించేవారు. 1624 లో డచ్ వాళ్ళు తాయవాన్ దీవిలో ఒక భాగాన్ని ఆక్రమించారు. తాయవాన్ ప్రజలు ఎదురు తిరిగి, దురాక్రమణదారులకు వ్యతిరేకంగా నిరంతర పోరాటం సాగించారు. 1661లో చెంగ్ చెంగ్-కుంగ్ వందలకొలదీ పడవలపై 25 వేల సేనతో సముద్రాన్ని దాడివెళ్లి డచ్ వాళ్ళను ఓడించాడు. మరుసటి సంవత్సరం డచ్ వాళ్ళు లొంగిపోయారు.

ఆ కాలంలో కోయ్ షాన్ ప్రజలకు వ్యవసాయంలో ఎద్దుల ఉపయోగం తెలియదు. కొడవలి, తవ్వగాలు, నాగలి ఉపయోగం ఎదుగరు. చెంగ్ చెంగ్-కుంగ్ ఆయన వారసులు ఎద్దులను, ఇనుప పనిముట్లను స్థానిక ప్రజలకు పంచిపెట్టి, వాటి ఉపయోగాన్ని అలవరచి, తాయవాన్ లో వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధిచేశారు. పాఠశాలలు స్థాపించి, కోయ్ షాన్ పిల్లలను చదివించేందుకు ప్రోత్సహించారు. అభివృద్ధి చెందిన టెక్నిక్ అలవరచుకోవడంవల్ల కోయ్ షాన్ జీవనస్థాయి, సంస్కృతి పెరిగింది, చెంగ్ చెంగ్-కుంగ్, ఆయన వారసులు హాన్ ప్రజలతో సమానంగా కోయ్ షాన్ ప్రజలను పరిగణించి, వారి సైయోజనాలను కాపాడారు.

ఇరవై సంవత్సరాల వరకు మంచూ ప్రభుత్వాన్ని తాయవాన్ ప్రజలు గుర్తించనిరాకరించారు. ఐనప్పటికీ 1681 లో తాయవాన్ దీవిని మంచూ ప్రభుత్వం ఆక్రమించుకుంది.

లీ ట్సీ-చెంగ్ మరణానంతరం హ్యూనాన్ లో అతని అనుచరుడైన లీ చింగ్ రి లక్షల సైన్యానికి నాయకత్వం వహించాడు. అచటి మింగ్ సేనాని అయిన హో టెంగ్-చియోవ్ రైతు సైన్యంతో సహకరించడానికి ఒప్పుకున్నారు. అతని సేనాధిపత్యం అంగీకరించి, మంచూలకు వ్యతిరేకంగా ప్రతిఘటనను బలపరచుకున్నారు.

రైతు సైన్యం హ్యూనాన్ లో మంచూలను ఓడించి క్వాంగ్సీ, హ్యూనాన్ యుద్ధాలను జయించింది.

ఐతే కొందరు మింగ్ సేనానులు రైతు సైన్యంతో సహకరించడానికి బదులు వ్యతిరేకించారు. మంచూ వ్యతిరేక విక్రమసంఘటనను బలహీనపరచారు. హో టెంగ్-చియో యుద్ధరంగంలో మరణించాడు.

దచ్చివారి రాంగుడాలును చెంగ్ చెంగ్ - కుంగ్ అంగీకరిస్తున్న
దృశ్యాన్ని చూపే చిత్రం

ЧЧВ

లీ చిన్ కోడుకైన లీ లై-హాంగ్ నాయకత్వాన రైతుపైన్యం జీచివాన్, హూపే రాష్ట్రాల కొండల ప్రాంతాలలోకి తరలివెళ్ళింది. అచటి బంజర్లను సాగులోకి తెచ్చి, తరు కవసరమైన ఆహారధాన్యాలను పండించుకుంది. పది సంవత్సరాలకు పైగా రైతుపైన్యం కొండ ప్రాంతాలలోనే వుండిపోయింది. మంచూ సేనలు నిరంతరం వారిని యాతనపెడుతూ, 1664 లో రైతుసేనల బలమైన కేంద్రంగా వున్న మావ్ లూ పర్వతాన్ని చుట్టుముట్టడించారు. తరువాత జరిగిన భీకరయుద్ధంలో రైతు పైన్యం అణచివేయబడింది.

ఉత్తర జీచివాన్ లో మంచూలతో జరిగిన భీకరయుద్ధంలో చాంగ్ హ్సీయెన్-చుంగ్ చనిపోయాడు. చాంగ్ హ్సీయెన్-చుంగ్ అనుయాయుడైన లీటింగ్-క్యూహోవ్ నాయకత్వాన రైతుపైన్యం యున్నాన్, క్వీ చా రాష్ట్రాల్లోకి తిరోగమించింది. 1651 లో క్యూయూవాంగ్ యువరాజు రైతుపైన్యంతో కలసి, మంచూలకు వ్యతిరేకంగా విక్రమసంఘటన ఏర్పరచడానికి అంగీకరించాడు. తరువాత ఎదురుదాడి చేసి, క్వ్యాంగ్సి, డక్షిణ హునాన్ లను పునరాక్రమించుకున్నాడు.

పది సంవత్సరాలకు పైగా ఆక్సేయప్రాంతంలో రైతుపైన్యం తన కాళ్ళమీద తాను నిలబడింది. ద్రోహియైన మింగ్ సేనాని వూసాంకుయి ఆధ్వర్యాన మంచూసేన వారిపై అనేకసార్లు దాడిచేసింది. రైతుసేన ఎదిరించి పోరాడింది.

కాని చివరకు పశ్చిమయున్నాన్ సరిహద్దుకు నెట్టబడింది.

1662 లో క్యూయూవాంగ్ యువరాజును వూసాంకుయి ఖూనీచేయించాడు. ఈ సంగతి తెలిసి లీటుంగ్-క్యూ విచారం, కోపంతో ఆహారం నిరాకరించి, మరణించాడు.

36 వ అధ్యాయం

నల్లమందు యుద్ధానికి పూర్వం : చింగ్ (మంచూ) వంశ పరిపాలన

చింగ్ పాలన ఆరంభదశలో వ్యవసాయం, చేతిపరిశ్రమలు, వర్తకం

దీర్ఘ కాలం జరిగిన యుద్ధం వలన కొత్త ప్రభుత్వం ఆర్థికంగా చిక్కు పరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. చాల సారవంతమైన భూములు పాడుపడ్డాయి : భాగ్యవంతమైన చాలా నగరాలు శిథిలావస్థకు దిగజారాయి. జనాభా చాలా తగ్గిపోయింది. ఆదాయం తక్కువైనందున మంచూ ప్రభుత్వం మక్తాలను, పన్నులను పెంచింది. కాని రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగులు “భూమిని గున్నడానికి ఎవరూ సిద్ధపడటంలేదనీ, మక్తాలను, పన్నులను పెంచడం అసంభవమనీ” నివేదించారు.

రైతులనుంచి, ప్రజలందరినుంచి ప్రతిఘటన వస్తున్నదన్న, ఆర్థిక చిక్కులవలన మంచూ ప్రభుత్వం రాజీ విధానాన్ని అనుసరించవలసివచ్చింది. మింగ్ ప్రభుత్వ ఆఖరి దశలో విధించబడిన వెట్టిచాకిరీని, అక్రమ పన్నులను కొత్త ప్రభుత్వం రద్దుచేసింది. పడావు భూముల సాగును ప్రోత్సహించింది. 1712 లో ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ప్రకటన ప్రకారం తదనంతరం పుట్టేవారిపై తలపన్ను విధించబడదు. తరువాత తల పన్నును భూమిశిస్తుతో కలిపివేళారు దీనిని “భూమి - తల డబ్బు” అని పిలచేవారు. ఇందువల్ల ప్రజలు వెట్టిచాకిరినుంచి, భూమిలేని రైతులు మక్తానుంచి విముక్తులయ్యారు.

పడావు భూములను రైతులు సాగుచేయడం ప్రారంభించారు. ప్రత్తి, పొగాకు చెరుకు పండించేందుకు మింగ్ కాలంలో కంటే ఎక్కువ భూమిని వినియోగించారు. జనాభా క్రమంగా పెరిగి, పందొమ్మిదవ శతాబ్దం మధ్యకాలానికి 40 కోట్ల వుంటుందని అంచనా వేయబడింది. చరిత్రలో అదివరకెప్పుడూ లేనంతగా పెరిగింది.

దక్షిణ కియాంగ్ ను పట్టువస్త్ర పరిశ్రమకు కేంద్రంగా వుండేది. నాంకింగ్ నగరం ఒకదాన్నోనే 50 వేల మగ్గాలుండేవి. ఒక కర్మాగార యజమాని స్వాధీనంలో 800 మగ్గాలుండేవి. ఇంతేగాక వారు పట్టుచూలును చిన్న నేత పారిశ్రామికులకు స్వల్పము చేసేవారు. నూచాలో 10 వేలకు పైగా మగ్గాలుండేవి.

దక్షిణ కియాంగ్సు, చెకియాంగ్ లలో దూదివస్త్రాలు పరిశ్రమ కూడ అభివృద్ధి చెందింది. ఉత్పత్తివారులనుండి తాము కొన్న ప్రత్తిని వర్తకులు రైతు కుటుంబాలకు, చేతిపనివారికి అందజేసేవారు. తరువాత తయారైన బట్టను వర్తకులు కొనేవారు.

క్వాంగ్ టుంగ్ లోని ఫూషాన్ ఇనుము పరిశ్రమ కేంద్రంగా వుండేది. అచట ఇనుము కరగించే బట్టీలు వందకు పైగా వుండేవి. ఇనుపరేకులు పెద్ద సంఖ్యలో ఉత్పత్తి అయ్యేవి. డజను మొదలు వందమందికి పైగా కార్మికులు పనిజేసే కర్మాగారాలుండేవి. వాటిలో మేకులు, సూదులు, తీగ వగైరా యినుప సామాన్లు పెద్దయెత్తున తయారు చేయబడేవి.

యున్నాన్ లో ఖనిజ పరిశ్రమ అభివృద్ధి చెందింది 18 వ శతాబ్దంలో రాగి వుత్పత్తి 400 టన్నులకుంచి 6000 టన్నులకు కొలది పెళాబ్దాలలోనే పెరిగింది. 19 వ శతాబ్దారంభంలో ఏటా 170 వేల వెండినాణాలు ఉత్పత్తి అయ్యేవి.

మింగ్ పరిపాలనలోకంటే వర్తకం త్వరగా జరిగేది. హొనాన్ లో పండిన ప్రత్తి కియాంగ్సు చెకియాంగ్ లకు రవాణాఅయి, అచట బట్టలు నేయబడేవి. హూచానుంచి పట్టునూలు పడవలపై హోగ్ చా, నాంకింగ్ లకు రవాణా అయ్యేది. అచట నేయబడిన పట్టువస్త్రాలు దూరాన ఈశాన్యంగా వున్న లియోనింగ్ లోనూ, శాన్తరంగావున్న కంసూలోనూ, ఆగ్నేయంగావున్న యున్నాన్ లోనూ అమ్మకం వ్వే. చాంగ్ మయీ, హంటుంగ్ లలో తయారైన ఇనుపసామగ్రి ఎగ్లోనది యాంగ్ ట్సీనది దిగువప్రాంతాలలోనూ, చాలాదూరాన వున్న ఈశాన్యప్రాంతంలో కూడ అమ్మకమయ్యేవి.

చేతిపరిశ్రమలు, వర్తకం అభివృద్ధి చెందినప్పటికీ, అంకురించుతున్న పెట్టుబడి దారీ విధానం పెరుగుదలకు ఫ్యూడల్ సమాజవ్యవస్థ తీవ్ర ఆటంకంగా తయారైంది. భూస్వాములచేత నిర్దాక్షిణ్యంగా దోచుకోబడుతున్న రైతుల కొనుగోలుశక్తి చాల తక్కువగా వుంది. దీనికితోడు పరిశ్రమలపైన, వర్తకం పైన భారమైన పన్నులను విధించుటద్వారా మంచూ ప్రభుత్వం చేతిపరిశ్రమల కర్మాగారాల విస్తరణను అరికట్టింది. దీని పర్యవసానంగా భార్యవంతులైన వర్తకులు, చేతి పరిశ్రమల కర్మాగారాల యజమానులు ఉత్పత్తిని పెంచేందుకు పెట్టుబడిగా తమ ధనాన్ని వినియోగించే బదులు, భూమిని కొని భూస్వాము లయ్యేందుకు సివిల్ పరీక్షల్లో పాల్గొని ప్రభుత్వాధికారులుగా తయారయ్యేందుకు ప్రయత్నించేవారు.

టిబెటన్లు, మంగోల్ లు, ఉయ్ గుర్లు

సాంగ్ ట్సాన్ గాంబో కాలంనాటి నుంచి టిబెటన్లు బౌద్ధమతావలంబకులు. కామ్యుల గ్రాండ్ లామా అయిన బాస్పాను టిబెట్ సామంతరాజుగా కుబ్లా యి ఖాన్ చేశాడు. టిబెట్ రాజకీయ, చక్రవ్యవహారాలన్నిటికి ఆధిపత్యం వహించి పరిపాలించే హక్కు అతనికివేవుంది. అనుచరులంతా ఎర్రరంగు టోపీలను, చొక్కా

అను ధరించినందున “ఎర్రకాఖ”ని పిలువబడే చౌద్రమతకాఖకు అతడు నాయకుడుగా వుండేవాడు.

పదిహేనవ శతాబ్దంనాటికి ట్సాన్-ఖా-పా అను మతగురువు తూర్పు టిబెట్ లో “పసుపుకాఖ”ను ప్రారంభించాడు. తరువాత ప్రథమ శిష్యులైన దలై, పంచన్ లు లాసాలో వుంటూ పసుపుకాఖకు నాయకులయ్యారు.

పదిహేడవ శతాబ్దంలో పసుపుకాఖ అనుయాయుల సంఖ్య పెరిగి, ఎర్రకాఖ పలుకుబడిని తొలగించి, పశ్చిమ టిబెట్ లోకూడ ప్రాబల్యం సంపాదించింది. పశ్చిమ టిబెట్ లోని టాషీ - లంపోకు పంచన్ తరలి వెళ్ళాడు.

1716 చలి కాలంలో మంగోలియాలోని జుంగార్ తెగ టిబెట్ పై దాడిచేసింది. లాసాలోనికి చొచ్చుకు వచ్చారు. చింఘాయ్, జీచివాన్ రాష్ట్రాలనుండి మంచూ ప్రభుత్వ సేనలు టిబెట్ లో ప్రవేశించి, జుంగార్లను పారదోలాయి. తరువాత మంచూ ప్రభుత్వం టిబెట్ లో కిమిషనర్లు నియమించింది. రాజకీయ వ్యవహారాలను అతడే పరిపాలించుతుండేవాడు.

ఎడారికి దక్షిణవైపున నివసించుతున్న మంగోల్ తెగలను పదహారవ శతాబ్దం మధ్య కాలంనుంచీ ఇన్నర్ మంగోలియన్ తెగలని పిలిచేవారు. చింఘాయ్, టీయెన్ షాన్ పర్వతాలకు ఉత్తరంగా నివసించే మంగోల్ తెగలను ఔటర్ మంగోలియన్ తెగలని పిలిచేవారు.

షాన్ హాయ్ కువాన్ కనుమలో ప్రవేశించకముందే మంచూ సేనలు ఇన్నర్ మంగోలియాను స్వాధీనంచేసుకుని, దానిని 8 జెండాల పరిపాలనక్రింద విభజించారు.

ఔటర్ మంగోలియాలోని జుంగర్ తెగ ఇలీసది లోయలో నివసించుతుండేది. పదిహేడవ శతాబ్దం మధ్య కాలంలో జుంగర్ తెగ నాయకుడు ఔటర్ మంగోలియా లోని ఇతర తెగలను కలుపుకొని బలం సంపాదించి, టీయెన్ షాన్ పర్వతాలకు దక్షిణ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించాడు.

టిబెట్ నుంచి జుంగర్లను పారదోలాక, కొన్ని సంవత్సరాల అనంతరం మంచూ సేనలు టీయెన్ షాన్ పర్వతాలకు ఉత్తర ప్రాంతంపై దాడిచేశాయి. యుద్ధం సంవత్సరాల తరబడి కొనసాగేక చివరకు శాంతి ఏర్పడింది. పద్దెనిమిదవ శతాబ్దం మధ్యలో జుంగర్లు అంతర్యుద్ధంలో చిక్కుకున్నారు. తదవకాశాన్ని వినియోగించుకుని మంచూ ప్రభుత్వం నైస్యం దాడిచేసింది. 1757 లో టీయెన్ షాన్ పర్వతాలకు ఉత్తర ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించుకుంది.

ఉయ్యగర్లు ముస్లిం మతావలంబకులు. పదకొండవ శతాబ్దంలో దేశ దిక్కురి జీవితాన్ని వదిలి, టీయెన్ షాన్ పర్వతాలకు దక్షిణ ప్రాంతంలో వ్యవసాయం పశువుల పెంపక వృత్తులను చేబట్టారు.

పదిహేడవ శతాబ్దం మధ్యలో జుంగర్లు టీయెన్ షాన్ పర్వతాలకు దక్షిణ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించుకుని, ఉయ్యగర్లను లొంగదీసుకున్నారు.

జాంగర్లను ఓడించిన తర్వాత ఉయ్యగర్లనుండి కప్ప వసూలుచేయాలని మంచూలు ప్రయత్నించారు. కాని ఉయ్యగర్లు నిరాకరించారు. దానిపై మంచూలు దాడిచేసి, రెండు సంవత్సరాల యుద్ధానంతరం ఉయ్యగర్లను ఓడించి, టియెన్ షాన్ పర్వతాలకు దక్షిణ ప్రాంతాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

అనేక జాతులపై చింగ్ వంశ పరిపాలన

వికాలమైన చింగ్ సామ్రాజ్యంలో అనేక జాతులు - హాన్, మంచూలు, మంగోల్లు, హుయీ, టిబెట్లు, ఉయ్యగర్లు, మియోవ్, లీ, చువాంగ్, కోవషాన్... వగైరా - నివసించుకుండేవి. వారు వేర్వేరు భాషలను మాట్లాడుతూ, వేర్వేరు అలవాట్లు సంప్రదాయాలు కలిగివుండేవారు. మంచూ ప్రభుత్వం ఏర్పరచిన విశ్వ పరిపాలన ఫలితంగా వివిధ జాతులచుట్టూ అధిక సాంస్కృతిక సంబంధాలు ఏర్పడి మార్పులకు అనుకూల పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి. కాని రాజకీయంగా మంచూ ప్రభుత్వం, దైన్యానికి మంచూలు కాని యితర జాతులపై అతిక్రూరమైన నిర్బంధ విధానాన్ని అచలుశరిపేసి, వారికి సమాన హక్కులను తృణీకరించేది.

మంచూ సైనికులను నిలిపిన కేంద్రాలలో రైతులను వారు సాగుచేసే భూముల నేండి తొలగించి, ఆ భూములను ఎనిమిదిజేడాలు ప్రభువులకు కొంతభాగం, సైనికులకు మరికొంతభాగం పంచేవారు. హాన్ ప్రజలచేత భూమిని దున్నించి, మక్తాలు వసూలు చేసుకునేవారు. మంచు ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల నిరంకుశత్వం క్రింద అన్ని జాతుల రైతుల జీవితం నావాటికి మరింత దుర్భరమయింది. ఉయ్యగర్లనుంచి భూమిశిస్తును, ధనాన్ని, సంపదను మంచు పరిపాలకులు గూజేవారు. దీనికితోడు ఎంతో రాగిని, తివాసీలను, బంగారాన్ని, స్పటికాలను ప్రతి సంవత్సరం వసూలు చేసేవారు. క్విచాలోని మియోవ్ ప్రజలచేత జ్వేచాకిరీ చేయించుకునేవారు.

మంచు ప్రభుత్వంలోని ఉన్నతోద్యోగాలన్నీ మంచూ ప్రభువులకు హాన్ భూస్వాములకు, మంగోల్ సామంతులకు ప్రత్యేకించేవారు. మంచూ ప్రభువుల చేతుల్లోనే నిజమైన అధికారమంతా వుండేది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలలో కీలక స్థానాలైన గవర్నరుపదవుల అన్నిటినీ మంచూ ప్రభువులే ఆక్రమించేవారు.

మంచూల దానాలను విచారించేందుకు ప్రత్యేక కోర్టులుండేవి. నేరాలుచేసిన మంచూలను వదిలివేయడమో లేదా ధైర్యంగా ప్రత్యేక సౌకర్యాలు పొందడమో రిగేది.

మంచూల పరిపాలనా కాలచుంతటిలోనూ అల్పసంఖ్యాక జాతులపైన, ప్రభుత్వాన్ని విచ్ఛించినవారిపైనా కఠిన చర్యలు తీసుకునేవారు. మింగ్ చరిత్ర అనే గ్రంథంలో మంచూ పాలకులను నిరసించే భాగాలున్నాయని తెలిసికొని, ఆ గ్రంథ సంపాదకుడైన చువాంగ్ టింగ్-లంగ్ చనిపోయినప్పటికీ, అతని శవాన్ని గోరి నుండి తవ్వించి బయటికితీసి, తల తీయించారు. అతని కుటుంబసభ్యులను, పదహారు సంవత్సరాలకు మించిన వయస్సుగల మగవాళ్ళందరికీ మరణశిక్ష విధించారు. స్త్రీలను రాజ్య పాలిమేరలు బయటికి ప్రవాసం పంపారు. 17-గానికి ఉపాధ్యతం వ్రాసిన

వారిని, చిత్రాలు గీసినవారిని, అమ్మినవారిని, కొన్నవారిని, అందరినీ చంపారు మంచూలను ఆక్షేపించే వ్రాతలున్న పుస్తకాలన్నిటినీ లాక్కుని తగులబెట్టించడమో, మార్పించడమో చేయాలని స్థానికోద్యోగులను ఆజ్ఞాపించారు. పన్నెండు సంవత్సరాలలో 18 వేల సంపుటలకు పైగా ధ్వంసం చేయబడ్డాయి.

వివిధ జాతుల ప్రజలు కలసి, ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా వికృతకార్యాచరణకు పూనుకోకుండా అరికట్టేందుకు మంచూ పరిపాలకులు అనేక చర్యలు తీసుకున్నారు. హాన్ జాతివారికి, మంగోల్ జాతివారికి మధ్య వివాహాలను నిషేధించారు. టిబెటన్లు జుంగల్ల మధ్య, హాన్లకు, ఉయ్యగల్లకు మధ్య సంబంధాలను నిషేధించారు. అన్ని జాతుల ప్రజల మధ్య స్నేహ సంబంధాలకు అవకాశం లేకుండాచేసి, వారి మధ్య ద్వేషాలను రెచ్చగొట్టేవారు.

మంచూ ప్రభుత్వ క్రూరపరిపాలన క్రింద మృగ్గుతున్న అన్ని జాతుల ప్రజలు, నిరంకుశత్వానికి వ్యతిరేకంగా నిలబడి, తమ భవిష్యత్తును నిర్ణయించుకోవలసిన ఆవశ్యకత ఏర్పడింది.

మంచూలకు వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు

అన్ని జాతుల ప్రజలను అణచివేయడం, దోచుకోవడంలో దుష్టత్రయం — మంచూ ప్రభువులు, హాన్ భూస్వాములు, మంగోల్ సామంతులు — తీవ్రమైన ప్రతిఘటనను ఎదుర్కోవలసివచ్చింది. పద్దెనిమిదో శతాబ్దం చివరలో హుయి, మియోవ్, హాన్ ప్రజలు ఒకరి తర్వాత ఒకరు వరుసగా తిరుగుబాటు చేశారు.

హుయి ప్రజలు చాలకాలంగా చింఘాయ్, కంనూలలో నివసించుతుండే వారు. దేశంలో యితర ప్రాంతాలలో కూడ వారు నివసించేవారు. ముస్లిం మతావలంబకులు ప్రధానంగా వ్యవసాయంపై జీవించుతూ పశువులనుకూడ పెంచేవారు.

యూవాన్, మింగ్ వంశాల పరిపాలన చివరి రోజుల్లో తిరుగుబాటు చేసిన రైతు సేనలతో హుయిలు చేతులు కలిపారు. మంచూ సేనలు షాన్ హై కువాన్ కనుమలో ప్రవేశించాక, కంనూ వైపున వున్న హుయి ప్రజలు కొత్త దురాక్రమణ దారులతో పోరాడారు. మంచూ వ్యతిరేక శక్తులను బలపరచి లాంచూనగరాన్ని, చుట్టూవున్న అనేక జిల్లాలను పట్టుకున్నారు. మంచూలు అదనపు బలాలను పంపినపుడు పర్వతాలలో రక్షణ తీసికుని, మంచూ సేనలకు చాల నష్టం కలిగించారు. చివరకు మంచూలు ఆ ప్రాంత మంతటినీ చుట్టుముట్టి నీటివనరులను, ఆహార సప్లయలను బండ్ చేశారు. హుయిల దేవాలయాలను తగులబెట్టారు. ఐనప్పటికీ చివరి మనిషి వరకూ హుయిలు పోరాడారు.

కీచా, పశ్చిమ హునాన్ లో మియో ప్రజలు నివసించేవారు. వారికి దీర్ఘకాల చరిత్ర వున్నప్పటికీ వారి వ్యవసాయం కొంత వెనుకబడివుండేది. వారి పాటలు, నృత్యాలు గొప్పగా వుండేవి. వారి వెద్య అనుభవాలు చైనా వెద్య శాస్త్రానికి ఎంతో ఉపకరించాయి.

మంచా ప్రభువులు, హాన్ భూస్వాములు తరుచుగా బలవంతాన వారి భూములను స్వాధీనంచేసుకునేవారు. 1795 సంవత్సరంలో క్వీచాలోని టుంగ్ జెన్ లో నివసించే మియో ప్రజలు తిరుగుబాటు చేశారు. పశ్చిమ హునాన్ లోని మియో రైతులు కూడ ఆ పిలుపును అందుకున్నారు. హునాన్ లోని జిల్లా, పట్టణాలను వారు పట్టుకున్నారు. చివరకు మంచాలు తిరుగుబాటును అణచినేయ గలిగినప్పటికీ మియోలు చెడురుముదురుగా పోరాటాన్ని కొనసాగించారు.

మియో తిరుగుబాటు సమయంలో మంచా ప్రభుత్వం విపరీతమైన మిలిటరీ ఖర్చును భరించవలసి వచ్చింది. ఈ నష్టాన్ని భర్తీచేయడానికి హూపే, జీచివాన్ రాష్ట్రాలపై పన్నులను ఎక్కువచేసింది. ఈ భారం మోయలేక అచటి ప్రజలు ఆయుధాలు పుచ్చుకుని తిరుగుబాటు చేశారు.

1796 లో చింగ్ చా, హూపేలలోని రైతులు మొదటి దెబ్బకొట్టారు. “ఉద్యోగుల నిరంకుశత్వానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలు తిరుగుబాటలని నినాదమిచ్చారు. పశ్చిమ హూపేలోని రైతులు వారితో కలిసారు. జీచివాన్, హూపే, షెన్సి సరిహద్దున వున్న పర్వతప్రాంతాన్ని రైతుసైన్యం తన కేంద్రంగా చేసుకుంది. ప్రధాన సైన్యం ఎపుడూ తరలిపోతూ హూనాన్, జీచివాన్, షెన్సి, కంసూ రాష్ట్రాలలో సాయుధ చర్యలు జరిపింది.

రైతు సైన్యాన్ని అరికట్టేందుకు మంచా ప్రభుత్వం దేశ వివిధ ప్రాంతాల నుంచి అదనపు బలాలను పంపింది. భూస్వాముల సాయుధదళాలచేత కోటలు నిర్మించింది. గ్రామాలచుట్టూ వలయంగా కందకాలు తవ్వించింది. ధాన్యాన్ని దాచినేయించి, రైతు సైన్యాలకు ఆహార సప్లయలు అందకుండా నిరోధించింది. తొమ్మిది సంవత్సరాల అనంతరం, 20 కోట్ల వెండినాణాలను ఖర్చుపెట్టి ఎట్టకేలకు మంచా ప్రభుత్వం రైతుల తిరుగుబాటును అణచివేసింది.

37 వ అధ్యాయం

యూరోపియన్ పెట్టుబడిదారీ దేశాలు చైనాపై దాడిచేయుడం ప్రారంభం

పదహారవ శతాబ్దారంభంలో సముద్రాలపై దోపిడిగాళ్ళవలె ప్రవర్తించే పోర్చుగీస్ వర్తకులు చైనా ఆర్కీయ కోస్తాలో దిగారు. నిషిద్ధవస్తువులను రవాణా చేయడం, ఓడలపై దాడిచేసి సరుకులను దోచుకుపోవడమేగాక మనుషులనుకూడ బానిసలాగా ఆమ్మేందుకు ఎత్తుకుపోయేవారు. వారి చట్టవిరుద్ధ చర్యలను చైనా ప్రజలు దృఢనిశ్చయంతో ప్రతిఘటించారు. క్వ్యాంగ్టుంగ్, ఫూకీన్, చెకియాంగ్ కోస్తా ప్రాంతాలనుండి పోర్చుగీస్ వారిని చివరకు పారదోలారు. 16 వ శతాబ్దం మధ్యలో పోర్చుగీస్ వర్తకులు మకావోలో దిగారు. మొదటివారు కేవలం ఓడ ఆగడానికి మాత్రమే అనుమతి అడిగారు. కాని 1557 లో కోటలను నిర్మించడం, సగర గోడలను కట్టడం ప్రారంభించారు. తమ స్వంత ఉద్యోగులను నియమించడానికి తయారయ్యారు. ఈ విధంగా మకావోలో పోర్చుగీస్ దురాక్రమణ ప్రారంభమయింది.

పోర్చుగీస్ అడుగుజాడల్లోనే స్పెయిన్, డచ్ వర్తకులు బయలుదేరి, చైనా కోస్తా ప్రాంతాలలో దోపిడి చర్యలు సాగించారు. పదిహేడవ శతాబ్దం మధ్య భాగంలో ఒకసారి డచ్ నాళ్ళు తాయ్ వాన్ దీవిలో కొంత భాగాన్ని ఆక్రమించారు.

వర్తకులు రావడంతోపాటు యూరోపియన్ మత ప్రచారకులుకూడ చైనాకు పరిచితమయ్యారు. యూరోపియన్ విజ్ఞాన శాస్త్రాలతో చైనా ప్రజలకు పరిచయ పేర్పడింది. కాని కొందరు మతబోధకుల మునుగులో తమదేశ ప్రభుత్వాల ప్రచారకుల వలే వ్యవహరించారు.

తాయ్ వాన్ దీవిలోవున్న చెంగ్ చెంగ్ - కుంగ్ కు ప్రధాన చైనా భూమితో వున్న సంబంధాలను తుంచేయడానికి, సముద్రంపైకి వెళ్ళే వర్తక ఓడల యజమానులకు మరణశిక్ష వేస్తామనీ, సరకులను జప్తు చేస్తామనీ మొదటి మంచూ పాలకులు హుకుం జారీ చేశారు. విదేశ వర్తక నావలు మకావోలో మాత్రమే దిగేందుకు ఒకేసారి

25 కు మించి దిగరాదనీ నియమం విధించారు. మంచూపైస్యం తాయ్ వాన్ దీవిని స్వాధీనం చేసుకున్నాక ఓడప్రయాణాలపై నిషేధాలు తొలగించబడ్డాయి. ఐనప్పటికీ సముద్ర ప్రయాణంచేసే వై నా వర్తకపు ఓడలు ఏరకంగా వుండాలో, ఎంత సరకు వేయవచ్చో నియమాలు విధించారు. కాంటన్ రేవును విదేశ వ్యాపారానికి ప్రత్యేకించారు. క్వంగ్ టుంగ్ లోని పెద్ద వర్తకులను కో-హాంగ్ అని పిలువబడే అధికార గిట్టుగా ఏర్పడచుని మంచూ ప్రభుత్వం నూచి-చింది. కో-హాంగ్ అధికారులు విధించే నియమాలను విదేశ వ్యాపారస్తులు పాటించాలి; అది ఏర్పరచే వసతి గృహాలలో నివసించాలి. విదేశ వర్తకులు సరుకులను కొనడం, అమ్మడం, ప్రభుత్వంతో వ్యాపారం చేయడం వగైరా అన్నీ కో-హాంగ్ పథ్యవర్తిత్వంద్వారానే జరగాలి.

పద్దెనిమిదవ శతాబ్దానికి ప్రపంచంలోని వర్తకదేశాలన్నిటిలో బ్రిటన్ ఆత్యంత శక్తివంతమైన దేశంగా తయారైంది. ఆయుధబలంతో తన సామ్రాజ్యాన్ని విస్తరించు కోవడంలో నిమగ్నమైవుంది. చైనాదేశ విస్తీర్ణము, అపార సంపద, పెద్ద జనాభా బ్రిటీష్ ఈస్టు ఇండియా కంపెనీ దృష్టిని ఆకర్షించింది. తరువాత ఇంగ్లాండులోని స్వతంత్ర వర్తకులు, ఓడ యజమానులేగాక ఇతర వర్తకదేశాలవారుకూడ ఆకర్షించబడ్డారు. ప్రత్యేక వర్తక సదుపాయాలను సంపాదించడానికి బ్రిటీష్ రాయబారి మేకార్డ్ నే 1793 లో పెకింగ్ కు వచ్చి, మంచూ ప్రభుత్వం ముందు తమ కోర్కెల జాబితాను వుంచాడు. దాన్లో క్రింది కోర్కెలున్నాయి: బ్రిటీష్ వారి వర్తక విషయాలను అజమాయిషీ చేసే బ్రిటీష్ ప్రతినిధి పెకింగ్ లో వుండేందుకు అనుమతించాలి; నింగ్ పో, టీన్ ఘాయ్, టీన్ ట్సీన్ నగరాలతో వర్తకం చేసేందుకు బ్రిటీష్ వ్యాపారస్తులకు అనుమతి యివ్వాలి; చాషాన్ దీవుల సమీపంలో చిన్న దీవిపై బ్రిటీష్ వర్తకులు నివసించేందుకు, తమ సరకులను నిల్వ చేసుకునేందుకు అనుమతి యివ్వాలి; మకావ్ నుంచి కాంటన్ కు రవాణా అయ్యే సరకులపై సుంకాలను మినహాయించడానికి లేదా తగ్గించడానికి అనుమతించాలి. ఈ దుష్ట కోర్కెలను మంచూ ప్రభుత్వం తిరస్కరించింది.

మంచూ ప్రభుత్వం అనుసరించిన తలుపు బిగించుకూర్పునే విధానం (Closed-door policy) శైశవాస్థ్యంలో వున్న చైనా పెట్టుబడిదారి ఆర్థికవిధానం పెరుగుదలకు ఆటంకంగా తయారైంది. ఐనప్పటికీ సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు చైనా సంపదలను విచ్ఛలవిడిగా దోచుకునేందుకు పెద్దయెత్తున వేగులవాళ్ళను పంపుతున్న సమయంలో, మంచూ ప్రభుత్వ విధానం ఆత్మరక్షణకు సాధనంగా వినియోగపడింది.

అప్పటికి చైనాలో సమాజస్థితి పూర్వోద్ధారక ఆర్థికవిధానం వుంది: ప్రజల ప్రాథమిక అవసరాలను తీర్చేటంత సరకు దేశంలోనే వుత్పత్తి జరుగుతుంది. విలాస వస్తువులను కొనగల శక్తి భాగ్యవంతులలో పరిమితంగా వుంది.

నల్లమందు వ్యాపారం కొరకు మూసివున్న చైనా తలుపులను ఇంగ్లాండు బలవంతాన తెరచింది. ఒకసారి మార్గం తెరిచాక సామ్రాజ్య ప్రభుత్వాలు, వర్తక కేళాలు అన్నీ చైనాలో ప్రవేశించాయి.

చైనాదేశంలో నల్లమందు ప్రవేశ పెట్టబడింది. ఇంగ్లాండు దేశానికి వలసగా వున్న ఇండియాను దోచుకుంటున్న ఈస్టుఇండియాకంపెనీ నల్లమందు పరిశ్రమద్వారా విపరీతలాభాలు తీసేది. నల్లమందు వర్తకాన్ని నిషేధించి, పట్టుకున్న నల్లమందు సరుకునంతనూ ధ్వంసంచేయమని మంచూ ప్రభుత్వం ఆచులుజరిపిన చర్యలను ఇంగ్లాండు ప్రభుత్వం సాకుగా తీసుకుంది. పర్యవసానమే నల్లమందు యుద్ధం.. ...

38 వ అధ్యాయం

మింగ్, చింగ్ రాజ్యాల కాలంలో చైనా సంస్కృతి

ప్రకృతి శాస్త్ర విజ్ఞానం

మింగ్ పాలనలో వ్యవసాయం, చేతి పరిశ్రమల్లో టెక్నిక్ (నైపుణ్యం) పెరిగింది. ప్రకృతి శాస్త్రాలు, అనుబంధ (Applied) శాస్త్రాలు కొంతవరకు అభివృద్ధి చెందాయి. వైద్య పరిశోధనలో ప్రఖ్యాతి వహించిన లీ-షీ-చెన్ అప్పటివరకు వైద్య విజ్ఞానంలో చైనావారు సాధించిన అనుభవాలన్నిటినీ సమీక్షించాడు. ఇంకా వైద్యుడు సంవత్సరాలు కృషిచేసి, “పెన్ ట్సాన్ కాంగ్ మూ” (వస్తుగుణ దీపిక) అనే గొప్ప వైద్యశాస్త్ర గ్రంథాన్ని రచించాడు. దీనిలో లీ-షీ-చెన్ మందులను 60 భాగాలుగా విభజించాడు. ప్రతి రకానికి వేర్వేరు నామకరణం చేశాడు. ఏ మూలక ఏచట దొరుకుతుందో, ఏ మందు ఎలా తయారుచేశాకో, ఏమే జబ్బులకు ఏయే మందులు వాడాలో వివరించాడు. 1892 మందులను గురించి, 10 వేల అనుపానాలను గురించి “పెన్ ట్సాన్ కాంగ్ మూ” (మెటీరియా మెడికా) అను యీ గ్రంథంలో వివరించబడింది.

• పెన్ ట్సాన్ కాంగ్ మూ చైనా వైద్య శాస్త్రానికి ఎంతో తోడ్పడిన గ్రంథం. దీనిలో వృక్షజాతిని వేర్వేరు తరగతులుగా విభజించడంలో అనుసరించిన పద్ధతి అప్పటి ప్రపంచంలో అత్యంత ఆధునికమైనది. పదిహేడవ శతాబ్దంనాటికే యీ గ్రంథం యితర భాషల్లోకి అనువదించబడింది.

సుంగ్ ఇంగ్-హింగ్ వ్రాసిన “టియెన్ కుంగ్ కై వూ” (ప్రకృతి వనరులను వినియోగించుకోవడం) అనే పుస్తకంలో వివిధ పంటలను దశలవారీగా పెంచడం, చేతి పరిశ్రమలద్వారా వస్తువులను తయారుచేయడం వివరించాడు. ఉత్పత్తిని పెంపొందించే విషయమై అమూల్య అనుభవాలను యీ గ్రంథం తెలియజేస్తుంది. ఇనుము కరిగించే బట్టీలను గురించి వ్రాస్తూ, గనులనుండి యనుప మట్టిని (కాకిరాయిని) తవ్వడం, కొలిమిని నిర్మించడం, బట్టీలలో యనుము కరిగించడం, దుక్కుయనుము

నుంచి ఉక్కును తయారుచేయడం వగైరా పద్ధతులన్నీ వర్ణించబడ్డాయి. పట్టు పరి శకును గురించి వ్రాస్తూ పట్టు పురుగులను పెంచడం, నూలు తీయడం, బట్టలు నేయడం వగైరా వివరించబడ్డాయి. చుగ్గలలో వివిధరకాలను తెలిపే చిత్రాలు కూడ గీయబడ్డాయి.

మింగ్ పాలన చివరి సంవత్సరాలలో హ్యూక్వాంగ్-చీ అనే రచయిత వ్యవసాయానికి సంబంధించిన వివిధ సమస్యలను అధ్యయనంచేశాడు. యూరోపియన్ మిషనరీలనుండి కొంత శాస్త్రీయ విజ్ఞానాన్ని సంపాదించి, “సుంగ్ చెంగ్ చువాన్ షు” (వ్యవసాయంపై పూర్తి విజ్ఞానం) అనే గొప్ప గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. దీనిలో ఆహార పంటలను, పండ్లతోటలను, ప్రత్తి, జనుము, తదితర చెట్లను నాటే విధానం గురించి, పట్టుపురుగులను, పశువులను, కోళ్ళను, చేపలను పెంచడం గురించి, వివిధ జంతువులు జబ్బులకు మందులు వేయడం గురించి వర్ణించాడు. నీటివనరులను వృద్ధి చేయడం చాల ప్రాముఖ్యమైన విషయం. వేర్వేరు ప్రాంతాలలోవున్న జలాశయ నిర్మాణాలను పరిశోధించి, యూరపులో నీటిపారుదల ప్రాజెక్టులను నిర్మించే పద్ధతులను కొన్నిటిని పరిచయంచేశాడు. కరువు నివారణ పద్ధతులను పరిశీలించడంపై దృష్టిని కేంద్రీకరించాడు. పెన్ ట్యాంక్ కాంగ్ మూ తదితర వైద్యశాస్త్ర గ్రంథాలలో ఉదహరించబడిన ఆహారానికి పనికివచ్చే మూలికలు ఏవేవి కరువు కాలంలో గొరుకు తాయో వివరించారు.

ప్రజాస్వామిక భావాలు

మింగ్, చింగ్ వంశాల పరిపాలనా కాలంలో వర్తకవ్యాపారాలు క్రమంగా విస్తరించాయి. పెట్టుబడిదారీ ఉత్పత్తికి ప్రాథమికరూపం ఏర్పడి, వృద్ధి చెందుతూంది. ప్రజాస్వామిక భావాలు రూపొంది, విస్తరించుతున్నాయి. ఆ కాలపు సాహిత్యంలో యీ భావాలు ప్రతిబింబించుతున్నాయి.

ఆ కాలంలో ప్రజాస్వామిక భావాలను ప్రచారంచేసిన వారిలో హుయాంగ్ టుంగ్-హ్సీ, కూ యెన్-పూ, వాంగ్ పూ-చీ ప్రఖ్యాతివహించిన మేధావులు. వీరు మంచూ వ్యతిరేక పోరాటంలో పాల్గొని, ప్రభుత్వ నిర్బంధానికి గురయ్యారు. ఉదాహరణకు హుయాంగ్ టుంగ్-హ్సీ ఒక దీవిలో జీవితం గడపవలసివచ్చింది. వాంగ్ పూ-చీ చాలకాలం మియో ప్రజలు నివసించే ప్రాంతంలో తలదాచుకోవలసి వచ్చింది. కూ యెన్-పూ ఉత్తర రాష్ట్రాలలో తిరుగుతూ, ఆ ప్రాంత భాగోళిక పరిస్థితులను పరిశీలించుతూ, మంచూలకు వ్యతిరేకంగా సాయుధ తిరుగుబాటుకు సన్నాహాలు చేశాడు. రాజరికాన్ని, మంచూ పరిపాలనను నిరసించుతూ వారందరూ చాల పుస్తకాలు వ్రాశారు.

హుయాంగ్ టుంగ్-హ్సీ తన రచనలో సింహాసనంకొరకు పెరుగులాడుతూ రాజు క్రూరంగా ప్రజలను ధ్వంసంచేస్తాడని వ్రాశాడు: సింహాసనం అధిష్టించాక ప్రజలను దారుణంగా దోచుకుంటాడు. కాబట్టి రాజు ప్రజలకు శత్రువనీ, అతడికి

156A

ಶಿಷ - ವೆನ್ (1518-1593)

156B

లిన్ టీ-షు (1785-1850) (చూ. పే. 161)

వ్యతిరేకంగా ప్రజలు పోరాడటం సహజమనే ఆయన వివరించాడు. తన ఆస్తిని, ప్రత్యేక హక్కులను రక్షించుకోడానికి రాజు శాసనాలు చేస్తాడు. ఈ చట్టాలు దేశమంతటి శ్రేయస్సుకొరకు కాదు; కేవలం స్వప్రయోజనాలను, కుటుంబ లాభాలను సాధించడానికి మాత్రమే. రాజు సరైనదని నిర్ణయించిన విషయం సరైనది కాక పోవచ్చు; అతడు తప్పుగా పరిగణించేది తప్పుకాకపోవచ్చు. ప్రజలే వాటిని పరిశీలించి నిర్ణయించాలిసి వుంది.

భూమి రాజుగారి స్వాతంత్ర్య ఆస్తికాదని వాంగ్-పూ-చి అభిప్రాయపడ్డాడు. దానిపై నివసించుతూ, దున్నుతున్నార కాబట్టి భూమి ప్రజలదే అని స్పష్టపరిచాడు.

ఫ్యూడల్ భూస్వామ్య విధానంపై ప్రజలకున్న అసహ్యతకూడ ఆ కాలపు సాహిత్యంలో ద్యోతకమయింది.

“జురిన్ వైషి” (పండితులు) అనే గొప్ప హాస్యరస నవల చింగ్ వంశ కాలంలో వ్రాయబడింది. దీనిని రచించిన పూ చింగ్-ట్జూ ఆ రోజుల్లోవున్న సివిల్ సర్వీస్ విధానాన్ని నిశితంగా విచరించాడు. నిజాయితీ, నైపుణ్యం శూన్యమైనప్పటికీ బిరుదులను, భాగ్యాన్ని ఎలా సంపాదించేవారో, మోసంచేయడం, ఏ రోటికాడ ఆ పాట పాడటం, అవినీతి పనులు చేయడం, లంచాలుమేయడం ఎలా సర్వసాధారణ మైపోయిందో చిత్రించాడు. మర్యాదస్తుడు, నిజాయితీపరుడైన యువకుడు సివిల్ పరీక్షలో నెగ్గి ఉద్యోగి ఐన తర్వాత అబద్ధాలకోరుగానూ, సిగ్గు ఎగ్గు లేని అవినీతి పరుడుగానూ ఎలాదిగజారాడో రచయిత వర్ణించాడు ప్రభుత్వ పరీక్షలో సంపాదించిన బిరుదులను వినియోగించుకుని కొందరు ఏ విధంగా తమ ప్రాంతంలోని ప్రజలపై నిరంకుశత్వం చెలాయించేవారో నిరూపించాడు. ఉద్యోగులలో అత్యధిక సంఖ్యా కులు లంచగొండులు, సంకుచిత స్వభావం కలిగిన క్రూరులు, తిరిగిజేటలులేని బదుద్దాయిలు అని చిత్రించాడు.

ట్యావో హ్యూయే-చిన్ రచించిన *హుంగ్ లో మెంగ్ (ఎర్రభవనం కల) అనే గ్రంథం ఆ కాలపు సాహిత్యంలో ఉత్తమ రచనగా పరిగణించబడుతోంది. ఒక ఉన్నతవంశ కుటుంబ జీవితాన్ని, దాని పతనావస్థను, పీడిత ప్రజల దుర్భర జీవితాన్ని ప్రతిబింబించుతూ యీ గ్రంథం వ్రాయబడింది. ఈ కుటుంబంలోని యువక పీరుడైన జేడ్ ఫ్యూడల్ సాంప్రదాయాలపై తిరుగుబాటు చేస్తాడు. పదవికొరకు, ధనం కొరకు తాపత్రయపడేవారిని అతడు ఏవగించుకుంటాడు. ఉద్యోగులతో కలసిమెలసి వుండాలన్న నూచనను తిరస్కరించుతాడు. ఫ్యూడల్ సమాజంలో అణచివేయబడిన మహిళల యెడల సానుభూతి వ్యక్తపరుస్తాడు. వికాల

* దీనిని విదేశభాషల ప్రచురణాలయం 1957 లో ఇంగ్లీషులో ప్రకటించింది.

మైన చిత్రపటంమీద స్వతంత్ర వ్యక్తిత్వంగల స్త్రీ పురుష పాత్రలు వందకు పైగా ఈ గ్రంథంలో చిత్రించబడ్డాయి.

ట్యాం హ్యుయే-చిన్ ఆ కాలంలోని సామాజిక జీవితాన్ని చిత్రించడంలో గొప్ప విషయం సాధించాడు. పూర్వం సమాజపు శిథిలావస్థను గంభీరంగా వర్ణించాడు.

39 వ అధ్యాయం

నల్లమందు యుద్ధం

నల్లమందు వర్తకానికి వ్యతిరేక వుద్యమం

నల్లమందు యుద్ధకాలానికి చైనాలో ఫ్యూడల్ సమాజం వుండేది. భూస్వాములు రైతులను దారుణంగా దోచుకునేవారు. తాము సాగుచేసే భూమిలో పండిన పంటలో నూటికి 50 నుంచి 80 వంతులవరకూ రైతులు భూస్వాములకు మక్తాగా చెల్లించేవారు. దీనికితోడు అదనంగా భూమిశిస్తును రైతులు ప్రభుత్వానికి చెల్లించాలి. ప్రాథమికమైన పనిముట్లతో చిన్న మళ్ళీ రైతులు కృషి చేసేవారు. చేమగ్గాలపై బట్టలు నేసేవారు. సంవత్సరాల తరబడిగా నడుంవిరిగేలా శ్రమపడినప్పటికీ రైతులలో చాలమందికి కుటుంబపోషణే అస్తుబిస్తుగా జరిగేది. వెనకబడిన ఉత్పత్తి పద్ధతులను మార్చడం వారి శక్తికి మించిన విషయంగా కన్పించేది.

ఐనప్పటికీ చైనా ఫ్యూడల్ సమాజం గర్భకోశంలో అప్పటికే పెట్టుబడిదారీ విధానం అంకురాలు ప్రారంభమయ్యాయి. పట్టువస్త్రాలు, తేయాకు, ఇనుము, పింగాణీ తదితర చేతి పరిశ్రమల కర్మాగారాలలో ఇది స్పష్టంగా గోచరమయ్యేది. కాని అభివృద్ధి నిరోధక ఫ్యూడల్ మంచా ప్రభుత్వం వీటిని ప్రోత్సహించలేదు. పైగా చేతిపరిశ్రమల అభివృద్ధిని ఆటంకపరచేది. ఉదాహరణకు పట్టుపరిశ్రమ ఆకాలంలో చేతిపరిశ్రమల ఉత్పత్తిలో ప్రముఖపాత్ర వహించేది. పట్టుపరిశ్రమ కేంద్రాలైన నాంకింగ్, నూచౌ, హోంగ్ చౌ నగరాలలో ప్రయివేటు పట్టుపరిశ్రమ ఉత్పత్తిని, అమ్మకాలను కంట్రోలు చేయడానికి మంచా ప్రభుత్వం ఉద్యోగులను నియమించింది. కర్మాగార యజమాని వంద మగ్గాలను మించి కలిగివుండరాదని ప్రభుత్వం నిషేధించింది. ప్రతి మగ్గానికి 50 వెండినాణాల పన్ను ప్రతిసంవత్సరం వసూలు చేసింది.

చైనాలోని వివిధజాతుల ప్రజలు ముఖ్యంగా హాన్, మంగోల్, టిబెటన్, హుయీ మియోవ్, ఉయిఘర్ ప్రజలు నిరంతరం తమను పీడించుతున్న మంచా పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగించారు.

1830 వ సంవత్సరంనుంచి బ్రిటిషువాళ్ళు నల్లమందును ఎక్కువ మొత్తాలలో చైనాకు ఎగుమతిచేయ సాగారు. ఉద్యోగస్థులలోనూ, ధనికవర్గాలలోనూ ఎక్కువ

మందికి నల్లమందు సేవించే దురభ్యాసం ఆలవడింది. మంచా సైన్యంలోకూడ కొందరు వుద్యోగులు, సైనికులకు కూడ నల్లమందు ఆలవడింది. కాంటన్ రేవు పట్టణంలోనే దిగుమతయిన నల్లమందుకు రికోట్ల దండల వెండినాణాలు చెల్లించవలసి వచ్చేది. ఈ విధంగా వెండి ఎగుమతి ఆవడంవల్ల దేశీయ మార్కెటు వెండిధర పెరిగింది. చిన్ వంశ పరిపాలన మొదటి రోజుల్లో వెండి నాణాలదండ ఒకటి ఎనిమిదివందల రాగి నాణాలతో సమానంగా వుండేది. నల్లమందు యుద్ధం నాటికి ఈ ధర పదహారువందల రాగి నాణాలకు (అనగా రెట్టింపుకు) పెరిగింది. మంచా ప్రభుత్వం పన్నులను వెండి నాణాలలో వసూలుచేసేది. కాని రైతులు అమ్మే వ్యవసాయ సరుకులకు రాగి నాణాలు మాత్రమే యిచ్చేవారు. ఇందువల్ల తాము చెల్లించవలసిన పన్నులకు పూర్వంకంటే రెట్టింపు రైతులు చెల్లించవలసివచ్చేది.

నల్లమందు వ్యాపారాన్ని గురించి చక్రవర్తి సలహాదార్లలో భేదాభిప్రాయాలు వుండేవి. నిజాయితీగల దేశభక్తుడు లిన్ టేస్ - నూ గుంపు దీనికి వ్యతిరేకంగా వుంది. నల్లమందు దొంగవర్తకం ద్వారా లాభం పొందుతున్న యితరులు వేరు దృక్పథం కలిగివున్నారు. టాంగ్ కాంగ్ చక్రవర్తి వెండి వేళాన్నుంచి అదృశ్యమైపోతూందనీ, నల్లమందు ప్రభావంవల్ల తన సైన్యం దిగజారిపోతూందనీ, తన ప్రభుత్వ అస్థిత్వమే దెబ్బతింటూందనీ గ్రహించాడు. నల్లమందు నిషేధించడానికి లిన్ టేస్-నూనూ కాంటన్ సగరానికి పంపాడు.

1838 వసంత ఋతువులో లిన్ కాంటన్ సగరానికి చేరుకున్నాడు. విదేశ వర్తకులు తమవద్దనున్న నల్లమందునంతనూ ప్రభుత్వ స్వాధీనం చేయాలనీ, యిక ముందు నల్లమందు వ్యాపారం చేయచుని హామీపత్రం వ్రాసియివ్వాలనీ ఆజ్ఞాపించాడు. ఈ నియమాన్ని ఉల్లంఘించినవారికి తక్షణం మరణశిక్ష విధించుతామనీ, వారి ఓడలను, సరుకును ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంటుందనీ ప్రకటించాడు. బ్రిటిష్ వర్తకానికి నూపరింటెండెంటుగా వున్న కౌప్రెన్ ఇలియట్ చైనా ప్రభుత్వ ఉత్తరువులను ఉల్లంఘించాడు.

ఆ తర్వాత సైనికులను పంపి లీ విదేశ ఫ్యాక్టరీలకు చుట్టూ కాపలా పెట్టించాడు. కూరగాయలు, నీళ్ళు సప్లయలను బండ్ చేయించాడు. ఇళ్ళనుగాని, ఓడలను గాని అద్దెకు యివ్వరాదనీ, నల్లమందు వర్తకుల క్రింద పనిజేసే చైనావారంతా మానివేయాలనీ ప్రకటించాడు.

మూడురోజుల ముట్టడి అనంతరం తప్పనిసరై కౌప్రెన్ ఇలియట్ 20 వేల పెట్టెల నల్లమందును ప్రభుత్వానికి అప్పగించాడు. దీనిలో వెయ్యి పెట్టెలకు పైగా అమెరికన్ వర్తకుల నల్లమందుకూడ చేరివుంది. 1839 సంవత్సరం జూన్ 31 వ తేదీన యీ నల్లమందునంతనూ బోన్ సముద్రతీరంలో టైన్ తగులబెట్టించాడు. ఇది పూర్తిగా కాలిపోవడానికి 20 రోజులు పట్టింది. అప్పటినుంచీ నల్లమందు దొంగ రవాణాకు వ్యతిరేకంగా తీసికున్న యీ చర్య ఎన్నడూ మరపురాని ఘటనగా చైనా ప్రజల దృష్టిపథంలో వుంటుంది.

బ్రిటిష్ దురాక్రమణ చర్యలు

పారిశ్రామిక విప్లవానంతరం పద్ధేనిమిదవ శతాబ్దం రెండవ భాగంలో పెట్టుబడి దారీ ఉత్పత్తివిధానం త్వరితగతిన అభివృద్ధి చెందడం ఫలితంగా బ్రిటన్ అన్నిటికంటే ఎక్కువ వలసలుగల గొప్ప సామ్రాజ్యవాదదేశంగా తయారైంది. వైనాదేశ తలుపులను తెరచి తమ పారిశ్రామిక వస్తువులను అమ్ముకోడానికి, పరిశ్రమలకు వినియోగపడే ముడి సరుకును చౌకగా తీసుకుపోవడానికి బ్రిటిష్ పెట్టుబడిదారులు ఆతురతగా వున్నారు. అంతేగాక విశేషలాభం సంపాదించుతున్న నల్లనుండు వర్తకం, బ్రిటిష్ వాళ్ళకు ఎంతో ప్రాముఖ్యమైనది. అందుచేత విపరీత లాభాలు తెస్తున్న నల్లనుండు వర్తకాన్ని పునరుద్ధరించుకోడానికి కత్తులుమాసి, యుద్ధానికి తయారయ్యారు.

1839 సంవత్సరం జూలై నెలలో బ్రిటన్ నావికులు కాలాన్ లో వైనారైతును చంపారు. ఖాసీకోరును అప్పగించాలని లిన్ హెచ్చరించాడు. కాని ఇలియట్ అప్పగించనని తిరస్కరించాడు. తరువాత బ్రిటిష్ యుద్ధ నావలు వైనా పడవలపై ఫిరంగులను కాల్చాయి. వైనా యుద్ధ నావలు ఎగురు దెబ్బతీశాయి.

లిన్ ఉత్తరువు అనుసరించి, కొయ్యబాదులు పాతి ఇనప గొలుసులుకట్టి, పెరల్ నదిలోకి యుద్ధ నావలు రాకుండా బాగ్రత్తలు తీసుకున్నారు. కొత్త కోటలను నిర్మించి, నది రెండు గట్టులపైన 300 ఫిరంగులను నిలబెట్టారు. నావికా సేనాని కువాన్ టియెన్-పీ తన చురుష్యులకు తరిఫీదు యిచ్చి సిద్ధంగా వున్నాడు. వైద్యం ఉత్సాహంగా వుంది.

క్వాంగ్టుంగ్ సముద్రతీరంపై బ్రిటిష్ సేనలు దాడిచేశాయి. కాని ప్రతి చోటా - నీళ్ళలో జాలరివాళ్ళు, భూమిపైన స్థానిక పైనికులు ఎదుర్కొన్నారు. లిన్ పిలుపునందుకొని ప్రజలు తమ మాతృభూమి రక్షణకు సంఘటితమయ్యారు. పైన్యానికి - పొరులకు మధ్య సన్నిహిత సహకారం, ఐకమత్యం వున్నందున బ్రిటిష్ సాయుధదాడి ప్రయత్నాలన్నిటినీ భగ్నం చేయగలిగారు.

వైనాపై బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం యుద్ధం ప్రకటించింది. 1840 జూన్ లో కాంటన్ పై దాడిచేయడానికి నావికాపైన్యాన్ని పంపింది. కాంటన్ నగరంలో రక్షణకోటలున్నాయని దానిని దాటిపోయి బ్రిటిష్ సేనలు అమాయ్ పై దాడికి ప్రయత్నించాయి. అచటకూడ దెబ్బతిన్నారు. తరువాత ఉత్తరానికి వెళ్ళి, చెకియాంగ్ సముద్రతీరాన వున్న టింఘాయ్ పై బ్రిటిష్ వైద్యం దాడిచేసింది. టింఘాయ్ లోని సేనలు, పొరులు వీరోచితంగా పోరాడారు; కాని ప్రభుత్వం ఎలాంటి రక్షణలను నిర్మించనందున చాషాన్ దీవులలో వున్న ముఖ్యమైన రేవును బ్రిటిష్ వాళ్ళు ఆక్రమించకుండా అరికట్ట లేకపోయారు.

టింఘాయ్ పడిపోయిందన్న వార్త పెకింగ్ కు చేరగానే, చాలచుంది ఉద్యోగులు యీ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని, లిన్ ట్సే - నూ తలబిరుసుతనాన్ని తీవ్రంగా నిరసించారు. బ్రిటిష్ వాళ్ళతో రాజీపడాలని కోరారు. చక్రవర్తి వూగిస

లాడి, దేశభక్తుడైన లిన్ ను తొలగించాడు. చిస్టీ (ప్రస్తుత చాపీ) రాష్ట్ర రాజ ప్రతినిధికి, టిక్ స్టీన్ పై బ్రిటిష్ నావలు దాడిచేస్తే, చై నా నైన్యాలు మొట్టమొదట ఫిరంగులు కాల్పరాదని సూచనలు పంపాడు.

బ్రిటిష్ యుద్ధనావలు రాగానే, బ్రిటిష్ వాళ్ళు క్వంగ్ టుంగ్ కు తిరిగి వెళ్ళితే అన్ని సమస్యలను సంతృప్తికరంగా పరిష్కరించుకోవచ్చునీ చీ షాన్ బ్రిటిష్ వారికి రాయబారం పంపాడు. కాంటన్ లో రాయబారాలు జరుపడానికి బ్రిటిష్ వాళ్ళు అంగీకరించారు. టావ్ కువాంగ్ చక్రవర్తి రాయబారాలు జరిపేందుకు చీ షాన్ ను నియమించారు.

చీ షాన్ కాంటన్ నగరం చేరగానే కొయ్య బాదులను, యినుప గొలుసులను పెరల్ నది ముఖద్వారంలోనుంచి తొలగించాలని ఉత్తరువు జారీచేశాడు రక్షణలన్నీ పూడపీకించాడు : ప్రజా నైన్యాలను రద్దుచేశాడు. ఐనప్పటికీ బ్రిటిష్ వాళ్ళు సంతృప్తి చెందలేదు. 1841 జనవరిలో ఫిరంగులు కాల్చి, బోగ్ వెలుపలి కోటలను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. హాంకాంగ్ ను తమకు అప్పగించాలనీ, 60 లక్షల వెండినాణాల దండలను పరిహారం చెల్లించాలనీ బ్రిటిష్ వాళ్ళు పట్టుబట్టారు. ఈ చేదు మాత్రను చక్రవర్తి మింగలేక, క్వంగ్ టుంగ్ లో యుద్ధాన్ని నిర్వహించమని యీ షాన్ ను నియమించాడు. అతడు చేరే లోపల, బ్రిటిష్ వాళ్ళు బోగ్ కోటలపై దాడిచేశారు. అడ్మిరల్ మవాన్ టీయెన్-పీ నాయకత్వాన అచటి సేనలు తీవ్రంగా ప్రతిఘటించి, పోరాటంలో అదరూ ఆహుతయ్యారు. బ్రిటిష్ యుద్ధనావలు బోగ్ ముఖద్వారం కుండా కాంటన్ నగరానికి వెళ్ళాయి. ఈ షాన్ తెల్లజెండా ఎత్తినందున యుద్ధం తాత్కాలికంగా ఆగిపోయింది.

చై నా ప్రజల ప్రతిఘటన

బ్రిటిష్ దురాక్రమణసేనలు కాంటన్ నగర శివార్లలో దోచుకోవడం, తగుల పెట్టడం, చిత్రవధలు చేయడంలో నిమగ్నలయ్యారు. దీనివల్ల ద్వేషాగ్ని రగుల్కొని, స్థానిక ప్రజలు ఆత్మరక్షణకు సంఘటిత మవసాగారు. ఒక గ్రామాన్ని దోచుకోడానికి బ్రిటిష్ సేనలు వచ్చినపుడు, చుట్టూ గ్రామాలన్నీ దాని రక్షణకు తోడ్పడాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

1841 మే నెల 30 వ తేదీన బ్రిటిష్ దోపిడిదార్లు కాంటన్ సమీపంలోవున్న సాన్ యువాన్ గ్రామంపై దాడిచేశారు. అదివరకు చేసికున్న ఏర్పాటుప్రకారం శంఖాలు పూదగానే చుట్టుప్రక్కలవున్న 103 గ్రామాలనుండి అనేక వేలమంది ప్రజలు వచ్చి, శత్రువును చుట్టుముట్టారు. “పింగ్ ఇంగ్ టువాన్” (బ్రిటిష్ వ్యతిరేక రక్షణ సేనలు) అనే పతాక శీర్షికతో గొడ్డళ్ళు, త్రవ్వకాళ్ళు వగైరా వ్యవసాయ ముటను ధరించి పోరాడారు. స్త్రీలు, పిల్లలు ఆహారం నీళ్ళు అందించారు.

వర్షం జోరుగా కురుస్తోంది. బ్రిటిష్ సైనికులు బురద పొలాల్లో గాభరాతో (Scurried) చిందులు తొక్కినాగారు. ప్రమాదాన్నంచి వారిని తప్పించడానికి కెప్టెన్ ఇజేయెట్ పరుగెత్తుకొచ్చాడు. కాని అతనినికూడ ప్రజలు చుట్టుముట్టారు. వలయాన్ని బద్దలుచేసుకుని పోడానికి అనేక ప్రయత్నాలుచేసి విఫలమయ్యారు. బ్రిటిష్ వాళ్ళు 200 మందికి పైగా మరణించడమో, గాయపడడమో జరిగింది. ఈ షాన్ (చైనా ప్రభుత్వ ప్రతినిధి) వచ్చి, రైతులను చెదరిపోమ్మని బలవంత పెట్టాకనే బ్రిటిష్ సేనలు బయటపడ్డాయి.

సాన్ యువాన్ పోరాటం ఒంటరి ఉదాహరణమాత్రం కాదు. సమీపానవున్న సాన్ షాన్ గ్రామ ప్రజలు దారికాచి మరొక బ్రిటిష్ దళంపై దెబ్బతీసి, రెండు ఫిరంగులను, కొన్ని వందల తుపాకులను పట్టుకున్నారు. పోషాన్ (ఫాటాన్) పట్టణం వద్ద బ్రిటిష్ దురాక్రమణదారులను పొరులు చుట్టవేసి, కొందరిని హతమార్చారు. హ్సీన్-ఆన్ జిల్లా ప్రజలు మూడు నావికా దళాలను ఏర్పరచి, బోగ్ లో లంగరు వేసిన బ్రిటిష్ యుద్ధనౌకలపైకి నిప్పుడింగీలను వదలారు. ఒక్కనావకు నిప్పంటుకోగా, తక్కినవన్నీ లంగరు ఎత్తివేసి, జారుకున్నాయి.

పింగ్ ఇంగ్ టువాన్ పోరాటంతో విదేశ దురాక్రమణదారులకు వ్యతిరేకంగా చైనా ప్ర.ల వీరోచిత పోరాటాలు ప్రారంభమయ్యాయి.

బోగ్ లోనూ, కాంటన్ లోనూ దురాక్రమణతో పాటు బ్రిటిష్ వాళ్ళు ఆగ్నేయ సముద్ర తీరానికి నావికా సేనలను పంపారు. అచటకూడ తీవ్రమైన ప్రతిఘటన వారిని ఎదుర్కొంది.

అమోయ్ లో దిగిన బ్రిటిష్ దురాక్రమణదారులపై స్థానిక ప్రజలు దెబ్బతీసి, రేవు గగరాన్నుంచి బలవంతాన వెళ్ళగొట్టారు.

టెంఘాయ్ లో చైనా ప్రజలు ధైర్యంగా నిలబడి పోరాడారు. ఆరు నోజులు రాత్రింబవళ్ళు భీకరయుద్ధం జరిగింది. బ్రిటిష్ వాళ్ళు తీవ్రంగా నష్టపడ్డారు. జనరల్ కో యున్-ఫీకి నలభై గాయాలు తగిలినప్పటికీ, ప్రాణం పోయేవరకు నిలబడి పోరాడాడు. హీ షుయీ టాంగ్ అనే ప్రజా సైనికదళం శత్రువుకు తీవ్రమైన నష్టాలు కలిగించాయి.

ఊ సుంగ్ కోటల సేనానిగావున్న చెన్ హువా-చెంగ్ ను ప్రత్యేకంగా వుదహరించవలసివుంది. సామాన్యులనుండి పైకి వచ్చిన ఈ సేనాని తన సైనికులతో బాగా మెలగేవాడు. కోటలపై బ్రిటిష్ కాల్పులు ప్రారంభమైనపుడు సైనిక స్థావరాల్లోనే నివసించుతూ సైనికులతోపాటే నిద్ర, ఆహారాలు తీసుకునేవాడు. ధైర్యంగా పోరాడేందుకు సైనికులలో వుత్సాహం కలిగించాడు.

బ్రిటిష్ యుద్ధ నావల గమనాన్ని జనరల్ చెన్, ఆతడి సేన అడ్డగించింది. శత్రువు వారిని చుట్టుముట్టినప్పటికీ, రక్షణ సేనలో చాలభాగం మరణించినప్పటికీ పోరాటం కొనసాగింది. సేనానికి ఏడుసార్లు గాయాలు తగిలి, దుస్తులు నెత్తురుతో

తడిసిపోయాయి ఐనప్పటికీ తన స్థానాన్ని సేనాని వదలి వెళ్ళలేదు. రక్షణ సేనంతా మరణించాకనే బ్రిటిష్ వాళ్ళు కోటలను ఆక్రమించుకోగలిగారు.

మొదటి అసమాన ఒడంబడిక - ప్రజా పోరాటం కొనసాగింపు

బ్రిటిష్ వాళ్ళు చింకియాంగ్ ను ఆక్రమించుకొని, నాంకింగ్ వైపు దాడి సాగించు తున్నారనే వార్త మంచూ ప్రభుత్వాన్ని చాలా గాభరా పెట్టింది. కాంతిని అభ్యర్థించుతూ రాయబారాలను పంపింది. దాని ఫలితంగా బ్రిటిష్ యుద్ధనావపై 1842 ఆగస్టు 29 వ తేదీన చైనా - బ్రిటిష్ ఒడంబడిక జరిగింది. విదేశ ప్రభుత్వంతో చైనా చేసుకున్న మొట్టమొదటి అసమాన ఒడంబడిక యిదే.

ఈ ఒడంబడికలోని ప్రధాన హంశాలివి :

1. కాంటన్, ఖూచౌ, అమోయ్, నింగ్ పో, షాంఘి నగరాలలో విదేశ వర్తకానికి స్వేచ్ఛ యివ్వడం;

2. నష్టపరిహారంగా 2 కోట్ల 10 లక్షల వెండి డాలర్లను బ్రిటిష్ వాళ్ళకు చెల్లించడం;

3. హాంక్ కాంగ్ ను బ్రిటిష్ వాళ్ళకు అప్పగించటం;

4. పరస్పర అంగీకారంతో బ్రిటిష్ సరకులపై సుంకాలను విధించడం.

మరుసటి సంవత్సరమే బ్రిటిష్ వాళ్ళు బలవంతంగా మంచూ ప్రభుత్వంచేత మరొక పత్రంపై సంతకం చేయించారు. దీని ప్రకారం కాంటన్, అమోయ్, ఖూచౌ, నింగ్ పో, షాంఘి రేవులు ఐదింటిలోనూ బ్రిటిష్ వర్తకానికి స్వేచ్ఛ లభించింది. ఈ ఒడంబడికతోపాటు సంతకమైన అనుబంధ పత్రంలో యితర విషయాలతోపాటు క్రింది మరతులున్నాయి;

1. బ్రిటిష్ వస్తువులపై దిగుమతి సుంకాలు 5 శాతం మించరాదని నిషేధించి నందున, చైనా దేశీయ పరిశ్రమల అభివృద్ధికి అవసరమైన రక్షణ రేకుండాపోయింది.

2. ఒడంబడికలో ఉదహరించబడిన రేవు పట్టణాలున్న జిల్లాలలో బ్రిటిష్ వాళ్ళు నివసించడానికి అనుమతించుట ద్వారా విదేశీ స్థావరాల అంకుర మేర్పడింది.

3. చైనా వర్తకులతో బ్రిటిష్ వాళ్ళకు తగాదాలువస్తే, బ్రిటిష్ వాళ్ళకు బ్రిటిష్ కాన్సలేట్ కు అప్పగించుట ద్వారా చైనా భూభాగంపై విదేశ చట్టాలు అమలు చేయడమనే దుష్టసాంప్రదాయం ప్రారంభమయింది.

ఒడంబడిక మరతులను, అనుబంధపత్రంలోని హంశాలను అంగీకరించుట ద్వారా చైనాదేశం అర్థవలస స్థాయికి దిగజారింది.

అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల ప్రభుత్వం 1842 లోనే ఒక పైనికదశాన్ని బ్రిటిష్ దురాక్రమణదారులకు సహాయంగా పంపింది. ఇప్పుడు మంచూ ప్రభుత్వాన్ని వత్తిడిచేసి, 1844 లో చైనా - అమెరికా ఒడంబడికపై వాంఛియావద్ద సంతకం చేయించింది. నాంకింగ్ ఒడంబడిక ద్వారా బ్రిటిష్ వాళ్ళకు లభ్యమైన ప్రత్యేక

సౌకర్యాలన్నీ, 1844 చైనా, ఆమెరికా ఒడంబడికవల్ల ఆమెరికా ప్రభుత్వానికి లభ్యమయ్యాయి. దీన్నే చైనా భూభాగంపై యితర దేశస్తుల చట్టాల చెలామణి, “అత్యంత అభిమానం పొందిన జాతి హక్కులను” గురించిన హాళిలు మరియు స్పష్టంగా ఉదహరించబడ్డాయి.

తరువాత ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం రంగ లో ప్రవేశించింది. వ్లాంపో ఒడంబడికపై బలవంతంగా మంచూ ప్రభుత్వంచేత సంతకం చేయించింది. అదివరకు బ్రిటిష్, ఆమెరికను సామ్రాజ్యవాదులకు లభ్యమైన సౌకర్యాలన్నీ, ఈ ఒడంబడికవల్ల ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదులకు సైతం దఖలుపడ్డాయి. అదనంగా కోమన్ కాథలిక్ మరియు ప్రచారాన్ని స్వేచ్ఛగా చైనాదేశంలో కొనసాగించే హక్కునుకూడ ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం సాధించింది. అటుపిమ్మట విదేశీ సరుకులతోపాటు, నల్లమందు వ్యాపారంతోపాటు, విదేశీ మతప్రచారకులు చైనాలో ప్రవేశించసాగారు.

1842 నాంకింగ్ ఒడంబడికపై సంతకం జరుగగానే, కాంటన్ ప్రజలు తమ నగరం గోడలలోపల బ్రిటిష్ వాళ్ళు ప్రవేశించరాదని ఉద్యమం ప్రారంభించారు. నల్లమందు యుద్ధానంతరం లొంగిపోయింది మంచూపాలకులే గాని, చైనా ప్రజలు కాదని నిరూపించడానికి, ఈ ఉద్యమం అనేక సంవత్సరాలు కొనసాగడమే నిదర్శనం.

బ్రిటిష్ దురాక్రమణను ప్రతిఘటించడమే, ఆశయంగావున్న “షెంగ్ పింగ్ షే హ్యూయే హ్” అని పిలువబడే సాయుధ ప్రజాసంస్థ ఈ ఉద్యమానికి నాయకత్వం వహించింది. ఈ సంస్థలో ప్రధానంగా రైతులు, చేతి పారిశ్రామికులు లక్షలమంది సభ్యులుగా వుండేవారు. వర్తకులు, ప్రభువులు, చాలమంది స్త్రీలు కూడ ఇందులో చేరారు. అత్యవసరపరిస్థితు లేర్పడినపుడు వారంతా సమావేశమై, ఒకే జెండాక్రింద పోరాడేవారు.

ఈ విధంగా బ్రిటిష్ వాళ్ళను తమ నగరంలో కాలిడకుండా ప్రతిఘటించడంలో కాంటన్ ప్రజలు విజయం పొందారు వరుసగా అపసయాలు పొందాక, హాంకాంగ్ లోని బ్రిటిష్ గవర్నరు తమ సేనలతో 1849 లో కాంటన్ నదిలోకి బలవంతాన చొచ్చుకువచ్చి నగరాన్ని స్వాధీనం చేసుకుని హెచ్చరించాడు. బ్రిటిష్ సవాలును ఎదుర్కొంటూ “షెంగ్ పింగ్ షే హ్యూయే హ్” తన చరిత్రలోకల్లా బ్రహ్మాండమైన పోరాటాన్ని సాగించింది. ప్రజా ఒత్తిడి ఫలితంగా క్వ్యాంగ్ టంగ్, క్వ్యాంగ్ సీ రాష్ట్రాల రాజప్రతినిధి హ్యూ కువాన్-చిన్ బ్రిటిష్ నావలోకి వెళ్ళి బ్రిటిష్ వారికి నగరాన్ని స్వాధీనం చేయబోమని తిరస్కరించాడు. అతడిని బ్రిటిష్ వాళ్ళు బంధించారు. ఈ సంగతి తెలియగానే ప్రతిఘటనోద్యమ సభ్యులు యెటి గట్టులపైన సమీకృతమై పోరాడసాగారు. రాజప్రతినిధిని విడుదలచేసి, బ్రిటిష్ వాళ్ళు తమ సేనలతో కాంటన్ నదిలోనుంచి తమ నావలను వెనక్కి ఉపసంహరించుకున్నారు. తమ సవాలును తత్కాలికంగా విరమించుకున్నారు.

నల్లమందు యుద్ధం ఫలితాలు

నాంకింగ్ ఒడంబడిక చేసుకుని, హాంగ్ కాంగ్ ను బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు ఆక్రమించడంతో చైనాభూమిపై సగ్వం సహాధికారానికి దెబ్బతగిలింది. చైనా గడ్డపై విదేశీయుల నివాసాలను, చర్చీలను నిర్మించుకునే హక్కును ఆత్యంతాభిమానం పొందిన జాతిగా పరిగణించేవాళ్ళును సాధించాక విదేశ దురాక్రమణదారులు మరింతగా చైనా దేశంలోకి చొరబడసాగారు.

దిగుమతిసుంకాల ఒడంబడిక ఫలితంగా విదేశీ సరుకులు స్వేచ్ఛగా దిగుమతి కావడం, ముడిపదార్థాలు చౌకగా ఎగుమతి కావడం జరిగింది. విదేశ సామ్రాజ్యవాదులు వర్తకపు సరుకులను అమ్ముకునే మార్కెటుగానూ, చౌకగా ముడిపదార్థాలను అందజేసేదిగానూ చైనాదేశం క్రమంగా మారిపోయింది.

నల్లమందును తగులబెట్టినందుకు నాంకింగ్ ఒడంబడిక ప్రకారం నష్టపరిహారం చెల్లించవలసి వచ్చినందున, నల్లమందు వర్తకంపై వున్న నిషేధం తొలగి చట్టబద్ధమైన అవకాశమిచ్చి నట్లయింది. నల్లమందు దిగుమతి ఎక్కువ కాసాగింది: 1840 నుంచి 1850 నాటికి రెట్టింపుకు పెరిగింది. దేశంనుంచి వెండి తరలిపోవడంవల్ల క్రమంగా దాని ధర పెరుగసాగింది. నల్లమందు యుద్ధ సమయానికి 16 వందల రాగినాణాల విలువ చేసే వెండికి, తదనంతరం 20 వందల రాగినాణాలు చెల్లించవలసివచ్చింది.

ఈ విధంగా నల్లమందు యుద్ధానంతరం జరిగిన నాంకింగ్ ఒడంబడిక ఫలితంగా చైనాప్రజలు విదేశ దురాక్రమణదారులక్రింద, తమ దేశీయ పూడ్చి పరిపాలకులక్రింద ద్వితీకృతమైన భారాన్ని (రెండు రకాల సంకల్పం) మోయవలసి వచ్చింది: చైనాదేశం అర్థ పూడ్చి బానిసత్వానికి, అర్థవలస బానిసత్వానికి దిగజారవలసి వచ్చింది.

నల్లమందు యుద్ధంలో మంచూ ప్రభుత్వ చేతగానితనం, కుళ్ళు బట్టబయలు అయింది. మేధావులలో ఒక భాగం సంస్కరణల స్వభావంగల ఆభ్యుదయలక్ష్యాలను ప్రకటించసాగారు; చైనాదేశం బలపడాలన్నా, సుఖసంపదలను సాధించాలన్నా, పాశ్చాత్యుల విజ్ఞానాన్ని, టెక్నికల్ నైపుణ్యాన్ని అలవరచుకోవాలని వారు వాదించసాగారు.

ఈ భావాలను వ్యక్తం చేసిన వారిలో ప్రముఖుడు లిన్ ట్సే-హున్ అనే వారు. యుద్ధానికిముందే విదేశాలలో పరిస్థితులను గురించి తెలిసికోడానికి కృషి చేశారు. విదేశాలలో ప్రకటించే పత్రికలను ఆయన తెప్పించుకునేవారు; విదేశ పుస్తకాలను అనువాదం చేయించుకునేవారు. యుద్ధం ముగిసాక గనుల తవ్వకాన్ని వ్యక్తులు నిర్వహించడాన్ని గురించి మంచూ ప్రభుత్వానికి సూచనలు చేశాడు.

అదేకాలంలో లిన్ స్నేహితులలో ఒకరైన వీ యువాన్ ఫ్యాక్టరీలను నిర్మించాలనీ, తుపాకులను, మందుగుండును తయారుచేయాలనీ, నైస్యాలను పాశ్చాత్య

పద్ధతిలో తర్ఫీదు చేయాలనీ కోరాడు. విదేశ వ్యాపారాన్ని సవ్యమైన పద్ధతిలో అభివృద్ధిచేయాలనీ, ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని, సాంకేతిక నైపుణ్యాన్ని (టెక్నాలజీ) నేర్చుకోవాలనీ ఆయన వాదించేవాడు. లిస్ వలెనే ఆయనకూడ విదేశాలలోని పరిస్థితులను సక్రమంగా అధ్యయనం చేయడం అవసరమని ఎంచేవాడు. ఈ దృష్టితోనే ఇతరదేశాల చరిత్రను, భూగోళ శాస్త్రాన్ని దేశ పటాలతో సహా వివరించే పుస్తకాన్ని (హై కూవ్ టు చీఫ్) ఆయన వ్రాశాడు. దీనిలో ఆయన ఎంతో కష్టపడి పోగుచేసిన సమాచారసంపదను క్రోడీకరించాడు.

40 వ అధ్యాయం

తైపింగ్ విప్లవం

నల్లమందు యుగ్ధానంతరం చైనాపై విదేశ పెట్టుబడిదారుల దురాక్రమణ మరింత తీవ్రమైనప్పటికీ, దానిని అరికట్టేందుకు మంచూ ప్రభుత్వం ఏవిధంగానూ పూనుకోలేదు. పైగా నష్టపరిహారాన్ని చెల్లించేందుకు ప్రజలనుండి ఎక్కువధనం వసూలుచేసే పనిలో నిమగ్నమయింది. మూడు సంవత్సరాలలో అనేకసార్లు అదనపు పన్నులను విధించింది. అదివరకే దారిద్ర్యమనుభవించుతున్న రైతులు మరింత బాధల పాలయ్యారు. భూస్వాములవద్ద ఆస్తులు చేయవలసివచ్చినందున పచ్చి దోపిడికి గురయ్యారు. వసూలకాలంలో అప్పుగా తీసికున్న ధాన్యానికి అదే సంవత్సరం ఆకురాలు కాలంలో రెట్టింపు చెల్లించవలసివచ్చేది. జీవితం గడవడమే కష్టమయింది. అసంఖ్యాకమైన కుటుంబాలు తమ పొలాలను భూస్వాములకు, పెద్ద వర్తకులకు అమ్ముకోవలసివచ్చింది. కొందరు తమ పొలాలను వదలి, దేశ దిమ్మరులుగానూ, కూలీలుగానూ లేదా బిచ్చగాళ్లుగానూ కాలం వెళ్ళబుచ్చుసాగారు. మరికొందరు రహస్య విప్లవ సంస్థలలో చేరి, మంచూ పరిపాలనకు, భూస్వామ్యవర్గానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడసాగారు.

1841-49 సంవత్సరాల మధ్య వందకు తక్కువగాకుండా రైతు తిరుగుబాట్లు పెద్దపెట్టున జరిగాయి. అందులో 26 తిరుగుబాట్లు ఒక్క 1847 సంవత్సరంలోనే బ్రద్దలయ్యాయి. ఈ తిరుగుబాట్లలో నయెన్ లేక “కాగడా ధరించిన” వారి వుద్యమము, టియెన్ టి హుయ్ (స్వర్గ భూలోకాల సంఘం) తిరుగుబాటు అన్నిటి లోకి బాగా శక్తివంతమైనవి.

ఉత్తర ఆన్ హ్వియ్ రాష్ట్రంలో నీన్ ఉద్యమం ప్రారంభమయింది : టావ్ కువాంగ్ చక్రవర్తి పరిపాలనకాలంలో కియాంగ్ నూ - హో నాన్ - ఆన్ హ్వియా సరిహద్దులో యిది ఉధృతంగా వుండేది. నీన్ బలాలు ఎల్లపుడూ సరియైన సమయం, అనుకూల ప్రదేశం ఎంచుకొని దాడిచేసేవి. వాటిని తట్టుకోగల అవకాశం మంచూ ప్రభుత్వ నేనలకు వుండేదికాదు.

1849 వ సంవత్సర ప్రాంతంలో హ్యూనాన్ రాష్ట్రంలో తీవ్రమైన కరువు వచ్చినపుడు, టియెన్ టీ హుయూ ముఖ్యుడైన లీ యువాన్-ఫా నాయకత్వాన రైతులు తిరుగుబాటు చేశారు. హిన్నింగ్ ను ఆక్రమించుకున్న తర్వాత తిరుగుబాటు ద్వారా తమ కార్యకలాపాలను క్వంగ్గీవైపు కొనసాగించారు. అచటవున్న టియెన్ టీ హ్యూయీ (స్వర్గ భూలోక సంఘం) స్థానిక శాఖలతోపాటు చువాంగ్, యాన్ తదితర అల్పసంఖ్యాక జాతులు తిరుగుబాటుదాళ్లతో చేతులు కలిపాయి.

ప్రతివోటా మంచా ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా రైతులు ఆయుధాలు తీసికుని, తిరుగుబాటును సమయంలో బ్రహ్మాండమైన టైపింగ్ విప్లవం క్వంగ్గీ రాష్ట్రంలో ప్రారంభమయింది.

మధ్యతరగతి రైతు కుటుంబాన్నుంచి వచ్చిన దరిద్రపీడితుడైన బడిపతులు హుంగ్ హియు-చువాన్ ఈ తిరుగుబాటుకు నాయకత్వం వహించాడు. అతడు క్వంగ్ టంగ్ నివాసి; రైతుల దారిద్ర్యానికి కారణమని మంచా ప్రభుత్వ అవినీతిని తీవ్రంగా ద్వేషించేవాడు. ఘోర్ యున్-షాన్ తో కలిసి హుంగ్ నైవపూజకొనకు ఒక సంస్థను (షాంగ్ టీ హుయూ) స్థాపించాడు; యాంగ్ పుయు-చింగ్ హియు-చాన్-క్యూయీ, పీ చాంగ్ - హ్యూయీ, పీ హా టా-కాయ్ అను ఈ వుద్యమంలోని ప్రముఖులు, తరువాత టైపింగ్ విప్లవానికి నాయకత్వం వహించారు. రైతులు, బొగ్గు కార్మికులు వీరిని అనుసరించారు.

1849 నాటికి కొన్ని సంవత్సరాలనుంచి క్వంగ్గీరాష్ట్రం కరువుపాలయింది. దుర్భరబాధలు భరించలేక రైతులు టియెన్ టీ హుయూ నాయకత్వాన తిరుగుబాటులో విస్తృతంగా పాల్గొన్నారు. కాలం పరిపక్వమయిందని గుర్తించి, హుంగ్ హియు-చువాన్ తన అనుచరులకు కుయీపింగ్ కాంటీలోని చిన్ టీన్ గ్రామంలో సమీకరణ కావాలని ఆజ్ఞాపించాడు. 1851 సంవత్సరం జనవరి 11 వ తేదీన గొప్ప శాంతిని నెలకొల్పి స్వర్గ రాజ్యాన్ని (టైపింగ్ టీన్ కువో) స్థాపించుతూ ప్రకటన చేశారు.

అదే సంవత్సరం సెప్టెంబరులో ఉత్తర క్వంగ్గీలోని యుంగాన్ ను టైపింగ్ స్వాధీనం చేసుకుంది. 1852 ఏప్రిల్ లో చక్రవర్తి సైన్యాల వలయాన్ని బ్రష్టు చేసికుని, విప్లవకారులు ఉత్తర దిశగా పురోగమించారు. ఎచటికి వెళ్ళినా టియెన్ టీ హుయూ సాయుధ దళాలు, రైతులు వారితో కలవడంవల్ల తిరుగుబాటుదాళ్ల సంఖ్య బ్రహ్మాండంగా పెరిగింది. అనేక యుద్ధాలలో విజయం సాధించిన తర్వాత 1853 జనవరిలో వూహాన్ నగరంలో టైపింగ్ సైన్యాలు ప్రవేశించాయి.

విజయపరంపరలను సాధించుతున్న టైపింగ్ సేనలు ఎర్ర తలపాగాలు ధరించి నాకలవై యాంగ్ టీ నది దిగువ ప్రాంతానికి తరలివెళ్ళాయి. అదే సంవత్సరం మార్చి నెలలో మంచు పాతర్లు పెట్టి నాంకింగ్ నగర ప్రాకార గోడలకు గళ్ళుకొట్టి, తుపానులూ విరుచుకుపడి నగరాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నాయి. నాంకింగ్ కు కొత్త

నామకరణంచేసి, టియెన్ చింగ్ (స్వర్గ రాజధాని) అని పిలువసాగారు. తైపింగ్ స్వర్గ రాజ్యానికి పదకొండు సంవత్సరాలు ఈ నగరం రాజధానిగావుంది.

వ్యవసాయ విధానం - విదేశాంగ పాలనీ

ఘ్యాడల్ భూస్వాముల చేతుల్లో వున్న భూమి కేంద్రీకరణను తొలగించడానికి కొత్త వ్యవసాయ విధానాన్ని తైపింగ్ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. దీని ప్రకారం పదహారు సంవత్సరాలు దాటిన స్త్రీ పురుషులందరికీ సగటు సారవంతమైన భూమిని ఒక్కొక్కభాగం, పదహారు సంవత్సరాలలోపు వారికి అర్థభాగం యివ్వాలిని వుంటుంది. ఈ కార్యక్రమం రైతుల కోర్కెలను తీర్చేదిగా వుంది. కాని మంచూ నైన్యంతో నిరంతర యుద్ధంవల్ల దానిని అమలుజరపడం సాధ్యం కాలేదు. ఐనప్పటికీ దున్నేవారికి వారు సాగుచేసే భూమిపై హక్కును యిస్తూ, ఇకముందు భూస్వాములకు మక్తాలనురైతులు చెల్లించనవసరంలేదని ప్రభుత్వం కాసనం చేసింది. భూమిపై హక్కు భూస్వాములది కాదనీ, సాగుచేసే రైతులదేననీ నిర్ణయించింది. రైతులు సాగుచేసే భూములకు పట్టాలిచ్చి, వారే భూభామందులని చట్టరీత్యా ధృవపరచింది. “దున్నేవారికే భూమి” నిచ్చే ఈ విధానంవల్ల రైతుల జీవన పరిస్థితులు బాగుపడ్డాయి : దానితోపాటు మొత్తం ఆరిక పరిస్థితి మెరుగయింది.

ఘ్యాడల్ సమాజంలో స్త్రీలకు ఎలాంటి హక్కులు లేవు. ఎలాంటిప్పుడు పురుషులతోపాటు స్త్రీలకు సమాన ఆర్థిక రాజకీయ హక్కులను తైపింగ్ ప్రభుత్వం యిచ్చింది. సాగుచేసే భూమిలో స్త్రీలకు భాగమిచ్చింది ప్రభుత్వం నిర్వహించే పరీక్షలలో స్త్రీలు పాల్గొనవచ్చు; వాటిలో నెగ్గితే ప్రభుత్వోద్యోగాలు చేయవచ్చు. నైన్యంలోకికూడ స్త్రీలను చేర్చుకోవడం, పురుషులతోపాటు కర్తవ్యాలను నిర్వహించడం జరిగింది. బాలికల పాదాలను బంధించడం, బానిసలుగా అమ్మడం నిషేధించబడింది.

ఘ్యాడల్ సమాజంలోని సంప్రదాయమైన పెళ్ళికొరకు స్త్రీల క్రయ విక్రయాలను నిషేధించుతూ తైపింగ్ ప్రభుత్వం కొత్త వివాహ చట్టాన్ని చేసింది. పెళ్ళిళ్లలో పెద్ద బహుమానాలను, కట్నాలను నిరుత్సాహపరచింది. ఏకపత్నీ వివాహాన్ని అమలు జరిపింది. పురుషులు ఉంపుడుగైతెలను వుంచుకోడాన్ని అరికట్టింది.

ఈ విధంగా ఆర్థికంగా, రాజకీయంగా విమోచనం పొందడంవల్ల తైపింగ్ పరిపాలనలో స్త్రీలు స్వతంత్రంగా, ధైర్యంగా వ్యవహరించేవారు. ఆ కోణాల్లో నాంకింగ్ నగరాన్ని దర్శించిన విదేశీస్తులు, వీధుల్లో ధీమాగానూ, స్వతంత్రంగానూ నడుస్తున్న తేడా స్వారీ చేస్తున్న స్త్రీలను చూసి ఆశ్చర్యపోయారు.

ఒకవైపున మంచూ ప్రభుత్వం విదేశ సామ్రాజ్యవాదులకు తలవొంచుతూంటే, తైపింగ్ ప్రభుత్వం స్వతంత్రమైన విదేశాంగ విధానాన్ని అనుసరించింది. వివిధ దేశాలమధ్య సమానత్వం కొరకు, స్వేచ్ఛా వ్యాపారం కొరకు నిలబడింది. నల్లమందు దిగుమతులను పూర్తిగా నిషేధించింది.

ఫ్రెంచి మంత్రి ఎ. డి. బోర్బోలన్, అమెరికా మంత్రి రాబర్ట్ మాకలేన్ కూడ నాంకింగ్ వెళ్ళి, విదేశ ప్రభుత్వాలయెడల టైపింగ్ దృక్పథం ఏమిటో తెలిసికొనేందుకు ప్రయత్నించారు. టైపింగ్ ప్రభుత్వంయెడల భవిష్యత్తులో తా మెలా వ్యవహరించాలో నిర్ణయించుకొనేందుకు సామ్రాజ్యవాదుల కిది అవసరమయింది.

ఉత్తర, పశ్చిమ దండయాత్రలు

1858 మే నెలలో టైపింగ్ ప్రభుత్వం పదివేల సైన్యాన్ని లిన్ ఫెంగ్ - హ్సియాంగ్, లీ కై-ఫాంగ్ ల నాయకత్వం క్రింద యాంగ్ ట్సీ నదికి ఉత్తరవైపు దండయాత్రకు పంపింది. మంచూ ప్రభుత్వ బలమైన కేంద్రంగావున్న పెకింగ్ నగరమే ఈ దండయాత్రకు లక్ష్యం. ఎలాంటి ప్రతిఘటన ఈ సైన్యాన్ని ఎదుర్కోలేదు : ఉత్తర ప్రాంతీయులు సంతోషంగా స్వాగతమిచ్చారు. ఐదు నెలల్లో ఆన్ హ్వియ్, హా నాన్, హాన్ సీ, తర్వాత ఛీన్ (హోపీ) రాష్ట్రాలగుండా ముందుకు పురోగమించి, టీన్ ట్సీన్ నగరం వద్దకు వచ్చారు. ఎంతో గాభరాపడి ప్రభువులు, వుద్యోగులు త్వరత్వరగా తమ కుటుంబాలను పెకింగ్ నుంచి దూరంగా పంపివేశారు. చక్రవర్తి హ్సియేన్ ఫెంగ్ జెహోల్ కు పారిపోవాలని సన్నాహాలు చేసుకున్నాడు.

చాలా పదేకాలమంచి చక్రవర్తి సేనలను ఛీన్ వద్దకు రప్పించి, టైపింగ్ దాడిని అరికట్టేందుకు, వెనుకనుంచి సస్థాయిలు బంద్ చేసేందుకు పూనుకున్నారు. తమకంటే ఎక్కువ సేనలు ఎదుర్కొన్నందువల్లను, తమ సస్థాయి కేంద్రానికి చాలదూరం వచ్చినందువల్లనూ టైపింగ్ సైన్యం తిరోగమించి, దక్షిణ హోపీలోని లీన్ చెన్ కు వెళ్ళింది. అచట వారిచుట్టూ మంచూ సేనలు వలయంగా వున్నాయి. నాంకింగ్ నుంచి టైపింగ్ ప్రభుత్వం అదనపు బలాలను పంపింది.

లిన్ ఫెంగ్ - హ్సియాంగ్ నాయకత్వాన టైపింగ్ సేనలు లీన్ చెన్ చుట్టూ రక్షణలను నిర్మించుకుని, అనేక మంచూ దాడులను తిప్పికొట్టాయి. కాని రక్షణ సేనలకు ఆహారకొరత ఏర్పడి, కేవలం నల్ల చిక్కుడు గింజలు తినవలసివచ్చింది. ఐనప్పటికీ పోరాటం సాగించారు. నల్ల చిక్కుళ్ళు కూడ అయిపోయి, ఆయుధాలను పట్టే శక్తికూడ లేనంతగా సైనికులు బలహీనపడిన తర్వాతనే లీన్ చెన్ శత్రువుల వశమయింది.

ఈలోగా లీన్ చెన్ వదిలి, నాంకింగ్ నుండి వస్తున్న అదనపు సేనలను కలసి కోడానికి వెళ్ళిన లీ కై-ఫాంగ్, సి నాన్ కు పశ్చిమోత్తరంగా వున్న కాటాంగ్ కు చేరుకున్నాడు. అదనపు బలాలను శత్రువులు చుట్టుముట్టి, ధ్వంసంచేశారనే వార్త తెలిసికున్నాడు. చిపింగ్ కాంటీలోని ఫెంగ్ కువాంటుంగ్ వద్ద నిలబడి, శత్రువులను ప్రతిఘటించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. కాని మంచూ సేనలు గ్రాండ్ కెనాల్ (గొప్ప కాలువ) నీటిని మరల్చి, ఆ ప్రాంతాన్నంతటినీ ముంచివేశాయి. ఎచట చూసినా నదుంలాంటి నీళ్ళు, తుపాకిమందు రక్షణకు వేసిన మందు పొత్తు వగైరా తడిసిపోయినందున ఆ ప్రదేశంలో నిలబడి పోరాడటమే అసంభవమయింది. అందు

చేత వలయం బ్రద్దలుచేసుకొని బయటపడాలని తైపింగ్ సేనాని లీ కై-ఫాంగ్ నిర్ణయించుకున్నాడు. కాని ఆ ప్రయత్నంలో అతడు చనిపోయాడు.

లీన్ ఫెంగ్-హ్సియాంగ్, లీ కై-ఫాంగ్ ఉభయ సేనానుల నాయకత్వం క్రింద తైపింగ్ సేనలు మొత్తం రెండు సంవత్సరాలు వీరోచితంగా పోరాడాయి.

ఉత్తర దండయాత్రతో పాటే నాంకింగ్ లోని తైపింగ్ ప్రభుత్వం హూ-ఈ-హువాంగ్, లై హాన్-ఇంగ్, షీ టా-కై నాయకత్వం క్రింద మరికొన్ని సేనలను పంపి, యాంగ్ టీన్ నది మధ్యప్రాంతంలోని మంచూ ప్రభుత్వ కేంద్రాలను ఆక్రమించుకునేందుకు కృషి చేసింది. ప్రజల తోడ్పాటుతో తైపింగ్ సేనలు అంకింగ్ ను పట్టుకున్నాయి : నాన్ చాంగ్ ను చుట్టుముట్టాయి : చాంగ్ షాపై దాడిచేశాయి : వూహాన్ నగరాన్ని రెండుసార్లు ఆక్రమించుకున్నాయి. ఇచట మంచూ సేనలు ధ్వంసమయ్యాయి.

ఈ సమయంలోనే టెన్సింగ్ కా-ఫాన్ రంగం వైకి వచ్చాడు. హునాన్ రాష్ట్రానికి చెందిన భూస్వామి, ఉన్నతవర్గానికి (మండారిన్) ఉద్యోగి యైన ఇతడు, తన రాష్ట్రంలో “వాలంటీరు సైన్యాన్ని” సమీకరించాడు. తైపింగ్ తో పోరాటానికి పూనుకున్నాడు. తైపింగ్ సేనాని షీ టా-కై తన సేనతో పోయాంగ్ సరస్సు ముఖద్వారంవద్ద నిలిపి, యాంగ్ టీన్ లోని హునాన్ సేనల కార్యకలాపాలను జాగ్రత్తగా కనిపెడుతూ, వేచివున్నాడు. రాత్రివేళ యేటిగట్టునే దోర్లు, తప్పట్లు వాయింతుతూ, శత్రువుల యుద్ధఓడల వైకి నిష్పబాణాలను తైపింగ్ సేనలు వర్షంలా కురిపించాయి.

ఈ విధంగా కొన్ని ఓడలు ధ్వంసం చేయబడ్డాయి. ఇలా ఒకమాసం గడిచే టప్పటికి హునాన్ సేనలు తరిగిపోయి, అలసిపోయాయి. తరువాత శత్రువుల యుద్ధ నావలు పోయాంగ్ సరస్సులోనికి చొచ్చుకుపోయేలాగ షీ టా-కై వలపన్నాడు. అవి సరస్సులోకి వచ్చాక, ద్వారం బంధించి 40 శత్రు నావలకు నిప్పంటించి నాశనం చేశారు. కియాంగ్ రాష్ట్రంలో హెచ్చుభాగాన్ని తైపింగ్ సేనలకు వదిలి, ఎలాగో ప్రాణం దక్కించుకుని టెన్సింగ్ కా-ఫాన్ పారిపోయాడు.

తైపింగ్ రాజ్యానికి రాజధానిగా నాంకింగ్ నగరాన్ని ఎంచుకున్నారనే వార్త తెలియగానే మంచూ ప్రభుత్వం రెండు పెద్ద సేనలను పంపింది. అందులో ఒక సైన్యం నాంకింగ్ కు దక్షిణాన తిష్టవేసి, చియాంగ్ నాన్ వద్ద గొప్ప సైనిక శిబిరాన్ని నిర్మించింది : రెండోది యాంగ్ టీన్ నదికి ఉత్తరపు గట్టుపైన తిష్టవేసి చియాంగ్ పీ వద్ద గొప్ప సైనిక శిబిరాన్ని నిర్మించింది.

రెండవ నల్లమందు యుద్ధం

తైపింగ్ విప్లవం పురోగమించుతున్న సమయంలో నల్లమందు యుద్ధానంతరం 1842-44 లో జరిగిన ఒకంబడికలను తిరుగతోడాలని సామ్రాజ్యవాద దేశాలైన

బ్రిటను, ఫ్రాంసు, అమెరికాలు పట్టుబడ్డాయి. దేశాంతర్గత వర్తకం చేసుకునేందుకు, మరిన్ని ఎక్కువ సముద్రరేవులను వినియోగించుకునేందుకు తమకు అవకాశ మివ్వాలని కోరారు. మంచూ ప్రభుత్వంతో రాయబారాలు ఒకసారికి మించియే విఫలమయ్యాయి. దేశంలోని అంతర్వ్యర్థ పరిస్థితులవల్ల, ఉక్కిరిబిక్కిరవుతున్న ప్రభుత్వానికి మద్దతు యివ్వడంద్వారా తమ లక్ష్యాన్ని సామ్రాజ్యవాదులు సాధించుకున్నారు. తైపింగ్ విప్లవాన్ని అణచివేయడానికి మంచూ ప్రభుత్వానికి అండదండలుగా సామ్రాజ్యవాదులు నిలబడి సహాయం చేశారు.

1856 అక్టోబరులో నల్లమందు చేరివేస్తున్న “ఏరో” అనే చైనా ఓడను కాంటన్ లోని ప్రభుత్వాధికారులు సోదాచేసి, కళాసులను బర్తరఫ్ చేశారు. ఇందుకు బ్రిటిష్ కాన్సల్ క్వ్యాంగ్ టుంగ్, క్వ్యాంగ్ రాష్ట్రాలకు రాజప్రతినిధియైన ఎహ్ మింగ్-చెన్ కు అసమ్మతి తెలియజేశారు. “ఏరో” బ్రిటిషువారికి చెందిన ఆస్థనీ, కళాసులను వెంటనే విడుదలచేసి, ఈ ఘటన జరిగినందుకు క్షమాపణ చెప్పాలనీ కోరారు. బ్రిటిష్ హెచ్చరికను రాజప్రతినిధి నిరాకరించినపుడు బ్రిటిష్ నైన్యాలు పెరల్ నదిలో ప్రవేశించి, కాంటన్ నగరంపై దాడి చేశాయి.

క్వ్యాంగ్ లో ఫ్రెంచి మత ప్రచారకుడొకడు చంపబడ్డాడనే సాకుతో ఫ్రెంచి ప్రభుత్వం బ్రిటిషువాళ్ళతో చేతులు కలిపింది. 1857 డిసెంబరులో బ్రిటిష్ - ఫ్రెంచి నావికా నైన్యాలు కాంటన్ నగరాన్ని ఆక్రమించాయి; రాజప్రతినిధిని ఖైదీగా పట్టుకున్నాయి.

కాంటన్ నగరం తమ చేతుల్లో పడగానే బ్రిటిష్ - ఫ్రెంచి నావికా నైన్యం ఉత్తరానికి సాగిపోయి, పీఠా్ ముఖద్వారంలోవున్న టాకు కోటలకు ఆక్రమించింది.

1858 జూన్ లో బ్రిటిష్ - ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదులకు లొంగిపోయి, మంచూ ప్రభుత్వం టీన్ స్టిన్ సంధిపత్రాలపై సంతకం చేసింది. దీనిలో నియుచువాంగ్, టౌంగ్ చా, టైనాన్, టాన్ ఘుల్, హాన్ కా, నాంకింగ్, చుంకియాంగ్ వగైరా కొత్త రేవులను విదేశ వ్యాపారస్తులకు తెరవడానికి, యాంగ్ టీన్ నదిలోనికి విదేశీ వర్తక నావలను రానివ్వడానికి అంగీకరించింది. ప్రొటెస్టంట్లు, రోమన్ కాథలిక్ ప్రచారకులకు చైనాలో క్రిస్టియన్ మత ప్రబోధానికి అవకాశ మివ్వబడింది. చైనా దేశ అంతర్భాగంలోనికి విదేశీయుల స్వేచ్ఛా ప్రయాణానికి, సంధి పత్రంలో పేర్కొన్న రేవుల్లోనికి విదేశీయుల యుద్ధనావలు వచ్చిపోయేందుకు హక్కు యివ్వబడింది. బ్రిటిష్ వర్తకుల ఆస్తికి జరిగిన నష్టానికి 20 లక్షల వెండి నాణాలను బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి ప్రభుత్వాలకు చెరి 20 లక్షల వెండి నాణాలను నష్టపరిహారం క్రింది చెల్లించడానికి చైనా ప్రభుత్వం అంగీకరించింది.

తరువాత వరుసగా అమెరికా ప్రభుత్వంతోనూ, జారిస్టు రష్యాతోనూ అదేరకం సంధిపత్రాలపై మంచూ ప్రభుత్వం సంతకం చేసింది.

మరల 1860 లో బ్రిటిష్-ఫ్రెంచి ప్రభుత్వాలు చైనాపై దాడిచేశాయి. టీన్ టీన్ సంధులపై ఆమోదపత్రాలను పంపడం ఆలస్యమైనదనే సాకు ఈసారి సామ్రాజ్యవాదుల దాడికి కారణం. శత్రుసైన్యాలు టీన్ టీన్ నగరాన్ని ఆక్రమించు కుని, దారిలో దోపిడీలు, ఖూనీలు సాగించుతూ పెకింగ్ వైపు దాడివెడలాయి. రాజధానికి పడమరగావున్న ప్రపంచఖ్యాతి వహించిన యువాన్ మింగ్ యువాన్ వేసవి రాజభవనాన్ని దోచుకుని, తగులబెట్టి పూర్తిగా ధ్వంసం చేశాయి. గొప్ప శిల్ప సౌందర్యానికి, ప్రపంచంలోని కళాసంపదకు గొప్ప భాండాగారంగా యీ రాజ భవనం పరిగణించబడేది. ఈ సౌధాన్ని సర్వనాశనం చేయడంలో సామ్రాజ్యవాదుల ప్రేశాచిత్యం ద్యోతకమయింది : చైనా ప్రజలకు తీరని నష్టం కలిగింది.

యుద్ధ పర్యవసానంగా పెకింగ్ లో సమావేశం జరిగి, బ్రిటిష్ - ఫ్రెంచి ప్రభుత్వాలతో మరొకరిని సంధిపత్రాలపై మంచా ప్రభుత్వం సంతకాలు చేయకలసివచ్చింది. వీటి ప్రకారం టీన్ టీన్ రేవుకూడ విదేశీ నావల స్వేచ్ఛా విహారానికి అప్పతమయింది. కాలన్ అగ్రమని పిలువబడే ప్రాంతం బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులకు పూర్తిగా ధారాదత్తం చేయబడింది. ఉభయ దురాక్రమణ దారులకు చెరి 80 లక్షల పెండి నాణాలను నష్టపరిహారంగా మంచా ప్రభుత్వం చెల్లించింది.

కాంటన్ నగరం బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి సైన్యాల ఆక్రమణలో వుండగా, నాన్ హై పాన్యూకాంటీలలోని అనేక వేలమంది సోదగులతోకలసి సాన్ యువాన్ ప్రజలు దేశభక్తుల సైన్యాన్ని సమీకరించి, దురాక్రమణదారులను ఎదుర్కొన్నారు. హాంకాంగ్ లో పని చేస్తున్న చైనావారికి విజ్ఞప్తి చేయగా, 20 వేలమందికి పైగా దేశభక్తులు అచటినుండి తరలివచ్చారు. బ్రిటిష్ వలసలోని అనేక భవనాలను తగులబెట్టారు. రాత్రివేళ బయటకు రావడానికే బ్రిటిష్ వాళ్లకు దమ్ముల్లేకపోయింది. క్వీన్ టంగ్ రాష్ట్రంలో ప్రజలు అవకాశం దొరికినపుడల్లా, వీలున్న ప్రతిచోటా శత్రువుపై దాడిచేసి దుంపతెంపారు.

1859 లో రెండోసారి చైనాపై ఆంగ్లో - ఫ్రెంచి దురాక్రమణ సాగినపుడు, హైహా నది ముఖద్వారంలోవున్న 13 శత్రు ఫిరంగి బోటులపైన టాకు కోటల్లోని మంచా సైనికులు దాడిచేశారు. శత్రు బోటులలో నాలుగింటిని ముంచివేశారు : ఆరింటిని పనికిరాకుండా పాడుచేశారు : మూడు మాత్రమే తప్పించుకుని పారి పోయాయి. ఫిరంగి యుద్ధం సాగుతుండగా చైనా కోటలకు పట్టుకునేందుకు 900 మంది శత్రు సైనికులు ప్రయత్నించి, తీవ్ర నష్టాలతో పారిపోయారు. దీల్లో 460 మంది బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి సైనికులు మరణించడమో, గాయపడటమో జరిగింది. టాకు కోటలపై దాడిచేసిన బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి నావికా సైన్యానికి అండగా వచ్చిన అమెరికన్ యుద్ధనావలు కూడ మంచా సైన్యాలపై కాల్పులు సాగించాయి. దేశ రక్షణకు పోరాడుతున్న సేనలకు, స్థానిక ప్రజలు దేశభక్తితో ప్రాణాపాయాన్ని భాతరు చేయకుండా ఆహారం అందజేశారు.

యాంగ్ ట్సీ నది దిగువ ప్రాంతంలో తైపింగ్ యుద్ధాలు

ఈ దశలో అంతర్గత తగాదాలవల్ల తైపింగ్ వుద్యమంలో చీలికలు వచ్చాయి. ప్రముఖ సేనానులలో ఒకడైన యాంగ్ హ్సియూ - చింగ్ యందుకు ప్రధాన కారకుడు. అతడు బలం సేకరించుకుని హాంగ్ హ్సియూ - చువాన్ తో కీచులాడ ప్రారంభించాడు. ఫలిత మేముంటే యాంగ్, మరొక నాయకుడైన వీ చాంగ్ - హ్యూ ఖానీ చేయబడ్డారు.

తైపింగ్ నాయకత్వంలో వచ్చిన చీలికలను అవకాశంగా తీసికుని, మంచూ ప్రభుత్వం పెద్ద సైన్యాన్ని సమీకరించింది. ఎదురుదాడులు ప్రారంభించి, నాంకింగ్ నగరం చుట్టూ వలయాన్ని మరింత దగ్గరకు నెట్టుకురాగలిగింది.

చియాంగ్ నాన్ లోని మంచూ ప్రభుత్వం పెద్ద సైనిక శిబిరం దృష్టిని ప్రక్క దారిని పట్టించేందుకు తైపింగ్ సేనాని లీ హ్సియూ - చెంగ్ 1860 లో హాంగ్ చా నగరంపై దాడి చేశాడు. మూడురోజుల్లో చెకియాంగ్ రాష్ట్ర ముఖ్యపట్టణాన్ని ఆక్రమించుకొన్నాడు. అదనపు బలాలను హాంగ్ చా నగరానికి మంచూ ప్రభుత్వం వురికించడం గమనించగానే లీ సేనాని తైపింగ్ సైన్యాలను నాంకింగ్ వద్దకు మరల్చాడు. దక్షిణ శిబిరంలోని మంచూ సైన్యంలో చాలమందిని పంపివేసినందున అది చాల బలహీనంగావుంది. ఇది గమనించి లీ తన బలాన్నంతటినీ కేంద్రీకరించి, చియాంగ్ నాన్ లోని గొప్ప శత్రు శిబిరాన్ని తుడిచిపెట్టాడు.

కీలకస్థానమైన ఆంకింగ్ కొరకు జరిగిన పోరాటంతో యుద్ధగతి మారింది. నది రేవు అయిన ఆంకింగ్, రాజధాని నాంకింగ్ రక్షణకు కీలకంగా వున్నందున, దానిని రక్షించేందుకు తైపింగ్ తన శక్తిసంతనూ వినియోగించింది. ఆంకింగ్ పై శత్రుముట్టడిని తొలగించడానికి 1860 లో నాలుగుసార్లు దండయాత్రలు సాగించింది : కాని ఆశించిన ఫలితం రాలేదు. నగరం చుట్టూ తమ స్వాధీనంలోవున్న ప్రాంతాన్ని తైపింగ్ విస్తరించగలిగిందే గాని శత్రుముట్టడిని తొలగించలేకపోయింది. పెద్ద ఫిరంగులతో నగర గోడలను కూల్చివేశాక, హ్యూ నాన్ సేనలు ఎట్టకేలకు ఆంకింగ్ ను పట్టుకున్నాయి. 20 వేలకు మించిన తైపింగు సైనికులు చివరివరకు పోరాడి, ఆహుతయ్యారు. ఆంకింగ్ పతనంతో యిదివరకటికంటే నాంకింగ్ కు ప్రమాద మెక్కువయింది.

తై పింగ్ ఓటమి

తైపింగ్ ప్రభుత్వం స్వతంత్ర విదేశాంగ విధానాన్ని అనుసరించడం సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణదారులకు కంటకప్రాయమయింది. తైపింగ్ విప్లవం ప్రారంభదశలో "తాటస్థ్య" విధానం అనుసరించినప్పటికీ సామ్రాజ్యవాదులు రహస్యంగా మంచూ ప్రభుత్వానికి ఆయుధాలను, మందుగుండును అమ్మారు. రెండవ నల్లమందు యుద్ధానంతరం మంచూ ప్రభుత్వం తమకు నమ్మదగిన బంటుగా తయారయింది.

రయ్యాక, తైపింగ్ విప్లవాన్ని ఓడించడానికి సామ్రాజ్యవాదులు బహిరంగంగానే దానితో చేతులు కలిపారు.

1860 తరువాత సముద్ర తీరంలోని అన్ని పెద్ద నగరాల్లోనూ విదేశీ తుపాకీ దళాలు ఏర్పడ్డాయి; ఉదాహరణకు షాంఘే నగరంలో అమెరికన్లు, ని.గోల్లో ఫ్రెంచివాళ్లు అలాగే ఏర్పరచారు. బ్రిటిష్ వాళ్లు, ఫ్రెంచివాళ్ళు కలసిన సంయుక్త దళాలుకూడ ఏర్పడ్డాయి. ఈ దళాలు ఎచటికి వెళ్ళినా దోచుకోడం, చంపడం ద్వారా చైనా ప్రజలను చెప్పగాని బాధలు పెట్టేవారు. హువాన్ నదీలోయలో జమీందారు లీ హుంగ్-చాంగ్ సమీకరించిన ఆన్ స్పీయ్ “వాలంటీర్” (టైప్స్ కో-ఫాన్ హునాన్ సైన్యం లాంటిది) సైన్యానికి సామ్రాజ్యవాదులు ఆయుధాలను సప్లయ్ చేశారు. దానిని బలమైన విప్లవ ప్రతీఘాత సైన్యంగా తయారుచేశారు.

1862 జనవరిలో లీ స్పీయూ-చెంగ్ నాయకత్వాన తైపింగ్ సేనలు షాంఘే నగరం పైకి దాడివేడలాయి. ఆన్ స్పీయ్ సైన్యం, బ్రిటిష్ - ఫ్రెంచి సేనలు కలసి ప్రతిఘటించినప్పటికీ తైపింగ్ సేనలు చాలా విజయాలు పొందాయి. ఐనప్పటికీ హునాన్ సైన్యం దాడి ప్రమాదానికి గురైన నాంకింగ్ కు తక్షణమే రమ్మని పిలుపు వచ్చినందున, షాంఘే దాడిని వదలివేసి, లీ తన సైన్యంతో నాంకింగ్ కు వెళ్ళవలసి వచ్చింది.

మంచూ సేనలు నింగ్ పోమీద దాడి చేస్తుంటే, 1862 మే లో హాంగ్ చా అఖాతంనూంచి బ్రిటిష్ - ఫ్రెంచి సేనలు దిగి, నగరాన్ని ఆక్రమించుకోవడంలో పాల్గొన్నాయి. 1863 జూన్ లో ఫ్రెంచి తుపాకి దళాల సహాయంతో మంచూ సైన్యం షావ్ స్పింగ్ ను పట్టుకున్నాయి : మరుసటి సంవత్సరం హాంగ్ చాను పట్టుకున్నాయి. చెకియాంగ్ రాష్ట్రంలోని తైపింగ్ సైనిక చర్యలు ఆ విధంగా ముగింపుకొచ్చాయి.

నాంకింగ్ పతనం

1862 మేలో హునాన్ సైన్యం యుహుటై వైపునూంచి నాంకింగ్ నగరం పైకి దాడివచ్చింది. భీకరయుద్ధం జరిగింది. దాడి సేనలతో నలభైరోజులవరకు లీ స్పీయూ-చెంగ్ వీరోచితంగా పోరాడాడు; కాని శత్రువును తరిమివేయలేక పోయాడు. రాజధాని నాంకింగ్ కు ప్రమాదం అలాగే వుంది. రెండు సంవత్సరాల అనంతరం హునాన్ సైన్యం మరింత ఉధృతంగా నాంకింగ్ పై తిరిగి దాడిచేసింది. హుంగ్ స్పీయూ-చువాన్ ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. ఆహార కొరతవల్ల తైపింగ్ రక్షణసైన్యంలో మూడు లేక నాలుగువేలమంది మాత్రమే యుద్ధం చేయగలస్థితిలో వున్నారు. హునాన్ సైన్యం తుపానువలె నగరంపైకి అన్ని వైపులనుండి ముంచు కొచ్చినపుడు తైపింగ్ సైనికులు చివరి మనిషివరకు పోరాడి ఆహుతయ్యారు. లీ స్పీయూ-చెంగ్ ఖైదీగా పట్టుకోబడి, తరువాత టైప్స్ కో-ఫాన్ చే చంపబడ్డాడు.

తైపింగ్ తిరుగుబాటు ద్వితీయ ఘట్టంలో లీ హ్సీయూ-చెంగ్ సేనాని అత్యంత ప్రముఖ పాత్రను నిర్వహించాడు. ఆయన యెడల విశ్వాసాన్ని, గౌరవాన్ని ప్రజలు చూపేవారు. నూచౌ, చాంగ్ పా నగరాల్లో వున్నపుడు లీ గౌరవార్థం స్మారక చిహ్నాలను స్థానిక ప్రజలు నిర్మించారు. ఆయన వీరత్వాన్ని చాటుతూ జానపద గేయాలను దక్షిణ కియాంగ్సులో ప్రజలు నేటికీ పాడుతుంటారు.

చైనాదేశ చరిత్రలోకల్లా అత్యంత పెద్ద రైతుల తిరుగుబాటు తైపింగ్ విప్లవం. నాయకులలో తగాదాలు, రాజకీయ నైతిక పొరపాట్లు తైపింగ్ విప్లవం ఓడిపోవడానికి కారణాలు. దేశంలోని ప్రతీఘాతకులు, విదేశీ దురాక్రమణదారులు కలసి చేసిన సంయుక్త దాడిని ఓడించేందుకు అవసరమైన శక్తి పై రెండు కారణాల వల్ల తైపింగ్ కు లేకపోయింది. ఐనప్పటికీ తిరుగుబాటుదార్లు దీర్ఘ పోరాటాన్ని - 1851 నుంచి 1864 వరకు, పధ్నాలుగు సంవత్సరాల వరకు - సాగించగలిగారు. పదిహేడు రాష్ట్రాలకు తిరుగుబాటుదార్ల పలుకుబడి విస్తరించింది. మంచూ ప్రభుత్వ పునాదులను కదల్చివేశారు; దేశీయ భూస్వాములకు విదేశీ దురాక్రమణదారులకు తీవ్రమైన దెబ్బ కొట్టగలిగారు.

41 వ అధ్యాయం

నీన్ ఉద్యమం

అల్పసంఖ్యాక జాతుల తిరుగుబాట్లు

నీన్ ఉద్యమం

తైపింగ్ విప్లవం మొదటిరోజుల్లో నీన్ లేక “కాగడా ధారుల” వుద్యమం కియాంగ్ నూ, ఆన్ హ్యాయ్, హంటుంగ్, హానాన్ రాష్ట్రాలలో వృద్ధికాసాగింది. తైపింగ్ కు ఉత్తర ప్రాంతంలో మిత్ర ఉద్యమంగా పెంపొందింది. నాంకింగ్ పడిపోయాక తైపింగ్ సైన్యంలో ఒక భాగం కలిసినందున నీన్ సైన్యం బలపడింది.

నీన్ ఆశ్విక సైన్యం ధైర్యానికి పేరు పొందింది. శత్రు కాల్పులను కూడ లెక్క చేయకుండా నీన్ ఆశ్వికులు సుడిగాలివలె మంచూ సేనలపై విరుచుకుపడేవి. దగ్గరకు వచ్చాక కత్తులు, బల్లలు వినియోగించి శత్రువును తుడిచిపెట్టేవారు. నీన్ దళాలు పారిపోతున్నట్లు నటించి వెంటాడుతున్న మంచూ సైన్యం అలసిపోయాక, ఆకస్మికంగా వెనుదిరిగి పక్క దెబ్బలు కొట్టి, శత్రువులను ధ్వంసంచేసేవి. నీన్ ఆశ్విక దళాలంటే మంచూ సేనలు భయపడేవి: దూరంగా వాటివల్ల రేగిన దుమ్ము కన్పించినా గాభరాపడేవి.

1865 సంవత్సరం మే నెలలో మంచూలపై నీన్ లు అద్వితీయమైన విజయాన్ని పొందారు. పేరుపొందిన మంచూ సేనాని సెంగాలిన్ ట్సిన్ రాకుమారుని నాయకత్వం క్రింద వున్న సేనలను హంటుంగ్ రాష్ట్రం నైరుతి భాగంలో వున్న హోటెన్ వద్ద చుట్టుముట్టి, స్వయం అందకుండా ఆపుజేశారు. రాకుమారుడు రాత్రివేళ వందమంది ఆశ్వికులతో వలయాన్ని చీల్చుకొనిపోవాలని ప్రయత్నించాడు: కాని అడవుల్లో నీన్ కాపలాదార్లు దెబ్బతీసినందున సెంగాలిన్ ట్సిన్ చనిపోయాడు.

మంచూ ప్రభుత్వం రాజధానికి ప్రమాదం సంభవించుతుందేమోనని చాలా గాభరాపడింది. హునాన్, ఆన్ హ్యాయ్ సైన్యాలను నీన్ లతో పోరాడేందుకు పంపింది. నీన్ ప్రాంతాలలో వారి చర్యలను అరికట్టేందుకు రక్షణ దుర్గాలను (బ్లాక్ హౌసెస్) నిర్మించింది. భూస్వాముల సైనికదళాలను ఏర్పరచి కాపలా పెట్టింది.

దీనివల్ల నీన్ లా తన యుద్ధవ్యూహాన్ని మార్చుకోవలసివచ్చింది. తమ బలగాలను రెండు ప్రత్యేక సైన్యాలుగా విభజించి దాదాపు దేనికది స్వతంత్రంగా పోరాడ సాగాయి. తూర్పు నీన్ సైన్యం లై వెన్-కువాంగ్ నాయకత్వాన, పశ్చిమ నీన్ సైన్యం చాంగ్ టుంగ్-యూ నాయకత్వాన వుండేవి.

తూర్పు నీన్ సైన్యం హోనాన్ నుంచి హూపే రాష్ట్రం పైకి దాడి వెళ్ళాయి. కొలది నెబ్బోనే అనేక యుద్ధాలలో పోరాడి జయించాయి. మంచూ సేనలనుండి విదేశ ఆయుధాలను, గుర్రాలను పట్టుకున్నాయి. వాటిని లక్షవరకు పెరిగిన తమ సైన్యానికి వినియోగించుకున్నాయి.

కాని తాము జయించిన ప్రాంతంలో సస్థయి కేంద్రాలను ఏర్పరచుకోవడం, దీర్ఘ కాల యుద్ధంలో తగినంత విశ్రాంతిలేక క్రిమంగా నీన్ సైన్యం బలహీనపడ సాగింది. తూర్పు నీన్ సైన్యం హూపే నుంచి షాంటుంగ్ కు తిరిగి వెళ్ళినపుడు, చేపూవద్ద బ్రిటిష్ - ఫ్రెంచి దళాల తోడ్పాటుతో మంచూ సైన్యం వారిని ఎదుర్కొంది. అచటినుంచి బలవంతాన నీన్ సైన్యం దక్షిణానికి నెట్టబడింది; 1868 వ సంవత్సరంలో యాంగ్ చావద్ద జరిగిన యుద్ధంలో ఓడిపోయింది. వారి నాయకుడు లై వెన్-కువాంగ్ ను ఖైదీగా పట్టుకుని, చంపివేశారు.

పశ్చిమ నీన్ సైన్యం హోనాన్ నుంచి షెన్సి, షాన్సి రాష్ట్రాలగుండా చిహ్నీకి చేరుకుపోయింది. టీన్ టీన్ సగరాన్ని సమీపించింది. మరల అచటకూడ బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి దురాక్రమణదారుల తోడ్పాటుతో మంచూ సైన్యాలు వారిని ఎదుర్కొన్నాయి. నీన్ సేన ఉత్తర షాంటుంగ్ కు తిరోగమించుతుండగా, ఆకస్మికంగా తుహా నది వరదవచ్చి వారికి అవరోధ మేర్పడింది. నీన్ లు ధైర్యంగా పోరాడి ఆహుతయ్యారు.

మి యో తి రు గు బా టు

తైపింగ్ విప్లవ ప్రభావక్రింద క్వీచా ఆగ్నేయభాగంలో నివసించుతున్న మియోజాతి ప్రజలు, మంచూ ప్రభుత్వ దారుణ నిరంకుశత్వానికి వ్యతిరేకంగా, 1854 వ సంవత్సరంలో తిరుగుబాటు చేశారు.

చాంగ్ హ్సియూ-మి నాయకత్వం క్రింద తిరుగుబాటుదార్ల సంఖ్య కొన్ని లక్షలకు పెరిగింది. విదేశ తుపాకులు, ఫిరంగులు కలిగిన మంచూ సైన్యాలు అనేక వైపులనుంచి 1867 లో చింగ్ చు-యూవాన్ పైన, ఈశాన్య క్వీచాలోని షీహ్-చీన్ కాంటీపైన దాడిచేశాయి. శత్రుసేనలు చుట్టుముట్టినప్పటికీ మియోలు మరుసటి సంవత్సరంవరకు ఆ ప్రాంతాన్ని వదిలివేయలేదు. చాంగ్ హ్సియూ-మి నాయకత్వం క్రింద మరో నాలుగు సంవత్సరాలు పోరాటం సాగింది.

మంచూ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా మియో ప్రజలు పోరాటం పడ్డేనిమిది సంవత్సరాలు కొనసాగింది. వీరోచితంగానూ, ధైర్యంగానూ పోరాడినందున నైరుతి చైనాలోని ప్రజలందరి అభిమానాన్ని మియోలు పొందారు.

హుయీ ప్రజల తిరుగుబాటు

హుయీ ప్రజలు యున్నాన్ లోనూ, పశ్చిమోత్తర చైనాలోనూ నివాస మేర్పరచుకున్న అల్పసంఖ్యక జాతికి చెందినవారు. యున్నాన్ రాష్ట్రవాసులు ప్రధానంగా వ్యవసాయంపై జీవించేవారు. గనుల తవ్వకం తెలుసు. ఆ రాష్ట్రానికి, బర్మాకు మధ్య వర్తకంకూడ చేసేవారు. మంచూ వుద్యోగులు వారినుండి అధికపన్నులు గుంజేవారు; వారి భూములనుకూడ కాజేసేవారు. ఈ నిరంకుశత్వాన్ని భరించలేక హుయీ ప్రజలు చాలసార్లు తిరుగుబాటు చేశారు.

1855 లో ఒక పెండి గని విషయంలో హాన్ జాతికి చెందిన కొందరు గూండాలతో హుయీ ప్రజలకు తగాదావచ్చింది. మంచూ వుద్యోగులు జోక్యం చేసుకుని, హుయీ ప్రజలపై నిర్బంధ విధానాన్ని తీవ్రతరం చేశారు. తద్వారేకేంగా అనేకచోట్ల హుయీ ప్రజలు తిరుగుబాటులు. హాన్ జాతీయులను తమను సమానంగా పరిగణించాలనీ, పన్నులభారాన్ని తగ్గించాలనీ, హుయీ ప్రజలు అర్థించారు.

తిరుగుబాటుదార్ల సేనలలో ఒకటి, మధ్య యున్నాన్ లోని టాలీని ఆక్రమించుకుని, అచటి సైనిక కేంద్రాన్ని ఏర్పరచింది. రైతులకు దుక్కిపశువులను బదులిచ్చి, వారి జీవితం బాగుపడేందుకు కృషిచేసింది. ఇందువల్ల తిరుగుబాటుదార్లు ప్రజాభిమానాన్ని పొందారు.

హుయీ తిరుగుబాటుదార్లు కున్మింగ్ పైన దాడిచేసి, 1868 లో దానిని చుట్టుముట్టారు. విదీకి ఆయుధాలతోనూ, స్వయిలతోనూ బలమైన సేనలను రాష్ట్ర రాజధాని రక్షణకు మంచూ ప్రభుత్వం పంపింది. హుయీ సేనలు తమ ముట్టడిని ఎత్తివేసుకోవలసి వచ్చింది.

మంచూ సేనలు మూడు వైపులనుండి టాలీపైన ఎదురుదాడి చేశాయి. హుయీ సేనలు తీవ్రంగా ప్రతిఘటించాయి; చాలమంది మంచూ సైనికులు చనిపోయారు. 1872 నాటికి మాత్రమే మందు పాతరలతో నగర గోడలను బద్దలు చేయడం ద్వారా విజయం పొందారు. టాలీ శత్రు వశమైనప్పటికీ మరొక సంవత్సరం వరకు యితరచోట్ల హుయీలు పోరాటం సాగించారు.

పశ్చిమోత్తరాన నివసించే హుయీ ప్రజలు ధైర్యం కలిగిన బలవంతులు. బాల్యంలోనే స్వారీ చేయడం, విలువిద్య నేర్చుకుంటారు. వంద అడుగుల దూరాన వున్న శత్రువును రాళ్ళతో సూటిగా కొట్టగలరు. యున్నాన్ లోని హుయీల వలెనే వీరుకూడ మంచూ వుద్యోగుల క్రూరత్వంవల్ల బాధపడుతుండేవారు.

మంచూ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా హుయీ ప్రజలు చాల తిరుగుబాట్లు చేశారు. 1863 వ సంవత్సరంలో జరిగిన తిరుగుబాటు వాటన్నిటికన్నా చాల వ్యాప్తి చెందింది. తిరుగుబాటుదార్లు 18 సైనికదళాలుగా సంఘటితమయ్యారు: పశ్చిమోత్తర ప్రాంతమంతా విప్లవజ్వాలలు వ్యాపించాయి. షెన్ రాష్ట్ర ముఖ్యపట్టణమైన సియాన్ పై దాడిచేసి, మంచూ అదనపు బలాలపై తీవ్రమైన దెబ్బ కొట్టారు. పశ్చిమ

నీన్ తో భుజం భుజం కలిపి వారు 1866 లో పోరాడి తమ పలుకుబడిని ఉత్తర షాన్సికి విస్తృత పరచుకున్నారు.

టోన్స్ ట్యుంగ్-టాంగ్ అనే హాన్ సేనాని తైపింగ్ ను ఓడించడంలో ముఖ్యపాత్ర వహించాడు. మంచూ ప్రభుత్వం ఇతడిని హుయీలను అణచడానికి పంపింది. మంచూ సేనలు ఆధునికాయుధాలతో తిరుగుబాటుదార్లపై దాడిచేశాయి. కాని ఈకాశ్య కంసూలో చిన్ చిపావోవద్ద హుయీలు ఐదువందల అడ్డుగోడలను, రక్షణ దుర్గాలను నిర్మించి, మంచూ సేనలను ఓడించారు. ఎగ్లోనది గట్టులను తెంచి, హుయీలున్న ప్రాంతాన్ని గతటిసీ మంచూలు నీటితో ముంచారు. ఇందువల్ల హుయీలకు తీవ్రమైన నష్టాలు కలిగాయి. ఈ విధంగా 1873 లో పశ్చిమోర్తర ప్రాంత హుయీ తిరుగుబాట్లను అణిచివేశారు.

1864 లో సింకియాంగ్ రాష్ట్రమంతటా ఉయ్ఘుర్ జాతి ప్రజల నాయకత్వం క్రింద అన్ని జాతుల ప్రజలూ మంచూ ప్రభుత్వంపై తిరుగుబాటు చేశారు.

ఈ అల్పసంఖ్యక జాతుల తిరుగుబాటు లన్నిటిలోనూ రైతులు ప్రధాన పాత్ర వహించారు. మంచూ నిరంకుశత్వానికి, పూడల్ దోపిడికి వ్యతిరేకంగా జరిగిన తైపింగ్ విప్లవంతో ఈ తిరుగుబాటు లన్నిటికీ సన్నిహితసంబంధం వుంది.

42 వ అధ్యాయం

జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం పుట్టుక

చైనాలో విదేశీ పెట్టుబడిదారీ సంస్థలు - చైనా కార్మికవర్గ ఉద్యమం

పంథొమ్మిడ్ శతాబ్దం మధ్యలో సామ్రాజ్యవాద దేశాలు తమ పారిశ్రామిక సంస్థలను చైనాలో స్థాపించుకోవడం ప్రారంభించాయి. మొట్టమొదటగా 1845 లో బ్రిటిష్ వాళ్ళు కాంటన్ లో ఓడరేవును (డాక్ యార్డ్ ను) నిర్మించారు: లండన్, చైనాలనుధ్య నావికా మాగ్గాన్ని తెరచారు. షాంఘీలో ఆమెరికన్లు, బ్రిటిష్ వాళ్ళు చెరి ఒక ఓడరేవును నిర్మించారు. తరువాత ఆమెయ్, పూచౌలలో కూడ వాళ్ళు ఓడరేవులను నిర్మించారు. క్రమక్రమంగా చైనాలోని ఓడ నిర్మాణ పరిశ్రమనంతనూ విదేశ ప్రభుత్వాలు తమ గుత్తసాముగా చేసుకున్నాయి.

1863 నుంచి రష్యన్లు తేయాకు ఫ్యాక్టరీలను హాంకా, కియుకియాంగ్, పూచౌ పట్టణాల్లో ఏర్పరచారు. దీనివల్ల దేశీయ తేయాకు పారిశ్రామికీకరణకు దెబ్బతగిలింది. తేయాకు బిళ్ళలను తయారుచేసి, విదేశాలకు ఎగుమతిచేసే కేంద్రంగా హాంకా నగరం వుండేది. 1865 లో ఏడాదికి 14 వేల పికుల్ను ఎగుమతి అనగా, 1875 నాటికి 110 వేల పికుల్ను ఎగుమతి అవసాగాయి. హాంకాలో దాదాపు తేయాకు ఎగుమతి వ్యాపారమంతా రష్యన్ల చేతుల్లోవుంది.

మొదటి పట్టునూలు మిల్లును 1862 లో బ్రిటిష్ వాళ్ళు షాంఘీ నగరంలో స్థాపించారు: తదనంతరం ఫ్రెంచివాళ్ళు, ఆమెరికన్లు స్థాపించారు. విదేశీ నూలు మిల్లులవల్ల రైతుల ఇళ్ళలోనూ, దేశీయ కర్మాగారాల్లోనూ పట్టునూలు వడికే చేతి వృత్తికి దెబ్బతగిలింది.

పంచదారను, గుడ్లపాడిని, తోళ్ళపదును వస్త్రాలా చేసే ఫ్యాక్టరీలను విదేశ పెట్టుబడిదారులు స్థాపించారు.

ఈ ఫ్యాక్టరీల సంస్థాపనతో చైనా కార్మికవర్గం ఉద్భవించింది. వృత్తిని కోల్పోయిన చేతివృత్తులవారినుండి, దివాలాతీసిన రైతులనుండి కార్మికులు వచ్చారు. విదేశ ఫ్యాక్టరీ యజమానులు వారిని దారుణంగా దోచుకునేవారు.

1845 నుంచి బ్రిటిష్ డాక్యూమెంట్లలో చైనా కార్మికులు పనిచేసేవారు. హాంకాలోని రష్యన్ తేయాకు ఫ్యాక్టరీలో 800 మంది కార్మికులు పనిచేసేవారు. ఫూచౌ, కియూకియాంగ్ ఫ్యాక్టరీలలో పనిచేసేవారితో కలిసి 1890 నాటికి మొత్తం 7 వేల చైనా తేయాకు కార్మికులు ఉండేవారు. విదేశీయుల పట్టునూలు మిల్లులలో స్త్రీలు, పురుషులు కూడ పనిచేసేవారు. సాంఘేలో అమెరికన్లు నిర్మించిన ఒక నూలు మిల్లులో 1882 నాటికి వేయిమంది కార్మికులు పనిచేసేవారు.

ప్రారంభంనుంచి చైనా కార్మికవర్గం విదేశ పెట్టుబడిదారుల ఆర్థిక దోపిడీకి, ఫ్యూడల్ పరిపాలకుల రాజకీయ నిరంకుశత్వానికి గురౌతూ వచ్చింది. రోజుకు పది నుంచి పదహారు గంటలు పనిచేయగా వేతనం రోజుకు 80 సెంట్లకు లోపుగా వుండేది. దీనితో కుటుంబపోషణే చాలకష్టంగా వుండేది.

జాతీయ పెట్టుబడిదారు

విదేశ పెట్టుబడి చైనాలోనికి రావడం, ఫ్యాక్టరీలను పెట్టడం గమనించి, చైనా కర్మాగారాల్లోకి కూడ యంత్రాలను తెప్పించసాగారు. 1861 లో ఫూచౌలోని చైనా వర్తకులు తేయాకు బిళ్ళలు తయారు చేసేందుకు విదేశాలనుండి యంత్రాలు తెప్పించారు. రెండేళ్ళ ఆనంతరం సాంఘేలో హాంగ్ చెంగ్ బియ్యం వర్తకులు, ధాన్యం ఆడేందుకు బియ్యపు యంత్రాలను ఉపయోగించసాగారు. 1880 లో క్యాంగ్ టుంగ్ రాష్ట్రంలో నాన్ హై వర్తకులు పట్టునూలు యంత్రాలతో ఫ్యాక్టరీని స్థాపించారు. వీటితోనూ, తదితర చిన్న ఫ్యాక్టరీలతోనూ జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రారంభమయింది.

చైనా ధనికులు - వర్తకులు, భూస్వాములు, నిరంకుశోద్యోగులు - ఆధునిక పరిశ్రమల్లో పెట్టుబడి పెట్టారు: చైనా పెట్టుబడిదారీ విధానానికి ప్రాతిపదిక వేశారు. వర్తకుల్లోంచి పెట్టుబడిదారులుగా తయారైనవారు యీ వర్గంలో క్రింది భాగంగా వుండేవారు: పూర్వపు భూస్వాములనుండి, నిరంకుశోద్యోగులనుండి వచ్చినవారు చైనా బూర్జువావర్గంలో ప్రభావంగా తయారయ్యారు. రెండోవారు తమకున్న రాజకీయాధికారాన్ని, ఎక్కువ పెట్టుబడిని వినియోగించుకుని మొదటివారికంటే త్వరగా పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయగలస్థితిలో వుండేవారు. చాలచిక్కులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చినందున మొదటి తరహావారు సామాజిక సంస్కరణలకు ఎక్కువ అనుకూలంగా వుండేవారు.

జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం ప్రారంభమవడంతోపాటు కొత్తగా రూపొందుతున్న చైనా బూర్జువావర్గంలో సంస్కరణవాద ధోరణులు తలెత్తాయి: తన ప్రయోజనాలను రక్షించుకునేందుకు రాజకీయ సంస్కరణలు కావాలని అనుచుండేవారు. పాశ్చాత్యుల భావాలను స్వీకరించిన మేధావులు రాజకీయ సంస్కరణల ఆవశ్యకతను గుర్తించసాగారు: ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని, యంత్ర నిర్మాణ శాస్త్రాన్ని అలవర్చుకోవాలని వాంఛించేవారు.

ఈ తెగకు చెందిన బూర్జువావర్గ మేధావులలో షాగ్ కుయీ-ఫెన్, చెంగ్ కువాన్-ఇంగ్ అనేవారు ప్రముఖులు. టెన్ ట్సే-హ్వా శిష్యవర్గంలోని వాడు షెంగ్. 1861 లో ఆయన వ్రాసిన పుస్తకంలో పెట్టుబడిదారీ దేశాలలోని విజ్ఞానకాస్తాన్ని, యంత్రోత్పత్తి విధానాన్ని అలవరచుకుని వాటిలో నైపుణ్యాన్ని చైనా సంపాదించాలని ప్రబోధించాడు. రాజకీయ సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టాలనీ, తద్వారా పెట్టుబడిదారీ పంథాలో చైనా అధిగమించ గలుగుతుందనీ ఆయన వాదించాడు.

గనుల తవ్వకం, రైల్వేల నిర్మాణం, ఆధునిక పత్రికా ప్రచురణ, పాశ్చాత్యులకి పద్ధతిలో నూకాళ్ళు ప్రారంభించాలని, చెంగ్ కువాన్-ఇంగ్ ప్రబోధించాడు. అప్పటికి వున్న ఫ్యూడల్ రాజకీయవ్యవస్థనే, కాసనపభను, రాజ్యాంగబద్ధమైన రాచరికాన్ని ఏర్పరచాలనీ వాదించాడు. తద్వారా పెట్టుబడిదారీ విధానం పెంపొందుతుందని ఆశించాడు.

స్థానిక రైతులు, చేతివృత్తులవారు కలసి ఏర్పరచుకున్న సంస్థ “హియోవ్ టావో హుయి” (చిన్న కత్తుల సంఘం) 1853 లో హాంఘ్ లోని మంచూ ప్రభుత్వాధికారాన్ని కూలదోసింది. తదవకాశాన్ని వినియోగించుకుని ప్రముఖ రేవుగావున్న హాంఘ్ నగరంలోని సుంకాలు వసూలుచేసే ప్రభుత్వ యంత్రాన్నంతటినీ బ్రిటిష్ వాళ్ళు, అమెరికన్లు, ఫ్రెంచివాళ్ళు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. రెండవ నల్లమందు యుద్ధానంతరం ఒడంబడికలోని యితర రేవులున్న ఇరవై పట్టణాలలోకూడ సుంకాల వసూలు అధికారాన్ని విదేశ సామ్రాజ్యవాదులు హస్తగతం చేసుకున్నారు. ఇందువల్ల పారిశ్రామిక సరుకులను చైనాపై రుద్దడానికీ, ముడి పదార్థాలను చౌకగా కాజేయడానికీ విదేశీయులకు పూర్తి స్వేచ్ఛ దొరికింది.

చైనా ఆర్థిక జీవితంపై విదేశీయుల సంకళ్ళు మరింత బిగిశాయి : అంతేగాక ప్రభుత్వ కార్యకలాపాలపై కూడ వారి ప్రాబల్యం ఎక్కువయింది. రాబర్ట్ హార్ట్ అనే ఇంగ్లీషువాడిని మంచూ ప్రభుత్వం సుంకాల ఇన్ స్పెక్టర్ జనరల్ గా నియమించింది. ఆచరణలో అతడే పోలీసు, విదేశాంగ వ్యవహారాలలో మంచూ ప్రభుత్వానికి సలహాదారుగా తయారయ్యాడు. రాజప్రతినిధులను నియమించడం మొదలు, సంధి రాయబారాలు నడపడంవరకు చాలా విషయాలలో అతడు జోక్యం కలిగించుకునేవాడు. చైనాదేశం అర్థవలస స్థాయిలోకి దిగజారిపోయింది.

పాశ్చాత్యుల అనుకరణ

తైపింగ్ విప్లవం, నల్లమందు యుద్ధం జరుగుతున్న రోజుల్లో ప్రభుత్వాధికారుల్లోనూ, భూస్వాముల్లోనూ ఒక భాగానికి ప్రతినిధులైన టెన్ గ్ కువాన్-ఫాన్, లీ హుంగ్-చుంగ్ లాంటివారు ప్రభుత్వ నిధులతో ఆయుధ పరిశ్రమను నిర్మించడానికి పూనుకున్నారు. మంచూ ప్రభుత్వ ఫ్యూడల్ పరిపాలనను నిలబెట్టడం తమ స్వంతాధికారాన్ని విస్తరించుకోవడమే వారి లక్ష్యం. తుపాకులు, ఫిరంగులు

తయారుచేసి, చిన్న యుద్ధనావలను నిర్మించి, మంచా సేనలకు సప్లయిచేశారు. విదేశ మిలిటరీ వుద్యోగులు పాశ్చాత్యపద్ధతిలో మంచా సేనలకు డ్రెస్సుచెప్పి, తర్ఫీదు చేశారు. “పెట్టుబడిదారీ దేశాలను అనుకరించండి” అనే నినాదంతో పాశ్చాత్యీకరణ వుద్యమం కొనసాగింది.

1862 తో ప్రారంభించి, లీ హుంగ్ - చాంగ్ వరుసగా ఆయుధ ఫ్యాక్టరీలను హాంఘోలో రెండు, నూచోలో ఒకటి, నాంకింగ్ లో మరొకటి స్థాపించాడు. 1866 లో లోస్ టుంగ్ - టాంగ్ పూచోలో ఓడరేవును నిర్మించాడు. 1867లో మంచాప్రభుత్వ ఉన్నతాధికారుల్లో ఒకడైన చుంగ్ హా టీన్ టీన్ లో యంత్ర నిర్మాణ కర్మాగారాన్ని స్థాపించాడు.

ఈ సంస్థల యాజమాన్యం వేర్వేరు గ్రూపులకు చెందిన అధికార్ల-భూస్వాముల చేతుల్లో వుండేది. మేనేజర్లు, టెక్నికల్ నిపుణులు ప్రధానంగా విదేశీయులే వుండే వారు. నాంకింగ్ ఆయుధ ఫ్యాక్టరీలో బ్రిటిష్ ప్రాబల్యం వుండేది; పూచో ఓడ రేవులో ఫ్రెంచి ఇంజనీర్లు, మేస్త్రీలు పెత్తనంచేసేవారు. ఈ సంస్థలలో బిగించిన యంత్రాలన్నీ విదేశాలనుండి దిగుమతి చేసినవే. ఉత్పత్తి అవకాశాలు కొద్దిగానే వుండేవి. పెద్ద ఆయుధాలను ఉత్పత్తిచేయగల శక్తి లేనేలేదు. మేనేజిమెంటులో అవినీతివల్ల ఈ సంస్థల నిర్వహణ అధ్వాన్నంగా వుండి, ఎంతో ధనం నష్టమై పోతుండేది.

పంచాయతీ

వేమన గ్రంథాలయం,

తెలవ్రాసే :: కృష్ణా జిల్లా 43 వ అధ్యాయం

చైనా - ప్రాంతీయ యుద్ధం

చైనా సరిహద్దు ప్రాంతాలపై విదేశీయుల దురాక్రమణ

నల్లమండు యుద్ధం తరువాత చైనా భూభాగంపై అమెరికా కన్నువేసి, కాచుకుని కూచుంది.

1867 లో మునిగిపోయిన ఓడ కళాసులను తాయివాన్ ప్రజలు చంపారనే సాకుతో అమెరికా సేనలు ఆ దీవి దక్షిణాన దిగాయి : అచటి వాస్తవ్యులను చంపాయి. తాయివాన్ ప్రజలు ప్రతిఘటించుతూ పోరాడారు. శత్రువు దాడిచేసి నపుడు అడవుల్లో రక్షణ తీసుకునేవారు : శత్రువు విశ్రాంతి తీసుకునేటపుడు అన్ని వైపులనుంచి దాడిచేసి, సముద్రంలోకి తరిమివేసేవారు.

పాథోమ్మిద్ శతాబ్దం చివరిభాగంలో అమెరికా మద్దతుతో జపాను, చైనా ఆగ్నేయ తీరంలోని దీవులపై అనేక దాడులు చేసింది. 1868 లో మేజీ పునరుద్ధరణ తర్వాత పెట్టుబడిదారీ విధానం త్వరగా అభివృద్ధి చెందిన రోజుల్లోనే జపాన్ సామ్రాజ్య విస్తరణకు వ్రాసుకుంది.

1874 లో జపాన్ తాయివాన్ దీవిపై దాడి చేసింది. ఈ దండయాత్రలో జపాన్ యుద్ధ నావలపై అమెరికా మీటరీ ఉద్యోగులుండి నడిపించారు. దీవిలోని ప్రజలు, సైన్యంకూడ తీవ్రంగా ఎదిరించి పోరాడాయి : దురాక్రమణదారులను వెనుకకు నెట్టాయి. తాము “మధ్యవర్తిత్వం” నెరపుతామని అమెరికన్లు ముందు కొచ్చారు. జపాన్ సేనలను ఉపసంహరించుకున్నందుకు మంచూ ప్రభుత్వం రిలక్షుల వెండి నాణాలను, దీవిలో నిర్మించిన రోడ్లకు, భవనాలకు గాను చెల్లించవలసివచ్చింది.

బ్రిటిష్ వాళ్ళు బర్మాదేశాన్ని ఆక్రమించుకున్న తర్వాత యున్నాన్ రాష్ట్రం (చైనా నైరుతి ప్రాంతం) లోనికి చొరబడసాగారు. పెకింగ్ లోని బ్రిటిష్ రాయబార కార్యాలయంలోని ఉద్యోగి ఆర్. ఏ. మాగరీని 1875 లో యున్నాన్ లో ఖానీ చేకారనే సాకుతో, బర్మానుంచి యున్నాన్ లోకి దారి యివ్వాలని మంచూ ప్రభుత్వంపై బ్రిటిష్ వాళ్ళు ఒత్తిడి తెచ్చారు. 1876 సంవత్సరంలో జరిగిన చెఘా

సదస్సులో ఉభయులూ ఒడంబడికపై సంతకాలు చేశారు. దీనిప్రకారం యున్నాన్, జిచునాన్, టిబెట్, కంసు, చింఘాయి రాష్ట్రాలలో కార్యకలాపాలు జరిపేందుకు బ్రిటిష్ వాళ్ళకు హక్కు యివ్వబడింది.

పద్దెనిమిదో శతాబ్దం చివరిభాగం నాటికే బ్రిటిష్ వాళ్ళు టిబెట్ పై కన్ను వేసి వుంచారు. అచటి వర్తక అవకాశాలను అభ్యయనం చేసేందుకు ఒక పరిశీలక దళాన్ని బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం 1873 లోనే పంపింది. చెపూ ఒడంబడిక ప్రకారం నైరుతి వైపు సరిహద్దు ప్రాంతాలలో ప్రవేశించేందుకు తమకు లభ్యమైన అవకాశాలను వినియోగించుకుని, ఆ ప్రాంతాల ఖనిజ సంపదను పరిశోధనకొరకు ఇంగ్లీష్ వాళ్ళ దళ మొకటి తయారయింది. ఈ కోర్కెను టిబెట్ అధికారులు అనేకసార్లు నిరాకరించారు. అందుమీదట సాయుధచర్య తీసికుంటామని బ్రిటిష్ వాళ్ళు బెదిరించారు. టిబెటన్లు కృతనిశ్చయంతో ప్రతిఘటనకు సంసిద్ధమయ్యారు. టిబెటన్ల సాయుధ శక్తి పెరుగుతుందనే భయంతో ప్రతిఘటనకు అంగీకరించక, మంచూ ప్రభుత్వం బ్రిటిష్ వాళ్ళకు లొంగిపోయింది. ఐనప్పటికీ టిబెటన్ల పట్టుదల, ధైర్యం ఫలితంగా ఈసారికూడ టిబెట్ లో ప్రవేశించాలన్న బ్రిటిష్ వాళ్ళ పన్నాగం విఫలమయింది.

చైనా - ఫ్రెంచి యుద్ధం

పద్దెనిమిదవ శతాబ్దం చివర్లో ఫ్రెంచివాళ్ళు వియత్నాంపై దురాక్రమణ ప్రారంభించారు. అచటినుంచి యున్నాన్, క్వాంగ్సీ రాష్ట్రాలపై దురాక్రమణకు పూనుకున్నారు. ఇందువల్ల 1884-'85 లో చైనా-ఫ్రెంచి యుద్ధం ప్రారంభమయింది.

ఫ్రెంచి దురాక్రమణ పైన్యాలను చైనా “న్లుజెండా” వాలంటీర్లు లియూయంగ్-పూ నాయకత్వాన వరుసగా ఓడించారు. తైపింగు యుద్ధకాలంలో క్వాంగ్ టుంగ్, క్వాంగ్సీ రాష్ట్రాల సరిహద్దున కార్యకలాపాలు సాగించిన ఈ రైతు పైన్యం ఇండో-చైనాలో రక్షణ తీసికుంది. ఫ్రెంచి వలసాధిపతులకు వ్యతిరేకంగా వియత్నాం ప్రజల పోరాటానికి సహాయపడింది.

1884 ఆగస్టులో ఉత్తర తాయివాన్ లోని కీలుంగ్ పై ఫ్రెంచివాళ్ళు దాడి చేశారు. కాని మంచూ పైన్యాలు వారిని సముద్రంలోకి తరిమివేశాయి. రెండునెలల అనంతరం ఉత్తర తాయివాన్ లోని టాన్ షుయావద్ద పైన్యాలను దించడానికి ఫ్రెంచి వాళ్ళు మరొకసారి ప్రయత్నించారు. రెండువందల ప్రాణాల నష్టంతో ఫ్రెంచివాళ్లు తిరిగి వెనక్కి తరిమివేయబడ్డారు.

1885 మార్చిలో క్వాంగ్సీ - వియత్నాం సరిహద్దునవున్న చెన్నాకువాన్ వద్ద ఫ్రెంచివాళ్ళు మరో పెద్ద పరాజయం పొందారు. డెబ్బదియేళ్ళకుపైగా వున్న వృద్ధ చైనా సేనాని ఫెంగ్ ట్సే-ట్యాయ్ చేతుల్లో ఈ పరాభవం జరిగింది. వేయిమంది ఫ్రెంచి సైనికులు గాయపడటమో, మరణించడమో జరిగిన ఫలితంగా జూలైన్ ఫెర్రీ మంత్రివర్గం రాజీనామా యివ్వాలిసివచ్చింది.

చెన్నాకువాన్ విజయం తర్వాతకూడ మంచా ప్రభుత్వం శాంతిసంధికి ప్రాధేయపడింది. 1885 జూన్ లో టీన్ టీన్ నగరంలో సంధిపత్రంపై సంతకాలు జరిగాయి. మంచా ప్రభుత్వ ప్రతినిధిగా లీ హుంగ్ - చాంగ్ వ్యవహరించాడు. ఈ ఒడంబడికప్రకారం ఇండోచైనా ప్రాంత రక్షణక్రింద వున్న దేశంగా గుర్తించడానికి మంచా ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. అంతేగాక చైనా-వియత్నాం సరిహద్దున వున్న నగరాలకు విదేశీయుల ప్రవేశార్హతను మంచా ప్రభుత్వం గుర్తించాలి. రైల్వేల నిర్మాణానికి ప్రాంత ఇంజనీర్లను చైనా వినియోగించుకోవాలి.

ఈ సంధిపై సంతకం చేయడంవల్లనూ, 1876 చెపూ ఒడంబడికవల్లనూ నైరుతి చైనాలోనికి విదేశీయులు మరింత చొచ్చుకుపోడానికి తలుపులు పూర్తిగా తెరవబడ్డాయి.

44 వ అధ్యాయం

చైనా - జపాను యుద్ధం

యుద్ధానికి ముందు పరిస్థితి

1880 వ సంవత్సరం అనంతరం జాతీయపెట్టుబడిదారీవిధానం కొంత అభివృద్ధి చెందింది. ప్రభుత్వ ఫ్యాక్టరీలతోపాటు వ్యక్తుల స్వంత పెట్టుబడితో నిర్మించబడి, ప్రభుత్వంచే నిర్వహించబడే ఫ్యాక్టరీలున్నాయి : ప్రభుత్వం వ్యక్తులు కలసి, సంయుక్త యాజమాన్యం క్రింద నిర్మించబడిన ఫ్యాక్టరీలు, వ్యక్తుల స్వంత పెట్టుబడితో ప్రయివేటు యాజమాన్యం క్రింద నిర్వహించబడే ఫ్యాక్టరీలు కూడా వున్నాయి. 1881 నాటికి వూర్తిగా ప్రయివేటు యాజమాన్యంక్రింద వున్న గనులు, ఫ్యాక్టరీలు నాలుగు మాత్రమే వుండగా 1895 నాటికి 69 కి పెరిగాయి. ఇదే కాలంలో వ్యక్తుల స్వంత పారిశ్రామిక పెట్టుబడి 3,30,000 నుంచి 85,30,000 పెండి నాణాల్కు పెరిగింది.

ముఖ్యంగా బట్టల పరిశ్రమ మరీ త్వరగా అభివృద్ధిచెందింది. బట్టల మిల్లులలో మొత్తం పెట్టుబడి - ప్రభుత్వానిది, ప్రయివేటు వ్యక్తులది కలసి 1881 నుంచి 1895 నాటికి 22 రెట్లు పెరిగింది. బట్టల మిల్లులలో ఎక్కువభాగం హెంఘేనగరంలో ముఖ్యంగా హువా హిన్, హువా షెంగ్, యు యువాన్ ప్రాంతాలలో కేంద్రీకరించ బడ్డాయి : వూహాన్ నగరంలోకూడా హువే నూలు మిల్లులు నిర్మించబడ్డాయి.

బొగ్గు గనుల తవ్వకం కూడా కొంత ముందుకుసాగింది. ప్రభుత్వ గనులతో పాటు, వ్యక్తుల పెట్టుబడితో ప్రభుత్వ పశ్యక్షణక్రింద నిర్వహించబడే గనులు కూడా తలెత్తాయి. ఉదాహరణకు హెం టుంగ్ లోని చుంగ్ హ్సింగ్ బొగ్గుగని, కియాంగ్సులోని లికోయి బొగ్గుగని యిలాంటివే.

యుద్ధం ప్రారంభం

చాలాకాలంగా కొరియా, చైనాలు స్నేహంగావుంటున్నాయి : సాంస్కృతిక సంబంధాలు, ఉమ్మడి ప్రయోజనాలు కలిగిన ఇరుగుపొరుగు దేశాలు. కాని దురాశ

కలిగిన జపాన్ ప్రభుత్వం, అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల మద్దతుతో కొరియా దేశంపై దురాక్రమణకు పూనుకుంది.

కొరియా ప్రజలు పూర్వదాత పరిపాలకుల దుష్ప్రపాలనను, విదేశీయుల దండయాత్రలను అసహ్యించుకున్నారు. 1894 జనవరిలో టోన్ ఘాట్ (తూర్పు సిద్ధాంతం) అనుచరుల నాయకత్వంక్రింద తిరుగుబాటు చేశారు. కొరియా ప్రభుత్వం తిరుగుబాటు దారులను అణచివేసేందుకు సహాయంగా ఉత్తర సరిహద్దునుంచి సేనలను పంపవలసిందిగా మంచూ ప్రభుత్వాన్ని అర్థించింది. ఈ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని జపాను ప్రభుత్వం తన సేనలను దక్షిణ కొరియాలో దింపింది.

టోన్ ఘాట్ విప్లవాన్ని అణచివేళాక మంచూ ప్రభుత్వం, కొరియాలోని విదేశీ సైన్యాలను ఒకేసారి ఉపసంహరించాలని సూచించింది. కాని జపాన్ ప్రభుత్వం ఈ సూచనను పెడచెవిని పెట్టింది; ఆంతరంగిక సంస్కరణలను అమలుజరిపేందుకు కొరియన్లకు తాము సహాయం చేయాలని సాకు చూపింది. పోయూకి నగరంలో జపాన్ తన సేనలను కేంద్రీకరించి, కొరియా సంక్షోభాన్ని మరింత తీవ్రతరం చేసింది.

“పాశ్చాత్యుల అనుకరణ” ఉద్యమంలో, చైనా సైన్యాలను ఆధునిక ఆయుధాలతో తరిగివేయడంలో లీ హుంగ్-చాంగ్ ప్రముఖపాత్ర వహించాడని యిదివరకే తెలుపబడింది. ఐతే సైన్యాల ఆధునికీకరణకు, తన రాజకీయ ప్రతిష్టను పెంపొందించుకునేందుకు, తన వ్యక్తిగత బలాన్ని విస్తృత మొనర్చుకునేందుకు మాత్రమే లీ వినియోగించుకున్నాడు. అందుచేత జపాన్ దురాక్రమణవల్ల కొరియా సార్వభౌమాధికారానికి, చైనా భద్రతకు ప్రమాదం రానున్న సమయంలో దేశరక్షణ సన్నాహాలను తీవ్రతరం చేయడానికి బదులు, యుద్ధం రాకుండా అరికట్టేందుకు పశ్చిమ రాజ్యాలపై ఆధారపడ్డాడు. కొరియాపై దాడిచేయవద్దని జపానుకు సలహా యివ్వమని బ్రిటిష్ మంత్రిని అర్థించాడు; తదనంతరం రాజీచేయమని రష్యా మంత్రిని ప్రార్థించాడు. లీ హుంగ్-చాంగ్ అనుసరించిన లొంగుబాటు విధానం ఫలితంగా మంచూ ప్రభుత్వం యుద్ధసన్నాహాలు చేయకుండా నిద్రపోయింది.

ఈలోగా సర్వ సన్నాహాలు చేసుకున్న జపాన్, యుద్ధం ప్రకటించకుండానే 1894 జూలై నెలలో దురాక్రమణ చర్యలు ప్రారంభించింది. సియోల్ కు దక్షిణాన వున్న యాపాన్ వద్ద జపాన్ క్రూరజ్ఞుడు చైనా యుద్ధ నావలలో కొన్నిటిని ముంచి వేయడం, కొన్నిటిని పాడుచేయడం జరిగింది.

రెండు నెలల తర్వాత ప్యాంగ్ య్యాంగ్ చుట్టూవున్న బలమైన కేంద్రాలను జపాన్ సేనలు పట్టుకున్నాయి. కొరియాకు సహాయంగా వచ్చిన మంచూ సేనలు టోపావ్-కూయి నాయకత్వాన ప్యాంగ్ య్యాంగ్ ద్వారంవద్ద నిలబడి తీవ్రంగా పోరాడాయి. వీరోచితంగా పోరాడినప్పటికీ అదనపు బలాల సహాయం రానందున ఓడిపోయాయి.

ప్యాంగ్ యాంగ్ పడిపోయిన వెంటనే ఎల్లో సముద్రంలో టాంటుంగ్ కా వద్ద నావికాయుద్ధం జరిగింది. జపాన్ నావికా సైన్యం ఈసారికూడ మోసం చేసింది. అమెరికా జెండాను ఎగురవేస్తూ జపాన్ నావలు చైనా తీరం దగ్గరకు చేరాయి. పీయాంగ్ నావికాదళాన్ని సమీపించాక జపాన్ జెండాను ఎగురవేసి దారుణమైన ఫిరంగి కాల్పులను ప్రారంభించాయి. గందరగోళంలో హడావుడిగా పోరాడవలసి వచ్చినందున పీయాంగ్ నావికాదళం దెబ్బతినడం మిసహా మరో గత్యంతరం లేకపోయింది.

1895 వ సంవత్సరం జనవరిలో జపాన్ నావికా సైన్యం టాంటుంగ్ రాష్ట్రం వీలైవోవీ సమీపానికి వచ్చి, లియుకుంగ్ దీవివద్ద లంగరు వేసివున్న పీయాంగ్ నావికా దళంపై ఫిరంగి కాల్పులు ప్రారంభించింది. శత్రువలయాన్ని ధ్వంసం చేసేందుకు చర్య తీసికోవాలని చైనా సైన్యంలో ఒకభాగం సాధారణ నావికులు వాదించారు కాని విదేశ సలహాదారు, మంచూ నావికా అధికారులు లొంగిపోమ్మన్నారు. లీ హుంగ్ - చాంగ్ నావికా దళాన్ని భద్రంగా కాపాడమని అడ్మిరల్ టింగ్ జూ - చాంగ్ కు ఉత్తరువిచ్చాడు. పోరాడవలదని హుకుం వున్నందున, లొంగిపోవడానికి తనకిష్టం లేనందున నావికా సేనాని ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. పదహారు సంవత్సరాలుగా కృషిచేసి లీ హుంగ్ - చాంగ్ నిర్మించిన నావికాదళం విదేశ సలహాదార్ల ఆధిపత్యం క్రింద ఇలా సిగ్గుచేటైన విధంగా అంతమైంది.

యుద్ధానంతరం పరిస్థితి

యుద్ధం జరుగుతుండగానే మంచూ ప్రభుత్వం త్వరగా పోరాటం ముగించు కోవాలని తాపత్రయ పడింది. రాజీ చేయమని ప్రాధేయపడినా అమెరికన్లు తృణీకరించారు. భూ నావికా సేనలు ఓడిపోయాక మంచూ ప్రభుత్వం మరల అమెరికన్లకు విజ్ఞప్తి చేసింది. యుద్ధం యింకా కొనసాగితే ఈసారి ఇతర ప్రభుత్వాలు జోక్యం కలిపించుకుంటాయనీ, చైనాలో తా మనుసరించుతున్న దురాక్రమణ విధానం విఫలమౌతుందనీ గుర్తించి అమెరికన్లు యుద్ధం చాలించమని జపానుకు సలహా యిచ్చారు. జపాను అంగీకరించింది.

1895 మార్చిలో లీ హుంగ్ - చాంగ్ అమెరికన్ సలహాదార్లతో సహా జపాన్ లోని షిమోనాసేకి వద్దకు వెళ్ళాడు.

షిమోనాసేకి ఒడంబడికలోని అవమానకరమైన మరతుల ప్రకారం కొరియాలో తనకున్న హక్కులను చైనా వదలుకొంది : కొరియాపై జపాను "రక్షణాధికారాన్ని" గుర్తించింది. అంతేగాక లియోటుంగ్ ద్వీపకల్పాన్ని, తాయవాన్, పెంఘా దీవులను జపాన్ కు అప్పించడానికి మంచూ ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. నష్టపరిహారం క్రింద 20 కోట్ల జెండినాణాలను చెల్లించడానికి ఒప్పుకుంది : షానీ, చుంగ్ కింగ్, సూచా, హాంగ్ చా నగరాలను విదేశ వర్తకానికి తెరిచేందుకు అంగీకరించింది. చైనా గడ్డపై ఫ్యాక్టరీలను నిర్మించే హక్కును జపాన్ సంపాదించింది.

చై నాలో ఫ్యాక్టరీలను స్థాపించే హక్కును జపానుపొందడం, 'అత్యంతాభిమానం పొందే జాతిక్రింద' పరిగణించబడే హక్కును విదేశ ప్రభుత్వాలు సాధించడం వల్ల ఒక సంగతి స్పష్టమవుతుంది. పంథొమ్మికో శతాబ్దం చివరిభాగంలో ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ విధానం సామ్రాజ్యవాద దశలో ఉన్నతస్థాయికి చేరిందనీ, సరకులను ఎగుమతి చేయడమే ప్రధాన లక్ష్యంగావున్న దశనుండి పెట్టుబడిని ఎగుమతి చేయడం ప్రధాన లక్ష్యంగావుండే దశకు వచ్చిందనీ తేటతెల్లమవుతుంది. ప్రపంచాన్ని పంచుకోడానికి వలసాధిపతులమధ్య పోరాటం తీవ్రతంపడడం ఈ దశ ప్రత్యేక లక్షణమనికూడ ద్యోతకమయింది. 1894 లో చైనాపై జపాన్ దురాక్రమణ ప్రారంభించే సమయానికి జపాన్ దీవుల్లో పెట్టుబడిదారీ విధానం విపరీతంగా పెరిగింది. అందుచేత జపాన్ దురాక్రమణకు సామ్రాజ్యవాద యుద్ధ స్వభావం సహజంగావుంది.

చైనా-జపాన్ యుద్ధం తరువాత విదేశపెట్టుబడి మరింత ఎక్కువగా చైనాలో ప్రవేశించింది; చైనా పరిస్థితి మరింతగా అర్థవలసదేశ స్థాయికి దిగజారింది. చైనాలో స్థాపించబడిన విదేశ ఫ్యాక్టరీలకు ప్రత్యేక రాజకీయ సౌకర్యాలు కలిగించి నందున, ఎక్కువ పెట్టుబడి వున్నందున, దేశీయ పారిశ్రామికసంస్థలు వాటితో పోటీగా నిలబడలేకపోయాయి. తమ స్వదేశాలలో కార్మికుల వేతనాలకంటే చైనాలో కార్మికులకిచ్చే వేతనాలు తక్కువగా వున్నందున, ముడిపదార్థాలకు తక్కువధర చెల్లించుకున్నందున విదేశ ఫ్యాక్టరీలలో తయారయ్యే సరుకుల వెల తక్కువగా వుండేది.

చైనా-జపాను యుద్ధఫలితం మరొకటి వుంది. చైనాపై దురాక్రమణచేసే వుద్దేశాలు అమెరికాకు వున్నాయని బయటపడింది. జపాన్ దాడిని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు బలపరచారు. అమెరికన్ 'సలహాదార్లు' షిమోనోసెకీ రాజీ సంప్రదింపులలో మంచూ ప్రభుత్వాన్ని మోసంచేసి, జపాన్ కు తోడ్పడ్డారు.

షిమోనోసెకీ ఒడంబడిక ప్రకారం లియోటుంగ్ ద్వీపకల్పాన్ని జపానుకు ధారాదత్తం చేసినందువల్ల, ఈశాన్య చైనాను తానే కాజేయాలని చూస్తున్న జారిస్టు రష్యాకు దెబ్బతగిలింది. ఆ రోజుల్లో రష్యాకు మిత్రదేశంగా వున్న ఫ్రాంసు కూడ తాయివాన్, వెంఘూవీవులు జపాన్ కు హస్తగతమవడం తమ సామ్రాజ్య విస్తరణకు ఆటంకమని ఎంచింది. అప్పటికింకా చిన్న పెట్టుబడిదారీ దేశంగా వున్న జర్మనీ కూడ చైనాను దోచుకోవడంలో జపాను సాధించిన విజయాల యెడల అనూయ పడింది: దూరప్రాచ్యంలో తానుకూడ సామ్రాజ్యం సంపాదించాలని ఆశించింది. స్వార్థ ప్రయోజనాల దృష్టితో రష్యా, ఫ్రాంసు, జర్మనీ దేశాలు మూడు ఏకమై 1895 ఏప్రిల్ లో లియోటుంగ్ ద్వీపకల్పాన్ని తిరిగి చైనాకు యివ్వమని జపాన్ కు హెచ్చరించాయి.

ఒక నెల తరువాత జపాన్ ను బెదిరించడానికి రష్యా సైన్యాలను సమీకరించింది. హుటొంగు రాష్ట్రంలోని చెఫూ రేవు ప్రాంతంలో నావికా ప్రదర్శనలు జరిపింది. బలమైన మూడు దేళాల కలయికను ఎదిరించే శక్తి లేదని గుర్తించి జపాన్ తాను సాధించిన హక్కును కదలుకుంది. మరో మూడు కోట్ల వెండి నాణాలను చైనావద్ద స్వప్రతిహారంగా పుచ్చుకుని లియోటుంగ్ ద్వీపకల్పాన్నించి తన సేనలను జపాన్ ఖాళీ చేసింది.

తాయివాన్ ప్రతిఘటన

మంచూ పరిపాలన ప్రారంభమైన తర్వాత తాయివాన్ దీవిలో గమనించదగిన ఆర్థిక సాంస్కృతిక అభివృద్ధి జరిగింది. కాని నల్లమందు యుద్ధం తదనంతరం విదేశీయుల ఆర్థిక బోంబుం ఫలితంగా పరిస్థితులలో తీవ్రమైన మార్పులు వచ్చాయి. విదేశాలనుండి దిగుమతయ్యే వస్త్రాలు, తదితర సరుకులు తాయివాన్ మార్కెటును ముంచివేశాయి. విదేశాలనుండి ధాన్యం దిగుమతులకల్ల స్థానికంగాపండే వడ్ల ధర పడిపోయింది. వడ్ల ధర పికుల్ 1 కి అర్థ వెండి నాణానికి తగ్గినా కొనేదిక్కులేకుండా పోయింది. నల్లమందు దిగుమతి మరింత ప్రమాదకరమయింది. తాయిలాండ్ ప్రజల జీవిత పరిస్థితులు నానాటికి దిగజారిపోయాయి.

చైనా - ఫ్రెంచి యుద్ధం అనంతరం ఆగ్నేయ కోస్తా రక్షణలను బలపరచే దృష్టితో మంచూ ప్రభుత్వం తాయివాన్ దీవిని ఒక రాష్ట్రంగా నిర్మించింది. పంథొమ్మిదో శతాబ్దం రెండోభాగంలో నిర్మాణకృషి ముందుకు సాగింది. టెలిగ్రాఫ్ తీగలను వేసింది. తైపేనుంచి కీలుంగ్ వరకు, తైపేనుంచి హ్సీన్ చూ వరకు రెండు రైల్వేలను నిర్మించింది. వివిధరకాల పాఠశాలలను తెరచింది.

తాయివాన్ ప్రజలకు ఎంతో విప్లవ చరిత్ర వుంది. తైపింగ్ విప్లవం పలుకుబడి క్రింద 1862 లో మంచూ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా సాయుధ తిరుగుబాటు జరిగింది. విప్లవ సైన్యం 2 లక్షలవరకు పెరిగింది. తాయిలాండ్ ప్రజలు మూడు సంవత్సరాల వరకు పోరాడి, దీవిలో మంచూ ప్రభుత్వ పునాదులను పూగించారు. విదేశ దురాక్రమణదారుల దాడులను అనేకసార్లు తిప్పికొట్టారు.

1895 లో జపాన్ లో మంచూ ప్రభుత్వం చేసుకున్న షిమోనాసెకీ ఒడంబడికను చైనాజాతి అంతా వ్యతిరేకించింది. తమ దీవిని జపానుకు ధారాదత్తం చేసినందుకు తాయివాన్ ప్రజలు తీవ్రంగా అసహ్యించుకున్నారు. సర్వవ్యాపితమైన అసమ్మతి ప్రదర్శకులకు పిలుపు ఇచ్చారు. చాలమంది ప్రజలు తాయివాన్ గవర్నరు ప్రాసాదంలోకి వచ్చి మంచూ పాలకులు దారుణంగా తమ మాతృభూమిని అమ్మినందుకు అసమ్మతి తెలిపారు. ప్రభుత్వ పరిక్షలలో పాల్గొనేందుకు దీవినుంచి వచ్చిన పండితులు, తాయివాన్ దీవిని ధారాదత్తం చేయవద్దని మంచూ ప్రభుత్వానికి విప్లవ పంపారు. చైనా ప్రధాన భూభాగంలో సోదర ప్రజలు చూపుతున్న దేశభక్తితో

ఉత్సాహంపొంది దీవిలోవున్న నైన్యాల, పౌరులు చైనాలో భాగమైన తాయివాన్ రక్షణకొరకు ఆచరణాంతం పోరాడాలని కృత నిశ్చయమయ్యారు.

1895 సంవత్సరం మే నెలలో జపాన్ దురాక్రమణసేనలు కీలుంగ్ శేవుల దిగాయి. ఒకనెల తరువాత తైపేను ఆక్రమించుకున్నాయి. అచటనుంచి దక్షిణానవున్న హిస్సన్ మా వైపు దాడి చేస్తున్న జపాన్ సేనలను లియూ యంగ్ - వూనా యకత్వాన "నల్లజెండా" వాలంటీర్లు వీరోచితంగా ప్రతిఘటించారు. ప్రజల తోడ్పాటుతో వాలంటీర్లు అనేక జపాన్ దాడులను తిప్పికొట్టారు. మందుగుండు యావత్తు ఖర్చయిన తర్వాతనే వారు హిస్సన్ మాను ఖాళీ చేశారు.

తాచియానది వెంట పురోగమించుతున్న జపాన్ సేనలపైన ఆకస్మికంగా దాడిచేసి, నల్లజెండా వాలంటీర్లు శత్రువును చెల్లాచెదురు చేశారు. తొట్టుబాటులో దురాక్రమణదారులు నదిని దాటుతున్నారు, ప్రవాహం మధ్యలో వుండగానే నదికి ఆవలివైపునుంచి మరో వాలంటీర్ల నైన్యం హుస్స హిస్సయాంగ్ నాయకత్వాన దెబ్బ తీసింది; శత్రువుల్లో చాలమంది మరణించడమో, మునిగిపోవడమో జరిగింది. అదనపు జపాన్ బలగాలు చేరాక శత్రువులు పక్కదాడి చేసి తాచియా నదిని పట్టుకున్నారు.

మంచూ ప్రభుత్వం తాను తాయివాన్ రక్షణకు ఎలాంటి సహాయం పంప లేదు. పైగా సోదర తాయివాన్ ప్రజలకు సహాయం పంపనివ్వకుండా చైనా ప్రజలను నిషేధించింది. 1885 అక్టోబరులో జపాను దురాక్రమణదారుల చేతుల్లో తాయివాన్ పడిపోయింది.

45 వ అధ్యాయం

చైనా జాతీయ సంక్షోభం

చైనా-జపాను యుద్ధానికి ముందు, తరువాత సంవత్సరాలలో కూడ బ్రిటన్, ఫ్రాంసు, జర్మనీ, జపాన్, జారిస్టు రష్యా, అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలు తమ దేశాలనుంచి పెట్టుబడులు చైనా దేశానికి ఎగుమతి చేయడం ప్రారంభించాయి : చైనాలో తమ తమ స్వంత బ్యాంకులను స్థాపించాయి. చైనాలోని విదేశ బ్యాంకులు పశ్చిమదేశాల్లోని అలవాటు ప్రకారం తమ స్వంత బ్యాంకు నోటులను అచ్చువేయడం కూడ సాగించాయి. చైనాకు వ్యతిరేకంగా సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణను సాగించడానికి అవి ప్రముఖ సాధనాలయ్యాయి.

చైనా-జపాను యుద్ధానంతరం సంధి మరతుల ననుసరించి నష్టపరిహారం చెల్లించేందుకుగాను మంచూ ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదులవద్ద అనేక రుణాలను చేసింది. తదవకాశాన్ని వినియోగించుకుని సామ్రాజ్యవాదులు తమ పెట్టుబడులను కొత్త మార్కెటులోనికి విస్తరించి, లాభాలను పిండటానికి సిద్ధంగా తయారయ్యారు. 1894-99 సంవత్సరాల మధ్యకాలంలో మంచూ ప్రభుత్వానికి మొత్తం 37 కోట్ల వెండి రుణాలను అప్పుగా యిచ్చారు. దేశీయ వనరులనుంచి మంచూ ప్రభుత్వ కోశాగారానికి ప్రతియేటా వచ్చే మొత్తం ఆదాయానికి ఈ రుణం నాలుగున్నర రెట్లు వుంది.

తామిచ్చిన రుణాలకు హామీగా మంచూ ప్రభుత్వం వద్దనుంచి సుంకాలు, ఉప్పు పన్ను వనూజుచేసే హక్కును సామ్రాజ్యవాదులు కాజేశారు. దీనివల్ల చైనా దేశ ఆర్థిక విధానంపై సామ్రాజ్యవాదుల పట్టు మరింత బిగిసింది. అప్పులవ్వడం ద్వారా చైనాదేశంలో తమ స్వాధీనప్రయోజనాలను, స్వేచ్ఛాదోపిడిని మరింత ఎక్కువ చేసుకోవాలనే తృష్ణవల్ల సామ్రాజ్యవాద దేశాలనుధ్య పోటీ తీవ్రరూపం దాల్చింది.

షెమోనో సెక్సీ సంధి అనంతరం జపాన్ ను వుదాహరణగా తీసుకుని సామ్రాజ్యవాద దేశాలన్నీ “అత్యంతాభిమానం పొందిన జాతి” అనే క్లాజుక్రింద రేవు పట్టడాల్సి పరిశ్రమలను నిర్మించసాగారు. చైనా ముడిపదార్థాలను చాకగా కాజేసి,

కార్మికుల శ్రమను చౌకగా వినియోగించుకొని చైనాదేశ ఆర్థిక వనరులను కొల్లగొట్టడానికి సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ విధానంలో యిది మరొక మెట్టు.

1895, 1896 సంవత్సరాలలో విదేశ పెట్టుబడిదారులు హంఘు నగరంలో నిర్మించిన ముఖ్యమైన ఫ్యాక్టరీలివి : బ్రిటిష్ వాల్లు రెండు బట్టల మిల్లులను, ఒక పిండి మిల్లును నిర్మించారు. అమెరికన్లు, జర్మన్లు చెరొక బట్టల మిల్లును నిర్మించారు : జపాన్ వాళ్ళు ఒక బట్టల మిల్లును, ఒక పిండి మిల్లును నిర్మించారు. విదేశ కంపెనీలకు ప్రత్యేక సౌకర్యాలుండటంవల్లనూ, జాతీయ పెట్టుబడిదారులకు ఎలాంటి రక్షణాతీకపోవడం వల్లనూ జాతీయ పారిశ్రామిక సంస్థలు దెబ్బతినిపోయాయి.

ఈ దశలోనే రైల్వేలకు పెట్టుబడిపెట్టే విషయంలో సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య గుద్దులాట ప్రారంభమయింది. 1905 లో మంచూ ప్రభుత్వంనుంచి వివిధ సామ్రాజ్యవాదులు క్రింది రైల్వేలను నిర్మించే హక్కును బలవంతంగా సంపాదించారు. ఈశాన్య చైనాగుండా ప్లాడివాస్టక్ రేవును ట్రాన్స్ పైరీయన్ రైల్వేతో కలిపేందుకు, చైనా తూర్పు రైల్వేను నిర్మించే హక్కును జారిస్తురష్యా పొందింది కియోచా-సివాన్ రైల్వేను నిర్మించే హక్కును జర్మనీ పొందింది; కాంటన్-హంకా రైల్వేను నిర్మించే హక్కును అమెరికా పొందింది; హంఘు-నాంగింగ్ రైల్వేను నిర్మించే హక్కును బ్రిటన్ పొందింది; ఆంటుంగ్ నుంచి షెన్యాంగ్ (ముడ్డక్) వరకు రైల్వేను నిర్మించే హక్కును జపాన్ పొందింది.

గనుల తవ్వకంలో ప్రత్యేక హక్కులను పొందడంలోనూడ సామ్రాజ్యవాదులు పోటీపడ్డారు. పూషాన్ బొగ్గు గనులను జారిస్తు రష్యా, కైలువాన్ బొగ్గు గనులను బ్రిటన్, టాయేహ్ ఇనపగనులను జపాన్ తవ్వే హక్కును సంపాదించాయి.

సామ్రాజ్యవాదుల విభజనవల్ల ఏర్పడిన ప్రమాదం

షిమోనోసెకీ సంధి తర్వాత “కాలు ప్రాంతాలను”, “పలుకుబడి ప్రాంతాలను” సంపాదించడంలో సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు ఒండొరులతో పోటీపడ సాగాయి : తద్వారా చైనాదేశ విచ్ఛిత్తికి ప్రాతిపదిక వేశారు.

లియోటింగ్ ద్వీపకల్పాన్ని జపాను చేతుల్లోనుంచి తిరిగి చైనాకు యిప్పించి నందుకు ప్రతిఫలంగా తనకు యున్నాన్, క్వాంగ్టుంగ్, క్వాంగ్సీ రాష్ట్రాలలో గనులు తవ్వకునే హక్కును యివ్వమని ప్రాంసు పట్టుబట్టింది. ఇంతటితో సంతృప్తి చెందక 1897 లో మంచూ ప్రభుత్వాన్ని ఒత్తిడిచేసి, హైనాన్ దీవిని ఏ యితర దేశానికి వదలనని ప్రకటన చేయించింది. మరుసటి సంవత్సరం క్వాంగ్చా అఖాతాన్ని ప్రాంసు కాలుకు తీసికుంది.

1897 లో మంచూ ప్రభుత్వాన్ని ఒత్తిడిచేసి యున్నాన్లోని ఏహ్ జేన్ పర్వతభాగంపైన కాలు హక్కును బ్రిటన్ పొందింది. వెస్ట్ నదిపై వున్న పూచా, హంచీ రేవులపై వర్తక హక్కులను సంపాదించింది. మరుసటి సంవత్సరమే కాలూన్

ద్వీపకల్పంలోని వీ హైవీ రేవును, హాంకాంగ్ దీవులను, తైపాంగ్, ఘంచీన్, సింధు శాఖలను బ్రిటన్ కాజేసింది.

అదే సంవత్సరంలో హాటుంగ్ తీరంలోవున్న కియో చా సింధుశాఖను జర్మనీ పట్టుకుంది : మరుసటి సంవత్సరం మంచూ ప్రభుత్వాపై ఒత్తిడిచేసి, కియో చా సింధుశాఖను గురించిన సంధిపత్రంపై సంతకం చేయించింది. దీనిప్రకారం కియో చా సింధుశాఖపై కాలు హక్కును, నావికారేవుహక్కును జర్మనీ పొందింది : కియో చా సినాన్ రైల్వేను నిర్మించేందుకు, రైల్వేకు రెండువైపులా పదిమైళ్ళ ప్రాంతంలో గనులను తవ్వేందుకు హక్కు సంపాదించింది.

లియో టింగ్ సమస్యలో తాను చేసిన సహాయానికి ఫ్రాంసు ప్రత్యేక హక్కులను గుంజుకున్న కొలదికాలానికే జారిష్టు రష్యాకూడ అదేవిధంగా మంచూ ప్రభుత్వాపై ఒత్తిడి తెచ్చింది. వ్లాడివాస్టాక్ నుంచి కింగ్, హీలుంగ్ కియాంగ్ ల మీదుగా తూర్పుచైనా రైల్వేను నిర్మించే హక్కును జారిష్టురష్యా గుంజుకుంది; 1897 లో లూషాన్ టాలీన్ లను బలవంతంగా రష్యా పట్టుకుంది : ఆ మరుసటి సంవత్సరం మంచూ ప్రభుత్వాన్ని ఒత్తిడిచేసి, ఆ రెండు రేవుల్లో ఒకదానిని నావికా కేంద్రంగానూ, మరొకదానిని వర్తకరేవుగానూ కాలుకిచ్చే పత్రంపై సంతకం పెట్టించింది.

తమ మధ్య తగాదాలను తగ్గించుకునే దృష్టితో సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు ఒండొరుల పలుకుబడి క్రిందవున్న ప్రాంతాలను గుర్తించేందుకు తమలో తాము ఒప్పందాలు చేసుకున్నారు. ఈ విధంగా బ్రిటన్, ఫ్రాంసుల మధ్య, బ్రిటన్ జర్మనీల మధ్య, బ్రిటన్ రష్యాల మధ్య ఒడంబడికలు జరిగాయి. వీటిప్రకారం జీచివాన్ యుడ్నోన్ రాష్ట్రాలలో బ్రిటన్, ఫ్రాంసులకు సమానహక్కు లుంటాయి : టీన్ స్ట్రీట్ నుంచి దక్షిణ హాంటుంగ్ కు రైల్వేను నిర్మించే హక్కు జర్మనీ కుంటుంది : దక్షిణ హాంటుంగ్ నుంచి కియాంగ్ గోని చింకియాంగ్ కు రైల్వేను నిర్మించే హక్కు బ్రిటన్ కుంటుంది : యాంగ్ ట్సీనాదీ లోయ బ్రిటిష్ ప్రభుత్వ పలుకుబడిక్రింద వుంటుంది : చైనా గోడకు ఉత్తరప్రాంతం జారిష్టు రష్యా పలుకుబడి క్రింద వుంటుంది.

ఈలాగా జపాన్ మంచూ ప్రభుత్వాన్ని ఒత్తిడిచేసి, ఫుకీన్ రాష్ట్రాన్ని మరే మూడవ ప్రభుత్వానికి యివ్వననే ప్రకటన చేయించింది : తరువాత దానిని తన పలుకుబడిక్రింద వున్న ప్రాంతంగా ఆమోదముద్ర వేయించుకుంది.

విదేశ పెట్టుబడులు విపరీతంగా పెరగడం, “కాలు ప్రాంతాలను” కాజేయడం, వివిధ సామ్రాజ్యవాదుల “పలుకుబడి ప్రాంతాలుగా” దేశాన్ని విభజించడంద్వారా చైనాదేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ సంతటినీ కాళ్ళు చేతులు బంధించిన స్థితికి సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణదారులు తెచ్చారు. చైనా సాంస్కృతికాధికారాన్ని దారుణంగా విచ్ఛిన్నం చేశారు. జాతీయ సంక్షోభం ముంచు వచ్చేసరికి సామ్రాజ్యవాదులు కారకులయ్యారు.

అమెరికా దురాక్రమణ

1860 అంతర్వ్యుత్థం నాటికి అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలలో త్వరితగతినీ పెట్టుబడిదారీ విధానం పెంపొందింది. తరువాత కొలది దశాబ్దాలలో వ్యవసాయ దేశంనుంచి పారిశ్రామికదేశంగా అభివృద్ధిచెంది, ప్రపంచ పారిశ్రామికదేశాల్లో ముఖ్యమైనదిగా రూపొందుతూంది. సామ్రాజ్యవాద దారి దోపిడి విధానం విచ్ఛల విడిగా సాగుతున్న దశలో, పారిశ్రామికదేశంగా రూపొందిన అమెరికా విదేశ మార్కెటులకోసం ముఖ్యంగా చైనా యెడల ప్రత్యేక శ్రద్ధ మాపడం మొదలెట్టింది.

చైనా - జపాన్ యుద్ధానికి (1894-'95) ముందు సంవత్సరాల్లోనే అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల ఆర్థిక జోక్యం చైనాలో ప్రారంభమయింది. రాజకీయ మిలిటరీ దురాక్రమణ సంగతి అటుంచి ప్రధానంగా చైనా మార్కెటులను వస్తువులతో - ముఖ్యంగా బట్టలు, కిరోసిన్ వగైరాలతో - నింపడం మొదలెట్టింది. అంతేగాక నల్ల మందు వర్తకంలోకూడ అమెరికా పాల్గొంది. చైనా - జపాన్ యుద్ధానంతరం అమెరికా ఆర్థిక జోక్యం నూతనదశలో ప్రవేశించింది. షిమోనాసెకీ సంతిని వినియోగించుకుని చైనా రేవు పట్టణాల్లో విదేశ పెట్టుబడిదారులు ఫ్యాక్టరీలను నిర్మించు తున్నారనే సంగతి గుర్తించి అమెరికా పెట్టుబడిదారులు బట్టల మిల్లులను, కాగితాల మిల్లులను, వస్త్ర మరలను, సిగరెట్ ఫ్యాక్టరీలను స్థాపించడానికి వూనుకున్నారు.

అదే సమయంలో చర్చీలు, స్కాళ్ళు, ధర్మసంస్థల ముసుగులో సాంస్కృతికంగా చైనాలో చొచ్చుకుపోవడానికి తన ప్రయత్నాలను అమెరికా యినుమడింప చేసింది. శిద్ధారా తనకు అనుకూలంగావుండే మేధావులను రూపొందించుకోవాలనీ, ఆర్థిక దోపిడిని కప్పిపుచ్చుకోవాలనీ, యితర ప్రభుత్వాల అహంకారపూరితమైన, నిర్దాక్షిణ్యమైన పద్ధతులతో పోర్చిలే అమెరికా మెరుగని చైనా ప్రజలు ఎంచాలనీ అమెరికా ప్రయత్నించింది. 20 వ శతాబ్దారంభానికి సంస్కృతి సంస్థల నిమిత్తం చైనాదేశంలో అమెరికా వినియోగించిన పెట్టుబడి మొత్తం 50 లక్షల డాలర్లదాకా వుంటుంది.

స్వేచ్ఛా వ్యాపారం

చైనా-జపాన్ యుద్ధానంతరం చైనా దేశంలో "కాలు ప్రాంతాలను" "పలుకుబడి ప్రాంతాలను" చేజిక్కించుకోవడంలో సామ్రాజ్యవాదులు పరస్పరం పోటీపడ్డారని వైనమాళాం. ఈ సమయంలో ఫిలిప్పైన్స్ తో సహా స్పెయిన్ వలసలకు కాజేసేందుకు స్పెయిన్ దేశంలో అమెరికా యుద్ధం చేస్తోంది. అందుచేత చైనాదేశ దోపిడిలో ఇతర సామ్రాజ్యవాదులతో పాటు భాగం సంపాదించడంలో అమెరికా వెనుకబడింది. కాబట్టి 1899 స్పెన్సెంబర్ లో అమెరికా "తలుపులు తెరచివుంచే" కొత్త రాజకీయ విధానాన్ని రూపొందించింది.

"తలుపులు తెరచివుంచే పాలసీ" సారాంశ మిది :

చైనాదేశంలో ఏ యితర ప్రభుత్వానికీ కాలూల్వానికీ రబడి “పలుకుబడి ప్రాంతం”గాని వుండరాదు.

తమ “పలుకుబడి ప్రాంతంలో” వున్న రేవులో జరి రంటినీ యింరస ఓడలపై వేసే రేవు పన్నుకు మించి ఇతరదేశాల ఓడలపై వేయరాజంగరచాడు.

తాము నిర్మించిన రైల్వేలపై రవాణా అయ్యే తమ సరుకులపై వేసే రవాణా ఛార్జీలకంటే ఇతరదేశాల సరుకులపై విధించరాదు.

ఇతర సామ్రాజ్యవాదులు అదివరకే కాజేసిన “పలుకుబడి ప్రాంతాల”నుంచి లభించే సౌకర్యాలలో తాముకూడ భాగం పొందాలనేదే అమెరికా “తలుపు తెరచివుంచే” రాజకీయపాలనీ లక్ష్యం. వలస రాజ్యాధిపత్యమనే చెడుకేరు పొంద కుండానే, వలసలవల్ల వచ్చే లాభంలో భాగం పంచుకోవాలనేదే అమెరికా వుద్దేశ్యం. ఆ రోజుల్లో అమెరికా సెనేట్ సభ్యుడు బెవిరిడ్జి తన ప్రకటనలో పిలిచేసిన ఎల్లపుడూ అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల ప్రభుత్వంక్రిందే వుంటుందనీ, దాని ప్రక్కనే బ్రహ్మాండమైన చైనా మార్కెటు వుందనీ చెప్పాడు. వై రెంటినీ అమెరికా కాపాడుకుంటుందని తమ వుద్దేశ్యాలను బహిరంగంగా స్పష్టపరచాడు. దీప్వ సముదాయం యెడల తన బాధ్యతను అమెరికా మరువజాలదనీ, దూరప్రాచ్యంలో తన భవిష్యత్ లాభాలను వదులుకోజాలదనీ విశదపరచాడు.

అమెరికా నూచించిన తలుపులు తెరచివుంచే పాలనీవల్ల ఒకవిధంగా అది వరకే చైనాలో ఇతర సామ్రాజ్యవాదులు కాజేసిన “పలుకుబడి ప్రాంతాలను” గుర్తించినట్లువుతుంది. అందువల్ల సామ్రాజ్యవాదుల మధ్యవున్న తగాదాలు, వైరుధ్యాలు కొంతవరకు తగ్గుతాయి. కాబట్టి ఇతర సామ్రాజ్యవాదులు కూడ అమెరికా నూచించిన విధానాన్ని అంగీకరించాయి. దీనితరువాత చైనాలో అమెరికా దురాక్రమణ చర్యలు రోజు రోజుకు ఎక్కువ కాజొచ్చాయి.

46 వ అధ్యాయం

డా॥ సన్ యెట్ సేన్ విప్లవకృషి ప్రారంభం - సంస్కరణభావాల వ్యాపకం

మంచా ప్రభుత్వ అవినీతిని, బలహీనతలను చై నా-జపాన్ యుద్ధం బట్టబయలు చేసింది. అభ్యుదయ భావాలుగల చై నావారంతా మంచా పరిపాలన కొనసాగడమంటే చై నాదేశం సర్వనాశనం కావడమేనని ఎంచారు. ఈ సమయంలోనే గొప్ప ప్రజాస్వామిక విప్లవకారి డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ రాజకీయరంగంలో ప్రవేశించారు. సన్ యెట్ సేన్ వృత్తిరీత్యా వైద్యులు; సన్ టెన్ అనికూడా ఆయన్ను పిలచేవారు. కాని తరువాత దేశభక్తిప్రేరితుడై ఆయన వైద్యవృత్తిని మానివేసి, విప్లవ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నాడు. 1894 లో లీ హుంగ్ - చాంగ్ తో సంభాషణలు సాగించేందుకు సన్ యెట్ సేన్ కాంటన్ నుంచి టీన్ స్టీన్ నగరానికి వెళ్లారు. లీ హుంగ్ - చాంగ్ కృషిద్వారా రాజకీయ సంస్కరణలు సాధించవచ్చునని ఆయన ఆశించారు. కాని సన్ యెట్ సేన్ తో మాట్లాడేందుకే వీల్లేనని తిరస్కరించారు.

మంచా పరిపాలనను కూలదోయనిదే, చై నాదేశం స్వాతంత్ర్యం పొందజాలదనీ, సాభాగ్యవంతమైన బలమైన రాజ్యంగా అభివృద్ధి చెందలేదనీ డాక్టర్ సన్ క్రమంగా అవగాహన చేసుకున్నారు. అదేసంవత్సరం ఆయన హోనోలూలూ వెళ్లి, అచట చిన్న దుకాణదారులు, భూఖామందులు ఇరవైమంది చై నావారిని సమీకరించారు: “హ్సింగ్, చుంగ్ - హుయీ” (అనగా చై నా పునరుద్ధరణ సంఘం) అనే పేరుతో బూర్జువా విప్లవ సంస్థను ఏర్పరచారు. అదే సంవత్సరం చై నాకు తిరిగి వచ్చారు.

1895 లో ‘కే లావో హుయీ’ (అనగా పెద్దల సంఘం) అనే రహస్యసంస్థ సభ్యుల సహాయంతో సన్ యెట్ సేన్ కాంటన్ నగరంలో సాయుధ తిరుగుబాటును ప్రారంభించేందుకు కృషిచేశాడు. కాని రహస్యం ముందుగానే శత్రువుకు తెలిసి నందున తిరుగుబాటు విఫలమైంది.

చై నా-జపాన్ యుద్ధానికి ముందు సంవత్సరాలలోనే పెట్టుబడిదారీ విధానానికి ప్రారంభదశ చై నా దేశంలో మొదలయింది. నూతనంగా ఆవిర్భవించిన చై నా పెట్టుబడిదారీవర్గ ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే సంస్కరణవాద భావాలు రూపొందాయి. యుద్ధానంతరం చై నా జాతీయసంక్షోభం రోజురోజుకు తీవ్రతరం కాజొచ్చింది. నూతన బూర్జువావర్గానికి ప్రాతినిధ్యం వహించుతున్న మేధావులు జాతీయ స్వాతంత్ర్యం కావాలనీ, జాతీయ పరిశ్రమలను పెంపొందించాలనీ పిలుపిచ్చారు. దీని ఫలితంగా సంస్కరణోద్యమం పాలకవర్గ సభ్యులలో చొచ్చుకుపోయింది.

సంస్కరణవాదులలో కాంగ్ యూ - వీ ప్రముఖ నాయకుడు పాశ్చాత్య దేశాల పెట్టుబడిదారీ భావాలచే ప్రేరితుడైన కాంగ్, జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం స్వేచ్ఛగా చై నాలో పెంపొందాలనీ, పరిశ్రమలలో యంత్రాలను వినియోగించాలనీ ప్రబోధించాడు. చై నా జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించాలనీ, రాజ్యాంగబద్ధమైన రాచరికం ఏర్పడాలనీ, ప్రభుత్వవ్యవహారాలలో పెట్టుబడిదారులు పాల్గొనాలనీ పిలుపిచ్చాడు.

కాంగ్ ముఖ్య అనుచరులుగా లియాంగ్ చి - షాన్, టాన్ స్టే - టుంగ్ అనేవారుండేవారు. కాంగ్ కార్యక్రమానికి లియాంగ్ వివరణలు తయారు చేశాడు. చై నా జాతీయ రక్షించాలనీ, నిరంకుశత్వాన్ని, నియంతృత్వాన్ని వ్యతిరేకించాలనీ ఆయన వాదించాడు. ఇంపీరియల్ సివిల్ సర్వీస్ పరీక్షలను రద్దుచేసి, ఆధునిక పాఠశాలలను స్థాపించాలనీ, ప్రభుత్వరూపాన్ని మార్చి ప్రాంతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని అమలు జరుపాలనీ ప్రబోధించాడు.

టాన్ జే - టుంగ్ చాల బలమైన జాతీయభావాలు కలవాడు. దేశంలో కొనసాగుతున్న కూరపరిపాలనను, సామ్రాజ్యవాదదురాక్రమణను ఆయన తీవ్రంగా వ్యతిరేకించాడు. ఫ్యూడల్ సంకుచిత ఆలోచనా ధోరణికి, నిరంకుశ రాచరికానికి వ్యతిరేకింగా ఆందోళన చేశాడు. సంస్కరణవాదులలో తీవ్రమైన భావాలు వ్యక్తం చేసిన టాన్ ఆ దశలో కల్లా గొప్పమేధావి.

ఈ భావాలు దేశం నలుమూలలా వ్యాపించాయి. సంస్కరణోద్యమం పెంపొందింది.

ఈ దశలోనే ప్రముఖ చై నా పండితుడు, అనువాదకుడైన ఎన్ వూ జాతీయ దినపత్రికను (కువావెన్ పా) స్థాపించాడు. దానిలో ఆర్థిక రాజకీయ సాంస్కృతిక విషయాలపై పాశ్చాత్యదేశాలలోని పెట్టుబడిదారీ ధోరణులను వివరించుతూ వ్యాసాలను ప్రకటించేవాడు. ఫ్యూడల్ సివిల్ సర్వీస్ పరీక్షలను, విద్యావిధానాన్ని రద్దు చేయాలనీ, అభివృద్ధిచెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లోని ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్రాలను, టెక్నాలజీని చై నా నేర్చుకోవాలనీ సంస్కరణవాదుల ఆశయాలను ఎన్ ప్రచారం చేశాడు. సంస్కరణభావాలు త్వరగా వ్యాప్తి చెందడానికి ఎన్ ప్రచురణలు సహాయ పడినాయి.

1898 సంస్కరణోద్యమం

1895 సి.మె.నా.సె.కి ఒడంబడికపై సంతకాలు జరుగుతున్న సమయంలో కాంగ్ యూ - వీ ఇంపీరియల్ నీవిల్ సర్వీసు పరీక్షలో కూర్చునేందుకు పెకింగ్ వచ్చాడు. చైనాదేశాన్ని ఎదుర్కొంటున్న తీవ్ర జాతీయ సంక్షోభాన్ని కాంగ్ గుర్తించాడు. రాష్ట్రపరీక్షలలో వుత్తీర్ణులై రాజధానిలో పరీక్షలకొరకు పెకింగ్ నగరానికి వచ్చిన వేయిమంది విద్యార్థులకు సమీకరించి కాంగ్ విజ్ఞాపనపత్రంతో చక్రవర్తి కువాంగ్ హుస్సా వద్దకు వెళ్ళాడు. అవమానకరమైన ఒడంబడికపై సంతకం చేయవద్దనీ, తక్షణమే సంస్కరణలకు అమలుజరపాలనీ మహాజనులో అధ్యర్థించాడు. కాని రాజదర్బారులో తిష్టవేసిన పూడ్చి నిరంకుశోద్యోగులు ఆ మహాజను చక్రవర్తికి అందకుండా అరికట్టారు.

సంస్కరణోద్యమాన్ని ప్రజల్లో వ్యాప్తిచేయడానికి చుంగ్ వైజెన్ వావా (ప్రపంచ బులెటిన్) అనే దినపత్రికను పెకింగ్ లో స్థాపించాడు. పెట్టుబడిదారీ భావాలను పరిచయం చేయడంతోపాటు ప్రపంచ పరిస్థితులకు తెలిపే వార్తలను ప్రకటించేవాడు. అదే సమయంలో నుంచూ ప్రభుత్వం క్రింద పనిచేసే వుద్యోగులు కొందరు, చియాంగ్ హుస్సాయేహ్ (బలమైన సమాజాన్ని నిర్మించేందుకు నేర్చుకోండి) అను ఒక అధ్యయన గ్రూపును ఏర్పరచుకున్నారు. కాంగ్ ఆ గ్రూపులో చేరి, రాజకీయ సంస్కరణలను గురించి వరుసగా ఉపన్యసించాడు.

తరువాత కాంగ్ యూ - వీ షాంఘీ నగరంలో అధ్యయన గ్రూపు శాఖను ఏర్పరచాడు. చియాంగ్ హుస్సాయేహ్ పావో అనే పత్రికను స్థాపించాడు. కానిది స్వల్పకాలంలోనే అంతరించింది.

ఈ కాలంలోనే రాజకీయ సంస్కరణలను ప్రబోధించిన హువాంగ్ టున్ - హ్సియేన్ అనే ప్రముఖుడు సమకాలీన వ్యవహారాలు (షీహ్ వూ పావ్) అనే దినపత్రికను ప్రకటించేవాడు. దీనికి సంపాదకుడుగా లియాంగ్ చీ - చావో పని చేశాడు. కొలది నెల్లూనే ఈ పత్రిక ప్రచురణ పదివేలకు పెరిగింది. దేశమంతటా పాఠకులుండేవారు. ఆ రోజుల్లో ఇన్ని కాపీలు అమ్మకమవడం గొప్పసంగతే. ఇందు వల్ల సంస్కరణభావాలు చాలా విస్తృతంగా ప్రచారమయ్యాయి.

1897 లో జర్మనీ నై న్యాలు కియోచా అఖాతాన్ని ఆక్రమించుకున్నాయి. చైనాదేశాన్ని జాతీయ సంక్షోభం ఎదుర్కొంది. సంస్కరణవాదు లనేకమంది జాతీయ విమోచనకొరకు అధ్యయన తరగతులను ఏర్పరచసాగారు. దేశమంతటా ఇలాంటి సంస్థలు పుట్టగొడుగుల్లా వ్యాపించాయి. ఒక పెకింగ్ నగరంలోనే ఫూకీన్ సానైటీ, షెన్ సానైటీ, జెమవాన్ సానైటీ, క్వాంగ్ టుంగ్ సానైటీ అనేవి పని చేస్తుండేవి. హువాన్ లో దక్షిణ సానైటీ పనిచేస్తుండేది.

కాంగ్ యూ - వీ మరొక మహాజన్ కువాంగ్ హుస్సా చక్రవర్తికి అంద జేశాడు. ఈసారి మహాజన్ చక్రవర్తికి అందింది. యువక చక్రవర్తి విశ్వాసం సంపా

దించి, మరుసటి సంవత్సరం ఆయన్ను కలుసుకున్నాడు. ఈలోగా “పావో కువో ముయీ” (దేశ విమోచన సాపైటీ) అనే సంస్థను కాంగ్ నిర్మించాడు. విమోచన ద్వారా జాతీయ జీవితాన్ని పునరుద్ధరించాలనీ, చైనా జాతీని రక్షించాలనీ నినాదాలిచ్చాడు. పెకింగ్ లోనూ, హంఘులోనూ రెండు కేంద్రకార్యాలయాలను, రాష్ట్రాల్లోనూ, జిల్లాల్లోనూ, తాలూకాల్లోనూ, వాటికాఖలను ఏర్పరచారు. సంస్కరణోద్యమం వుద్యతంగా ముందుకు సాగింది. ఉన్నతవర్గ మేధావుల దేశభక్తి వుద్యమంగా పెంపొందింది.

1898 లో కువాంగ్ హువా చక్రవర్తి సంస్కరణలను అమలుజరపాలని నిర్ణయించి, కాంగ్ యూ-వీ తో సంప్రదించాడు. చక్రవర్తి సలహాదారుగా కాంగ్ పనిచేశాడు. టాన్ జె - టుంగ్, యాంగ్ జుయి, లియూకువాంగ్ - టీ, లిన్ వుహువా, మరికొందరు గ్రాండ్ కాన్సిల్ లో పనిచేశారు: ప్రభుత్వ ఉత్తరువులను, చట్టాలను తయారు చేయడంలో చక్రవర్తికి సహాయపడ్డారు. పుస్తకాలను అనువదించడానికి ఒక సంఘాన్ని ఏర్పరచే బాధ్యత లియూంగ్ చి-చావోకు అప్పగించబడింది.

రాజకీయ సంస్కరణలను అమలు జరిపేందుకు కువాంగ్ హువా చక్రవర్తి వరుసగా కొన్ని ఉత్తరువులను జారీచేశాడు. ముఖ్యమైన వాటి సారాంశమిది :-

ప్రాచీన పరీక్షావిధానాన్ని రద్దుచేయడం, దేవాలయాలు వగైరా పాఠ విద్యా సంస్థలను ఆధునిక కళాశాలలుగాను, ఉన్నతపాఠశాలలుగానూ మార్పుచేయడం; పచ్చజెండా సేనలను తగ్గించడం; ప్రభుత్వోద్యోగులను, పరివారాన్ని తగ్గించడం; జాతీయ బ్యాంకును స్థాపించడం; గనులను, రైల్వేలను నిర్వహించే సంస్థను, వ్యవసాయాన్ని పరిశ్రమలను వర్తకాన్ని పర్యవేక్షించే బ్యూరోను ఏర్పరచడం; పారిశ్రామికాభివృద్ధిని ప్రోత్సహించడం; వ్యక్తులు నిర్వహించే ఆయుధ ఫ్యాక్టరీలకు లైసెన్సు లివ్వడం; ఆర్థికవంతులను పరిశీలించి ప్రభుత్వ బడ్జెటును తయారుచేయడం; పెకింగ్ విశ్వవిద్యాలయాన్ని స్థాపించడం; కొత్తరచనలను, పరిశోధనలను ప్రోత్సహించడం; పుస్తకాలను అనువదించే బ్యూరోను స్థాపించడం; నైస్యాన్ని ఆధునిక పద్ధతిలో తర్ఫీదుచేయడం. పౌరులందరూ విన్నపాలను చక్రవర్తికి పంపుకునే అవకాశం కలిగించి, అందుకు అభ్యంతరాలు పెట్టకుండా వుద్యోగులను నిషేధించడం.....

కాంగ్ యూ-వీ, లియూంగ్ చి-చావో తదితర సంస్కరణవాదులు మార్పులు చేయడం చాల చిన్న విషయమని భ్రమపడ్డారు. చక్రవర్తి ఉత్తరువులు జారీ చేయడంతోనే సంస్కరణలు అమలుజరుగుతాయనుకున్నారు. కాని వాస్తవానికి మంచూ ప్రభుత్వాధికారమంతా చక్రవర్తి పినతల్లి అయిన డెవాగర్ మహారాణి ట్టూహ్సీ నాయకత్వంక్రింద వున్న ఫ్యూడల్ ముతా చేతుల్లో వుంది. సంస్కరణల నూచన్నే ఆమె ఏవగించుకుంది; సంస్కరణల ఉత్తరువు లన్నిటికీ వ్యతిరేకంగా పట్టుదలతో పనిచేసింది.

మొదట ఎదురెత్తుగా మహారాణి తనకు నమ్మిన బంటైన జంగ్‌లూను చిట్టా రాష్ట్రంలో రాజప్రతినిధిగా టీన్ టీన్ కుపంపింది. అచటవున్న నైస్యవైనముఖ్యంగా ఆధునికంగా తర్ఫీదైన సేనలపైన ఆధిపత్యం సంపాదించడానికి మహారాణి పూను కుంది. తరువాత ఆధునిక సేనలను తనిఖీచేసే సాకుతో యువక చక్రవర్తిని తనతో పాటు టీన్ టీన్ కు తీసుకువెళ్లి, అచట బలవంతాన సింహాసనం వదలుకునేలా ఒత్తిడి చేయాలని మహారాణి తలపెట్టింది. ఈ కుట్రను తెలిసికొని కువాంగ్ హుస్సా చక్ర వర్తి కాంగ్ యూ - వీ తో సంప్రదించాడు. జంగ్‌లూక్రింద వుద్యోగిగానూ, ఆధునిక సేనలకు అధిపతిగానూ వున్న యువాన్ షీ కై తోడ్పాటును సంపాదించాలని చక్ర వర్తికి కాంగ్ సలహా యిచ్చాడు. యువాన్ ను కలసికొని, చక్రవర్తి కోర్కెను తెలి పేందుకు టాన్ స్టీ - టుంగ్ ను టీన్ స్టీన్ పంపారు. యువాన్ షీ-కై చక్రవర్తికి అను కూలంగా వుంటానని తప్పుడు వాగ్దానంచేసి, ఈ సంగతినంతనూ జంగ్‌లూకు తెలియజేశాడు. ఇదంతా తెలిసిన వెంటనే మహారాణి కువాంగ్ హుస్సాను ఇంట్లోనే బందీగా వుంచుతూ, సంస్కరణవాదులందరినీ అరెస్టుచేయచు ఉత్తరువు లిచ్చింది. కాంగ్ యూ - వీ, లియాంగ్ చీ - చాలు విదేశాలకు పారిపోయారు. సంస్కరణ వాదులనేకమంది ఖైదులో బంధించబడ్డారు. టాన్ స్టీ-టుంగ్, లియా కువాంగ్-టీ, లిన్ హుస్సా, యాంగ్ జుయా, యాంగ్ షెన్-హుస్సా, కాంగ్ కువాన్-జెన్ లకు మరణ శిక్ష విధించబడింది.

సంస్కరణోద్యమం చారిత్రక ప్రాముఖ్యత

పంథొమ్మిదవ శతాబ్దం చివర జాతీయపెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక విధానం శైశవ దశలో కొంత పెరిగినప్పటికీ, బూర్జువావర్గం కొంత బలపడినప్పటికీ, సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాల చై నాపై తమ దురాక్రమణను తీవ్రతరం చేశాయి. దాని ఫలితంగా దేశాన్ని ఎదుర్కొంటున్న సంక్షోభం మరింత తీవ్రమయింది. ఈ దశలోనే పైన వుదహరించిన ఉద్యమం కొనసాగింది. అప్పటికి వున్న చారిత్రక పరిస్థితుల్లో సంస్క రణోద్యమం అభ్యుదయకర పాత్రనే నిర్వహించింది.

బూర్జువా ప్రజాస్వామ్యభావాలు అపుడే పరిచయమై ప్రచారమయ్యాయి. వీటి ప్రభావం చాల కాలముంది. ఉదాహరణకు హక్ స్వీకృతవాసిన పరిణామవాదం, తత్వశాస్త్రం, తదితర వ్యాసాలను ఎన్ పూ అనువదించాడు. చై నాప్రజల జాతీయ చైతన్యాన్ని పెంపొందించడానికి వీటి ప్రభావం ఎంతో వుంది.

సంస్కరణోద్యమం ఓడిపోయినప్పటికీ తరువాత మంచూ ప్రభుత్వం ప్రయి వేటు పెట్టుబడిదారీ సంస్థలను చట్టబద్ధమైనవిగా గుర్తించవలసి వచ్చింది. ఇందువల్ల జాతీయపెట్టుబడిదారీ విధానం విస్తరించడానికి అవకాశమేర్పడింది.

నల్లమందు యుద్ధానంతరం ఉన్నతవర్గాల మేధావుల్లో వ్యాప్తిచెందిన సంస్కరణభావాలు ఫలితంగా వుత్పన్నమైన రాజకీయోద్యమమే సంస్కరణోద్యమం. కాంగ్ యూ - వీ, లీయాంగ్ చీ-చా వైరా నాయకులు విశాలమైన ప్రజానీకం తోడ్పాటును సంపాదించనందువల్లనే, ఈ వుద్యమం ఓటమితో అంతమయింది. రాజకీయరంగంలో మొదటిసారి ప్రవేశించిన బూర్జువావర్గ బలహీనతయే 1898 సంస్కరణోద్యమం ఓడిపోవడానికి కారణం. వినప్పటికీ ఖ్యాడలిజంతో రాజీపైన ఆధారపడిన ఏ వుద్యమమైనా అపజయం పొందితీరుతుందనే విలువైన గుణపాఠాన్ని ఈ వుద్యమం ప్రజలకు నేర్పింది.

47 వ అధ్యాయం

ఈ హో టువాన్ ఉద్యమం

చారిత్రక మైనపునాది

చైనా-జపాన్ యుద్ధానంతరం సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు చైనాలో రాజకీయ ఆర్థిక దురాక్రమణను తీవ్రతరం చేశాయి. వర్తకపు సరుకులను రోజు రోజుకు మరింత ఎక్కువగాదించి చైనా మార్కెటును మూచెత్తారు. 1864 నుంచి 1899 వరకు 35 సంవత్సరాలకాలంలో చైనా దిగుమతుల విలువ 510 లక్షల వెండి నాణాలనుంచి 2640 లక్షలకు పెరిగింది. అంతకుముందు విదేశవర్తకం బ్యాంకెన్సు చైనాకు అనుకూలంగా వుండేది. దిగుమతుల విలువకంటే ఎగుమతుల విలువ ఏడాదికి 20 లక్షల వెండినాణాలు ఎక్కువగావుండేది. కాని తరువాత ఎగుమతుల విలువకంటే దిగుమతుల విలువ యేడాదికి 690 లక్షల వెండినాణాలు ఎక్కువయింది. అందుచేత చైనా వెండినిల్వలు పూర్తిగా తరిగిపోజొచ్చాయి.

మిల్లుబట్టలు, నూలు విపరీతంగా దిగుమతి కావడంవల్ల పట్టణాల్లోనూ, గ్రామాల్లోనూ చేతివృత్తులు తీవ్రంగా దెబ్బతిన్నాయి; ముఖ్యంగా కుటుంబ ప్రాతిపదికపై వున్న గృహపరిశ్రమలు దెబ్బతిన్నాయి. గ్రామాల్లోని కోట్లకొలదీ స్త్రీలకు, చేతి వృత్తుల వాళ్ళకు జీవనోపాధి లేకుండా పోయింది. రైల్వేల నిర్మాణం, తంతిరపాలా సర్వీసుల ఏర్పాటువల్ల పాతకాలపు చైనా రవాణా విధానం నిరుపయోగమై పోయింది.

షిమోనోసెక్ ఒడంబడిక ప్రకారం చెల్లించాలిసిన పెద్ద మొత్తాలకొరకు మంచూ ప్రభుత్వం ప్రజలనుండి రెట్టింపు పన్నులను పిండసాగింది. 10 కోట్ల వెండి నాణాల రుణం చేయడమేగాక అన్నిరకాల పన్నులను ఎక్కువ చేసింది. భూమిశిస్తు, తలపన్ను నూటికి 7 వంతులు పెరిగింది. ఉప్పు పన్ను కాటి 1కి నాలుగు రాగినాణాలకు పెరిగింది. దీనితోడు కొత్తపన్నులు ప్రవేశపెట్టబడ్డాయి. ఉదాహరణకు పెకింగ్, హాంఘ్, హాంకో తదితర నగరాలలో ఇళ్ళపన్ను విధించబడింది. కొన్ని నగరాలలో దుకాణాలపై పన్నులు విధించబడింది. అన్నిటికంటే దారుణమేమంటే మంచూ ప్రభుత్వ పన్నులు తమ జేబులు నింపుకోడానికి అక్ర

మంగా మరింత ఎక్కువగా పిండేవారు. ప్రభుత్వం విధించిన పన్నులకు నాలుగు రెట్లు దాకా ప్రజలనుండి గుంజడం అసాధారణ వేమికాదు.

చేతగానితనం, అవినీతి వెల్లడిచిన మంచూ ప్రభుత్వ పరిపాలనలో వరుసగా తీవ్రమైన సహజసిద్ధమైన సంక్షోభాలు సంభవించాయి. ఉదాహరణకు 1897 లో కియాంగ్సు రాష్ట్రంలో పెద్దవరద వచ్చింది. వరద బాధితులకు ఆకుఅలం తినవలసిన గతిపట్టింది. అనేకవేలమంది తమ బిడ్డలను అమ్ముకున్నారు; పొలాలనువదలి దేశదిమ్మరులుగా తిరుగుతూ దారిద్ర్యమనుభవించారు. వికాలమైన ప్రాంతం వరదలో మునిగిపోయింది. అసంఖ్యాకమైన రైతుల యిళ్ళు కొట్టుకు పోయాయి. ఒక లక్షా డెబ్బయివేలమంది ప్రజలు బలయ్యారు.

తీవ్రతరమాతున్న సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ, ఫ్యూడల్ పరిపాలకుల నిరంకుశదోపిడిని భరించలేక ప్రజలు తిరుగుబాటు చేశారు. 1895 నుంచి వరుసగా దేశమంతటా తిరుగుబాట్లు వచ్చాయి. కియాంగ్సు, ఆన్ హ్వీయా రాష్ట్రాలలో టాటావో హుయూ (పెద్దకత్తి సానెటి) అనే సంస్థ సాయుధ తిరుగుబాట్లను ప్రారంభించింది. చెకియాంగ్ రాష్ట్రంలో బియ్యపు దుకాణాలపై దాడులు జరిగాయి. హుఘే, అమోయ్ లలో విదేశీయుల ఆక్రమణప్రాంతాల విస్తరణకు వ్యతిరేకంగా స్థానిక ప్రజలు తీవ్రంగా పోరాడారు. యున్నాన్ రాష్ట్రంలో ఫ్రెంచి సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా దేశభక్తిపుద్యమం ప్రారంభమైంది. ఫ్రెంచి మతాధికారుల దురంతాలకు వ్యతిరేకంగా జెచివాన్ రాష్ట్రంలో పోరాటాలు జరిగాయి.

నల్లమందు యుద్ధానంతరంనుంచీ సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణదారులకు వ్యతిరేకంగానూ, ఫ్యూడల్ పాలకులకు వ్యతిరేకంగానూ జెచివాన్ రాష్ట్రవాసులు వరుసగా అనేక పోరాటాలు జరిపారు. 1898 లో యూ టుంగ్ - ఛెన్ నాయకత్వాన జరిగిన తిరుగుబాటుకు ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యత వుంది. “విదేశ దురాక్రమణ దారులతో పోరాడండి” అనే నినాదాలక్రింద విదేశ మతాధికారులపై దృష్టిని కేంద్రీకరించి పోరాటం జరిగింది.

సామ్రాజ్యవాదులకు బంటుగా తయారైన మంచూప్రభుత్వం తక్షణమే తన పైన్యాలను తిరుగుబాటును ఆణచేందుకు పంపింది. కాని ఘోర పరాజయం పొందాయి. ఈ దేశభక్తి పుద్యమానికి వెంటనే ప్రజల తోడ్పాటు లభించింది. రాష్ట్రమంతటా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక జెండాలు ప్రతిష్ఠించారు. పట్టణాల్లోనూ, పల్లెల్లోనూ ప్రతిచోటా యూటుంగ్ - ఛెన్ బొమ్మలు కన్పించేవి. చాలమంది విదేశ మతాధికారులు పల్లెలనుంచి పారిపోయి, చుంగ్ కింగ్ లో తలదాచుకున్నారు. తిరుగుబాటు ప్రభావం దూరానవున్న హ్యూవె వరకు వ్యాపించింది.

నల్లమందు యుద్ధానంతరం అసమాన ఒడంబడికల ఫలితంగా సామ్రాజ్యవాదులు తమ చైనాలో పచారం చేసే హక్కును సంపాదించారు. విదేశ మతాధి

కారులు చైనా రాజకీయ వ్యవహారాలను, సహజ సంపదలను గురించి తమ తమ ప్రభుత్వాల కవసరమైన సమాచారాన్ని బహిరంగంగానూ, చట్టబద్ధంగానూ సేకరించి పెట్టేవారు. దురాక్రమణకు సాధనంగా వినియోగించేవారు.

మిషనరీల పలుకుబడిని వినియోగించి, వారితో కలసి 'మంచూ వుద్యోగులు' కుట్రచేసి రైతుల భూమిని కాజేసేవారు. అంతేగాక కొందరు మతాధికారులు తమ చర్చీలలో కోట్లను పెట్టారు. తద్వారా రైతులను శిక్షించడానికికూడ ఏమాత్రం జంకేవారు కాదు. మంచూ వుద్యోగులకూడ తాము చెప్పినట్లు ప్రవర్తించాలనే దాకా మతాధికారులు కొందరు తయారయ్యారు.

మంచూ ప్రభుత్వం తమకు లీగల్ అధికారం యిచ్చిందనే అహంకారంతో, తమ కమరులేదనే ధోరణితో మతాధికారులు ప్రవర్తించుతూంటే వారిని వ్యతిరేకించగల దమ్ములు స్థానిక ప్రభుత్వోద్యోగులకు వుండేవికాదు. చైనా పౌరులకు, చర్చీసభ్యులకు మధ్య జరిగే వ్యాజ్యాలలో స్థానికోద్యోగులు ఎల్లప్పుడూ రెండో వారినే బలపరచేవారు. చర్చీల మతాధికారుల దారుణమైన ప్రవర్తన, నిరంకుశత్వం ఫలితంగా ప్రజల్లో తీవ్రమైన అసంతృప్తినీ, వ్యతిరేకతనూ కలిగించాయి.

చైనా దేశాన్ని సామ్రాజ్యవాదులు కొల్లగొట్టడంవల్లనూ, ప్రజలను అవమాన పరచడంవల్లనూ ఈ హో టువాన్ వుద్యమం ప్రారంభమయింది.

ఈ హో టువాన్ పుట్టుక, ఆభివృద్ధి

ఈ హో టువాన్ వుద్యమం ప్రారంభంలో ఈ హో చువాన్ (న్యాయం సమత్వం కొరకు పోరాడే పిడికిళ్ళ సంఘం) అని పిలువబడేది. దీనినే పాశ్చాత్యులు "బాక్సర్స్" (పిడికిళ్ళతో పోరాడేవారు) అని పిలిచేవారు. మంచూ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడేందుకు షాంటుంగ్ రాష్ట్రంలోని రైతులు, చేతవృత్తులవారు నిర్మించుకున్న రహస్యసంస్థగా యిది బయలుదేరింది. పందొమ్మిదవ శతాబ్దారంభం నుంచీ మంచూ పాలనకు వ్యతిరేకంగా ఈ హో చువాన్ పోరాటాలు నడిపింది. మూఢవిశ్వాసాల ఛాయలున్న వివిధ నిర్మాణరూపాలను యీ వుద్యమం అవలంబించింది.

పందొమ్మిదో శతాబ్దం చివరి కొచ్చేటప్పటికి షాంటుంగ్ లోని ఈ హో చువాన్ "మంచూ పాలన తుదముట్టించి, మింగ్ పాలన పునరుద్ధరించండి" అనే నినాదంతో సాయుధ తిరుగుబాటును నడిపింది. మంచూ సేనలకు ఓడించింది. ఈ హో చువాన్ ను లీగల్ సంస్థగా రాష్ట్ర వగర్నరు గుర్తించినట్లు ఒత్తిడిచేసింది. అప్పుడే పేరుకు ఈ హో టువాన్ గా (న్యాయం, సమత్వం కొరకు సంఘం) మార్పు చేసుకుంది. సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణకు ఎదిరించాలనే ప్రజావాంఛకు అనుగుణ్యంగా ఈ హో టువాన్ తన నినాదాన్ని మార్చుకుంది. మంచూ పాలన తొలగించాలనే నినాదానికి బదులు "పాలక వంశాన్ని జ్ఞాపకముంచుకొని విదేశీయులను తుద

ముట్టించండి" అనే నినాదమిచ్చింది. వెంటనే స్థానిక ప్రజాసామాన్యమందరి హృదయపూర్వక తోడ్పాటును సంపాదించింది. త్వరత్వరగా బలపడింది.

మొదటినుంచీ ఈ హోటువాన్ వుద్యమాన్ని శత్రువుగానే సామ్రాజ్యవాదులు పరిగణించారు. దాని సత్వరాభివృద్ధిగాంచి గాభరాపడ్డారు. అణచివేసే చర్యలు తీసుకొమ్మని మంచూ ప్రభుత్వాన్ని ఒత్తిడిచేశారు. అదే ప్రకారం మంచూ ప్రభుత్వం హంటుంగ్ రాష్ట్రగవర్నరుగావున్న యూహ్సిన్ ను వెనుకకు రప్పించి, ఆ స్థానంలో యువాన్ షీ-కై ను నియమించింది. యువాన్ పదవి స్వీకరించిన కొద్ది రోజుల్లోనే ఆధునిక తర్ఫీదు పొందిన నైస్యాన్ని హంటుంగుకు రప్పించి, ఈ హోటువాన్ అనుచరులవైన దారుణహింసా కాండను ప్రారంభించాడు. ఐనప్పటికీ సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక రైతు వుద్యమాభివృద్ధిని యువాన్ అరికట్టలేకపోయాడు.

1900 సంవత్సరారంభంనాటికి ఈ హోటువాన్ పై నిఘాతానికి సంఘటితమయింది. హోపే రాష్ట్రంలోకి చొరబడి త్వరలోనే రాష్ట్రమంతటా విప్లవ కార్యకలాపాలను వ్యాప్తిచేసింది. టీన్ స్పీన్ - పావోటింగ్ రైల్వేకు, పెకింగ్ - పావోటింగ్ రైల్వేకు గండికొట్టి టీన్ స్పీన్ పావోటింగ్ నగరాలను స్వాధీనం చేసుకుంది. ఈ హోటువాన్ తిరుగుబాట్లు మన్నీ రాష్ట్రమంతటా, ఆగ్నేయ నైరుతి చైనాలో అనేకచోట్లా జరిగాయి. ఈ తిరుగుబాట్లు బ్రహ్మాండమైన వుద్యమంగా పెంపొందింది.

మంచూ ప్రభుత్వం తగుచర్యలు తీసుకుని ఉద్యమాన్ని తక్షణమే అణచివేయకపోతే, తాము నైస్యాలను పంపి జోక్యం కలిగించుకుంటామని సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు మంచూ ప్రభుత్వాన్ని హెచ్చరించడంలో ఏ మాత్రం ఆలస్యం చేయలేదు. 1900 సంవత్సరం ఏప్రిల్ నెలలో ఈ హోటువాన్ దళాలు, విదేశీయులను తరిమివేయాలనే నినాదాలతో పెకింగ్ నగరంలో ప్రవేశించాయి. చర్చిల చుట్టూ నినాదాలను వ్రాసి, మతాధికారులపై దాడిచేశాయి. ఈలోగా బ్రిటన్, అమెరికా, జపాన్, ఇటలీ, జారిస్టురష్యా, జర్మనీ, ఫ్రాంసు ప్రభుత్వాలు తమ యుద్ధనావలతో టాకురేవు సమీపంలో ప్రదర్శనం చేస్తూ, అదేసమయంలో పెకింగ్ టీన్ స్పీన్ నగరాల్లో తమ సేనలను దింపాయి. సామ్రాజ్యవాదుల సాయుధ సేనలను ప్రతిఘటించుతూ ఈ హోటువాన్ విప్లవదళాలు, మంచూ నైస్యాలు పోరాడాయి.

1898 కలహం తరువాత కువాంగ్ చక్రవర్తిని పదభ్రష్టుణ్ణి చేయాలని డౌవాగర్ మహారాణి ప్రయత్నించింది. కాని సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు వ్యతిరేకించాయి. అందువల్ల సామ్రాజ్యవాదులపై ఆమెకు మనస్తాపం కలిగింది. ఈ హోటువాన్ దేశభక్తులు పెకింగ్ లో ప్రవేశించినపుడు నగరవాసులు నైస్యంలో చేరడమేగాక మంచూ వుద్యోగుల తోడ్పాటును కూడ సంపాదించింది. డౌవాగర్ మహారాణి చేతుల్లో వున్న మంచూ ప్రభుత్వం ఈ హోటువాన్ వ్యయం బలాన్ని చూసి గాభరాపడింది. ఈ ప్రవాహాన్ని సామ్రాజ్యవాదులవైకి తిప్పడం మంచిదనే నిరయానికి వచ్చింది. వేరుమాట్లాడే చెప్పాలంటే ఒక దెబ్బతో రెండు పిట్టలను

కొట్టాలని ప్రయత్నించింది. సామ్రాజ్యవాదులపై దెబ్బతీయడంవల్ల ఈ హో టువాన్ బలహీనపడుతుందని ఆశించింది. ఈ దృష్టితోనే ఈ హో టువాన్ నాయకులకు డౌవాగర్ మహారాణి దర్శనమిచ్చి, “ధర్మబద్ధులనే” బిరుదును వారికిచ్చింది. వారి కార్యకలాపాలకు సహాయం చేస్తానని వాగ్దానం చేసింది.

1900 జూన్ లో మంచూ ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదులపై యుద్ధం ప్రకటించింది. ఈ హో టువాన్ దేశభక్తులతో కలసి, మంచూ సేనలు పెకింగ్ నగరంలోవున్న విదేశీ ఆక్రమణప్రాంతాలపై దాడిచేశాయి. ముట్టడి ఐదురోజులు కొనసాగినా, శత్రువులు తలపడలేదు.

మంచూ ప్రభుత్వం పూర్తిగా ద్రోహం చేసింది. ఈ హో టువాన్ వ్యవస్థానికీ తాను వ్యతిరేకమని విదేశ ప్రభుత్వాలకు హామీ ఇచ్చింది. దురాక్రమణదారులకు సహాయపడింది. దేశభక్తులకు వ్యతిరేకంగా సైన్యాలను మరల్చేందుకు తోడ్పడమని విజ్ఞప్తిచేసింది.

ఈ హో టువాన్ - సామ్రాజ్యవాదులు

1900 జూన్ లో ఈ హో టువాన్ బలాలు మొదటిసారి టీన్ టీన్ సమీపంలో వున్న టురియూచేన్ వద్ద సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణదారులతో తలపడ్డాయి. అచట రష్యన్ ఆశ్విక సైన్యంతో యుద్ధంచేసింది. ఈలోగా బ్రిటిష్, ఆమెరికన్, రష్యన్, ఫ్రెంచి, జపాన్ విదేశ సైనికులు రెండువేలమంది ఐక్య సైన్యంగా టీన్ టీన్ లో ఏర్పడి, పెకింగ్ వైకి దాడిచెడలారు. పెకింగ్ - టీన్ టీన్ రైలుమార్గం వెంట ఈ హో టువాన్ తన సైన్యాలతో వ్యూహం నిర్మించింది. రైలు పట్టాలను పూడపీకి, ముందుకు సాగుతున్న శత్రువును ఆటంకపరచింది. టీన్ టీన్ కు నల్లబైమైళ్ళ దూరాన వున్న పాంగ్ పాంగ్ వద్ద సామ్రాజ్యవాదుల సేనలకు చుట్టుముట్టి, 300 మంది దురాక్రమణదారులకు తుడిచిపెట్టింది. అదే సమయంలో టీన్ టీన్ లో విదేశస్తుల ఆక్రమణ ప్రాంతాలలో వున్న విదేశీ సేనలపై ఈ హో టువాన్ దాడిచేసింది. కొన్ని మంచూ సైన్యాలు కూడ దాడిలో చేతులు కలిపాయి. సామ్రాజ్యవాదుల సేనలకు అపార నష్టాలను కలిగించాయి.

ఆగష్టులో బ్రిటన్, ఆమెరికా, జపాన్, జర్మనీ, జారిస్టులు రష్యా, ఫ్రాంకు, ఇటలీ, ఆస్ట్రీయా ప్రభుత్వాలు కలసి, 30 వేల సైన్యాన్ని సమకూర్చాయి. ఈ సైన్యం గ్రాండ్ కెనాల్ వెంట టీన్ టీన్ నుంచి పెకింగ్ కు బయలుదేరింది. పీచాంగ్ వద్ద కెనాల్ కు రెండువైపులా ఈ హో టువాన్ మంచూ సేనలు కలసి రక్షణలను నిర్మించాయి. శత్రు సేనలు అందుబాటులోకి రాగానే ఫిరంగులు కాల్చి, వేయిమందికి పైగా హతమార్చాయి. ఐనప్పటికీ అదనపుబలాల సహాయం రానందున పీచాంగ్ రక్షకులు చివరకు యుద్ధంలో ఓడిపోయారు.

ఎనిమిది సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాల ఐక్య సేనలు పెకింగ్ చేరి, రాజధానిపై దాడి ప్రారంభించాయి. కొలదిరోజులు వీధిపోరాటం అనంతరం నగరం శత్రువుల వశమయింది.

టీన్ టీన్ నుంచి పెకింగ్ కు వెళ్ళే దారిపొడుగునా సామ్రాజ్యవాదుల సేనలు అన్నిరకాల దుర్మార్గాలు - చిత్రవధలు, మానభంగాలు, దోపిళ్ళ, బందిపోట్లు వగైరా సాగించారు. మార్గంలోవున్న అనేక గ్రామాలను ధ్వంసం చేశారు. పెకింగ్ లో ప్రవేశించాక సామ్రాజ్యవాదుల సేనలు ఆధునిక చరిత్రలో కనివిని ఎరుగని విధంగా సిగ్గుశెరం విడచి దోపిడి సాగించారు. దోచుకోడమే గాకుండా దోచుకోబడినవారి చేతనే ఆ సరుకునంతనూ మోయించారు.

ధనికుల ఇళ్ళలో ప్రవేశించినపుడు, అచటవున్న అపరూపమైన ప్రాచీన పింగాణీ సామగ్రిని ఎత్తుకుపోవడమో లేక ధ్వంసం కావించడమో చేశారు. ఒక బాతి బందిపోటుదార్లు ఎత్తుకుపోయిన వస్తువులను వారిద్వరనుంచి మరోబాతి దోపిడి గాళ్లు కాజేసేవారు. దోపిళ్లు సాగించినవారిలో కేవలం నైనికులేగాక, వుద్యోగులు, కొందరు మంత్రులుకూడ వున్నారు. అపరూపమైన పుస్తకాలు, చిత్రాలు, చారిత్రక ప్రాముఖ్యత కలిగిన అపూర్వవస్తువులను కూడ కొల్లగొట్టుకుపోయారు. ధ్వంసమైన వాటిని, ఎత్తుకుపోయినవాటిని విలువకట్టడం అసంభవం.

ఈ హో టువాన్ ఉపయోగించారన్న ప్రతి భవనాన్ని తగులబెట్టారు. ఈ హో టువాన్ వుద్యమ అనుచరుడని ఏమాత్రం అనుమానం కలిగినా చంపివేశారు. ఒక సందర్భంలో కాండిశీకుల సమూహాన్ని ఒక చీకటిసందులో మందవేసి, మరఫిరంగులతో కాల్చివేశారు.

ఉత్తరాన విదేశ దురాక్రమణదారులతో ఈ హో టువాన్ పోరాడుతున్న సమయంలో ఉద్యమం దక్షిణ చైనాకు అగ్నేకు చైనాకు, వ్యాప్తిచెందింది. ఆ ప్రాంతాలలోని సామ్రాజ్యవాదుల, వారి తాబేదార్ల ప్రయోజనాలకు ప్రమాదంగా తయారైంది. యాంగ్ టీ నదీలోయలో పెట్టుబడులను పెద్దగా పెట్టిన బ్రిటన్ అచటి భూస్వాములతోనూ, వుద్యోగులతోనూ, తాబేదార్లతోనూ సన్నిహిత సంబంధాలు కలిగివుంది. ఈ హో టువాన్ కార్యకలాపాలను దక్షిణానికి వ్యాపించకుండా అరికట్టేందుకు బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం తాను యాంగ్ టీ నదీ ప్రాంతంలో శాంతి భద్రతలను కాపాడుతానని ప్రకటించింది. రియాంగ్ చియాంగ్ ప్రాంత మంతటికీ (కియాంగ్సా, కియాంగ్సీ, ఆన్ హ్వియ్ రాష్ట్రాలకు) రాజప్రతినిధిగావున్న లియూకున్ ఈ అనుమతినీ, హుకూయాంగ్ ప్రాంతమంతటికీ (హునాన్, హుబీ రాష్ట్రాలకు) రాజప్రతినిధిగా వున్న చాంగ్ చీ-టుంగ్ అనుమతినీ బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం సంపాదించింది.

ఈలోగా పరస్పర రక్షణ ఒడంబడికపై సంతకాలు చేయడానికి సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాల ప్రతినిధులు, చైనా రాజప్రతినిధులు షాంఘీలో సంప్రదింపులు ప్రారంభించారు. షాంఘీలోని విదేశాక్రమణలను రక్షించేబాధ్యత సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలదేననీ, యాంగ్ టీ నదీలోయ ప్రాంతాన్ని రక్షించే బాధ్యతను దక్షిణ, తూర్పు రాష్ట్రాల రాజప్రతినిధులు, గవర్నర్లు వహించాలనీ నిర్ణయించారు.

సామ్రాజ్యవాదులచుఫ్య కీచులాటల ఫలితంగా ఈ ఒడంబడికపై అధికార రీత్యా సంతకాలు జరుగలేదు. ఐనప్పటికీ సామ్రాజ్యవాదులతో చైనా భూస్వాములకు, సైనిక ప్రభువులకు, తాబేదార్లకు వున్న సన్నిహితసంబంధాలను యిది బట్టి బయలు చేసింది.

చైనాదేశాన్ని కొల్లగొట్టేందుకు సామ్రాజ్యవాదులు రెండుముఠా లయ్యారు. బ్రిటన్ అమెరికా జపాన్ల ఒక ముఠాగానూ, రష్యా జర్మనీ ఫ్రాంసులు మరో ముఠాగానూ తయారయ్యాయి. సామ్రాజ్యవాదులు టీన్ టీన్స్ ఆక్రమించాక వెంటనే జారిస్టు రష్యా తన సేనలను ఈశాన్యదిశకు పంపింది. పెకింగ్ ను ఆక్రమించి, ఈశాన్య చైనాపై పెత్తనం సంపాదించేందుకు ప్రయత్నించింది. బ్రిటన్ కూడ తక్షణమే కార్యాచరణకు పూనుకుంది. పెకింగ్ నగరాన్ని పట్టుకుని, జారిస్టు రష్యా పన్నాగాన్ని ఆరికట్టేందుకు ప్రయత్నించింది. పెకింగ్ వైకి దాడులు ప్రారంభమవడంతో సామ్రాజ్యవాదుల చుఫ్య వైరుధ్యాలు తేటతెల్లమయ్యాయి. పరిస్థితులెంత విషమించాయంటే ఒకదశలో జపాన్, రష్యా సేనలు ఒండొరులపై కాల్పులు ప్రారంభించుతారా అనిపించింది. అలాగే అమెరికన్, ఫ్రెంచి సైనికులచుఫ్య శత్రుత్వముందా అనిపించింది.

1901 వ సంవత్సరపు ఒడంబడిక

1901 సెప్టెంబరు 7 వ తేదీన మంచూ ప్రభుత్వం తన రానుబారిగా వీ హుంగు - చాంగ్ ను జర్మనీ, అమెరికా, ఫ్రాంసు, బ్రిటన్, జారిస్టురష్యా, జపాన్, ఇటలీ, ఆస్ట్రీయా, బెల్జియం, స్పెయిన్, నెదర్లాండ్స్ ప్రభుత్వ ప్రతినిధులతో కలసికొని, అవమానకరమైన ఒడంబడిక చేసుకునేందుకు పంపింది.

ఈ ఒడంబడికను 1901 వ సంవత్సరపు 'ప్రోటోకోల్' అని పిలుస్తారు. దీని ప్రకారం చైనా 45 కోట్ల వెండి నాణాలను (వడ్డీతో సహా 39 యేళ్లలో యిది 98 కోట్లకు పెరిగింది) నష్టపరిహారంగా చెల్లించాలి. నష్టపరిహారానికి గ్యారంటీగా దిగుమతి నుంకాలను, దేశీయ సరుకులపై రేవులవద్దవేసే పన్నులను, ఉప్పుపన్నును తాకట్టు పెట్టింది.

విదేశస్తులకు వ్యతిరేక చర్యలన్నిటినీ మంచూ ప్రభుత్వం నిషేదించాలని ఒడంబడికలో నిర్దేశించబడింది. విదేశస్తులకు వ్యతిరేకంగా ఎలాంటి ఘటన జరిగినా మంచూ ప్రభుత్వం సైన్యాలను పంపి అణచివేయాలి. టాగు దుగ్గాలను ధ్వంసం చేసి వేయాలి. పెకింగ్ - టీన్ టీన్స్ - షాన్ హైకువాన్ రైల్వే పొడుగునా ముఖ్య కేంద్రాలలో సామ్రాజ్యవాదుల సైన్యాలను వుంచేందుకు అనుమతించాలి. పెకింగ్ నగరంలో విదేశరానుబార కార్యాలయాలకు ప్రత్యేకించిన ప్రాంతంలో తమ సైన్యాలను వుంచుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాదులకు అనుమతి యివ్వబడింది. ఈ ప్రాంతం లోకి చైనా జాతీయులెవ్వరూ వెళ్ళరాదని నిషేధించబడ్డారు.

1901 ప్రోటోకోల్ (ఒడంబడిక) అనంతరం, దారిద్ర్యంతో బాధపడుతున్న చైనా ప్రజలు ప్రతి సంవత్సరం అదనంగా 2 కోట్ల వెండి నాణాల భారం వహించ

వలసి వచ్చింది. అంతేగాక సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాల రాక్షస కార్యాలయాలు తాముండే ప్రాంతంలో స్వంతసేనలతో, ప్రత్యేక హక్కులతో, చైనా ప్రభుత్వంపై అధికారం చెలాయించే నూపర్ గవర్న మెంటుగా తయారయ్యాయి సామ్రాజ్య వాదుల తాబేదారుగా వ్యవహరించడం కంటే మంచా ప్రభుత్వం మరేపనిని నిర్వహించలేక పోయింది. చైనాదేశ సర్వం సహాధికార హక్కులు హరించిపోయాయి. అనేకమంది వలసాధిపతుల క్రింద అర్థబానిసగా తయారయింది.

ఈ హో టువాన్ చారిత్రక ప్రాముఖ్యత

ఈ హో టువాన్ ఉద్యమం ప్రజల దేశభక్తిపై - ముఖ్యంగా రైతు జన సామ్రాజ్యంమొక్క దేశభక్తిపై - ఆధారపడిన ఉద్యమం. ఒకవైపున మంచా ప్రభుత్వం మోసం దగా ద్రోహంవల్లనూ, రెండోవైపున సామ్రాజ్యవాదుల సాయుధబోధకత వల్లనూ ఈ ప్రజా ఉద్యమం విహ్వలమైన అపజయం పొందింది. ఐనప్పటికీ సామ్రాజ్య వాదులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటంలో చైనా రైతాంగంమొక్క మహత్తరశక్తిని ఈ ఉద్యమం స్పష్టంగా నిరూపించింది ఈ హో టువాన్ ఉద్యమశక్తిని గమనించిన తర్వాతనే చైనాను తమలోతాము పంచుకోవడం, లేదా పూర్తిగా విదేశీయుల ఆక్రమణక్రింద పంచుకోవడం సాధ్యంకాదని సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు గుర్తించాయి. ఈ హో టువాన్ ఉద్యమాన్ని ఆణచివేసిన వాన్ వాల్టర్ సే సైలిం యిలా అంగీకరించక తప్పలేదు : “ప్రపంచ జనాభాలో నాలుగోవంతు నివశించుతున్న దేశాన్ని పరిపాలించగల మేధాశక్తి, సైనికబలం ఏ యూరోపియన్ జాతికిగాని అమెరికా లేక జపాన్ జాతికిగానిలేదు. అందుచేత చైనాను పంచుకోవడం ఏమాత్రం ఆచరణ సాధ్యంకాదు!”

ఓడిపోయినప్పటికీ ఈ హో టువాన్ ఉద్యమం సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో చైనా ప్రజల అచంచల ధైర్యాన్ని నిరూపించింది : మంచా ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదుల బంటుగా వ్యవహరించినది ప్రతివారికీ తేట తెల్లమయింది.

48 వ అధ్యాయం

ఈ హోటువాన్ వుద్యమం -

తరువాత ఘటనలు

బూర్జువా విప్లవోద్యమ ప్రారంభం

అదే సమయంలో ప్రతిఘాతుకమైన మంచా ప్రభుత్వాన్ని కూలదోయకపోతే చైనా దేశం సామ్రాజ్యవాదుల నిరంకుశత్వాన్నుంచి విముక్తి పొందడం సాధ్యం కాదని ఈ హోటువాన్ వుద్యమం చైనా ప్రజలకు తేటతెల్లం చేసింది. దేశభక్తిచే ప్రోత్సహితులైన పెట్టుబడిదారీ, పెట్టిబూర్జువా మేధావుల గ్రూపు క్రమంగా విప్లవ పద్ధతులను చేపట్టారు.

మింగ్ వంశ పతనంయొక్క 242వ వార్షికోత్సవం 1902వ సంవత్సరంలోవచ్చింది. జపాన్ లో చదువుకుంటున్న చైనా విద్యార్థులు ఈ సందర్భంలో చాంగ్ పింగ్ - లిన్ నూచన ప్రకారం స్మారకసభను జరిపారు. మంచా పరిపాలనను కూలదోయాలని ఘోషణా పత్రాన్ని ప్రకటించారు.

అదే సంవత్సరంలో విప్లవ భావాలను వ్యాప్తిచేసేందుకు మునుకుగా ట్సాయ్ యువాన్-పీ షాంఘీలో చైనా విద్యాసంఘాన్ని స్థాపించాడు. ఒక సంవత్సరం తరువాత జపాన్ నుంచి తిరిగివచ్చిన విద్యార్థులూ, కొందరు చైనా విద్యాసంఘ సభ్యులూ కలసి షాంఘీలో కువాంగ్ ఫూ హూయి (పునరుద్ధరణ సమితి) అనే సంస్థను ప్రారంభించారు. కియాంగ్సు, చెకియాంగ్ రాష్ట్రాలలో మంచా ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా విప్లవ కార్యకలాపాలను సాగించుతున్న రహస్య సంస్థలను సమీకరించడానికి వ్రాసుకున్నారు.

1904 లో హువాంగ్ ప్సింగ్ మరికొందరు దేశభక్తులు కలసి హువా ప్సింగ్ హూయి (చైనా పునరుద్ధరణ సమితి) అనే సంస్థను హ్యువాన్ రాష్ట్రంలో స్థాపించారు. “మంచా ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసి చైనాను పునరుద్ధరించాల”నే నినాద మిచ్చింది. మరుసటి సంవత్సరం సాయుధ తిరుగుబాటుకు చాంగ్షాలో సన్నాహాలు చేసింది. కలావో హూయి (పెద్దల సమితి) కి చెందిన అనేక వేలమంది

పొగ్గాన్నారు. వినప్పటికీ ముందుగానే రహస్యం బయటపడినందున స్థాను విఫలమయింది.

ఈలోగా హ్యూపే రాష్ట్రానికి చెందిన యువక దేశభక్తులు జీసీ హుయీ (రోజువారీ అధ్యయన సమితి) అనే విప్లవసంస్థను ఏర్పరచారు. ప్రపంచ వ్యవహారాలను ఎప్పటికప్పుడు ప్రజలకు తెలియజేయడం, జాతీయ సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కునేందుకు ప్రజలను విశ్వసరచడం ఈ సమితి లక్ష్యాలుగా వుండేవి. త్వరలోనే విప్లవ కార్యకలాపాలకు కేంద్రంగా సమితి తయారయింది.

బూర్జువా విప్లవ సూక్ష్మలు ఏర్పడటంతోపాటు బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య భావాలుకూడ వ్యాప్తిచెందాయి. 1903 లో ట్సెంగ్ అనే యువక మేధావి “విప్లవ సైన్యం” అనే గ్రంథం వ్రాశాడు. దాన్లో మంచూ ప్రభుత్వం పరిపాలనలోని అవినీతిని బట్టబయలు చేశాడు. సుఖప్రదమైన జీవితాన్ని, స్వాతంత్ర్యాన్ని సమానత్వాన్ని అనుభవించాలంటే చైనా ప్రజలు మొట్టమొదటగా మంచూ ప్రభుత్వ పూర్వక పరిపాలన అంతమొందించాలనీ, బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచుకోవాలనీ స్పష్టపరిచాడు. దేశభక్తితోనూ, స్వాతంత్ర్య కాంక్షతోనూ ప్రేరితుడైన ట్సె ప్రజాస్వామ్య భావాలను ఉత్సాహంగా ప్రచారం చేశాడు. పూర్వక వ్యతిరేక పోరాటాన్ని ప్రోత్సహించాడు. సామాజిక కాభ్యుదయానికి మూల కారణమైన విప్లవాన్ని కీర్తించాడు.

చెన్ టీన్ - హువా అనే మరొక మేధావి యువకుడు సులభమైన శైలిలో హృదయాన్ని కదల్చే విధంగా విప్లవభావాలను ప్రచారం చేశాడు. “చైనా ప్రజలకు హెచ్చరిక”, “మేల్కొలుపు” అనే గ్రంథాలలో సామ్రాజ్యవాదుల పంపకమనే ప్రమాదం ప్రపంచాన్ని ఎదుర్కొంటుందనీ, చైనాదేశం స్వతంత్రజాతిగా మనుగడ సాగించడమో లేక మరణించడమో తేల్చుకోవలసిన సమయమాసన్నమైందని ఎలుగెత్తి చాటాడు. సంస్కరణ భావాలను చెన్ నిరశించాడు. విద్రోహకరమైన మంచూ ప్రభుత్వ నిరంకుశ పాలనను కూలదోస్తే తప్ప సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణను తుదముట్టించాలనే చైనా ప్రజల ఆశ ఫలించదని నిరూపించాడు. ప్రజలంతా ఉత్సాహంగా విప్లవ పోరాటంలో చేరి చైనా జాతీయ విముక్తిని సాధించాలని పిలుపిచ్చాడు. చెన్ టీన్ - హువా ప్రచురణలు విప్లవోద్యమ పురోగమనానికి చాలా తోడ్పడ్డాయి.

రష్యా - జపాన్ యుద్ధం

1901 ఒడంబడిక (ప్రొటోకోల్) సామ్రాజ్యవాదులమధ్య కైరుధ్యాలను పరిష్కరించలేదు. ప్రొటోకోల్ అనంతరం సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు చైనాలో తమస్వాధీనప్రయోజనాలను నెరవేర్చుకునే ప్రయత్నాలను కొనసాగించారు. ఈకార్య భాగంనుంచి తన సేనలను ఉపసంహరించనని జారిస్తు రష్యా తృణీకరించింది. జపాన్

ఎంతో కాలంగా చైనా ఈశాన్య భాగాన్ని కాజేయాలని వేచివుంది : ఆమెరికానైతం ఆప్రాంతానికి తన పలుకుబడిని విస్తరించుకోవాలని ఆశించుతోంది. అందుచేత రష్యాను ప్రతిఘటించేందుకు జపాన్ కు ఆమెరికా సహాయపడింది. చుకోసంగతి ఏమంటే దూరప్రాచ్యంలో రష్యా పలుకుబడి విస్తరించడం బ్రిటన్ కు యిష్టం లేనందున అదికూడ జపాన్ ను బలపరచింది. 1902 జనవరిలో బ్రిటన్ - జపాన్ మధ్య ఒడంబడిక జరిగింది.

1902 ఏప్రిల్ లో జారిస్తు రష్యా, మంచూ ప్రభుత్వం రస్సో-చైనా కన్వెన్షన్ పై సంతకాలు చేశాయి. ఈ ఒడంబడిక ప్రకారం ఈశాన్య చైనానుంచి పద్దెనిమిది నెల్లలో మూడు దఫాలుగా తన సేనలను ఉపసంహరించుకోడానికి రష్యా అంగీకరించింది. 1903 లో రెండో దఫా సేనలను ఉపసంహరించుకుంటూ జారిస్తు రష్యా కొత్త డిమాండులను మంచూ ప్రభుత్వం ముందుంచింది. ఈశాన్య చైనాలోని మూడు రాష్ట్రాలలో ఏ ప్రాంతాన్నీ మూడవ ప్రభుత్వానికి కాలుకుగాని, ధారాదత్తంగాగాని యివ్వరాదనీ, రష్యాన్ సేనలున్న రేవులను స్వేచ్ఛావ్యాపార ప్రాంతాలుగా చేయరాదనీ పట్టుబట్టింది.

జారిస్తు రష్యా డిమాండులవల్ల ఈశాన్య చైనాను కాజేయాలనే జపాన్ ఆశలకు ఆటంక మేర్పడింది. దానిమీదట కొరియాలోనూ, ఈశాన్య చైనాలోనూ జపానుకున్న ప్రత్యేక ప్రయోజనాలను రష్యా గుర్తించాలని జపాన్ కోరింది : కాని ఎలాంటి సమాధానం రాలేదు. 1904 లో యుద్ధ ప్రకటన లేకుండానే జపాన్ నావికానైత్యం లూషన్ లోవున్న రష్యాన్ నావికాదళంపై దాడి చేసింది. ఈ విధంగా రష్యా-జపాన్ దేశాలమధ్య యుద్ధం ప్రారంభమయింది.

రష్యా-జపాన్ యుద్ధం సామ్రాజ్యవాదులచుధ్య జరిగినప్పటికీ, అది చైనా భూమిపై జరిగింది. చైనా దేశాన్ని కొల్లనొట్టాలనే స్వాగ్ధమే ఉధయ పక్షాలను ప్రేరేపించిన ఏకైకలక్ష్యం. ఐనప్పటికీ మంచూ ప్రభుత్వం అవమానకరంగా తన తాటస్థాన్ని ప్రకటించింది. చైనా భూమిని, సర్వసహాధికారాన్ని రక్షించడానికి ఎలాంటి కృషి చేయలేదు. యుద్ధం ఒక సంవత్సరం దాకా జరిగి, జపాన్ రష్యాను ఓడించింది.

1905 లో శాంతిసంధిపై రష్యా, జపాన్లు సంతకాలు చేశాయి. దీని ప్రకారం ఈశాన్య చైనాలో తాను సంపాదించిన ప్రత్యేక ప్రయోజనాల్లో ఒక భాగాన్ని జపానుకు బదిలీ చేయడానికి రష్యా అంగీకరించింది. ఈవిధంగా చైనా ఈశాన్యభాగంలోనికి జపాన్ చొరబడటం ప్రారంభమయింది.

రస్సో-జపాన్ యుద్ధానంతరం చైనాపై జపాన్ దురాక్రమణ వెచ్చు పెరిగింది. ఆమెరికా తన స్వప్రయోజనాలను విస్తరించుకోనే ప్రధాన లక్ష్యంతోనే రస్సో-జపాన్ యుద్ధంలో జపాన్ కు తోడ్పడింది. ఐనప్పటికీ ఈశాన్య చైనాపై తన గుత్తాధికారాన్ని ఏర్పరచుకోవాలని జపాన్ కాంక్షించినందున, ఆమెరికా

అచట కాలానడానికి సైతం జపాన్ అవకాశమివ్వలేదు. అందుచేత అప్పటినుంచి జపాన్-అమెరికాలమధ్య సంబంధాలు పాడయ్యాయి.

బ్రిటన్ తో ఒడంబడికను కొనసాగించటంతో పాటు జపాన్ జారిస్టు రష్యాతో సంబంధాలను మెరుగుపరుచుకునేందుకు, ఫ్రాంసుతో తత్సంబంధాలను నెలకొల్పి కునేందుకు జపాన్ ప్రభుత్వం కృషి చేసింది. దీని ఫలితంగా 1907 లో ఫ్రాంకో-జపాన్ ఒడంబడిక రసో-జపాన్ ఒడంబడిక జరిగాయి. ఇందువల్ల జపాన్-అమెరికా ప్రభుత్వాలమధ్య సంబంధాలు మరింత చెడిపోయాయి.

ఈ సమయంలో తాను రాజకీయంగా వేరుపడిపోతున్నానని (డిప్లోమేటిక్ రాజకీయరంగంలో ఒంటరిగా వుంటున్నానని) గుర్తించి అమెరికా జపాన్ తో రాజీ చేసుకుంది. ఐతే ఈకాన్య చైనాలో ప్రవేశించే లక్ష్యాన్ని మాత్రం వదలకోలేదు. 1909 లో అమెరికా ప్రభుత్వం “మంచూరియన్ రైల్వేలను తాటస్థ్యంగా వుంచాలని” కోరుతూ ఒక ప్లానును తయారుచేసి, చైనా, జపాన్, బ్రిటన్, ఫ్రాంసు, జారిస్టు రష్యా, జర్మనీ ప్రభుత్వాలకు అందజేసింది. ఈకాన్య చైనాలోని రైల్వేలను, రైల్వే పెట్టుబడులను సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాల సంయుక్త యాజమాన్యం క్రింద వుంచాలనేదే అమెరికాప్లాను లక్ష్యం. దీనిని జపాన్, జారిస్టు రష్యా ప్రభుత్వాలు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించినందున బుట్టదాఖ లయింది.

నిరుత్సాహపడి అమెరికా మరొక చర్య తీసికుంది. 1910 లో బ్రిటన్ ఫ్రాంసు, జర్మనీలతో కలసి నాలుగురాజ్యాల కూటమిని ఏర్పరచింది. పెట్టుబడులను పెట్టడంద్వారా చైనాపై రాజకీయ ప్రాబల్యం సంపాదించడమే ఈ కూటమిలక్ష్యం.

1900 సంవత్సరం తరువాత జరిగిన సంఘటనలన్నిటినీ మొత్తంగా బేరీజు వేసి చూస్తే, చైనాపై తమ ప్రాబల్యాన్ని విస్తరించుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలప్రయత్నాలు ద్విగుణీకృతమయ్యాయని స్పష్టంగాకన్పించుతుంది : తత్ఫలితంగా దేశవిభజన ప్రమాదం మరింత ఎక్కువయింది. చైనాలో విప్లవతుపాను చెలరేగడం కూడ ఈ దశలోనే ప్రారంభమయింది.

49 వ అధ్యాయం

1911 విప్లవానికి ముందున్న పరిస్థితులు

టుంగ్ మెంగ్ హాయి : విప్లవోద్యమం

చైనా పునరుద్ధరణ సూక్తుం (హింగ్ చుంగ్ హాయి), పునర్నిర్మాణ సమితి (కువాంగ్ ఫూ హాయి) చైనా పునరుద్ధరణ సమితి (హువా హింగ్ హాయి) వలె సుస్థలు ఏర్పడిన తరువాత విప్లవోద్యమం తీవ్రమయింది. 1905 రష్యన్ విప్లవ ప్రభావం చైనా బూర్జువావర్గంపై పడింది. తమ లక్ష్యాలను సాధించాలంటే విప్లవపోరాటం తక్షణావసరమని గుర్తించింది. సాయుధపోరాటం ఆవశ్యకతను గుర్తించసాగింది. అందుచేత మంచూ పరిపాలనకు వ్యతిరేక వుద్యమంలో చేరింది. వీటన్నిటి ఫలితంగా వురకలు పరుగులు వేసుకుంటూ విప్లవోద్యమం పురోగమించింది.

అదే సంవత్సరంలో డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ యూరపునుంచి జపానుకు చేరుకున్నాడు. అచటవున్న చైనా దేశభక్తులంతా సుస్వాగతమిచ్చారు. విప్లవసంస్థలు వేర్వేరుగా వుండడంవల్ల విప్లవపోరాటాన్ని పెంపొందించడానికి జరిగే కృషి పూర్తిగా ఫలించడంలేదని గుర్తించారు : హింగ్ చుంగ్ - హాయి, కువాంగ్ ఫూ హాయి, హువా హింగ్ హాయిలను కలిపివేసి, మొదటి రెండు సంస్థల పునాదిపై ఏకైక విప్లవ పక్షాన్ని నిర్మించాలని విప్లవకారులు ప్రతిపాదించారు. డాక్టర్ సన్ జపాన్ లో వుండగానే ఆ మూడు సంస్థలను కలిపి, టుంగ్ మెంగ్ హాయి (విప్లవసమితి) అనే పేరుతో నూతన నిర్మాణాన్ని ఏర్పరచాడు. ప్రారంభ సమావేశంలో డాక్టర్ సన్ ను ఏకగ్రీవంగా అధ్యక్షునిగా ఎన్నుకున్నారు.

టుంగ్ మెంగ్ హాయి తన సంక్షిప్త కార్యక్రమాన్ని ఇలా ప్రకటించింది : “మంచూలను తరిమివేయండి; చైనాను పునరుద్ధరించండి; ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించండి; భూమి యజమాన్యాన్ని సమంగా చేయండి” విప్లవ భావాలను ప్రచారం చేయడానికి “మిన్ హెవో” (పీపుల్స్ హెరాల్డ్) అనే పత్రికను స్థాపించి టుంగ్ మెంగ్ హాయి “చైనాదేశ ప్రథమ పరిపాలన” చేపట్టింది.

“మిక్ పావో” ప్రథమ సంచికలో సన్ యెట్ సేన్ - చై నా ప్రజల జాతీయత, ప్రజాస్వామ్యం, ప్రజలందరికి ఆహారం - అనే మూడు నూత్రాలను ప్రకటించాడు. చై నా దేశాన్ని ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను పరిష్కరించేందుకు ఈ మూడు నూత్రాలపైనే డాక్టర్ సన్ ఆధారపడ్డాడు.

1908 వ సంవత్సరంలో హునాన్ కియాంగ్స్ రాష్ట్రాలలో కరువుకాటకా లొచ్చాయి. లియు యాంగ్, లిలింగ్, పింగ్ షీయాంగ్, కాంటీలు మరీ తీవ్రంగా దెబ్బతిన్నాయి. కె లావో హుయి నాయకత్వాన స్థానిక ప్రజలు ఆయుధాలతో తిరుగుబాటు చేశారు. పింగ్ సియాంగ్ కు చెందిన ఆన్ యువాన్ గనుల్లో పనిచేసే కార్మికులు 6 వేల మంది తిరుగుబాటులో పాల్గొన్నారు. దీనికి విశేషంగా ప్రజల తోడ్పాటు లభ్యమయింది; అనేకవేలమంది పోరాటంలో భాగస్వాములయ్యారు. ‘టుంగ్ మెంగ్ హుయి’ సభ్యులకూడ చాలమంది “ప్రజాస్వామ్యాన్ని స్థాపించండి; భూమి యా మాన్యాన్ని సమంగా చేయండి” అనే నినాదాలతో పాల్గొన్నారు. ఐక్య నాయకత్వం లేనందున తిరుగుబాటు ఓడిపోయింది.

1907-1908 రెండు సంవత్సరాలలోనూ డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ స్వయంగా క్వాంగ్ టుంగ్ రాష్ట్రాలలో ఆరు తిరుగుబాట్లను నిర్వహించాడు. ఆంకింగ్, ఆన్ హ్వియి రాష్ట్రాలలో హుస్సాహ్-లిన్, హ్వియంగ్ చెంగ్ - చీల నాయకత్వాన వరుసగా తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. జపాన్లో విద్య నభ్యసించివచ్చిన విద్యార్థి హుస్సా ఆంకింగ్ పోలీసుల కాడమీకి నూపరింపెండే టుగా వుండేవాడు. 1907లో ఆ కాడమీ ప్రారంభోత్సవంలో పాల్గొంటున్న ఆన్ హ్వియి రాష్ట్ర గవర్నరును పొడిచేశాడు. విద్యార్థులను సమీకరించి ఆయుధాగారాన్ని ఆక్రమించుకున్నాడు. అతని ఆధిపత్యం క్రిందవున్న కొలదిమంది తిరుగుబాటుదార్లను త్వరలోనే మంచూ సేనలు అణచివేశాయి.

ఒక సంవత్సరం తరువాత *కొత్త వైస్యంలో వుద్యోగిగావున్న విప్లవకారుడు హ్వియంగ్ చెంగ్ - చీ నాయకత్వాన ఆంకింగ్ లో వున్న ఫిరంగి పటాలం ఆశ్విక పటాలం తిరుగుబాటు చేశాయి. నగరపరిసరాలపై దాడి చేశాయి. ఈ తిరుగుబాటు కూడ విఫలమయింది.

1906 నుంచి 1908 వరకు హునాన్, క్వాంగ్ టుంగ్, క్వాంగ్ సీ, యున్నాన్, జిచివాన్ రాష్ట్రాలలో అనేక సాయుధ తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. వాటిలో ఎక్కువ భాగాన్ని టుంగ్ మెంగ్ హుయి సభ్యులే నిర్వహించారు. వికాలమైన ప్రజా సామాన్యాలతో సన్నిహిత సంబంధం లేనందున ఈ తిరుగుబాట్లు వరుసగా ఓడి పోయాయి! ఐనప్పటికీ చాలమందిని విప్లవ పోరాటంలోనికి ఆకర్షించాయి; మంచూ ప్రభుత్వంపై విద్వేషాన్ని ప్రజలలో ఎక్కువ చేశాయి.

*విద్యార్థులనుంచి, మేధావులనుంచి మంచూ ప్రభుత్వం సమీకరించి, ఆధునిక ఆయుధాలతో తరిగివేసిన వైస్యం.

మంచూ ప్రభుత్వ ఎత్తుగడలు : విప్లవకారుల పోరాటం

1901 ప్రొటాకోల్ అనంతరం ఐదు సంవత్సరాలలో తమ పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు మేల్కొంటున్నారని మంచూ ప్రభుత్వం గుర్తించింది. మంచూ వ్యతిరేక ప్రజా విద్వేషాన్ని తగ్గించడానికి, ప్రజలను మభ్యపరచడానికి వరుసగా కొన్ని సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టింది. విదేశ రాజ్యాంగాలను అధ్యయనం చేయడానికి 1905 లో ట్నాయి టేన్ నాయకత్వాన ఒక కమిషన్ వెళ్ళింది. బాధ్యతాయుత ప్రభుత్వ రాజ్యాంగాన్ని తయారు చేస్తున్నామని మరుసటి సంవత్సరం ప్రకటించింది.

తీవ్రమవుతున్న విప్లవోద్యమాన్ని సంతృప్తిపరచాలనీ, పక్కదారులు పట్టించాలనే దృష్టితో 1908 లో మంచూ ప్రభుత్వం తొమ్మిది సంవత్సరాల రాజ్యాంగ సంస్కరణల కార్యక్రమాన్ని ప్రకటించింది.

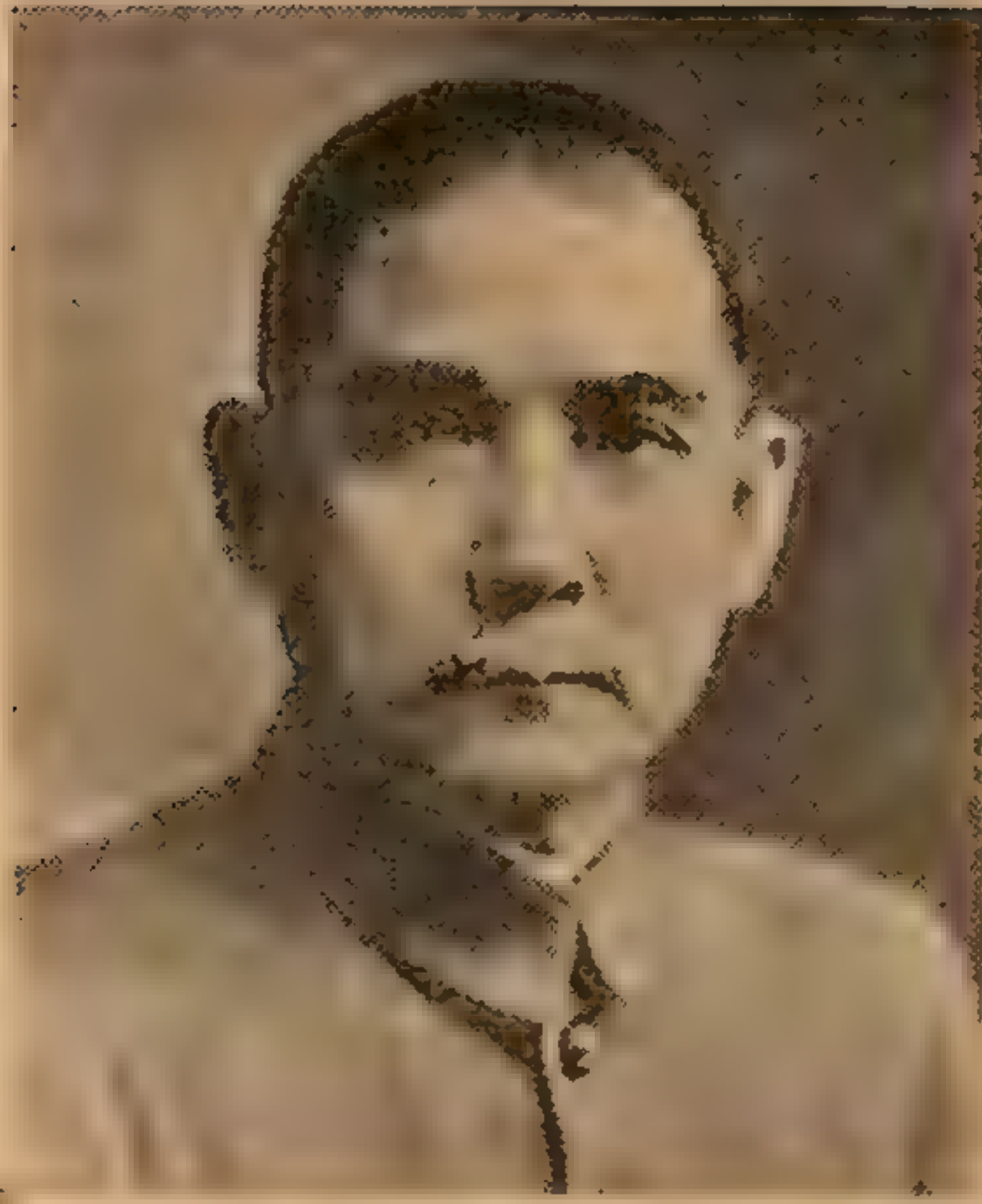
అదే సంవత్సరంలో డెవగర్ మహారాణి, కువాంగ్ హుస్సా చక్రవర్తి చనిపోయారు. కువాంగ్ హుస్సాకు వారసుడుగా అతని దాయాదియైన మూడేళ్ళ బాలుకు పీఈ, హుస్సావాన్ టుంగ్ అనే బిరుదుతో సింహాసనం అధిష్టించాడు. ప్రభుత్వాధికారం వాస్తవానికి బాలుని తండ్రియైన ట్నాయి ఫెంగ్ చేతుల్లోకిపోయింది. నైన్యాధ్యక్ష పదవిని కూడ ట్నాయి ఫెంగ్ హస్తగతం చేసుకున్నాడు. నావికా నైన్యా కార్యదర్శిగానూ, నైన్య సిబ్బంది ప్రధానాధికారిగానూ తన సోదరులిద్దరినీ నియమించుకున్నాడు. అవిధంగా నైన్యాధికారమంతా అభివృద్ధి నిరోధకులైన మంచూ రాజవంశీకుల చేతుల్లో కేంద్రీకృతమయింది.

విప్లవోద్యమం త్వరత్వరగా వ్యాపించుతోందని గుర్తించి మంచూ ప్రభుత్వం తాను శత్రువుచేస్తున్న రాజ్యాంగం స్వల్పకాలంలోనే పూర్తవుతుందని ప్రకటించింది. ప్రారంభంలో అనుకున్నదానికంటే త్వరగానే రాజ్యాంగబద్ధమైన ప్రభుత్వాన్ని, పార్లమెంటును ఏర్పరుస్తామని చెప్పుకుంది. 1911 మే నెలలో మంత్రివర్గం ఏర్పడినపుడు అన్ని ముఖ్య పదవుల్లోనూ మంచూ ప్రభువులు, అధికారులు తిప్తవేశారు. రాజ్యాంగబద్ధమైన ప్రభుత్వమనే వాగ్దానంలోని మోసం పూర్తిగా బయటపడిపోయింది. అదివరకే మంచూ ప్రభుత్వాపై ప్రజలకున్న ఏవగింపు, విద్వేషం - అగ్నిలో ఆశ్మం పోసినట్లుగా యిసుమడించాయి.

రాజ్యాంగబద్ధమైన రాజరికం - విప్లవకారుల దృక్పథం

1898 తిరుగుబాటు అనంతరం కాంగ్ యు-పీ, లియాంగ్ చీ-చావో జపానుకు పారిపోయారు. రాజ్యాంగబద్ధమైన రాజరికపాలన ఏర్పరచాలని అచటి నుంచి ఆందోళన కొనసాగించారు. మంచూ పరిపాలనను విప్లవంద్వారా కూలదోయడాన్ని వారు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. కాంగ్, లియాంగ్ లు జపానులో వుండగానే మంచూ ప్రభుత్వం రాజ్యాంగబద్ధమైన ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచబోతుందన్న

20A

డాక్టర్ సన్యెట్ సేన్ (1866-1925)

220B

హువాంగ్ హుకాంగ్‌లోని 72 మంది మృతవీరుల స్మారక మందిరం

సంగతి విని చాల సంతోషించారు. 1908 లో లియారు. బి. 1909 లో చెంగ్ వెన్ షి (రాజకీయ సంఘాన్ని) స్థాపించాడు. వాగ్దానం చేరినది రాజకీయ సంస్కరణలను బలపరచారు. ఈ సంఘ సభ్యులు చాలమంది చైనాకు తిరిగివచ్చారు. రాజ్యాంగ సంస్కరణల కార్యక్రమాన్ని బలపరుస్తూ చాలా గ్రామాల సభలు జరిపారు. కాని అభివృద్ధినిరోధక పూర్వదర్శ దృక్పథం కలిగిన మంచూ ప్రభుత్వం, తనకు యిష్టం లేకపోయినా తప్పనిసరై తీసుకుంటున్న చర్యలయెడల, ఇంత ఉత్సాహం చూపడం సహించలేకపోయింది. చెంగ్ వెన్ షి కార్యకలాపాలన్నిటినీ నిషేధించి, ఆ సంస్థను మూసివేయాలని ఉత్తరువు చేసింది.

చెంగ్ వెన్ షి కార్యకలాపాలను నిషేధించినప్పటికీ బూర్జువా దృక్పథంగల భూస్వాములు, ప్రభువులు రాజ్యాంగబద్ధమైన ప్రభుత్వంకొరకు ఆందోళన చేస్తూనే వచ్చారు. అదే తమ వ్యవస్థాపనలకు అనుగుణ్యంగా వుంటుందని వారు ఎంచారు. రాజ్యాంగ సంస్కరణలను బలపరచే సంస్థలు అనేక రాష్ట్రాలలో బయలుదేరాయి. రాజ్యాంగ బద్ధమైన ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలని కోరుతూ మంచూ ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తులు పంపారు. వాస్తవానికి వారంతా రాజకీయంగా అభివృద్ధినిరోధక భావాలు గలవారే.

సన్ యెట్ నేన్ నాయకత్వానవున్న టుంగ్ మెంగ్ హుయి అనే విప్లవ సంస్థ ఖచ్చితంగా ఈ మోసాన్ని వ్యతిరేకించింది. కాంగ్ యు-వీ, లియాంగ్ చి-చావో కోరుతున్న రాజ్యాంగబద్ధమైన రాచరికం వట్టి బూటకమని నిరశించింది. మంచూ పాలకవర్గం అచట జరుపుతున్నవిధంగా రాజ్యాంగబద్ధ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచడమంటే అభివృద్ధినిరోధకమైన మంచూ నిరంకుశత్వాన్ని కొనసాగించడమేననీ, చైనా ప్రజల కడగండ్లు ఎక్కువ కావడమేననీ, టుంగ్ మెంగ్ హుయి సభ్యులు అభిప్రాయ పడ్డారు.

మంచూ ప్రభుత్వాన్ని విప్లవంద్వారా కూలదోసేందుకు సన్నాహాలు చేయడంతోపాటు, రాచరికవాదుల గారడీని బయటపెట్టేందుకు ప్రజాస్వామ్య విప్లవ ఆశయాలనుకూడ టుంగ్ మెంగ్ హుయి ప్రచారం చేసేరు. వారి పార్టీ పత్రికయైన మిన్ వావోలో రాచరికవాదులు - విప్లవకారులమధ్య తీవ్రమైన చర్చలు కొనసాగాయి. విప్లవంలేకుండా నిజమైన రాజ్యాంగబద్ధ ప్రభుత్వం ఏర్పడే అవకాశం లేదని టుంగ్ మెంగ్ హుయి సభ్యులు తమ వాదనల ద్వారా నిరూపించారు. తద్వారా రాచరికవాదుల సంకుచిత రాజకీయభావాలు అభివృద్ధి నిరోధకమైనవని బట్టి బయలు చేశారు.

కాంటన్ తిరుగుబాటు

సాయుధ తిరుగుబాట్లకు సన్నాహాలు చేయడంతోపాటు టుంగ్ మెంగ్ హుయి సభ్యులనేకమంది నైన్యంలో చేరి రహస్యవిప్లవ కలాపాలను సాగించారు.

1910 లో కాంటన్ నగరం వద్దవున్న ఆధునిక సైన్యంలో ఒక గ్రూపు విశ్వాసాన్ని టుంగ్ మెంగ్ హుయీ సంపాదించింది. స్థాను పూర్తిగాక ముందే ఆధునిక సైన్యంలోని కొందరు సైనికులు పోలీసులతో ఘర్షణపడ్డారు. స్థానిక మంచూ వుద్యోగులు జాగ్రత్త చర్యలు తీసుకుంటారనే భయంతో బాధ్యులైన టుంగ్ మెంగ్ హుయీ సభ్యులు, అదివరకు నిర్ణయించిన స్థానుకంటే ముందుగానే తిరుగుబాటును ప్రారంభించారు. చాంద్రమాన సంవత్సరాదినాడు ఆధునిక సైన్యంలోని సైనికులు కొందరు టుంగ్ మెంగ్ హుయీ నాయకత్వాన కాంటన్ నగరంపై దాడిచేశారు. అధిక సంఖ్యాకులతో తలపడటంవల్ల తిరుగుబాటు విఫలమయింది.

తరువాత పింగ్ లాంగ్సూవద్ద పెద్దయెత్తున తిరుగుబాటును నడపాలని డాక్టర్ సన్, హుయాంగ్ హ్సింగ్ స్థాను వేశారు. అందుకొరకు హుయాంగ్ హ్సింగ్ నాయకత్వాన హాంకాంగ్ లో ఒక స్థానింగ్ కాఖును ఏర్పరచారు. ఈలోగా కాంటన్ లో రాబోవు తిరుగుబాటుకు బలగాన్ని చేకూర్చేందుకు 30 రహస్య సంఘాలను ఏర్పరచారు.

1911 వసంతంలో అవసరమైన సన్నాహాలన్నీ చేశారు. ఏప్రిల్ 17 వ తేదీన హుయాంగ్ హ్సింగ్ నాయకత్వాన అగ్రగాముల దళం రాజప్రతినిధి భవనంపై దాడిచేశాయి. కాని ఉత్తరువులను అనేకసార్లు మార్చినందువల్ల రావలసిన 10 దిశాల్లో నాలుగు మాత్రమే రంగంలోకి వచ్చాయి. అందుచేత తిరుగుబాటు మరల విఫలమయింది. విప్లవవీరులు అనేకమంది ఆహుతయ్యారు. కాంటన్ నగర ఉత్తర కివార్తలో హువాంగ్ హుకాంగ్ వద్ద వారిని భూస్థాపితం చేశారు. అచట డెబ్బది యిద్దరు అమరవీరుల స్మారకచిహ్నం నిర్మించబడింది.

ఆ క లి తి రు గు బా ట్లు

1901 ప్రొటాకోల్ ప్రకారం పెద్ద మొత్తాలు నష్టపరిహారం చెల్లించాలిని వచ్చినందున మంచూ ప్రభుత్వం ప్రజలపై పన్నుల భారం మరి ఎక్కువ చేసింది. తరువాత రాజకీయ సంస్కరణలను అమలుజరుపుతామనే పేరుతో చాలా రకాల పన్నులను విధించింది. ఈ విధంగా అనేకవిధాల దోచుకోవడం ఫలితంగా ప్రజా సామాన్యం కోజుకోజుకు దుర్భర దారిద్ర్యంలోకి దిగజారిపోయింది. పన్నులవ్యతిరేక పోరాటాలు, బియ్యంకొరకు ప్రజల దాడులు వరుసగా వాటంతటవే బ్రద్దలయ్యాయి.

1909 లో వరదలవల్ల హునాన్ రాష్ట్రం దెబ్బతింది. ప్రజలు చెట్ల బెరడును గడ్డివేళ్ళను తిని బ్రతికారు. భూస్వాములు, స్వార్థపరులైన వర్తకులు బియ్యం నిల్వ చేసి, అధిక లాభాలు సంపాదించారు. ఏకుల్ 13 2 వేల రాగి నాణాలనుంచి 9 వేల నాణాలవరకు బియ్యం ధర పెరిగింది. చైనాకంతటికీ ధాన్యం కేంద్రంగా ప్రసిద్ధి చెందిన చాంగ్నాలో కూడ కరువు వచ్చింది. కరువు పీడితులైన ప్రజలు హునాన్ రాజ ప్రతినిధివద్దకు వెళ్ళి బియ్యం ధరలు తగ్గించమని కోరారు. వారి విజ్ఞప్తిని

నిరాకరించవలెగాక రాజ ప్రతినిధి నైనికులచేత ప్రజలపై తుపాకులు కాల్చిం చాడు. డిశన్లకొలదీ మరణించడం, గాయపడడం జరిగింది.

కోపోద్రేకులైన ప్రజలు బియ్యం గిడ్డంగులపై దాడులు చేశారు. వంద బియ్యపు గుకాణాలను ప్రజలు దోచుకున్నారు. తరువాత రాజ ప్రతినిధి భవనానికి, పోలీసు బ్యూరోకు, మంచా బ్యాంకుకు నిప్పంటించటానికి ప్రజలు వెళ్ళారు. రాజ ప్రతినిధి భవనంలో పాటు విదేశ చర్చీలను, వ్యాపారసంస్థలను, జపాన్ రాయబార కార్యాలయాన్ని తగులబెట్టారు ప్రజా పోరాటాలను అణచివేయడానికి మంచా ప్రభుత్వం పెద్ద నైన్యాన్ని సమీకరించింది. ప్రభుత్వ నిర్బంధవిధానానికి తోడ్ప డేందుకు సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు యుద్ధనావలను పంపాయి. మంచా ప్రభుత్వ సేనలు-విదేశీ ప్రభుత్వాల సాయుధబలాలు సంయుక్తంగా పనిచేసి ప్రజా పోరాటాలను అణచివేశాయి.

చాంక్షాలో బియ్యంకొరత ప్రజాపోరాటాలు కొనసాగుతున్న సమయం లోనే లైయాంగ్, హంటుంగ్లలో పన్నుల నిరాకరణ పోరాటాలు ప్రారంభ మయ్యాయి.

లైయాంగ్ లో స్థానిక భూస్వాములు నిరంకుశ పెత్తందార్లతో కలసి మంచా వుద్యోగులు, అదివరకే దాడిద్రవ్యంతో క్రుంగిపోతున్న ప్రజలపై అనేక అదనపు పన్నులు విధించారు. 1910 లో విపరీతంగా మంచు పడి లైయాంగ్ లో పంటలు ఎక్కువభాగం ధ్వంసమైపోయాయి. ఐనప్పటికీ స్థానికోద్యోగులు పన్నులు వసూళ్ళను కొనసాగించారు. కరువుతో బాధపడుతున్న రైతులు తిరుగబడ్డారు : అవినీతిపరులైన వుద్యోగులకు, భూస్వాములకు, నిరంకుశ పెత్తందార్లకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాలు వ్యాప్తి చెందాయి.

పోరాటం మొదలైనపుడు అనేకవేలమంది లైయాంగ్ కాంటీ కేంద్రానికి సమీకరమయ్యారు. పన్నులను తగ్గించాలనీ, కరువు బాధితులకు సహాయపడాలనీ, కోరారు. తరువాత రైతులు, చేతిపనివాళ్ళు, చిన్న వర్తకులు కూడ 60 వేలమందిదాక పోరాటంలో పాల్గొన్నారు. కొన్ని నెలలవరకు పోరాటం కొనసాగింది. ప్రభుత్వం నిరంకుశంగా ప్రజా పోరాటాన్ని అణచివేసింది.

50 వ అధ్యాయం

1911 విప్లవం

చైనా రైల్వేలను నిర్మించే హక్కును కాశేయాలనే దృష్టితో నామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు, రైల్వేలను జాతీయం చేయుటద్వారా అదివరకు రాష్ట్రాలలో రైల్వేలను నిర్మించుతున్న కంపెనీలకిచ్చిన అనుమతిని రద్దుచేయుమని మంచా ప్రభుత్వాన్ని ఆజ్ఞాపించాయి. ఇందుకు దేశమంతటా ఏకగ్రీవంగా అసమ్మతి తెలుపబడింది. ముఖ్యంగా ఈ ఉత్తరువు వర్తించే జెచివాన్, హునాన్, హూపే, క్వాంగ్ టుంగ్ రాష్ట్రాలలో తీవ్రమైన అసంతృప్తి వెలువడింది. జెచివాన్ రాష్ట్రరాజధాని చెంగ్జూలో పట్టణప్రజలు రైల్వే యాజమాన్యంలో తమకున్న హక్కులను రక్షించేందుకు ఒక సంఘాన్ని నిర్మించుకున్నారు. స్థానిక ప్రభుత్వానికి విప్లవులు పంపారు : విద్యార్థుల, వర్తకుల, కార్మికుల సమ్మెలు నడిపారు. జెచివాన్ రాజప్రతినిధి రైల్వే షేరుహోల్డర్ల తరుపున ప్రతినిధులుగా వచ్చిన వారందరినీ అరెస్టు చేయించాడు. పిటీషన్లను చిత్ర వధ చేయించాడు : దారుణమైన నిర్బంధ విధానాన్ని అమలుజరిపాడు.

చెంగ్జూ చిత్రవధలు జీచివాన్ రాష్ట్ర ప్రజలందరినీ కోపోద్రేకులను చేశాయి. రైల్వే హక్కులను రక్షించుకునే వుద్యమం తక్షణమే ఇతర పట్టణాలకు వ్యాపించింది. సాయుధ తిరుగుబాట్లను నడిపే సంస్థలను నిర్మించారు. హ్సీన్ చిన్ లో మొదటి తిరుగుబాటు ప్రారంభమయింది. ఇతర కాంటోన్ లో కూడ అదే మాగ్గాన్ని అనుసరించాయి. హ్సీన్ చిన్, జంగ్ షీన్, వీయువాన్, చీన్ వీ కాంటీ కేంద్రాలను వెంటనే ప్రజలు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. మంచా ప్రభుత్వం ఆధునిక సైన్య పటాలాలను హూపేనుంచి, ప్రజా వుద్యమాన్ని అణచివేసేందుకు జీచివాన్ కు వురికించింది. ఆ సమయంలోనే వూ చాంగ్ తిరుగుబాటు చెలరేగింది.

డికీ చాంగ్ తిరుగుబాటు

టుంగ్ మెంగ్ హుయీ దేశవ్యాపితంగా నడుపుతున్న సాయుధ తిరుగుబాట్లు, మంచా ప్రభుత్వ వ్యతిరేకపోరాటాలు మొత్తం చైనాజాతి ప్రజలందరి హృదయాలను కదల్చి వేశాయి! విప్లవోద్యమాన్ని ఆవసరమైన ప్రజావెల్లువను కలిగించాయి.

1911 లో జీచివాన్ రాష్ట్రంలో రైల్వేహక్కుల రక్షణ నిమిత్తం ఉద్యమం సాగుతున్న రోజులలోనే, హూపే రాష్ట్రంలో వెన్ హ్యూయేహా పే (సాహిత్య సమితి), కుంగ్ చిన్ హుయీ (విద్య పురోగమన సమితి) అనే రెండు విప్లవ సంస్థలు కలసి, సాయుధ పోరాటానికి సన్నాహాలు చేసేందుకు విద్య నిర్మాణాన్ని ఏర్పరచాయి. హూపేనుంచి ఆధునిక నైస్యంలో కొంతభాగాన్ని జీచివాన్ కు పంపడం వల్ల ఊహాన్ లో ప్రభుత్వ సేనలు బలహీనపడ్డాయి. విప్లవనాయకులు తక్షణమే ఈ సదవకాశాన్ని వినియోగించుకుని తిరుగుబాటుకు సిద్ధమయ్యారు.

కాని ఆధునిక నైస్యంలో తగినంతమంది నైనికులు విప్లవకారులుగా వున్నందున, హూపేనుంచి కొందరిని ఇతరచోట్లకు మార్చడంవల్ల విప్లవదళాల బలం చీలిపోతుందని విప్లవనాయకులు అభిప్రాయపడ్డారు. తిరుగుబాటుకు సన్నాహాలను త్వరితపరచారు. అక్టోబరు నెలారంభంలో తిరుగుబాటుదార్లు తయారు. చేస్తున్న బాంబు యాదృచ్ఛికంగా ప్రేలినందున, అనుకోకుండానే రహస్యం బయటపడింది. మంచూ వుద్యోగులు సోదాలుచేసి, విప్లవకారుల పట్టికను కనుగొన్నారు. ఊచాంగ్ లో విస్తృతమైన సోదాలు ప్రారంభించినందున పరిస్థితి క్లిష్టమయింది.

విప్లవనాయకుల పర్యవేక్షణ క్రింది ఊచాంగ్ లోని ఆధునిక నైస్యం అక్టోబరు 10 వ తేదీ రాత్రి తిరుగుబాటు చేసింది. ఆయుధాగారాలను ఆక్రమించుకొని, రాజప్రతినిధి భవనంపై దాడి చేసింది. మంచూ అధికారులు గందరగోళంలో పారిపోయారు. నగరం విప్లవకారుల స్వాధీనమయింది.

మరుసటి రోజున విప్లవకారులు నైనిక ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచారు! ఆధునిక నైస్యంలో బ్రిగేడ్ కమాండర్లైన లీ యువాన్-హుంగ్ ను రాజప్రతినిధిగా ఎన్నుకున్నారు. హ్యూ యువాన్ టుంగ్ చక్రవర్తి పరిపాలనను రద్దుచేసి, చైనా రిపబ్లిక్ ను ఏర్పరుస్తూ లీ ప్రకటన చేశాడు. దేశమందలి ప్రజలంతా తిరుగుబాటుచేసి, చైనా రిపబ్లిక్ ను బలపరచాలని పిలుపిచ్చాడు.

యాంగ్ టీన్ నదిని దాటి విప్లవకారులు హాన్ యాంగ్, హాంకాలను ఆక్రమించుకున్నారు.

ఊచాంగ్ విప్లవం జయప్రదమయిందన్న వార్త చైనా దేశమంతటా ప్రజలను ఉత్సాహపరచింది. కార్మికులు, రైతులు, మాజీ నైనికులు విప్లవ నైస్యంలో వుధృతంగా చేరినందున, అది వురకలు పరుగులు వేసుకుంటూ పెద్ద నైస్యంగా తయారయింది. భుజం భుజం కలిపి పోరాడుతూ, త్వరలోనే స్థానిక మంచూ సేనలను ధ్వంసం చేసింది. కొలదివారాల్లోనే చాలా రాష్ట్రాలు తమ స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రకటించాయి.

విప్లవం త్వరితగతినీ అభివృద్ధి చెందడంవల్ల ముఖ్యులలో కొందరి బుర్రలు తిరిగాయి. ప్రజలను సంఘటితపరచి, సమన్విత నాయకులను తయారుచేయడానికి కృషి చేయకుండా, త్వరలో పోరాటాన్ని ముగించాలని అభిలాషపడసాగారు.

మంచూ ప్రభుత్వం కూలిపోయే దశ ఆసన్నమైందని దేశం వివిధ ప్రాంతాలలోని రాజ్యాంగబద్ధమైన రాచరికం కావాలనేవారు, పెద్ద వుద్యోగులు సైతం గమనించారు. ఉదాహరణకు కియాంగ్సు రాష్ట్రం రాజప్రతినిధి, ప్రతిరాష్ట్రం స్వతంత్రం ప్రకటించడం గమనించి, తానకూడ మంచూ ప్రభుత్వ అధికార దుస్తులు వదిలివేసి, తన భవనంయొద్దట “మిటరీ ప్రభుత్వబల్లను” కట్టాడు. అభివృద్ధి నిరోధకులైన చాలమంది వుద్యోగులు విస్లవకారులై చొరబడ్డారు.

చైనా రిపబ్లిక్ సంస్థాపన

ఈ సమయంలో ఒకటి ఊచాంగ్ వద్ద, రెండోది హాంఘువద్ద రెండు విస్లవ కేంద్రాలు ఏర్పడ్డాయి. నాయకత్వం కొరకు వాటిమధ్య పోటీపడింది. చర్చల అనంతరం ఊచాంగ్ లో సదస్సుపరిపి తాత్కాలిక ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలని నిర్ణయించారు. 1911 నవంబరులో వివిధ రాష్ట్రాలనుంచి ప్రతినిధులు ఊచాంగ్ కు వచ్చారు. ఐనప్పటికీ హాన్ యాంగ్ ను మంచూ సేనలు పట్టుకోవడంవల్ల శత్రుభీరంగుల పరిధిలో ఊచాంగ్ వున్నందున, సమావేశాన్ని ఆచటినుంచి హాన్ కాకు మార్చారు. విస్లవకారులు నాంకింగ్ నగరాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నందున చివరకు సమావేశాన్ని ఆచటికి మార్చారు.

1911 డిసెంబరు నెల చివరలో డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ యూరపునుంచి హాంఘు నగరానికి చేరుకున్నాడు. చైనా రిపబ్లిక్ కు తాత్కాలికాధ్యక్షునిగా ఆయనను ఎన్నుకున్నారు. 1912 వ సంవత్సరం చైనా రిపబ్లిక్ ప్రథమ సంవత్సరమని విస్లవ కారుల కన్వెన్షన్ ప్రకటించింది. తాత్కాలిక ప్రభుత్వాన్ని, జాతీయ ప్రతినిధి సభను కూడ సదస్సు ఏర్పరచింది.

1912 జనవరి 1 వ తేదీన నాంకింగ్ లో డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ అధ్యక్షత క్రింద చైనా రిపబ్లిక్ సంస్థాపించబడింది.

తాత్కాలిక ప్రభుత్వంలో సంస్కరణవాదులు దేశీయ వ్యవహారాల, అర్థిక పరిశ్రమల, రవాణా మంత్రిత్వాలవంటి ముఖ్య పదవులను ఆక్రమించారు. ప్రభుత్వాధ్యక్షత మాత్రం విస్లవకారుల నాయకుడైన సన్ యెట్ సేన్ చేతుల్లో వుంది.

కొత్తగా ఏర్పడిన తాత్కాలిక జాతీయ ప్రతినిధి సభ తాత్కాలిక రాజ్యాంగ ముసాయిదాను తయారు చేసింది. జాతి, వర్గ, మతాలలో నిమిత్తంలేకుండా చైనా రిపబ్లిక్ పౌరులంతా సమానులని నూతన రాజ్యాంగం ప్రకటించింది. పౌరులందరికీ తమ కిష్టమైనవోట నివశించడానికి, వెళ్ళడానికి స్వాతంత్ర్యముంది. ప్రకటనా స్వాతంత్ర్యం, వాక్సభా సంఘ నిర్మాణ హక్కులను పౌరులందరు అనుభవించే అవకాశముంది. మత స్వాతంత్ర్యం, ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తులు పంపేహక్కు, ప్రభుత్వోద్యోగులపై వ్యాజ్యం వేసేహక్కు వుంది.

బూర్జువా ప్రజాస్వామిక రిపబ్లిక్ ల రాజ్యాంగ కాసనాలను అనుసరించి వ్రాయబడిన తాత్కాలిక చైనా రిపబ్లిక్ రాజ్యాంగం ప్రజలకు కొన్ని హక్కులను ప్రసాదించింది. అప్పటి చారిత్రక పరిస్థితులనుబట్టి చూస్తే అది ఆభ్యుదయకరమైనది.

డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ నాయకత్వాన జరిగిన 1911 విప్లవం బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవ స్వభావం గలది. అనేక శతాబ్దాలుగా చైనాను పరిపాలించుతున్న ఖ్యాడల్ రాజరికాన్ని కూడోసింది. చైనా రిపబ్లిక్ ను స్థాపించింది: తాత్కాలిక రాజ్యాంగాన్ని తయారుచేసింది. అధికంగా 1911 విప్లవం చైనాలో జాతీయ పెట్టుబడి దారీ విధానం అభివృద్ధి చెందడానికి మార్గం సుగమం చేసింది. బూర్జువా ప్రజాతంత్ర భావాలా వ్యాప్తిచెందాయి. దానితోపాటు ప్రజల మనస్సులలో ప్రజాస్వామిక రిపబ్లిక్ భావాలను 1911 విప్లవం నాటింది.

ఐనప్పటికీ బూర్జువావర్గం స్వయంగా, బలహీనంగా వుండటంవల్ల అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులకు వ్యతిరేకంగా ప్రజాసామాన్యాన్ని సమీకరించలేకపోయింది. ఖ్యాడల్ భూస్వామ్యశక్తుల పెత్తనం కొనసాగింది! సామ్రాజ్యవాదులు తమ స్వార్థ ప్రయోజనాలను నిలుపుకున్నారు! అందుచేత ప్రజాస్వామ్య లక్ష్యాలు పరిపూర్తి గాకుండా వుండిపోయాయి.

51 వ అధ్యాయం

సైనిక ప్రభువుల క్రింద చైనాదేశ పరిపాలన

యువాన్ షీ - కై - వి ద్రోహం

1898 సంస్కరణోద్యమానికి ద్రోహం చేసినవాడు యువాన్ షీ - కై షాంటుంగ్ గవర్నరుగా వుంటున్నపుడు ఈ హోటువాన్ వుద్యమాన్ని దారుణంగా అణచివేసినవాడు ఇతడే. 1901 లో లీ హుంగ్-చాంగ్ చనిపోయేముందు చిస్తీ రాజప్రతినిధిగానూ, ఉత్తరప్రాంతంలో విదేశ వ్యాపార మంత్రిగానూ యువాన్ ను నియమించమని దౌవాగర్ మహారాణికి సిఫార్సుచేశాడు. ఊచాన్ తిరుగుబాటుకు ముందు మంచూ ప్రభుత్వం యువాన్ ను పదవినుంచి తొలగించింది. కాని సైన్యంలో అతనిని బలపరచేవారు చాలమంది వున్నారు. మంచూ ప్రభుత్వసేనలలో అతని పలుకుబడి చాల లోతుగా వుంది. 1911 విప్లవం ప్రారంభమయ్యాక యువాన్ ను తిరిగి వచ్చి, ప్రధానమంత్రిగా వుండమనీ, సైన్యాధిపత్యం వహించి విప్లవాన్ని అణచివేయమనీ మంచూ ప్రభుత్వం కోరింది.

రాజకీయ మిలిటరీ అధికారాలను హస్తగతం చేసుకున్న తరువాత, యువాన్ ఊహాన్ పై దాడిచేశాడు; హోన్యాంగ్ ను ఆక్రమించుకున్నాడు. అదే సమయంలో చైనా ప్రభుత్వాన్ని నడుపగల వ్యక్తి యువాన్ ఒకడేనని సామ్రాజ్యవాదుల ప్రభుత్వాలు విస్తృత ప్రచారం సాగించాయి. డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ భావవాదనీ, విప్లవకారులు ఎందుకూ పనికిరానివారనీ నిందారోపణలు చేస్తూ అబద్ధప్రచారం సాగించింది.

సింహాసనం వదలుకునేలాగ చక్రవర్తిని యువాన్ షీ-కై ఒత్తిడి చేశాడు. అదేసమయంలో విప్లవ నాయకులను రాజీకి వచ్చేవిధంగా మంచూ సైన్యాన్ని ఉపయోగించి బెదిరించాడు. 1911 నవంబరులో విప్లవకారులకు, యువాన్ కు మధ్య రాజీ సంప్రదింపులు ప్రారంభమయ్యాయి.

విప్లవ శిబిరంలో చొరబడివున్న రాచరికవాదులు, భూస్వాములు, నిరంకుశాధికారులు వెంటనే ద్రోహం చేయమని పూనుకున్నారు. యువాన్ కు సైనికబలం, ఎక్కువ

వుందని గమనించి, తమ వ్యవస్థాపకసభలు, పదవులను కాపాడుకునేందుకు అతని పక్షానికి తిరిగారు. రాజీ సూచనలు అంగీకరించవలసిందిగా సన్ యెట్ సేన్ పై ఒత్తిడి తెచ్చారు. అదే సమయంలో అమెరికా, బ్రిటన్, జర్మనీ, ఫ్రాంసులు అప్పు లిచ్చి, ఆర్థిక చిక్కులను అధిగమించడానికి యువాన్ కు తోడ్పడ్డాయి. రాజీ సంప్ర దించులు క్రమక్రమంగా యువాన్ కు అనుకూలంగా మారసాగాయి.

డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ దేశ విచ్ఛిత్తి జరుగుతుందని భయపడ్డాడు. దేశ విభజనకు దారితీసే ఏ పనీ చేయరాదని అభిప్రాయపడ్డాడు. మంచూ ప్రభుత్వంతో సంబంధాలను యువాన్ తెగతెంపులు చేసుకున్నట్లయితే రిపబ్లిక్ ను హృదయపూర్వ కంగా బలపరచినట్లయితే, తాత్కాలిక రాజ్యాంగ నిబంధనల అమలు జరిపేందుకు అంగీకరించినట్లయితే, తాను తాత్కాలికాధ్యక్ష పదవినంచి విరమించి యువాన్ ను బలపరచేందుకు సన్ యెట్ సేన్ నిర్ణయించాడు.

1912 ఫిబ్రవరిలో మంచూ ప్రభుత్వం రద్దయిపోయింది. తాత్కాలిక ప్రతినిధుల సభమందు సన్ యెట్ సేన్ రాజీనామా యిచ్చాడు. ప్రతినిధులసభ సన్ రాజీ నామాను అంగీకరించి, యువాన్ ను ఆస్థానంలోకి ఎన్నుకుంది. యువాన్ తన మోసపు ఎత్తుగడలద్వారా మంచూ ప్రభుత్వ ప్రధానమంత్రిత్వంనుంచి ఒక దెబ్బతో రిపబ్లిక్ తాత్కాలికాధ్యక్షుడు కాగలిగాడు. 1911 విప్లవవిజయం సాధించిన ఫలితాలు యువాన్ హస్తగతమయ్యాయి.

యువాన్ ప్రభుత్వం ఏర్పడిన తరువాత రాజ్యాంగబద్ధ రాజరికవాదులు, నిర కుళాధికారులతోనూ, రాజకీయవేత్తలతోనూ, కొంగమంది టుంగ్ మెంగ్ హుయి సభ్యులతోనూ కలసి వరుసగా మూడు పార్టీలను నిర్మించారు. టుంగ్ ఈ టాంగ్ (యునిఫికేషన్ పార్టీ), కుంగ్ హో టాంగ్ (రిపబ్లికన్ పార్టీ), మిన్ చూ టాంగ్ (డెమాక్రటిక్ పార్టీ, ఏర్పరచారు. 1912 ఆగస్టులో హువాంగ్ హ్సింగ్, సుంగ్ చియావో-జెన్ మరికొందరు టుంగ్ మెంగ్ హుయి సభ్యులు తమ పార్టీని పునర్నిర్మించి, కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీని ఏర్పరచారు.

తాత్కాలిక రాజ్యాంగానికి యువాన్ ప్రభుత్వం కట్టుబడి వుండాలనీ, జాతీయ ప్రతినిధుల సభకు బాధ్యత వహించాలనీ ఆందోళన చేయడమూ, అధికార దుర్వినియోగానికి వ్యతిరేకంగా పార్లమెంటరీ పోరాటాలను నడపడమూ కొత్తగా ఏర్పడిన కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీ కార్యక్రమం. దీనికి ఎదురెత్తుగా యూనిఫికేషన్, రిపబ్లికన్, డెమాక్రటిక్ పార్టీలను ఏకంచేసి, యువాన్ తన స్వాతంత్ర్యపార్టీగా చిన్ పూటాంగ్ (ప్రగతిపార్టీ) ను ఏర్పరచుకున్నాడు. తరువాత యువాన్ కుట్రపన్ని సుంగ్ చియావో-జెన్ ను చంపించాడు. దీనితో సంక్షోభం తీవ్రమయింది.

రెండో విప్లవం

1913 లో బ్రిటన్, ఫ్రాంసు, జర్మనీ, జపాన్, జారిస్టు రష్యాలు కలసి విదు రాజ్యాలకుటుమిని ఏర్పరచి, ఆభివృద్ధి నిరోధక ప్రభుత్వానికి మద్దతుగా యువాన్ కు

పెద్దరుణాలను మంజూరుచేశాయి. పుచ్చుకున్న రుణాలకు తాకట్టుగా చైనా ఆర్థిక వ్యవహారాలను విదు రాజ్యాలు కూటమికి అప్పగించడానికి యువాన్ అంగీకరించాడు. తన సైన్యాన్ని విస్తరించుకునేందుకు, దేశమంతటివైనా తన పరిపాలనను స్థిరపరచుకునేందుకు ప్రధానంగా ఈ రుణాలను యువాన్ ఉపయోగించుకోసాగాడు.

యువాన్ నిజరంగు ఏమిటో అప్పటికి డాక్టరు సన్ యెట్ సేన్ స్పష్టంగా గమనించాడు. యువాన్ కు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమాన్ని నడిపేందుకు నిశ్చయించుకున్నాడు.

రాచరికవాదుల తోడ్పాటును, సామ్రాజ్యవాదుల రుణాలను యువాన్ పీ-క్వే వినియోగించుకొని, దక్షిణ రాష్ట్రాలలో-ముఖ్యంగా కియాంగ్సి, ఆన్ హ్వియూ, క్వాంగ్ టుంగ్ రాష్ట్రాలలో వున్న కొమిన్ టాంగ్ సేనలను తుడిచిపెట్టాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. 1913 జూన్ లో మూడు రాష్ట్రాలకు గవర్నరుగావున్న కొమిన్ టాంగ్ విప్లవకారులను ఆ పదవులనుంచి బర్తరఫ్ చేశాడు.

కియాంగ్సి గవర్నరుగావున్న లీ లియేహ్ - చున్ తన పదవిని వదలనిరాకరించి తన సేనలతో హుకాను ఆక్రమించాడు. ప్రత్యేక సైన్యాన్ని నిర్మించి, యువాన్ పై తిరుగుబాడచుని దేశానికంతకూ విచ్ఛిన్నమైపోయింది. కియాంగ్సూ, ఆన్ హ్వియూ, క్వాంగ్ టుంగ్, ఫూకీన్, హునాన్, జీచివాన్ రాష్ట్రాలు వెంటనే అందుకు పూనుకుని స్వతంత్రం ప్రకటించాయి. లీ చున్ వద్ద ఎక్కువ సైన్యాలుండటం, చురుకుగా వ్యవహరించటంవల్ల అశాడీపై యువాన్ దాడి కేంద్రీకరించబడింది. యువాన్ సేనలు కియాంగ్సి రాష్ట్రంపైకి వెళ్ళి, హుకాను ఆక్రమించాయి. తరువాత నాన్ చాంగ్ ను పట్టుకున్నాయి. లీ లిహ్ - చువాన్ ఘోరపరాజయం పొందాడు.

దీని ఫలితంగా కొన్ని రాష్ట్రాల గవర్నర్లు లొంగిపోయారు. రెండు నెలల్లో యువాన్ వ్యతిరేక సేనలు పూర్తిగా ఓడిపోయాయి. యువాన్ కు వ్యతిరేకంగా జరిగిన ఈ పోరాటాన్ని రెండో విప్లవమని పిలుస్తారు.

రెండో విప్లవం ఓడిపోయిన తరువాత యువాన్ ఆశలు మితిమీరాయి. రాజ్యాంగాన్ని ముందు తయారుచేసి, తరువాత అధ్యక్షుని ఎన్నుకోవాలనే తాత్కాలిక రాజ్యాంగంలోని నిబంధనను బహిరంగంగా ఉల్లంఘించాడు. 1913 అక్టోబరు 6 వ తేదీన తన్ను అధ్యక్షునిగా ఎన్నుకోమని పార్లమెంటు సభ్యులను ఒత్తిడిచేశాడు. "పౌర సంఘం" కేసుతో వున్న తన స్వంతముతా దుండగీడులు కొన్ని వేలమందితో ఎన్నికలకోజున పార్లమెంటు భవనాన్ని చుట్టుముట్టారు. అధ్యక్షుని ఎన్నుకుంటేగాని పార్లమెంటు సభ్యులను బయటికి వెళ్ళనివ్వమని ఈ గూండాలు భయపెట్టారు. ఇలాంటి నీచమైన ఎత్తుగడలద్వారా యువాన్ అధ్యక్షపదవిని ఆక్రమించాడు.

చైనా అధ్యక్షుడుగా యువాన్ ఎన్నుకోబడినట్లుగా ప్రకటన వెలువడిన వెంటనే అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల ప్రభుత్వం గుర్తించింది. ఇతర సామ్రాజ్య

వాద ప్రభుత్వము అదే మార్గాన్ని అనుసరించాయి. యువాన్ అధికార దుర్వినియోగానికి అభ్యంతరంచెబుతూ కొందరు కొమిన్టాంగ్ పార్లమెంటు సభ్యులు, ప్రోగ్రెసివ్ పార్టీ సభ్యులు కలసి రాజ్యాంగ నిబంధనలకు కట్టుబడి వుండాలని ఆక్షేపణలు తెచ్చారు. అందుమీదట యువాన్ కొమిన్టాంగ్ పార్టీని రద్దుచేసి, పార్లమెంటునుంచి కొమిన్టాంగ్ సభ్యులను బర్తరఫ్ చేశాడు. నాన్ కింగ్ లో తాత్కాలిక ప్రభుత్వం తయారుచేసిన తాత్కాలిక రాజ్యాంగాన్ని రద్దుచేసి, 1914 మే నెలలో యువాన్ స్వంతరాజ్యాంగాన్ని ప్రకటించాడు. దీని ఫలితంగా 1911 బూర్జువా ప్రజాస్వామిక విప్లవం ఆఖరి చిహ్నాన్ని కూడ తుడిచిపెట్టాడు.

యువాన్ ప్రకటించిన రాజ్యాంగం ప్రకారం చక్రవర్తినుండి నియంతృత్వాధికారాన్ని అభ్యక్షునికి వుంటాయి. అభ్యక్షుని పదవి కాలపరిమితి లేకుండా యావజ్జీవం వుంటుంది. చనిపోయేముందు అభ్యక్షుడు, తనకు వారసుని నియమించే హక్కును కూడ కలిగివుంటాడు. ఈ రాజ్యాంగం ప్రకారం యువాన్ తాను యావజ్జీవం అభ్యక్షుడుగా వుండుటేగాక తదనంతరం అతని కొడుకే అభ్యక్షుడౌతాడు. వీటన్నిటి ద్వారా భూస్వాముల, పెట్టుబడిదారుల నియంతృత్వాన్ని యువాన్ జయప్రదంగా సాపించగలిగాడు.

యువాన్ రాజరిక స్కీమ్

1914 జులైలో మొదటి ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాద యుద్ధం యూరపులో ప్రారంభమయింది. తదవకాశాన్ని వినియోగించుకుని జపాన్ వెంటనే జర్మనీపై యుద్ధం ప్రకటించింది! షాంటుంగ్ కోస్తాలో నైన్యాలను దించి, జర్మనీచేతుల్లో నుంచి కియోచా-సినాన్ రైల్వేను, టుంగ్ టావ్ ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించుకుంది. ఆ సమయంలో రాచరిక ప్లానును పునరుద్ధరించాలనే ప్రయత్నాల్లో యువాన్ నిమగ్నుడై వున్నాడు. తన దురాశకు జపాన్ మద్దతు వున్నందున, చైనా భూభాగాన్ని జపాన్ కాజేస్తున్నప్పటికీ కనీస అసమ్మతిని కూడ యువాన్ కనబరచలేదు.

1915 జనవరిలో చైనా దేశాన్ని జపాను వలసగా మార్చుకునేందుకు వినియోగపడే 21 డిమాండులను జపాన్ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. తానే చక్రవర్తిగా ప్రకటించుకోవాలని యువాన్ వేసుకున్న స్కీముకు జపాన్ మద్దతు లభించాలంటే ఈ డిమాండులను అంగీకరించాలని పట్టుబట్టింది.

ఇరవై ఒక్క డిమాండులలో ముఖ్యమైనవి ఇవి :

షాంటుంగులో జర్మనీకున్న హక్కులను జపానుకిచ్చి, ముఖ్యరేవులు నగరాల్ని టిబీ జపాన్ వర్తకానికి తెరవాలి;

లియోనింగ్, కిన్, ఇన్నర్ మంగోలియా తూర్పు భాగంలోనూ జపాన్ ప్రత్యేక హక్కులను గుర్తించాలి;

హూపే రాష్ట్రంలో హాన్యేపింగ్ వద్ద వున్న ఇనుము, ఉక్కు పరిశ్రమను, కియాంగ్ రాష్ట్రంలో వున్న పింగ్ పియాంగ్ బొస్ట పరిశ్రమను జపాన్ తో కలసి ఉమ్మడిగా నిర్వహించాలి;

చైనా సముద్రతీరంలోని ఏ రేవునుగాని, అభాతాన్ని గాని, దీవినిగాని జపాన్ కు తప్ప మరే విదేశ ప్రభుత్వానికి కాలకు యివ్వరాదు;

రాజకీయ, ఆర్థిక, సైనిక సలహాదాస్తుగా జపానువాళ్ళు నియమించాలి;

చైనా ముఖ్య నగరాల్లోని పోలీసుకాఖను ఉమ్మడి పరిపాలనక్రింద వుంచాలి;

చైనా ఆయుధాగారాలను ఉమ్మడి యాజమాన్యంక్రింద వుంచాలి

ఊ చాంగ్ నుంచి నాన్ చాంగ్ కు, నాన్ చాంగ్ నుంచి హాంగ్ చౌకు, నాన్ చాంగ్ నుంచి చావౌ చౌకు మధ్య వున్న రైల్వేలకు పెట్టబడులు పెట్టే హక్కు జపాను కివ్వాలి.

ప్యాన్ రాష్ట్రంలో రైల్వేలను నిర్మించే హక్కును, ఖనిజాలను తవ్వే హక్కును జపాను కివ్వాలి.

దాదాపు జపాన్ కోర్కెలన్నిటినీ యువాన్ పీ-కై అంగీకరించాడు. దీంతో జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులకు, యువాన్ ప్రభుత్వ దేశ ద్రోహానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలంతా తీవ్ర అసహ్యతని ప్రకటించారు. జపాన్ వస్తు బహిష్కరణోద్యమం దేశమంతటా వ్యాపించింది. జపాన్ దురాక్రమణను దృఢనిశ్చయంతో చైనా ప్రజలు ఎదిరించుతారని స్పష్టపడింది.

జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు తనను బలపరుస్తారనే విశ్వాసంతో రాజరికాన్ని పునరుద్ధరించడానికి యువాన్ చర్యలు తీసుకోసాగాడు. ఫ్రాంక్ జె. గూడ్నౌ అనే అమెరికన్ సలహాదారును చైనా పరిస్థితులకు రిపబ్లిక్ కంటే రాచరికం అనుగుణ్యంగా వుంటుందని వ్యాసాలు వ్రాయమని కోరాడు. యువాన్ అధీనంక్రింద వుండేలాగ “పౌరసదస్సును” పిలచి, దానిలో తమ స్క్రిమును ఆమోదింప చేసుకున్నారు. తద్వారా రిపబ్లిక్ ను రాజరికంగా మార్చి, యువాన్ ను చక్రవర్తిగా ప్రకటించుకున్నారు.

యువాన్ రాచరిక స్క్రిమును వ్యతిరేకించుతూ చైనా దేశమంతటా పజావెల్లువ విస్తరించింది. అప్పటికి జపాన్ లో వున్న డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ చైనా విప్లవ విమోచనంకొరకు సహచరులందరినీ సమీకరించాడు. 1914 లో చుంగ్ హువా కేహ్ మింగ్ టాంగ్ (చైనా విప్లవపార్టీ) ని టోకియోలో ఏర్పరచాడు. యువాన్ పరిపాలనకు వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటుకు సన్నాహాలు ప్రారంభించాడు. కాని కొత్తగా ఏర్పడిన పార్టీ విస్తృత పునాదులపై ప్రజలకు సంఘటితపరచలేక పోయింది.

ప్రోగ్రెసివ్ పార్టీలోని కొందరు సభ్యులు యువాన్ కు వ్యతిరేకంగా ప్రజల ద్వేషాన్ని గుర్తించి, వెంటనే జాతీయ విమోచనాపున్యమాన్ని ప్రారంభించారు. 1915 క సంవత్సరం చివరలో యున్నాన్ వైన్యాధిపతిగా వున్న ట్సాయ్ ఓన్ స్వతంత్రం ప్రకటించి, యువాన్ ను శిక్షించేందుకు జాతీయ విమోచనా వైన్యాన్ని నిర్మించాడు.

తిరుగుబాటు వెంటనే ఇతర రాష్ట్రాల్లో క్షుణ్ణము ఇచ్చింది. ఈ పరిస్థితులలో యువాన్ కు యిచ్చే తోడ్పాటును సామ్రాజ్యవాద్యతి.లు స్వల్పము మానుకున్నాయి. సింహాసనం అధిష్టించుతూ తాను చేసిన ప్రకటనను 1916 లో యువాన్ రద్దుచేసుకోవడం తప్పనిసరయింది. యువాన్ వ్యతిరేక తిరుగుబాట్లు వృద్ధిఅవుతుండగానే ఆశ్చర్యపోతూ యువాన్ కూడ మరణించాడు.

టువాన్ చీ - జుయీ ప్రభుత్వం

యువాన్ మరణాంతరం లీ యువాన్ - హుంగ్ అధ్యక్షుడుగానూ, టువాన్ చీ - జుయీ ప్రధానమంత్రిగానూ అధికారం చేపట్టారు. తత్కాలిక రాజ్యాంగాన్ని మరల కొంతకాలం పునరుద్ధరించారు.

టువాన్ అంతకుముందు యువాన్ పీ - కై క్రింద పలుకుబడిగల సేనానిగా వుండేవాడు. యువాన్ అధ్యక్షుడుగా వున్నప్పుడు వరుసగా అనేకదఫాలు టువాన్ నైస్వాధీనంగా వున్నాడు. యువాన్ మరణానంతరం నిజమైన ప్రభుత్వాధికారం టువాన్ హస్తగతమయింది.

1917 వసంతంలో జపాన్ నూచనల ప్రకారం టువాన్ చీ - జుయీ ప్రభుత్వం జర్మనీతో రాజకీయ సంబంధాలను తెగతొపులు చేసుకుంది : యూరపులో జరుగుతున్న సామ్రాజ్యవాద యుద్ధంలో పాల్గొనడానికి సిద్ధపడింది. చైనాపై అధిపత్యం సంపాదించడానికి జపాన్ తో పోటీపడుతున్న అమెరికా ప్రభుత్వం ప్రపంచ యుద్ధంలోకి చైనాను దించవలసిన అధ్యక్షుడు లీ యువాన్ - హుంగ్ కు సలహాయచ్చి టువాన్ ను వ్యతిరేకించమని ప్రోత్సహించింది. పార్లమెంటు తోడ్పాటుతో అధ్యక్షుడు లీ ప్రధానమంత్రి పదవినుండి టువాన్ ను తొలగించాడు. టువాన్ లొంగలేదు. పార్లమెంటును రద్దుచేసేలా అధ్యక్షునిపై ఒత్తిడి తేవాలని వివిధ రాష్ట్రాలలోని నైనికప్రభువులను రెచ్చగొట్టాడు.

ఈలోగా చాంగ్ - హున్ అనే నైనికప్రభువు తన సైన్యంతో పెకింగ్ పై దాడిచేశాడు; లీ యువాన్ - హుంగ్ ను అధికారంలోనుంచి పారదోలాడు : ముచా రాజవంశీకుడైన హున్ టుంగ్ అనే బాలుణ్ణి సింహాసనం ఎక్కించేందుకు ప్రయత్నించాడు. ఈపరిస్థితులను అవకాశంగా తీసుకుని టువాన్ తన సైన్యంతో చాంగ్ హున్ పై దాడిచేసి, రిపబ్లిక్ ను రక్షించానని చెప్పుకుంటూ ప్రధానమంత్రి పదవిని తిరిగి హస్తగతం చేసుకున్నాడు. జర్మనీ, ఆస్ట్రీయాలపై యుద్ధం ప్రకటించాడు.

ఆ సమయంలో జర్మనీతో జీవన్మరణ పోరాటంలో నిమగ్నమై వున్నందున, యూరోపియన్ సామ్రాజ్యవాదులు చైనా వ్యవహారాలలో జోక్యంకలిగించుకోలే పోయాయి. ఈ సదవకాశాన్ని జపాన్ పూర్తిగా వినియోగించుకుంది; అప్పులివ్వడం ద్వారా టువాన్ ప్రభుత్వాన్ని తన అధీనంలో జపాన్ వుంచుకుంది. అప్పులిచ్చినందుకు ప్రతిఫలంగా టువాన్ రైల్వేలను, గనులను, బ్యాంకులను జపానుకు

అమ్మడు. చైనావై ఆధిపత్యం సంపాదించేందుకు జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల పన్నా
గంలో సాధనంగా యువాన్ షీ-కై వలెనే టువాన్ కూడ వినియోగపడ్డాడు.

రాజ్యాంగాన్ని కాపాడే వుద్యమం

టువాన్ తన ప్రధాన మంత్రిత్వాన్ని తిరిగి సంపాదించాక రిపబ్లిక్ తాత్కా
లిక రాజ్యాంగాన్ని రద్దు చేశాడు. పార్లమెంటును ఏర్పాదే పద్ధతిని, ఎన్నికల చట్టాన్ని
మార్చి వేశాడు. తన ఆధీనంలో వుండే కొత్త పార్లమెంటును సృష్టించుకున్నాడు.
దీనికి వ్యతిరేకంగా నైఋతి రాష్ట్రాలు అసమ్మతి తెలిపాయి. క్వ్యాంగ్టుంగ్,
క్వాంగ్సీ, యున్నాన్ నాయకులు తమ రాష్ట్రాల స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రకటించారు.

అప్పుడు హాంఘులో వుంటున్న డాక్టర్ సన్యెట్ సేన్ టువాన్ ప్రభు
త్వాన్ని కూలదోసేందుకు సన్నాహాలు ప్రారంభించాడు. నావికా మంత్రిగావున్న
చెంగ్ పి-కువాంగ్ సన్యెట్ సేన్ కు తోడ్పడతానని తెలియజేశాడు. 1917
జూలైలో సన్ నావికాదళంతో క్వ్యాంగ్టుంగ్ కు వెళ్ళి, దక్షిణ రాష్ట్రాల నాయకు
లను సమీకరించాడు. సన్ ఆధిపత్యంకింద మిలిటరీ ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. ఈ
ప్రయత్నాన్ని రాజ్యాంగాన్ని కాపాడే వుద్యమం అనే పేరుతో చరిత్రకారులు
పిలుస్తున్నారు.

డాక్టర్ సన్యెట్ సేన్ ఈ పోరాటంలో దక్షిణరాష్ట్రాల సైనిక ప్రభువులపై
ఆశ పెట్టుకున్నాడు. కాని వారికి రాజ్యాంగరక్షణ యెడల ఆసక్తిలేదు. అధికారం
హస్తగతం చేసుకోవడమే వారి లక్ష్యం. త్వరలోనే సన్యెట్ సేన్ ను వదిలివేశారు;
ఆయన వుద్యమం విఫలమయింది.

52 వ అధ్యాయం

జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం సత్వరాభివృద్ధి

మొదటి ప్రపంచయుద్ధకాలంలో యూరోపియన్ ప్రభుత్వాలు యుద్ధంలో నిమగ్నమై వుండటంవల్ల తాత్కాలికంగా చైనాలో తమ కార్యకలాపాలను సడలించ వలసివచ్చింది. దాని ఫలితంగా చైనాలో జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం త్వరగా విస్తరించింది. 1913-1919 సంవత్సరాల మధ్య చైనా జాతీయుల యాజమాన్యంక్రింద వున్న బట్టలమిల్లులలో కడుళ్ళు 6,50,000 నుంచి 11,70,000 లకు పెరిగాయి: అంటే నూటికి 80 వంతులు పెరిగాయి. మగ్గాలు 4,600 నుంచి 9,400 లకు అనగా నూటికి 105 శాతం పెరిగాయి. అదే విధంగా చాల పిండిమిల్లులు స్థాపించబడ్డాయి. అది వరకు పిండిని దిగుమతి చేసుకుంటున్న చైనాదేశం 1919 వ సంవత్సరంలో పిండి ఎగుమతి ప్రారంభించింది. ముడి పట్టు, సిగరెట్లు, నిప్పుపెట్టెలు, రంగులు, తదితర పరిశ్రమల్లోకూడ అంతకు ముందున్న పరిస్థితితో పోల్చినపుడు యుద్ధకాలంలో ఎక్కువ అభివృద్ధిని సాధించింది.

ఐనప్పటికీ జపాన్, అమెరికా ప్రభుత్వాలు మాత్రం అపుడుకూడ తమ ఆర్థిక దురాక్రమణుల కొనసాగించుతూనే వచ్చాయి. 1914-19 సంవత్సరాల మధ్యకాలంలో జపానీయుల యాజమాన్యం క్రిందవున్న బట్టలమిల్లులలో కడుళ్ళసంఖ్య 2,30,000 నుంచి 4,50,000 లకు అంటే నూటికి 95 వంతులు పెరిగాయి. మగ్గాలసంఖ్య 3,500 నుంచి 4,300 లకు అంటే నూటికి 23 వంతులు పెరిగాయి.

ఐతే జాతీయ పరిశ్రమల అభివృద్ధి హెచ్చు తగ్గులుగా మాత్రమే జరిగింది. వినియోగ వస్తువులను తయారుచేసే పరిశ్రమలు (టైట్ ఇండస్ట్రీస్) మాత్రమే సత్వరాభివృద్ధి చెందాయి. ముఖ్యంగా షాంఘే, టీన్ ట్స్, ట్సింగ్ టావ్, ఊహాన్ వంటి పెద్ద నగరాల్లో కేంద్రీకరించబడ్డాయి.

చైనా కార్మికవర్గం పెరుగుదల

జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానంతోపాటు అదే సమయంలో చైనా కార్మిక వర్గం కూడ త్వరితగతినీ పెంపొందింది. జాతీయలేగాని విదేశీయులేగాని స్థాపించిన

ప్రతి కొత్త ఫ్యాక్టరీతోపాటు చైనా కార్మికుల సంఖ్య పెరుగుతూ వచ్చింది. 1913 నుంచి 1919 నాటికి మొత్తం చైనా కార్మికుల సంఖ్య 6,50,000 నుంచి 20 లక్షలకు పెరిగింది. సామ్రాజ్యవాదుల సంకెళ్ళు, పూడ్చి పరిపాలన, పెట్టుబడి దారీ ఆర్థికదోపిడివల్ల-కూడు రకాల భారాన్ని-కార్మికులు మోయవలసి వచ్చింది. కనీస బ్రతుకుతెరువుకు చైతం రోజూ ఎక్కువగంటలు పని చేయవలసినదే. నివశించే ఇళ్ళ పరిస్థితి దారుణంగా వుండేది. స్త్రీలు, పిల్లలచేత తక్కువ వేతనాలకు పని చేయించుకోవడం సర్వ సాధారణంగా జరిగిపోయేది. పెట్టుబడిదారులు కార్మికులకు కొట్టడం, జరిమానాల పేరుతో వేతనాలలో కోతలుపెట్టడం జరిగేది. శ్రామిక ప్రజలకు దోచుకోవడంలా సామ్రాజ్యవాదులు, చైనా పాలకవర్గం ఒకే విధానం అవలంబించేవారు. ఉభయాలూ చేతులు కలిపి, కార్మికుల అసమ్మతి ప్రదర్శనాలను హింసా కాండతో అణచివేసేవారు.

తమ జీవితపరిస్థితులకు బాగుచేసుకునేందుకు చైనా కార్మికులు తమ చరిత్ర ప్రారంభమైనప్పటినుంచీ పోరాటాలు సాగించారు. 1911 విప్లవానికి ముందుకూడ కియాంగ్సిలో ఆన్యువాన్ బృందాల కార్మికులు సాయుధ పోరాటాలలో పాల్గొన్నారు. 1913 లో హాన్యాంగ్ ఆయుధాగార కార్మికులు జీతాల తగ్గిపుకు వ్యతిరేకంగా సమ్మె జేశారు. 1915 తరువాత సమ్మెలసంఖ్య శ్వేతత్వరగా పెరిగింది. ఒక 1919 వ సంవత్సరంలోనే 66 సమ్మెలు జరిగి చాల ఎక్కువమంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. కాని అప్పటికింకా మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు భావాలు కార్మికులలో వ్యాప్తి చెందలేదు. విప్లవ సిద్ధాంతాల ప్రభావం యింకా కార్మికులపై లేనందున, కార్మికుల పోరాటాలు ఆర్థిక స్వభావం కలిగివుండేవి. వాటంతటవి బ్రద్దలయ్యేవి.

కార్మికవర్గం పెరుగడంవల్ల శ్రామికుల విప్లవపార్టీయైన చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపనకు మార్గ మేర్పడింది.

53 వ అధ్యాయం

చైనా ప్రజా విప్లవానికి నూతనదశ ప్రారంభం

నూతన సంస్కృతీఉద్యమం

మొగటి ప్రపంచయుద్ధ కాలంలో జాతీయ పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధి చెందడంతోపాటు బూర్జువా రాజకీయ, ఆర్థిక సిద్ధాంతాలుకూడ ప్రజల్లో ఎక్కువ ప్రచారమయ్యాయి. తత్ఫలితంగా ప్యూడల్ విధానాన్ని ప్రజల తీవ్రంగా వ్యతిరేకించసాగారు. ప్రజల చైతన్యానికి అనుగుణంగా నూతన సంస్కృతీ ఉద్యమం ప్రారంభమయింది.

1915 లో నూతనభావాలను ప్రచారం చేసేందుకు కొందరు మధ్యతరగతి (పెటి బూర్జువా) మేధావులు హిస్ చింగ్ నీవ్ (నవయువక) అనే పత్రికను ప్రకటించసాగారు. మొత్తంమీద ఈ గ్రూపు ప్రజాస్వామ్య భావాలను, కాస్త్రీయ విజ్ఞానాన్ని ప్రచారం చేసింది. ప్యూడల్ నిరంకుశత్వాన్ని, ప్యూడల్ కర్మకాండలను నీతులను, ప్యూడలిజానికి సాధనంగా వినియోగపడే కన్ఫ్యూషియన్ సిద్ధాంతాలను భండించేది. మూఢవిశ్వాసాలను, కాస్త్రీయ విజ్ఞానానికి విరుద్ధమైన భావాలను, ఆచారాలనుకూడ వ్యతిరేకించేది.

నూతన విప్లవభావాలను ప్రచారం చేసేందుకు ఈ గ్రూపు నవ్యసాహిత్యాన్ని, కొత్తరచనావిధానాన్ని ప్రోత్సహించింది. ప్యూడల్ సాహిత్యాన్ని, గ్రాంథిక రచనా విధానాన్ని వ్యతిరేకించింది. ఈ ఉద్యమగమనంలో అభ్యుదయపరులైన కొందరు మేధావులు సజీవమైన శైలిలో వ్యావహారిక భాషలో వ్యాసాలు వ్రాశారు. చైనా యువకులు తమను తాము సంస్కరించుకోవాలనీ, ప్రపంచం యెడల అభ్యుదయ దృక్పథం ఆలవకచుకోవాలనీ, చెడుసంప్రదాయాల సంకెళ్ళను బద్దలుచేయాలనీ, ప్యూడల్ ప్రభుత్వంక్రింద మృగ్గుతున్న జాతిని ప్రజాస్వామ్యజాతిగా రూపొందించుకోవాలనీ ప్రభోదించింది.

నూతన సంస్కృతీ ఉద్యమం మేధావులలో అత్యంత ఎక్కువ ప్రభావం కలిగించింది. తత్ఫలితంగా ప్యూడల్ బంధనాలను విడిచివేయాలనీ, విజ్ఞాన కాస్త్రీ

లను, పాశ్చాత్య జీవితాన్ని గురించి తీవ్రంగా అధ్యయనం చేయాలని ఆకాంక్ష యువకులలో వ్యాప్తిచెందింది.

నూతన సంస్కృతీ వుద్యమ సంస్థాపకులలో ఒకరైన చెన్ టూ-హ్సియూ చైనా ఫ్యూడల్ సామాజికవిధానాన్ని, ఫ్యూడల్ సంస్కృతినీ ధైర్యంగా వ్యతిరేకించాడు. పాశ్చాత్య ప్రజాస్వామ్యాన్ని, విజ్ఞాన శాస్త్రాలను గురించి పట్టుదలతో ప్రచారం చేశాడు. ఆయన కృషి ప్రభావం మేధావివర్గాలపై చాలా వుంది. సంకుచిత భావాలను నిస్తబ్ధతను వదలాలనీ, దూరదృష్టిని, అభ్యుదయకరమైన శాస్త్రీయ దృక్పథాన్ని అలవరచుకోవాలనీ ఆయన చైనా యువకులకు ప్రబోధించాడు. ఆయన ఫ్యూడల్ నిరంకుశత్వాన్ని, సైనిక ప్రభువుల పరిపాలనను వ్యతిరేకించాడు. చైనాలో బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వం ఏర్పడాలని కాంక్షించాడు కాని విప్లవంలో పాల్గొనేందుకు ప్రజాసామాన్యాన్ని సమీకరించడానికి చెన్ టూ-హ్సియూ పూనుకోలేదు. ఎలాంటి వ్యూహాటాలు లేకుండానే చైనా బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించవచ్చని ఆయన భ్రమపడ్డాడు.

లూహ్సన్ వాస్తవిక దృక్పథం గల రచయిత; ఇరవైయవ శతాబ్దపు చైనా సాహిత్యవేత్తలందరిలోకి ప్రముఖుడు. మహాన్నత భావాలుగల విప్లవకారుడు. 1911 విప్లవం ప్రారంభం గాకముందు డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ నడుపుతున్న బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య విప్లవోద్యమంలో లూహ్సన్ పాల్గొన్నాడు. 1918 లో "పిచ్చివాని డైరీ" అనే గ్రంథాన్ని ఆయన వ్రాశాడు. చైనా సాహిత్యం ఆధునిక పద్ధతిలో వ్రాసిన మొదటి కథ అదే. ఫ్యూడల్ సామాజిక విధానాన్ని రచయిత నిశితంగా దాన్లో అవహేళన చేశాడు. కొన్ని వేల సంవత్సరాల ఫ్యూడల్ చైనా చరిత్ర కేవలం పాలకవర్గాలు జనసామాన్యంపై సాగించిన దారుణ హింసా కాండ చరిత్రేనని లూహ్సన్ ధైర్యంగా నిరూపించాడు. అందుచేత ఫ్యూడల్ సామాజిక విధానానికి వ్యతిరేకంగా ప్రజలు తిరుగబడాలని ప్రబోధించాడు. చైనా ప్రజలను మేల్కొల్పడంలో లూహ్సన్ తీవ్రవృద్ధమానికి ప్రముఖ పాత్ర వుంది.

నూతన సంస్కృతీ వుద్యమంలో మరొక నాయకుడైన లీ టూ-చావో సమగ్రమైన విప్లవ ప్రతిపాదనను ప్రజలముందుంచాడు. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాన్ని, ఫ్యూడల్ వ్యతిరేక పోరాటాలను సమన్వయంచేయాలని ప్రబోధించాడు. ప్రపంచ ప్రజలందరికీ సామ్రాజ్యవాదం పరమ శత్రువని లీ ఎల్ గెత్తి చాటాడు. ప్రపంచంపై సామ్రాజ్యవాదుల ఆధిపత్యాన్ని కూలదోయనిదే నిజమైన ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచడం సాధ్యంకాదని నిరూపించాడు. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంతో ఫ్యూడలిజానికి వ్యతిరేక పోరాటాన్ని సమన్వయపరచి నందున లీ టూ-చావోకు చాలా క ప్రాముఖ్యత వుంది.

238A

లాహూర్ (1881-1936)

238B

మహాన్నతమైన సోషలిస్టు విప్లవం

1917 నవంబరులో (రష్యన్ పాత పంచాంగం ప్రకారం అక్టోబరులో) రష్యన్ కార్మికులు, రైతులు, బోల్షివిక్ల నాయకత్వం క్రింద మహాన్నతమైన సోషలిస్టు విప్లవంలో జయం పొందారు. పెట్టుబడిదారుల, భూస్వాముల పరిపాలనను కూలదోసి, ప్రపంచంలోకల్లా మొట్టమొదటిసారి సోవియట్ యూనియన్ లో శ్రామిక నియంతృత్వాన్ని స్థాపించారు.

మానవజాతి చరిత్రలో అక్టోబర్ విప్లవం నూతన శతాబ్దాన్ని ప్రారంభించింది. అక్టోబరు విప్లవం విజయం గాంచడంవల్ల మానవజాతి భవిష్యత్తును సాధించే ప్రధాన మైన మూలములు పువచ్చింది. పాత బూర్జువా డెమాక్రాటిక్ విప్లవాల దశ అంతమై, కొత్త శ్రామిక సోషలిస్టు ప్రపంచ విప్లవం ప్రారంభమయింది.

అక్టోబరు విప్లవం జయంపొందిన వెంటనే సోవియట్ ప్రభుత్వం జారిస్తు రష్యాకు-చైనాకు మధ్య జరిగిన అసమాన ఒడంబడికలన్నిటినీ రద్దు చేసింది. జారిస్తు సామ్రాజ్యవాదులు దురాక్రమణవ్వారా చైనాలో సంపాదించిన ప్రత్యేక సౌకర్యా లన్నిటినీ వదలివేసింది. దానితోపాటు జాతీయ స్వాతంత్ర్యంకొరకు జరుగుతున్న చైనా వుద్యమాన్ని సోవియట్ ప్రభుత్వం బలపరచింది. స్నేహపూర్వకమైన ఈ చర్యలవల్ల సోవియట్ ప్రభుత్వం వెంటనే చైనా ప్రజల మైత్రిని సంపాదించ గలిగింది.

అక్టోబరు విప్లవం సాధించిన విజయాలవల్ల, పాశ్చాత్యదేశాలనుండి చైనా చాలా నేర్చుకోవలసివుందనే ఉత్సాహం ఒక వైపున అంతమైంది మరోవైపున సోషలిస్టుభావాలు చైనా మేధావులలో వ్యాపించసాగాయి. నూతన సంస్కృతీ ఉద్యమ నాయకులలో చాలమంది మార్క్సిజం - లెనినిజం సిద్ధాంతాలను అంగీక రించసాగారు. రష్యన్ విప్లవాన్నుంచి, రష్యన్ పంధానుంచి గుణపాఠాలను నేర్చుకోసాగారు.

1918 లో లీటా-చావ్ "సామాన్య ప్రజల విజయం", "బోల్షివిజం విజయం" అను గ్రంథాలను ప్రకటించాడు. రెండో పుస్తకంలో ఆయన ఇలా ఎలుగెత్తి చాటారు :

"1917 రష్యన్ విప్లవం ఇరవయ్యవ శతాబ్దంలో రానున్న ప్రపంచ విప్లవానికి నాంది లాంటిది. ప్రపంచం యావత్తు భవిష్యత్తులో ఎర్రజెండా ప్రపంచం కాబోతుంది."

అక్టోబరు విప్లవం సాధించిన మహత్తర విజయాల ఫలితంగా మార్క్సిజం-లెనినిజం సిద్ధాంతాలు చైనాలో వ్యాపించాయి. మార్క్సిజం-లెనినిజం సిద్ధాంతాలు ప్రపంచమంతటికీ అనువర్తించే ప్రపంచ సత్యాలని చైనా ప్రజలు అవగాహన చేసుకోసాగారు. దీనితో చైనా ప్రజల దృక్పథంలో మార్పు వచ్చింది. పాత

బూర్జువా డెమోక్రాటిక్ విప్లవ దశనుంచి కార్మికవర్గ నాయకత్వాన జరిగే నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవదశలోకి చైనా ప్రజలు ప్రవేశించారు.

1840 నల్లనుదు యుద్ధం నాటినుంచి 1919 సంవత్సరంలో జరిగిన మే 4 వ్యవహారికి సంవత్సరం ముందువరకు చైనా చరిత్రలో ఒక ప్రత్యేక దశ. ఈ కాలంలో సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ, ఫ్యూడల్ పరిపాలకుల లాంగుబాటు ఫలితంగా చైనా అర్ధవలస, అర్ధ ఫ్యూడల్ దేశంగా దిగజారిపోయింది. ఈ చారిత్రక దశలో చైనా ప్రజలు దేవీప్యమానమైన విప్లవ సంప్రదాయాన్ని కొనసాగించారు. విదేశ సామ్రాజ్యవాదుల దురంతాలకు, దేశీయ ఫ్యూడల్ పాలకవర్గ క్రూరత్వానికి వ్యతిరేకంగా జరిగిన పోరాటాల్లో చైనా ప్రజలు అకుంతిత ధైర్య సాహసాలను ప్రదర్శించారు.

54 వ అధ్యాయం

మే 4 ఉద్యమం

1918 లో మొదటి ప్రపంచసామ్రాజ్యవాద యుద్ధం అంతమయింది. మరుసటి సంవత్సరం విజేతలైన బ్రిటన్, ఫ్రాంసు, అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలు, జపాన్, తదితర ప్రభుత్వాలు పారిస్ లో సమావేశమయ్యాయి. యుద్ధంలో కొల్లగొట్టిన దోపిడులను తమలో తాము పంచుకునే దుకు సామ్రాజ్యవాదదేశాలు పారిస్ శాంతి సమావేశంలో బేరాలు సాగించాయి.

అమెరికా, జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల బంటుగా తయారైన టువాన్ చీ-జుయి నాయకత్వం క్రింద వున్న పెకింగ్ వైవిధ్య ప్రభువుల ప్రభుత్వం చైనా దేశాన్ని యుద్ధంలోకి ఈడ్చినందున చైనా ప్రతినిధివర్గం కూడ పారిస్ శాంతి సమావేశానికి వెళ్ళింది. ప్రజా వత్తిడి ఫలితంగా చైనా ప్రతినిధివర్గం సమావేశంనుండు తమ జాతీయ వాంఛలను పునరుద్ఘాటించింది. షాంటుంగ్ లో అనివరకు జర్మనీ అనుభవించుతున్న ప్రత్యేక హక్కులను యుద్ధకాలంలో జపాన్ కాజేసిన వాటిని తిరిగి చైనాకు యివ్వాలని కోరింది. యువాన్ షీ-కై ప్రభుత్వానికి జపాన్ కు మధ్య జరిగిన 21 డిమాండుల ఒడంబడికను రద్దుచేయాలని కోరింది. చైనా దేశంలో సామ్రాజ్యవాదదేశాలు కాజేసిన ప్రత్యేక హక్కులను రద్దుచేయాలని డిమాండు చేసింది. సామ్రాజ్యవాదుల చెప్పదేతల్లో వున్న పారిస్ సమావేశం చైనా డిమాండులను బుట్టదాఖలు చేసింది.

ఈ వార్తలు చైనాకు చేరిన వెంటనే దేశమంతటా తీవ్ర వ్యతిరేకత తెలుపుతూ ఆందోళన జరిగింది. మే నెల 4వ తేదీన పెకింగ్ విద్యార్థులు, పౌరులు టీయెన్ ఆన్ మెన్ (ప్రభుత్వ భవనం) ముందు ప్రదర్శనం జరిపారు. దేశభక్తి పతాకాన్ని ఎగతాళిస్తూ “చైనా స్వాసహాధికారాన్ని రక్షించండి! దేశద్రోహులను శిక్షించండి!” అనే నినాదాలను ఎగుగెత్తి చాటారు “టిస్సింగ్ టావోను తిరిగి స్వాధీనం చేసుకునేందుకు శపథం చేదాం!” “వెస్సలీస్ సంఘం సంతకం చేయవద్దు!” “21 డిమాండుల ఒడంబడికను రద్దుచేయండి!” “జపాన్ వస్తువులను బహిష్కరించండి” అనే నినాదాలు ప్రతిధ్వనించాయి.

దేశద్రోహులు ముగ్గురిని శిక్షించాలని ప్రదర్శకులు కోరారు. యువాన్ ఖై-కై ప్రభుత్వంలో విదేశాంగకాఖ ఉపమంత్రిగా వుండి 21 డిమాండుల ఒడంబడికపై సంతకం చేసిన రవాణామంత్రి ట్యాం మె జు - లిన్ ను, ఆ సంధి జరిగినపుడు జపాన్ లో చైనా రాయబారిగా వుండిన లీ టుంగ్ - యూను జపానుకు రైల్వే హక్కులను అమ్మివేసిన చాంగ్ టుంగ్ హ్సియాంగ్ ను శిక్షించాలని ప్రదర్శకులు నినాదాలు చేశారు. పైకికుల సాయుధ పోలీసుల వలయాన్ని బద్దలు చేసుకుని ట్యాం మె జు - లిన్ నివాసంపైకి ప్రదర్శకులు వెళ్ళారు. అచట దాక్కున్న చాంగ్ టుంగ్ - హ్సియాంగ్ ను పట్టుకుని మర్దించారు. చివరకు ఆ భవనానికి నిస్సంబంధం.

ప్రదర్శకులను అణచివేయడానికి పెకి గ్ నైనిక్ ప్రభువుల ప్రభుత్వం ఎక్కువ నైస్యాలను ప్రయోగించింది. చాలమంది విద్యార్థులను అరెస్టు చేసింది. ఇందుకు అసమ్మతిగా పెకింగ్ విద్యార్థులు మరునాడు సర్వవ్యాపిత సమ్మెకు పిలుపు ఇచ్చారు. నగరంలోని వివిధ కాలేజీలను, విశ్వవిద్యాలయాలను, ఉన్నత పాఠశాలలను కలుపుతూ విద్యార్థి ఫెడరేషన్ ను తక్షణమే నిర్మించారు. జాతి అంతా తిరుగుబాడలని ప్రబోధించుతూ కిరపత్రాలను పంచారు.

టీన్ టీన్, హెంఘు, నాంకింగ్, ఊహాన్, కాంటన్ తదితర నగరాల్లోని విద్యార్థులు వెంటనే ఈ పిలుపును అందుకున్నారు. బ్రహ్మాండమైన ప్రదర్శనలు జరిగాయి.

టీన్ నాన్, హెంటుంగులో నేలాది కార్మికులు సమావేశమై జపాన్ వస్తువులను బహిష్కరించాలని తీర్మానించారు. దేశభక్తి జ్వాలలు ఉవ్వెత్తుగా లేచి దేశమంతటా వ్యాపించి జాతిని మేల్కొల్పాయి.

నైనిక్ ప్రభువుల ప్రభుత్వం విద్యార్థులను విపరీతంగా అరెస్టు చేయసాగింది. దీనివల్ల ప్రజలు మరింత వుద్రేకతులయ్యారు. జూన్ 3 వ తేదీన హెంఘు నగరంలో ప్రజలు బ్రహ్మాండమైన ప్రదర్శనం జరిపి, హర్తాళ్ళకు సర్వవ్యాపిత సమ్మెకు పిలుపు ఇచ్చారు. రెండురోజుల తర్వాత జపాన్ వాళ్ళ యాజమాన్యం క్రింద వున్న వాటితో సహా చాల పరిశ్రమలలోని కార్మికులు 20 వేలమంది సమ్మెచేశారు. తరువాత బట్టల మిల్లులు, అచ్చు పరిశ్రమలోను, ట్రామ్, బస్సు, నావికా సర్వీసుల్లోను పనిచేసే కార్మికుల సమ్మెలు జరిగాయి. హెంఘు కార్మికుల పోరాటం దేశవ్యాపితంగా ప్రజలలో పోరాటపటిమను ఇనుమడింప చేసింది.

ఈ దశలో టాంగ్ మెన్, చాంగ్ హ్సిన్ టీన్, టీన్ టీన్ నగరాల్లోని కార్మికుల పోరాటాలుకూడ జరిగాయి. నాంకింగ్, హోగ్ చా, కియూ కి యాంగ్, ఊహాన్, అమోయ్, ట్సినాన్, ఆంకింగ్ నగరాల్లో హర్తాళ్ళ జరిగి దుకాణాలన్నీ మూసివేశారు. హెంటుంగ్, హోపీ, హెన్సీ, కియాంగ్, హ్యూపే తదితర రాష్ట్రాల నుంచి ప్రతినిధివర్గాలు పెకింగ్ నగరానికి వచ్చాయి. దేశద్రోహిరమైన "21 డిమాండుల ఒడంబడిక"ను రద్దుచేయాలనీ, వాక్ సమావేశ స్వాతంత్ర్యాలను యివ్వాలనీ

విష్ఫుట్టి చేశాయి. చైనా కార్మికులు నడిపిన రాజకీయ సమ్మెల ఫలితంగా మే 4 ఉద్యమం మేధావుల దేశభక్తి పోరాటంనుంచి విస్తృతమైన ప్రజా వుద్యమంగా పెంపొందింది. ఉద్యమ విజయానికి యిది చాల ముఖ్యమైనది.

సామ్రాజ్య వ్యతిరేక ప్రజాపోరాటం విరామంలేకుండా కొనసాగింది. బ్రహ్మాండమైన ప్రజావత్తిడికి పెకింగ్ లోని సైనిక ప్రభువుల ప్రభుత్వం లొంగక తప్పలేదు. అరెస్టు కాబడిన విద్యార్థులందరినీ విడుదలచేసింది. దేశ ద్రోహులైన టాన్సో జు-విన్, లూ టుంగ్-యూ చాంగ్ టుంగ్-హ్సియాంగ్ లను బర్తరిఫ్ చేసింది. పారిస్ శాంతి సమావేశానికి వెళ్ళిన చైనా ప్రతినిధివర్గం జర్మనీతో సంధి పత్రంపై సంతకం చేయ నిరాకరించక తప్పలేదు. ప్రపంచాన్నే కదలించిన మే 4 దేశభక్తి వుద్యమం ఫలితంగా, చైనా ప్రజల సామ్రాజ్య వ్యతిరేక పోరాటచరిత్రలో మహోన్నతమైన నూతనదశ ప్రారంభమయింది.

నూతన సంస్కృతీ వుద్యమ పురోగమనం

అక్టోబరు సోషలిస్టు మహావిప్లవం ప్రభావం చైనాలోని నూతన సంస్కృతీ వుద్యమ నాయకులలో ఒక భాగంపైపడింది. వారు మార్క్సిజంలోని సత్యాన్ని గ్రహించగలిగారు. చైనా మేధావులలో కొంతమంది కమ్యూనిస్టు భావాలను తెలిసి కొని, ఆ లక్ష్యాలకొరకు పనిచేయడానికి ప్రారంభించడంవల్ల ఈ వుద్యమం క్రమంగా అభివృద్ధిచెందింది.

ప్రథమ చైనా మార్క్సిస్టులలోనూ, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంస్థాపకుల్లోనూ ఒకడైన లీటా-చావో మొదటి ప్రపంచయుద్ధ స్వభావాన్ని గురించి సరైన పరిశీలన చేయగలిగాడు. తమ తమ దేశాల్లోని పెట్టుబడిదారుల వర్గ ప్రయోజనాల నిమిత్తం సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు తెచ్చిపెట్టిన అన్యాయయుద్ధానికి నిరూపించాడు. మొదటి ప్రపంచయుద్ధ పర్యవసానంగా సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు జయాన్ని సంపాదించలేదనీ, శాంతి సోషలిజం శక్తులే మొత్తంపై విజయం సాధించాయనీ అభిప్రాయపడ్డాడు. లీటా-చావో ప్రకటించిన సిద్ధాంతాలు చైనా మేధావులలో తుపాను లేవదీశాయి.

మార్క్సిజాన్ని ప్రజల్లో ప్రచారం చేయడానికి “నవయువక్” అనే పత్రికలో చెన్ టూ-హ్సియు తదితరులతో పాటు లీ టా-చావో వరుసగా వ్యాసాలు వ్రాసే వాడు. 1918 చివరలో ‘వార సమీక్ష’ అనే పత్రికను స్వయంగా స్థాపించాడు. సోవియట్ యూనియన్ నూతన రాజ్యాంగాన్ని చైనా ప్రజలకు ఈ పత్రిక ఎరుక పరచింది. సోవియట్ ప్రభుత్వ వ్యవసాయ చట్టాన్ని, వివాహ చట్టాన్ని గురించి, విప్లవానుభవాలను గురించి తెలియజేసింది.

1919 మే లో “నవయువక్” పత్రిక మార్క్సిజంపై ప్రత్యేక సంచికను ప్రకటించింది. దాన్లో లీ టా-చావో “మార్క్సిజం గురించిన అవగాహన” అనే శీర్షిక

కతో మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతాలను క్లుప్తంగా తెలియజేశాడు. మార్క్సిజాన్ని ప్రచారం చేయడంలో ఈ పత్రిక చాల పలుకుబడి సంపాదించింది.

మే 4 వుద్యమం ఫలితంగా నూతన సంస్కృతీవుద్యమం, దేశభక్తియుతమైన ప్రజాపోరాటం అనే రెండు ప్రవాహాలు సంతోషమయ్యాయి. నూతన సంస్కృతి దినదినాభివృద్ధి చెందింది. దేశమంతటా ప్రచురణాలయాలు పుట్టికొక్కుల్లాగా విస్తృతింగా బయలుదేరాయి. హునాన్ నుంచి మావో సేటుంగ్, హ్సీయాంగ్ చియాంగ్ రివ్యూ అనే పత్రికను, టీన్ టీన్ నుంచి చా ఎన్ లై విద్యార్థి షెడరేషన్ బురెటిన్ ను ప్రకటించసాగారు. పెకింగ్ నుంచి యంగ్ చైనా, న్యూ క్రిరెంటు అనే పత్రికను, హెంఘు నుంచి సన్ డే రివ్యూ, హాంగ్ చా నుంచి చెకియాంగ్ రివ్యూ, చెంగ్ టూ నుంచి సన్ డే అను పత్రికలు ప్రకటించబడుతుండేవి.

మే 4 దేశభక్తి వుద్యమంతోపాటు మార్క్సిజం కూడ వ్యాప్తిచెందింది. చైనాలో మార్క్సిస్టు గ్రంథాల ప్రచురణ ప్రారంభమయింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రణాళిక, ఊహజనిత శాస్త్రీయ సోషలిజం చైనా భాషలో ఈ దశలోనే ప్రకటించబడ్డాయి. మార్క్సిజం అనే విజ్ఞానజ్యోతి వెలుగు ఫలితంగా నూతన సంస్కృతీ వుద్యమం మరో వున్నతస్థాయికి అభివృద్ధి చెందింది.

మే 4 వుద్యమ చరిత్రక ప్రాముఖ్యత

మే 4 దేశభక్తి వుద్యమం సామ్రాజ్య వాదానికి వ్యతిరేకంగా రాజీలేని జాతీయ ఉద్యమం. ప్యూడలిజానికి కూడ వ్యతిరేకంగా రాజీలేని ఉద్యమం.

అక్టోబరు సోషలిస్టు విప్లవం విజయం పొందడంకల్ల మానవజాతి చరిత్ర గమనమే మారిపోయింది. ప్రపంచ శ్రామికవర్గ సోషలిస్టు విప్లవంలో అంతర్భాగంగా చైనా విప్లవం రూపొందింది. మే 4 వుద్యమ కాలంలో చైనా కార్మికవర్గం రాజకీయరంగంలో పోరాటశక్తిగా ప్రవేశించింది. మే 4 వుద్యమం చైనా దేశ చరిత్రకు మూలమవుతుంటేది. చైనా విప్లవం, పాతరకపు బూర్జువా డిమాక్రేటిక్ విప్లవంనుంచి నూతన ప్రజాస్వామ్య విప్లవంగా, ఈ మూలమవుతుంటే మార్పు చెందింది.

మే 4 వుద్యమం విప్లవయుగమైన సంస్కృతీ వుద్యమాన్ని బలపరచింది. మార్క్సిస్టు దృక్పథం అలవరించుకోవడంద్వారా చైనా సంస్కృతి ప్రపంచ శ్రామిక సోషలిస్టు సంస్కృతిలో భాగమయింది. చైనాలో సోషలిస్టు ఆలోచనా ప్రవాహం బయలుదేరి చైనా సామాజిక స్వరూపాన్ని ప్రజలు అధిం చేసుకునేందుకు సహాయ పడింది. రాజకీయ పరిస్థితులను సరిగా అవగాహన చేసుకుని విమోచనకు మార్గాన్ని రూపొందించుకోగలిగింది. కార్మికోద్యమం సోషలిస్టు ఆలోచనా ధోరణితో సమన్వయం పొందుటద్వారా కొలది కాలంలోనే చైనా కార్మికవర్గ పార్టీయైన చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ రూపొందింది.

5 వ అధ్యాయం

చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ పుట్టుక

మే 4 వుద్యమానంతరం కార్మికవర్గం రోజురోజుకు బలపడింది. 1919 నుంచి 1922 వరకు ఈ మూడు సంవత్సరాల్లోనూ దేశమంతటా 170 సమ్మెలు జరిగాయి. వాటిలో 2 లక్షల 50 వేల కంటే ఎక్కువమంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

1920 మే నెలలో షాంఘై నగరంలో మొదటి చైనా కమ్యూనిస్టు గ్రూపును చెన్ టా హ్సీయూ తదితరులు కలసి నిర్మించారు. అదే సంవత్సరం ఆగస్టులో చైనా సోషలిస్టు యూత్ లీగ్ ఏర్పడింది. కొలదికాలం తరువాత లీ టా-చావో పెకింగ్ నగరంలో మరొక కమ్యూనిస్టు గ్రూపును ఏర్పరచాడు. హ్యూషేలో మరొక గ్రూపు టుంగ్ పీ-వూ నాయకత్వాన ఏర్పడింది. తదనంతరం ట్సినాన్, టీన్ ట్సీన్, హింగ్ చా, కాంటన్ వలె రా చోట్ల కమ్యూనిస్టు గ్రూపులు ఏర్పడ్డాయి.

1921 ఫిబ్రవరిలో ప్రాంసులో చదువుకుంటున్న చైనా విద్యార్థులు కూడ చైనా సోషలిస్టు యూత్ లీగ్ ను స్థాపించారు. అదే విధంగా జపాన్ లోనూ, సోవియట్ రష్యాలోనూ చదువుకుంటున్న విద్యార్థులు కూడ కమ్యూనిస్టు గ్రూపులను స్థాపించారు.

హూనాన్ లో మావో సే-టుంగ్ చైనా సోషలిస్టు యూత్ లీగ్ ను స్థాపించాడు. కార్మికులలో మార్క్సిజం-లెనినిజం సిద్ధాంతాలను ప్రచారం చేశాడు. ఆ రాష్ట్రంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్మాణానికి గట్టి పునాదులు వేశాడు.

షాంఘై నగరంలో మొదటి చైనా కమ్యూనిస్టు గ్రూపు ఏర్పడిన తరువాత కార్మికుల రాత్రి పాఠశాలలు, మిల్లు పనివారి అచ్చుపనివారి షెడరేషన్లను లీయో షావ్-చీ తదితరులు కలసి నిర్మించారు. పెకింగ్ లోని కమ్యూనిస్టు గ్రూపు చాంగ్ షీన్ టిన్ కార్మికులకు పాఠశాల నడిపారు. రైల్వే కార్మికులలో పనిజేశారు. హింకాలోని విదేశీయుల ఆక్రమిత ప్రాంతంలో అద్దె పెంపుదలను వ్యతిరేకించుతూ రిక్తాపనివారి సమ్మెను హ్యూషే కమ్యూనిస్టు గ్రూపు నడిపింది. ఇతర ప్రాంతాల్లోని కమ్యూనిస్టు గ్రూపులు కూడ కార్మికోద్యమాన్ని సంఘటిత పరచడంలో ప్రముఖపాత్ర వహించాయి.

మార్క్సిజం-లెనినిజం సిద్ధాంతాలను ప్రచారం చేసేందుకు, కార్మికుల విప్లవ పోరాటాలను నడిపేందుకు వేర్వేరు ప్రాంతాల్లోని కమ్యూనిస్టు గ్రూపులు అనేక పత్రికలను ప్రకటించాయి. మార్క్సిజం-లెనినిజాన్ని చైనా కార్మికులు అవగాహన చేసుకునేందుకు, మార్క్సిజం-లెనినిజంతో కార్మికోద్యమం సాన్నిహిత్యం పొందేందుకు ఈ పత్రికలు ఎంతో తోడ్పడ్డాయి. తద్వారా చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీని స్థాపించేందుకు అవసరమైన పరిస్థితులు రూపొందాయి.

అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు సంస్థ సహాయముతో 1921 జూలై 1 వ తేదీన హెంఘు నగరంలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రథమ మహాసభ జరిగింది. వివిధ ప్రాంతాలనుంచి ప్రతినిధులు వచ్చారు. హ్యూనాన్ రాష్ట్రంలోని పార్టీ నిర్మాణాల ప్రతినిధిగా మావో సే-టుంగ్ మహాసభలో పాల్గొన్నాడు.

రష్యన్ బోల్షివిక్ పార్టీ పద్ధతి ననుసరించి, మార్క్సిజం-లెనినిజం పునాదుల వైన చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థాపించబడింది. పార్టీ నిబంధనావళిని ఆమోదించి, మహాసభ పార్టీ నాయకత్వ కమిటీలను ఎన్నుకుంది. అప్పటినుంచి చైనా విప్లవంలో ప్రధానమైన మార్పు ప్రారంభమయింది.

56 వ అధ్యాయం

కమ్యూనిస్టు నాయకత్వాన కార్మికోద్యమ ప్రారంభం

సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణవల్ల చైనా పరిశ్రమల అధోగతి

మొదటి ప్రపంచయుద్ధం ముగిసిన తర్వాత సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు మరల చైనాపై ఆర్థిక దురాక్రమణను తీవ్రతరం చేశాయి. చైనా దేశానికి పెట్టుబడులను ఎగుమతి చేయడంలో బ్రిటిష్, అమెరికా, జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల మధ్య పోటీ తిరిగి కొనసాగింది. బ్యాంకులను, ఫ్యాక్టరీలను స్థాపించేందుకు, రైల్వేలను, గనులను నిర్మించే హక్కులను గుంజుకునేందుకు సామ్రాజ్యవాదుల పన్నాగం కొనసాగింది. సరకులను విపరీతంగా ఎగుమతిచేసి చైనా మార్కెటులను ముంచి వేశారు. అమెరికా షేప్ బ్యాంక్ కాఖలను తెరచింది. చైనా సైనిక ప్రభువుల ప్రభుత్వాన్ని లోబరచుకుని వైరెస్ సమాచారకాఖపై గుర్తాధికారాన్ని అమెరికా సంపాదించింది. జపాన్ మరిన్ని బట్టల మిల్లులను స్థాపించింది: 1918 నుంచి 1921 నాటికి వాటిలో కడుళ్ళసంఖ్య 2,90,000 నుంచి 8,60,000 కి, అనగా మూడు రెట్లు పెరిగింది. చైనా జాతీయ పరిశ్రమలు దెబ్బతిని మూలబడ్డాయి.

ప్రపంచ సామ్రాజ్యయుద్ధంలో పొందిన నష్టాలను కూడవీసుకోడానికి, తదనంతరం వచ్చిన ఆర్థికసంక్షోభాన్నుండి రక్షించుకోడానికి, చైనాలో తాము నిర్మించిన పరిశ్రమలనుండి అత్యధిక లాభాలను పొందడానికి విదేశపెట్టుబడిదారులు తీవ్రంగా ప్రయత్నించారు. చైనా కార్మికులచేత ఎక్కువ గంటలు శ్రమచేయించుట ద్వారా వేతనాలు తగ్గించుటద్వారా ఆర్థిక దోపిడీని తీవ్రతరం చేయడానికి సామ్రాజ్యవాద యజమాన్లు కృషిచేశారు. ఈ దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా, కనీస జీవితావసరాల కొరకు పోరాడవలసి వచ్చింది.

సైనిక ప్రభువుల కూటాలమధ్య యుద్ధాలు

1916 తరువాత ఉత్తర చైనాలోని సైనిక ప్రభువులు రెండు ముఠాలుగా చీలారు. ఫెంగ్ కువో-చాంగ్, ట్సావోకున్, డో పీ-ఘా అనేవారి నాయకత్వం

క్రిందవున్న చిస్టీ (హోపీ) ముతా ఒకటి; టువాన్ చీ-జుయి నాయకత్వంక్రింద వున్న ఆన్ హీవీయా ముతా మరొకటి. మొదటిది ఆంగ్లో-అమెరికన్ సామ్రాజ్య వాదులకు బంటుగానూ, రెండోది జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల బంటుగానూ వ్యవహరించేవి. వెనుకనుంచి సామ్రాజ్యవాదులు మద్దతు చేస్తుంటే, చిస్టీ ఆన్ హీవీయా ముతాలు పోరాడుతుండేవి. వీరికితోడు ఈశాన్య చైనాలో జపాన్ తాబేదార్తైన చాంగ్ ట్సో-లిన్ నాయకత్వం వున్న థెంగ్ టిన్ సైనిక ప్రభువుల ముతా వుండేది.

పెకింగ్ ప్రభుత్వాన్ని టువాన్ చీ - జుయి హస్తగతం చేసుకొన్న తర్వాతనే జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు చైనాలో తమ పలుకుబడి ప్రాంతాలను విస్తరించుకోగలిగారు. ఆంగ్లో - అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల దురాశలు నెలవేగడంలేదు. ఈ ప్రమాదాన్ని గ్రహించి, ఆన్ హీవీయా ముతాపై యుద్ధానికి చిస్టీ ముతాను ఆంగ్లో - అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు ప్రోత్సహించారు. చిస్టీ - ఆన్ హీవీయా ముతాల మధ్య యుద్ధం 1920 చివరకు ఆన్ హీవీయా ముతా పరాజయంతో అంతమయింది. ఉత్తర చైనాపైనా, యాంగ్ ట్సీ లోయపైన పెత్తనాన్ని చిస్టీ ముతా సైనిక ప్రభువులు హస్తగతం చేసుకున్నారు. ఈ విధంగా ఆంగ్లో - అమెరికన్ సామ్రాజ్య వాదులు చైనాలో తమతమ పలుకుబడి ప్రాంతాలను విస్తరించుకోగలిగారు.

చిస్టీ - ఆన్ హీవీయా ముతాల మధ్య యుద్ధంలో ఆన్ హీవీయా ముతా ఓడి పోతున్నదని గ్రహించి జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు ఈశాన్య చైనాలోని ఘోగ్ టీన్ ముతాను ప్రోత్సహించింది. ఈ ముతా తన సేనలను చైనాగోడకు దక్షిణంగా నడిపించి, పెకింగ్ నగరంపైకి దాడిచేసింది. తద్వారా చిస్టీ ముతాతోపాటు ప్రభుత్వాధికారంలో భాగం పంతుకోగలిగింది. కాని త్వరలోనే చిస్టీ - ఘోగ్ టీన్ సైనిక ప్రభువుల ముతాల మధ్య తగాదాలువచ్చి, చివరకు యుద్ధానికి దారితీసింది. ఈ యుద్ధంలో చిస్టీ ముతా గెలుపొంది, పెకింగ్ ప్రభుత్వాపై సర్వాధికారం సంపాదించింది.

వెనుకనుంచి సామ్రాజ్యవాదులు రెచ్చగొడుతూంటే సైనిక ప్రభువుల ముతాల మధ్య యుద్ధాలు కొనసాగడంవల్ల చైనా ప్రజలపై పన్నులభారం విపరీతంగా పెరిగాయి 1923లో పెకింగ్ ప్రభుత్వ మొత్తం బడ్జెటులో నూటికి 64 వంతులు సైన్యానికి ఖర్చయింది రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల మొత్తం బడ్జెటులో నూటికి 80 వంతులు సైన్యానికి ఖర్చయింది. ఈ భారమంతా చివరకు శ్రామిక ప్రజల భుజాలపైనే పడేది. యుద్ధ ఖర్చులకు ప్రత్యక్ష పరోక్ష పన్నులతో ప్రజాసామాన్యాన్ని వేధించడమేగాక శరీరపుష్టిగల వారందరినీ పైన్యంలోకి లాక్కుపోవడం ప్రజలందరిచేత వ్యతిరేకంగా చేయించడంద్వారా దోచుకునేవారు. అంతేగాక యుద్ధాలు జరిగే ప్రాంతాలలో భూములకు దున్నే వారులేక పడవుగా పడివుండేది. వ్యవసాయోత్పత్తి దెబ్బతినేది. నగరాలలో మధ్యతరగతులలో చాలమంది, పారిశ్రామికులు, వ్యాపారస్తులు దివాళా తీశారు.

ఈ పరిస్థితులన్నీ సరైన నాయకత్వాక్రింద పోరాటం అవసరమని గుర్తు చేస్తున్నాయి. అలాంటి సమయంలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ రంగంలో ప్రవేశించింది.

సామ్రాజ్యవాదాన్ని, పూడ్చివేసి కమ్యూనిస్టు పార్టీ పిలుపు

1922 జులైలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ రెండవ మహాసభ హాంఘ్లో జరిగింది. అంతర్జాతీయ పరిస్థితులను పరిశీలించింది. చైనా సామ్రాజ్య వ్యవస్థ స్వభావాన్ని గురించి చర్చించి, చైనా విప్లవానికి కార్యక్రమాన్ని తయారుచేసింది. మహాసభ ఆమోదించిన ప్రణాళికలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ అంతిమ లక్ష్యం చైనాలో కమ్యూనిజాన్ని స్థాపించడమేనని స్పష్టపరచబడింది. ఈ దశలో పరిస్థితులకు అనుగుణంగా తక్షణ కార్యక్రమం రూపొందించబడింది. సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణను అంతమొందించి, పైనిక ప్రభువుల పెత్తనాన్ని కూలదోసి, నిజమైన ప్రజాస్వామిక రిపబ్లిక్ ను స్థాపించడమే కమ్యూనిస్టు పార్టీ తక్షణ కర్తవ్యమని నిరూపించింది. తద్వారా చైనా చరిత్రలో మొట్టమొదటిసారి పూర్తిగా విప్లవయుతమైన ప్రజాస్వామిక కార్యక్రమాన్ని ప్రజలముందుంచింది. సామ్రాజ్యవాదానికి పూడ్చివేసి వ్యతిరేకంగా తీవ్రపోరాటం సాగించమని ప్రజలందరికీ విజ్ఞప్తి చేసింది.

కార్మిక వర్గ పోరాటాలు

కార్మికోద్యమ నాయకత్వాన్ని బలపరచేందుకు శ్రేడ్ యూనియన్ సెక్రటేరియట్ ను కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఏర్పరచింది. వివిధ ప్రాంతాలలో కార్మిక సంఘాల నిర్మాణానికి సెక్రటేరియట్ పూనుకుంది. కార్మిక పోరాటాలను నడిపేందుకు లేబర్ వీక్లీ అనే పత్రికను కూడా ప్రకటించసాగింది. సెక్రటేరియట్ ప్రత్యక్ష నాయకత్వాక్రింద దేశవ్యాపిత పోరాటాలు ప్రారంభమయ్యాయి. 1922 జనవరి నుంచి 1923 నాటికి రెలక్షలకు మించిన కార్మికులు మొత్తం 100 సమ్మెలలో పాల్గొన్నారు. సామ్రాజ్యవాదుల, పూడ్చివేసి పైనిక ప్రభువుల ప్రభుత్వ పునాదులను కడల్చివేసింది.

సామ్రాజ్యవాదుల ప్రత్యక్ష నిరంకుశత్వం, దోపిడిక్రింద హాంకాంగ్ లో ముగ్గుతున్న చైనా నావికుల బ్రతుకే భారంగా వుంటోంది. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానంతరం సాగుతున్న విప్లవప్రవాహంలో నావికుల వర్గచైతన్యం పెరిగింది. కమ్యూనిస్టుల పలుకుబడిలో వున్న హాంకాంగ్ లోని చైనా నావికుల ఛెడరేషన్ గ్రూప్ కాన్సిల్ బ్రిటిష్ ఓడ యజమానులనుండి ఎక్కువ వేతనాల కొరకు సమ్మె చేయమని పిలుపు ఇచ్చింది. చైనా కార్మికోద్యమంలో వున్న వెల్లువకు హాంకాంగ్ నావికుల సమ్మె నిదర్శనమని ఎంచవచ్చు.

ఉవ్వెత్తుగా సాగిన ఈ పోరాటంలో 30,000 నావికులు, హాంకాంగ్ లోని వుపనివారు పాల్గొన్నందున ఓడలన్నీ బందయ్యాయి. సమ్మెను విచ్ఛిన్నం

చేయడానికి బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులూ కామశక్తులూ ప్రయత్నించారు : కాని కార్మికుల అకుంతిత దీక్షవల్ల ఆవన్నీ విఫలమయ్యాయి.

అదే సంవత్సరం ఫిబ్రవరిలో హాంకాంగ్ లోని కార్మికులు సర్వవ్యాపిత సమ్మెను ప్రకటించారు. 60 వేలమంది కార్మికులు సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. భాగ్యవంత మైన బ్రిటిష్ వలసలో పనులన్నీ సమ్మెవల్ల స్తంభించిపోయాయి. హాంకాంగును వదలివేసి కాంటన్ కు వెళ్ళాలని సమ్మెదార్లు నిర్ణయించుకున్నారు : కాని వారు కాలాన్ సమీపంలోని షాటిన్ చేరునప్పటికి బ్రిటిష్ సేనలు తుపాకులు కాల్చాయి : వందలకొలదీ కార్మికులు మరణించడం, గాయపడటం జరిగింది. ఈ హత్యాకాండ కార్మికులను వుద్రేకపరచింది : పోరాటం వ్యాపించింది.

చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ పీలుపుననుసరించి హాంకాంగు సమ్మెకు తోడ్పాటుగా ఉత్తర చైనాలో రైల్వే కార్మికుల సహాయక కమిటీలను ఏర్పరచారు. “హాంకాంగ్ నావికులను బలపరచండి” అనే నినాదాలున్న పతాకాలను పెకింగ్ - హాంకా మధ్య తిరిగే రైలుబండ్లపై ఎగరవేశారు. విదేశాల్లోవున్న చైనా పౌరులు సమ్మెచేస్తున్న నావికులకు సహాయంగా విరాళాలు పంపారు. విదేశాల కార్మిక సంఘాలనుంచి సమ్మె దారులను బలపరుస్తూ జాబులవర్షం కురిసింది.

హాంకాంగ్ నావికుల సమ్మె ఎనిమిది వారాలదాకా సాగింది. గత్యంతరంలేక కార్మికుల కోర్కెలను బ్రిటిష్ ఓడయజమానులు ఒప్పుకున్నారు. ఈ పోరాటంవల్ల చైనా కార్మికవర్గ బలం ఇనుమడించింది.

కార్మికవర్గ పోరాటాలు విస్తృతమైనవిగా ఫలితంగా కార్మికుల రాయకీయ చైతన్యం క్రమంగా పెరిగింది : పెకింగ్ - హాంకా రైలుమార్గం పొడుగునా స్టేషన్లవద్ద వరుసగా కార్మిక సంఘాలు నిర్మాణమయ్యాయి. వీటిని ఐక్యీకరణచేడానికి పెకింగ్ - హాంకా రైల్వే కంటటికీ జనరల్ కార్మిక సంఘాన్ని నిర్మించేందుకు సన్నాహాలు జరిగాయి. కాని చిన్జీ సైనిక ప్రభువులమూత ఈ ప్రయత్నాన్ని నిషేధించింది. అందుకు అసమ్మతిగా రైల్వే కార్మికులు రాజకీయ సమ్మెతో సమాధానమిచ్చారు. 1928 ఫిబ్రవరి 4 తేదీనుంచి సమ్మె ప్రారంభమయింది.

సమ్మె మొదలైన మూడు గంటల్లోనే పెకింగ్ - హాంకా రైల్వేపై నడచే ప్రయాణీకుల బళ్ళు, గూడ్సు వాగన్లు, మిలటరీ కార్లు అన్నీ బందయ్యాయి. “స్వాతంత్ర్యం కొరకు, మానవహక్కుల కొరకు పోరాటం!” అనే నినాదాన్ని సమ్మెదార్లు ప్రకటించారు.

చిన్జీ సైనిక ప్రభువుల మూత నాయకుడైన డి పీ-ఘా సైన్యాలను పంపి బలవంతాన కార్మికులచే పని చేయించాలని ప్రయత్నించాడు. కార్మికులు నిరాకరించారు. ఫిబ్రవరి 7 వ తేదీన శాంతియుతంగా పికిటింగ్ చేస్తున్న కార్మికులపై డి పీ-ఘా సేనలు దాడిచేశాయి. చాలమంది సమ్మెదార్లను అరెస్టుచేశారు. పెకింగ్ - హాంకా రైల్వే పొడుగునా కార్మికులపై దాడిచేసి, చిత్రవధలు చేశారు.

హాంకావద్ద సైనిక ప్రభువులు కార్మిక నాయకుల్లో ఒకరైన లిన్ స్పీయాంగ్ - చీన్ ను అరెస్టు చేశారు. కార్మికులను తిరిగి పనిలోకి పంపవలసిందిగా లిన్ ను ఆశ్చాపించారు.

“నా తల తీసినాసరే, నేను మాత్రం సమ్మెను ఉపసంహరించను” అంటూ లిన్ నిరాకరించాడు.

సైనిక ప్రభువుల కసాయి చేతుల్లో లిన్ పృథవీరుడయ్యాడు. చై నా కార్మిక వర్గం అజేయమని లిన్ స్పీయాంగ్ - చీన్ వీరత్వం నిరూపించింది.

పెకింగ్ - హాంకా రైల్వే కార్మికుల సమ్మె దేశమంతటనుంచీ కార్మికుల సహాయాన్ని సంపాదించింది. అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు సంస్థ ఈ సమ్మెను బలపరుస్తూ ప్రకటన చేసింది. జపాన్ కొరియాదేశాలనుంచి కార్మికులు సోదరచై నా కార్మికుల పోరాటానికి సానుభూతి సహాయాలను అందజేస్తూ సందేశాలను కేబిల్ ద్వారా పంపారు.

కార్మికవర్గ బలాన్ని కూడదీసుకునేందుకు, మరింత పెద్దపోరాటాలకు సన్నాహాలు చేసేందుకు పెకింగ్ - హాంకా రైల్వే కార్మికుల జనరల్ ట్రేడ్ యూనియన్ సమ్మెను ఉపసంహరించింది. పనిలోకి వెళ్ళమని కార్మికులకు విజ్ఞప్తి చేసింది.

ఫిబ్రవరి 7 రాజకీయ సమ్మె కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, కార్మికులకు ఒక గుణపాఠం నేర్పింది. విప్లవంలో జయం సాందాలంటే కార్మికవర్గానికి బలమైన మిత్రులుండాలనీ, స్వంత సాయుధదళాలుండాలనీ నిరూపించింది. ఈ సంఘటన తర్వాత కమ్యూనిస్టు పార్టీ, డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ నాయకత్వాన వున్న కొమింటాంగ్ తో విప్లవ ఐక్య సంఘటనను నిర్మించింది. సామ్రాజ్యవాదానికి, ఫ్యూడల్ సైనిక ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా విప్లవ పోరాటాన్ని విస్తృతరూపంలో పెంపొందించడానికి కృషి చేసింది.

57 వ అధ్యాయం

విప్లవ విక్రయసంఘటన నిర్మాణం:

విప్లవోద్యమం అభివృద్ధి

కమ్యూనిస్టు - కొమింటాంగ్ సహకారం

ఉత్తర చైనా సైనిక ప్రభువులు ఆంతరంగిక తగాదాలలో నిమగ్నమైవుండగా డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ హెంఘునుంచి కాంటన్ కు వెళ్ళాడు. అచట క్వ్యాంగ్ టుంగ్ సైనిక ప్రభువు చెన్ చియుంగ్-మింగ్ తో డాటుపై ఆధారపడి, రిపబ్లిక్ తాత్కాలిక అధ్యక్షపదవిని సన్ స్వీకరించాడు. ఉత్తరదేశ జైత్రయాత్రకు సన్నాహాలు చేశాడు. కాని తర్వాత చెన్ చియుంగ్-మింగ్ ను సామ్రాజ్యవాదులు కొని వేశారు. చిస్తీ సైనిక ప్రభువులు తిరుగుబాటు చేశారు. అందుచేత సన్ యెట్ సేన్ క్వ్యాంగ్ టుంగ్ ను వదిలి వెళ్ళవలసివచ్చింది.

అదే సమయంలో సోవియట్ యూనియన్, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్నేహపూర్వకంగా డాక్టర్ సన్ కు చేయూతనిచ్చాయి. ప్రజాస్వామిక విప్లవం కొరకు ఆయన అకుంతవీక్షను కొనియాడి, ప్రజాసామాన్యంపై ఆధారపడకపోవడం పొరపాటుని గుర్తుచేశాయి. కార్మికులను రైతులను విక్రయపరచే పార్టీ వీర్పరచాలనీ, మిలిటరీ ఆకాడమీని స్థాపించమనీ సోవియట్ యూనియన్ డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ కు సలహా ఇచ్చింది.

సోవియట్ యూనియన్, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సహాయంతో 1922 నెప్టేంబరులో కొమింగ్ టాంగ్ పునర్నిర్మాణాన్ని గురించి చర్చించేందుకు హెంఘు నగరంలో సమావేశం ఏర్పాటు చేశాడు. ఈ సమావేశానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతినిధులు కూడ హాజరయ్యారు. 1923 లో అసమాన ఒడంబడికలను మార్చాలని వాదించుతూ సన్ యెట్ సేన్ కొమింగ్ టాంగ్ ప్రణాళికను తయారుచేశాడు. సమాన ప్రతిపత్తిపై ఆధారపడిన చైనా - సోవియట్ సంబంధాలను ఏర్పరుస్తూ సోవియట్ ప్రతినిధితో కలసి సన్ సంయుక్త ప్రకటన చేశాడు.

తదనంతరం సన్ యెట్ సేన్ వెంటనే కాంటన్ నగరానికి తిరిగి వచ్చాడు. విప్లవప్రభుత్వంయొక్క వైస్రాయ్ కార్యాలయాన్ని అచట ఏర్పరచాడు; కొమింగ్ టాంగ్ తాత్కాలిక సెక్రటరీ కమిటీని నిర్మించాడు. అందులో కొందరు కమ్యూనిస్టు నాయకులు కూడ సభ్యులుగా వున్నారు. తరువాత తన మూడు ప్రధాన పాలసీలను సన్ యెట్ సేన్ ఇలా నిర్వచించాడు : సోవియట్ రష్యాతో స్నేహ సంబంధాలు; కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సహకారం; కార్మికులకు, రైతులకు సహాయం.

1923 జూన్ లో నై నా కమ్యూనిస్టు పార్టీ మూడవ జాతీయ మహాసభ కాంటన్ లో జరిగింది. దాన్లో విప్లవ విక్యాసంఘటన ఏర్పరచే సమస్యను చర్చించారు. ప్రజాస్వామిక విప్లవానికి సన్ యెట్ సేన్ కృషిని గుర్తించారు. కొమింగ్ టాంగ్ ను పునర్నిర్మించడంలో ఆయనకు తోడ్పడాలనీ, కమ్యూనిస్టు పార్టీ - కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీల మధ్య సహకారాన్ని సంస్థాపించాలనీ నిర్ణయించారు.

కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీ ప్రధాన జాతీయ మహాసభను డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ 1924 జనవరిలో కాంటన్ నగరంలో జరిపాడు. ఈ మహాసభకు హాజరైన కమ్యూనిస్టులలో మావో ట్సే-టుంగు, లీ టా-చావో, లిన్ పో-మా, మా చీయు పాయ్ వగైరా వున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతిపాదించిన సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పూడ్చి వ్యతిరేక పాలసీని కొమింగ్ టాంగ్ మహాసభ ఆమోదించింది! కమ్యూనిస్టు పార్టీ, సోషలిస్టు యూత్ లీగ్ సభ్యులను వ్యక్తులుగా కొమింగ్ టాంగ్ లో చేర్చు కోడానికి మహాసభ అంగీకరించింది. కార్మికుల, రైతుల, మధ్య తరగతుల, జాతీయ పెట్టుబడిదారులను విక్యాసరచే విప్లవ సంస్థగా కొమింగ్ టాంగ్ ను పునర్నిర్మించాలని నిర్ణయించింది. ఈ విధంగా కమ్యూనిస్టులు కొమింగ్ టాంగ్ సంస్థలో చేరడంవల్ల నూతన రక్తం ఎక్కించినట్లయింది. విప్లవంయెడల సన్ యెట్ సేన్ కున్న అవగాహన, విశ్వాసం ఎక్కువయింది. తద్వారా విప్లవోద్యమం బలపడింది.

కొమింగ్ టాంగ్ ప్రధాన జాతీయ మహాసభ ఆమోదించిన ప్రణాళికలో డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ తన మూడు ప్రజాసూత్రాలను తిరిగి నిర్వచించాడు. వాటిని ఇలా విశదపరచాడు. సోవియట్ రష్యాతో స్నేహసంబంధాలను కలిగివుంటుంటే, కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సహకరించడం, కార్మికులకు రైతులకు సహాయం చేయడం; సామ్రాజ్యవాదాన్ని పూడ్చి వైనిక ప్రభువులను వ్యతిరేకించడం, జాతీయతకొరకు ప్రజాస్వామిక సమానత్వం కొరకు కృషి చేయడం; భూమి యాజమాన్యాన్ని సమాన స్థాయికి తేవడం పెట్టుబడిని కంట్రోలు చేయడం.

పాతవాటితో కొత్తగా రూపొందిన ప్రజల మూడుసూత్రాలను పోల్చితే ఎంతోమార్పు కనిపించుతుంది. ఈ మధ్యకాలంలో సన్ యెట్ సేన్ ఆలోచనల్లో చాలా అభ్యుదయ కరమైన మార్పువచ్చిందని ఈ ప్రణాళిక నిరూపించుతుంది.

కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీ పునర్నిర్మాణం తరువాత డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ కాంటన్ నగరసమీపంలో వాంపోవా మిలిటరీ అకాడమీని సోవియట్

యూనియన్, చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ సహాయపడ్డాయి. చా ఎన్-లై, వీహ్ చీన్-ఇంగ్ తదితర కమ్యూనిస్టులు ఆకాడమీలో ముఖ్యమైన పదవులు నిర్వహించారు. మిలిటరీ ఆకాడమీలో తర్ఫీదుపొందిన సైనికోద్యోగులూ చాలమంది కమ్యూనిస్టులు, సోషలిస్టు యూత్ లీగ్ కార్యకర్తలు వున్నారు. సోవియట్ సలహాదారుల ఎర్రపైస్ నిర్మాణ విధానాలను, సిద్ధాంతాలను ప్రవేశపెట్టారు. వీటన్నిటి ఫలితంగా వాంపోవా మిలిటరీ ఆకాడమీ త్వరలోనే విస్తవ సైన్యాలను తయారు చేసే సంస్థగా రూపొందింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆవలంబించిన వికృత సంఘటన విధానం ఫలితంగా విస్తవ గమనం వేగంగా అభివృద్ధి చెందింది : కార్మిక రైతు వ్యవసాయ వృద్ధులకు పురోగమించాయి. ఫిబ్రవరి 7 రాజకీయ సమ్మెకాలంలో ధ్వంసం చేయబడిన కార్మిక సంఘాలు పునరుద్ధరించబడ్డాయి. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం క్రింద కార్మికవర్గం నిలదొక్కుకుని, విస్తవపంధాలో ముందుకు సాగిపోయింది.

చైనాలో విస్తవోద్యమం త్వరగా అభివృద్ధి చెందం సామ్రాజ్య వాదులకు పూర్వోదాత్త శక్తులకు కంటకంగావుంది. 1924 అక్టోబరులో పెట్టుబడిదారీ భూస్వామ్య తాజేదార్ల సాయుధ నిర్మాణమైన కాంటన్ వర్తక వాలంటీర్స్ చెన్ లిమ్ - పాక్ నాయకత్వం క్రింద, బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదుల ప్రోత్సాహంతో కాంటన్ విస్తవ ప్రభుత్వాన్ని కూలదోయడానికి, సాయుధ తిరుగుబాటు ప్రారంభించారు. విస్తవ ప్రభుత్వం వాంపోవా మిలిటరీ ఆకాడమీ అభ్యర్థులను, విస్తవ సైన్యాలలో ఒక భాగాన్ని సమీకరించింది. కార్మికుల, రైతుల తోడ్పాటుతో తిరుగుబాటును అణచి వేసింది.

పెకింగ్ ప్రభుత్వంపై చిన్జీ సైనిక ప్రభువులు పూర్తిపెత్తనం సంపాదించాక, ఆంగ్లో - అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల ప్రాబల్యం పెరిగింది. ఈ క్రిస్టి జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులకు ఆందోళన కలిగించింది. 1924 సెప్టెంబరులో వారు ఫేంగ్ టిన్-ఆన్ హీయి సైనిక ప్రభువులను ప్రోత్సహించి చిన్జీ ముఠాకు వ్యతిరేకంగా రెండవ యుద్ధాన్ని రెచ్చగొట్టింది. ఈసారి చిన్జీ సైనిక ప్రభువుల ముఠా ఓడిపోయింది. ఆన్ హీయి ముఠా నాయకుడైన టువాన్-చీ - జుయి పెకింగ్ ప్రభుత్వంపై పెత్తనం సంపాదించి, పరిపాలక మంత్రివర్గాన్ని ఏర్పరచాడు.

ఆ సమయంలో జాతీయ అసెంబ్లీని సమావేశపరచాలనీ, రాజ్యాంగాన్ని ఏర్పరచాలనీ, ప్రజాస్వామిక రిపబ్లిక్ స్థాపించాలనీ, ప్రజలు కోరుతున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ విప్లవీ ననుసరించి, హుంఘు, చెకియాంగ్, క్వాంగ్-టుంగ్, హుయానాన్, హుయాపేలలో ప్రజా కమిటీలు ఏర్పడి, జాతీయ అసెంబ్లీని తక్షణం సమావేశ పరచాలని ఆందోళన చేశాయి.

ప్రజల ఒత్తిడివల్ల సైనిక ప్రభువుల ప్రభుత్వం రాయబారాలనిమిత్తం రాజధానికి రావలసిందిగా డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ ను ఆహ్వానించింది. జాతీయ అసెంబ్లీని

త్వరలో సమావేశపరచే మార్గం కనుగొనేందుకు, విప్లవాశయాలను ప్రచారం చేసేందుకు, కమ్యూనిస్టుపార్టీ సహాయంతో సన్ యెట్ సేన్ పెకింగ్ కు వెళ్ళాడు. “ఉత్తర యాత్ర”ను గురించిన ప్రణాళికలూ సామ్రాజ్యవాదానికి పూర్వదళిజానికి వ్యతిరేకతను సన్ యెట్ సేన్ పునరుద్ధరించాడు. ఈ పోరాటంలో ప్రజలంతా తోడ్పడాలని ఆయన విజ్ఞప్తి చేశాడు.

పెకింగుకు చేరాక సన్ యెట్ సేన్ ను మార్చాలని నైనిక ప్రభువుల ప్రభుత్వం ప్రయత్నించింది. సోవియట్ రష్యాతో స్నేహాన్ని వదలుకోవాలనీ, నైనిక ప్రభువులతో రాజీపడాలనీ కోరింది. కాని డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ తన విప్లవ పంథాపై ఖచ్చితంగా నిలబడ్డాడు. భ్రమలపై ఆధారపడిన నైనిక ప్రభువుల ఆశలు పటా పంచలయ్యాయి.

1925 మార్చి 12 వ తేదీన సన్ యెట్ సేన్ పెకింగ్ నగరంలో కీర్తిశేషులయ్యారు. మహానీయ విప్లవకారుడు, గొప్ప ప్రజాస్వామికవాది మరణానికి చైనా జాతి యావత్తు దుఃఖించింది. ఈ విషయ ప్రదర్శనలలో రాజకీయ ప్రచారం విస్తృతంగా జరిగింది.

మరణశయ్యపై వుండగా చైనా ప్రజలకు సోవియట్ మిత్రుల యెడలవున్న సుహృద్భావాలను వ్యక్తం చేస్తూ సన్ యెట్ సేన్ తన చివరిలేఖను సోవియట్ ప్రభుత్వానికి వ్రాశాడు. ఈ జాబులో క్రింది భాగాలున్నాయి :

“అమరజీవి లెనిన్ పీడిత ప్రజలకు ప్రసాదించిన నిజమైన వారసత్వంగా వున్న స్వతంత్ర రిపబ్లిక్ ల సమాఖ్యకు మీ ప్రభుత్వం ఆధిపత్యం వహించుతోంది. సామ్రాజ్యవాదులచేత పీడించబడుతున్న బాధితులు మీ సహాయంతో బానిసత్వం, యుద్ధాలు, అన్యాయాలకు కారణభూతమైన అంతర్జాతీయవిధానంనుండి విమోచనం పొందుతారనీ, స్వాతంత్ర్యం రక్షించుకోగలుగుతారనీ ఆశించుతున్నాను.....

“ప్రస్తుతం మంచి స్నేహితుడుగానూ, సహచరుడుగానూ వున్న సోవియట్ యూనియన్ శీఘ్ర కాలంలోనే మహాశక్తివంతమైన స్వతంత్ర చైనాను ఆహ్వానించే శుభసమయం ఆసన్నమౌతుంది. ఉభయ మిత్రులూ చేతులు కలిపి ప్రపంచ పీడిత ప్రజలను విముక్తిచేసే పోరాటంలో విజయ పరంపరలను సాధించగలుగుతాయని ఆశించుతున్నాను.”

చైనా ప్రజలూ, సోవియట్ ప్రజలూకలసి ఉభయలమధ్య చారిత్రకంగా నిర్మించుకున్న స్నేహసంబంధాలకు, సంవత్సరాల తరబడిగా పరస్పర సహాయంతో అభివృద్ధి చెందుతూన్న అవిచ్ఛిన్న మైత్రీకి డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ ఆఖరి మాటలు నూత్రప్రాయమైనవి.

మే 30 ఉద్యమం

సామ్రాజ్యవాదులు తమ దోపిడిని మరింత తీవ్రంగా సాగించి చైనా సంపదను కాజేసేందుకు మరిన్ని ఘోషరీలను స్థాపించారు. ప్రజలకు మరింత పీడించసాగారు.

జపాన్ యాజమాన్యం క్రిందవున్న బట్టల మిల్లులలో యిది మరింత దారుణంగా వుండేది. 1925 నాటికి చైనా యాజమాన్యం క్రిందవున్న మొత్తం మిల్లులలో మూడింట రెండు వంతులు జపాన్ పెట్టుబడితో నడిచే బట్టల మిల్లులుగా వుండేవి. వయోజనులకు ఎక్కువ వేతనాలివ్వాలిని వస్తుందని, తమ ఫ్యాక్టరీలలో ఎక్కువగా బాల కార్మికులను సామ్రాజ్యవాదులు వినియోగించుకునేవారు. కొరడాదెబ్బల ప్రమాదాన్ని బర్తరఫ్ చేస్తారనే ఆర్థిక ప్రమాదాన్ని నిత్యం ఎదురుచూస్తూ చైనా కార్మికులు శ్రమపడేవారు. తమకున్న ఆర్థిక ప్రాబల్యంతో సామ్రాజ్యవాదులు చైనా మార్కెటును అధీనంలో వుంచుకొనేవారు : వారితో పోటీవేయలేక జాతీయ పారిశ్రామికులు నానాఅవస్థలూ పడేవాను.

షాంఘీలో జపాన్ యాజమాన్యం క్రిందవున్న బట్టల మిల్లులనుంచి కొందరు చైనా కార్మికులను తొలగించినందుకు అసమ్మతిగా 1925 మే 14 వ తేదీన కార్మికులు సమ్మె చేశారు. సమ్మె రెండో రోజున జపాన్ పెట్టుబడిదారుల ఏజెంట్లు కార్మికులపై తుపాకులు కాల్చి, 'ఒక డజనుమందిని చంపడం, గాయపరచడం జరిగింది. దానితో నగరంలోని కార్మికులు, విద్యార్థులు, ప్రజా సామాన్యం మండిపోయారు. ఆందోళన అసమ్మతి విస్తృతరూపంలో వ్యక్తమయింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సమావేశమై కార్మికులపై ఆధారపడిన సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాన్ని నూతన స్థాయికి పెంపొందించాలని తీర్మానించింది.

మే 30 వ తేదీన షాంఘీ విద్యార్థులు చదువు మానేసి, సామ్రాజ్యవాదులు చైనా ప్రజలను చంపినందుకు అసమ్మతి తెలుపుతూ కిరపత్రాలను పంచారు. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు పోలీసుదళాలను పంపి, నాంకింగ్ రోడ్డుపై ప్రదర్శనలు జరుపుతున్న చాలమంది విద్యార్థులను అరెస్టు చేయించారు. దీనివల్ల ప్రజల కోపాగ్నిపై ఆజ్యం పోసివట్టయింది. "సామ్రాజ్యవాదం నశించాలి", "చైనా ప్రజలంతా ఏకం కావాలి" అనే నినాదాలతో వేలకొద్దీ ప్రజలు నాంకింగ్ రోడ్డుపై గుమికూడారు. బ్రిటిష్ పోలీసులు జనసమూహంపై తుపాకులు కాల్చి, నాంకింగ్ రోడ్డును రక్తంతో ముంచారు. ఈ సంఘటన "మే 30 చిత్రవధ"గా ప్రసిద్ధమయింది.

ఈ హింసాకాండ అనంతరం అసమ్మతిగా షాంఘీ కార్మికులు, వర్తకులు, విద్యార్థులు సమ్మెచేయాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ విజ్ఞప్తిచేసింది.

జూన్ 1వ తేదీన పోరాటం తుపానువలె ప్రారంభమయింది. కార్మికవర్గ నాయకత్వం క్రింద షాంఘీ ప్రజలు కార్మికుల, వర్తకుల, విద్యార్థుల విక్రమితులను ఏర్పరచింది. కార్మికులు పని మానివేశారు. విద్యార్థులు పాఠశాలలనుండి బయటికి వెళ్లారు. వర్తకులు దుకాణాలను మూసివేశారు. బ్రిటన్, అమెరికా, జపాన్లు తమ యుద్ధనావలను వాంగ్ చూ నదిలోనికి తెచ్చి, సైన్యాలను దించి ప్రదర్శకులను బెదిరించారు. కాని కృతనిశ్చయమైన ప్రజలు ఏమాత్రం జంకలేదు. ప్రజాపోరాటం

వ్యాపించింది. “సామ్రాజ్యవాదులను వ్యతిరేకించా” అనే నినాదం ప్రతిచోటా మార్కొగింది.

బలప్రదర్శనంతో ప్రజలు బెదిరి లొంగిపోయే దశలో లేరని గుర్తించాక, సామ్రాజ్యవాదులు తమ ఎత్తుగడలను మార్చారు: తమకు బంటుగా తయారైన వెట్సుబడిదారుల సేవకు షాంఘీలో వినియోగించుకున్నారు. బెదిరింపులు, ఆశల ద్వారా జాతీయ బూర్జువావర్గంపై ఒత్తిడితెచ్చి, వికృతసంఘటనను బద్దలు చేశారు. సైనిక ప్రభుత్వంతో కుట్రపన్ని వివిధ ప్రాంతాల వుద్యమాన్ని అణచివేసేందుకు పూనుకున్నారు. కార్మికవర్గ బలాన్ని కూడచీసుకునేందుకు కార్మికుల ఆర్థికవాక్కులను అంగీకరించితే సమ్మెను ఉపసంహరించడానికి కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆమోదించింది. ఆగస్టులో అన్ని వృత్తుల కార్మికులు పనికి వెళ్ళడం ప్రారంభించారు.

మే 30 వుద్యమానంతరం సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా దేశమంతటా తుపాను చెలరేగింది.

ఈ దశలో జరిగిన అత్యంత తీవ్రమైన పోరాటాల్లో, కాంటన్ - హాంకాంగ్ సమ్మె ముఖ్యమైనది.

షాంఘీ ప్రజా పోరాటాన్ని బలపరుస్తూ 1925 జూన్ 19 వ తేదీన హాం కాంగ్ లో లక్ష మంది కార్మికుల సమ్మెకు నాయకత్వం వహించి కమ్యూనిస్టుపార్టీ నడిపింది. ఈ పరిస్థితులకు ఎదుర్కోడానికి హాంకాంగ్ లోని బ్రిటిష్ అధికారులు సైనిక శాసనం ప్రకటించి, హాంకాంగ్ చుట్టూ వలయాన్ని నిర్మించారు. ఐనప్పటికీ లెక్కచేయకుండా హాంకాంగ్ ను వదిలి వైనా కార్మికులనేకమంది కాంటన్ కు వెళ్లి పోయారు. జూన్ 23 వ తేదీన కాంటన్ నగరంలో హాంకాంగ్ నుంచి వచ్చిన సమ్మె దారులతో సహా కార్మికులు, రైతులు, సైనికులు విద్యార్థులు మొత్తం లక్షమంది ప్రదర్శనం జరిగింది. బ్రిటిష్, ఫ్రెంచి యుద్ధనావలు షాకీవద్ద ప్రజా ప్రదర్శనంపై ఫిరంగులు కాల్చాయి. ఈ సంఘటన ఫలితంగా యాభై మరణాలు సంభవించాయి. షాకీ హత్యాకాండ అనే పేరుతో యిది ప్రసిద్ధమయింది.

షాకీ దారుణదర్శనంతో కాంటన్, హాంకాంగ్ ప్రజలలో తీవ్రకోపానలం చెలరేగింది. సూ చావో - చెంగ్, టెంగ్ చుంగ్ - హ్సియా అను కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వాన హాంకాంగ్ లో మరల 2 లక్షల మంది కార్మికులు సమ్మెచేశారు. సమ్మెదాల్లు శ్రమకానాన్ని వదిలినట్లుగా హాంకాంగ్ ను వదిలి కాంటన్ నగరానికి వచ్చివేయడం కొనసాగింది.

జూలై నెలారంభంలో సమ్మెదారులు సాయుధ దళాలుగా సంఘటితమై స్వాటో - పాఖోయిల మధ్య సముద్రతీరం చుట్టూ ముట్టడిచేశారు. దీనివల్ల బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులకు తీవ్రనష్టం కలిగింది.

కాంటన్ హాంకాంగ్ సమ్మె 16 నెలల వరకు కొనసాగింది. ప్రపంచ కార్మికోద్యమ చరిత్రలో అత్యంత దీర్ఘ కాల సమ్మెలలో ఒకటైన దీనివల్ల కాంటన్ లోని విప్లవ ప్రభుత్వం చాల బలపడింది.

క్వాంగ్టుంగ్ విప్లవకేంద్రం బలపరచే కృషి

కాంటన్ లో విప్లవ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచిన తరువాత క్వాంగ్టుంగ్ లోని వైచా, చావోచా, స్వాటో లలో పైనిక ప్రభువు చెన్ చుయింగ్-మింగ్ తన సేనలను కేంద్రీకరించి, కాంటన్ పై దాడిచేయాలని కుట్రపన్నాడు. విప్లవ పరిపాలనను సుస్థిరపరచేందుకు కాంటన్ ప్రభుత్వం కమ్యూనిస్టుపార్టీ సహాయంతో 1925 ఫిబ్రవరి 1 వ తేదీన మొదటి తూర్పు జైత్రయాత్రను ప్రారంభించింది.

తూర్పు జైత్రయాత్ర సైన్యంలో ముఖ్యభాగం వాంపోవా మిలిటరీ అకాడమీలో తర్ఫీదుపొందిన కాడెట్ దళాలే. వాటి సంఖ్య తక్కువగా వున్నప్పటికీ కాడెట్ దళాలు ధైర్యంగానూ, చాకచక్యంగానూ పోరాడాయి. రెండునెలల స్వల్ప కాలంలోనే తూర్పు క్వాంగ్టుంగ్ లోని చెన్ చుయింగ్-మింగ్ సైన్యాలలో ఎక్కువభాగాన్ని తుడిచిపెట్టాయి.

జూలై ప్రారంభంలో కాంటన్ విప్లవ ప్రభుత్వం కమ్యూనిస్టుపార్టీ నూచనపై జాతీయ ప్రభుత్వంగా పునర్నిర్మింపబడింది. తరువాత వాంపోవా కాడెట్లను వెన్నెముకగా చేసుకుని జాతీయ విప్లవ సైన్యాన్ని నిర్మించడానికి పూనుకుంది. సోవియట్ మిలిటరీ పద్ధతిలో జాతీయ విప్లవ సైన్యంలోకూడ కొమింగ్టాంగ్ ప్రతినీధులున్నారు. రాజకీయశాఖ లున్నాయి. విప్లవ ధోరణిని బలపరచేవృత్తితో కొమింగ్టాంగ్ లో చేరిన చాలమంది కమ్యూనిస్టులు కొమింగ్టాంగ్ ప్రతినీధులుగా సైన్యంలో చేరారు. రాజకీయ శాఖ వివిధ స్థాయిల్లో డైరెక్టుగా నియమించబడ్డారు. అందువలననే జాతీయ విప్లవసైన్యం పోరాటశక్తిగల కొత్తరకపు విప్లవ సైన్యంగా రూపొందింది.

ఎంతో కాలంగాక ముందే బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదుల ప్రోత్సాహంతో విప్లవ ప్రతీఘాతక సేనలను సమీకరించుకుని చెన్ చుయింగ్ - మింగ్ మరోదాడికి పూనుకున్నాడు. జాతీయ విప్లవ సైన్యం రెండవ తూర్పు జైత్రయాత్రను ప్రారంభించింది. శత్రు ప్రాంతంలోని కీలకప్రాంతానికి చొచ్చుకుపోయి, మింగ్ సైన్యాలను పూర్తిగా ఓడించాయి.

కార్మికోద్యమాభివృద్ధితోపాటు రైతాంగంలోకూడ వుద్యమం పెంపొందింది. కార్మికులు, రైతులు కలసి, సామ్రాజ్యవ్యతిరేక, ప్యూచర్ వ్యతిరేక పోరాటంలో, అత్యంత బలమైన శక్తిగా రూపొందాయి.

క్వాంగ్టుంగ్ లో రైతు వుద్యమం 1925 లో త్వరితగతినీ అభివృద్ధి చెందింది. గ్రామాలలో రైతు సంఘాల పలుకుబడి పెరిగింది. 1926 నాటికి రైతుసంఘాల సంఖ్య 6 లక్షలకు వృద్ధిచెంది. రైతులకూడ ఆత్మరక్షణ దళాలను నిర్మించుకుని కాంటన్ - హాంకాంగ్ సమ్మెకు చాల తోడ్పడ్డారు.

వెంగ్ పాయి అనే కమ్యూనిస్టు నాయకత్వాన రైతు వుద్యమం హైఫెంగ్ లూఫెంగ్ క్వాంగ్టుంగ్ లలో చాల శక్తివంతమైన సంఘటిత వుద్యమంగా పెం

పొందింది. రెండవ తూర్పు జైత్రయాత్ర సమయంలో నైనిక ప్రభువుల పాలనను తుదముట్టించడంలో జాతీయ విప్లవ నైన్యానికి తోడ్పడింది. అపుడు హైఫింగ్ లూథెంగ్ల చుట్టూ వున్న రైతులందరినీ రైతు సంఘాల నాయకత్వాన కార్య రంగంలోకి తెచ్చి, మక్తాల తగ్గింపుకొరకు, లెవీలకు భూస్వాముల దౌర్జన్యాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం ప్రారంభమయింది.

క్వాంగ్ టుంగ్ లోని వైతన్యపూర్వకమైన రైతు వుద్యమం విప్లవ ప్రభుత్వానికి విశ్వాసపాత్రమైన శక్తిగా నిలబడింది. ఆ రాష్ట్రంలోని విప్లవ కేంద్రాలను రక్షించడంలో బలమైన తోడ్పాటు నిచ్చింది.

కమ్యూనిస్టు - కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీల మధ్య సహకారం గమనించి, సామ్రాజ్యవాద పూడ్చి శక్తులు గాఢపడ్డాయి. విప్లవ విక్రమసంఘటనను, క్వాంగ్ టుంగ్ లోని విప్లవ కేంద్రాన్ని విచ్ఛిన్నం చేసేందుకు కుట్రపన్నారు. లాలోచీపడే (కాంప్రాడార్) బూజువావర్గ ప్రయోజనాలకు ప్రాతినిధ్యం వహించు తున్న కొమింగ్ టాంగ్ లోని అభివృద్ధినిరోధక శక్తులద్వారా వారు ప్రయత్నించారు. అలాంటి ప్రతీక్షాతుకశక్తులన్నిటికీ చియాంగ్ కై-షేక్ నాయకత్వం వహించాడు. 1911 విప్లవ సమయంలో చియాంగ్ కై-షేక్ షాంఘీలో స్టాక్ మార్కెట్ బ్రోకర్ గా పనిచేస్తుండేవాడు. స్టాక్ మార్కెట్ వ్యాపారంలో విఫలమయ్యాడు. తరువాత డాక్టర్ సన్ యెట్ సేన్ తో కలసి, నక్కజిత్తులద్వారా ఆయన అభిమానాన్ని పొందాడు. తరువాత క్రమంగా వాంపోవా మిలిటరీ అకాడమీ అధ్యక్షపదవికి ఎగబాకాడు. సామ్రాజ్యవాదులు, పూడ్చి వర్గాలూ చియాంగ్ కై-షేక్ ను "తమ మనిషి"గా త్వరలోనే గుర్తించారు. విప్లవ శిబిరంలో వారి ఏజెంటుగా అప్పటినుంచి చియాంగ్ పనిచేస్తూ వచ్చాడు.

1926 మార్చి 18 తేదీన వాంపోవా మిలిటరీ అకాడమీ కాంటన్ ఆఫీసు పేరుతో చియాంగ్ కై-షేక్ ఉత్తరువు జారీచేశాడు. నావికాబ్యూరో తాత్కాలిక డైరెక్టరుగా పనిచేస్తున్న లీచీహ్ - లుంగ్ అనే కమ్యూనిస్టుకు, చుంగ్ షాన్ అనే యుద్ధనావను వాంపోవాకు పంపమని కోరాడు. ఆ ప్రకారం యుద్ధనావ గమ్యస్థానంచేరిన వెంటనే చియాంగ్ కై - షేక్ ఆరెస్తులు ప్రారంభించాడు. మిలిటరీ అకాడమీలోనూ, జాతీయ విప్లవ నైన్యంలోనూ పనిచేస్తున్న కమ్యూనిస్టులను, చుంగ్ షాన్ సహాయంతో తిరుగుబాటు చేసేందుకు కుట్ర చేస్తున్నారనే అసత్యా రోపణలతో ఈ ఆరెస్తులకు ఉపక్రమించాడు. "క్రూయిజర్ చుంగ్ షాన్ సంఘటన" అని దీన్ని పిలుస్తారు.

చుంగ్ షాన్ సంఘటన తర్వాత చియాంగ్ కై-షేక్ కొమింటాంగ్ కేంద్ర కార్యనిర్వాహకవర్గంలో "పార్టీ వ్యవహారాలను బాగుపరచే తీర్మానాన్ని" ప్రవేశ పెట్టాడు. కొమింటాంగ్ లో కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వ స్థానాన్ని సంకుచిత పరచేందుకు ధ్వంసంచేసేందుకు చర్యలు తీసికున్నాడు. కొమింటాంగ్ లో సభ్యులుగా

వున్న కమ్యూనిస్టుల పట్టికను కేంద్ర కార్య నిర్వాహకవర్గ అధ్యక్షునికి యివ్వాలనీ,
 కొమింటాంగ్ ఉన్న తస్కాయి కమిటీల కార్యనిర్వాహకవర్గ సభ్యులలో మూడోవంతు
 కంటే కమ్యూనిస్టులు వుండరాదనీ, కొమింటాంగ్ కేంద్రకాఖిలలో నేనికి డైరెక్టుగా
 కమ్యూనిస్టులను నియమించరాదనీ, కొమింటాంగ్ సభ్యులెవ్వరూ కమ్యూనిస్టు
 పార్టీలో చేరకూడదనీ ఈ తీర్మానం ఆదేశించుతూంది. ఐనప్పటికీ, ఆ సమయంలో
 కమ్యూనిస్టుపార్టీ బలంగా వుండటంవల్ల బహిరంగంగా తెగతెగపులు చేసుకోవ
 డానికి చియాంగ్ కై-షేక్ ధైర్యం వహించలేదు. విప్లవ శిబిరంలోనే వుంటూ,
 విప్లవ వ్యతిరేక కార్యకలాపాలనూ తన విద్రోహ చర్యలనూ కొనసాగించాడు.

58 వ అధ్యాయం

ప్రథమ విప్లవ అంతర్యుద్ధం

జాతీయ విప్లవ సైన్యం ఉత్తర జైత్రయాత్ర

జాతీయ విప్లవ సైన్యం క్వంగ్ టుంగ్ లో సాధించిన విజయాలు దేశమంతటా ప్రజల పోరాటదీక్షను పెంపొందించింది. సామ్రాజ్యవాదాన్ని ఉత్తర సైనిక ప్రభువుల పరిపాలనను కూలవోయాలనేది సర్వజనవాంఛ అయింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రోద్బలంతో కాంటన్ జాతీయ పభుత్వం 1926 జూలైలో "ఉత్తర జైత్రయాత్రను" గురించి ప్రకటన చేసింది. జాతీయ విప్లవ సైన్యం ఉత్తరదేశ జైత్రయాత్రను ప్రారంభించింది.

జాతీయ విప్లవ సైన్యానికి చెందిన నాలుగవ సేనలోని స్వతంత్ర రెజిమెంటుకు సేనానిగా ఎమ్ టింగ్ అనే కమ్యూనిస్టు నియమితుడయ్యాడు. అతడు తన సేనతో హునాన్ పై దాడిచేశాడు. చాంగ్ సా, యూహ్ చాలను స్వాధీనం చేసుకుని, హునాన్ లోని చిస్టీ సైనిక ప్రభువుల ముఠా పునాదులను స్వతంత్ర రెజిమెంటు ధ్వంసం చేసింది. ఉత్తర జైత్రయాత్ర సైన్యాల పురోగమనానికి మార్గం సుగమం చేశాడు.

ఆగస్టు చివరలో ఉత్తర జైత్రయాత్ర సైన్యం హ్యూపేవైపు బయలుదేరింది. కాంటన్-హాంకా రైల్వేపై కలకత్తా సైన్యం టీన్ జీ చియావో కేంద్రాన్ని రక్షించుతున్న చిస్టీ సైనిక ప్రభువుల సేనతో తలపడింది. మూడువైపుల నీరు, ఒకవైపున పర్వతాలతో టింగ్ జీ చియావో పట్టణాన్ని పట్టుకోవడం మసాధ్యమన్నట్లు కనిపించుతోంది. ఉత్తర సైన్యం పన్నెండుసార్లు దాడిచేసి విఫలమయింది. కాని స్థానిక రైతుల సహాయంతో స్వతంత్ర రెజిమెంటు శత్రువును చుట్టుముట్టి పట్టణాన్ని పట్టుకుంది.

అక్టోబరులో ఉత్తర జైత్రయాత్ర సైన్యం పూ చాంగ్ పై పెద్దయెత్తున దాడి చేసింది. స్వతంత్ర రెజిమెంటులోని వీరులు తాటినిచ్చెనల సాయంతో నగర గోడలపైకి పాకి వెళ్ళి విజయధ్వజాన్ని ప్రతిష్ఠించారు. నగరాన్ని పట్టుకున్నారు.

ఇతర రంగాల్లో కూడా ఉత్తర జైత్రయాత్ర సైన్యం విజయాలు సాధించింది. 1927 మార్చిలో నాంకింగ్ ను పట్టుకుని, యాంగ్ ట్సీలోయపై అధికారాన్ని విప్లవ

పైన్యం స్థాపించింది. ఉత్తర జైత్రయాత్ర పైన్యాల విజయం దేశమంతటినీ ఉత్తేజ పరచింది.

ఉత్తర జైత్రయాత్ర ప్రారంభమైనపుడు కాంటన్ - హాంకాంగ్ సమ్మెలో పాల్గొన్న కార్మికులు రవాణాను, ప్రచారాన్ని, ప్రథమ చికిత్సాదశాలను ఏర్పాటు చేశారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన హునాన్, హుయ్ పేరాష్ట్రాల్లోని కార్మికులు రైతులు తిరుగుబాటుచేసి ఉత్తర జైత్రయాత్రకు తోడ్పడ్డారు. చాంగ్ మ కౌరకు జరిగిన యుద్ధంలో వెయ్యిమంది హునాన్ కార్మికులు సాయుధదళాలను ఏర్పరచి పైన్యంతో సహకరించారు. అదే రాష్ట్రంలో రైతులు పలుగులు, కత్తులు, కావటి బద్దలు పుచ్చుకుని, నైనికులతో భుజం భుజంకలిపి పోరాడారు. కార్మిక రైతు జన సామాన్యం ఆహారం నీళ్ళు అంగించుట ద్వారాను, చుండుగుండు తదితర సప్లయలు అందజేయడం ద్వారాను పైన్యానికి తోడ్పడ్డారు. ప్రజల సహకారంవల్ల విప్లవపైనికుల ధైర్యోత్సాహాలు ఇనుమడించాయి.

ఈ దశలో కార్మిక సమ్మెల వుద్యమం తీవ్రతరమయింది. 1926 అక్టోబరు నుంచి 1927 ఏప్రిల్ నాటికి ఊహాన్ కార్మికులు 300 సమ్మెలకు పైగా నడిపారు. ఆర్థిక దోపిడికి, నిర్బంధ విధానానికి వ్యతిరేకంగాను రాజకీయార్థిక హక్కులకొరకు వారు పోరాడారు. పోస్ట్ టెలికమ్యూనికేషన్ల కాఖలకు, అచ్చు, బట్టల, పొగాకు, ఫ్యాక్టరీలకు, బ్యాంకులకు, చేతివృత్తుల కర్మాగారాలకు వ్యాపారసంస్థలకు ఈ సమ్మెలు విస్తరించాయి. ఉత్తర జైత్రయాత్ర పైన్యానికి తోడ్పడేందుకు, విప్లవ వ్యతిరేకులను అణచివేసేందుకు కార్మికులు సాయుధ దళాలను ఏర్పరచుకున్నారు.

ఉత్తర జైత్రయాత్ర పైన్యం పురోగమించిన ప్రాంతాల్లోని పల్లెటూర్లలో రైతు వుద్యమం తుఫాన్ వలె వ్యాపించింది. హునాన్ లో మావో ట్సీ - టుంగ్ ఆధ్వర్యాన జరిగిన శక్తివంతమైన రైతు పోరాటం ప్రత్యేకంగా వుదహరించ దగినది. భూస్వాములు బలవంతాన మక్తాలను వడ్డీరేటులను తగ్గించుకోవలసి వచ్చింది. అక్రమ పన్నులు, అవనపు వసూళ్ళు రద్దుఅయ్యాయి. స్థానిక భూస్వాములు, నిరంకుశ పెత్తన దాస్లు తీవ్రమైన దెబ్బతిన్నారు. శతాబ్దాల నుంచి పేరుకున్న ఫ్యూడల్ పాలన బెన్నెముక విరిగిపోయింది. 1927 సంవత్సరం మధ్య నాటికి హునాన్ లోని రైతు సంఘాల సభ్యత్వం 20 లక్షలకు పెరిగింది.

నగరాలలో కార్మికులు, పల్లెప్రాంతాలలో రైతులు, ఫ్యూడల్ వర్గాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడి తీవ్రంగా దెబ్బతీయడంవల్ల ఉత్తర జైత్రయాత్ర కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించడం సులభ తరమయింది.

షాంఘే కార్మికుల సాయుధ తిరుగుబాటు

ఉత్తర జైత్రయాత్ర విజయాన్ని సామ్రాజ్యవాద ప్రభుత్వాలు వెంటనే తమకు తీరని ప్రమాదంగా గుర్తించాయి. ఉత్తర పైనిక ప్రభువులకు మద్దతుగా

వుండుటతోపాటు బహిరంగంగా సాయుధచర్యలను రెచ్చగొట్టేందుకు పూనుకున్నారు.

ఉత్తర జైత్రయాత్ర పైన్యం ఉహాన్ నగరంలో ప్రవేశించినపుడు స్థానిక ప్రజలు ఘనస్వాగతమిచ్చారు. 1927 జనవరి 3 వ తేదీన విజయోత్సవం నాడు బ్రహ్మాండమైన ప్రజాప్రదర్శనం జరిగింది. బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు తమ పైన్యాలను పంపి, ప్రజల్లో భీతాహం కలిగించాలని ప్రయత్నించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన ఉహాన్ నగరంలోని వివిధరంగాలకు చెందిన ప్రజా ప్రతినిధులు సమావేశమై బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా తీవ్ర అసమ్మతిని తెలియజేశారు. ప్రజల ఒత్తిడికి జంకి బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు తిరోగమించారు.

జనవరి 5 వ తేదీన ప్రజావాంఛను గుర్తించి, జాతీయ ప్రభుత్వం హాంకాలోని బ్రిటిష్ ఆక్రమణకు స్వాధీనం చేసుకుంది. తదనంతరం కియుకియాంగ్, కియాంగ్సిలలోని బ్రిటిష్ ఆక్రమణలను జాతీయ ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంది.

దీర్ఘకాలంగా బ్రిటిష్ ఆక్రమణలోవున్న హాంకా, కియుకియాంగ్ ప్రాంతాలను చైనా ప్రజలు తమ స్వంత బలంతో స్వాధీనం చేసుకోగలిగారన్న సంగతి, సామ్రాజ్యవాదానికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న చైనా ప్రజాపోరాటానికి ఘన విజయం.

ఉత్తర జైత్రయాత్ర పైన్యం ఉహాన్ నగరాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నాక, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన షాంఘీ కార్మికులు మూడు సార్లు సాయుధ తిరుగుబాటు చేసి, పైన్య జైత్రయాత్రకు తోడ్పడ్డారు.

1926 అక్టోబరులో మొదటి సాయుధ తిరుగుబాటు జరిగింది. కాని తగినంత సన్నాహాలను చేయనందున విఫలమయింది.

1927 ఉత్తర జైత్రయాత్ర పైన్యం హాంకాను స్వాధీనం చేసుకున్నపుడు షాంఘీ కార్మికుల సాయుధ తిరుగుబాటును నడపాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ నిర్ణయించింది. “పైన్యం జైత్రయాత్రకు తోడ్పాటుగా దెబ్బతీయండి!” “కార్మికుల స్వాతంత్ర్యం వర్ధిల్లాలి!” “కార్మికుల ఐక్యత వర్ధిల్లాలి!” అనే నినాదాలతో అన్ని వృత్తుల కార్మికులు మొత్తం 3 లక్షల 60 వేల మంది జనరల్ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు.

సమ్మె ప్రారంభమవడంతోనే సామ్రాజ్యవాదులు, చైనా అభివృద్ధి నిరోధకులు చేతులు కలిపి, కార్మికులను హతమార్చడానికి కుట్రపన్నారు. అభివృద్ధి నిరోధక సేనల, పోలీసులపైన ఆకిస్మికంగా దాడిచేసి, వారినుంచి ఆయుధాలను కార్మికులు గుంజుకున్నారు. వాటితో సాయుధులై తిరుగుబాటు చేశారు. కాని ఉత్తర జైత్రయాత్ర జరుపుతున్న పైన్యంలో సన్నిహిత సంబంధాలు లేనందున రెండో ప్రయత్నం కూడ విఫలమయింది.

రెండు అపజయాల అనంతరం కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రజలలో విస్తృతంగా రాజకీయ ప్రచారాన్ని, నిర్మాణ కృషిని సాగించింది. మూడోసారి సాయుధ పోరాటానికి సన్నాహాలు చేసింది.

1927 మార్చి 21 తేదీన ఉత్తర జైత్రయాత్ర వైన్యం నగరపరిసరాలకు చేరినపుడు, మరల హంఘే కార్మికులు జనరల్ సమ్మె చేశారు. 8 లక్షల కార్మికులు పాల్గొన్న యీ సమ్మెతోపాటుగా మూడోసారి సాయుధ తిరుగుబాటు ప్రారంభమయింది. రైల్వే మార్గాలకు కార్మికులు గండ్లుకొట్టారు. ట్రేఫోను కేంద్రాన్ని స్వాధీనం చేసుకున్నారు. అభివృద్ధినిశోధక వైన్యాలను, పోలీసులను నిరాయుధుల్ని చేశారు. హంఘే రైల్వే స్టేషన్ షట్టుకున్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వం కృషి వల్లనూ, కార్మికుల ఏకోచిత పోరాటం ఫలితంగానూ చివరకు హంఘేనగరం ప్రజల హస్తగతమయింది. ప్రజలు తమ ప్రతినిధులను ఎన్నుకొని, హంఘే మున్సిపల్ ప్రభా ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచారు.

చియాంగ్ కై - షేక్ ద్రోహం

ఉత్తర జైత్రయాత్ర సాధించిన మెరుపులాంటి విజయాలవల్ల ప్రజానీకపు విప్లవ దీక్ష మరింత ఉన్నత స్థాయికి పెరిగింది.

విప్లవ నిరంతర పురోగమనంవల్ల భీతిచెందిన సామ్రాజ్యవాదులు, విప్లవ శిబిరంలో దాగివున్న ప్రతీఘాతక శక్తులతో రాజీపడ్డారు. తద్వారా విప్లవ విజయం సాధించిన ఫలితాలు ప్రజలకు అందకుండా దోచుకున్నారు.

ఆ సమయంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకుడుగావున్న చెన్ టూ - హ్సియు కమ్యూనిస్టు - కొమింటాంగ్ సహకారం యెడల బలహీన దృక్పథం అవలంబించాడు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్వత్రాత్ర పాత్రను, చొరవను వదిలి వేశాడు. ఉత్తర జైత్రయాత్ర నాయకత్వ విషయంలో లొంగిపోయాడు. ఉత్తర జైత్రయాత్ర వైన్యంలో నిజమైన అధికారం, విప్లవ శిబిరంలో దాగివున్న ప్రతీఘాతకుల నాయకుడైన చియాంగ్ కై - షేక్ చేతుల్లోకి పోయింది. అందుచేత విప్లవం గట్టిగా నిలబడే పునాదులపై నిర్మించ బడలేదు.

తత్ఫలితంగా కంట్రోలు, అధికారం చియాంగ్ కై షేక్ హస్తగతమయింది. 1927 ఏప్రిల్ 12 వ తేదీన చియాంగ్ కై - షేక్ సాయుధ గుండాల ముఠాను ప్రయోగించాడు. వారు కార్మికుల వేషాలు ధరించి, హంఘే నగరంలోని చాలా జిల్లాలలోని కార్మిక సంఘాలపై దాడి చేశారు. అచటవున్న కార్మిక వాలంటీర్లపై, “కార్మికుల వ్యధ్య అంతర్గత తగాదాలను రెచ్చగొడుతున్నారనే” నిందలను ఆరోపించి, వారిని నిరాయుధుల్ని చేశారు. మరుసటి రోజున హంఘే కార్మికులు గొప్ప ప్రదర్శన జరిపి, తమ వాలంటీర్లవద్దనుంచి లాక్కున్న ఆయుధాలను తిరిగి యివ్వాలనీ, గుండాలను,

ప్రతిఘాతకులను అణచివేయాలనీ కోరారు. ప్రదర్శనం తరువాత ఉత్తర జైత్రయాత్ర వైఖ్యం కేంద్ర ఆఫీసుకు తమ వినితీపత్రాన్ని సమర్పించుకునేందుకు కార్మికులు వెళ్లారు. షావుషాన్ రోడ్డుకు చేరునప్పటికీ, వారిపై కాల్పులను చియాంగ్ కై-షేక్ తన సేనలకు ఉత్తరువు లిచ్చాడు. కాల్పులవల్ల చాలమంది మరణించారు. ఆ ప్రదేశ మంతా రక్తప్రవాహంతో తడిసిపోయింది.

షాంఘీ హత్యాకాండ అనంతరం దేశమంతటా కూరనిర్బంధ విధానం అమలు జరిగింది. కమ్యూనిస్టులను విప్లవకారులైన ప్రజలను ప్రతిచోటా అరెస్టుచేసి, శిక్షించడానికి అభివృద్ధినిరోధకులు పూనుకున్నారు. చైనాకాతి అనుంగుపుత్రులను పుత్రికలను ఎందరినో హతమార్చిన చియాంగ్ కై-షేక్ రక్తసిక్త హస్తాంతో ఇపుడు బహిరంగంగానే సామ్రాజ్యవాద-భూస్వామ్య శక్తుల ప్రతనిధిగా వ్యవహరించాడు.

షాంఘీ హత్యాకాండ అనంతరం దక్షిణ చైనాలో రెండు పోటీ ప్రభుత్వాలు కొనసాగాయి. ఊహాన్ రాజధానిగా వున్న విప్లవ ప్రభుత్వ మొకటి. నాంకింగ్ రాజధానిగా వున్న విప్లవద్రోహి చియాంగ్ కై-షేక్ ప్రభుత్వం మరొకటి.

చియాంగ్ కై-షేక్ ద్రోహం చేశాడన్న వార్త ఊహాన్ కు చేరగానే, నగరంలోని కొమింగ్ టాంగ్ పార్టీ చియాంగ్ ను పార్టీనుంచి తొలగించింది. విప్లవ ప్రభుత్వం అన్ని పదవులనుంచి బర్తరఫ్ చేసింది. కాని ఈ సమయంలోనే ఊహాన్ ప్రభుత్వంలో భాగమైన వాంగ్ చింగ్-వీ ఆధ్వర్యాల వున్న ప్రతిఘాతుకముతా తలయెత్తసాగింది.

సామ్రాజ్యవాదుల మద్దతుతో చియాంగ్ కై-షేక్ ఆర్థిక దిగ్బంధనం నైనిక వలయంతో చుట్టుముట్టుతానని ఊహాన్ ప్రభుత్వాన్ని బెదిరించాడు. తన కుట్రలను సాగించడంలో నిమిషం కూడ ఏమరపాటు చూపలేదు.

1927 మేలో ఊహాన్ ప్రభుత్వం క్రిందవున్న ప్రతిఘాతుక వుద్యోగి హ్సీయా టో - ఇన్ తిరుగుబాటు లేవనీశాడు. తిరుగుబాటుదార్లపై చర్యతీసుకునేందుకు విప్లవ ప్రభుత్వం ఏహ్ - టింగ్ ఆధిపత్యం క్రింద సేననుపంపి ఓడించింది. ఇది ముగిసిన వెంటనే హ్సాన్ కై-హ్సీయాంగ్ అనే మరో ప్రతిఘాతుక వుద్యోగి హునాన్ రాష్ట్రంలోని చాంగ్ నగరంలో విప్లవ ప్రజానీకంపై హత్యాకాండ ప్రారంభించాడు. అలాంటి క్లిష్ట సమయంలో కమ్యూనిస్టు నాయకుడుగా వున్న చెన్ టూ - హ్సీయు కార్మికులను, రైతులను సమీకరించి విప్లవాన్ని రక్షించడానికి పూనుకోలేదు. అంతేగాక ప్రతిఘాతుక ముతా బెదిరింపులకు లొంగిపోయాడు. రైతు వుద్యమాన్ని నిషేధించాడు. కార్మికులను నిరాయుధుల్ని చేశాడు. తద్వారా ప్రజాసోరంటాన్నం తటినీ కొమింటాంగ్ అధీనంలో వుంచాడు. ఈ లొంగుబాటు ధోరణివల్ల విప్లవ వ్యతిరేకులు బలపడ్డారు. విప్లవశక్తులు బలహీనపడ్డాయి. పరిస్థితి నానాటికి మరింత క్లిష్టమవుతోంది.

ఉహాన్ ప్రభుత్వంలో భాగంగావున్న ప్రతీఘాతుక శక్తుల ముఠా విప్లవానికి ద్రోహం చేసింది. వాంగ్-చింగ్-వీ ముఠా అమ్ముడు పోవడమే ఇందుకు నిదర్శనం. జూలై 15 తేదీన వాంగ్-చింగ్-వీ అతడి అనుచరులు సమావేశమై కమ్యూనిస్టుపార్టీతో తెగతెంపులు చేసుకోవాలని నిర్ణయించారు. కమ్యూనిస్టుపార్టీకి తనవ్యతిరేకతను అతడు బహిరంగంగా ప్రకటించాడు. కార్మిక సంఘాలను రైతుసంఘాలను మూసివేయాలని ఉత్తరువు లిచ్చాడు. కమ్యూనిస్టులను, విప్లవ కాగులను హత్యగావించాడు. తుపానువలె ప్రారంభమైన మొదటి విప్లవ అంతర్యుద్ధం విషాదకరమైన ఓటమితో అంతమయింది.

59 వ అధ్యాయం

సాహిత్య విప్లవారంభం - పెరుగుదల

1917 లో నవయువక (న్యూ యూత్) అనే పత్రికలో పాత పూర్వ పద్ధతిలో చైనా సాహిత్య రచన అంతమొందాలనీ, ప్రజా జీవితాన్ని, సామాజిక పరిస్థితులను వాస్తవికంగా చిత్రించుతూ సజీవమైన వ్యావహారిక భాషలో నూతన సాహిత్యం వెలువడాలనీ చాలా వ్యాసాలు ప్రకటించబడ్డాయి. ఆధునిక చైనాలో సాహిత్య విప్లవానికి యిదేనాంది. "పిచ్చవాని డైరీ" అనే లీహ్చూన్ వ్రాసిన చిన్న కథ మొదటి సృజనాత్మక రచన, సాహిత్య విప్లవానికి ఎంతో తోడ్పడింది.

మే 4 వుద్యమానంతరం అభివృద్ధి చెందిన నూతన సంస్కృతి వుద్యమం ఫలితంగా చైనా భాషలో అనేక వార్తా పత్రికలు వెలిశాయి! కొత్తరకపు సాహిత్య రచన ప్రారంభమయింది. సాహిత్య విప్లవానికి దేశవ్యాపిత ప్రజా పునాది ఏర్పడింది. చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆవిర్భవించడం, విప్లవ తుఫాను చెలరేగడం ఫలితంగా సాహిత్య విప్లవానికి నూతన బలం చేకూరింది. ప్రజావెల్లువ ప్రభావంవల్ల అనేకమంది పెట్టి బూర్జువా (మధ్యతరగతి) మేధావులు సాహిత్య విప్లవంలో పాల్గొన్నారు. పాఠ సమాజంలోని చెడుగులకు వివిధ కళారూపాలలో చిత్రించుట ద్వారా తమ హృదయానేదనను, బాధను వ్యక్తంచేయ సాగారు. 1921 తరువాత ఆరు సంవత్సరాలలో దేశమంతటా నూతన సాహిత్యాన్ని, కళలను ప్రోత్సహించే సంస్థలు 130 కి పైగా నిర్మించ బడ్డాయి. వాటి తరపున దాదాపు 300 పత్రికలు ప్రకటించబడేవి.

కొత్తరకపు సాహిత్య సంస్థలలో మొట్టమొదటి వాటిలో సాహిత్య పరిశోధక మండలి, సృజనాత్మక సాహిత్య సమితి ముఖ్యమైనవి. షెన్ ఎన్ - పింగ్ (మావొ టున్) చెంగ్ చెన్ - టు, ఎస్ షెంగ్ - టావో తదితరుల నిరంతర కృషివల్ల సాహిత్య పరిశోధక మండలి, ఆ రోజుల్లో చైనా సమాజ పరిస్థితులను ప్రతిబింబించే అనేక రచనలను ప్రకటించ గలిగింది. ఆధునిక చైనా సాహిత్య అభివృద్ధిపై దీని ప్రభావం చాలవుంది. సృజనాత్మక సాహిత్య సమితి సభ్యులలో కూషా - జో, యుటా - పూ, చెంగ్ ఫాంగ్ - పూ అత్యంత ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించారు.

శిథిలమౌతున్న పూర్వ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా జరిగే ప్రతిఘటనను కీర్తించుతూ వారు వ్రాసిన రచనలు, తమ మాజీభూమికి దివ్యమైన భవిష్యత్తును ఆశించే యువక మేధావులందరినీ ఆకర్షించాయి.

1924 లో పెకింక్ నగరంలో స్థాపించబడిన 'టాటర్ సొసైటీ' (వదరుబోతుల సమితి)లో లూహ్లాన్ సభ్యుడుగా వుండేవారు. మరుసటి సంవత్సరం లూహ్లాన్ కొంతమంది యువకులతో కలసి "విడ్డర్ నెన్ సొసైటీ (కాటి సమితి) ని స్థాపించాడు. అకుంత దీక్షతోనూ, రచనా సామర్థ్యం చ్వారాను సాహిత్య రంగంలో నూతన శక్తుల ప్రాదుర్భావానికి లూహ్లాన్ కారకుడయ్యాడు.

మే 30 వుద్యమం చెలరేపిన విప్లవతుఫాన్ లో చాలమంది రచయితలు పోరాటం లోకి వచ్చారు. ఇందువల్ల కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన వృద్ధిపొందుతున్న విప్లవోద్యమంతో సాహిత్య విప్లవానికి సన్నిహిత సంబంధాలు ఏర్పడ్డాయి.

1918 - 1925 సంవత్సరాల మధ్య లూహ్లాన్ 20 కథలకుపైగా వ్రాశాడు. అవి "ఆయుధాలకు పిలుపు," "తిరుగుడు" అనే పేర్లతో రెండు సంపుటలుగా ప్రకటిం చబడ్డాయి.

మొదటి సంపుటిలోవున్న "ఎహ్ క్వా నిశ్చయైన కథ" లూహ్లాన్ కృషికి ప్రాతినిధ్యం వహించే చక్కని రచన. 1911 విప్లవ సంఘటనలను ఆధారంగా చేసుకుని, కాండికీకుడుగా తిరుగుతున్న అలసిపోయిన రైతు జీవితాన్ని యీ కథలో చిత్రించాడు. అర్థవలస అర్థబానిస సమాజంలో రైతులు అనుభవించే బానిసత్వం దారిద్ర్యాలను వర్ణించాడు. భూస్వామ్యవర్గ క్రూరత్వాన్ని కుళ్ళుకంపును బట్టిబయలు చేశాడు. 1911 విప్లవంలో తగుసన్నాహాలు జరుగనందుకు విమర్శించాడు.

"ఆయుధాలకు పిలుపు" "తిరుగుడు" అనే రెండు సంపుటలలోని లూహ్లాన్ రచనలు ఆధునిక చైనాలో వాస్తవిక సాహిత్యానికి పునాదులువేశాయి.

1921 లో కూమో-జో వ్రాసిన పద్యాలు "దేవతలు" అనే పేరుతో ఒక సంపుటిగా మొదటిసారి ప్రకటితమయ్యాయి. మాతృభూమి యెడల కవి ప్రేమాద రాలను ఈ సంపుటంలోని పద్యాలు పూర్తిగా వ్యక్తంచేస్తాయి.

60 వ అధ్యాయం

రెండవ విప్లవ అంతర్యుద్ధం

విప్లవ కేంద్రాల నిర్మాణం

మొదటి విప్లవ అంతర్యుద్ధానికి ద్రోహం జరిగాక కొమింట్టాంగ్ పార్టీ అంతరంగిక వైరుధ్యాలతో సతమతమయింది. సామ్రాజ్యవాదులు తెరవెనుకనుంచి ప్రోత్సహించుతుంటే పార్టీలోని వివిధ ముఠాలు అధికారంకోసం పెనగులాడటం ప్రారంభించారు. 1927 అనంతరం మూడు సంవత్సరాలవరకు దేశంలో హెచ్చు భాగంలో సాయుధ ఘర్షణలు కొనసాగుతూ వచ్చాయి. ఆంగ్లో - అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల మద్దతుతో చియాంగ్ కై-షేక్ జాతీయ ప్రభుత్వం, కొమింట్టాంగ్ పార్టీ కేంద్ర కార్యనిర్వాహకవర్గం షేక్ తన ప్రత్యర్థులందరినీ ఓడించాడు. ఇతర శక్తివంతమైన ముఠాలతో రాబీపడి, ఘోగ్ టీన్ పైనిక ప్రభువులకు వ్యతిరేకంగా ఉత్తర దండయాత్రను నడిపాడు. వారు లొంగిపోయి చివరకు ఈశాన్య చైనాపై కొమింట్టాంగ్ అధికారాన్ని గుర్తించారు. తద్వారా నాంకింగ్ అభివృద్ధి నిరోధక ప్రభుత్వం దేశ మంతటిపైన నామక అధికారం వహించింది.

కొమింట్టాంగ్ అభివృద్ధి నిరోధక పరిపాలనలో శ్రామిక ప్రజలు విప్లవదళాల తాము సంపాదించుకున్న రాజకీయ అధిక హక్కులన్నిటినీ కోల్పోయారు. విప్లవ కార్మిక సంఘాలు, రైతు సంఘాలు ధ్వంసం చేయబడ్డాయి. కార్మిక రైతు వ్యూహాల నాయకులు కూరమైన నిష్పాద విధానానికి గురైయ్యారు. దుర్భర పరిస్థితులలో కరువు వేతనాలతో కార్మికులు శ్రమపడవలసి వచ్చింది. మక్తాల, పన్నుల భారంతో నలిగిపోతూ, యుద్ధాలు, ప్రకృతి ప్రమాదాలతో వేసారిపోయి రైతుల సేకమంది తమ యిల్లను వదిలివేసి బ్రతుకు తెరువుకొరకు దేశద్రుమ్మరులయ్యారు.

కొమింట్టాంగ్ ప్రభుత్వం కమ్యూనిస్టులచేత ఇతర విప్లవకారులచేత దారుణ హింసాకాండకు అరలు జరిపింది. 1927-1932 చుద్యకాలంలో పదిలక్షల మందికిపైగా ప్రజలు కొమింట్టాంగ్ చేత చంపబడ్డారని అసంపూర్తి లెక్కలవల్ల తెలుస్తూంది.

విప్లవ ప్రతిఘాతుకుల నిర్బంధ విధానం ఎంత దారుణంగా వున్నప్పటికీ చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రజలు ఓటమిని అంగీకరించలేదు. విప్లవం యెడల అచంచల విశ్వాసంతో వారు పనిచేయసాగారు.

1927 ఆగస్టు 1 తేదీ వుదయం కియాంగ్ లోని నాన్ చాంగ్ వద్ద సాయుధ తిరుగుబాటు జరిగింది. దీన్నో కార్మికులు, రైతులు, ఉత్తర దండయాత్ర సైన్యంలో కమ్యూనిస్టు పలుకుబడి క్రిందవున్న సైనికులు మొత్తం 30 వేల మంది పాల్గొన్నారు. కమ్యూనిస్టులైన చౌ ఎన్ - తై, చూ టేహ్, ఎహ్ టింగ్, హోలుంగ్ తదితరులతో విప్లవ సమితి ఏర్పడి, తిరుగుబాటును నడిపించింది. మూడు గంటల పోరాటం తరువాత విప్లవ సైన్యాలు నాన్ చాంగ్ ను పట్టుకున్నాయి.

ఆగస్టు 1 తేదీని విప్లవ సాయుధ సేనల జన్మదిన వార్షికోత్సవంగా చైనా ప్రజలు ప్రతిసంవత్సరం జరుపుకొంటున్నారు. ఈ సంఘటనతో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్వతంత్ర నాయకత్వం క్రింద సాయుధ విప్లవం ప్రారంభమయింది.

ఆగస్టు 5 తేదీన విప్లవ సైన్యాలు నాన్ చాంగ్ నుంచి దక్షిణంగా కాంటన్ నగరం స్వాధీనం చేసుకొని, విప్లవ బలగాలన్నిటినీ ఒకేచోట సమీకరించాలనే లక్ష్యంతో బయలుదేరాయి. కొమిటాంగ్ సైన్యాలు పెడుతున్న ఆటంకాలను ఓడించుతూ, విప్లవ సేనలు కియాంగ్ నుంచి ఘాటీన్ కు వెళ్ళి, అచటినుంచి క్వాంగ్ టుంగ్ లో ప్రవేశించాయి. కాని రైతు ఉద్యమంతో సన్నిహిత సంబంధాలు కొరవడినందున విప్లవ సైన్యానికి బలమైన ప్రజల తోడ్పాటు లభ్యంకాలేదు. అదే సంవత్సరం అక్టోబరు ప్రారంభంలో తూర్పు క్వాంగ్ టుంగ్ లో జరిగిన యుద్ధాలలో విప్లవ సైన్యం ముఖ్య భాగాన్ని కోల్పోయింది. మిగిలినదాంట్లో ఒక భాగం హై ఫ్యాంగ్ లూ ఫ్యాంగ్ రైతు వుద్యమంలో లీనమైపోయింది. తక్కిన భాగం చూ టే నాయకత్వాన దక్షిణ హునాన్ కు తరలి వెళ్ళింది.

విప్లవాన్ని రక్షించేందుకు, 1927 ఆగస్టులో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆకురాలు కాలం పంటల తిరుణంలో వివిధ ప్రాంతాలలో సాయుధ తిరుగుబాటులు నడపాలని పిలుపుయిచ్చింది. ఆ సంవత్సరం ఆకురాలు కాలంనుంచి మరుసటి సంవత్సరం వసంతం వరకు దేశమంతటా అనేక సాయుధ తిరుగుబాట్లు జరిగాయి. కమ్యూనిస్టు పార్టీ పలుకుబడి పల్లెప్రాంతాలలో వ్యాపించింది.

హునాన్ ఉత్తర కియాంగ్ రాష్ట్రాల మధ్యప్రాంతంలో మావుటేస్-టుంగ్ నాయకత్వాన ఆకురాలు కాలంలో సాయుధ తిరుగుబాటు జరిగింది. బొగ్గు కార్మికులను, రైతులను, ఉత్తర దండయాత్ర సైన్యంలోని కొందరు సైనికులను సమీకరించి, కార్మిక-కష్టక విప్లవ సైన్యాన్ని నిర్మించాడు. తిరుగుబాటు ఉధృతాన్నిచూసి, రాష్ట్ర రాజధాని చాంగ్ శాలోని విప్లవ వ్యతిరేకులు సైతం గాభరాపడ్డారు. ఐనప్పటికీ ముఖాముఖి యుద్ధానికి పుష్టితులు అనుగుణ్యంగా లేనందున మావుటేస్-టుంగ్ తన సాయుధ దళాలను చింగ్ కాంగ్ షాన్ పర్వతాల్లోకి నడిపించాడు. అచట విప్లవ కేంద్రాన్ని స్థాపించాడు.

కియాంగ్-హునాన్ రాష్ట్రాలచుధ్య 500 లీల ప్రాంతంలో చింగ్ కాంగ్ షాన్ పర్వతాలు విస్తరించి వున్నాయి. ఆ ప్రాంతమంటికి సెలయేళ్ళు ప్రవహించడం వీర్పడిన విదు సన్నని కనుమలు మాత్రమే వున్నందున, దానికి చాల ప్రాముఖ్యత వుంది. 1921 అక్టోబరులో మావో ట్సే - టుంగ్ తన సాయుధ దళాలను చింగ్ కాంగ్ షాన్ పర్వత ప్రాంతానికి నడిపించి, అచట కార్మిక - కర్షక ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాడు. ఆయన విప్లవ దళంలో వేయిచుది సాయుధులు మాత్రమే వున్నప్పటికీ అనేక శత్రుదాడులను తిప్పికొట్టగలిగాయి. చింగ్ కాంగ్ షాన్ పర్వతాలపై ఎగ్రజేరడాను ఎగురవేశాయి. చైనాలో ప్రథమ విప్లవ కేంద్రాన్ని స్థాపించగలిగాయి.

నాన్ చాంగ్ తిరుగుబాటులో పాల్గొని, మాటేహ్ నాయకత్వాన విప్లవనైత్యం 1928 ప్రారంభంలో క్వాంగ్ టుంగ్ నుంచి దక్షిణ హునాన్ ను దళి వచ్చింది. అచట విస్తృతమైన రైతు తిరుగుబాట్లను ప్రోత్సహించింది. చాలమంది రైతులు విప్లవ నైత్యంలో చేరారు. అదే సంవత్సరం ఏప్రిల్ లో మాటేహ్ తన సేనలను చింగ్ కాంగ్ షాన్ పర్వతప్రాంతానికి నడిపించాడు. అచట మావో ట్సే టుంగ్ నాయకత్వానవున్న నైత్యంతో కలిశాడు. చరిత్రాత్మకమైన ఈ కలయిక అనంతరం మావో ట్సే టుంగ్, మాటేహ్ లు తమ సేనలను చైనా కార్మిక-కర్షక ఎగ్రనైత్యంగా, చైనాలో కొత్తరకపు విప్లవ నైత్యంగా పునర్నిర్మించారు.

కార్మిక - కర్షక ఎగ్ర నైత్యానికి విద్య గరపడం విషయమై మావో ట్సే టుంగ్ మాటేహ్ లు ప్రత్యేక శ్రద్ధవహించారు. వారి రాజకీయ కృషి ఫలితంగా ఎగ్ర నైత్యం ధైర్యోత్సాహాలతో వుంటూ ప్రజలతో సన్నిహితసంబంధాలను స్థాపించుకుంది. ఆరోజుల్లో విప్లవ కేంద్రమున్న ప్రాంతం చిన్నదిగా వుండేది. ఎగ్ర నైత్యానికి, ఆహారం మందులు కొరతగా వుండేవి. నైనికులకు చలికాలంలో వెచ్చని దుస్తులు తరుచుగా లభ్యమవుతూవుండేవి కావు. వర్ణింపశక్యంగాని ఇబ్బందులున్నప్పటికీ ఎగ్ర నైత్యం అకుంతిత దీక్షతో పోరాటం సాగించింది. స్థానిక ప్రజల సహాయంతో గెరిల్లా యుద్ధ ఎత్తుడలను చాకచక్యంగా వినియోగించి, చియాంగ్ కై - షేక్ పంపిన అభివృద్ధినిరోధక సేనల దండయాత్రలను వరుసగా ఓడించారు. చైనాలో కమ్యూనిస్టు రాజకీయాధికారానికి ప్రథమ పునాది ఐన విప్లవకేంద్రాన్ని బలపరుచుకొని, విస్తృత పరుచుకున్నారు.

1928 ఆరురాలుకాలంలో హాంగ్ టేహ్ హుయీ తదితరులు కలసి, హునాన్ - హుయీ-కియాంగ్ సరిహద్దులలో ఒక విప్లవ కేంద్రాన్ని నిర్మించారు. ఆ సంవత్సరాంతానికి ఆయనకూడ తన సేనలను చింగ్ కాంగ్ షాన్ పర్వత ప్రాంతానికి తరలించి, అచట మావో మాటేలు నిర్మించిన ఎగ్రనైత్యంతో కలిపివేశారు. 1929 లో ఎగ్ర నైత్యం దక్షిణ కియాంగ్, పశ్చిమ ఘాటీస్, ప్రాంతాలలో రెండు విప్లవ కేంద్రాలను స్థాపించింది. తరువాత కొలదికాలానికే ఈ రెండు కేంద్రాలను కలిపి, జూయిచిన్ రాజధానిగా సెంట్రల్ విప్లవ కేంద్రాన్ని స్థాపించింది.

అదేకాలంలో కియాంగ్, ఫూకీన్, హునాన్, హుబీ, క్వాంగ్, షెన్ సీ వగైరా చోట్ల కూడ కొన్ని విప్లవకేంద్రాలు ఏర్పడ్డాయి. ఈ కేంద్రాల స్థాపనతో పాటు ఎర్రసైన్యం పెరిగింది. 1930 నాటికే 15 విప్లవ కేంద్రాలున్నాయి. ఎర్ర సైన్యం 60 వేలదాకా పెరిగింది.

వ్యవసాయ విప్లవం

చింగ్ కాంగ్ షాన్ పర్వతాలలో విప్లవ కేంద్రాన్ని స్థాపించడంతో పాటు మావో ట్సే టుంగ్ వ్యవసాయ విప్లవంలో రైతులకు నాయకత్వం వహించి నడిపాడు. 1930 నాటికి ఎర్రసైన్యాధీనంలోవున్న 15 ప్రాంతాలలోనేగాక ఎర్రసైన్యం కాలిడిన ప్రాంతాలన్నిటిలోనూ వ్యవసాయ విప్లవ జ్వాలలు అలముకున్నాయి.

విప్లవం అంతకుముందు దశలో గడించిన అనుభవంతో మావో ట్సే-టుంగ్ వ్యవసాయ విప్లవ కార్యక్రమాన్ని రూపొందించాడు: బీద రైతులు వ్యవసాయ కార్మికులపై ఆధారపడి, మధ్యరగతి రైతులను కూడదీసుకుని, ధనిక రైతులను పరిమితంచేసి, మధ్యరకపు చిన్న పారిశ్రామికులకు, వ్యాపారులకు రక్షణయిస్తూ, భూస్వామ్యవర్గాన్ని రద్దుచేయడమే వ్యవసాయ విప్లవ గమ్యస్థానం. ఈ ఉద్ద్యంతో విప్లవ కేంద్రాలలోని ప్రజాసామాన్యాన్ని సమీకరించి, చైనా సమాజ వ్యవస్థను వేల కొలదీ సంవత్సరాలుగా బంధించిన పూర్వజాతి ఉత్పత్తి సంబంధాలను బద్దలు చేశారు. భూస్వాములవద్దనుంచి తీసుకున్న భూమిని బీద రైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు పంచారు. రైతులకు బంధనంగా తయారై - వారిని పీడించుతున్న అధిక వడ్డీలను రద్దుచేశారు. కార్మిక - కర్షక ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వానికి పునాది గాను, ప్రధాన అండగానువుంటూ, రైతాంగం ప్రజలలోని ఈ రెండు భాగాలు వ్యవసాయ విప్లవానికి కీలకంగా పనిచేశాయి. మధ్యరకపు రైతుల్లో అధిక సంఖ్యాకులు కూడ అదనపు భూమి సంపాదించారు. విప్లవ ప్రభుత్వాధికారాన్ని బలపరచారు. మధ్యరకపు చిన్న పారిశ్రామికులపైన, వ్యాపారస్థులపైన అదివరకున్న విపరీత పన్నులభారాన్ని, రకరకాల పన్నులను తొలగించడం జరిగింది.

బాగా కృషిచేయాలనీ, ఎక్కువ పండించాలనే ఉత్సాహాన్ని రైతులలో వ్యవసాయ విప్లవం కలిగించింది. అదివరకు పాడుపడిన పొలాలను తిరిగి సాగు చేయడం, బంజర్లను పంటపొలాలుగా మార్చడం జరిగింది. విప్లవ కేంద్రాల ప్రాంతంలో ఉత్పత్తి బాగా పెరిగింది.

వ్యవసాయ విప్లవం ఫలితంగా యీ కేంద్రాలున్న ప్రాంతాలలో భూస్వాముల పెత్తనం అంతమయింది. విప్లవ వ్యతిరేకులను అణచివేసి, కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వ రాజకీయాధికారం బలపరచడం జరిగింది. అంతేగాక ఎర్రసైన్యంలో అదనంగా చాలమంది చేరడం, కమ్యూనిస్టుపార్టీ బలపడటం జరిగింది.

విప్లవ కేంద్రాలపై చియాంగ్ దాడులు

విప్లవ కేంద్రాలు, కార్మిక కర్షక ఎర్రపైన్యం బలపడటాచూసి కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం గాఢరా పడింది. 1930 చిరకు చియాంగ్ కై - షేక్ లక్ష పైన్యాన్ని సమీకరించి, ముఖ్య విప్లవ కేంద్రంచుట్టూ వలయం పన్నేందుకు పూనుకున్నాడు. ఆ సమయంలో ముఖ్య విప్లవ కేంద్రంలోవున్న ఎర్రపైన్యం 40 వేలకు తక్కువ గానేవుంది. మావొ ట్సేటుంగ్ నాయకత్వాన ఎర్రపైన్యం సింగ్టూ వద్దనున్న శత్రు పైన్యంపై ఆకస్మికంగా దాడిచేసింది. 9 వేల శత్రు పైన్యాన్ని ఉద్యోగులతో సహా ఖైదీలుగా పట్టుకుంది. తరువాత పారిపోతున్న శత్రువు వెంటబడి తరిమినేసి, విప్లవ కేంద్రాన్ని చుట్టుముట్టాలనే శత్రు పన్నాగాన్ని ధ్వంసం చేసింది.

1931 ఫిబ్రవరిలో చియాంగ్ కై - షేక్ 2 లక్షల పైన్యాన్ని సమీకరించి, ముఖ్య విప్లవ కేంద్రాన్ని చుట్టుముట్టేందుకు రెండోసారి దాడికి పంపించాడు. మే నెలలో ఎర్రపైన్యం కియాంగ్ లోని చియాన్ కు-పూకీన్ లోని చియెన్నింగ్ కు మధ్యవున్న 800 లీల ప్రాంతాలన్ని తుడిచిపెట్టింది. ఒక పక్షం రోజుల్లో శత్రువును ఓడించి, పూర్తి విజయాన్ని సాధించింది.

కాని యుద్ధంలో ఎర్రపైన్యం కూడ నష్టపడింది. దానిబలం 30 వేలకుతగ్గింది. విరామం తీసుకుని, తిరిగి పుంజుకునే లోపలనే చియాంగ్ కై - షేక్ ఈసారి 3 లక్షల పైన్యాన్ని సమీకరించి, మరల చుట్టుముట్టే దాడిని ప్రారంభించాడు. 1931 జులైలో ప్రారంభమైన ఈ దాడిలో చియాంగ్ కై - షేక్ స్వయంగా పైన్యాధిపత్యం వహించాడు. బ్రిటిష్, జపాన్, జర్మన్ మిలటరీల సలహాదార్లను సహాయం తీసుకున్నాడు. శత్రుప్రధాన పైన్యాన్ని ముందుకు సాగనిచ్చి, వెనుక భాగంలో వస్తున్న బలహీనమైన సేనలపైన కియాంగ్ లోని హ్సింగ్ కువో వద్ద ఎర్ర పైన్యం దెబ్బతీసింది. ఇలా వేయ్యేలో కూడిన ఎత్తుగడలను అవలంబించుటద్వారా జరిగిన మూడు యుద్ధాలలోనూ జయించింది. 30 వేల మందికి పైగా కొమింటాంగ్ సేనలను తుడిచిపెట్టింది. ఎర్రపైన్యం దెబ్బలకు తట్టుకోలేక తక్కిన శత్రుపైన్యం గాఢరాగా పారిపోయింది. విప్లవ కేంద్రాలను చుట్టుముట్టాలనే మూడవ ప్రయత్నంకూడ ఈ విధంగా ఓటమితో అంతమయింది.

61 వ అధ్యాయం

ఈశాన్య చైనా, షాంఘైపై జపాన్ దురాక్రమణ

జపాన్ ఆక్రమణకు వ్యతిరేకంగా చైనా ప్రజల ప్రతిఘటన

జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు ఎంతో కాలంగా చైనా దేశాన్ని తమ వలసగా చేసుకోవాలని కలలుగంటూ వచ్చారు. ఈ దురాశను సాధించుకునే ప్రయత్నంలో ఈశాన్య చైనాపై జపాన్ దాడి ఒక ముఖ్యఘట్టం.

1931 సెప్టెంబరు 18 వ తేదీ రాత్రినే జపాన్ సైన్యాలు ఆకస్మికంగా షెన్యాంగ్ (ముక్కెన్) వద్ద వున్న చైనా సైన్యంపై దాడిచేసింది. ముక్కెన్ ఘటన అని పిలువబడుతున్న ఈ దాడితో జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు చైనాపై యుద్ధం ప్రారంభించారు.

షెన్యాంగ్ పై దాడికి చాల కాలానికి ముందుగానే జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల పన్నాగమేదో తేటతెల్లమయింది. ఐనప్పటికీ చియాంగ్ కై-షేక్ కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వాన వున్న విప్లవ కేంద్రాలను తుడిచివేయడంపై దృష్టిని కేంద్రీకరించి వున్నందున, జపాన్ దురాక్రమణను ఎదిరించడానికి ఏ విధమైన ప్రయత్నమూ చేయలేదు.

ముక్కెన్ ఘటనకు కొలది రోజులకు ముందు, కమ్యూనిస్టులకు విజయం రానిచ్చే కరటే చైనాను సామ్రాజ్యవాదులు ఆక్రమించడమే మెరుగని, చియాంగ్ కై-షేక్ బహిరంగంగానే చెప్పాడు. ముక్కెన్ ఘటన తర్వాత కూడ అదేవిధంగా జపాన్ దురాక్రమణను ప్రతిఘటించవలదని, ఈశాన్య చైనాలోవున్న తన సైన్యాలకు ఉత్తరవులిచ్చాడు.

ప్రతిఘటించవలదన్న చియాంగ్ కై - షేక్ పాలసీ ఫలితంగా జపాన్ దురాక్రమణ సేనలు సెప్టెంబరు 19 తేదీన షెన్యాంగ్ ను ఆక్రమించాయి. తరువాత వరుసగా యెనింగ్, కిరిన్, హీలుంగ్ కియంగ్ తదితర ప్రాంతాలను ఆక్రమించారు.

1932 ప్రారంభానికి ఈశాన్య చైనాలోని మూడు రాష్ట్రాలు జపాన్ సామ్రాజ్య వాదుల హస్తగత మయ్యాయి.

ముడ్డన్ సంఘటన జరిగినవెంటనే సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా చైనా ప్రజలంతా జాతీయ పోరాటాన్ని సాగించాలని కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రకటించింది. జపాన్ దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా ఈశాన్యప్రాంతంలో గెరిల్లా యుద్ధం సాగించాలని విజ్ఞప్తి చేసింది. ఈ ప్రకటన చైనా దేశప్రజలందరి జాతీయవాంఛను వ్యక్తంచేసింది.

1931 అక్టోబరు 10 వ తేదీన దేశచుంతటా 1911 విప్లవ 20 వ వార్షికోత్సవాన్ని ప్రజలు బ్రహ్మాండమైన దేశభక్తి ప్రదర్శనలుగా జరిపారు.

ప్రతిఘటన వలదంటూ చియాంగ్ కై-షేక్ అవలంబి చుతున్న అవమానకర పాలసీని అన్ని తరగతుల ప్రజలూ వ్యతిరేకించారు. హాంఘు, వెకింగ్ నగరాల్లోని కార్మికులు “జపాన్ ప్రతిఘటన - చైనా రక్షణ” సంఘాలను ఏర్పరచారు. సాయుధ వాలంటీర్ దళాలను, ప్రచార దళాలను నిర్మించారు. జపాన్ దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా అన్నిరకాల పోరాటశక్తులను అవలంబించారు. దేశం వివిధ ప్రాంతాల నుంచి విద్యార్థులు నాంకింగ్కు వెళ్ళి, జపాన్ ను ప్రతిఘటించాలని, కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వాన్ని ఒత్తిడిచేశారు. పారిశ్రామిక వ్యాపార రంగాలకు చెందినవారు, ఇతర

ఈకావ్య చై నాలో కిమ్ ఇష్టసుంగ్ సాయకత్వాన కొరియా దేశధక్తులుకూడా సాయుధగెరిల్లా దళాలు ఏర్పరచుకున్నారు. చై నా గెరిల్లాలతో భుజంభుజంకలిపి కొరియాగెరిల్లాలు జపాన్ దురాక్రమణదారులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడారు.

1931 నవంబరులో హీలుంగ్ కియాంగ్ లోని ట్సీట్స్ హార్ వద్ద నున్ కియాంగ్ నదివంతెనపై జపాన్ వాళ్ళు దాడిచేశారు వారిని తీవ్రంగా ప్రతిఘటించుతూ మాచాన్ - షాన్ నాయకత్వానవున్న చైనా సైన్య విభాగం పోరాడింది. తీవ్రమైన పోరాటానంతరం మానేసిన తిరోగమించవలసి వచ్చినప్పటికీ, నున్ కియాంగ్ బ్రిటిష్ రక్షణ కొరకు జరిగిన పోరాటంవల్ల ప్రజల్లో ఉత్సాహం ప్రబలింది. ఎంతో కాలం గడువకముందే చైనా సైన్యంలోని దేశభక్తి శక్తులు, స్థానిక సాయుధ దళాలకలసి చాలా వాలంటీరు సైన్యాలు ఏర్పడ్డాయి. వాటిలో మొత్తం రి లక్షలు దాకా వుండేవారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ప్రజలంతా హృదయపూర్వకంగా వాటికి చేయూత నిచ్చేవారు. 1932 లో ఈ వాలంటీరు దళాలు, లియెనింగ్ కిరిన్ రాష్ట్రాల్లోని శత్రు కేంద్రాలపై దాడిచేశాయి. షెన్యాంగ్, చిన్ చా వంటి పెద్దనగరాలపై దాడిచేసి, రైల్వే రవాణాను తెగకొట్టి, శత్రువులు దుర్భేద్యస్థానా లనుకున్న వాటినిగజగజలాడించాయి. కాని కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం స్వల్పములు అందజేయ నిరాకరించినందున, వివిధ ప్రాంతాలమధ్య ఐక్య నిర్మాణం సుస్థిరనాయకత్వం లేనందున ఈకాన్య చైనాలోని వాలంటీరు సైన్య క్రమమును చూడవలసివచ్చింది.

జేరిగింది. 19 వ రూట్ నైస్యం షాంఘ్ ఆఫీసునిండా అన్ని తరగతుల ప్రజలు పంపిన బహుమానాలు ప్రోగుపడివున్నాయి.

షాంఘ్ రక్షణ నిమిత్తం పోరాడుతున్న నైస్యానికి పౌరులకు ఇతర ప్రాంతాల లోని ప్రజలు, విదేశాల్లోని చైనావారు ధన సహాయం పంపారు.

ప్రజల తోడ్పాటువల్ల ఉత్సాహంపొంది 19 వ రూట్ నైస్యం అకుంత దీక్షతో పోరాడింది. నైస్యస్యక్తుడైన చియాంగ్ కువాంగ్-నై, ట్యాం టింగ్-కై సేనాని యుద్ధరంగంలోవుండే స్వయంగా పోరాటాన్ని నడిపించారు. పరిస్థితులు క్లిష్టంగా వున్నాయని గమనించి, జనవరి చివరనుంచి మార్చి నెలారంభానికి జపాన్ తన నావికా భూనైస్యాలలో మూడోవంతును, విమానదళ రిజర్వులనుకూడ సమీకరించింది. షాంఘ్లో జపాన్ నైస్యాల సంఖ్యను లక్షకు పెంచింది. సేనానులను నాలుగుసార్లు మార్చింది. రెండోవైపున 19 వ రూట్ నైస్యం 40 వేల బలాన్ని మాత్రమే గలిగివుంది. ఐనప్పటికీ శత్రువును నిలవరించి, షాంఘ్ రక్షణను జయప్రదంగా నిర్వహించింది.

షాంఘ్లో నైస్యం, ప్రజలు సాధించిన విజయాలను కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం వమ్ముచేసింది. 19 వ రూట్ నైస్యానికి అవసరమైన అదనపుబలాలను ఆయుధ సామగ్రిని అందజేయు నిరాకరించింది. స్థానిక వాలంటీరు దళాలను రద్దుచేసింది. షాంఘ్ రక్షణకు ప్రజలు అందజేసిన నిధుల్లో కొంతభాగాన్ని కాజేసింది.

మార్చి నెలారంభంలో కొమింటాంగ్ అందజేసిన సమాచారం వినియోగించు కుని, ఊసుంగ్ కు పశ్చిమోత్తరంగా జపాన్ ప్రభుత్వం అదనపు సేనలను జయప్రదంగా దించగలిగింది చుట్టుముట్టబడే ప్రమాదాన్ని గ్రహించి 19 వ రూట్ నైస్యం షాంఘ్ కు పడమరగా తిరోగమించవలసివచ్చింది. అచటినుంచి ప్రతిఘటన కొనసాగించింది.

మే నెల 5 వ తేదీన కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులతో షాంఘ్ శాంతి ఒడంబడికపై సంతకం చేసింది. దీనిప్రకారం షాంఘ్లోనూ, పరిసర ప్రాంతాల్లోనూ జపాన్ నైస్యాలను వుంచుకోవచ్చు. చైనాకుమాత్రం తన సేనలను నగరంలోవుంచే హక్కు లేకపోవడమేగాక, జపాన్ వ్యతిరేక కాగ్యకలాపాలన్నిటినీ నిషేధించడానికి చియాంగ్ ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. షాంఘ్ నైస్యం, ప్రజలు రక్తం ధారబోసి సాధించిన విజయాలన్నిటినీ అభివృద్ధి నిరోధక కొమింటాంగ్ ముఠా దారుణంగా అమ్ముచేసింది.

1933 ఫిబ్రవరిలో జపాన్ దురాక్రమణశక్తులు జెహోల్ పై దాడి చేశారు. తరువాత ఉత్తర చైనాలోకి చొచ్చుకు పోయారు. పెకింగ్, టీన్ టీన్ నగరాలను చుట్టుముట్టారు.

ఆ సమయంలో చైనా గొప్ప గోడ వెంటనూ, పెకింగ్-టీన్ టీన్ ప్రాంతాలలోనూ వున్న చైనా సేనలు, దురాక్రమణ సేనలకంటే పది రెట్లున్నాయి. కాని

ప్రజా విప్లవాన్ని అణచివేయడమే లక్ష్యంగా పెట్టుకున్న చియాంగ్ కై-షేక్ ప్రతిఘటనను నిషేధించుతూ చైనా సేనలకు ఉత్తరువులు పంపాడు. మే నెలలో కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం దేశద్రోహకరమైన టాంగ్ కూ ఒడంబడికపై సంతకం చేసింది. ఈ కార్య చై నాలోని మూడు రాష్ట్రాలను, జెహూర్ రాష్ట్రాన్ని జపాన్ ఆక్రమించడాన్ని గుర్తించింది. తూర్పు హో పేను నిరాయుధీకరణ ప్రాంతంగానూ అచట చైనా సేనలకు వుంచననీ అంగీకరించింది.

కొలది రోజుల తర్వాత జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు చాహార్ రాష్ట్రంలోనికి తమ సైన్యాలతో చొరబడ్డారు.

అంతర్యుద్ధాన్ని ఆపువేసి, మాత్రుదేశ సురక్షణకు అన్ని శక్తులూ కలసి ఐక్య పోరాటం సాగించాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఖచ్చితంగా నిలబడింది. జాతీయ సంక్షోభం రోజురోజుకు తీవ్రతరమౌతోందని గుర్తించి, కొమింటాంగ్ లో దేశభక్తిగలవారు క్రమంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ పాలసీ వైపు మొగ్గసాగారు. చాహార్ రాష్ట్రంలో ఘెంక్ యూ-హ్సీయాంగ్, ఘాంగ్-చెన్-చూ అనే కొమింటాంగ్ సేనానులు చి హుంగ్-చాంగ్ అను కమ్యూనిస్టుతో కలసి, జపాన్ వ్యతిరేక సైన్యాన్ని నిర్మించారు. ఈ సైన్యం త్వరలోనే దురాక్రమణకు గురైన చాహార్ రాష్ట్ర భాగాలను తిరిగి స్వాధీనం చేసుకున్నారు. మొఘల్ జరిగిన జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధంలో వీరోచితంగా పోరాడిన 19 వ రూట్ సైన్యాన్ని, దేశద్రోహకరమైన ఒడంబడికలూ సంతకం చేశాక చియాంగ్ ప్రభుత్వం ఘాకీన్ రాష్ట్రానికి బదిలీ చేసింది. అచట 19 రూట్ సైన్య నాయకులు, లీ చీ - షెన్ ను, కొమింటాంగ్ లోని తదితర దేశభక్తులను కలపుకొని, చైనా రిపబ్లిక్ యొక్క విప్లవ ప్రజాప్రభుత్వాన్ని స్థాపించారు. జపాన్ దురాక్రమణకు, కొమింటాంగ్ దేశద్రోహులను ఎదిరించడంలో కార్మిక కర్షక ఎర్ర సైన్యంతో సహకరించాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

జపాన్ వ్యతిరేక శక్తుల్లోని రెండు అంతర్భాగాలు - జపాన్ వ్యతిరేక చాహార్ ప్రజాసైన్యం, ఘాకీన్ విప్లవ ప్రజాప్రభుత్వం - కొలది కాలం మాత్రమే మనగలిగాయి. జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులతో చేతులు కలపి, చియాంగ్ ప్రభుత్వం వాటిని అణచివేసింది.

62 వ అధ్యాయం

చైనా కార్మిక - కర్షకుల ఎర్రసైన్యం సుదీర్ఘయాత్ర

విప్లవ కేంద్రాలలో నిర్మాణకృషి

విప్లవ కేంద్రాల చుట్టూ వలయం పన్నాలని చియాంగ్ కై-షేక్ పంపిన మూడు దండయాత్రలను ఓడించాక, ముఖ్య విప్లవ కేంద్రాన్ని పరిసరాల్లో వున్న కేంద్రాలను బలపరచి విస్తృత పరచారు. వాటిమధ్య సన్నిహిత సంబంధాలను ఏర్పరచుకున్నారు. 1931 నవంబరు 7 వ తేదీన కార్మిక-కర్షకుల ప్రధాన జాతీయ కాంగ్రెసు కియాంగ్-గీలోని జుయిచిన్ లో జరిగింది. ఈ మహాసభ కార్మిక-కర్షకుల ప్రజాస్వామ్య కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచింది. కార్యనిర్వాహక కౌన్సిల్ అధ్యక్షుడుగా మావో ట్సే-టుంగ్ ను ఎన్నుకుంది.

ఆ సమయంలో కొమింటాంగ్ అనుసరించుతున్న ప్రతిఘటన వ్యతిరేక పాలసీ వల్ల జపాన్ దురాక్రమణదారులు స్వేచ్ఛగా ఈకాన్య చైనాను దోచుకుంటున్నారు. కేంద్ర కార్మిక-కర్షక ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణకు తన వ్యతిరేకతను నిర్దిష్టంగా ప్రకటించింది. కొమింటాంగ్ ప్రతిఘటనకుల దేశ ద్రోహ చర్యలను ఖండించింది. జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని కాపాడుకునేందుకు ప్రజలు సాయుధులు కావాలని పిలుపిచ్చింది. 1932 లో జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధంలో నిమగ్నమైన చైనా సేనలకు, హంఘే ప్రజలకు కొమింటాంగ్ ద్రోహం చేసినపుడు కేంద్ర కార్మిక-కర్షక ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వం జపాన్ పై యుద్ధం ప్రకటించింది. జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులకు వ్యతిరేకంగా ప్రతిఘటన యుద్ధాన్ని ప్రారంభించింది.

చైనాను ఎదుర్కొన్న తీవ్ర జాతీయ సంక్షోభాన్ని లెక్కచేయకుండా కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం విప్లవ కేంద్రాలపై నాలుగవదాడి ప్రారంభించింది. 1932 జూన్ లో 5 లక్షల చైనీస్ సమీకరించి, చియాంగ్ కై-షేక్ మొదట హూపే లోని విప్లవ కేంద్రాలపైన, తరువాత ముఖ్య విప్లవ కేంద్రంపైన దాడి చేశాడు.

తొమ్మిది నెలలనాకా యుద్ధం జరిగింది. కొమింటాంగ్ సేనలను ఇహువాంగ్, కియాంగ్ వద్ద జరిగిన యుద్ధాలలో ఎర్రపైన్యం తొమిక్కొట్టింది. విప్లవ కేంద్రాలను చుట్టుముట్టాలనే శత్రుపన్నాగాన్ని పటాపంచలు చేసింది.

విప్లవ కేంద్రాలను చుట్టుముట్టేందుకు వరుసగా దాడులు చేయడంతోపాటు విప్లవ ప్రాంతాలపై ఆర్థిక దిబ్బంధనం అమలు జరిపేందుకుకూడ కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం ప్రయత్నించింది. తద్వారా కార్మిక, కష్టకుల రాజకీయాధికారం పెంపొందకుండా గొంతు నులమాలని తాపత్రయపడింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన విప్లవ కేంద్రాల్లోని పైన్యం ప్రజలు ఒక వైపున యుద్ధంచేస్తూనే, రెండో వైపున ఆర్థిక పోరాటం కొనసాగించారు.

ఆర్థిక కృషి ప్రధానంగా వ్యవసాయాన్ని అభివృద్ధి చేయడంపై కేంద్రీకరించారు. తద్వారా ప్రజలకు, ఎర్రపైన్యానికి అవసరమైన ఆహారధాన్యాలను, బట్టల తదితర పరిశ్రమలకు కావలసిన ముడిపదార్థాలను పండించేందుకు కృషి చేశారు. రైతులను పరస్పరసహాయక గ్రూపులగాను, దున్నే డళాలను నిర్మించారు. తమ వద్దవున్న దుక్కిపశువులను, లేదా ఉమ్మడి నిధులతో కొన్నవాటిని వినియోగించుకునేందుకు ఒకరకమైన సహకార వ్యవసాయాన్ని అమలు జరిపారు. పరస్పరసహాయం, సహకారంవల్ల ప్రాంతాలలో నవీనోత్సాహం కొత్త నాతావరణం వ్యాపించింది. వ్యవసాయోత్పత్తి పెరిగింది.

కార్మిక కష్టక ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వం పారిశ్రామిక సంస్థలను ప్రభుత్వ యాజమాన్యం క్రింద స్థాపించింది. చేతివృత్తులవారికి సహకార సంఘాలను నిర్మించింది. కాగిత పరిశ్రమను, బట్టల పరిశ్రమను, పంచదార పరిశ్రమను, వ్యవసాయ ఒరికరాల పరిశ్రమను పునరుద్ధరించి అభివృద్ధిచేసింది. వర్తకం కూడ పెంపొందింది. ఆర్థిక దిబ్బంధనం తొలగించేయకుండా కార్మిక కష్టక ప్రభుత్వం ధాన్యం, ముడిఖనిజాలను ఎగుమతిచేసి, బయటనుంచి ఉప్పు, బట్టలను దిగుమతి చేసుకొనేది.

ఆర్థిక విజయాలవల్ల ఎర్రపైన్యానికి అవసరమైన సప్లయలు అందించడం సాధ్యమయింది. ఆ ప్రాంతంలో నిగిసిచే ప్రజల జీవన పరిస్థితులుకూడ బాగు పడ్డాయి. పూర్వపు కోజుల్లో ఆకలి, దారిద్ర్యంతో బాధపడే రైతులు ఇప్పుడు సుఖంగా జీవించగలుగుతున్నారు. ఇందువల్లనే ఎర్రపైన్యానికి, ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వానికి ప్రజలనుండి బలమైన తోడ్పాటు లభ్యమయింది. ఉదాహరణకు ఫూజీన్ రాష్ట్రం, హంగ్ హంగ్ కాంటోన్ లో ట్సాయ్ హ్సీ షట్టణ యువకులు నూటికి 88 మంది ఎర్రపైన్యంలో చేరడానికి తయారయ్యారు.

ప్రజాస్వామిక ప్రభుత్వ ప్రజలందరికీ ఉచితవిద్యా సౌకర్యాలు కలిగించింది. వివిధ రకాల పాఠశాలలను ఏర్పరిచింది. వృద్ధిపొందుతున్న పాఠకులకు వివిధరకాల వార్తా పత్రికలు స్థాపించబడ్డాయి. పైనిక సంస్థల్లోనూ, గ్రామాల్లోనూ కళా ప్రదర్శనలు, ఆటపాటల కార్యక్రమాలు నిత్యజీవితంలో ఒక భాగమయ్యాయి. పైనికడ్యూటీ నుంచి సెలవుమీద వచ్చినవారు, వ్యవసాయపని లేని విరామకాలంలో రైతులు

స్థానిక నాట్యసంఘాలకు, తాలింఖానాలకు విరివిగా వచ్చేవారు. కార్మిక-కష్టక ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వకేంద్రం గోరీ నాట్య పాఠశాలను నడిపింది. దీనిలో తరిఫీదు పొందిన నటులు, కళాకారులు వేయినుండికి వైగా వుండేవారు. యుద్ధ రంగంలోనూ, సంతలు, మార్కెట్ల సమీపంలోనూ, గ్రామాల్లోనూ ప్రదర్శనానిష్టా పర్యటించేవారు. సృజనాత్మక కళకు అవసరమైన ఇతివృత్తాలను ప్రజా జీవితాన్నుంచి సేకరించుకునేవారు. తద్వారా నూతన సంస్కృతీ వుద్యమానికి పైనికులతోనూ, రైతులతోనూ సన్నిహితసంబంధం ఏర్పడింది. మే 4 వ తేదీ వుద్యమం అనంతరం విప్లవ సాహిత్యం అభివృద్ధి చెందడానికి ఇదంతా దోహదం చేసింది.

విప్లవ కేంద్రాన్ని చుట్టుముట్టే దృష్టితో జరిగిన నాలుగు దాడులు విఫల మయ్యాయి, కొమింటాంగ్ ప్రతిఘటకులు విదవ దండయాత్రకు మరల సన్నాహాలు చేయసాగారు. యుద్ధ ఖర్చుల నిమిత్తం ప్రజలపై భారం ఎక్కువచేసి, దోపిడిని తీవ్రతరం చేశారు. అమెరికా, జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులనుండి పెద్ద మొత్తాలను రుణంగా తీసికొన్నారు. చియాంగ్ కై-షేక్ తన చుట్టూ జర్మన్, అమెరికన్, జపాన్, ఫ్రెంచి మిలిటరీ సలహాదార్లను పోగుచేసుకున్నాడు.

1933 అక్టోబరులో 10 లక్షల వైశ్యంతో విదవ దండయాత్రకు చియాంగ్ ప్రారంభించాడు. అంతకుముందు దాడులన్నింటికంటే ఉధృతంగా సాగించిన ఈ దండయాత్రలో కొమింటాంగ్ వైశ్యం, విప్లవ కేంద్రాల చుట్టూ దుర్గాలను (బ్లాంక్ హౌసులను) నిర్మించింది. తద్వారా క్రమంగా వలయాన్ని విగించుకుంటూ వచ్చింది. ఇలాంటి క్లిష్ట సమయంలో అప్పుడు కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వంలో వున్న ముఖ్యులు కేవలం దెబ్బకాచుకునే రక్షణవిధానాన్ని, తప్పుడు పోరాట ఎత్తుగడలను అవలం బించారు. మావో ట్సే-టుంగ్ రూపొందించిన గెరిల్లా యుద్ధ నూత్రాలకు - శత్రు వును బాగా లోపలికి రానివ్వడం, తరువాత ఎక్కువ బలాన్ని సేకరించి శత్రు బలహీన కేంద్రంపై దెబ్బతీయడం, శత్రుబలగాలను ఒక్కొక్కదాన్నే తుడిచి వేయడం—విరుద్ధంగా వ్యవహరించారు. తప్పుడు మిలిటరీ విధానం అనుసరించడంవల్ల విప్లవ ప్రభుత్వాధీనంలోవున్న ప్రాంతాలు క్రమంగా కుంచుకుపోవడం జరిగింది. ఒక సంవత్సరకాలం జరిగిన యుద్ధంలో ఎర్ర వైశ్యం చాలా నష్టపడింది.

దీర్ఘ యాత్ర (The long March)

మిగిలిన బలాన్ని రక్షించుకునేందుకు, జపాన్ దురాక్రమాలను ప్రతిఘటించి జాతీయ స్వాతంత్ర్య రక్షణ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించేందుకు, చైనా కార్మిక-కష్టక ఎర్రవైశ్యం దీర్ఘయాత్రను ప్రారంభించి, చరిత్రలో కనివిని యెరుగని వీరత్వాన్ని ప్రదర్శించింది.

1934 అక్టోబరులో ప్రధాన విప్లవ కేంద్రంలోవున్న ఎర్రవైశ్య ప్రధాన భాగం శత్రువలయాన్ని జాయిచిన్ వద్ద బద్దలుచేసి, వెనుక కొన్ని గెరిల్లా దళాలను మాత్రం వదిలి, ముందుకు సాగిపోయింది. తరలిపోతున్న ఎర్రవైశ్యాన్ని దారిలో

దెబ్బకొట్టేయకు చియాంగ్ కై-షేక్ నాలుగు బలమైన పైన్యాలను ప్రయోగించాడు. ఈ ఆటంకాలను పటాపంచలుచేస్తూ ఎర్రపైన్యం కియాంగ్సి, ఫూకీన్ రాష్ట్రాలనుంచి క్వాంగ్టుంగ్, హునాన్, క్వాంగ్సి రాష్ట్రాలగుండా పర్వత ప్రాంతాలకు వెళ్లింది. అచట నివసించే మియావోయావో జాతుల ప్రజల మైత్రిని సంపాదించి క్విచాలోని వూచియాంగ్ నదిని చేరుకుంది. వడిగా పరుగులిడుతున్న ఈ నదీ ప్రవాహం అంచున వున్న పర్వతాలపైనుంచి ప్రతీఘాతుక సేనలు కాపలావున్నాయి. కాని తెల్లవారు ఝామున బాగా చలివేస్తున్న సమయంలో ఎర్రపైన్యం నదిని దాటివెళ్ళి, టున్ యాని ఆక్రమించింది.

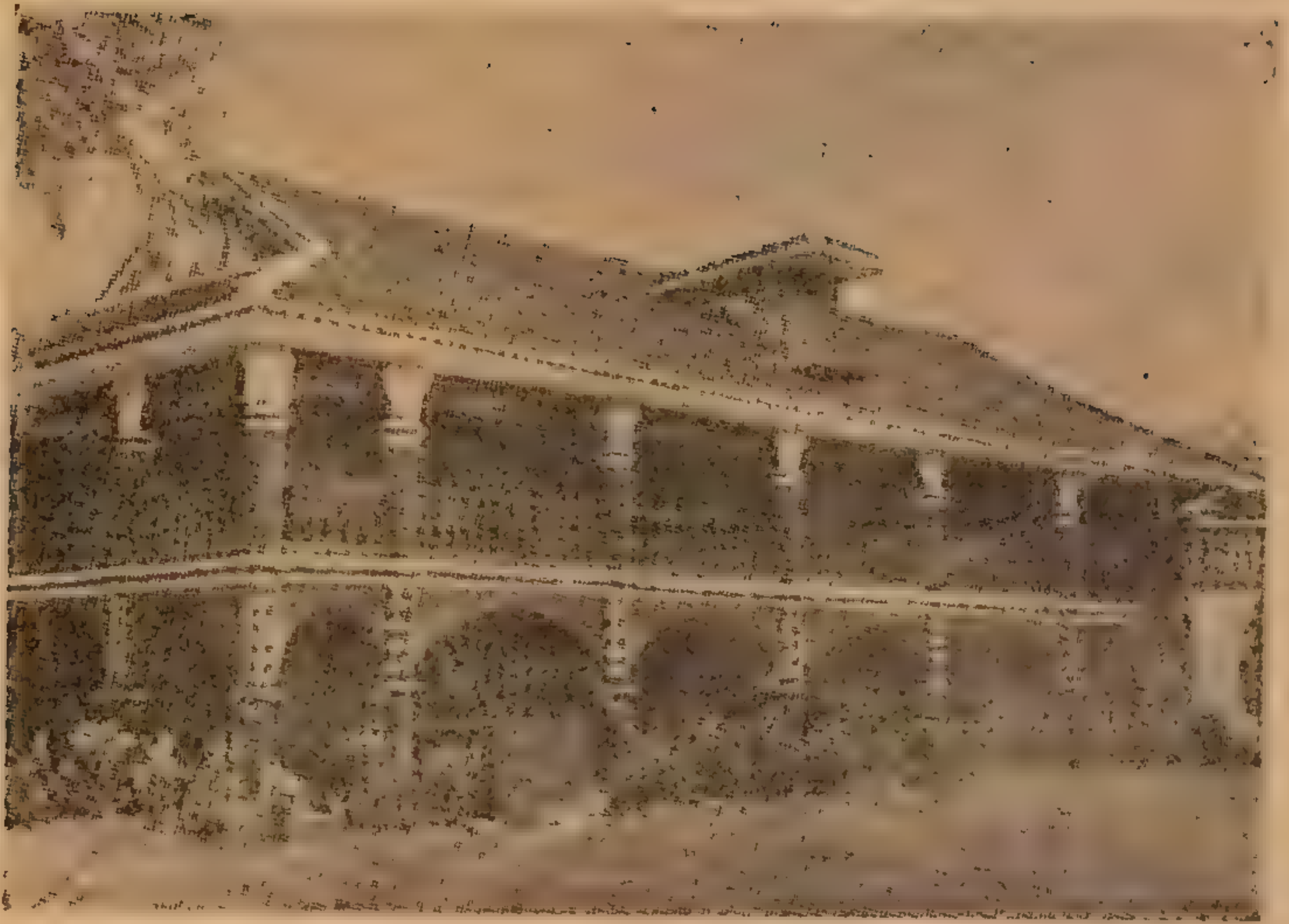
1935 జనవరిలో చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీ విస్తృత సమావేశం టున్ యాలో జరిగింది. అంతకు ముందు తప్పుడు ఎత్తుగడలను అవలంబించిన కేంద్ర కమిటీ నాయకత్వాన్ని తొలగించి, ఈ సమావేశం మావో ట్సే - టుంగ్ ఆధిపత్యం క్రింద కొత్తకేంద్ర నాయకత్వాన్ని ఎన్నుకుంది. ఈ కొత్త నాయకత్వమే చైనా విప్లవాన్ని జయప్రదంగా నిర్వహించగలిగింది.

టున్ యా సమావేశానంతరం ఎర్రపైన్యం ఉత్తర దిశగా తన యాత్రను సాగించింది. అనేక లక్షల బలగంకలిగిన శత్రుపైన్యాలకు దూరంగా వుండటానికి ఎర్రపైన్యం చిన్ హానదినిదాటి యున్నాన్ రాష్ట్రం నుంచి సింకాంగ్ రాష్ట్రానికి చేరింది.

సింకాంగ్ రాష్ట్రం ఆగ్నేయ ప్రాంతంలో నుంచి ఎర్రపైన్యం పర్వతాల కుద్ధ్య సుళ్ళు తిరుగుతూ ప్రవహించుతున్న టాటునదిని చేరుకుంది. కొమింటాంగ్ దళాలు కొన్ని టాటునది వెంట ఎర్రపైన్యం కొరకు కాపలా కాస్తున్నాయి. నదిని సమీపించేలోపల ఎర్రపైన్యాన్ని తుడివేయగలచునే ధీమాతో వెనుకనుంచి ప్రతీఘాతికులు పెద్ద పైన్యాలతో తరుముకు వస్తున్నారు. టాటునది ఒడ్డునవున్న చిన్న పట్టణం ఆన్ హున్ చాంగ్ వద్ద నదిలోవున్న ఒకేఒక పయాణీకుల పడవను ఎర్ర పైన్యం స్వాధీనం చేసుకుంది. శత్రుకాల్పులను లెక్కచేయకుండా ఎర్రపైన్యం శ్రమొకటి నదిని దాటింది. ఆకలి, అలసట లెక్కచేయకుండా మరోదళం మెరికిలు తిరిగే సన్నని కొండదారివెంట ఆ శిఖరంపైకివెళ్ళి, ఇనుపగొలుసులతో నిర్మించిన లూటింగ్ బ్రిడ్జి మొగతు చేరుకున్నారు. ఎర్రపైన్యాన్ని ఆపుజేసేందుకు వంతెన మొగలోవున్న బ్లాక్ హౌస్ కు (దుర్గానికి) శత్రువులు నిప్పంటించారు. కాని ఎర్ర పైన్యం వీరులు మంటలగుండావెళ్ళి వంతెన మొగను స్వాధీనం చేసుకున్నారు. యాత్రలో ఎర్రపైన్యం సాధించిన అత్యంత వీరోచిత కార్యాలలో యిదొకటి. పారిపోతున్న శత్రు పైన్యాలను తరుముతూ ఎర్రపైన్యం మావుట్సే-టుంగ్ నాయకత్వాన టాటునదిని దాటి, ఉత్తరదిశగా సాగిపోయింది.

తరువాత ప్రకృతి సిద్ధమైన మరో ఆటంకం, జీచివాన్-సింకాంగ్ సరిహద్దున వున్న పెద్ద మంచు పర్వతాలు, ఎర్రపైన్యాన్ని ఎదుర్కొన్నాయి. మంచుతో కప్ప

282A

ఓస్సినీసమా వేళస్థలం

282B

బడిన ఈ పర్వత శిఖరాలపై గాలి చాల పరచగా వున్నందున వూపిరిసలుపడమే కష్టం. వినప్పటికీ ఎర్రపైస్యం ఈ పర్వతాలను అధిరోహించింది. రెండో కైపున విశాలమైన పచ్చిక బైళ్ళు, వూబి నేలలను ఎర్రపైస్యం ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. ఈ పసిరిక భూములలో చాల పలచగా మాత్రమే ప్రజలు నివసించుతున్నారు. ప్రతివోటా బురదా, మధ్యచుధ్య వూబి ప్రాంతాలు వున్నాయి : వర్షపు తుపాన్లు వడగళ్ల వానలు తరచుగా కురుస్తుంటాయి. సన్నని దారిని వెడుతూ, కాస్త పక్కకు అడుగిడితేచాలు, ప్రమాదకరమైన వూబిలో దిగబడిపోతారు. సామానుమోయడానికి యాక్ (కొండలపై వుండే ఎద్దు)లను ఎర్రపైస్యం వినియోగించింది. ఆహారం దొరక నపుడు అడవి ఆకులను, యాక్ మాంసాన్ని తినవలసివచ్చింది. ఈ కష్టాలన్నిటినీ అధిగమించి, చాల కష్టాలుపడి, తమ గమ్యాన్ని చేరాలనే అకుంతిత దీక్షతో ఎర్ర పైస్య పీరులు విశాలమైన పసిరిక భూములను దాటి వెళ్ళగలిగారు. మంచు పర్వతాలను, పసిరిక మైదానాలను దాటడంలో అచట నివసించుతున్న టిబెటన్ ప్రజలు ఎర్రపైస్యానికి సహాయపడ్డారు.

1935 అక్టోబరు నెలలో చివరకు ఎర్రపైస్యం ఉత్తర షెనీకి చేరుకుంది. అచట లియూ చిహ్-టాన్ నాయకత్వంక్రింద విప్లవ కేంద్రాన్ని నిర్మించిన దళంతో కలసింది. చైనా కార్మిక కర్షకుల ఎర్రపైస్యం ఈ విధంగా ఒక సంవత్సర కాలంగా ఎన్నో యుద్ధాలు చేసి, చాల కష్టాలు పడి, విపరీత కష్టాలను ప్రమాదాలను అధిగమించి, కని విని యెరుగని వీరత్వంతో 25 వేల లీల దీప్లుయాత్రను ఎర్రపైస్యం జయప్రదంగా పూర్తి చేసింది.

జెన్ పి-షిహ్, హో లుంగ్ హ్యా, హ్సియాంగ్-చీన్ నాయకత్వంక్రింద ఎర్రపైస్యం, ఇతర దళాలుకూడ యాంగ్టీన్ నదికి ఉత్తర-దక్షిణ ప్రాంతాలనుంచి బయలుదేరి, దీప్లుప్రయాణంలో అనేక చిక్కులను అధిగమించి ఉత్తర షెనీకి చేరుకున్నాయి.

చైనా కార్మికుల, కర్షకుల ఎర్రపైస్యం జయప్రదంగా నిర్వహించిన సుదీర్ఘ యాత్ర ప్రపంచానికంతటికీ చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ, ఎర్రపైస్యం అజేయమని చాటింది. ఎర్రపైస్యం తరలివెళ్ళిన దారిపొడుగునా నివసించుతున్న 20 కోట్ల ప్రజలకు విమోచనకు మార్గమేదో నిరూపించింది. పడకొండు రాష్ట్రాలలో విప్లవ బీజాలను నాటింది. ఫూకీన్, కియాంగ్సీ, క్వాంగ్టుంగ్, హునాన్, క్వాంగ్సీ, క్విచౌ, జిచువాన్, యున్నాన్, సియాంగ్, కంసూ, షెనీ రాష్ట్రాల ప్రజలకు విప్లవ సందేశం అందించింది. సుదీర్ఘ యాత్రను జయప్రదంగా నిర్వహించడం ఫలితంగా చైనా విప్లవం దాన్నెదుర్కొన్న సంక్షోభాన్ని అధిగమించింది. నూతన దళకు అభివృద్ధి చెందింది.

68 వ అధ్యాయం

జపాన్ ప్రతిఘటన, జాతి రక్షణకొరకు ప్రజా ఉద్యమం

నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలు

అధికారం హస్తగతం చేసుకున్నాక కొమింటాంక్ అభివృద్ధి నిరోధకులు ఒక వైపున ప్రజలను నిర్దాక్షిణ్యంగా దోచుకోవడం, రెండో వైపున నామ్రామ్యవాదులకు జాతీయ ప్రయోజనాలను అమ్మివేయడం ప్రారంభించారు. తద్వారా వారు వ్యక్తిగతంగా విపరీతధనాన్ని పోగుచేసుకున్నారు. అంతర్ముద్దాన్ని సాగించేందుకు నిధులను సమకూర్చారు. చిరూంగ్ కై-షేక్, టి. వి. నూంగ్, హెచ్ హెచ్ కుంగ్, చెన్ సోదరులు (చెన్ కో-పూ, చెన్ లీ-పూ) ఈ నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలు అవినీతి, దేశద్రోహం ద్వారా క్రమ క్రమంగా ప్రజలముందు పూర్తిగా అఙ్ఘాతి పాలయ్యాయి. ఈ నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలు దేశ ఆర్థిక విధానానికి కీలుమైన నాలుగు ప్రభుత్వ బ్యాంకులను-చైనా సెంట్రల్ బ్యాంకు, చైనా బ్యాంకు, చైనా రవాణాబ్యాంకు చైనా రైతుల బ్యాంకు-తమ పిడికిళ్లో వుంచుకున్నారు. దేశంలో వున్న బ్యాంకింగ్ సంస్థలన్నిటినీ ఈ నాలుగు బ్యాంకులే కంట్రోలు చేసేవి. కొమింటాంక్ ప్రభుత్వం కోకా గారమంతా వీటి ఆధీనంలోనే వుండేది. ప్రభుత్వ క్రెడిట్ విధానాన్ని యివేకంట్రోలు చేసేవి. 1927 తరువాత తొమ్మిది సంవత్సరాల్లోనూ అంతకుముందు ఉత్తర సైనిక ప్రభువుల ప్రభుత్వం 15 సంవత్సరాల్లో జారీ చేసిన బాండులకంటే, 1927 తరువాత తొమ్మిదేళ్ళలోనూ కొమింటాంక్ ప్రభుత్వం నాలుగురెట్లు బాండులను జారీ చేసింది. 1935 లో కొమింటాంక్ ప్రభుత్వం “ద్రవ్య సంస్కరణ”ను ప్రవేశపెట్టింది. దీని ప్రకారం చైనా సెంట్రల్ బ్యాంక్, బ్యాంక్ ఆఫ్ చైనా, రవాణా బ్యాంకు జారీచేసే నోట్సు దేశమంతటా చట్టబద్ధమైన ద్రవ్యంగా చెలామణి కావాలని ప్రభుత్వం ఉత్తరువు జారీచేసింది; దేశంలో చెలామణిలో వున్న వెండి నాణాలన్నిటినీ ఉపసంహరించుకుంది. తద్వారా దేశంలోని వెండి లోహమంతా ఈ బ్యాంకుల హస్తగతం.

దేశంలోని దూది, బియ్యం, తదితర జీవితావసర వస్తువుల వ్యాపారమంతటి పైన ఈ నాలుగు కుటుంబాలు గుర్తాధికారం సంపాదించాయి. సామ్రాజ్యవాదుల సహకారంతో ఉక్కు వుత్పత్తి, ఇంజనీరింగ్ తదితర పరిశ్రమలపై పూర్తికంట్రోలును హస్తగతం చేసుకున్నాయి. జాతీయ పెట్టుబడిదారుల పరిశ్రమలు మనగలగడమే కష్టసాధ్యమయింది. చాలా జాతీయపరిశ్రమలు దివాళాతీసాయి. పల్లెప్రాంతాలలో నాలుగు పెద్దకుటుంబాలు విశాలమైన భూములను హక్కుభుక్తం చేసుకున్నాయి. రైతులనుండి భారమైన పన్నులను బలవంతాన వసూలు చేసేవారు. వైద్యచికిత్స చేయించుకునేవారు. వ్యవసాయ పంటలను అతిచౌక ధరలకు కాజేసేవారు. అధిక కడ్డీలకు రుణాలిచ్చేవారు. వీటన్నిటివల్లా రైతులకు జీవితం గడవడమే కష్టసాధ్యమయ్యేది.

నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలలో ఒడంబడికలు చేసుకుని, సామ్రాజ్యవాదులు చైనాలో అధిక దురాక్రమణులు మరింత విస్తృతంగా సాగించారు. 1933 నాటికి చైనా బాగు ఉత్పత్తిలో నూటికి 76 వంతులు, దానాపు ఇనుము పరిశ్రమంతా సామ్రాజ్యవాదుల అధీనమయింది. 1936 నాటికి నాకలు, విద్యుచ్ఛక్తి, బట్టల పరిశ్రమల్లో ప్రఖల స్థానాన్ని సామ్రాజ్యవాదులు సంపాదించారు. చైనాలోని సామ్రాజ్యవాదుల బ్యాంకులకు చాలా ప్రాబల్యమండేది. నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలు తమ అస్తిత్వానికి సామ్రాజ్యవాదుల మద్దతుపై ఆధారపడుతూ, సామ్రాజ్యవాదుల తాబేదార్లుగా క్యవహరించాయి.

కొమింటాంగ్ పరిపాలన అంటే వాస్తవంలో నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల పరిపాలనే. అది సామ్రాజ్యవాదులలో లాలోచియైన ఫ్యూడల్ నియంతృత్వాధికారం. వారి పాలనవల్ల అర్థవలస, అర్థ ఫ్యూడల్ చైనా మరింత అధోగతి పాలయింది. దేశాన్ని నిరంతర అంతర్యుద్ధంలో ముంచివేసింది. నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల పరిపాలనలో తాము కరువు బాధలనుండి, నిరంతర ఫ్యూడల్ వలస బానిసత్వాన్నుండి బయటపడాలంటేనూ, సర్వ నాశనాన్నుండి జాతిని రక్షించుకోవాలంటేనూ, శ్రామికజనానికి విప్లవంలో వున్నంతగా పాగ్గానడంకంటే మరో గత్యంతరం లేనేలేదు. జాతీయ పరిశ్రమలకు తీవ్రమైన దెబ్బలు చెగలడంవల్ల జాతీయ పెట్టుబడి దారీవర్గం భ్రమలనుండి బయటపడుతున్నారు. అంతర్యుద్ధాన్ని ఆపుజేయాలనీ, రాజకీయ సంస్కరణలను ప్రవేశపెట్టాలని వారుకూడ కోరుతున్నారు.

ఈశాన్య చైనాలో జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల వలసపాలన

చైనాలో ఎక్కువభాగం నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల పాలనక్రింది క్రమ క్రమంగా మరింత ఎక్కువ వలస దోపిడికి గురౌతూవుంటే, ఈశాన్య చైనా అప్పటికే పూర్తిగా జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల వలసగా తయారయింది.

జపానువాళ్ళు ముక్డెన్ ఘటన అనంతరం మంచుకో కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచి, సర్వాధికారాలు వాస్తవంలో తమ చేతుల్లోనే వుంచుకున్నారు. చైనా

కార్మికులను నిర్దాక్షిణ్యంగా బానిసలుగా చేసి బలవంతాన ఆ ప్రాంతంలోని ఖనిజ సాధనను తవ్వించుకున్నారు. జపాన్ పరిశ్రమల కవసరమైన ముడిపదార్థాలను దోచుకుపోయారు. పైన్యంలోనుంచి విడుదలయిన జపాన్ సైనికులు ఈశాన్య చైనాకు వలసవచ్చి, చైనా రైతుల భూమిని, ఇళ్ళను కాజేచారు. పదునాల్గు యేళ్ళ నుంచి నలుబది సంవత్సరాల్లోపు వున్న మగవాళ్ళంతా మంచూ కీలుబొమ్మ పైన్యంలో చేరి తీరాలని జపాన్ వాళ్ళు కాసించారు. చైనాపౌరు లందరినీ పావో-చియా (Tithing) విధానం క్రింద పడేసి కుటుంబాలను గ్రూపులుగా నిర్మించారు. ఒక గ్రూపులో ఎవరైనా నేరం చేస్తేగాని, దురాక్రమణదారుల కాసనాలను ఉల్లంఘించితేగాని ఆ గ్రూపులోని పది కుటుంబాలను శిక్షించే పద్ధతిని అమలు జరిపారు. పాఠశాల లన్నిటిలోను బానిస విద్యాబోధన సాగించారు. ఒకచోట ప్రజాపోరాటం జరిగిందంటే ఆ ప్రాంత మంతటినీ దోచుకోవడం, తగలబెట్టడం, చిత్రకథలు సాగించడం జపాన్ వాళ్ళ సమాధానంగా వుండేది. హింసించబడిన చైనా ప్రజల నేత్రులు కన్నీరుతో ఈశాన్య చైనా యావత్తు తడిసిపోయింది.

1935 లో ఈశాన్య చైనాలోని గెరిల్లా దళాలన్నీకలసి, కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన జపాన్ వ్యతిరేక ఐక్యపైన్యంగా నిర్మించబడింది. యాంగ్-చింగ్-యు, చావ్ మంగ్ - చీ, చౌపాత్ - చుంగ్ అనే సేనానులు దీనికి ఆధిపత్యవహించి నడిపారు. కిమ్ ఇల్ సుంగ్ నాయకత్వానవున్న కొరియన్ గెరిల్లా దళాలు కూడ జపాన్ వ్యతిరేక ఐక్యపైన్యంలో కలిసాయి.

ఈశాన్య చైనాలో జపాన్ వ్యతిరేక ఐక్యసేనలను విస్తృతంగా గెరిల్లా యుద్ధాలు చేశాయి. ఎర్రపైన్యం అనుభవపూర్వకంగా రూపొందించిన ఎత్తుగడలను చాకిరికంగా వినియోగించి రైల్వేలపై దృష్టిని కేంద్రీకరించింది. స్టేషన్లపై దాడి చేయడం, రైలుమాగ్గాన్ని ధ్వంసం చేయడం, దురాక్రమణ పైన్యాల రవాణా సౌకర్యాలను ధ్వంసంపడేసింది. ఈశాన్య చైనా ప్రజలు హృదయపూర్వకంగా జపాన్ వ్యతిరేక పైన్యాలకు తోడ్పడ్డారు. జపాన్ బానిసత్వంనుంచి తాము విముక్తి పొందడం జపాన్ వ్యతిరేక సేనల పోరాటంపైనే ఆధారపడివుందని వారు గ్రహించారు.

1937 సంవత్సరం నాటికి ఈ పైన్యం 45 వేలకు పెరిగింది.

దీనిని అణచివేయడానికి జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు పెద్ద పైన్యాలను పంపారు. 1938 లో 7 లక్షల జపాన్ పైన్యాలను, మంచూ కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వ సేనలు 31 లక్షలను వినియోగించి, గెరిల్లా పోరాటాన్ని తుడిచివేయాలని ప్రయత్నించారు. దురాక్రమణ దారుల అత్యధిక సంఖ్యాబలంవల్ల జపాన్ వ్యతిరేక ఐక్య పైన్యం వీరోచితంగా పోరాడినప్పటికీ తీవ్ర నష్టాలు పొందింది. ఈవిధంగా బలహీన పడినందున పర్వత ప్రాంతాల్లోకి, అడవుల్లోకి తిరగమించింది. ఆచటనుండి చాటు దెబ్బలు కొడుతూ జపానువాళ్ళు చీకాకుపరుస్తూవుంది. సోవియట్ ఎర్రపైన్యం 1946 లో

జపాన్ సేనలను ధ్వంసంచేసి, ఈ ప్రాంతాన్ని విముక్తిచేసేవరకు పోరాటం కొనసాగించింది.

డి సెంబరు 9 ఉద్యమం

టాంగ్ కూ ఒడంబడక అనంతరం రెండు సంవత్సరాలకు 1935 జూన్ లో జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల ఒత్తిడికి కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం తలవొంచింది. వరుసగా రెండు రహస్య ఒడంబడికలపై సంతకం చేసింది. వీటిప్రకారం హోపీ రాష్ట్రానుంచి, చాహార్ లో ఎక్కువ భాగాన్నుంచి చైనా సేనలను ఉపసంహరించుకోడానికి, జపాన్ వ్యతిరేక ప్రజా సంస్థలను నిషేధించడానికి కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. చైనా-జపాన్ మైత్రిని పెంపొందించాలనీ, జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులను ఇరుగుపొరుగున వున్న మిత్రులుగా చైనా ప్రజలు ఎంచాలనీ ఉత్తరువు జారీచేసింది. జపాన్ వ్యతిరేక ఉపన్యాసాలను, చర్యలను నిషేధించింది.

కొమింగ్ టాంగ్ అణకువ ధోరణివల్ల ఉత్సాహంపొంది, జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు ఉత్తర చైనాపై దురాక్రమణ కొనసాగించారు. జాతీయ విద్రోహులను ప్రోత్సహించి, ఉత్తర చైనాలోని ఐదు రాష్ట్రాలకు “స్వపరిపాలన” కొరకు ఉద్యమాన్ని ప్రారంభింపచేసింది. హోపీ, హంటుంగ్, హానీ, చాహార్, సుయివాన్ రాష్ట్రాలను “స్వపరిపాలన” మునుగుతో జపాన్ వలసగా చేసుకోవాలని కుట్రపన్నింది. దీని ఫలితంగా తూర్పుహోపీ, కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక ప్రభుత్వం - జపాన్ తాబేదారీ ప్రభుత్వం - పెకింగ్ సమీపంలోవున్న టుంగ్ హ్సిన్ కాంటీవద్ద స్థాపించబడింది. పెకింగ్, టీన్ టీన్ నగరాలలో ఈజాతి విద్రోహులు ప్రదర్శనలు చేసి, తమ దురహంకారాన్ని నిరూపించుకున్నారు. జపాన్ విమానాలు రెండు నగరాలపై ఎగురుతూవుంటే, రైలు స్టేషన్లపైన టీన్ టీన్ రేవుపైన జపాన్ జెండాలు ఎగురవేసి, శత్రుసేనలను మోసుకువస్తున్న ట్రెయిన్లను, సరుకుల ఓడలను ఆహ్వానించారు. ద్రోహులతో డాటుతో జపాన్ పోలీసులు చైనా దేశభక్తులందరినీ అరెస్టుచేశారు.

1935 ఆగస్టు 1 వ తేదీన చైనా కమ్యూనిస్టు పార్టీ “జపాన్ దురాక్రమణను ప్రతిఘటించాలనీ, జాతీయ విమోచనం సాధించాలనీ” దేశప్రజలందరికీ విజ్ఞప్తి చేసింది. జపాన్ వ్యతిరేక జాతీయ విక్రమసంఘటనను నిర్మించాలని స్పష్టపరచింది. అన్ని రాజకీయ పార్టీలు, ప్రజాసంస్థలు, ప్రభుత్వ కాఖలు వ్యక్తులు కలసి, జపాన్ తో పోరాడేందుకు జాతీయ రక్షణ ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలని పిలుపు యిచ్చింది. జపాన్ దురాక్రమణను ప్రతిఘటించడానికి సిద్ధంగావున్న నైతిక దళాలన్నీ ఏకమై, జపాన్ వ్యతిరేక విక్రమ నైత్యాన్ని నిర్మించాలని విజ్ఞప్తి చేసింది. జపాన్ ప్రతిఘటన జాతీయ రక్షణ వ్యవస్థాన్ని దేశ ప్రజలంతా కలసి నిర్మించాలనీ, ఈ పవిత్ర ధర్మాన్ని నెరవేర్చడంలో తమ సర్వస్వం ధారబోయాలనీ ఎలుగెత్తి చాటింది.

పార్టీ విఘ్నాన్ని, దానితోపాటు సుదీర్ఘయాత్రను ఎర్రపైన్యం జయప్రదంగా నిర్వహించిన వార్త ప్రజలకు ధైర్యాన్నిచ్చింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రత్యక్ష నాయకత్వాన పెకింగ్ విద్యార్థులు మొట్టమొదట కార్యగంగంలోకి ఉరికారు.

డిసెంబరు 9 వ తేదీన ఎముకలు కొరికే చలని లెక్కచేయకుండా పెకింగ్ కళాకారులు విశ్వవిద్యాలయాల్లోని విద్యార్థులు, ఉన్నత పాఠశాలల విద్యార్థులు అన్ని వైపులనుంచి పోగయ్యారు. యువక గాయకుడు నీహ్ ఎరహ్ రచించిన వాలంటీర్ తరలింపు గేయం పాడుతూ ముందుకు సాగారు :

లేవండోయ్ ! బానిసత్వాన్ని
వీవగించే వారంతా లేవండోయ్ !
మన రక్తమాంసాలతో మరొక
మహత్తర గోడను నిర్మిద్దాం !

ఈ పాటతో పాటు “జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు నశించాలి!”, “ఉత్తర చైనా సాయుధరక్షణకు పూనుకోండి” అనే నినాదాలు దిక్కులు పిక్కటిల్లే విధంగా ప్రతిధ్వనించాయి. కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వానికి విజ్ఞాపనపత్రాన్ని అందజేయాలని విద్యార్థులు ప్రయత్నించారు. కాని ప్రభుత్వం తృణీకరించినందున కోపంతో విద్యార్థులు ప్రదర్శనలు జరిపారు.

నగర పరిసరాల్లో చదువుతున్న విద్యార్థులను నగరంలోకి రాకుండా అరికట్టేందుకు కొమింటాంగ్ నగరద్వారాలను మూసివేసింది. నగరంలోపల ప్రతిఘాతకుల సైన్యాలు, పోలీసు కిత్తుతోనూ, నీటి గొట్టాలతోనూ విద్యార్థి ప్రదర్శకులపైన దాడిచేశారు. నీళ్ళు, రక్తం మిళితమై చలికి భూమిపై పేరుకుపోయింది.

మరుసటి రోజున అన్ని పాఠశాలల విద్యార్థులు సర్వవ్యాపిత సమ్మెకు పిలుపు యిచ్చారు.

ఇంకా గొప్పపోరాటాలను నడిపేందుకు పరిస్థితులు అప్పటికే పక్కమై వున్నాయి. డిసెంబరు 16 వ తేదీన పెకింగ్ విద్యార్థులు, పోరులూ కలసి నగర దక్షిణ ప్రాంతంలో వున్న “స్వర్గంయొక్క వంతెన” వద్ద 10 వేల మంది బహిరంగసభ జరిపారు. చైనా ప్రజలు చివరిబొట్టువరకు తమ రక్తం ధారబోసి జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులను ఎదిరించుతారని తీర్మానించారు. సభాసంతరం గొప్ప పూరేగింపు జరిగింది. పూరేగింపులో వున్న విద్యార్థులపై కొమింటాంగ్ సైన్యాలు, పోలీసులు ఆయుధాలతో విరుచుకుపడ్డారు. ఎంతోమంది గాయపడినా, రక్తం ప్రవహించినా రాత్రి చాలా పొద్దుపోయే వరకు పోరాటాన్ని విద్యార్థులు కొనసాగించారు.

పెకింగ్ విద్యార్థుల వీరోచిత పోరాట ప్రభావం దేశమంతటా వ్యాపించింది. ఊహాన్, కాంటన్, నాంకింగ్, హెంఘె, సియాన్, చెంగ్సు వగైరా చాలా నగరాల్లో విద్యార్థులు సభలు జరిపారు. క్లాసులకు వెళ్ళడం మానివేసి, వీధుల్లో ప్రదర్శనలు చేశారు. దురాక్రమణ దారులను ప్రతిఘటించితిరాలని అన్ని తరగతుల

ప్రజలు కోరారు. డిసెంబరు 9 వుద్యమం జపాన్ దురాక్రమణ వ్యతిరేక ప్రతిఘటన, జాతీయ స్వాతంత్ర్యంకోరకు దేశమంతటా వ్యాపించిన ప్రజావెల్లువకు చిహ్నం వంటిది.

1936 ప్రారంభంలో పెకింగ్, టీన్ టీన్ విద్యార్థులు మూడువేలమందితో ప్రచారకదళాలను నిర్మించారు. అవి పెకింగ్-హాంకౌ రైల్వే వెంట దక్షిణానికి ప్రయాణంచేసి, రైతుల్లోనూ, నగరవాసుల్లోనూ, రైల్వే కార్మికుల్లోనూ జపాన్ ను ప్రతిఘటించి చైనా స్వాతంత్ర్యాన్ని రక్షించాలనే భావాలను ప్రచారం చేశారు. ఈ ప్రచారాన్ని భగ్నంచేయాలని కొమింటాంగ్ శాశుశక్తుల ప్రయత్నించింది. ఈ విద్యార్థులు పెకింగ్, టీన్ టీన్ నగరాలకు తిరిగివచ్చాక, చైనా జాతీయ విమోచనకు అగ్రగాములు అనే సంస్థను నిర్మించారు. దేశమంతటా యువక దేశ భక్తుల అగ్రగామి సంస్థగా త్వరలోనే అభివృద్ధి చెందింది. ఈ నిధంగా విద్యార్థి వుద్యమం, కార్మికులు రైతులవలెనే పోరాట పంథాను స్వీకరించింది.

డిసెంబరు 9 వుద్యమం ప్రభావంవల్ల దేశం నలుమూలలకు జపాన్ ను ప్రతిఘటించాలనీ, జాతీని రక్షించాలనే వుద్యమం వ్యాపించింది. ప్రజా వెల్లువగా రూపొందింది.

1936 ఫిబ్రవరిలో ఎర్రపైన్యం ఏర్పరచిన జపాన్ వ్యతిరేక అగ్రగామి ప్రజా పైన్యం కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన, షెన్ నీ రాష్ట్రంలో ఎగ్లోనదిని దాటింది. జపాన్ దురాక్రమణదారులతో పోరాడటానికి తూర్పు దిశగా తరలివెళ్ళింది. దీనిని పెద్ద కొమింటాంగ్ పైన్యాలు ఆటంకపరచుటతోపాటు అదే సమయంలో షెన్ నీ, కాన్సు రాష్ట్రాల్లోని విప్లవ కేంద్రాలపై దాడిచేశాయి. జాతీయ రక్షణ సేనలు నష్టపడటాన్ని తప్పించేందుకు, జపాన్ వ్యతిరేక అగ్రగామి పైన్యం ఎగ్లోనది పడమర వైపుకు ఉపసంహరించుకుంది. తద్వారా అంతర్యుద్ధాన్ని ఆపుజేయాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ కోరుతూండన్న సంగతిని, తన నిజాయితీని ప్రజలందరకు నిరూపించుకుంది. ఇందువల్ల జపాన్ ప్రతిఘటనకు, జాతీయ స్వాతంత్ర్య రక్షణకు ప్రారంభమైన ఉద్యమానికి మరింత ప్రోత్సాహం లభించింది.

లియుషావ్-చీ తదితరుల నాయకత్వాన, కొమింటాంగ్ అధీనంలోవున్న ప్రాంతంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ కృషి మరింత తీవ్రంగా కొనసాగింది. పార్టీ పిలుపు నందుకొని కార్మికవర్గం జపాన్ వ్యతిరేక సమ్మెలను చేసింది. 1936 చివరలో షాంఘే నగర బట్టలమిల్లు కార్మికులు జరిపిన జపాన్ వ్యతిరేక సమ్మెలో 45 నేల మంది పాల్గొన్నారు. తదనంతరం జపాన్ యాజమాన్యంక్రింద వున్న ట్సింగ్ టావ్ లోని బట్టలమిల్లల కార్మికులు సమ్మెచేశారు.

అన్ని తరగతుల ప్రజలు జాతీయ విమోచనాసంస్థలను దేశమంతటా స్థాపించారు. సముద్రాంతర చైనా జాతీయులుకూడ అలాంటి సంస్థలను ఏర్పరచారు; జపాన్ ప్రతిఘటనకు, చైనా విమోచనకు ప్రజలను సమీకరించేందుకు భూను

కున్నాయి. 1936 మే నెలలో అఖిల చైనా జాతీయ విమోచనసంస్థ హాంఘు నగరంలో స్థాపించబడింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ విధానాన్ని ఈ సంస్థ బలపరచింది. దేశభక్తి ప్రేరేపితమైన అనేకమంది ప్రజలను ఈ సంస్థ సమీకరించింది.

జాతీయ విమోచనోద్యమాన్ని ప్రోత్సహించుతూ కొలదికాలంలోనే వేల కొలదీ పత్రికలు ప్రకటితమయ్యాయి. హాంఘు నగరంలోనే మహిళా జీవితం, ప్రపంచ సంస్కృతి వనైరాతో సహా వందపత్రికలు ప్రకటించబడేవి. నీటిని లక్షలకొలదీ ప్రజలు, ముఖ్యంగా యువకులు చవిచేసారు.

కొమింటాంగ్ నైస్యంలో కూడ జపాన్ వ్యతిరేక భావాలు ఉధృతంగా పెరిగాయి. నవంబరులో సుయివాన్ వద్ద వున్న కొమింటాంగ్ నేనలు తిరుగుబాటు చేసి, జపాన్ దురాక్రమణదారులను ప్రతఘటించాయి. ప్రస్తుత హూపేహాట్ కు పశ్చిమాత్తరంగా వుండే కీలక పట్టణమైన షైలింగ్ మియోను విముక్తిచేశాయి. ఈ విజయంతో సంతోష భరితులైన ప్రజలు దేశమంతటా సుయివాన్ నైస్యానికి సహాయనిధిని వనూలు చేసేందుకు పెద్దయెత్తున ఉద్యమం ప్రారంభించారు. ఎర్ర నైస్యంపై దాడిచేసేందుకు చియాంగ్ కై - షేక్ పంపించిన ఈశాన్య నైరుతి నైస్యాలు తమంతట తామే అంతర్యుద్ధాన్ని ఆపు జేశాయి. జపాన్ వ్యతిరేక ప్రజాపుద్యమ ప్రభావం, ఎర్రనైస్యం పలుకుబడి ఈనైస్యాలపై పడటమే యందుకు కారణం. పరస్పరం ప్రతినిధివర్గాలను పంపి, ఉభయలయధ్య స్నేహ సంబంధాలను ఏర్పరచుకున్నాయి. ఇళ్ళకు తిరిగిపోయేందుకు పోరాడాలని హృదయపూర్వకంగా కోరుతున్న ఈశాన్య నైస్యంలోని నైనికులు ఎర్రనైస్యంతో కలసి ఐక్య సంఘాలను నిర్మించుకున్నారు.

సియాన్ సంఘటన

ప్రజల జాతీయ విమోచనోద్యమాన్ని ఏకగిించుకుంటున్న కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం పుద్యమాన్ని అణచివేసేందుకు ఉత్తరువులు జారీచేసింది. చాలమంది దేశ భక్తులను అరెస్టుచేసింది. అఖిల చైనా జాతీయ విమోచనా సమితి నాయకులైన షెన్ చున్-జూ తదితర నాయకులు ఆరుగురిని షైదులో వుంచింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ అనేకసార్లు జపాన్ కు వ్యతిరేకంగా ఐక్యతను నిర్మించుదామని హృదయపూర్వకంగా కోరినా కొమింటాంగ్ భాతరు చేయలేదు. విప్లవ నైస్యాలను చుట్టుముట్టేందుకు ప్రతీఘాతకులు తమ సన్నాహాలను తీవ్రతరం చేశారు.

కాని కొమింటాంగ్ విధ్వంసక వైఖరియెడల ప్రజలలో కోధాగ్ని పెరిగి పోయింది. ఎర్రనైస్యంపై దాడి చేసేతీరాలని ఈశాన్య-నైరుతి నైస్యాలను ఒత్తిడి చేసేందుకు చియాంగ్ కై - షేక్ 1936 డిశెంబరు ప్రారంభంలో సియాన్ కు వచ్చాడు. సియాన్ విద్యార్థులు ఆ సమయంలో డిశెంబరు 9 వుద్యమ ప్రధమ వార్షికోత్సవాన్ని జరుపుతున్నారు. ఊరేగింపుగా వెళ్ళి జపాన్ దురాక్రమణను

ప్రతిఘటించాలని చియాంగ్ కై-షేక్ ను కోరారు. దేశభక్తి ప్రేరితులైన యువకులను చిత్రవధ చేయమని చియాంగ్ హుకుం జారీ చేశాడు. కాని ఈశాస్య నైరుతి నైన్యాల చియాంగ్ ఆజ్ఞలను పాటించలేదు. బలమైన జాతీయోద్యమ ప్రభావంవల్ల ఈ నైన్యాల జపాన్ దురాక్రమణను ప్రతిఘటించాలనే దీక్షతో వున్నాయి.

దేశభక్తి ప్రేరితులైన ఈ రెండు నైన్యాల సేనాధిపతులైన చాంగ్ హుయాన్ హా-లియాంగ్, యాంగ్ హు-చెంగ్ జపాన్ తో పోరాడేందుకు బలవంతం చియాంగ్ కై-షేక్ ను ఒప్పించాలని నిశ్చయించుకున్నారు. డిసెంబరు 12 వ తేదీన చియాంగ్ కై-షేక్ ను అరెస్టు చేసేందుకు నైన్యాలను పంపారు. దీనినే సియాన్ సంఘటన అని పిలుస్తారు.

సియాన్ సంఘటన జరిగిన వెంటనే కొమింటాంగ్ లోని జపాన్ తాబేదారులు నైరుతి చైనాపై పెద్ద యెత్తున దాడి ప్రారంభించాలని, జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులను ప్రోత్సహించారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ దూరదృష్టితో ఈ సంఘటనను శాంతియుతంగా పరిష్కరించాలని నిర్ణయించింది. అంతర్యుద్ధాన్ని ఆపుజేసేందుకు, జపాన్ దురాక్రమణదారులకు వ్యతిరేకంగా దేశంలో జాతీయోద్యమను నిర్మించేందుకు చియాంగ్ కై-షేక్ ను ఒప్పించాలని నిర్ణయించుకుంది. మధ్యవర్తులుగా వ్యవహరించేందుకు చా ఎన్-లై, తదితరులను సియాన్ కు పంపింది. అదే సమయంలో రెండోవైపున అంతర్యుద్ధాన్ని విస్తరింపజేయాలని ప్రయత్నించుతున్న జపాన్ అనుకూలముతాకుట్రను భగ్నం చేసేందుకు, ఈశాస్య నైరుతి నైన్యాలతోపాటు ఎర్రపైన్యంలో ముఖ్యభాగం సంసిద్ధంగా వుంది.

ఎర్రపైన్యంతో కలసి జపాన్ తో పోరాడేందుకు, ప్రజల స్వాతంత్ర్యాన్ని పౌరహక్కులను గ్యారంటీ చేసేందుకు అంగీకరించిన తరువాతనే చియాంగ్ కై-షేక్ విడుదలయ్యాడు.

పదేళ్లుగా సాగించిన అంతర్యుద్ధాన్ని, ప్రజలపై నియంతృత్వపాలనను, జపాన్ ప్రతిఘటన నిరాకరించే విధానాన్ని వదులుకోవడం మినహా కొమింటాంగ్ కు వేరే గత్యంతరం లేకుండాపోయింది. జపాన్ దురాక్రమణను ప్రతిఘటించేందుకు కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సహకరించడం తప్పనిసరయింది.

వామపక్ష సాహిత్యోద్యమం

మొదటి విప్లవ అంతర్యుద్ధం తరువాత సాహిత్యోద్యమం కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన అభివృద్ధి చెందింది. అపుడు చైనాలోని రచయితలు, కళాకారుల్లో రెండు గ్రూపులు వుండేవి. ఎర్రసైన్యంతోపాటు విప్లవ కేంద్రాలలోని ప్రజలలో వుండి పనిచేసేవారు ఒక గ్రూపు. కొమింటాంగ్ ప్రాంతాలలో లూహ్సాన్ నాయకత్వాన పనిచేసే వామపక్ష రచయితల సంఘం రెండోది.

చైనా వామపక్ష రచయితల సంఘం 1930 మార్చిలో షాంఘై నగరంలో స్థాపించబడింది. దీనిలో లూహ్సాన్, మావో టున్-తో-సహా 50 మందికిపైగా విప్లవ రచయితలు సభ్యులుగా వుండేవారు. ఈ సంఘ ప్రారంభ సమావేశంలో “సిద్ధాంత కార్యక్రమా”న్ని ఆమోదించింది. శ్రామిక ప్రజల విమోచనానికి తోడ్పడటం విద్యుక్త కర్తవ్యంగా స్వీకరించాలని యిందులో స్పష్టంగా ప్రకటించింది. సంస్కృతీ విప్లవంలో యిది మరొక ముందడుగును యిది ద్యోతికం చేస్తుంది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన వామపక్ష రచయితలు లూహ్సాన్ చుట్టూ సమీకరించబడి, తమ కార్యక్రమానికి అనుగుణంగా పోరాటాన్ని పెంపొందించారు. జపాన్ దురాక్రమణ ప్రతిఘటన కొరకు, ప్రజాస్వామ్యం కొరకు జరిగే ప్రజా వుద్యమంలో రచయితల సంఘం పాల్గొన్నది. కళలు, సాహిత్యాన్ని గురించి మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతాలు ఏమి చెబుతున్నాయో అధ్యయనం చేయడానికి గ్రూపులను ఏర్పరచింది. సాహిత్యదీపిక (గైడ్ టు లిటరేచర్), స్పృట్స్ (మొలకలు), పయినీర్స్, లోడ్ స్ట్రో (భృవతార) వగైరా సాహిత్యపత్రికలను నడిపారు. వరుసగా నవలలను, గేయాలను, నాటకాలను ప్రకటించారు. యువక రచయితలను చాలమందిని తర్ఫీదు చేశారు.

వామపక్ష రచయితల సంఘం కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వ నిర్బంధ విధానానికి గురయింది. సంస్కృతీ కార్యకలాపాలలో విప్లవ కృషిని కించపరచడానికి కొమింటాంగ్ శాయశక్తులా ప్రయత్నించింది. సంఘం ప్రకటించే పత్రికలను ఆపుజేయవలసిందిగా అధికారులు ఉత్తరువులిచ్చారు. వామపక్ష రచయితల గ్రంథాలను

నిషేధించారు. చాలచుండి విప్లవ రచయితలను నిర్బంధంలో వుంచారు. మరికొందరిని రహస్యంగా చంపారు. లూహ్సన్ చివరి సంవత్సరాలలో అరెస్టు చేసే ప్రమాదమో చంపే ప్రమాదమో సంభవించుతుందని ఎదురుమాస్తా ప్రతిరోదూ గడుపవలసి వచ్చింది.

ఐనప్పటికీ రచయితల సంఘం పోరాటాన్ని సాగించింది. సభ్యుల సంఖ్యను పెంచుకోగలిగింది. శ్రామిక విప్లవ సాహిత్యాన్ని అభివృద్ధి చేసింది.

1936 లో కమ్యూనిస్టు పార్టీ పిలుపునందుకుని, ఈ సంఘం తనంతట తానే స్వయంగా రద్దు చేసుకుంది. తన సహచరులందరినీ కలుపుకొని, జపాన్ వ్యతిరేక జాతీయ విక్రయ సంఘటన ఉద్యమాన్ని బలపరచింది.

లూ హ్సన్

మొదటి విప్లవ అంతర్యుద్ధం అనుభవాలు లూహ్సన్ కళ్ళు తెరచాయి. శ్రామిక విమోచనం యెడల ఆయన విశ్వాసం బలపడింది. ప్రజాతంత్ర విప్లవకారుడు స్వీడన్ లో కమ్యూనిస్టు వీరుడుగా మారుచుండాడు.

తన పోరాటంలో లూహ్సన్ కు కమ్యూనిస్టు పార్టీ తోడ్పాటువుంది. 1931 లో చు చియు-పాయ్ అను ప్రముఖ విప్లవకారుడు, సాహిత్యవేత్త, కమ్యూనిస్టు సాంఘిక నగరం చేరాడు. వామపక్ష రచయితల సంఘాన్ని ఎలా నడపాలో లూహ్సన్ ఆయనతో చర్చించాడు. రచనలు సాగించడంలోనూ, విదేశ సాహిత్య గ్రంథాలను అనువదించడంలోనూ చూ సహకారం తీసుకున్నాడు. వారుభయులూ పరస్పరం సహాయం చేసుకున్నారు. ఇద్దరిమధ్య గొప్ప స్నేహమైన స్నేహం ఏర్పడింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ తోడ్పాటుతో లూహ్సన్ బలం సమీకరించుకున్నాడు. ప్రతీఘాతుక పరిపాలనక్రింద కటికి చీకటి రోజుల్లో ప్రాణాపాయం యెదుర్కొంటున్నప్పటికీ విప్లవ సాహిత్య జెండా ప్రతిష్ఠను కాపాడాడు. కొమింటాంగ్ పరిపాలనను నిశితంగా విమర్శించుతూ వ్యాసాలు వ్రాశాడు. సోవియట్ యూనియన్ సాధించిన విజయాలను ప్రశంసించాడు. సృజనాత్మక రచనల్లోనూ, పోరాటంలోనూ యువ రచయితలు మార్గదర్శిగా సహాయపడేవారు. 1928 నుంచి 1936 వరకు లూ హ్సన్ వ్రాసిన అనేక వ్యాసాలు తొమ్మిది సంపుటాలుగా ప్రకటించబడ్డాయి.

ఆ దశలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ చొరవతో జరిగిన రాజకీయ పోరాటాల్లో లూహ్సన్ ఆతురతతో పాల్గొన్నాడు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన్ని చేపరతుగా బలపరచేవాడు. చైనా విప్లవ విషయంపై పూర్తి విశ్వాసం ఆయనకు వుంది. కుదీర్చుకొన్న పూర్తిచేసి ఎర్రనైత్యం ఉత్తర షెన్సికి చేరినపుడు ఆయన పెంటనే తన అభివందనాలను తంతిద్వారా మావో శేన్ టుంగ్ కు పంపాడు.

1936 అక్టోబరు 19 వ తేదీన హంఘులో లూ హ్సన్ మరణించినపుడు చైనా ప్రజలు చాలా విచారపడ్డారు. చైనా జాతీయ సంస్కృతికి యోగపురుషుడైన

అయినను అన్ని తరగతుల ప్రజలు జోహారు లిప్పించారు. “జాతి అంతరాత్మ” అనే శీర్షికతో కీర్తిశేషుని శవపేటికను అలంకరించారు.

వామపక్ష రచయితల సంఘ సృజనాత్మక కృషికి, మావో టున్ రచించిన “అర్ధరాత్రి” అనే నవల ప్రాతినిధ్యం వహించుతుంది. 1932 లో పూర్తయిన ఈ నవల్లో హెంఘులో నివసించుతున్న జాతీయ పెట్టుబడిదారు యితీవృత్తానికంతటికీ కేంద్రపాత్రగా వుంటుంది. సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ ఫలితంగానూ, అర్ధవలస అర్ధపూడ్ల పరిస్థితులవల్లనూ చైనాదేశం పెట్టుబడిదారీ పద్ధతిలో అభివృద్ధి చెందడంలేదనీ, క్రమక్రమంగా మరింత వలస బానిసత్వంలోకి దిగజారిపోతూందనీ, జాతీయ పెట్టుబడిదారీ వర్గాన్ని అంధకారబంధురమైన భవిష్యత్తు ఎదుర్కొంటూందనీ రచయిత నిరూపించాడు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన కార్మికులు, రైతులు, సామ్రాజ్యవాదాన్ని పూడ్లజాన్ని, ఓడించి, చైనా విప్లవ విజయాన్ని సాధించి తీరుతారనీ నవల ద్వారా మావోటున్ నిరూపించ గలిగాడు.

65 వ అధ్యాయం

జపాన్ దురాక్రమణను ప్రతిఘటించుతూ యుద్ధం!

1937 జూలై తేదీన పెకింగ్ కు నైరుతి దిశగా వున్న లుకోచియావో (మార్కో పోలా) బిడ్డ) పై జపాన్ నైన్యాలదాడి ప్రారంభించాయి. అచ్చట వున్న చైనా నైన్యాలు తీవ్రంగా ప్రతిఘటించాయి.

జూలై 8 వ తేదీన కమ్యూనిస్టు పార్టీ తన ప్రకటనలో జపాన్ దురాక్రమణను ప్రతిఘటించేందుకు సర్వశక్తులూ వినియోగించాలని జాతికంతకూ విఘ్నం చేసింది. దేశభక్తి ప్రేరితమైన ఈ విఘ్నం దేశమంతటా వున్న అన్ని వర్గాల ప్రజలనూ ఉత్తేజ పరిచింది. తప్పనిసరై కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం జపాన్ కు వ్యతిరేకంగా యుద్ధం చేయడానికి అంగీకరించింది. ఐనప్పటికీ తరువాత కూడ కాల్చివేయకుండా నీరసంగా వ్యవహరించింది. జపాన్ పెట్టిన అవమానకర షరతులకు తలవంచడానికి చాటుగా ప్రయత్నించింది.

తమకున్న బలాధిక్యతను చూసుకుని అహంకారంతోనూ, ప్రత్యర్థి శక్తుల నూతన కలయిక ఎడల ఏవగింపుతోనూ జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు కొమింటాంగ్ మంతనాలను ఖాతరు చేయలేదు. ఆగస్టు 13 వ తేదీన షాంఘై నగరంపై దాడి చేశారు. నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల ప్రముఖ స్థానానికి, ఆంగ్లో-అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు ఇప్పుడు తీవ్రప్రమాదం ఏర్పడింది. అందుచేత జపాన్ తో వారి సంబంధాలు బెడిశాయి. కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వానికి తన నైన్యాలను సమీకరించడం తప్ప వేరే గత్యంతరం లేకుండా పోయింది.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ, జనసామాన్యమంతటి కృషి ఫలితంగా కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం కమ్యూనిస్టు పార్టీని చట్టబద్ధమైనదిగా గుర్తించవలసి వచ్చింది. పశ్చిమోత్తర ప్రాంతంలో నిలదొక్కుకున్న ఎర్రనైన్యం ముఖ్యభాగాన్ని, జాతీయ విప్లవ నైన్యం యొక్క ఎనిమిదవ రూట్ నైన్యంగాను చూ టేప్ సేనాధిపతిగానూ పెంగ్ టేప్ హాయి ఉపసేనానిగానూ గుర్తించక తప్పలేదు. ఈ విధంగా జపాన్ కు వ్యతిరే

కింగా ప్రతిఘటన యుద్ధం సాగించేందుకు జాతీయ విశ్వసంఘటన ఆచరణలో నిర్మించబడింది.

షెన్సిలో వున్న ఎనిమిదవ రూట్ వైస్యం 30 వేల మంది ఆగస్టు చివరిలో జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధరంగానికి వెళ్ళునపుడు స్థానిక ప్రజలు ఉత్తేజ పూర్వకమైన వీడ్కోలు యిచ్చారు.

పెకింగ్ - నూయివాన్ రైల్వేపై వున్న టూటుంగ్, క్వీసుయి (ప్రస్తుత హుహోహాట్)ను ఆక్రమించిన తరువాత జపాన్ వాళ్ళు దక్షిణంగా దాడిచేసి, షెన్సి రాష్ట్ర రాజధాని యాంగ్ చూ (ట్రైయువాన్)ను పట్టుకోవాలని ప్రయత్నించారు. ముందుకు చొచ్చుకువస్తున్న జపాన్ వాళ్ళను ప్రతిఘటించకుండా కొమింటాంగ్ సేనలు పారిపోయాయి. ఆ సమయంలో విన్ పియో నీహ్ జంగ్-చెన్ నాయకత్వాన ఎర్రవైస్యం ఉత్తర షెన్సిలోని పింగ్ సింగ్ కువాన్ కనుమవద్దకు వెళ్ళింది.

సెప్టెంబరు 24 వ తేదీ రాత్రివేళ వర్షం కురుస్తుండగా ఎర్రవైస్యం పింగ్ సింగ్ కువాన్ కనుమకు తూర్పున శత్రువుపై దెబ్బతీయడానికి వేచివుంది. కొండల మధ్యగా వెడుతున్న రోడ్డుకు ఇరువైపులావున్న పర్వతాలపై రక్షణ స్థానాలు ఏర్పరచుకొంది. జపాన్ వైస్యం ప్రాద్దుటే రోడ్డువెంట ముందుకు వెడుతూంది. ఆ సమయంలో ఆకస్మికంగా ఎర్రవైస్యం దెబ్బతీసి, శత్రు సేనలను చిందరవందరచేసింది. జపాన్ వాళ్ళ బ్రుక్కులు ఒకదానికొకటి గుడ్డుకొని తలక్రిందులయ్యాయి. చేతి బాంబులు (గ్రేనేడ్స్) వర్షంలా కురిశాయి. ఎర్రవైస్యం బాహాబాహి యుద్ధానికి జపాన్ వాళ్ళు భీతావహులయ్యారు. ఒకరోజంతా సంకుల సమరం జరిగి, జపాన్ వైస్యం ధ్వంసమయింది.

పింగ్ సింగ్ కువాన్ వద్ద ఎర్రవైస్యం (ఎనిమిదవ రూట్ వైస్యం) సాధించిన విజయం వైనా జాతినంతనూ ఉత్తేజపరచింది. దేశభక్తి పుణ్యచుం వెల్లువలా విజృంభించింది.

పింగ్ సింగ్ కువాన్ యుద్ధానంతరం ఎర్రవైస్యం ఒకవైపున షెన్సిలో శత్రు మరాక్రమణను ప్రతిఘటించుతూ వుంది. అదే సమయంలో శత్రు ఆక్రమిత ప్రాంతాలలోకి బాగా చొచ్చుకుపోయి జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలను నిర్మించింది. ఒక సంవత్సరంలో ఈ విధంగా రైతు జనసామాన్యం సహాయంతో షెన్సి, చాహార్, హోపీ, నూయివాన్, టూటుంగ్, హోనాన్, తదితరరాష్ట్రాలలో వరుసగా జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలను ఎర్రవైస్యం నిర్మించింది.

ఎర్రవైస్యం దీర్ఘయాత్ర బయలుదేరినపుడు యాంగ్ ట్సీ నది ఉత్తర దక్షిణ ప్రాంతాలలో ఆగిపోయిన ఎర్రవైస్య భాగాలు ఈ లోగా చాలా చిక్కు పరిస్థితులలో పోరాటం కొనసాగించాయి. ప్రతిఘటన యుద్ధం ప్రారంభమయ్యాక జాతీయ, విప్లవ వైస్యంలో భాగమైన నవీన నాలుగవ రూట్ వైస్యంగా వీటిని గుర్తించారు దీనికి వీహ్ టింగ్ సేనానిగానూ, హ్సియాంగ్ ఇంగ్ ఉపసేనానిగానూ

పని చేశారు. 1938 లో నవీన నాల్గవ రూట్ పైస్యం రెండు భాగాలు మొత్తం 12 వేలమంది యుద్ధరంగానికి తరలివెళ్ళాయి. ఒకటి శత్రు ఆక్రమిత ప్రాంతం దక్షిణ కియాంగ్సులోనికి, రెండోది ఆన్ హ్వియీలోని చావ్ హూ సరస్సు దగ్గరకు చొచ్చుకుపోయాయి. చాల పాతకాలపు ఆయుధాలు మాత్రమే వున్నప్పటికీ నవీన ఎర్రపైస్యం (నాల్గవరూట్ ఆర్మీ అనేకవోట్ల ఆధునిక జపాన్ పైన్యాలపై దెబ్బతీసింది. 1939లో కియాంగ్సు, ఆన్ హ్వియీ రాష్ట్రాలలో అనేక జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలను నిర్మించింది.

క్వాంగ్ టుంగ్ లోని టుంగ్ చియాంగ్ నదీలోను ప్రాంతంలోనూ, హౌ నాన్ దీవిలోనూనూడ జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలను కమ్యూనిస్టు నాయకత్వానవున్న చైనా పైన్యాలు ఏర్పరచాయి.

అలాంటి కేంద్రాలన్నిటిలోనూ కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రజలకు నాయకత్వం వహించి, ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాన్ని నెలకొల్పింది. మక్తాలను, వడ్డీ రేటును తగ్గించింది. ప్రజలనుండి సాయుధ దళాలను సమీకరించింది. ప్రజల తోడ్పాటుతో ఎనిమిదవ రూట్ పైస్యం, నాల్గవ రూట్ పైస్యం త్వరగా పెంపొందాయి. శత్రు సేనలకు వెనుకభాగంలో యుద్ధరంగాలను స్థాపించి, ప్రతిఘటన యుద్ధంలో ప్రధాన పాత్ర వహించాయి.

ప్రతిఘటన యుద్ధంలో రెండు ప్రత్యేక విధానాలు

ప్రతిఘటన యుద్ధం ప్రారంభమై నప్పటినుంచీకమ్యూనిస్టు పార్టీ అన్నివిధాల శత్రువును ప్రతిఘటించాలని, ప్రజా యుద్ధపాలసీని అనుసరించాలనినిశ్చయించుకుంది. శత్రువుకు వెనుకభాగంలో చాల ప్రతిఘటన కేంద్రాలను ఏర్పరచి గరిల్లా యుద్ధాన్ని కొనసాగించుతూ, ముఖాముఖిగా జరిగే యుద్ధానికి తోడ్పడేందుకు సర్వశక్తులూ వినియోగించింది. కొమింటాంగ్ ప్రాంతాలలో కూడప్రజలను ఉత్సాహ పరచేవారు. ప్రజలందరినీ - ముఖ్యంగా రైతాంగాన్ని - యుద్ధంలో స్వచ్ఛందంగా పాల్గొనేట్లుగా చేసేందుకు, వారి రాజకీయ, ఆర్థిక హక్కులను రక్షించేందుకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ పూనుకుంది. ప్రాథమికచర్యగా జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలున్న ప్రాంతంలో మక్తాలను, వడ్డీరేటును తగ్గించింది. సర్వవిధ ప్రతిఘటన పాలసీని అమలుజరపడంలో కార్మికులు, రైతులు, పట్టణ మధ్య తరగతులు, జాతీయ పెట్టుబడిదారులు, చివరకు భూస్వాములవర్గంలో రాజకీయ చైతన్యంగలవారు సైతం సహాయపడ్డారు.

ప్రజా ఒత్తిడివల్ల కొమింటాంగ్ శత్రు ప్రతిఘటనకు పూనుకున్నప్పటికీ ప్రజాబలం పెంపొందుతుండేమోనన్న భీతి దానిని వెద్దొడుతున్నందున, కేవలం పాక్షిక ప్రతిఘటనావిధానాన్నిమాత్రమే అవలంబించుతూ వచ్చింది. ప్రజానీక పుంతటినీ పోరాటంలో సమీకరించకుండా తృణీకరించుటేగాక, కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యకలాపాలను అన్నివిధాల అణగారేస్తున్నందుకు పూనుకునేది. ప్రజా స్వామ్య సంస్కరణలను పూర్తిగా వ్యతిరేకించేది. యుద్ధ రంగంలోనూ, శత్రు వెనుక

భాగంలోనూ కూడ అత్యంత తీవ్రమైన పోరాటాన్ని ఎనిమిదవ రూట్ పైన్యానికి, నవీన నాల్గవ రూట్ పైన్యానికి అప్పగించేది. తద్వారా కమ్యూనిస్టు నాయకత్వాన వున్న దేశభక్త శక్తులు జపాన్ పైన్యంతో అణచివేయబడతాయని ఆశించేది.

కొమింటాంగ్ పైన్యంలోని సామాన్య పైనికులు, ఉద్యోగులలో చాలమంది జపాన్ దురాక్రమణను తీవ్రంగా ప్రతిఘటించాలని కోరేవారు. కాని పాక్షిక ప్రతిఘటన కొనసాగించాలనేదే కొమింటాంగ్ పాలసీ ఐనందున, దాని పైన్యాలు యుద్ధ రంగంలో అపజయాలను, పరాభవాలను పొందాయి. ఉత్తర చైనాలో, లుకొచియా సంఘటన జరిగిన నెల గోజుల్లోనే పెకింగ్, టీన్ ట్సీన్ నగరాలనుంచి కొమింటాంగ్ తన సేనలను ఉపసంహరించుకుంది. తరువాత కొలదికాలానికే చాహోల్, కుయివాన్లను కూడ కోల్పోయింది. 1937 సంవత్సరం ముగిసేసరికి ఉత్తర చైనాను ఖాళీ చేసి, ఎల్లోనది సమీపానికి కొమింటాంగ్ పైన్యం చేరుకుంది. 1937 నవంబరులో షాంఘై నగరం, డిసెంబరు నెలలో నాంకింగ్ నగరం పతన నుయ్యాయి. 1938 అక్టోబరులో కాంటన్, ఊహాన్ నగరాలను జపాన్ సేనలు ఆక్రమించాయి. ఈ విధంగా చైనా భూమిలో సగంభాగం శత్రువు చేతుల్లో పడిపోయేసి, కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం జిచివాన్ రాష్ట్రంలోని చుంగ్కింగ్ నగరానికి తరలివచ్చింది.

ప్రతిఘటన యుద్ధం కొనసాగుతుండగా సోవియట్ యూనియన్ నిస్వార్థంగా చైనాకు సహాయం చేసింది. ప్రథమంలో విదేశాంగ వ్యవహారాల్లోనూ, అంతర్జాతీయ వేదికపైనా సోవియట్ యూనియన్ చైనాకు సహాయపడింది. 1937 సంవత్సరం ఆగస్టు 21వ తేదీన చైనాతో నిరాకరణసంధి చేసుకుంది. అంతర్జాతీయ సమావేశాలలో సోవియట్ ప్రతినిధులు జపాన్ దురాక్రమణను నిరసించారు. చైనా ప్రతిఘటన యుద్ధాన్ని బలపరుస్తూ సోవియట్ పత్రికలు వ్యాసాలను ప్రకటించాయి. చైనాకు అప్పులు, మిలిటరీ సాయగ్రి అందజేయడంద్వారా సోవియట్ ప్రభుత్వం సాయపడింది. సోవియట్ వైమానికులు వాలంటీర్లుగా చైనా పైన్యంలో చేరి, ఊహాన్, చుంగ్కింగ్, లాన్చౌ, తదితర నగరాలపై జపాన్ విమాన దాడులను వీరోచితంగా ప్రతిఘటించారు.

చైనా-జపాన్ యుద్ధంలో ఆంగ్లో-అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు ద్వంద్వ రాజనీతిని అవలంబించారు. జపాన్ దురాక్రమణను చైనా ప్రతిఘటించాలనే వారు కూడ అభిలషించారు. యుద్ధం ఫలితంగా చైనా ప్రజాశక్తుల బలం కుంటువదుతుందనీ, చైనాదేశంలోకి మరింతగా జపాన్ వాళ్ళు చొచ్చుకుపోకుండావుంటే, తమ స్వాధీన ప్రయోజనాలను రక్షించుకోవచ్చుననీ వారు ఆశించారు.

ఆ సమయంలో జర్మనీ దురాక్రమణవల్ల యూరపు ఖండంలో క్లిష్టపరిస్థితి ఏర్పడింది. అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల ప్రభుత్వం, బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం అచట పూర్తిగా నిమగ్నమై వున్నందున తూర్పున జపాన్తో పోటీ చేయలేకపోయాయి.

అందుచేత చైనాను త్యాగం చేయడం ద్వారా జపాన్ తో రాజీపడి, సోవియట్ యూనియన్ పై దాడి చేసేందుకు జపాన్ ను ప్రోత్సహించాలని ఆశించాయి. అందు వల్లనే అమెరికా, బ్రిటన్లు మెదలకుండా చూస్తూ వూరుకున్నాయి.

చైనాకు తోడ్పడేందుకు అమెరికా, బ్రిటన్లు కృషి చేయలేదు. పైగా యుద్ధ అవకాశాన్ని వినియోగించుకుని, ఆయుధ వర్తకాన్ని వృద్ధిచేసుకుని విపరీతలాభాలను గడించాయి. ముఖ్యంగా అమెరికా పెట్రోలు, ఇనుము, ఉక్కు, విమానాలు, మందుగుండు వగైరా యుద్ధ సామగ్రిని జపాన్ కు అమ్మింది. 1938 లో జపాన్ తన కవసరమైన యుద్ధ సామగ్రిలో నూటికి 92 వంతులు అమెరికా నుంచి దిగుమతి చేసుకుంది. ఈ విధంగా ఆచరణలో బహిరంగంగా జపాన్ దురాక్రమణను ఆంగ్లో-అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు ప్రోత్సహించారు.

ఊహాన్ నగరం పడిపోయాక ఎనిమిదవ రూట్ పైన్యం, నవీన నాల్గవ రూట్ పైన్యం జపాన్ ఆక్రమితప్రాంతాల వెరుకభాగంలో వుండి, ప్రతిఘటన యుద్ధాన్ని సాగించాయి. ప్రధాన పోరాటం జపాన్ ఆక్రమిత ప్రాంతాలకు మారింది. చైనా జాతీయ విక్రయసంఘటనను విచ్ఛిన్నం చేసేందుకు కొమింటాంగ్ ను లొంగదీసికోవాలని జపాన్ వాళ్ళు కామశక్తులా కృషి చేశారు. కొమింటాంగ్ తమతో రాజీపడి, కమ్యూనిస్టుపార్టీని అణచివేసేందుకు సహకరించితే, అర్థిక సౌకర్యాలు కలుగజేస్తామని జపాన్ వాగ్దానం చేసింది. ఉత్తర చైనాలో నూటికి 49 వంతులు, మధ్య దక్షిణ చైనాలో నూటికి 51 వంతులు పెట్టుబడి పెట్టేందుకు అవకాశమిస్తామని ఎరచూపింది.

1938 డిసెంబరు 18 వ తేదీన కొమింటాంగ్ పార్టీలోని జపాన్ అనుకూలముతా నాయకుడైన వాంగ్ చింగ్ షి చైనా తాత్కాలిక రాజధానియైన చుంకింగ్ ను వదిలి, జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులతో చేరాడు. 1940 లో అతడి ఆధ్వర్యాన కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వం నాంకింగ్ లో ఏర్పడింది. “శాంతి, కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకత, జాతీయ పునర్నిర్మాణం” అనే నినాదంతో ఈ ముతా సిగ్గువిడచి పనిచేసింది. పెద్ద భూస్వాములు, బడా పెట్టుబడిదారులలో అత్యంత అభివృద్ధి నిరోధకులు ఈవిధంగా దేశ ద్రోహులుగా తయారయ్యారు. సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణదారులతో బహిరంగంగా కలసిపోయారు.

66 వ అధ్యాయం

కొమింటాంగ్ లొంగుబాటుకు వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ పోరాటం

కొమింటాంగ్ ద్రోహపాత్ర

వాంగ్ చింగ్ - వీ ముతా విద్రోహంవల్ల చియాంగ్ కై 'షేక్' పక్షంలోని లొంగుబాటు తత్వం మరింత స్పష్టంగా బయటపడింది. తన సైన్యంలో హెచ్చు భాగాన్ని సాధ్యమైనంతవరకు కాపాడుకోవాలనే దృష్టితో చియాంగ్ కై షేక్ తన బలాబను ప్రధానంగా పశ్చిమ చైనాలో చుంగ్ కింగ్, సియాన్ కేంద్రాలచుట్టూ నిలవరించాడు. "ప్రతిఘటన యుద్ధం" లక్ష్యం కేవలం లుకాచియోవ్ సంఘటనకు ముందున్న పరిస్థితులను యధాతథంగా నెలకొల్పడమే లన ఆశయమని తేటతెల్లం చేశాడు. దీని అర్థమేమంటే నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల స్వాగ్ధం, ఆంగ్లో - అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు నష్టం కలుగకపోతే, అదివరకే దురాక్రమణ పాటైన ప్రాంతాలను తిరిగి స్వాధీనం చేసుకునేందుకు పూనుకోమని హామీ యివ్వడమే అవుతుంది.

కాని ఈ లొంగుబాటు ధోరణిని జపాన్ వ్యతిరేక ప్రజాశక్తులన్నీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన తీవ్రంగా ప్రతిఘటించాయి. లొంగుబాటుకు ఆటంకాలు లేకుండా తొలగించుకునేందుకు, కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యకలాపాలను అరికట్టేందుకు చియాంగ్ ప్రభుత్వం అనేక ఉత్తరవులను జారీచేసింది. పార్టీ సెంట్రల్ కమిటీ కేంద్ర కార్యాలయమున్న షెన్సి - కంసూ - నింగ్ షా సరిహద్దు ప్రాంతాన్ని చుట్టుముట్టేందుకు సైన్యాలను పంపింది. ఎనిమిదవ రూట్ సైన్యాన్ని, నాల్గవ రూట్ సైన్యాన్ని, వారి సహాయక సేనాదళాలను ఎదుర్కొనేందుకు పూనుకుంది.

యూరపులో జర్మన్ ఫాసిస్టులు 1939 సెప్టెంబరులో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధాన్ని ప్రారంభించారు. తూర్పునుంచి జపాన్ దాడి రాకుండా తప్పించు కునేందుకు లొంగిపోవలసిందిగా కొమింటాంగ్ పైన అమెరికా, బ్రిటన్లు ఒత్తిడి

తెచ్చాయి. దాని ఫలితమేమంటే, ప్రతిఘటన యుద్ధం జరుగుతుండగానే మొదటిసారి చియాంగ్ కై - షేక్ ముతా తమ కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక వ్యూహాన్ని ప్రారంభించింది.

1939 క సంవత్సరం చివరలో చియాంగ్ కై - షేక్ నైన్యాల, అదివరకే చుట్టూ వలయం నిర్మించిన షెన్సి-కంసు-నింగ్ హా ప్రాంతంపై దాడిచేశాయి. పశ్చిమ షెన్సిలో కమ్యూనిస్టు నాయకత్వాన వున్న జపాన్ వ్యతిరేక నైన్యాలపై కూడ అదేవిధంగా దాడిచేశాయి.

“ప్రతిఘటన యుద్ధాని కొనసాగించండి! లొంగుబాటును వ్యతిరేకించండి! విచ్ఛిన్నమలను ఎదిరించి ఐక్యతను కాపాడండి! ప్రతిఘాతకులను వ్యతిరేకించి, అభ్యుదయాన్ని సాధించండి” అనే నినాదాలతో కమ్యూనిస్టుపార్టీ తడకదీక్షితో పోరాడింది. చియాంగ్ కై - షేక్ ముతాదాడులను చిన్నాభిన్నం చేయుటద్వారా తాత్కాలికంగా లొంగుబాటు ప్రమాణాన్ని ఆకట్టింది.

మావో ట్సే - టుంగ్ రూపొందించిన నూతన ప్రజాస్వామ్యం

కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకదాడిలో భాగంగానే చియాంగ్ కై - షేక్ ముతా, చైనా అభ్యుదయ శక్తులకు వ్యతిరేకంగా సిద్ధాంత ప్రచారం ప్రారంభించింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆస్తిత్వమే అవసరం లేదన్న వాదం లేవదీసింది. ప్రతిఘటన యుద్ధాన్ని, ప్రజాస్వామ్య విప్లవాన్ని దీక్షితో కొనసాగించడాన్ని వ్యతిరేకించింది. బూజ్జవా (పెట్టుబడిదారీ) నియంతృత్వాన్ని స్థాపించాలని తాపత్రయపడింది. వీటన్నిటికల్లా చైనాదేశ భవిష్యత్తును గురించి కమ్యూనిస్టుపార్టీ దృక్పథ మేమిటో స్పష్టపరచవలసిన అవసరం కలిగింది.

1940 జనవరిలో మావో ట్సే టుంగ్ వ్రాసిన “నూతన ప్రజాస్వామ్యం” అనే పుస్తకం ప్రచురించబడింది. చైనా సమాజంమొక్క చారిత్రక స్వభావాలను దృష్టిలో వుంచుకుని, మార్క్సిస్టు - లెనినిస్టు సిద్ధాంతాలను వాటి కనుగుణంగా అన్వయించి, చైనా విప్లవం కార్మికవర్గ నాయకత్వాన జయప్రదచవుతుందని మావో ట్సే-టుంగ్ నిరూపించాడు. చైనా విప్లవం రెండు దశలుగా వుంటుందనీ, మొదటిది నూతన ప్రజాస్వామ్య విప్లవ దశనీ, రెండోది సోషలిస్టు విప్లవదశనీ నిర్ధారణ చేశాడు. నూతన ప్రజాస్వామ్య విప్లవదశలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ అనుసరించే రాజకీయ-ఆర్థిక-సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు ప్రత్యేక లక్ష్యాల కలిగివుంటాయనీ, పెట్టుబడిదారీ విధానానికి-సోషలిజానికి కూడ విభిన్నంగా వుండి భవిష్యత్తులో సోషలిస్టు విప్లవాన్ని జయప్రదం చేసేందుకు అనుగుణ్యంగా వుంటాయనీ విశదపరచాడు. చైనావిప్లవాన్ని గురించి, నవచైనా నిర్మాణం గురించి కమ్యూనిస్టుపార్టీ దృక్పథాన్ని “నూతన ప్రజాస్వామ్యం” అనే ఈ పుస్తకం సాకల్యంగా వివరించుతుంది. అప్పటి చైనా దేశ పరిస్థితులను వాస్తవికంగా చిత్రించింది. కార్మిక వర్గానికి, విప్లవ జన సామాన్యానికి సిద్ధాంత ఆయుధాలను అందచేసి, వారిలో నూతనోత్సాహాన్ని ప్రేరేపించింది.

వంద రెజిమెంట్ల వృద్ధి

1940 ఆగస్టు 20 వ తేదీ రాత్రి ఉత్తర చైనాలోని ప్రధాన రహదారుల 5 వేల కిలోమీటర్ల పొడగునా ఫిరంగిమోతలు ప్రతిధ్వనించాయి. మొత్తం 4 లక్షల ఎర్రసైన్యం, 115 రెజిమెంట్లు స్థానిక ప్రజాసైన్యాల తోడ్పాటుతో జపాన్ దురాక్రమణ సేనలపై పెద్ద పెట్టున దాడి ప్రారంభించాయి.

చెంగ్టింగ్-టాయువాన్ రైల్వేపై ఎనిమిదవ రూట్ ఆర్మీ తన దృష్టిని కేంద్రీకరించింది. దానితోపాటు టాయుంగ్-పూచా, పెకింగ్-హాంకా, పెకింగ్-లియోనింగ్, పెకింగ్-సుయివాన్ రైల్వేలపైన ఉత్తర చైనాలోని మోటార్ రహదారులపైనా కూడ దాడిచేసింది. మొట్టమొదట హోపీ-షాన్సీ సరిహద్దున సహజరక్షణగా వున్న నియాంగ్ టేప్ కువాన్ కనుమను కాపలాకాస్తున్న శత్రుసైన్యంతో తీవ్రమైన యుద్ధంచేసి, జాతీయ జెండాను అచట ప్రతిష్ఠించింది. ఆ కనుమకు తూర్పుగావున్న, శత్రువుకు నైనికంగా అత్యంత ప్రాముఖ్యమున్న చింగ్హింగ్ బొగ్గుగనులను, కార్మికుల సహాయంతో ప్రిచ్చేసింది. దానితోపాటు కనుమకు పశ్చిమంగావున్న చెంగ్టింగ్ టాయువాన్ రైల్వేపై పెద్దపెట్టున దాడిచేసి, అన్ని వంతెనలను టేవన్లను టన్నెల్లను జపాన్ స్థావరాలను ధ్వంసం చేసింది.

20 రోజుల తీవ్రపోరాటం తరువాత చెంగ్టింగ్ - టాయువాన్ రైల్వే, తదితర రైల్వేలు మోటార్ రోడ్లు పూర్తిగా చిన్నభిన్నమైపోయినందున : ఉత్తర చైనాలో శత్రు రహదారి మార్గాలన్నీ బంధు అయ్యాయి.

రహదారి మార్గాలకు రెండువైపులా ఉత్తర చైనాలోవున్న శత్రుస్థావరాలపై ఎర్రసైన్యం దాడిచేసి చాల నష్టం కలిగించింది. జపాన్ వాళ్ళు తమ సైన్యాలను ఎక్కువగా సమీకరించి, ఎర్రసైన్యంతో తలపడ్డారు. ఐనప్పటికీ ఎర్రసైన్యం అనేక గొప్ప విజయాలను సాధించింది.

వంద రెజిమెంట్లయుద్ధం ఆగస్టు 20 నుంచి డిసెంబరు 31 తేదీవరకు మూడున్నర నెలలు కొనసాగింది. మొత్తంపైన 40వేల జపాన్ సేనలను, కీలుబొమ్మసేనలను నష్టపరచింది. 450 కిలోమీటర్ల రైల్వేలను, 1500 కిలోమీటర్ల రహదారులను ధ్వంసం చేసింది. ఆ సమయంలో చియాంగ్ కై-షేక్ జపాన్ తో పోరాడకుండా తిష్టవేసి, కమ్యూనిస్టుపార్టీపై దాడిచేస్తున్నాడు. కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వాన చైనాసేనలు విస్తృతరంగంలో దురాక్రమణదారులపై దాడిచేసి పెద్ద దెబ్బ కొట్టగలిగినందున రాజీదేరాలు సాగించాలనే లొంగుబాటు ధోరణికి ఆస్కారం లేకుండాపోయింది.

దక్షిణ ఆన్ హ్వియి ఘటన

జపాన్ దురాక్రమణదారులపై కమ్యూనిస్టు పార్టీ తీవ్రమైన దెబ్బలను కొడుతున్న సమయంలో చియాంగ్ కై - షేక్ ముతా కమ్యూనిస్టులకు వ్యతిరేకంగా రెండో కుట్రను ప్రారంభించింది. ఎర్రసైన్యానికి సంబంధించిన దళాలన్నీ నెల

రోజులలోపల ఎల్లోనది ఉత్తరవైపుకు చేరాలని ఉత్తరువులు పంపాడు. ఎర్రనైస్యం మధ్య వైనాలో నిర్మించిన జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలన్నిటినీ రద్దుచేసి ఆ ప్రాంతి మంతటినీ జపాన్ కు ధారాదత్తంచేసి, తరువాత రాజీవేరాలు సాగించాలనేది కొమింటాంగ్ పన్నాగం. ఎనిమిదవ రూట్ నైస్యం, నాల్గవ రూట్ నైస్యం తరలి పోతున్న సమయంలో ఆస్మికంగా దాడిచేయాలని కూడ కుట్రచేశారు.

చియాంగ్ కై-షేక్ పన్నాగాలను కమ్యూనిస్టుపార్టీ బట్టబయలు చేసింది. కాని జపాన్ వ్యతిరేక ఐక్య సంఘటనను కాపాడేందుకు కొన్ని నూచనలను ఆమోదించింది. ఉదాహరణకు దక్షిణ ఆస్ట్రేలియాలో వున్న నాల్గవరూట్ నైస్యాన్ని ఎల్లోనది ఉత్తర గట్టుకు తరలించడానికి అంగీకరించింది.

1941 జనవరి 4 వ తేదీన ఏహ్ టింగ్, స్పియాంగ్ ఇంగ్ నాయకత్వాన నాల్గవ రూట్ నైస్యం 9 వేల మంది దక్షిణ ఆస్ట్రేలియాలో చింగ్షీన్ కాంటీని వదలి దక్షిణ కియాంగ్ గుండా ఎల్లోనది ఉత్తరానికి బయలుదేరింది. రెండో రోజున చింగ్షీన్ కు నైరుతి దిశగా వున్న మావాలిన్ వద్దకు చేరింది. పర్వతాలమధ్యవున్న సన్న దారిగుండా వెళ్ళుతున్న సమయంలో ఆస్మికంగా 80 వేల కొమింటాంగ్ నైస్యం దాడిచేసింది. నాల్గవ రూట్ నైస్యం పోరాటంలో అనేక ఇబ్బందులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. ఆహారం నీరు కొరత ఏర్పడినప్పటికీ వీరోచితంగా పోరాడింది. సేనాని ఏహ్ టింగ్ ఖైదీ అయ్యాడు. ఉపసేనాని స్పియాంగ్ ఇంగ్ మరణించాడు. పది రోజుల యుద్ధం తరువాత నాల్గవ రూట్ నైస్యం వీరులు కేవలం వేయిమంది మాత్రం కొమింటాంగ్ వలయాన్ని చేరించుకుని బయటపడ్డారు. చియాంగ్ కై - షేక్, కొమింటాంగ్ అభివృద్ధినిరోధకులు చేసిన నీచమైన ఈ నమ్మకద్రోహం "దక్షిణ ఆస్ట్రేలియా సంఘటన" అని పిలువబడుతోంది.

దక్షిణ ఆస్ట్రేలియా సంఘటన జరిగిన వెంటనే జపాన్ నైస్యాలు కీలుబొమ్మ ప్రభుత్వ సేనలు ఆస్ట్రేలియా కియాంగ్ గుండా రాష్ట్రాలలోని నాల్గవ రూట్ నైస్యంపై దాడి ప్రారంభించాయి. అదే సమయంలో కొమింటాంగ్ సేనలుకూడ పెద్దయెత్తున దాడి ప్రారంభించాయి. నాల్గవ రూట్ నైస్యం క్లిష్టపరిస్థితిని ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది.

కమ్యూనిస్టుపార్టీ తక్షణమే నాల్గవరూట్ నైస్యాన్ని బలపర్చేందుకు చర్యలు తీసుకుంది. తద్వారా ప్రతిఘటన యుద్ధానికి విఘ్నం జరుగకుండా అరికట్టింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీ సెంట్రల్ కమిటీ రివల్యూషనరీ మిలిటరీ కాన్సిల్ నాల్గవరూట్ నైస్యానికి తాత్కాలిక సేనానిగా చెన్ ఈను, ఉపసేనానిగా చాంగ్ యున్-ఈను, రాజకీయ కమిసార్ గా లియోషావ్-చీ ను నియమించింది. ఈవిధంగా పునర్నిర్మించాక నాల్గవరూట్ నైస్యం క్రమంగా బలపడింది.

నాల్గవ రూట్ నైస్యం నిర్మించిన జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలు యాంగ్ ట్సీ నది మధ్య, దిగువ ప్రాంతాలలో, హుయీనది ఇరువైపులా కూడ విస్తరించి

వున్నాయి. ఈ కేంద్రాలలో వున్న ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాలు జపాన్ తో పోరాడటానికి సిద్ధంగావున్న ప్రజాస్వామ్య శక్తుల ప్రతినిధులందరినీ తమలో లీనం చేసుకున్నాయి. మక్తాలను, వడ్డీరేటును తగ్గించడానికి చర్యలు తీసుకుంది. వ్యవసాయోత్పత్తిని పెంచేందుకు, నీటి వనరులను నిర్మించేందుకు, సంస్కృతీ కలాపాలను వృద్ధి చేసేందుకు కృషి చేసింది. సంస్కృతీ, విద్యారంగాలలో ప్రసిద్ధిచెందినవా రనేక మంది, విద్యార్థులు చాలమంది కొమింటాంగ్ ప్రాంతాలనుంచి, జపాన్ ఆక్రమిత ప్రాంతాలనుంచి జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలకు చేరుకున్నారు.

1941 జూన్ 22 తేదీన సోవియట్ యూనియన్ పై జర్మనీ దాడి చేసింది. డిసెంబరు 9 తేదీన పసిఫిక్ సముద్రంలో అమెరికా రేవు పెరల్ హార్బర్ పై ఆకస్మికంగా దాడిచేసి జపాన్ పసిఫిక్ యుద్ధాన్ని ప్రారంభించింది. చైనాపై యుద్ధం ముగిసే ప్రయత్నంలో జపాన్ తన బలాలలో నూటికి 60 వంతులను, కీలుబొమ్మ సేనలలో నూటికి 90 వంతులను జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలపై ప్రయోగించింది. అన్నీ తగలపెట్టడం, అందరినీ చంపడం, అన్నీ దోచుకోవడం — “మూడు సర్వం సహాల” అనే విధానాన్ని అచట జరిపింది. అదే సమయంలో కొమింటాంగ్ పై ఒత్తిడిని జపాన్ ఎక్కువ చేసింది.

చియాంగ్ కై-షేక్ రహస్య ఉత్తరువులను అనుసరించి, కొమింటాంగ్ పక్షానికి చెందిన ఉన్నతోద్యోగులు అనేకమంది శత్రువుకు లొంగిపోయారు. 5 లక్షలకు పైగా కొమింటాంగ్ సేనలు జపాన్ వైపుకు తిరిగిపోయాయి. జపాన్ సేనానుల ఆధిపత్యంక్రింద కీలుబొమ్మ సేనలుగా తయారై ప్రజలను హింసించసాగాయి.

జపాన్-కొమింటాంగ్ సేనలు కలసి విజృంభంగా దాడి చేసినపుడు 1941-42 లో జపాన్ వ్యతిరేక వైఖ్య ప్రతిఘటనా కేంద్రాలు విపరీతమైన చిక్కులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది. 1940 లో 4 లక్షలవరకు వున్న ఎనిమిదవ రూల్ వైఖ్యం 3 లక్షల 3 వేలకు తగ్గిపోయింది. 1940 నాటికి 10 కోట్ల జనాభా నివసించుతున్న జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాల విస్తీర్ణం తగ్గిపోయి, 1942 నాటికి 5 కోట్ల జనాభా మాత్రమే నివసించే విస్తీర్ణం మాత్రం మిగిలివుంది.

67 వ అధ్యాయం

విముక్త ప్రాంతాలు : కొమింటాంగ్ అధీనప్రాంతాలు

విముక్త ప్రాంతాలలో పునర్నిర్మాణం

ప్రతిఘటన యుద్ధం కొనసాగుతున్న అత్యంత గడ్డు సంవత్సరాలలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ, షెన్సి - కంసు - నింగ్ షా సరిహద్దులలోని విముక్త ప్రాంతాలలో పునర్నిర్మాణ కృషిని చేపట్టింది. జపాన్ ఆక్రమిత ప్రాంతాలకు వెనుకబడిన వున్న జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలలో కూడ నిర్మాణ కార్యక్రమం తీసుకుంది.

విముక్త ప్రాంతాలలో జపాన్ వ్యతిరేక ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాలను ఏర్పరచేందుకు “మూడు పార్టీల ఐక్య పద్ధతి” అనే నిర్మాణనూత్రాన్ని కమ్యూనిస్టు పార్టీ అచులు జరిపింది. దీని అర్థం ఏమంటే కార్మికవర్గానికి, బీదరైతులకు ప్రాతినిధ్యం వహించే కమ్యూనిస్టు, మధ్యతరగతి (పెట్టిబూర్జువా) ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహించే పార్టీయేతర అభ్యుదయ శక్తులు, మధ్యరకపు పెట్టుబడిదారులకు, దేశభక్తిపరులైన భూస్వాములకు ప్రాతినిధ్యం వహించే మధ్యంతర శక్తులకు, - ప్రభుత్వ సంస్థలన్నిటిలో మూడోవంతు స్థానాలను ప్రతి ఒక గ్రూపుకు యివ్వాలిని వుంటుంది. 1941-42 సంవత్సరాలలో వివిధ విముక్త ప్రాంతాలలోనూ ఈ పద్ధతి ప్రకారం రాజకీయ సమితులు, స్థానిక ప్రభుత్వాలు ఎన్నుకోబడ్డాయి. తద్వారా జపాన్ వ్యతిరేక శక్తులన్నిటినీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఐక్యపరచింది. విముక్త ప్రాంతాలలోని ప్రభుత్వాన్ని, జాతీయ ఐక్యసంఘటనకు చిహ్నంగా చేయగలిగింది.

విముక్త ప్రాంతాలలో మక్తాలను, వడ్డీరేటును తగ్గించే వ్యవసాయ విధానాన్ని కమ్యూనిస్టు పార్టీ అచులు జరిపింది. దీని ప్రకారం రైతులనుండి మక్తాలను, వడ్డీరేటును తగ్గించి భూస్వాములు వనూలు చేసుకోవాలి. ఇందువల్ల విముక్త ప్రాంతాల ప్రజల్లో జపాన్ వ్యతిరేకత, పోరాటదీక్ష ఇరుమడించాయి.

విముక్త ప్రాంతాలలో సంస్కృతీ వృద్ధ్యుం, విద్యాబోధనకూడ పెంపొందింది. ఐతే దీని పునాది బలహీనంగా వుంది. ఉదాహరణకు షెన్సి-కంసు-నింగ్ షా

సరిహద్దు ప్రాంతంలో ప్రాథమిక పాఠశాలలను, వయోజనులకు విశ్రాంతికాలంలో (ముఖ్యంగా చలికాలంలో) విద్యాబోధన, పత్రికాపఠన కేంద్రాలు బాగా వృద్ధి చెందాయి. కొన్ని ఉన్నత విద్యాసంస్థలు కూడ ప్రారంభించబడ్డాయి. ఉదాహరణకు చైనా ప్రజల జపాన్ వ్యతిరేక మిలిటరీ - రాజకీయ విశ్వవిద్యాలయం, లా మ్యూన్ కళల ఎకాడమీ, మార్క్స్-లెనిన్ సంస్థ, యెనాన్ విశ్వవిద్యాలయం స్థాపించబడ్డాయి. విమోచన అనే దినపత్రిక, అనేక వార, మాస పత్రికలు సరిహద్దు ప్రాంతాలలోను, దేశంలోని ఇతర ప్రాంతాలలోను కూడ విశేష ప్రచారం, పలుకుబడి కలిగి వుండేవి.

విముక్త ప్రాంతాలపై శత్రుదాడులవల్లనూ, దిగ్బంధనవల్లనూ అనేక తీవ్రమైన ఆర్థిక చిక్కులు కలిగాయి. 1942 లో పార్టీ పిలుపునందుకుని, ఆర్థిక విధానాన్ని అభివృద్ధి చేసేందుకు, ఉత్పత్తిని ఎక్కువ చేసేందుకు విముక్త ప్రాంతాలలోని నైస్య, ప్రజలు విస్తృతమైన వుద్యమాన్ని ప్రారంభించారు. రైతులు, పైనికులు, పార్టీ కార్యకర్తలు, ప్రభుత్వ నిర్వాహకులు అందరూ కలసి పారిశ్రామికోత్పత్తిని, వ్యవసాయోత్పత్తిని పెంపొందించేందుకు తీవ్రంగా కృషి చేశారు. పశు సంపదను పెంచేందుకు, రవాణా సౌకర్యాలను అభివృద్ధి చేసేందుకు కృషి చేశారు. పరస్పర సహాయక సంస్థలను నిర్మించుకోవడంలో రైతులకు కమ్యూనిస్టుపార్టీ తోడ్పడింది. డబ్బు, విత్తనాలు అప్పుగా యిప్పించి సహాయపడింది.

ఉత్పత్తి పెంచే వుద్యమం ఫలితంగా షెన్సి - కంసు - నింగ్ హా సరిహద్దు ప్రాంతంలో సాగవుతున్న భూమి, 1938 నాటికి 90 లక్షల మూలు వుంటే 1945 నాటికి 150 లక్షల మూలకు పెరిగింది. ధాన్యం, ప్రత్తి వుత్పత్తి బాగా పెరిగింది. ఇసుము కరిగించే పరిశ్రమను, నూనె పరిశ్రమను, యంత్ర కర్మాగారాలను, ఆయుధాలను యుద్ధ సామాగ్రిని తయారుచేసే పరిశ్రమను, కుండలు పింగాణీ పరిశ్రమను విముక్తి ప్రాంతాలలో ఏర్పరచుకున్నారు. 2 లక్షల రైతు స్త్రీలు నూలు వడకడం, బట్టలు నేత పరిశ్రమలో పాల్గొన్నారు. వర్తకం అభివృద్ధి చెందింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర కార్యాలయమున్న ఎనాన్ లో 1936 నాటికి 120 మాత్రమేవున్న వ్యాపార సంస్థలు 1943 నాటికి 470 కి పెరిగాయి.

శత్రు ఆక్రమిత ప్రాంతాల వెనుకతట్టునవున్న జపాన్ వ్యతిరేక కేంద్రాలలో కూడ నిర్మాణకృషి పెద్దపెట్టున సాగింది. నిరంతర కృషిద్వారా విముక్తప్రాంతాలలో నైస్యం ప్రజలు విపరీతమైన ఆర్థిక చిక్కులను అధిగమించగలిగారు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ : (Rectification) సుధారక వుద్యమం

కమ్యూనిస్టుపార్టీ పోరాట పటిమను బలపరచేందుకు ప్రతిఘటనా యుద్ధ కాలంలో - పరిస్థితులలో చాల కొలదిమార్పులు మాత్రమే వున్నదశలో - పార్టీ సభ్యులందరికీ మార్క్స్-లెనినిజం సిద్ధాంతాలను గురించిన పరిజ్ఞానం కలుగజేయడానికి కృషి జరిగింది.

కేంద్ర మిటి నాయకత్వంక్రింద పార్టీ సభ్యులందరూ విచారణ-ఆత్మవిచారణ విధానాన్ని అమలు జరుపుటద్వారా తమ ఆలోచనా ధోరణిలోనూ, పనిలోనూ వున్న లోటుపాటులను పరిశీలించుకునేవారు. పార్టీ నాయకత్వాన్ని పరీక్షించేవారు. స్వీయమానసిక ధోరణి, వంటింట్లో ఉండే అర్థరహితంగా పార్టీ సూత్రాలను వర్ణించడం వీటియెడల ప్రత్యేక జాగ్రత్త వహించారు. 'అధ్యయన విధానాన్ని సంస్కరించండి', 'పార్టీ పనివిధానాన్ని సరిచేయండి' వగైరా మావో నేటుంగ్ వ్యాసాలు, కళలు, సాహిత్యంపై ఎనాన్ వేదికనుంచి ఆయన ఇచ్చిన ఉపన్యాసాలు, మంచి కమ్యూనిస్టు ఎలా వుండాలి, పార్టీ ఆంతరంగిక పోరాటం అను విషయాలపై లీ షావ్-చీ వుపన్యాసాలు పార్టీ సభ్యుల అధ్యయనానికి బాగా వినియోగపడ్డాయి.

పార్టీ సుధారక వుద్యమంవల్ల కార్యక్రమాలకు ప్రజాసామాన్యంతో సన్నిహిత సంబంధం ఏర్పడింది. పరిశీలన పరిశోధనాశక్తి ఇనుమడించింది! వాస్తవికదృష్టి ఏర్పడింది. మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు అవగాహన కలిగించి, పార్టీ సభ్యులచుధ్య విక మత్యాన్ని పెంపొందింది.

విముక్త ప్రాంతాలలో మిలిటరీ పోరాటాలు

1942 మే నెలలో మధ్య హోపీ మైదాన ప్రాంతంలో జపాన్ వాళ్ళు క్రూర నిర్బంధ విధానాన్ని అమలుజరిపారు. 8 వేల గ్రామాలచుట్టూ 1500 బలమైన స్థావరాలను నిర్మించింది. మోటారు కోడ్లు వేసి 700 సాయుధ క్షేట్రాలతో గుర్తింపబడిన దళాలను ఏర్పరచింది. ఖానీలు, చిత్రవధలు వగైరా దారుణ హింసాకాండను మైదానప్రాంతమంతటా ప్రారంభించింది. మిలిటరీ చర్యలద్వారా ప్రజలలో భీతావహం కలిగించి లొంగదీసుకోవాలని ప్రయత్నించింది. కాని జపాన్ అంచనా లన్నీ తలక్రిందులయ్యాయి. ఎనిమిదవ రూట్ సైన్యం ప్రజాదళాల తోడ్పాటుతో శత్రు పన్నాగాన్ని పటాపంచలు చేసింది.

టాచింగ్ పర్వతాల అంచున వున్న పచ్చగడ్డి మైదానాల్లో ఎనిమిదవ సైన్యానికి చెందిన ఆశ్వికదళం పనిచేస్తుండేది. విమానాలు, సాయుధ క్షేట్రాల సహాయంతో జపాన్ వాళ్ళు ఈ దళంపై వరసగా దాడులు చేశారు. ఎర్రసైన్య ఆశ్వికదళం అన్నిరుతువుల్లోనూ రాత్రింబవళ్ళు, కొన్ని సార్లు వారాలకొకటి గుర్రాల పైనే వుండి నిరంతర పోరాటం సాగించింది. పెకింగ్ - నూయివాన్ రైల్వే పొడుగునా నిర్మించిన శత్రు స్థావరాలను ధ్వంసం చేసింది.

1943 అక్టోబరు నెలలో షాన్సిలోని టాయుహ్ పర్వతాలలో యుద్ధం జరిగింది 20 వేల జపాన్ సైన్యం కమ్యూనిస్టు స్థావరాలపై దాడి చేసింది. ఉత్తరాన్నుంచి, దక్షిణానికి, దక్షిణాన్నుంచి ఉత్తరానికి ఆప్రాంతమంతటినీ శత్రుసైన్యాలు గాలించి వేశాయి. జపాన్ వ్యతిరేక స్థావరాలను ఎలా ధ్వంసం చేయాలో నేర్చుకునేందుకు 180 మంది జపాన్ అధికారుల పరిశీలక బృందాన్ని కూడ అచటికి జపాన్ పంపింది.

కాని కమ్యూనిస్టు స్థావరాలు ధ్వంసం కాలేకుగాని 'పరిశీలక బృందాన్ని' ఎర్ర సైన్యం తుడిచివెట్టింది. వారిలో ముగ్గురు మాత్రమే ప్రాంతాలలో బయటపడ్డారు.

ఉత్తర చైనా, మధ్య చైనా విముక్త ప్రాంతాలలో కూడ అనేక విజయాలను ఎర్ర సైన్యం సాధించింది. 1941 నుంచి జపాన్ వాళ్ళు కీలుబొమ్మ సేనలతో డాట్సుతో కియాంగ్సు, ఆన్ హ్వయి, హు పే వగైరా రాష్ట్రాల్లో గ్రామాలన్నిటినీ గాలించడం ప్రారంభించింది. ఎక్కువ సైన్యంతో ఒక ప్రాంతాన్ని ఆక్రమించడం, కొన్ని వందల చదరపు కిలోమీటర్ల చుట్టూ ముళ్ల కంచెలు వేసి, అచటి గ్రామాలన్నిటినీ గాలించడం పనిగా పెట్టుకున్నారు. ప్రతి ఇల్లుకూ నాల్గవ రూట్ సైన్యం మనుషులను పట్టుకునేందుకు సోదాచేసేవారు. ప్రజలందరినీ గుర్తు వార్డులను పూర్తిచేయమని బలవంతపెట్టేవారు. "మంచి ప్రవర్తనతో వుంటామని హామీ పుచ్చుకునేవారు." కొత్త నాల్గవ రూట్ సైన్యం వెనుకనుంచి, ప్రక్కనుంచి శత్రువుపై దెబ్బతీసి అదే సమయాన ప్రజలను సమీకరించి జపాన్ వలయాన్ని బ్రద్దలుచేసేది. చుట్టుముట్టే తమ పన్నాగం జయప్రదమయిందనుకుంటున్న సమయంలోనే వాళ్ళు ఎన్నో నెలలు కష్టించి నిర్మించిన ముళ్ళకంచెను ఒకరాత్రి నిప్పటించి తగులబెట్టేవారు. ఈ విధంగా ప్రజల తోడ్పాటుతో కొత్త నాల్గవ సైన్యం క్లిష్ట పరిస్థితులను అధిగమించి, మధ్య చైనాలో విముక్త ప్రాంతాలను రక్షించగలిగింది.

విముక్త ప్రాంతాలలో స్థానిక ప్రజలనుంచి ప్రజాదళాలను నిర్మించడం కమ్యూనిస్టు పార్టీ ముఖ్య కర్తవ్యంగా ఎంచింది. సైన్యంలోనూ, గెరిల్లా దళాలలోనూ శరీరధారుధ్వం గలవారు చేరగా మిగిలినవారందరూ ప్రజాదళాలలో చేరేవారు. తమ ఇళ్ళకు ఆయుధాలతో రక్షించుకోవడం, ఉత్పత్తిని పెంచడంతోపాటు యివి అవసరమైనపుడల్లా సైన్యానికి, గెరిల్లా దళాలకు ఎంతో విలువైన తోడ్పాటును యిచ్చాయి. మక్తాలను వడ్డిరేటు తగ్గించే వుద్యమాలు పెంపొందేకొలది ప్రజాదళాలు బలపడేవి.

శత్రువుపై పోరాడే పద్ధతులను ప్రజాదళాలు ప్రత్యేకంగా రూపొందించుకున్నాయి. జపాన్ వాళ్లను, కీలుబొమ్మ సేనలను తరచుగా మందుపాతరలున్న దార్ల వెంట వచ్చేలా మధ్యపరచగలిగేవారు. మైదానాలలో అనేకచోట్ల కందకాలుత్రవ్వ, నదులకు అడ్డుకట్టలావేసి శత్రుశక్తులూ, స్త్రీచర్ల ప్రయాణాన్ని అరికట్టేవారు. ఉత్తర చైనాలో ప్రజాదళాలు వివిధ గ్రామాలమధ్య, ఇరుగుపొరుగు కాంటీలమధ్య కందకాలు త్రవ్వేవారు. ఈ కందకాలలో రక్షణ తీసికొని అవసరమైనపుడు ఆకస్మికంగా శత్రువులపై దాడి చేసేవారు.

1940 లో వంద రెజిమెంట్లు ఉద్యమ సమయంలో శత్రు రహదారులను బండ్చేసే కృషిలో మధ్య హో పేలో 8 లక్షల 50 వేలమంది ప్రజలు పాల్గొన్నారు. 1943 లో తూర్పు హెంటుంగ్ లో శత్రువులను తుడిచివేసే వుద్యమంలో 10 వేలమంది

ప్రజాదళ సభ్యులు పోల్గొన్నారు! రోడ్లను, టెలిగ్రాఫ్ తీగలను ధ్వంసంచేశారు; వంతెనలను, కాపలా గోపురాలను కూల్చినారు. 1943 లో వివిధ విముక్తప్రాంతాలలో 50 వేల శత్రుసైన్యాలను ప్రజాదళాలు తుడిచిపెట్టాయి.

పైన ఉదహరించిన రాజకీయ, ఆర్థిక సంస్కరణలను అనులుజరుపడం వల్లనూ, సాయుధ పోరాటాన్ని తీవ్రతరం చేయడంవల్లనూ, సుధారక వుద్యమం ద్వారా పోర్చీ సంస్థలను పునర్నిర్మించడం వల్లనూ విముక్త ప్రాంతాలు తామెదుర్కొన్న కష్టాలన్నిటినీ అధిగమించాయి. అంతకు ముందుకంటే 1943 తరువాత క్రమంగా మరింత బలపడ్డాయి. ప్రతిఘటన యుద్ధం యొక్క ప్రధాన పోరాటరంగాలు విముక్త ప్రాంతాల్లోనే వుండేవి. 1943 లో ఈ ప్రాంతాల్లోని ప్రజలు సైన్యం కలిసి, పోరాటంలో జపాన్ సేన్యా నూటికి 64 వంతులు కీలుబొమ్మ సేన్యాను, నూటికి 95 వంతులతోనూ పోరాటంలో తలపడి నిలువరించాయి. ఈ విముక్త ప్రాంతాలను విస్తరించడం బలపరచడం వల్లనే, చైనా ప్రజల అంతిమ విజయానికి, భవిష్యత్తులో స్వతంత్రమైన నవచైనాను నిర్మించడానికి ప్రాతిపదిక, హామీవీర్పడింది.

నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల పరిపాలన

కొమింటాంగ్ పరిపాలించే ప్రాంతాలు, ప్రతిఘటన యుద్ధంలోజుట్టు ఎలాంటి ఇబ్బందులను ఎదుర్కొన్నాయో చూద్దాం. ఫాపీ కరెన్సీని బలవంతాన రద్ది ప్రజలను మోసంచేసి, వారి ధనాన్ని, ఇతర ఆస్తులను నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలు దోచుకున్నాయి. (ఉదాహరణకు ప్రతిఘటన యుద్ధకాలంలో 10,31,700 కోట్ల యునాన్ల కరెన్సీ నోట్లను - బహుశః ఇంతకంటే చాల ఎక్కువగానే - అచ్చు చేసింది.)

తమ గుత్త వ్యాపార సంస్థలను బలపరచుకునేందుకు నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలు నిరంతరం కృషి చేశాయి. దేశార్థికవనరులను తమ అధీనంలో వుంచుకుని తాము విపరీతంగా ధనం గడించారు. ముడిపట్టు, తేయాకు, టంగ్ ఆయిల్, కుంచీలు, వాల్ ఫ్రామ్, అంటిమెనీ వగైరా కొనడం, ఎగుమతి చేయడం తమ చేతుల్లో వుంచు కున్నారు. దూది, నూలు, బట్ట, పంచదార, సిగరెట్లు, నిప్పెట్టెలు వగైరా అమ్మకాన్నికూడ తమ గుత్తాధికారంలో వుంచుకున్నాయి. ముడిపదార్థాలకు తక్కువ ధర లిచ్చి ఉత్పత్తిదారులను దోచుకునేవారు. తాము అమ్మే సరుకులకు ఎక్కువ ధర వసూలుచేసి జనసామాన్యాన్ని దోచుకునేవారు. తమ భాగ్యాన్ని పెంచుకునేందుకు ఎంత నీచమైన పద్ధతులనైనా అవలంబించడానికి నాలుగు పెద్దకుటుంబాలు ఏమాత్రం సందేహించేవి కావు. జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులతోను, జాతీయ ద్రోహులతోను చేతులు కలిపి దొంగవ్యాపారం కొనసాగించేవారు.

పల్లె ప్రాంతాలలో పన్నులను వస్తురూపేణా వసూలు చేసే విధానాన్ని నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలు అనులుజరిపాయి. భూస్వాములు ప్రత్యక్షంగా కాని పరోక్షంగాకాని ఈ పన్నుల భారాన్ని రైతుల భుజాలపైకి మార్చేవారు. 1942

నాటికి ఈ విధంగా రైతులు పండించే మొత్తం పంటలో హునాన్ లో నూటికి 52 వంతులు, జీచివాన్ లో నూటికి 59 వంతులవరకు పన్నుల భారం పెరిగింది.

ప్రతిఘటన యుద్ధకాలంలో జాతీయ సంక్షోభాన్ని వినియోగించుకుని నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలు తమ సంపదలను విపరీతంగా పెంచుకున్నాయి.

కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం ఈ నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల అధీనంలో వుండటం, అవినీతిపై ఆధారపడి వుండటం వల్లనే వాస్తవానికి జపాన్ ప్రతిఘటన నామమాత్రంగానూ, కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక పోరాటాన్ని తీవ్రంగానూ సాగించాలన్న నిర్ణయానికి తప్పనిసరిగా వచ్చింది.

మొదటి రెండు కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక వుద్యమాలు విఫలమయ్యాక చియాంగ్ కై షేక్ ముఠా 1943 జూన్ లో షెన్సి-కంసు-నింగ్ హు సరిహద్దు ప్రాంతంపై మెరుపు దాడి చేయాలనీ, చైనా విప్లవ శక్తుల కేంద్రమైన ఎనాన్ ను ఆక్రమించుకోవాలనీ ప్రయత్నించింది. కాని ఈ పన్నాగాన్ని ముందుగానే కమ్యూనిస్టు పార్టీ బట్టబయలు చేసినందున, దేశమంతటా ప్రజలు తీవ్రంగా నిరసించినందున ఈ ప్రయత్నాన్ని వదులుకోక తప్పలేదు.

కొమింటాంగ్ ప్రాంతాలలో ప్రతివోటా రహస్య ఏజెంట్లు వుండేవారు. లాంచా, సియాన్, చుంగ్ కింగ్, హుంగ్ జావ్ మరి చాలావోట్లు చిత్రవధ క్యాంపు లను పెట్టి ప్రజలలో భీతావహం కలిగించేందుకు ప్రయత్నించింది. అనేక మంది కమ్యూనిస్టులను, దేశభక్తులను, అభ్యుదయ భావాలుగల యువకులను హింసించింది. అభ్యుదయ సంస్కృతి కార్యకలాపాలను అరికట్టేందుకు కొమింటాంగ్ అన్నివిధాల ప్రయత్నించింది. సంస్కృతి వుద్యమంలో ప్రముఖుడైన ట్యూటావ్ - షెన్ స్థాపించిన 51 పుస్తకాలయాలలో 53 టిని 1939-40 సంవత్సరాలలో కొమింటాంగ్ మూసివేసింది.

1944 లో కొమింగ్ టాంగ్ ఆక్రమిత ప్రాంతాలపైన జపాన్ వాళ్ళు కొత్త దాడిని ప్రారంభించారు. చైనా ప్రధాన భూభాగంలో రహదార్లను తెరచి వుంచేందుకు ఈ దాడికి వూనుకున్నారు. కొమింగ్ టాంగ్ సైన్యాలు పోరాటపటిమ కోల్పోయి నిరుత్సాహంలో వున్నందున, ఎనిమిది మాసాల్లోనే దురాక్రమణదారులు హోనాన్, హునాన్, క్వాంగ్సి, క్వాంగ్ టుంగ్ రాష్ట్రాలలో హెచ్చు భాగాన్ని ఆక్రమించుకుని, ఆగ్నేయ క్విచాలోని టుషాన్ కాంటోన్ లోనికి చొచ్చుకుపోయారు.

కొమింగ్ టాంగ్ ప్రాంతాలలో ప్రజాస్వామ్య పోరాటం

ప్రజల ఒత్తిడివల్ల కొమింగ్ టాంగ్ ప్రభుత్వం 1938 లో ప్రజల రాజకీయ సమితిని సమావేశ పరచింది. దీన్నో అధిక సంఖ్య స్థానాలను కొమింగ్ టాంగ్ పక్షమే ఆక్రమించినందున ప్రభుత్వంపై దీని కలాంటి కంట్రోల్ లేదు. ఐనప్పటికీ కొందరు కమ్యూనిస్టులు, పలుకుబడిగల దేశభక్తులు వున్నందున ప్రజాస్వామ్య ఆశయాలను వెల్లడించేందుకు వేదికగా రాజకీయ సమితి రూపొందింది.

1944 నెవ్రెంబరులో జరిగిన ప్రజల రాజకీయసమితి సమావేశంలో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతినిధియైన లిన్ పో-చు కొమింగ్ టాంగ్ నియంతృత్వాన్ని రద్దుచేసి, ప్రజాస్వామ్య సంయుక్త ప్రభుత్వ స్థాపననుగురించి చర్చించేందుకు ఆత్యవసర మహాసభను జరపాలని కోరాడు. అప్పటికే చియాంగ్ కై-షేక్ నియంతృత్వసాలన, కొమింగ్ టాంగ్ నైన్యాల పరాజయాలవల్ల ప్రజలలో తీవ్ర ఆసంతృప్తి ఏర్పడింది. ప్రతిఘటన యుద్ధాన్ని జయప్రదంగా నిర్వహించేందుకు, సంపూర్ణమైన రాజకీయ సంస్కరణలను ఆచుకుజరపాలని ఎలుగెత్తి చాటారు. ప్రజాస్వామిక సంయుక్త ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతిపాదించగానే, అన్ని వర్గాల ప్రజా ప్రతినిధులు, చుంగ్ కింగ్ లో సమావేశమై ఆ నూతనను బలపరచారు. చెంగ్జులో రెండు వేలమంది విద్యార్థులు కాగడాల వూరేగింపు జరిపి, ప్రజాస్వామిక సంయుక్త ప్రభుత్వాన్ని స్థాపించాలని కోరారు. అన్ని ప్రజాస్వామ్య పార్టీలు, గ్రూపులు, దేశంలోని అన్ని తరగతుల ప్రజలు సముద్రాంతర చైనీయులు కమ్యూనిస్టు పార్టీ పిలుపును అందుకున్నారు. ప్రజాస్వామ్య సంస్కరణల కొరకు ఉద్యమం ప్రజావెల్లువగా విశృంభించింది.

68 వ అధ్యాయం

ప్రతిఘటన యుద్ధ విజయం

1944లో విముక్త ప్రాంతాల్లోని సాయుధ సేనలు ప్రజల సహాయంతో కొన్ని యుద్ధ రంగాలలో ఎదురుదాడి ప్రారంభించాయి. మరుసటి సంవత్సరం వసంతకాలం నాటికి ఉత్తరాన జెహోలేఁంచి దక్షిణాన హౌనాన్ దీవివరకు 19 విముక్త ప్రాంతాలు మొత్తం 9 కోట్ల 55 లక్షలు జనాభాగల విస్తీర్ణంగా వ్యాప్తి చెందాయి. ఎనిమిదవ రూట్ సైన్యం, కొత్త స్థావర సైన్యం, దక్షిణచైనాలోని జపాన్ వ్యతిరేక గెర్ల్లా దళాలు కలసి చైనా ప్రజా విమోచన సైన్యంగా రూపొందింది. దీని బలం 9 లక్షల 10 వేలకు పెరిగింది. ప్రజా వాలంటీరు దళాల సంఖ్య 22 లక్షలకు వృద్ధి చెందింది. చైనా ముఖ్యనగరాలలో అధిక సంఖ్యను, ప్రధాన రవాణా మార్గాలను, సముద్రతీరాన్ని ప్రజా విమోచన సైన్యం స్వాధీనం చేసుకుంది. ప్రతిఘటన యుద్ధం అంతిమ విజయం కనుమాపు మేరలో వుంది.

1945 వ సంవత్సరం ఏప్రిల్ 23 వ తేదీన కమ్యూనిస్టు పార్టీ సప్తమ జాతీయ మహాసభ ఎనాన్ లో సమావేశమయింది. ఐక్య ప్రజా ప్రభుత్వ నిర్మాణావశ్యకతను గురించి మావో సేటుంగ్ నివేదిక యిచ్చాడు. ప్రతిఘటన యుద్ధాన్ని జయించేందుకు పార్టీ యావత్తు, ప్రజలందరూ పూనుకోవాలి, యుద్ధానంతరం నూతన ప్రజా స్వాస్థ్య చైనాను నిర్మించేందుకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ కార్యక్రమాన్ని వివరించాడు. నూతన ప్రజాస్వాస్థ్య విప్లవ కార్యక్రమాన్ని అయిదు జరిపేందుకు ఐక్య ప్రజా స్వాస్థ్య ప్రభుత్వ స్థాపన అత్యంత కీలకమైనదని నిరూపించాడు. ఏడవ జాతీయ మహాసభ కమ్యూనిస్టు పార్టీ సంపూర్ణ ఐక్యతను, పోరాటంలోనూ, విజయంలోని పూర్తి విశ్వాసాన్ని వ్యక్తం చేసింది.

1945 మే 2వ తేదీన సోవియట్ ఎర్ర సైన్యం జర్మనీ రాజధాని బెర్లిన్ నగరాన్ని పట్టుకొంది. నాజీ జర్మనీ ఓడిపోయింది. ఆగస్టు 8వ తేదీన సోవియట్ యూనియన్ జపాన్ పై యుద్ధం ప్రకటించింది. సోవియట్ ఎర్ర సైన్యం ఈశాన్య చైనాలోనికి దిగివెళ్ళి యాత్ర చేశాయి. అదే సమయంలో సోవియట్ నావికా సేనలు సఖాలిన్ దీవిపైన, కొరియాపైన, లియూటుంగ్ ద్వీపకల్పంపైన దాడి చేశాయి.

మంగోలియన్ ప్రజారిపబ్లిక్ కూడ యుద్ధంలో ప్రవేశించింది. దాని ఆర్థిక సైన్యాలు జపాన్ దురాక్రమణ దారులపై పోరాటం ప్రారంభించాయి.

జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు తమ ముఖ్యబలాన్ని, పదిలక్షల క్వార్క్ టుంగ్ సైన్యాన్ని ఈశాన్యచైనాలోనూ, కొరియాలోనూ కేంద్రీకరించారు. పర్వతశ్రేణులను, ఎడారులను వినియోగించుకొని రక్షణ దుర్గాలను నిర్మించారు. విచిత్రమైన ఆయుధ స్పృహలను వెలుకత్తున అందుబాటులో వుంచుకొన్నారు. కాని ఈ యేర్పాటులన్నీ ఎర్రసైన్యం విజృంభణముందు నిరుపయోగమయ్యాయి. ఒక పక్షం రోజుల్లో ఎర్ర సైన్యం జపాన్ మిలటరీకి గర్వకారణమైన క్వార్క్ టుంగ్ సైన్యాన్ని తుత్తునియలు చేసివేసింది. ఆగ్నేయ చైనా, కొరియాలోని విశాలప్రాంతాలను విముక్తి చేసింది.

ఆగస్టు 9 వ తేదీన మావో సే-టుంగ్ ఒక ప్రకటన చేశాడు. జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధంలో సోవియట్ యూనియన్ చేరడంవల్ల జపాన్ దురాక్రమణదారులను, వారి తాబేదార్లను తుమ్ముట్టించే సమయం ఆసన్నమయిందన్నాడు. శత్రువును తుడిచివేసేందుకు, విముక్తప్రాంతాలను విస్తరించేందుకు చైనా ప్రజలంతా దేశ వ్యాపితంగా ఎదురుదాడులు ప్రారంభించాలని విజ్ఞప్తి చేశాడు.

మరుసటి రోజే చైనా ప్రజా విమోచన సైన్యముడు చూపే శత్రు ఆక్రమిత ప్రాంతాలపై దాడి చేయవలసిందిగా తమ సేనలకు ఉత్తరువులిచ్చాడు. ప్రజావిమోచన సైన్యం గొప్ప దిగ్విజయ యాత్ర ప్రారంభమయింది.

సోవియట్ ఎర్రసైన్యం, చైనా ప్రజావిమోచన సైన్యాలు కొడుతున్న దెబ్బలకు తట్టుకోలేక జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు ఆగస్టు 14 వ తేదీన బేషరతుగా లొంగిపోతూ ప్రకటన చేశారు. ఆ సమయంలో కొమింటాంగ్ సేనలు యింకా యుద్ధరంగానికి దూరంగానే వున్నాయి. జపాన్ సేనలు, తాబేదారీ సేనలు లొంగు బాటును స్వీకరించడానికి అపుడు ప్రజావిమోచన సైన్యం మాత్రమే యుద్ధరంగంలో వుంది. ఐనప్పటికీ కొమింటాంగ్ ప్రతిఘటకులు, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు, వుద్దేశ్యపూర్వకంగానే స్థానిక శాంతి భద్రతలను కాపాడమనీ, ప్రజా విమోచన సైన్యాలకు ఆయుధాలు అప్పగించరాదనీ, ప్రతిఘటించాలనీ, జపాన్ సేనలకు, తాబేదారీ సేనలకు ఉత్తరువులు పంపారు. తద్వారా ప్రజలు సాధించిన విజయ ఫలితాలను తాము కాజేయాలని ఆశించారు. ప్రజా విమోచన సైన్యం తన ఎదురు దాడిని కొనసాగించి, రెండు నెలల్లో 197 నగరాలను, 1 కోటి 80 లక్షల ప్రజలను విముక్తి చేసింది. జపాన్, తాబేదారీ సేనలకు మొత్తం 2 లక్షల 80 వేల మందిని తుడిచివేట్టాయి.

1945 నెప్టెంబరు 2 వ తేదీన జపాన్ సామ్రాజ్యవాదులు లొంగుబాటు పత్రంపై సంతకాలు చేశారు. ఈ విధంగా ఎనిమిదేళ్ళ తీవ్ర పోరాటానంతరం చైనా ప్రజలు ప్రతిఘటనయుద్ధంలో అంతిమ విజయాన్ని సాధించారు. తమ మాతృభూమినుంచి జపాన్ దురాక్రమణదారులను తరిమిపారవేశారు.

69 వ అధ్యాయం

ప్రతిఘటనా యుద్ధకాలంలో సాహిత్యం, కళలు

చైనా కళాకారులు, సాహిత్యవేత్తలు ప్రతిఘటన యుద్ధాన్ని అత్యంత వుత్సాహంతో బలపరచారు. యుద్ధరంగాలకు, పల్లెటూళ్లకు వెళ్ళి, యుద్ధకాలపు ప్రజాసంస్థలలో చేరారు. జపాన్ దురాక్రమణను ప్రతిఘటించాలనీ, జాతీయ విమోచనకు కృషి చేయాలనీ, ప్రచారం చేశారు. మోఘోనగరాన్ని యుద్ధబావలు అలముకొన్నపుడు స్థానిక నాట్యకారులు 18 దశాలుగా ఏర్పడి, జాతీయ విమోచన వుద్యమాన్ని బలపరుస్తూ ప్రదర్శనలిచ్చారు. ఊహాన్ నగరం పతనానికిముందు నటకులు, యువరచయితలు, పది నాట్యసంఘాలుగాను, ఐదు ప్రచారక దశాలుగాను సంఘటితమయ్యారు. తీవ్రమైన చిక్కులు, ప్రమాదాలు ఎదుర్కొంటున్నప్పటికీ, వాటిని అధిగమించి, వివిధ యుద్ధరంగాలకు వెళ్ళి, నైస్యాలముందు, ప్రజలముందు ప్రదర్శనలిచ్చారు.

1938 వ సంవత్సరం మార్చి నెలలో కళాకారుల, సాహిత్యవేత్తల ఆఖిల చైనా ప్రతిఘటన సంఘం హాన్ కా నగరంలో ఏర్పడింది. ఈ సంఘం కోమో-జో, మావొటున్లతో సహా 45 మంది సభ్యులు గల కార్యనిర్వాహకవర్గాన్ని ఎన్నుకొంది. ఇది ప్రతిఘటనయుద్ధాన్ని బలపరచే రచయితలందరినీ సమీకరించింది. “రైతులు, నైనికులవద్దకు సాహిత్యాన్ని తీసుకువెళ్ళండి” అన్న నినాదాలతో రచయితలను యుద్ధరంగానికి పంపింది. నైనికులతోనూ, ప్రజలతోనూ సాహిత్యకారులు సన్నిహితసంబంధాలను ఏర్పరచుకోవాలని కార్యక్రమం యిచ్చింది. “ప్రతిఘటనా సాహిత్యం” అనే పత్రికతో సహా చాలా సాహిత్య పత్రికలను ఈ సంఘం ప్రకటించింది. ప్రతిఘటన యుద్ధాన్ని కీర్తించుతూ, రాజీబేరాలను, లొంగుబాటును వ్యతిరేకించుతూ, అభివృద్ధి నిరోధకుల గుర్కార్థపాలనను ఏకగిించుతూ అనేక పుస్తకాలను ప్రకటించింది. కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం అనేక ఆటంకాలను పెడుతున్నప్పటికీ, రచయితల సంఘం చైనా ప్రజా విప్లవం జయప్రదమయ్యేవరకు నిరంతర పోరాటం సాగించింది.

ప్రతిఘటన యుద్ధం మొదటి సంవత్సరాలలో చైనా కళాకారులు, సాహిత్య వేత్తలు అనేక కథానికలను, రిపోర్టులను, ప్రచార నాటకాలను, గేయాలను, జపాన్ వ్యతిరేక పాటలను తయారు చేశారు. ప్రజామోచకరమైన రచనలతో పైన్యాన్ని ప్రజలను ఉత్తేజపరచారు. యుద్ధం కొనసాగేకొలదీ చియాంగ్ కై-షేక్ ముఠా జపాన్ యెడల ఉపేక్షాబావాన్ని, కమ్యూనిస్టు పార్టీపై తీవ్ర వ్యతిరేకతను ప్రదర్శించ సాగింది. ఈ పరిస్థితులలో కొమింటాంగ్ పాలితప్రాంతాలలో అభివృద్ధి నిరోధకుల దేశద్రోహ సాత్రను బట్టబయలుచేయడమే ప్రధాన లక్ష్యంగా ప్రతిఘటన సాహిత్యం తీసుకుంది.

‘బంగారు త్రవ్వకం’, తదితర నవల్లలో షాటింగ్ అనే రచయిత కొమింటాంగ్ పరిపాలనక్రింద వున్న పల్లెప్రాంతాల్లోని ఘోర పరిస్థితులను చిత్రించాడు. “శిథిలం” (corrosion) అనే నవల్లో మావొటున్ కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వంలో పోలీసు హింసాకాండను బయటపెట్టి, యువకులను కశ్మలం చేయడాన్ని నిరసించాడు.

1942 ప్రాంతంలో కోమో-జో ఆరు చారిత్రక నాటకాలను వ్రాశాడు. అందులో ముఖ్యమైన “చు యువాన్”, “పెద్దపులి ఆట” అను నాటకాలద్వారా లాంగుబాటు తత్వాన్ని, జాతి విచ్ఛిత్తిని తీవ్రంగా నిరసించి, జాతీయైక్యతను న్యాయంకొరకు పోంట్లాన్ని కీర్తించాడు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీ యొక్క సర్వతోముఖ సహాయంతో విముక్తిప్రాంతాలలో ప్రతిఘటన సాహిత్యం చాల తయారయింది. ప్రజలను అచ్యుతంగా ఉత్సాహ పరచింది.

1942 మే నెలలో ఎనాన్ వేడికనుంచీ కళలు సాహిత్యంపై మావొ స్నేటుంగ్ ఉపన్యాసాలిచ్చాడు. కార్మికులను, రైతులను, పైనికులను ఉత్తేజపరచే విప్లవ సాహిత్యం ఏవిధంగా వుండాలో నిర్వచించాడు. విప్లవకారులైన కళావేత్తలు, సాహితీపరులు, మేధావులు నూతన దృక్పథాన్ని అలవరచుకోవాలనీ, కార్మికుల, రైతుల, పైనికుల సేవలో నిమగ్నులు కావాలనీ గుర్తుచేశాడు. చైనా కళలు, సాహిత్యం పెంపొందడంలో మావొ ఉపన్యాసాల్లో చారిత్రక ప్రాముఖ్యత వుంది. నూతనదిశలో సోషలిస్టు వాస్తవికతపై ఆధారపడిన సాహిత్యసృష్టికి ప్రాతిపదిక వేశాయి. ఈ గ్రంథ ప్రచురణవల్ల విముక్త ప్రాంతాలలో కళారూపాలు, సాహిత్య సృష్టి ఎంతో వికసించాయి.

1943-45 సంవత్సరాల మధ్య చావొషూలీ మూడు నవలలు వ్రాశాడు. “హియోవో ఎర్ హీయి వివాహం” అను నవల్లో రైతు దంపతుల ప్రేమను వర్ణించాడు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ కృషి ఫలితంగా ఏర్పడిన సుఖప్రదమైన స్వతంత్ర జీవితాన్ని ప్రజలెంత అభిమానించాలో తెలియజేశాడు. లీయు-ట్యూయ్ వ్రాసిన గేయాలలోనూ, “లీ గ్రామంలో మార్పులు” అనే నవల్లోనూ భూస్వాములకు వ్యతిరేకంగా రైతుల పోరాటాలు చిత్రించబడ్డాయి. కళలు, సాహిత్యంపైన మావొ

సిద్ధాంతాలను ఆమలు జరుపుటవ్వారా సాధించిన ప్రథమ విజయాలను ఈ గ్రంథాలు నూచించుతాయి.

1945 వ సంవత్సరంలో హోచింగ్-చిహ్, టింగ్-ఈ అను రచయితలు వ్రాసిన “జుట్టు నెరసిన బాలిక” అనే గేయనాటకాన్ని మొదటిసారి ప్రదర్శించారు. బీద రైతు బాలిక విషాదగాధను చిత్రించి, ఆమెను కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఎలా విముక్తి చేస్తుందో ఈ నాటకం తెలియజేస్తుంది. “పాత సమాజం మనుష్యులను దెయ్యాలగా చేస్తే, నూతన సమాజం దెయ్యాలను మనుష్యులుగా మారుస్తుంది” అన్న సత్యాన్ని ఈ నాటకం హృదయాన్ని కరిగించే దృశ్యాల్లో నిరూపించుతుంది జాతీయ కళా రూపాన్ని ప్రతిభావంతంగా చిత్రించిన ఈ గేయనాటకం దేశమంతటా ప్రదర్శించ బడి, ప్రజలందరిని ఉత్తేజపరిచింది.

70 వ అధ్యాయం

శాంతి, ప్రజాస్వామ్యం కొరకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ కృషి

చుంకింగ్ రాయబారాలు

జపాన్ దురాక్రమణను వ్యతిరేకించుతూ జరిగిన ప్రతిఘటన యుద్ధం చివరి దశలో అమెరికా పలుకుబడి కొమింటాంగ్ పాలిత ప్రాంతంలో చాల ఎక్కువగా విస్తరించింది. అమెరికా చెప్పుచేతల్లో కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం వ్యవహరించ సాగింది. యుద్ధానంతరం చైనాపై తన ఆధిపత్యం స్థాపించుకోడానికి అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు తమ కృషిని తీవ్రతరం చేశారు.

కమ్యూనిస్టులకు వ్యతిరేకంగా కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వాన్ని బలపరచేందుకు, అమెరికా సైనికాధికారులను పంపి కొమింటాంగ్ సేనలకు తరఫీసు ఇప్పించింది. ఆధునిక ఆయుధాలను సప్లయి చేసింది. దానితోపాటు ప్రత్యేకంగా తమ ఏజెంట్లను చాలమందిని కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వ యంత్రంలో ప్రవేశపెట్టింది. 1944 లో కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఐక్య ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వ స్థాపన నిశాదం యిచ్చింది. అప్పుడు కొమింటాంగ్ - కమ్యూనిస్టు పార్టీ మధ్య రాజీకుదిర్చే "నిజాయితీగల బ్రోకర్" (మధ్య వర్తి)గా ముందుకొచ్చింది. దేశ "ఐక్యతను" సాధించడంలోను, ప్రజా విమోచన సైన్యాన్ని, విముక్త ప్రాంతాలను రద్దు చేయడంలోనూ కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వానికి తోడ్పడేందుకు పన్నాగం వేసింది. కాని కమ్యూనిస్టు పార్టీ, ప్రజలందరూ తీవ్రంగా వ్యతిరేకించినందున ఈ కుట్ర భగ్నమైపోయింది.

జపాన్ లాంగుబాటు ప్రకటనానంతరం జపాన్ సైన్యాలు, తాబేదారీ సైన్యాలు తమ ఆయుధాలను ప్రజావిమోచన సైన్యాలకు అప్పగించరాదని అమెరికా-కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వాలు హుకుంలు జారీ చేశాయి. అదే సమయంలో అమెరికన్లు తమ నావికా, విమాన బలాల సాయంతో కొమింటాంగ్ సేనలను వివిధ ప్రాంతాలకు పంపి, పెద్ద నగరాలను, ప్రధాన రహదాల్లను జపాన్ చేతుల్లోనుంచి కొమింటాంగ్ కు అప్పగించడానికి తోడ్పడింది. ఇంతేగాక అమెరికా బలాలు

టాంగ్ కూ, ట్సింగ్ టోవ్ తదితర స్థానాల్లో దిగి, వెకింగ్, టీన్ ట్సిక్, ట్సింగ్ టోవ్ లాంటి కీలక నగరాలను ఆక్రమించుకుంది.

“అప్పగింత” చేసుకునే రాయబారులుగా కుమింటాంగ్ ఉద్యోగులు, నాలుగు పెద్దకుటుంబాల సభ్యుల నాయకత్వాన వివిధప్రాంతాలకు తక్షణం విమానాల్లో వేంచేశారు. అచట స్థానికంగా వుండే రహస్య ఏజెంట్లు, దేశద్రోహులు వారితో చేతులు కలిపారు ఇలా “అప్పగింత” ప్రారంభమయింది. జపాన్ వాళ్ళు స్వాధీనం చేసుకున్న అన్ని పెద్దబ్యాంకులు, పారిశ్రామిక సంస్థలు ఈసారి నాలుగు పెద్ద కుటుంబాలకు ‘అప్పగించ’ బడ్డాయి. శత్రువు దోచుకున్న భౌతిక వనరులన్నీ అదేవిధంగా నాలుగు పెద్దకుటుంబాలకు అప్పగించబడ్డాయి. ప్రజలను దోచుకునే అవకాశం ఏమాత్రం జారవిడువకుండా ఈ నాల్గుకుటుంబాలు తమ స్వార్థ ప్రయోజనాలకు వివిధోగించుకున్నారు. శత్రువునుంచి స్వాధీనం చేసుకున్న, వాస్తవికంగా జాతికి చెందవలసిన సంపదలను ఈ నాలుగు కుటుంబాలు హక్కుభుక్తం చేసుకున్నాయి. జపాన్ పై విజయం సాధించినందుకు అత్యంతోత్సాహం పొందిన చైనా ప్రజలు, ఎన్నో త్యాగాలుచేసి, ఎన్నో ప్రాణాలు బలియిచ్చి తాము తుడిచివేసిన కుళ్ళు పరిస్థితులను పునరుద్ధరించడానికి జరుగుతున్న ప్రయత్నాలను గమనించారు. అంతర్యుద్ధమేఘాలు తిరిగి వ్యాపించాయి.

జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధంలో విజయం సాధించుటతో తమ కష్టాలు తీరుతాయని ప్రజలు ఆశించారు. యుద్ధానంతర రోజుల్లో తమ గాయాలను మాన్యుకోవచ్చుననీ, జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని ప్రజాస్వామ్యాన్ని అమలు జరుపుకోవచ్చుననీ ఆశించారు. అంతర్యుద్ధం ముగిసిపోతుందని ఎదురు చూశారు. అంతర్యుద్ధ సంతోభాన్ని చాలకాలంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ గమనించుతూ వచ్చింది. ఐనప్పటికీ శాంతినీ, దేక్షైక్యతను కాపాడే దృష్టితో రాజీ ప్రయత్నాలను చేసేందుకు ఎన్నడూ వెనుకాడలేదు.

1945 ఆగస్టు 28 వ తేదీన కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీ అధ్యక్షులైన మావో-టుంగ్ నాయకత్వాన రాయబారవర్గం కొమింటాంగ్ తో సంప్రదింపుల నిమిత్తం చుకింగ్ కు వెళ్ళింది. నలభై రోజుల సంప్రదింపులలో పార్టీ అనేక విషయాలలో ఒడంబడికకు సంసిద్ధతను తెలిపింది. ప్రజా విమోచన నైష్యం సంఖ్యను తగ్గించడానికి, పునర్నిర్మించడానికి అంగీకారం తెలిపింది. చెకియాంగ్, దక్షిణ కియాంగ్, దక్షిణ ఆన్ హ్వియ్ లతో సహా ఎనిమిది విముక్త ప్రాంతాలనుంచి తన నైష్యాలను ఉపసంహరించడానికి అంగీకరించింది. అక్టోబరు 10 వ తేదీన రాజీసంభాషణలను గురించి ఒక ప్రకటనపై ఉభయాల సంతకం చేశారు. దీనినే “అక్టోబరు 10 అగ్రిమెంటు” అని పిలుస్తారు. సర్వశక్తులూ ధారపోసి, అంతర్యుద్ధం రాకుండా అరికట్టాలని శాంతి, ప్రజాస్వామ్యం జాతీయైక్యతలపై ఆధారపడిన, స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యం, సాభాగ్యంతో కూడిన బలమైన నవచైనాను నిర్మించాలనీ ప్రకటించారు. శాంతిని ప్రజాస్వామ్యాన్ని కాపాడేందుకు తీసుకోవలసిన చర్యలలో ఒకటిగా రాజకీయ

సలహా సమితిని సమావేశ పరచాలనీ, దానిలో వివిధ రాజకీయ పార్టీల ప్రతినిధులు, పార్టీలతో సంబంధంలేని ప్రముఖులుకూడ పాల్గొనాలనీ అంగీకరించబడింది.

“అక్టోబరు 10” తేదీ ఒడంబడికను అనుసరించి, ఒకవారం తరువాతనే కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రజావిమోచన నైన్యాన్ని చెకియాంగ్, దక్షిణ కియాంగ్, దక్షిణ ఆన్ హ్వియి తదితరప్రాంతాలనుంచి ఉపసంహరించడం ప్రారంభమయింది. కొమింటాంగ్ నిరంకుశత్వానికి ప్రజలు మరల పాల్పడుతారనే ఏవగింపుతో ప్రజా విమోచననైన్యంలోని నైనికులు “మాతో రాజీ మీకిష్టం లేకపోయినా, కనీసం ప్రజలకు హాని కలిగించకండి” అన్నారు. తమ ఆదరాభిమానాలను పొందిన నైన్యాన్ని ప్రజలు కన్నీళ్ళతో సాగనంపారు.

ఒకవైపున కమ్యూనిస్టుపార్టీ నిజాయితీగా వ్యవహరించుతుంటే, రెండోవైపున అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు, కొమింటాంగ్ ప్రతిఘాతకులు రాజకీయ సంభాషణలను తమ మోసపు కుట్రలకు కప్పిపుచ్చుకోడానికి మాత్రమే వినియోగించుకున్నారు. రాజకీయ సంభాషణలు యింకా కొనసాగుతుండగానే చియాంగ్ కై-షేక్ తన అనుచరులకు రహస్యపు టుత్తరపు జారీచేశాడు. బందిపోటుదాస్థాన అణచివేయాలనే సాకుతో చాహార్ మిస్సీలలోని ప్రజావిమోచన నైన్యాలపై దాడి చేయమని కొమింటాంగ్ సేనలకు ఉత్తరువు లిచ్చాడు. “అక్టోబరు 10 వ తేదీ” ఒడంబడిక ప్రకటించబడిన మరునాడే 17 లక్షల కొమింటాంగ్ తాబేదారీ సేనలకు వివిధ విముక్త ప్రాంతాలపై పెద్దపెట్టున దాడి చేయవలసిందిగా రహస్య ఉత్తరువు జారీచేశాడు. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు విస్తృతమాపంలో ఆయుధాలను, సప్లయలను అందజేసి, అంతర్యుద్ధంలో కొమింటాంగ్ ను బలపరచారు.

ప్రజా విమోచననైన్యం సంసిద్ధంగా వుండటంవల్లనూ, కొమింటాంగ్ సేనలు యుద్ధంలో విసిగి వేసారి వున్నందువల్లనూ శత్రుదాడులన్నిటినీ ప్రజా విమోచన నైన్యం భగ్నంచేయ గలిగింది.

అంతర్యుద్ధం ప్రారంభం

చియాంగ్ కై-షేక్ ముఖా తిరిగి అంతర్యుద్ధ జ్వాలలను రగుల్కొల్పడాన్ని ప్రజలంతా అసహ్యించుకున్నారు. కమ్యూనిస్టుపార్టీ నాయకత్వన ప్రజాస్వామ్యం కొరకు ఆందోళన ప్రారంభమయింది.

1945 నవంబరులో అన్ని వృత్తులకు చెందిన ప్రతినిధులు చుంగింగ్ లో సమావేశమై “అంతర్యుద్ధ వ్యతిరేక సంఘాన్ని” ఏర్పరచారు. కొమింటాంగ్ అనుసరించుకున్న అంతర్యుద్ధ విధానానికి వ్యతిరేకంగానూ, చైనా ఆంతరంగిక వ్యవహారాల్లో అమెరికా జోక్యానికి వ్యతిరేకంగానూ ఆందోళన చేయవలసిందిగా దేశప్రజలందరికీ విజ్ఞప్తి చేసింది. కొమింటాంగ్ పాలితప్రాంతంలోని తదితర పెద్దనగరాల్లోకూడ యిలాంటిఆందోళనే ప్రారంభమయింది. డిసెంబరు 1 దేశభక్తివృద్ధులకు కున్మింగ్ లో బ్రదర్లై దేశాన్నంతనూ నివ్వెరపరచింది.

నవంబరు 25 వ తేదీ సాయంకాలం కున్మింగ్ లోని విద్యార్థి సంస్థలన్నీ సంయుక్తంగా వర్తమాన విషయాలపై ఉపన్యాసాలను ఏర్పాటు చేశాయి. సమావేశాన్ని నిషేధించే ధైర్యంతోక, కొమింటాంగ్ తన ఏజెంట్లను భగ్నం చేసేందుకు పంపింది. సమావేశ స్థలానికి వెళ్ళేవారిని కాల్పుతామని బెవరించడానికి తన సేనలను వుసికొల్పింది. ఈ పన్నాగాలను లెక్కచేయకుండా సమావేశంలో అధికారాత్రివరకు శాంతియుతంగా ఉపన్యాసాలు కొనసాగాయి. ఆ సమావేశంలో పాల్గొన్న అధ్యాపకులను విద్యార్థులను కొమింటాంగ్ వార్తా సంస్థ బండిపోటు దొంగలని నామకరణం చేసింది. దీనితో కున్మింగ్ విద్యార్థులు మండిపోయారు. అసమ్మతిగా 80 వేలమంది విద్యార్థులు సమ్మె చేశారు. అంతర్యుద్ధాన్ని ఆపువేయాలనీ, చైనాదేశం నుంచి అమెరికా సైన్యాలు వైదొలగాలనీ, విద్య ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలనీ, పౌరస్వత్వాలను రక్షించాలనీ ఎలుగెత్తించారు.

దేశభక్తి పరులైన విద్యార్థులపై కొమింటాంగ్ ఏజెంట్లు దాడి చేయడం, అరెస్టులు సాగించడం జరిగింది. డిశెంబరు 1 వ తేదీన అమెరికన్ ఆయుధాలను ధరించిన కొమింటాంగ్ సేనలు అమెరికన్ కార్లపైన వివిధ విద్యాసంస్థల మీద దాడిచేశాయి. స్కూలు గేట్లు, గోడలను రక్షణగా చేసుకుని, చేతికందిన బల్లలను కుర్చీలను ఆసరాగా తీసుకుని విద్యార్థులు పోరాడారు. కొమింటాంగ్ దుండగీడులు బాయిన్లను, చేతి బాంబులను వినియోగించారు. చేతి బాంబు దెబ్బలకు గాయపడిన బాలికను కత్తితో పొడిచి చంపారు. గాయపడిన వారికి సేవచేస్తున్న ప్రథమచికిత్సా దళాలను కూడ వారు వదలలేదు. ఆరోజున కొమింటాంగ్ తాబేదార్లు నాలుగు ప్రాంతాలను బలి గొన్నారు. అరవైమంది విద్యార్థి దేశభక్తులను గాయపరచారు.

వినప్పటికీ కున్మింగ్ విద్యార్థులు లొంగిపోలేదు. చనిపోయిన తమ సోదరుల యెదుట తమ పోరాటాన్ని చివరివరకు కొనసాగించుతామని శపథం చేశారు. ఈ సమ్మె నెల రోజులవరకు సాగింది. దేశమంతా విస్తృత ప్రచారం జరిగింది. "డిశెంబరు 1 వ తేదీన" జరిగిన రక్తపాతం ప్రజలందరికీ గుణపాఠం నేర్పింది. అంతర్యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగానూ ప్రజాస్వామ్యం కొరకు, చైనా అంతరంగిక వ్యవహారాల్లో అమెరికా జోక్యానికి అసమ్మతిగానూ, జరిగే పోరాటంలో క్రమక్రమంగా ప్రజలందరూ పాల్గొనసాగారు.

కొమింటాంగ్ నైతికదాడి ఓడిపోవడం, ప్రజాస్వామ్యంకొరకు దేశభక్త వుద్యమం పెంపొందడంవల్ల అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు, కొమింటాంగ్ నాయకులు అంతర్యుద్ధానికి సంసిద్ధంగాలేరని గుర్తించారు. అందుచేత స్వబాటువిధానం అవలంబించారు. 1946 జనవరి 10 వ తేదీన కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం తాము ప్రజావాంఛను ఆమోదించుతున్నామంటూ ప్రకటనచేసింది. కమ్యూనిస్టుపార్టీతో యుద్ధవిరమణ ఒడంబడికపై సంతకం చేసింది. చైనాలో అంతర్యుద్ధం వుండబోదని అభినయించింది.

అదేరోజున చుంకింగ్ లో ప్రారంభమయిన రాజకీయ సలహాసమితి సమావేశంలో కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతినిధులు, కొమింటాంగ్ తదితర పార్టీల గ్రూపుల ప్రతి

నిధులు, ఏపార్టీకి చెందని ప్రముఖులు పాల్గొన్నారు. అభివృద్ధి నిరోధకులే అత్యధిక స్థానాలను ఆక్రమించారు. ఐనప్పటికీ ప్రజావత్తిడివల్లనూ, చియాంగ్ ముతా తిరిగి అంతర్యుద్ధాన్ని రెచ్చగొట్టేందుకు తగువ్యవధి కావలసివస్తున్నదనూ, రాజకీయ సలహా సమితి ప్రజా వాంఛలకు అనుగుణ్యంగా కొన్ని తీర్మానాలను చేసింది. చైనా సైన్యాలను పునర్నిర్మించాలనీ, ప్రభుత్వాన్ని పునర్నిర్మించాలనీ, రాజ్యాంగాన్ని తయారుచేసేందుకు జాతీయ అసెంబ్లీని పిలువాలనీ, తదితర ప్రజాస్వామ్య ధోరణిని వ్యక్తంచేసే తీర్మానాలను ఆమోదించింది. ప్రారంభ ఉపన్యాసం చియాంగ్ కై-షేక్ మాటమాత్రంగా నాలుగు వాగ్దానాలు చేశాడు. పౌరహక్కులను గ్యారంటీ చేస్తామనీ, వివిధపార్టీలకు, గ్రూపులకు చట్టబద్ధమైన హోదా ఇస్తామనీ, వయోజనపటింగ్ ప్రవేశపెడతామనీ, రాజకీయ ఘోషిలందరినీ విడుదలచేస్తామనీ నామకమాట ఇచ్చాడు.

ఐనప్పటికీ ఒకపైపున యుద్ధవిరామ ప్రకటన చేసినప్పటికీ, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల సహాయంతో కొమింటాంగ్ ప్రతీఘాతకులు పెద్దయెత్తున కొమింటాంగ్ సేనలను అంతర్యుద్ధరంగాలకు పంపసాగారు. ఈకాన్య చైనాలోపున్న ప్రజా విమోచన సైన్యంపై తిరుదాడిని కేంద్రీకరించారు. ఆ ప్రాంతానికి సంధి నియమాలను అనువర్తింపజేయడానికి, నిరాకరించారు. ఆఖరుకు మార్చి నెల నాటికి ఈకాన్య చైనాలోకూడ యుద్ధ చర్యలను ఆపుజేయడానికి అంగీకరించినప్పటికీ, తదనంతరం మూడు రోజులకే పెద్ద దాడిని ప్రారంభించారు.

రాజకీయ సలహాసమితిలో శాంతి ప్రజాస్వామ్యాలకు వినియోగపడే తీర్మానాలను ఆమోదించిన వెంటనే, రాజకీయ సలహా సమితి జయప్రదమైనందుకు హర్షం వెలిబుచ్చుతూ చుంకింగ్ లోనూ, చాలా ఇతర నగరాల్లోనూ జరిగిన ప్రజా ప్రార్థనలకు కొమింటాంగ్ నిర్బంధవిధానంతో అణచివేసింది. సోవియట్ వ్యతిరేకంగానూ, కమ్యూనిస్టులకు వ్యతిరేకంగానూ ఊరేగింపులు జరిపించింది. శాంతిని ప్రజాస్వామ్యాన్ని కోరే వారిని అరెస్టు చేయించింది.

మార్చి నెలారంభంలో జరిగిన కొమింటాంగ్ కేంద్ర కార్యనిర్వాహక కమిటీ సమావేశంలో చియాంగ్ కై-షేక్ బహిరంగంగా రాజకీయ సలహాసమితి తీర్మానాలను బుట్టదాఖలు చేయాలని చెప్పాడు.

అదేసమయంలో అమెరికా ప్రభుత్వం, మధ్యవర్తిత్వం ముసుగులో కొమింటాంగ్ కు సహాయపడింది. సర్వవ్యాపిత అంతర్యుద్ధానికి జరుగుతున్న పన్నాగాలకు చివరిరూప మిచ్చింది.

1946 జూలైలో కొమింటాంగ్ పెద్దపెట్టున అంతర్యుద్ధాన్ని ప్రారంభించింది. యాంగ్ ట్సీ నదికి ఉత్తరాన ఆన్ హ్యాయి, కియాంగ్ సు ప్రాంతాలలోని ప్రజా విమోచన సైన్యాలపై విస్తృత రూపంలో దాడిచేసింది. శాంతి కోరకు తాముచేసిన ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమైనందున చైనా ప్రజలు కృతనిశ్చయంతో అంతర్యుద్ధంలో వురికారు. దీనినే ప్రజావిమోచన యుద్ధమనే మరో పేరుతోకూడ పిలుస్తుంటారు.

71 వ అధ్యాయం

మూడవ విప్లవ అంతర్యుద్ధం

విముక్తప్రాంతాలలో భూసంస్కరణలు

జపాన్ దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా జరిగిన ప్రతిఘటన యుద్ధం ముగిసిన తర్వాత విముక్త ప్రాంతాలలోని రైతులు తమకు భూమిహక్కు కావాలని ఆతుర పడసాగారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సకాలంలో వారి అవసరాలను తీర్చేందుకు చర్యలు తీసికుంది. 1946 మే నెల 4 వ తేదీన సమావేశమయిన కేంద్రకమిటీ భూసంస్కరణలను గురించిన తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. దీని ప్రకారం అదివరకు అమలుజరుపబడిన మక్తాల తగ్గింపు, వడ్డీరేటు తగ్గింపు స్థానంలో భూస్వాముల భూములను స్వాధీనం చేసుకుని, రైతులకు పంచే విధానం అమలుజరుపబడింది. ఈ విధంగా భూస్వామ్య విధానాన్ని మార్చే పద్ధతి ఆచరణలోకి వచ్చింది. 1947 అక్టోబరులో కమ్యూనిస్టు పార్టీ వ్యవసాయ శాసనం ముసాయిదాను ప్రకటించింది. దీన్నో పూర్వోద్ధ, అర్థపూర్వోద్ధ వ్యవసాయ సంబంధాలు రద్దుచేయబడతాయనీ, “మన్నేనారికి భూమి హక్కు” యివ్వబడుతుందనీ, ఈ నూతనాన్ని అనుసరించి భూమి సమంగా వ్యవసాయ వృత్తిగావున్న జనాభాకంతటికీ పంచబడుతుందనీ విశదీకరించారు. భూసంస్కరణలను జయప్రదం చేసేందుకు ఈ ముసాయిదాను రైతాంగ మహాసభ ఆమోదానికి పెట్టబడింది. బీదరైతులు వ్యవసాయకూలీలతోకూడిన బీదరైతు సంఘాలకు భూసంస్కరణలను అమలుజరిపే బాధ్యత వప్పగించబడింది.

పూర్వోద్ధానికి వ్యతిరేకంగా రైతులు సాగించిన పోరాటానికి వ్యవసాయ సంస్కరణల బిల్లు పెద్ద ఆయుధంగా వినియోగపడింది. దీనిని ప్రకటించిన వెంటనే బ్రహ్మాండమైన ఉద్యమం బయలుదేరినందున, ఒక సంవత్సరంలోనే 10 కోట్లమంది రైతులకు భూమి పంచబడింది. బీదరైతులను, వ్యవసాయ కూలీలను ప్రాతిపదికగా చేసుకుని, అదేసమయ లో మధ్యతరగతి రైతుల ప్రయోజనాలకు నష్టం కలుగకుండా కలుపుకురావడమనే లక్ష్యంతో కమ్యూనిస్టు పార్టీ రైతాంగ పోరాటాన్ని నడిపింది.

విముక్త ప్రాంతాలలోని బ్రహ్మాండమైన భూసంస్కరణల వ్యవస్థను గ్రామీణ సామాజిక సంబంధాలను పూర్తిగా మార్చివేసింది. అనేక శబ్దాలుగా కొనసాగిన

ఘోడల్ భూసంబంధాలు విస్తృత ప్రాంతాలలో రద్దువేయబడి భూమిలేని వ్యవసాయ కూలీలకు, బీదరైతులకు తమ స్వంతపొలాలలో పనిచేసుకునే అవకాశం లభ్యమయింది. ఘోడల్ నిరంకుశత్వాన్నుంచి విముక్తిచెందిన రైతులు విమోచన యుద్ధంలో చైతన్యపూర్వకమైన పాత్రను నిర్వహించారు. ప్రజావిమోచన సైన్యం వెనుకభాగాన్ని బలపరచి, ప్రజాశక్తులకు అమూల్యమైన సహాయాన్ని చేకూర్చారు.

ప్రజావిమోచన సైన్య విజయం

సర్వవ్యాపిత అంతర్యుద్ధాన్ని ప్రారంభించినపుడు కొమింటాంగ్ తనకు 43 లక్షల సైన్యముందనీ, 80 కోట్ల ప్రజలు నివసించుతున్న భూమి తమ అధీనంలో వుందనీ గర్వపడింది. అన్ని పెద్దనగరాలు, రైల్వే మార్గాలన్నీ తమ చేతుల్లోనే వున్నాయని చెప్పుకుంది. అంతేగాక అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల నుండి పెద్ద యెత్తున సహాయం పొందింది. ప్రజా విమోచన సైన్యంలో కేవలం 12 లక్షల మంది వుండేవారు. వారికై నా ఆధునిక ఆయుధాలు లేవు. విముక్త ప్రాంతాలలో 13 కోట్ల జనాభా వుంది. చియాంగ్ కై - షేక్ మురా తాము “ఐదు నెలలో మిలిటరీ చర్యల ద్వారా కమ్యూనిస్టు పార్టీ పస తేల్చివేస్తా” మని డప్పులు కొట్టారు.

కాని కమ్యూనిస్టు పార్టీకి, ప్రజా విమోచన సైన్యాలకు, విముక్తప్రాంతాల ప్రజలకు తమ విజయం ఎడల సంపూర్ణ విశ్వాసముంది. కొమింటాంగ్ సర్వవ్యాపిత దాడిని ప్రారంభించినపుడు ప్రజావిమోచన సైన్యం దెబ్బకాచుకునే రక్షణ ఎత్తుగడలను అవలంబించింది. చాలా నగరాలను, ప్రాంతాలను ఖాళీచేసి, శత్రు సస్థాయి మార్గాలు చాలామారం విస్తరించేలా చూసేవారు. అవకాశం దొరకినపుడు శత్రువు బలహీనంగా వున్నచోట, తమ బలగాలను ఎక్కువగా కేంద్రీకరించి దెబ్బతీసేవారు. ఎనిమిది నెలలపోరాటంలో షెంగ్ టేహ్, చాంగ్ చియాకాలతో సహా 105 నగరాలను ప్రజా విమోచన సైన్యం ఖాళీ చేసింది. కాని అదేసమయంలో 7 లక్షల 10 వేల మంది శత్రుబలగాలను నిరుపయోగమయ్యేలా దెబ్బతీసింది. చాల విస్తృతప్రాంతంలో తన సైన్యాలను వెదజల్లడంవల్ల నష్టపడుతున్నామని కొమింటాంగ్ తన ఎత్తుగడలను మార్చుకుంది. కొన్నిటికమైన కేంద్రాలపైన - ఉత్తర షెన్సి, హంటుంగ్ లలోని విముక్త ప్రాంతాలపైన - మాత్రమే దృష్టిని కేంద్రీకరించింది.

1947 మార్చి నెలలో కొమింటాంగ్ ప్రజా విమోచన సైన్యాలకు పదిరెట్లు బలగాలతో ఎనాన్ పై దాడిచేసింది. శత్రు సైన్యాలలో ఐదువేలమందిని నష్టపరచాక ప్రజాసైన్యం నగరాన్ని ఖాళీ చేసింది. నగరాన్ని, చుట్టుపట్ల ప్రాంతాలను కొమింటాంగ్ సేనలు పనిగట్టుకు భద్రంసం చేశాయి. మావో సే-టుంగ్ నాయకత్వాన పార్టీ కేంద్రకమిటీ ఉత్తర షెన్సిలోనే వుండిపోయింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రత్యక్ష నాయకత్వాన ప్రజాసైన్యం శత్రువుయొక్క కేంద్రీకృతదాడిని పటాసంచలు చేసింది. హంటుంగ్ రాష్ట్రంలోని ఎమెంగ్ పర్వతాలలోకూడ శత్రువుయొక్క కేంద్రీకృత దాడిని భగ్నంచేసింది.

ఈ సమయానికి ఈకాన్య చైనాలో వున్న ప్రజావిమోచన సైన్యం హోనాన్, హోనాన్, హాన్ నీ రాష్ట్రాలలో కేవలం దెబ్బకాచుకునే స్థితినుండి పాక్షికంగా ఎదురుదాడి చేసే దశకు వచ్చింది.

1946 జూన్ నుంచి 1947 జూన్ వరకు 11 లక్షల 20 వేల శత్రుసేనలను ధ్వంసంచేసి, ప్రజాసైన్యం తన బలగాలను వృద్ధిచేసుకుంది. తద్వారా యుద్ధపరిస్థితిని తన కనుకూలంగా మార్చుకోలిగింది.

కొమింటాంగ్ అధీన ప్రాంతాల్లో రాజకీయ ఆర్థిక సంక్షోభం

1946 నవంబరు 4 వ తేదీన కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం అమెరికాతో కలసి, "చైనా-అమెరికా మైత్రి, వర్తకం, నావికాయాన ఒడంబడికపై" సంతకం చేసింది. దీని ప్రకారం చైనా దేశంలో నివసించడానికి, అన్నిరకాల వర్తక వ్యాపారాలను కొనసాగించడానికి అమెరికాకు సంపూర్ణ హక్కులు లభ్యమయ్యాయి. అంతయుద్ధంలో అమెరికా తమను బలపరచినందుకుగాను కొమింటాంగ్ పాలకవర్గ ముఖా చైనా దేశంయొక్క సర్వసహాధికారాన్ని, ఆర్థిక రాజకీయ నైతిక కాఖలను అమెరికాకు తాకట్టుపెట్టింది.

నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల చేతుల్లోవున్న పరిశ్రమలపై పెత్తనం వహించుటే గాక అమెరికన్లు స్వయంగా చైనాలో ఫ్యాక్టరీలను స్థాపించారు. చైనా మార్కెటును అమెరికన్ వస్తువులతో ముంచెత్తి, జాతీయ పరిశ్రమలు దినాశా తీయడానికి కారకు లయ్యారు. చైనా వ్యావసాయక దేశమైనప్పటికీ, అమెరికా పెద్దయెత్తున దూదినీ, నారింజకాయలు, బఠారీలను చైనాకు ఎగుమతిచేసి ప్రజలను దోచుకునేది. అమెరికా ప్రేడ్ మార్కున్న వస్తువులు కొమింటాంగ్ పరిపాలన క్రిందవున్న దేశం నలుమూల లకు చేరేవి. కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వ ప్రధాన విధానాలను రూపొందించడం అమెరికా పెత్తనం క్రిందనే జరిగేది. అమెరికన్ ప్రభుత్వ సలహాదారు దేశమంతటా స్వేచ్ఛగా తిరుగుతూ ప్రజలయెడ అహంకారంతో ప్రవర్తించేవారు. చైనా పౌరులను చంపినాసరే అమెరికన్లు శిక్షింపబడేవారు కాదు.

అమెరికా ఆర్థిక దురాక్రమణవల్ల, నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల దోపిడీవల్ల చైనాదేశం తీవ్రమైన ఆర్థిక సంక్షోభం పాలయింది. జపాన్ వ్యతిరేకయుద్ధం ముందు కాలంనాటికి అచ్చయ్యే కరెన్సీకంటే 1947 నాటికి 11,400 రెట్లు కరెన్సీ అచ్చు చేయబడుతోంది. వస్తువుల ధరలు 60 వేల రెట్లకు పెరిగాయి. ఫ్యాక్టరీలు మూత పడ్డాయి. పొలాలు బీళ్ళుగా వదిలివేయబడ్డాయి. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే నాలుగు పెద్దకుటుంబాలు వారి చుద్దతుద్దా అవినీతిచర్యలవల్ల జాతీయ ఆర్థిక జీవితం అనేక విధాలుగా విచ్ఛిన్నమైపోయింది. ధాన్యంపన్ను, తదితర పన్నులవల్ల, అనేకరకాల లంచగొండితనం వల్ల రైతుల, కార్మికుల, జనసామాన్య మందరిస్థితి అధ్వాన్నమై పోయింది. ధాన్యంపంటకు ప్రసిద్ధిచెందిన ఊసిహ్, ఊహు, చెంగ్చు, కైగెరా

ప్రాంతాల్లో సైతం కరువుబాధితులైన ప్రజలు ధాన్యగారాలను, బియ్యపు దుకాణాలను దోచుకోవడం ప్రారంభించారు.

అంతర్వ్యర్థం ప్రారంభించాక కొన్ని తాత్కాలిక గొప్పపులతో మత్తెక్కిన కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం కమ్యూనిస్టుపార్టీ ప్రతిపాదించిన వివిధ ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వ నివాదాన్ని వ్యతిరేకించుటతో పాటు, జాతీయ అసెంబ్లీని పిలచి కుచానా రాజ్యాంగాన్ని రూపొందించాలనీ, తాను అనుసరించుతున్న నియంతృత్వ అంతర్వ్యర్థ విధానానికి చట్టరూపం యివ్వాలనీ ప్రయత్నించింది. 1946 నవంబరులో కొమింటాంగ్ జాతీయ అసెంబ్లీ నాంకింగ్ నగరంలో సమావేశమయింది. కాని కమ్యూనిస్టు పార్టీ, డెమోక్రాటిక్ పార్టీలు, పార్టీయేతర ప్రముఖులు కూడ ఈ సమావేశాన్ని బహిష్కరించాయి. నామకః చైనా రిపబ్లిక్ రాజ్యాంగాన్ని జాతీయ అసెంబ్లీ ఆమోదించింది. ప్రజాస్వామ్య నూత్రాలకు విరుద్ధంగా ఈ రాజ్యాంగంలో సర్వాధికారాలు అధ్యక్షునికి వదిలివేయబడ్డాయి. స్థానిక స్వపరిపాలనకు, అల్పసంఖ్యాక జాతుల హక్కులకు, పౌరహక్కులకు తిలొదకా లివ్వబడ్డాయి. ఈ రాజ్యాంగానికి వ్యతిరేకింగా కమ్యూనిస్టుపార్టీ, ఇతర డెమోక్రాటిక్ పార్టీలు, ప్రజా సంస్థలు తీవ్ర అసమ్మతిని తెలిపాయి.

1948 మార్చి నెలలో మరల కొమింటాంగ్ జాతీయ అసెంబ్లీని పిలచి, రాజ్యాంగాన్ని అచులుజరిపింది. చియాంగ్ కై-షేక్ను అధ్యక్షునిగా ఎన్నుకుంది. మరో అమెరికన్ తాబేదారైన లి ట్సుంగ్-జెన్ను ఉపాధ్యక్షునిగా ఎన్నుకుంది. రాజ్యాంగాన్ని తయారుచేయడం, అచులుజరుపడమనే “డెమోక్రాటిక్ విధానాన్ని తిరగివేసే” కొమింటాంగ్ అచులుజరిపింది! కాని ఈ రాజకీయ మోసాన్ని ప్రజలంతా వివరించుకున్నందున అభివృద్ధి నిరోధకులు ప్రజలకు మరింత దూరమైపోయారు.

ఈ విధంగా కొమింటాంగ్ రాజకీయ దివాళాకోరుతనం ఒకవైపున బట్టి బయటైతున్న సమయంలోనే రెండోవైపున కమ్యూనిస్టుపార్టీ విక్రమసంఘటన విధానం గొప్ప విజయాన్ని సాధించింది. అంతర్వ్యర్థం మొనటికోజుల్లో కొమింటాంగ్ ప్రాంతంగా నివశించుతున్న అనేకమంది మధ్యతరగతి మేధావులకు నూతన ప్రజాస్వామ్య విప్లవం జరుగదమాతుందనీ, కమ్యూనిస్టుపార్టీ విధానం అసలు జరుగుతుందనే విశ్వాసం వుండేదికాదు. అమెరికన్లయెడల, కొమింటాంగ్ యెడల అనేక భ్రమలువుండేవి. విప్లవానికి - ప్రతిఘాతకులకు మధ్యగావుండే సంస్కరణ పంథాను - మూడో మార్గాన్ని - అనుసరించాలని ఆశించేవారు కాని యుద్ధస్థితులు తారుమారయ్యేకొలదీ కొమింటాంగ్ నియంతృత్వపరిపాలన బిగుసుకుపోయి, డెమోక్రాటిక్ పార్టీలు బహిరంగంగా మనగలాడమే అసాధ్యమైపోయింది. 1947 అక్టోబరులో కొమింటాంగ్ ప్రభుత్వం చైనా డెమోక్రాటిక్ లీగ్ను నిషేధించడంతో “మూడో మార్గాన్ని” గురించిన కలలన్నీ భగ్నమైపోయాయి.

1948 ప్రారంభంలో హాంకాంగ్ లోని వివిధ డిమోక్రటిక్ గ్రూపులన్నీ కొమింటాంగ్ విప్లవ కమిటీతో కలసిపోయాయి. చైనా డిమోక్రటిక్ లీగ్ నాయకత్వం పునర్దుర్గించబడింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీతో చేతులు కలుపుతామనీ, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణను, కొమింటాంగ్ పరిపాలనను వ్యతిరేకించుతామనీ ప్రకటించారు. ఇతర ప్రజాస్వామిక పార్టీలు మరియు స్వజాతీయకైఖరిని అవలంబించాయి.

1948 మే నెల 1వ తేదీన కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్రకమిటీయిచ్చిన నివాదాలలో ప్రతీఘాతకులను మినహాయించి, నూతన ప్రజల రాజకీయ సలహా సమితిని పిలువాలనీ, విక్రయ ప్రజాస్వామ్య ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరచాలనీ పిలుపు ఇవ్వబడింది. డిమోక్రటిక్ పార్టీలు, ఏ పార్టీకి చెందని ప్రముఖులు కూడా వెంటనే ఈ పిలుపును బలపరచారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన ప్రజాస్వామ్య విక్రయసంఘటన నిర్మించేందుకు పరిస్థితులు యిప్పటికీ పరిపక్వమయ్యాయి.

కొమింటాంగ్ అధీన ప్రాంతాలలో ప్రజాస్వామ్య దేశభక్తి వుద్యమం

కొమింటాంగ్ అధీన ప్రాంతాలలో రాజకీయ ఆర్థికసంక్షోభం తీవ్రతరమవడంవల్లనూ, వలసదోపిడి మరియు దారుణంగా సాగడంవల్లనూ వాటిని ప్రతిఘటించుతూ ప్రజాస్వామ్య దేశభక్తి వుద్యమం కూడా విస్తృతమైంది.

1948 సెప్టెంబరులో మొదటిసారి షాంఘై నగరంలో “అమెరికన్లంతా చైనాను వదిలిపొందవలసిన” నివాదంతో వారోత్సవం జరిగింది. తరువాత చాలా యితరనగరాలలో కూడా యిలాంటి ప్రదర్శనలు జరిగాయి.

డిశంబరులో అమెరికన్ సైనికుడొకడు చైనా విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థిని బలవంతంగా మానభంగం చేశాడు. ఈ దుర్ఘటనపై పెకింగ్ విద్యార్థులు కోపాన్ని, ద్వేషాన్ని రుజువుచేసింది. వారంతా వీధుల్లో ఆసక్తికర ప్రదర్శనలు చేశారు. ఈ వార్త తెలిసి టీన్ టీన్, నాంకింగ్, ఊహాన్, చుంగ్ కింగ్, కాంటన్, టాయ్ పీ తదితర నగరాలలోని విద్యార్థులు మొత్తం రోజులనుండి ఈ ఘోరకృత్యాన్ని నిరశించుతూ ప్రదర్శనలు చేశారు.

1947 మే నెలలో అంతర్యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగాను, జీవించే హక్కుకొరకు షాంఘై విద్యార్థులు ప్రదర్శనం జరిపారు. ఈ వుద్యమం త్వరలోనే దేశవంతా వ్యాపించింది. మే 20 వ తేదీన చియాంగ్ కై-షేక్ తాబేదారు, టీన్ టీన్, నాంకింగ్ నగరాలలో సమ్మె చేస్తున్న విద్యార్థులపై దాడిచేశాడు. దీని ఫలితంగా “మే 20 వ తేదీ రక్తపాత ఘటన” జరిగింది. కాని ఈ దుర్ఘటనల వల్ల విద్యార్థులలో ప్రతిఘటనాశక్తి ఇనుముడించింది. అంతర్యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగాను, ట్రామానికి నిర్బంధ

విధానానికి అసమ్మతిగాను విద్యార్థులు ప్రారంభించిన దేశభక్తి వుద్యమం జాతి యావత్తును ఉగ్రూతలూగించే వెలుగుగా ఉప్పొంగింది.

1948 జనవరి 31వ తేదీన షాంఘులోని నుంగ్ సింగ్ బట్టలమ్మల నెంబర్ తొమ్మిదిలోని వేతనాల పెంపుదలకొరకు సమ్మె చేశారు. ఫిబ్రవరి రెండో తేదీన ప్రతీఘాతకులు మూడువేలచుంది పైనికులను, పోలీసులను పంపి, ఫ్యాక్టరీని చుట్టు ముట్టారు. ఫ్యాక్టరీ గేటును కాపాడుతూ స్త్రీ-పురుష కార్మికులందరూ పోరాడారు. పోలీసుల టాంకులు, మరతుపాదులను, కార్మికులు చేతికిందిన రాళ్ళు రప్పలతో ఎదుర్కొన్నారు. మరణాలను, అరెస్టులను లెక్క చేయకుండా రోజంతా కార్మికులు పోరాడారు. పోలీసుల దుండగాలకు షాంఘ నగరమంతా క్రోధాగ్ని అలముకొంది. ఉద్యతమాతున్న ప్రజానదోళనకు జంకి, కొమింగ్ టాంగ్ తన కూరపద్ధతులను ఆపు చేయక తప్పలేదు.

1948 మే నెలలో కార్మికులు, విద్యార్థులు, ఉపాధ్యాయులు, తదితరులు దేశవ్యాపితంగా, జపాన్ లోని దురాక్రమణశక్తులను అమెరికా ప్రోత్సహించు తున్నందులకు, అసమ్మతి వుద్యమాన్ని ప్రారంభించారు. ప్రజాస్వామ్య దేశభక్తి వుద్యమం సాగుతున్న దేశలో రక్తపాతం హింసాకాండ జరుగని రోజు ఒకటైనా లేదు.

వీధి సంవత్సరాలుగా తాయ్ వాన్ ప్రజలు, జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల వలన దోపిడికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతూ వచ్చారు. జపాన్ వ్యతిరేక యుద్ధంలో విజయం సాధించినందుకు సంతోషభరితులయ్యారు. చైనా మాతృభూమితో తమ దీవి కలసి పోవాలని కోరుతూ ఉత్సవాలు జరిపారు. కాని జపాన్ వాళ్ళు కళ్ళిసోయినవెంటనే తిరిగి అలాంటి నిరంకుశ ప్రభుత్వ యంత్రమే దీవిలో స్థాపించబడింది. జపాన్ సామ్రాజ్యవాదుల స్థానంలో నాలుగు పెద్దకుటుంబాలు తాయ్ వాన్ దీవిలోని భూమిలో నూటికి 73 వంతులను, బ్యాంకులను, రైల్వేలను, రేవులను, ఫ్యాక్టరీలను, గనులను యితర సంస్థలను స్వాధీనం చేసుకున్నాయి. నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల దోపిడి ఫలితంగా, ఒకపుడు ధాన్యోత్పత్తికి ప్రఖ్యాతివహించిన తాయ్ వాన్ దీవిలో, బియ్యం కొరత యిపుడొచ్చింది. విజయోత్సవం తరువాత 16 నెలల్లో బియ్యంధర 250 రెట్లు పెరిగింది. జపాన్ వాళ్ళు విధించిన పన్నులకంటే నాలుగు పెద్ద కుటుంబాల హయాములో 59 రెట్లు పెరిగాయి. జపాన్ వాళ్ళు నేరస్తులని పేరిడిన చైనా దేశ భక్తుల కిస్తునే, చియాంగ్ కై - షేక్ అరెస్టులు సాగించేందుకు వినియోగించు కున్నాడు.

తాయ్ వాన్ దీవిలో తమకు ప్రత్యేకస్థానముందని చియాంగ్ ప్రభుత్వ ఆమోదాన్ని పొందినతరువాత అమెరికను పైనిక కేంద్రాలను నిర్మించడానికి పూను కున్నారు. ఆసియాఖండంలో తమ దురాక్రమణ చర్యలను కొనసాగించేందుకు “ముంచడం సాధ్యం కాని విమానకేంద్రం” నిర్మించుతున్నామని చెప్పుకున్నారు.

1947 ఫిబ్రవరి 21వ తేదీన తాయ్ వాన్ స్టేట్ నునాల్లీ బ్యూరోకు చెందిన ఉద్యోగి ఒకడు రాష్ట్ర రాజధాని టైపేలో సినిమా కళాన యజమానురాలైన

వృద్ధుని కొట్టి, మరొక ప్రేక్షకుణ్ణి చంపివేశాడు. టైపే ప్రజానీకం పెంటనే అసమ్మతి ప్రదర్శనలు చేశారు. రాత్రినే ప్రజలు వీధుల్లో బాకాలను, నగారాలను వాయించారు. మరునాడు తెల్లనారేసరికి సాయుధ పైనికులకు, పోలీసులకు వ్యతిరేకంగా బ్రహ్మాండమైన ప్రజాసమీకరణ జరిగింది. ఫిబ్రవరి 28వ తేదీన తిరుగుబాటు ప్రారంభమయింది.

టైపే నగరవీధుల్లో యుద్ధాలు జరిగాయి. రేడియో ప్రసార కేంద్రాన్ని ప్రజలు స్వాధీనం చేసుకున్నారు. తాయ్ వాన్ దీవి ప్రజలందరికీ తమ పోరాట సమాచారాన్ని అందించేశారు. ఈ వార్త తెలియగానే ఉత్తర తాయ్ వాన్ పట్టణాలు, నగరాల్లోని ప్రజలు తిరుగుబాటుచేసి, కొమింటాంగ్ నేనలనుంచి ఆయుధాలు గుంజుకొన్నారు. రైల్వేలను, రేవులను స్వాధీనం చేసుకుని, కొమింటాంగ్ ఉద్యోగులను అణచివేశారు. తాయ్ వాన్ మధ్యప్రాంతంలో సాయుధ పోరాటాలు జరిగాయి. కార్మికులు, విద్యార్థులు తిరుగుబాటులో కీలకపాత్ర వహించి, తాయ్ వాన్ మధ్య భాగంలోను, చుట్టుపట్ల ప్రాంతాలలోనూ, కొమింటాంగ్ అధికారాన్ని పటాపంచలు చేశారు. నాలుగైదు రోజుల్లో పోరాటం దీవి నలుమూలలకూ వ్యాపించింది. ఉత్తరాన కీలుంగ్ నుంచి దక్షిణాన కోవ్ హ్సియుంగ్ వరకూ, పశ్చిమ తీరంలోవున్న పెంఘా దీవులనుంచి తూర్పునవున్న హువాతీన్ వరకు వ్యాప్తి చెందింది. తాయ్ వాన్ ప్రజలలో అల్పసంఖ్యాక జాతివారైన కావుషాన్ ప్రజలకూడ తిరుగుబాటులో పాల్గొన్నారు.

వికమత్వం లోపించినందున, బలమైన నాయకత్వం లేనందున, తిరుగుబాటు ప్రారంభంలో విజయాలు సాధించినప్పటికీ, చివరకు తిరుగుబాటు విఫలమయింది. కొమింగ్ టాంగ్ ప్రభుత్వం తిరుగుబాటును అణచివేసింది.

నూతన ప్రజాస్వామ్య విప్లవ మహత్తర విజయం

మూడవ విప్లవ అంతర్యుద్ధం ముగింపు

1947 జూన్, జూలై నెలల్లో లియూ పో-చెంగ్, టెంగ్ హ్సియో-పింగ్ ల సేనాధిపత్యం క్రింద ప్రజా విమోచన సైన్యం హంటుంగ్ రాష్ట్రంలో ఎల్లోనాని దాటి, నైరుతి హంటుంగ్ లోని కొమింగ్ టాంగ్ సైన్యాలను ఓడించింది. ఈ సైన్యం పెన్సింగ్ టనే లుఘాయ్ రైల్వేను దాటి, టైపే పర్వత ప్రాంతానికి చేరింది. అచటి నుంచి కొమింటాంగ్ ప్రాంతానికంతటికీ వృద్ధయంగా వున్న నాంకింగ్, ఊహాన్ నగరాల మధ్యకు చొచ్చుకుపోయింది. ఈ విధంగా ఉత్తరాన, తూర్పున, పశ్చిమోత్తరాన, ఈశాన్య చైనాలోనూ సర్వతోముఖవాడిని ప్రజా విమోచన సైన్యం ప్రారంభించింది. ఈ ధాటికి తట్టుకోలేక కొమింటాంగ్ సేనలు తిరోగమించ సాగాయి. దానితో రోజురోజుకు ప్రజా సైన్యాలదాడి మరింత వుధృతమయింది. 1948 ఏప్రిల్ నెలలో చైనా విప్లవానికి శైశవ కేంద్రమైన ఎనాన్ ను ప్రజా సైన్యాలు తిరిగి స్వాధీనం చేసుకున్నాయి.

1948 సెప్టెంబరు నెలలో ఈశాన్య చైనాలో వున్న ప్రజా విమోచన సైన్యం పెన్సింగ్ టనే లియూ పో-చెంగ్ దాడిని ప్రారంభించింది. కొలది రోజుల్లోనే చాంగ్ చున్ ను విముక్తి చేసింది. పెన్సింగ్ లో వున్న శత్రు సైన్యాలు పశ్చిమంగా పారి పోవాలని నవంబరులో ప్రయత్నించాయి. కాని చనిపోవడమో, వైదీలుగా పట్టు బడటమో జరిగింది. ఈశాన్య చైనా అంతా విమోచన పొందింది.

ఐదు రోజుల అనంతరం కియాంగ్ ను రాష్ట్రంలోని హ్యూచా ప్రాంతంలో మరొక పెన్సింగ్ యుద్ధం జరిగింది. కొమింగ్ టాంగ్ హ్యూచాలో పెన్సింగ్ టనే తన సేనలను కేంద్రీకరించి, ప్రజా సైన్యాల పురోగమనాన్ని అరికట్టేందుకు విఫలయత్నం చేసింది. హ్యూచాకు తూర్పుగానూ, నూహ్సిన్ కాంటీకి నైరుతికిగానూ రిలక్షల శత్రు సైన్యాలపైన ప్రజా సైన్యం దెబ్బతీసింది. హ్యూచా నుంచి హోనాన్ రాష్ట్రంలోని యుంగ్ చెంగ్ సరిహద్దుకు పారిపోతున్న కొమింటాంగ్ సేనలను తుడిచిపెట్టింది.

1948 నవంబరు నుంచి 1949 జనవరి వరకు "హువాయ్-హౌ దాడి" అని పిలువబడుతున్న సైనిక చర్యలు జరిగాయి. ఈ దాడిలో మొత్తం 5 లక్షల 50 వేల శత్రు బలగాలను ప్రజా విమోచన సైన్యం తుడిచిపెట్టింది. ఈ యుద్ధం ముగిశాక యాంగ్ ట్సీనాది ఉత్తర పుట్టుకు ప్రజా సైన్యం చేరింది. అచటి నుంచి నాంకింగ్, హుంఘు నగరాలపైకి పురోగమించింది.

హువాయ్ - హౌ దాడి కొనసాగుతున్న సమయంలోనే ప్రజా విమోచన సైన్యం పెకింగ్ - టీన్ ట్సీన్ - చాంగ్ చియా కా ప్రాంతంపైకి మరో దాడికి ఉపక్రమించింది. చాంగ్ చియా కా ను ప్రజా సైన్యం స్వాధీనం చేసుకున్నాక, కొమింటాంగ్

సేనలకు ఆయుధాలనుదించి లొంగిపోయ్యుని ప్రజా వైస్యం సలహాయచ్చింది. టీన్ టీన్ గాని కొమింటాంగ్ వైస్యం ఈ సలహాలకు వినిపించుకోకుండున, ప్రజా వైస్యం తీవ్రంగా పోరాడి 48 గంటల్లో నగరాన్ని విముక్తి చేసింది. 1949 జనవరి 31 వ తేదీన పెకింగ్ నగరం శాంతియుతంగా విముక్తి పొందింది. ఈ విధంగా ప్రజా వైస్యాలదాడి జయప్రదించుచుంది. ఫిబ్రవరి 3 వ తేదీన ప్రజానీకం అఖండ స్వాగతాల మధ్య ప్రజావిమోచన వైస్యం రాజధాని నగరం పెకింగ్ లో ప్రవేశించాయి.

ప్రజా వైస్యాల దాడి ఉధృతంగా సాగడంవల్ల, అమెరికన్ సామ్రాజ్య వాదుల ప్రోత్సాహంతో చియాంగ్ కై-షేక్ 1949 జనవరిలో తాను కమ్యూనిస్టులతో ఒడంబడిక చేసుకోదానికి సిద్ధంగా వున్నానని ప్రకటన చేశాడు. మనానా రాజ్యాంగాన్ని, ప్రతీఘాతుక వైస్యాలకు రక్షించడానికి ముందుగా అంగీకరించాలని వరతు పెట్టాడు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సెంట్రల్ కమిటీ తరపున మావో సేటుంగు, ఘోర పరాజయాలకు తప్పించుకునేందుకు కొంత వ్యవధి సంపాదించాలనే దృష్టితోనే చియాంగ్ కై-షేక్ ఈ ప్రతిపాదలకు చేశాడని అక్షేపించాడు. ఐనప్పటికీ నిజమైన శాంతిని చైనాలో స్థాపించేందుకు కొమింటాంగ్ తో సంప్రదింపులు జరపడానికి కమ్యూనిస్టు పార్టీ సిద్ధంగా వుందని ప్రకటించాడు. శాంతిని, ప్రజా స్వామ్యాన్ని, చైనా జాతీయ స్వాతంత్ర్యాన్ని రక్షించడమే సంప్రదింపులకు ప్రాతిపదికగా వుండాలని స్పష్టపరచాడు.

చియాంగ్ కై-షేక్ తన అభ్యక్షపదవినుంచి విరమించుకొని, తన స్థానంలో లీ టుంగ్-జెన్ ను తాత్కాలికంగా నియమించాడు. ఏప్రిల్ 1 వ తేదీన లీ తన ప్రతినిధులను కమ్యూనిస్టు పార్టీతో సంప్రదింపులు జరిపేందుకు పెకింగ్ పంపించాడు. కాని శాంతి సుభాషణలు ఒక వైపున సాగుతుండగానే చియాంగ్ కై-షేక్ తెర వెనుక యుద్ధ సన్నాహాలకు చేస్తున్నాడు. తనకు మిగిలివున్న 10 లక్షల వైస్యాన్ని 50 లక్షలకు పెంచాలని ప్రయత్నించుతున్నాడు. 15 కోట్ల సంప్రదింపుల తర్వాత కమ్యూనిస్టు పార్టీ ప్రతిపాదించిన శాంతి ఒడంబడికను కొమింటాంగ్ తిరస్కరించిందంటే, చియాంగ్ నిజాయితీ ఏమిటో దానంతటదే బట్టబయలుయింది.

1949 ఏప్రిల్ 21 వ తేదీన మావో సే-టుంగ్, చూటేలు కలసి ప్రజావిమోచన వైస్యానికి దిగువపు త్తరువును జారీ చేశారు.

“దైర్యంగా ముందుకు సాగిపోవాలనీ, కృతనిశ్చయంతో శత్రువులను తుడిచివేయాలనీ, చైనా దేశ సరిహద్దులలో యింకా ప్రతిఘటించుతున్న కొమింటాంగ్ ప్రతీఘాతుకులందరినీ సమూలంగా నాశనంచేయాలనీ ఉద్దేశ్యం చేస్తున్నాం. ప్రజలందరినీ విముక్తి చేసి, చైనాదేశంయొక్క స్వాతంత్ర్యాన్ని సర్వం సహాధికారాన్ని కాపాడాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం.”

యాంగ్ టీన్ నది ఉత్తరగట్టునవున్న పది లక్షల ప్రజావైస్యానికి ఈ ఉద్దేశ్యం చేరింది. వెంటనే నదినివాటి రెండు కోట్ల పోరాటంలోనే నదివెంట కొమింటాంగ్ నిర్మించిన రక్షణలన్నిటినీ ప్రజావైస్యం తుత్తునియలు చేసింది. ఏప్రిల్ 23 వ తేదీన

330A

చై సా ప్రజారిపల్లి ను ప్రారంభిస్తున్న అధ్యక్షులు మావోచ్చే-టుంగ్

330 B

విమోచన చిహ్నమైన ఎర్రజెండాను నాంకింగ్ నగరంలోని అధ్యక్ష భవనంపై ప్రజావిమోచన పైస్యం ప్రతిష్ఠించింది. కొమింటాంగ్ అభివృద్ధిరోడ్లకుల పరిపాలన అంతమయింది.

అదే సమయంలో ఈ ఉత్తరువు ఉత్తర చైనాలోనూ, పశ్చిమోత్తర చైనాలోనూ వున్న ప్రజా పైన్యాలకు కూడ చేరింది. అనేక వేల కిలోమీటర్ల విస్తీర్ణం ల రంగంలో ప్రజా పైన్యాలు పురోగమించాయి. 1949 చివరకు టిబెట్ మిషన్ చైనా ప్రధాన భూభాగమంతా విమోచన పొందింది. మూడవ విప్లవఅంతర్యుద్ధాన్ని చైనా ప్రజలు జయించారు.

చైనా ప్రజారిపబ్లిక్ స్థాపన

ప్రజా విమోచనపైస్యం కొమింటాంగ్ సేనలను ధ్వంసంచేసి, విప్లవానికి దిగి జయం చేకూర్చిన తరువాత 1949 జూలై ఒకటవతేదీన మావో సే-టుంగ్ "ప్రజల యొక్క ప్రజాస్వామ్య నియంతృత్వం" (పీపుల్స్ డెమోక్రాటిక్ డిక్టేటర్ షిప్) అను వ్యాసాన్ని ప్రకటించాడు. దీనిలో నూతన చైనా పునర్నిర్మాణానికి అనుసరించవలసిన ప్రధాన నూత్రాలను మావో సే-టుంగ్ ఉల్లేఖించారు.

చైనా ప్రజలు తమ దేశంలో ప్రజారిపబ్లిక్ ను స్థాపించుకోవాలని మావో ఈ వ్యాసంలో స్పష్టపరచాడు. కార్మికుల-రైతుల ఐక్యతపై ఆధారపడిన కార్మిక వర్గము కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన, ప్రజలయొక్క ప్రజాస్వామ్య నియంతృత్వ స్వభావాన్ని చైనా రిపబ్లిక్ కలిగివుంటుందని విశదీకరించాడు. ప్రజా రిపబ్లిక్ లో కార్మికవర్గం, రైతాంగం, మధ్యతరగతులు జాతీయ పెట్టుబడిదారీవర్గం ప్రజాస్వామ్య ముక్కులు కలిగివుంటారు. కార్మికవర్గం కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన ప్రజలంతా స్వాములైన బుర్జువీక్ పెట్టుబడిదారులైన నియంతృత్వం వహించుతారు. అంతర్జాతీయంగా ప్రజారిపబ్లిక్ సోవియట్ యూనియన్ తోనూ, నూతన ప్రజా స్వామ్యదేశాలతోనూ, స్నేహసంబంధాలను కలిగివుంటుంది. అన్ని దేశాల క్రామికులు ఇతర భాగాల ప్రజలతో కలసి అంతర్జాతీయ ఐక్యసంఘటన ఏర్పరచుకుంటారు. చైనా విప్లవానికి ముగింపు వేసిన మార్గం ఏమంటే ప్రజా రిపబ్లిక్ ద్వారా

యించింది. ఆర్థిక, సాంస్కృతిక, జాతీయ, విదేశాంగ వ్యవహారాలలో అనుసరించవలసిన ప్రధాన నూత్రాలను నిర్ణయించింది. ప్రభుత్వ స్వభావాన్ని అనుసరించి, కేంద్ర ప్రజాప్రభుత్వ రాజ్యాంగంలో 'నూతన చైనా ప్రభుత్వం కేంద్రీకృత ప్రజాస్వామ్య నూత్రంపై ఆధారపడిన ప్రజా ప్రభుత్వంగా' వుంటుందని స్పష్టపరచబడింది. ఈ సమావేశం కేంద్ర ప్రజా ప్రభుత్వ అభ్యర్థునిగా మావో సే-టుంగ్ ను ఎన్నుకుంది. ప్రజా రిపబ్లిక్ రాజధానిగా పెకింగ్ నగరాన్ని ఎంచుకుంది. వాలంటీర్ల గేయాన్ని జాతీయ గీతంగా - మరొకటి వ్రాయబడేవరకు - ఆమోదించింది. చైనా ప్రజలందరి విప్లవయుత విక్రమత్యానికి చిహ్నమైన ఐదు నక్షత్రాల జెండాను జాతీయ జెండాగా నిర్ణయించింది.

ప్రజా రిపబ్లిక్ సంస్థాపన

అక్టోబరు ఒకటవ తేదీ చైనా ప్రజలకు జాతీయ మహోత్సవం. 1949 అక్టోబరు 1 వ తేదీన మధ్యాహ్నం రెండు గంటలకు పెకింగ్ నగరంలో కేంద్ర ప్రజా ప్రభుత్వం అధికారం స్వీకరించింది. మొదటి సమావేశంలోనే చైనా ప్రజల రాజకీయ సలహాసమితి తయారుచేసిన ఉమ్మడి కార్యక్రమాన్ని అమలు జరుపడమే కేంద్ర ప్రజా ప్రభుత్వ విధానంగా వుండాలని తీర్మానించింది. కేంద్ర ప్రజా ప్రభుత్వ మొక్కటే చట్టబద్ధమైన చైనా ప్రభుత్వమని ప్రపంచానికి ఎలుగెత్తి చాటింది. సమానత్వం పరస్పర గౌరవం క్షేమంపై ఆధారపడి, ఏ విదేశ ప్రభుత్వంతోనైనా రాజకీయ సంబంధాలను ఏర్పరచుకోడానికి సుసిద్ధతను ప్రకటించింది.

సాయంత్రం మూడు గంటలకు పెకింగ్ నగరంలోని టియెన్ ఆన్ మెన్ భవనముందు మూడు లక్షల ప్రజలయెదుట చైనా కేంద్ర ప్రజా ప్రభుత్వం అధికారం స్వీకరించింది. చైనా ప్రజా రిపబ్లిక్ మొక్క కేంద్ర ప్రజా ప్రభుత్వ ప్రకటనను మావో సే-టుంగ్ చదివాడు. ఐదు నక్షత్రాలు ఎర్ర జెండాను, చైనా ప్రజా రిపబ్లిక్ జాతీయ జెండాగా ప్రతిష్ఠించాడు.

చైనా ప్రజా రిపబ్లిక్ సంస్థాపనతో నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం అంతమయింది. చైనాలో సోషలిస్టు విప్లవం ప్రారంభమైంది. ప్రజలకు ఉపకరణాలు, వల్ల మానవాళిలో నాల్గవ వంతు సంపదనం.

మహాశు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం పంఖ్య	TPLA 108 B 119
పుస్తకం పేరు	చైనా ప్రజల సంస్కృతి చరిత్ర
తారీఖు	25-10-24
ముందు లభ్య	NO
వెనుక లభ్య	NO
మొత్తం పేజీలు	359
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	38A, 56B, 88B, 144B, 238B, 330B, 282B
లేని పేజీలు	1 TO 4
తయారు చేసినది	Soumya
పేజీలు విడదీసినది	Soumya
స్కాన్ చేసినది	ICDAVEED
పరీక్ష చేసినది	PRAGATHI
పేజీలు పరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	good